

Ks. Stefan Szary

Ks. Stefan Szary

Ante divinum Officium

APeri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum : munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, pervérsis et aliénis cogitatiónibus; intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut digne, atténte ac devóte hoc Offícium recitáre váleam,et exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dómine, in unióne illíus divínæ intentiónis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas (vel hanc tibi Horam) persólvo.

PAter noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

AVE, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Post divinum Officium

SAcrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ semperque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. ℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Pater et Ave.

Excerpta ex Ordinario

Psalmus 94

VEníte, exsultémus Dómino, acclamémus Petræ salútis nostræ : accedámus in conspéctum ejus cum láudibus, cum cánticis exsultémus ei.

Repetitur Invitatorium.

Nam Deus magnus est Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : in manu ejus sunt profúnda terræ, et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Altera pars Invitatorii.

Ipsíus est mare : nam ipse fecit illud, et terra sicca, quam formavérunt manus ejus : veníte, adorémus et procidámus, et génua flectámus Dómino qui fecit nos. Nam ipse est Deus noster; nos autem pópulus páscuæ ejus et oves manus ejus.

Repetitur Invitatorium.

Utinam hódie vocem ejus audiátis : « Nolíte obduráre corda vestra ut in Meríba, ut die Massa in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, etsi víderant ópera mea.

Altera pars Invitatorii.

Quadragínta annos tǽduit me generatiónis illíus, et dixi : Pópulus errans corde sunt, et non novérunt vias meas. Ideo jurávi in ira mea : non introíbunt in réquiem meam ».

Repetitur Invitatorium.

Glória Patri. Sicut erat.

Altera pars Invitatorii.

Repetitur Invitatorium.

Dominica ante diem 28 Septembris

Invit. Dóminum qui fecit nos, * Veníte adorémus.

A die 28 Septembris

Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Feria II

Veníte, * Exsultémus Dómino.

Repetito Invitatorio, statim subjungitur : Acclamémus Petræ salútis nostræ.

Feria III

Exsultémus Deo, * Petræ salútis nostræ.

Feria IV

Deum magnum Dóminum, * Veníte adorémus.

Feria V

Regem magnum Dóminum, * Veníte adorémus.

Feria VI

Dóminum Deum nostrum, * Veníte adorémus.

Sabbato

Pópulus Dómini, et oves páscuæ ejus, Veníte adorémus.

In Festis Sanctorum

8 Sept. Nativitas B. M. V.

Nativitátem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

14 Septembris Exaltatio S. Crucis

Christum Regem, pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte adorémus.

15 Septembris Septem Dolores B. M. V.

Stemus juxta Crucem cum María Matre Jesu, * Cujus ánimam dolóris gládius pertransívit.

29 Sept. S. Michaël

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

2 Oct. Angeli Custodes

Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

7 Oct. Rosarium B. M. V.

Solemnitátem Rosárii Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

11 Octobris Maternitas B. M. V.

Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

24 Oct. S. Raphaël

Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Dom. ultima Octobris D. N. J. Christus Rex

Jesum Christum, Regem regum, * Veníte adorémus.

1 Nov. Omnes Sancti

Regem regum Dóminum, veníte adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium.

In Festis de Communi

Regem Apostolórum, (vel Mártyrum, aut Confessórum, vel Vírginum) Dóminum, * Veníte adorémus.

In Com. non Virginum

Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N.

In Dedic. Ecclesiæ

Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

In Festis B. Mariæ V.

Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Sabbato in Off. S. Mariæ

Ave, María, grátia plena, * Dóminus tecum.

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus,

Te Prophetárum * laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis;

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ, * Christe.

Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te;

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

BEnedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit et redémit pópulum suum,

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David servi sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui olim fuérunt, prophetárum suórum :

Ut liberáret nos ab inimícis nostris, * et e manu ómnium qui odérunt nos,

Ut fáceret misericórdiam cum pátribus nostris * et recordarétur fœderis sui sancti :

Jurisjurándi, quod jurávit Abrahæ, patri nostro, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, e manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris. —

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini ad parándas vias ejus,

Ad dandam pópulo ejus sciéntiam salútis * in remissióne peccatórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * qua visitábit nos Oriens ex alto,

Ut illúminet eos, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ut dírigat pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

MAgníficat * ánima mea Dóminum;

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salvatóre meo,

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum. —

Fecit poténtiam bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes. —

Suscépit Israël, servum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * erga Abraham et semen ejus in sæcula.

Glória Patri.

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum.

℟. Amen.

SAlve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici meretur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur; ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Photo Alinari

Breviarium Romanum

EX DECRETO
SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM
SUMMORUM PONTIFICUM CURA RECOGNITUM

CUM NOVA PSALTERII VERSIONE
PII PAPÆ XII
JUSSU EDITA

Juxta Editionem novam Typicam

PARS AUTUMNALIS

ROMÆ, TORNACI, PARISIIS
Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ
DESCLÉE & CIE
S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congreg. Typographi

Photo Alinari

Breviarium Romanum

EX DECRETO
SACROSANCTI CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM
SUMMORUM PONTIFICUM CURA RECOGNITUM

CUM NOVA PSALTERII VERSIONE
PII PAPÆ XII
JUSSU EDITA

Juxta Editionem novam Typicam

PARS AUTUMNALIS

ROMÆ, TORNACI, PARISIIS
Typis Societatis S. Joannis Evangelistæ
DESCLÉE & Cie
S. Sedis Apostolicæ et S. Rituum Congreg. Typographi

Carolus Maria Himmer

DEI ET APOSTOLICÆ SEDIS GRATIA

EPISCOPUS TORNACENSIS

Omnibus has visuris salutem in Domino

CUM juxta tenorem authenticorum S. R. C. decretorum et ad normam Canonis 1390, nulli typographo fas sit librorum liturgicorum in totum vel ex parte editionem suscipere vel evulgare, nisi prius eam Ordinarius loci declaratione munierit, qua de perfecta ejus concordantia cum archetypis Romanis exemplaribus constet; hinc est quod Nos dilectis Filiis DESCLÉE & SOCIIS in hac nostra civitate Tornacensi, novam editionem liturgicam parantibus, censorem peritum deputavimus, qui collatione facta diligentissime testaretur illam cum authentico suo Originali rite omnino convenire.

Oblatum vero opus absolutum cui titulus : BREVIARIUM ROMANUM in-18° cum nova Psalterii versione a Ssmo D. N. Pio XII approbata postquam, ex prædicti censoris testimonio in scriptis obtento, fuimus legitime informati illud, cum Editione nova typica Vaticana necnon cum recentioribus S. R. C. Decretis ad amussim concordare, excusum approbavimus evulgandique licentiam dedimus, prout per præsentes approbamus ac licentiam damus.

In quorum fidem hasce litteras subsignavimus, sigilloque nostro ac Secretarii nostri chirographo muniri fecimus, Tornaci, die 6 mensis Martii anno MCMLII.

L. † S. ✠ **Carolus-Maria,** Epus Tornac.

De mandato Exmi ac Rmi DD. Episcopi :

J. THIRION, *Can. a Secret.*

SACRA CONGREGATIO RITUUM

DECRETUM

SANCTISSIMI D. N. Pii Papæ XII jussu Pontificium Institutum Biblicum novam libri Psalmorum versionem ex hebraico originali textu confecit, eamque Idem Summus Pontifex Motu proprio « In cotidianis precibus » diei 24 Martii 1945 probavit; paternaque voluntate concessit « ut eadem sive in privata sive in publica recitatione, si libuerit, (sacerdotes) utantur, postquam ad Psalterium Breviarii Romani accommodata, ab Officina Libraria Vaticana in lucem edita fuerit »; quam accommodationem eidem Pontificio Instituto absolvendam commisit. Cum autem huic Sanctitatis Suæ mandato diligenti labore obtemperatum sit, Sacra hæc Congregatio præsentem novam Ordinarii, Psalterii et Communis Sanctorum juxta ritum Breviarii Romani editionem accurate a se revisam, Constitutioni « Divino afflatu » Pii Papæ X in omnibus conformem declarat et uti typicam approbat; eamque ab omnibus, quos obligatio tenet Horas Canonicas recitandi vel concinendi, adhiberi posse decernit. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Romæ, die 29 Junii 1945, in festo Apostolorum Petri et Pauli.

✠ CAROLUS Card. SALOTTI, Ep. Prænestinus, S. R. C. Præfectus.

L. ✠ S.

Alphonsus Carinci, Secretarius.

LITTERÆ APOSTOLICÆ

MOTU PROPRIO DATÆ

DE NOVÆ PSALMORUM CONVERSIONIS LATINÆ USU IN PERSOLVENDO DIVINO OFFICIO

PIUS PP. XII

In cotidianis precibus, quibus sacerdotes majestatem Dei altissimi bonitatemque colunt, ac suis ipsorum, totius Ecclesiæ universique orbis consulunt necessitatibus, peculiarem profecto locum præclara illa carmina obtinent, quæ, Divino afflante Spiritu, Sanctus propheta David aliique sacri auctores composuere, quæque Ecclesia, Divino Redemptore ejusque Apostolis præeuntibus, inde ab originibus in sacris celebrandis continenter adhibuit. Hos autem Psalmos Latina Ecclesia a græcæ linguæ fidelibus receptos habet, ex græco nempe in latinum sermonem, verbo pro verbo fere reddito, conversos, atque identidem decursu temporis, imprimisque a S. Hieronymo, in Sacris exponendis Litteris Doctore Maximo, naviter correctos atque expolitos. At hisce correctionibus nota illa græcæ ipsius interpretationis menda, quibus primigenii textus sensus et vis non parum obscurantur, non ita ablata sunt, ut sacri Psalmi ab omnibus queant et ubique facile intellegi; atque omnes norunt ipsum S. Hieronymum non satis habuisse antiquam illam latinam « translationem diligentissime emendatam » suæ linguæ civibus dare, sed majore etiam conatu Psalmos ex ipsa « hebraica veritate » [1] convertisse in latinum. Quæ tamen nova Sancti Doctoris interpretatio in Ecclesiæ usum

[1] S. Hieronymi, *Præfatio in Librum Psalmorum juxta hebraicam veritatem; PL* XXVIII, col. 1125 (1185) seq.

deducta non fuit; sed paulatim emendatior illa veteris conversionis latinæ editio, quam *Psalterium Gallicanum* vocant, adeo invaluit, ut eam decessor Noster S. Pius V in Breviarium Romanum recipere atque adeo omnium fere usui præscribere opportunum duxerit.

Latinæ hujus interpretationis obscuritates mendaque, a S. Hieronymo neutiquam expuncta — quippe qui id solum sibi proposuerit, ut latinum textum secundum emendatiores codices græcos corrigeret — ætate recentiore idcirco magis magisque manifesta oculis occurrerunt, quod antiquarum linguarum, imprimisque hebraicæ, cognitio admodum profecit, quod interpretandi ars perfectior evasit, quod metricæ denique ac rhythmicæ sermonum orientalium leges altius fuere investigatæ, et « criticæ textualis » quæ dicitur, normæ clarius perspectæ sunt. Accedit quod ex multis illis Psalmorum in vulgatas linguas conversionibus, quæ in diversis nationibus, approbante Ecclesiæ auctoritate, ex textibus primigeniis confectæ sunt, illustrius in dies patet quantopere carmina illa, ut in nativis dictionibus habentur, perspicuitate eximia, poëtica venustate doctrinæque amplitudine excellant.

Haud mirum igitur est si sacerdotes non paucos, qui Horarias Preces non modo summa religione, sed pleniore etiam cum intellegentia recitare student, laudabile incessit studium talem habendi in cotidiana Psalmorum lectione latinam conversionem, qua sensus, a Spiritu Sancto inspirante intentus, significantius patescat, qua pii Psalmistæ affectus perfectius exprimantur, qua dicendi ars verborumque vis clarius usque manifestentur. Quod quidem studium atque optatum, tam in voluminibus a doctis probatisque viris exaratis, quam in commentariis certo tempore edi solitis identidem patefactum, etiam ad Nos a non paucis sacrorum administris sacrorumque Antistitibus,

atque etiam a nonnullis S. R. E. Patribus Cardinalibus perlatum est. Nos autem, pro eximia illa, quam erga Divinæ Scripturæ eloquia fovemus reverentia, id summis viribus enitendum arbitramur, ut plenius in dies fidelibus pateat Sacrarum Litterarum sensus a Spiritu Sancto inspirante datus et hagiographi calamo expressus, quemadmodum in Encyclicis Litteris *Divino afflante Spiritu* haud ita multo ante exposuimus. Quapropter, etsi rei difficultates minime parvi pendimus, neque ignoramus Vulgatam quæ dicitur interpretationem arctissime esse cum Sanctorum Patrum scriptis Doctorumque explanationibus conexam, eamdemque longo sæculorum usu summam in Ecclesia nactam esse auctoritatem, attamen piis hisce votis morem gerere statuimus; atque adeo novam Psalmorum latinam conversionem apparari jussimus, quæ et textus primigenios presse fideliterque sequeretur, et veteris venerandæ Vulgatæ aliarumque antiquarum interpretationum, quantum fieri posset, rationem haberet, variasque earum dictiones ad criticæ artis normas perpenderet. Probe enim novimus ne ipsum quidem hebraicum textum omni mendo omnique obscuratione immunem ad nos pervenisse; atque adeo cum aliis opus esse ab antiquitate nobis traditis textibus eum conferre, ut diligentior ac sincerior inveniatur sententiæ dictio; immo id quoque aliquando contingere ut, adhibitis etiam omnibus critices linguarumque scientiæ subsidiis, verborum sensus non omnino clare patefiat, atque id futuræ investigationi relinquatur, ut nempe, dedita pro facultate opera, res uberiore luce perfundatur. Minime tamen dubitamus quin hodie, omnibus recentioris doctrinæ adjumentis sedulo adhibitis, jam talis fieri possit conversio quæ Psalmorum sensum ac vim adeo clare exhibeat, ut sacerdotes, in Divino persolvendo Officio facile perspicientes quid Spiritus Sanctus per os Psalmistæ significare voluerit, divinis

hisce eloquiis efficaciter ad veram genuinamque pietatem excitentur ac moveantur.

Jamvero, postquam nova, quæ in votis erat, interpretatio a Nostri Pontificii Instituti Biblici professoribus cum ea, qua par est, cura ac diligentia confecta est, hanc iis omnibus, qui officio tenentur Horarias Preces cotidie recitare, paterna offerimus voluntate; dum, rebus omnibus perpensis, motu proprio ac matura deliberatione Nostra concedimus ut eadem, sive in privata sive in publica recitatione, si libuerit, utantur, postquam, ad Psalterium Breviarii Romani accommodata, ab Officina Libraria Vaticana in lucem edita fuerit.

Ex hac pastorali sollicitudine Nostra, Nostraque erga Deo devotos viros ac mulieres paterna caritate confidimus fore, ut deinceps omnes majorem in dies hauriant ex Divino persolvendo Officio lucem, gratiam, consolationemque, quibus quidem collustrati atque impulsi difficillimis hisce Ecclesiæ temporibus ad imitanda illa sanctitatis exempla, quæ ex Psalmis tam præclare effulgent, magis magisque conformentur, et ad illos enutriendos refovendosque moveantur divini amoris, strenuæ fortitudinis, piæque pænitentiæ sensus, ad quos Spiritus Sanctus in Psalmorum lectione nos excitat.

Quæ autem per has Litteras, motu proprio datas, decrevimus ac statuimus, ea rata firmaque sunto, contrariis quibuslibet non obstantibus, peculiarissima etiam mentione dignis.

Datum Romæ, apud Sanctum Petrum, die XXIV mensis Martii anno MCMXLV, Pontificatus Nostri septimo.

PIUS PP. XII

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUJUS BREVIARII

PIUS V Bulla, quæ incipit : « Quod a nobis », data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis, si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum, et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum : quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem, ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eamdem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

PIUS X in Bulla « Divino afflatu » edita Kalendis Novembribus anno 1911, exorsus a laudibus Psalmorum, qui ad excitanda virtutum omnium studia mirifice valeant, veterem illustrat Ecclesiæ consuetudinem integrum Psalterium in divino Officio per singulas hebdomadas usurpandi : quam consuetudinem S. Pius V, Clemens VIII, Urbanus VIII cum Breviarium Romanum recognoscerent, confirmarunt. Hanc ipsam ut revocaret, quæ sensim, ob auctum Officiorum de Sanctis numerum, defecerat, negotium se dedisse ait delectis aliquot viris, qui alia quadam ratione Psalterium per hebdomadam disponerent, cauto quidem ne de Sanctorum cultu quidquam

decederet, neve Clericis divini Officii onus molestius, quin etiam temperatius evaderet. Itaque dispositionem Psalterii ab iis factam cum suis Rubricis et Regulis, ratam habet, ejusque editionem authenticam e Typographia Vaticana evulgari jubet : simul abolito Psalterii usitato ordine, et ejus usu inde a Kalendis Januariis anni 1913 interdicto, omnibus, quicumque Horas Canonicas juxta Breviarium Romanum debent quotidie persolvere, præcipit, ut ex eo ipso die Psalterium novum adhibeant edicitque, secus si fecerint, officio non satisfacturos.

ius Papa XII in suo Motu Proprio « In cotidianis precibus », edito die 24 Martii 1945, primum mentionem facit de variis obscuritatibus et mendis in conversione latina Psalmorum occurrentibus, prout in Breviarium Romanum recepti fuerunt, quæ menda ætate recentiore idcirco magis manifesta oculis occurrerunt, quod antiquarum linguarum, imprimisque hebraicæ, cognitio admodum profecerit; porro indicat sacerdotes non paucos, qui Horarias Preces non modo summa religione, sed pleniore etiam intellegentia recitare student, laudabile incessisse studium talem habendi in cotidiana Psalmorum lectione latinam conversionem, qua sensus, a Spiritu Sancto inspirante intentus, significatius patescat, qua pii Psalmistæ affectus perfectius exprimantur; demum refert, se piis hisce votis morem gerere statuisse atque adeo novam Psalmorum latinam conversionem apparari jussisse, quæ et textus primigenios presse fideliterque sequeretur et veteris venerandæ Vulgatæ aliarumque antiquarum interpretationum rationem haberet, variasque earum dictiones ad criticæ artis normas perpenderet. Hisce præmissis Summus Pontifex Motu Proprio hæc decernit : « Postquam nova, quæ in votis erat, interpretatio a Nostri Pontificii Instituti Biblici professoribus cum ea, qua par est, cura ac diligentia confecta est, hanc iis omnibus, qui officio tenentur Horarias Preces cotidie recitare, paterna offerimus voluntate; dum, rebus omnibus perpensis, motu proprio ac matura deliberatione Nostra concedimus ut eadem, sive in privata sive in publica recitatione, si libuerit, utantur, postquam, ad Psalterium Breviarii Romani accommodata, ab Officina Libraria Vaticana in lucem edita fuerit. Ex hac pastorali sollicitudine Nostra, Nostraque erga Deo devotos viros ac mulieres paterna caritate confidimus fore, ut deinceps omnes majorem in dies hauriant ex Divino persolvendo Officio lucem, gratiam, consolationemque, quibus quidem collustrati atque impulsi difficillimis hisce Ecclesiæ temporibus ad imitanda illa sanctitatis exempla, quæ ex Psalmis tam præclare effulgent, magis magisque conformentur, et ad illos enutriendos refovendosque moveantur divini amoris, strenuæ fortitudinis, piæque pœnitentiæ sensus, ad quos Spiritus Sanctus in Psalmorum lectione nos excitat ».

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS

nnus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas; tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt; hinc annus ille intercalaris, Bissextus vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione ejusque necessitate ac Kalendario gregoriano

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas : et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem; qui causam dederunt ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII, non solum Æquinoctium vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xij Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium vernum et xiv Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium vernum ad xij Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582 eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xij Kalendas Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis : qui quamvis Bissextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600 anno correctionis proximum, post eum tamen qui deinceps consequentur centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700, 1800, 1900 Bissextiles non sint, anno vero 2000 more

consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta Feria ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

De nuptiarum celebratione

Matrimonium quolibet anni tempore contrahi potest. — 2 Solemnis tantum Nuptiarum benedictio vetatur a Dominica I Adventus usque ad diem Nativitatis Domini inclusive, et a Feria IV Cinerum usque ad Dominicam Paschatis inclusive. — 3 Ordinarii tamen locorum possunt, salvis legibus liturgicis, etiam prædictis temporibus, eam permittere ex justa causa, monitis sponsis ut a nimia pompa abstineant.

Tabula Paschalis antiqua reformata

Aur. Num.	Cyclus Epactarum	Litt. Dom.	Septuag.	Dies Cinerum	Pascha	Ascensio	Pentecost.	Corp. Christi	Dom. p. Pent.	Dom. I Adv.
16	xxiij		Jan.	Febr.	Mar.	Apr.	Maii	Maii		
5	xxij	d	18	4	22	30	10	21	28	29 N.
	xxj	e	19	5	23	1 Maii	11	22	28	30
13	xx	f	20	6	24	2	12	23	28	1 D.
2	xix	g	21	7	25	3	13	24	28	2
	xviij	A	22	8	26	4	14	25	28	3
10	xvij	b	23	9	27	5	15	26	27	27 N.
	xvj	c	24	10	28	6	16	27	27	28
18	xv	d	25	11	29	7	17	28	27	29
7	xiv	e	26	12	30	8	18	29	27	30
	xiij	f	27	13	31	9	19	30	27	1 D.
15	xij	g	28	14	1 Ap.	10	20	31	27	2
4	xj	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
	x	b	30	16	3	12	22	2	26	27 N.
12	ix	c	31	17	4	13	23	3	26	28
1	viij	d	1 Fe.	18	5	14	24	4	26	29
	vij	e	2	19	6	15	25	5	26	30
9	vj	f	3	20	7	16	26	6	26	1 D.
	v	g	4	21	8	17	27	7	26	2
17	iv	A	5	22	9	18	28	8	26	3
6	iij	b	6	23	10	19	29	9	25	27 N.
	ij	c	7	24	11	20	30	10	25	28
14	j	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	*	e	9	26	13	22	1 Jun.	12	25	30
	xxix	f	10	27	14	23	2	13	25	1 D.
11	xxviij	g	11	28	15	24	3	14	25	2
	xxvij	A	12	1 Mar.	16	25	4	15	25	3
19	25 xxvj	b	13	2	17	26	5	16	24	27 N.
8	xxv xxiv	c	14	3	18	27	6	17	24	28
		d	15	4	19	28	7	18	24	29
		e	16	5	20	29	8	19	24	30
		f	17	6	21	30	9	20	24	1 D.
		g	18	7	22	31	10	21	24	2
		A	19	8	23	1 Jun.	11	22	24	3
		b	20	9	24	2	12	23	23	27 N.
		c	21	10	25	3	13	24	23	28

Tabula Paschalis nova reformata

LITT. DOMIN.	CYCLUS EPACTARUM	SEPTUAGESIMA	DIES CINERUM
D	23.	18 Januarii	4 Februarii
	22. 21. 20. 19. 18. 17. 16.	25 Januarii	11 Februarii
	15. 14. 13. 12. 11. 10. 9.	1 Februarii	18 Februarii
	8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	8 Februarii	25 Februarii
	1. *. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24	15 Februarii	4 Martii
E	23. 22.	19 Januarii	5 Februarii
	21. 20. 19. 18. 17. 16. 15.	26 Januarii	12 Februarii
	14. 13. 12. 11. 10. 9. 8.	2 Februarii	19 Februarii
	7. 6. 5. 4. 3. 2. 1.	9 Februarii	26 Februarii
	*. 29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	16 Februarii	5 Martii
F	23. 22. 21.	20 Januarii	6 Februarii
	20. 19. 18. 17. 16. 15. 14.	27 Januarii	13 Februarii
	13. 12. 11. 10. 9. 8. 7.	3 Februarii	20 Februarii
	6. 5. 4. 3. 2. 1. *.	10 Februarii	27 Februarii
	29. 28. 27. 26. xxv 25. 24.	17 Februarii	6 Martii
G	23. 22. 21. 20.	21 Januarii	7 Februarii
	19. 18. 17. 16. 15. 14. 13.	28 Januarii	14 Februarii
	12. 11. 10. 9. 8. 7. 6.	4 Februarii	21 Februarii
	5. 4. 3. 2. 1. *. 29.	11 Februarii	28 Februarii
	28. 27. 26. xxv 25. 24.	18 Februarii	7 Martii
A	23. 22. 21. 20. 19.	22 Januarii	8 Februarii
	18. 17. 16. 15. 14. 13. 12.	29 Januarii	15 Februarii
	11. 10. 9. 8. 7. 6. 5.	5 Februarii	22 Februarii
	4. 3. 2. 1. *. 29. 28,	12 Februarii	1 Martii
	27. 26. xxv 25. 24.	19 Februarii	8 Martii
B	23. 22. 21. 20. 19. 18.	23 Januarii	9 Februarii
	17. 16. 15. 14. 13. 12. 11.	30 Januarii	16 Februarii
	10. 9. 8. 7. 6. 5. 4.	6 Februarii	23 Februarii
	3. 2. 1. *. 29. 28. 27.	13 Februarii	2 Martii
	26. xxv 25. 24.	20 Februarii	9 Martii
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17.	24 Januarii	10 Februarii
	16. 15. 14. 13. 12. 11. 10.	31 Januarii	17 Februarii
	9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2.	7 Februarii	24 Februarii
	1. *. 29. 28. 27. 26. xxv	14 Februarii	3 Martii
	25. 24.	21 Februarii	10 Martii

Tabula Paschalis nova reformata

PASCHA	ASCENSIO	PENTEC.	CORPUS CHRISTI	DOM. P. PENT.	DOM. I. ADVENTUS
22 Martii	30 Aprilis	10 Maii	21 Maii	28	29 Novembris
29 Martii	7 Maii	17 Maii	28 Maii	27	29 Novembris
5 Aprilis	14 Maii	24 Maii	4 Junii	26	29 Novembris
12 Aprilis	21 Maii	31 Maii	11 Junii	25	29 Novembris
19 Aprilis	28 Maii	7 Junii	18 Junii	24	29 Novembris
23 Martii	1 Maii	11 Maii	22 Maii	28	30 Novembris
30 Martii	8 Maii	18 Maii	29 Maii	27	30 Novembris
6 Aprilis	15 Maii	25 Maii	5 Junii	26	30 Novembris
13 Aprilis	22 Maii	1 Junii	12 Junii	25	30 Novembris
20 Aprilis	29 Maii	8 Junii	19 Junii	24	30 Novembris
24 Martii	2 Maii	12 Maii	23 Maii	28	1 Decembris
31 Martii	9 Maii	19 Maii	30 Maii	27	1 Decembris
7 Aprilis	16 Maii	26 Maii	6 Junii	26	1 Decembris
14 Aprilis	23 Maii	2 Junii	13 Junii	25	1 Decembris
21 Aprilis	30 Maii	9 Junii	20 Junii	24	1 Decembris
25 Martii	3 Maii	13 Maii	24 Maii	28	2 Decembris
1 Aprilis	10 Maii	20 Maii	31 Maii	27	2 Decembris
8 Aprilis	17 Maii	27 Maii	7 Junii	26	2 Decembris
15 Aprilis	24 Maii	3 Junii	14 Junii	25	2 Decembris
22 Aprilis	31 Maii	10 Junii	21 Junii	24	2 Decembris
26 Martii	4 Maii	14 Maii	25 Maii	28	3 Decembris
2 Aprilis	11 Maii	21 Maii	1 Junii	27	3 Decembris
9 Aprilis	18 Maii	28 Maii	8 Junii	26	3 Decembris
16 Aprilis	25 Maii	4 Junii	15 Junii	25	3 Decembris
23 Aprilis	1 Junii	11 Junii	22 Junii	24	3 Decembris
27 Martii	5 Maii	15 Maii	26 Maii	27	27 Novembris
3 Aprilis	12 Maii	22 Maii	2 Junii	26	27 Novembris
10 Aprilis	19 Maii	29 Maii	9 Junii	25	27 Novembris
17 Aprilis	26 Maii	5 Junii	16 Junii	24	27 Novembris
24 Aprilis	2 Junii	12 Junii	23 Junii	23	27 Novembris
28 Martii	6 Maii	16 Maii	27 Maii	27	28 Novembris
4 Aprilis	13 Maii	23 Maii	3 Junii	26	28 Novembris
11 Aprilis	20 Maii	30 Maii	10 Junii	25	28 Novembris
18 Aprilis	27 Maii	6 Junii	17 Junii	24	28 Novembris
25 Aprilis	3 Junii	13 Junii	24 Junii	23	28 Novembris

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	LITTERÆ DOMIN.	AUREUS NUMERUS	EPACTÆ	SEPTUAGESIMA	DIES CINERUM	PASCHA
1953	d	16	xiv	1 Februarii	18 Februarii	5 Aprilis
1954	c	17	25	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1955	b	18	vj	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1956	A g	19	xvij	29 Januarii	15 Februarii	1 Aprilis
1957	f	1	xxix	17 Februarii	6 Martii	21 Aprilis
1958	e	2	x	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1959	d	3	xxj	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1960	c b	4	ij	14 Februarii	2 Martii	17 Aprilis
1961	A	5	xiij	29 Januarii	15 Februarii	2 Aprilis
1962	g	6	xxiv	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1963	f	7	v	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis
1964	e d	8	xvj	26 Januarii	12 Februarii	29 Martii
1965	c	9	xxvij	14 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1966	b	10	viij	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1967	A	11	xix	22 Januarii	8 Februarii	26 Martii
1968	g f	12	*	11 Februarii	28 Februarii	14 Aprilis
1969	e	13	xj	2 Februarii	19 Februarii	6 Aprilis
1970	d	14	xxij	25 Januarii	11 Februarii	29 Martii
1971	c	15	iij	7 Februarii	24 Februarii	11 Aprilis
1972	b A	16	xiv	30 Januarii	16 Februarii	2 Aprilis
1973	g	17	25	18 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1974	f	18	vi	10 Februarii	27 Februarii	14 Aprilis
1975	e	19	xvij	26 Januarii	12 Februarii	30 Martii
1976	d c	1	xxix	15 Februarii	3 Martii	18 Aprilis
1977	b	2	x	6 Februarii	23 Februarii	10 Aprilis
1978	A	3	xxj	22 Januarii	8 Februarii	26 Martii
1979	g	4	ij	11 Februarii	28 Februarii	15 Aprilis
1980	f e	5	xiij	3 Februarii	20 Februarii	6 Aprilis
1981	d	6	xxiv	15 Februarii	4 Martii	19 Aprilis
1982	c	7	v	7 Februarii	24 Februarii	11 Aprilis
1983	b	8	xvj	30 Januarii	16 Februarii	3 Aprilis
1984	A g	9	xxvij	19 Februarii	7 Martii	22 Aprilis
1985	f	10	viii	3 Februarii	20 Februarii	7 Aprilis

Tabella temporaria Festorum mobilium

ANNO DOMINI	ASCENSIO	PENTECOSTES	CORPUS CHRISTI	INDICTIO	DOMINICÆ P. PENTEC.	DOMINICA I. ADVENTUS	LITT. MART.
1953	14 Maji	24 Maji	4 Junii	6	26	29 Novembris	p
1954	27 Maji	6 Junii	17 Junii	7	24	28 Novembris	F
1955	19 Maji	29 Maji	9 Junii	8	25	27 Novembris	f
1956	10 Maji	20 Maji	31 Maji	9	27	2 Decembris	s
1957	30 Maji	9 Junii	20 Junii	10	24	1 Decembris	N
1958	15 Maji	25 Maji	5 Junii	11	26	30 Novembris	k
1959	7 Maji	17 Maji	28 Maji	12	27	29 Novembris	B
1960	26 Maji	5 Junii	16 Junii	13	24	27 Novembris	b
1961	11 Maji	21 Maji	1 Junii	14	27	3 Decembris	n
1962	31 Maji	10 Junii	21 Junii	15	24	2 Decembris	E
1963	23 Maji	2 Junii	13 Junii	1	25	1 Decembris	e
1964	7 Maji	17 Maji	28 Maji	2	27	29 Novembris	r
1965	27 Maji	6 Junii	17 Junii	3	24	28 Novembris	H
1966	19 Maji	29 Maji	9 Junii	4	25	27 Novembris	h
1967	4 Maji	14 Maji	25 Maji	5	28	3 Decembris	u
1968	23 Maji	2 Junii	13 Junii	6	25	1 Decembris	P
1969	15 Maji	25 Maji	5 Junii	7	26	30 Novembris	l
1970	7 Maji	17 Maji	28 Maji	8	27	29 Novembris	C
1971	20 Maji	30 Maji	10 Junii	9	25	28 Novembris	c
1972	11 Maji	21 Maji	1 Junii	10	27	3 Decembris	p
1973	31 Maji	10 Junii	21 Junii	11	24	2 Decembris	F
1974	23 Maji	2 Junii	13 Junii	12	25	1 Decembris	f
1975	8 Maji	18 Maji	29 Maji	13	27	30 Novembris	s
1976	27 Maji	6 Junii	17 Junii	14	24	28 Novembris	N
1977	19 Maji	29 Maji	9 Junii	15	25	27 Novembris	k
1978	4 Maji	14 Maji	25 Maji	1	28	3 Decembris	B
1979	24 Maji	3 Junii	14 Junii	2	25	2 Decembris	b
1980	15 Maji	25 Maji	5 Junii	3	26	30 Novembris	n
1981	28 Maji	7 Junii	18 Junii	4	24	29 Novembris	E
1982	20 Maji	30 Maji	10 Junii	5	25	28 Novembris	e
1983	12 Maji	22 Maji	2 Junii	6	26	27 Novembris	r
1984	31 Maji	10 Junii	21 Junii	7	24	2 Decembris	H
1985	16 Maji	26 Maji	6 Junii	8	26	1 Decembris	h

Kalendarium

JANUARIUS

C.E.	L.D.		D.M.	
*	A	Kal.	1	CIRCUMCISIO DOMINI et Octava Nativitatis, duplex II classis. Dom. inter Circumcisionem et Epiphaniam — SSMI NOMINIS JESU, dupl. II class.
29	b	iv	2	Octava S. Stephani Protomart., simplex.
28	c	iij	3	Octava S. Joannis Ap. et Ev., simplex.
27	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm., simplex.
26	e	Non.	5	Vigilia Epiphaniæ, semidupl. Com. S. Telesphori Papæ et Mart.
25 25	f	viij	6	EPIPHANIA DOMINI, dupl. I cl. cum Octava privilegiata II Ordinis. Dom. infra Octavam Epiphaniæ — Sanctæ Familiæ, Jesu, Mariæ, Joseph, dupl. maj. Com. Dominicæ et Octavæ.
24	g	vij	7	De II die infra Oct. Epiphaniae, semidupl.
23	A	vj	8	De III die infra Octavam, semidupl.
22	b	v	9	De IV die infra Octavam, semidupl.
21	c	iv	10	De V die infra Octavam, semidupl.
20	d	iij	11	De VI die infra Octavam, semidupl. Com. S. Hygini Papae et Mart.
19	e	Prid.	12	De VII die infra Octavam, semidupl.
18	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ, dupl. maj.
17	g	xix	14	S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com S. Felicis Presb. et Mart.
16	A	xviij	15	S. Pauli primi Eremitae, Conf., dupl. Com. S. Mauri Abb.
15	b	xvij	16	S. Marcelli I Papae et Mart., semidupl.
14	c	xvj	17	S. Antonii Abb., dupl.
13	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. et Mart.
12	e	xiv	19	Ss. Marii, Marthae, Audifacis et Abachum Mm., simplex. Com. S. Canuti Regis, Mart.
11	f	xiij	20	Ss. Fabiani Papae et Sebastiani Mm., dupl.
10	g	xij	21	S. Agnetis Virg. et Mart., dupl.
9	A	xj	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm., semid.
8	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Conf., semid. Com. S. Emerentianae Virg. et Mart.
7	c	ix	24	S. Timothei Ep. et Mart., dupl.
6	d	viij	25	Conversio S. Pauli Ap., dupl. maj. Com. S. Petri Apostoli.

C.E.	L.D.		D.M.	
5	e	vij	26	S. Polycarpi Ep. et Mart., dupl.
4	f	vj	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
3	g	v	28	S. Petri Nolasci Conf., dupl. Com. S. Agnetis Virg. et Mart. secundo.
2	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
1	b	iij	30	S. Martinæ Virg. et Mart., semidupl.
*	c	Prid.	31	S. Joannis Bosco Conf., dupl.

FEBRUARIUS

C.E.	L.D.		D.M.	
29	d	Kal.	1	S. Ignatii Ep. et Mart., dupl.
28	e	iv	2	PURIFICATIO B. M. V. dupl. II class.
27	f	iij	3	S. Blasii Ep. et Mart., simplex.
25 26	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Ep. et Conf., dupl.
25 24	A	Non.	5	S. Agathae Virg. et Mart., dupl.
23	b	viij	6	S. Titi Ep. et Conf., dupl. Com. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
22	c	vij	7	S. Romualdi Abb., dupl.
21	d	vj	8	S. Joannis de Matha Conf., dupl.
20	e	v	9	S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Apolloniæ Virg. et Mart.
19	f	iv	10	S. Scholasticae Virg., dupl.
18	g	iij	11	Apparitio B. M. V. Immaculatæ, dupl. maj.
17	A	Prid.	12	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. M. V. Confessorum, dupl.
16	b	Idib.	13	
15	c	xvj	14	S. Valentini Presb. et Mart., simplex.
14	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitae Mm., simplex.
13	e	xiv	16	
12	f	xiij	17	
11	g	xij	18	S. Simeonis Ep. et Mart., simplex.
10	A	xj	19	
9	b	x	20	
8	c	ix	21	
7	d	viij	22	Cathedra S. Petri Ap. Antiochiæ, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap.
6	e	vij	23	S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Vigiliæ.
5	f	vj	24	S. MATTHIAE APOSTOLI, dupl. II class.
4	g	v	25	
3	A	iv	26	
2	b	iij	27	S. Gabrielis a Virgine Perdolente, Conf., dupl.
1	c	Prid.	28	

In anno bissextili Februarius est dierum **29**, et Festum S. Matthiæ celebratur die **25**, ac Festum S. Gabrielis a Virg.

Perdolente die 28 Februarii, et bis dicitur Sexto Kalendas, id est die 24 et die 25 et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario mutetur in præcedentem; ut, si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutetur in præcedentem, quæ est g etc.; et littera f bis servit, 24 et 25.

MARTIUS

C.E.	L.D.		D.M.	
*	d	Kal.	1	
29	e	vj	2	
28	f	v	3	
27	g	iv	4	S. Casimiri Conf., semidupl., Com. S. Lucii I Papae et Mart.
26	A	iij	5	
25 25	b	Prid.	6	Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm., dupl.
24	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct., dupl.
23	d	viij	8	s. Joannis de Deo Conf., dupl.
22	e	vij	9	S. Franciscæ Romanæ Vid., dupl.
21	f	vj	10	Ss. Quadraginta Mm., semidupl.
20	g	v	11	
19	A	iv	12	S. Gregorii I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
18	b	iij	13	
17	c	Prid.	14	
16	d	Idib.	15	
15	e	xvij	16	
14	f	xvj	17	S. Patricii Ep. et Conf., dupl.
13	g	xv	18	S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12	A	xiv	19	S. JOSEPH, SPONSI B. M. V. Conf., dupl. I cl.
11	b	xiij	20	
10	c	xij	21	S. Benedicti Abb., dupl. maj.
9	d	xj	22	
8	e	x	23	
7	f	ix	24	S. Gabrielis Archang., dupl. maj.
6	g	viij	25	ANNUNTIATIO B. MARIÆ V., dupl. I cl.
5	A	vij	26	
4	b	vj	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., dupl.
3	c	v	28	S. Joannis a Capistrano Conf., semid.
2	d	iv	29	
1	e	iij	30	
*	f	Prid.	31	

Feria VI post Domin. Passionis — Septem Dolorum B. M. V., dupl. maj. Com. Fer.

APRILIS

C.E.	L.D.		D.M.	
29	g	Kal.	1	
28	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf., dupl.
27	b	iij	3	
25 26	c	Prid.	4	S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
25 24	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf., dupl.
23	e	viij	6	
22	f	vij	7	
21	g	vj	8	
20	A	v	9	
19	b	iv	10	
18	c	iij	11	S. Leonis I Papæ, Conf. et Eccl. Doct., dupl.
17	d	Prid.	12	
16	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Regis, Mart., semid.
15	f	xviij	14	S. Justini Mart., dupl. Com. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
14	g	xvij	15	
13	A	xvj	16	
12	b	xv	17	S. Aniceti Papæ et Mart., simplex
11	c	xiv	18	
10	d	xiij	19	
9	e	xij	20	
8	f	xj	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
7	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pp. et Mm., semid.
6	A	ix	23	S. Georgii Mart., semid.
5	b	viij	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart., dupl.
4	c	vij	25	S. MARCI EVANG., dupl. II class.
3	d	vj	26	Ss. Cleti et Marcellini Pp. et Mm., semid.
2	e	v	27	S. Petri Canisii Conf. et Eccl. Doct., dupl.
1	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf., dupl. Com. S. Vitalis Mart.
*	g	iij	29	S. Petri Mart., dupl.
29	A	Prid.	30	S. Catharinæ Senensis Virg., dupl.

Feria IV infra Hebdom. II post Oct. Paschæ — SOLEMNITAS S. JOSEPH, Sponsi B. M. V., Conf. et Eccl. Univers. Patroni, duplex I cl. cum Octava communi.

Feria IV infra Hebdom. III post Oct. Paschæ — Octava S. Joseph, duplex majus.

MAIUS

28	b	Kal.	1	Ss. PHILIPPI ET JACOBI APP., dupl. II class.
27	c	vj	2	S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.

C.E.	L.D.		D.M.	
26	d	v	3	INVENTIO S. CRUCIS, dupl. II class. Com. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Ep. et Conf.
25 25	e	iv	4	S. Monicæ Viduæ, dupl.
24	f	iij	5	S. Pii V Papæ et Conf., dupl.
23	g	Prid.	6	S. Joannis ante Portam Latinam, dupl. maj.
22	A	Non.	7	S. Stanislai Ep. et Mart., dupl.
21	b	viij	8	Apparitio S. Michaelis Archang., dupl. maj.
20	c	vij	9	S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
19	d	vj	10	S. Antonini Episc. et Conf., duplex. Com. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
18	e	v	11	
17	f	iv	12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pancratii Mm., semidupl.
16	g	iij	13	S. Roberti Bellarmino Ep., C. et E. Doct., dpl.
15	A	Prid.	14	S. Bonifatii Mart., simplex.
14	b	Idib.	15	S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf., dupl.
13	c	xvij	16	S. Ubaldi Ep. et Conf., semidupl.
12	d	xvj	17	S. Paschalis Baylon Conf., dupl.
11	e	xv	18	S. Venantii Mart., dupl.
10	f	xiv	19	S. Petri Cælestini Papæ et Conf., dupl. Com. S. Pudentianæ Virg.
9	g	xiij	20	S. Bernardini Senensis Conf., semidupl.
8	A	xij	21	
7	b	xj	22	
6	c	x	23	
5	d	ix	24	
4	e	viij	25	S. Gregorii VII Papæ et Conf., dupl. Com. S. Urbani I Papæ et Mart.
3	f	vij	26	S. Philippi Nerii Conf., dupl. Com. S. Eleutherii Papæ et Mart.
2	g	vj	27	S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Joannis I Papæ et Mart.
1	A	v	28	S. Augustini Ep. et Conf. dupl.
*	b	iv	29	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg., semidupl.
29	c	iij	30	S. Felicis I Papæ et Mart., simplex.
28	d	Prid.	31	S. Angelæ Mericiæ Virg., dupl. Com. S. Petronillæ Virg.
				JUNIUS
27	e	Kal.	1	
25 26	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Mm. simplex.
25 24	g	iij	3	
23	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf., dupl.

C.E.	L.D.		D.M.	
22	b	Non.	5	S. Bonifatii Ep. et Mart., dupl.
21	c	viij	6	S. Norberti Ep. et Conf., dupl.
20	d	vij	7	
19	e	vj	8	
18	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm., simplex.
17	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ, Vid., semid.
16	A	iij	11	S. Barnabæ Apost., dupl. maj.
15	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf., dupl. Com. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
14	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua, Conf. et Eccl. Doct. dupl.
13	d	xviij	14	S. Basilii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
12	e	xvij	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Mm. simplex.
11	f	xvj	16	
10	g	xv	17	
9	A	xiv	18	S. Ephræm Syri Diaconi, Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Ss. Marci et Marcelliani Mm.
8	b	xiij	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg., dupl. Com. Ss. Gervasii et Protasii Mm.
7	c	xij	20	S. Silverii Papæ et Mart., simplex.
6	d	xj	21	S. Aloysii Gonzagæ Conf., dupl.
5	e	x	22	S. Paulini Ep. et Conf., dupl.
4	f	ix	23	Vigilia
3	g	viij	24	NATIVITAS S. JOANNIS BAPTISTÆ, dupl. I class. cum Octava communi
2	A	vij	25	S. Gulielmi Abb., dupl. Com. Oct.
1	b	vj	26	Ss. Joannis et Pauli Mm., dupl. Com. Oct.
*	c	v	27	De IV die infra Oct. S. Joannis, semid.
29	d	iv	28	S. Irenæi Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. et Vig.
28	e	iij	29	SS. PETRI ET PAULI APP., dupl. I cl. cum Octava communi.
27	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Ap. dupl. maj. Com. S. Petri Ap. et Oct. S. Joannis.
				JULIUS
26	g	Kal.	1	PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. C., dupl. I class. Com. diei Oct. S Joannis.
25 25	A	vj	2	VISITATIO B. M. V., dupl. II class. Com. Ss. Processi et Martiniani Mm.
24	b	v	3	S. Leonis II Papæ et Conf., semidupl. Com. Oct. Ss. App.
23	c	iv	4	De VI die infra Oct. Ss. Petri et Pauli, semid.
22	d	iij	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. Com. Oct. Ss. App.
21	e	Prid	6	Octava Ss. Petri et Pauli App., dupl. maj.

C.E.	L.D.		D.M.	
20	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Epp. et Cc., dupl.
19	g	viij	8	S. Elisabeth Reginæ, Viduæ, semidupl.
18	A	vij	9	
17	b	vj	10	Ss. Septem Fratrum Mm. ac Ss. Rufinæ et Secundæ Vv. et Mm., semid.
16	c	v	11	S. Pii I Papæ et Mart., simplex.
15	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis, dupl. Com. Ss. Naboris et Felicis Mm.
14	e	iij	13	S. Anacleti Papæ et Mart., semidupl.
13	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
12	g	Idib.	15	S. Henrici Imperatoris, Conf., semid.
11	A	xvij	16	Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo, dupl. majus.
10	b	xvj	17	S. Alexii Conf., semidupl.
9	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf., dupl. Commem. Ss. Symphorosæ et septem Filiorum ejus Martyrum.
8	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf., dupl.
7	e	xiij	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf., dupl. Com. S. Margaritæ Virg. et Mart.
6	f	xij	21	S. Praxedis Virg., simplex.
5	g	xj	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnit., dupl.
4	A	x	23	S. Apollinaris Ep. et Mart., dupl. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
3	b	ix	24	Vigilia. Com. S. Christinæ Virg. et Mart.
2	c	viij	25	S. Jacobi Ap., dupl. II class. Com. S. Christophori Mart.
1	d	vij	26	S. Annæ Matris B. M. V., dupl. II class.
*	e	vj	27	S. Pantaleonis Mart., simplex.
29	f	v	28	Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I Papæ et Mart. ac Innocentii Papæ et Conf., semid.
28	g	iv	29	S. Marthæ Virg., semidupl. Com. Ss. Felicis II Papæ, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mm.
27	A	iij	30	Ss. Abdon et Sennen Mm., simplex.
25 26	b	Prid.	31	S. Ignatii Conf., dupl. maj.

AUGUSTUS

C.E.	L.D.		D.M.	
25 24	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula, dupl. maj. Com. S. Pauli Ap. ac Ss. Machabaeorum Mm.
23	d	iv	2	S. Alfonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Stephani I Papæ et Mart.
22	e	iij	3	Inventio S. Stephani Protomart., semidupl.
21	f	Prid.	4	S. Dominici Conf., dupl. maj.
20	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives, dupl. maj.

C.E.	L.D.		D.M.	
19	A	viij	6	Transfiguratio D. N. J. C. dupl. II class. Com. Ss. Xysti II Papæ, Felicissimi et Agapiti Mm.
18	b	vij	7	S. Cajetani Conf., dupl. Com. S. Donati Ep. et Mart.
17	c	vj	8	Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm., semid.
16	d	v	9	S. Joannis Mariæ Vianney, Conf., dupl. Com. Vigiliæ et S. Romani Mart.
15	e	iv	10	S. Laurentii Mart., dupl. II class. cum Octava simplici.
14	f	iij	11	Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm., simplex.
13	g	Prid.	12	S. Claræ Virg., dupl.
12	A	Idib.	13	Ss. Hippolyti et Cassiani Mm., simplex.
11	b	xix	14	Vigilia. Com. S. Eusebii Conf.
10	c	xviij	15	ASSUMPTIO B. M. V., dupl. I class. cum Octava communi.
9	d	xvij	16	S. Joachim, patris B. M. V., Conf., dupl. II class.
8	e	xvj	17	S. Hyacinthi Conf., dupl. Com. Oct. Assumptionis ac diei Oct. S. Laurentii.
7	f	xv	18	De IV die infra Oct. Assumptionis, semid. Com. S. Agapiti Mart.
6	g	xiv	19	S. Joannis Eudes Conf., dupl. Com. Oct.
5	A	xiij	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
4	b	xij	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Vid., dupl. Com. Octavæ Assumptionis.
3	c	xj	22	Immaculati Cordis B. M. V. dupl. II cl. Com. Ss. Timothei et Soc. Mm.
2	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf., dupl. Com. Vigiliæ.
1	e	ix	24	S. Bartholomæi Apostoli, dupl. II class.
*	f	viij	25	S. Ludovici Regis, Conf., semidupl.
29	g	vij	26	S. Zephyrini Papæ et Mart., simplex.
28	A	vj	27	S. Josephi Calasanctii Conf., dupl.
27	b	v	28	S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Hermetis Mart.
26	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ, dupl. maj. Com. S. Sabinæ Mart.
25 25	d	iij	30	S. Rosæ Limanæ Virg., dupl. Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
24	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf., dupl.

SEPTEMBER

C.E.	L.D.		D.M.	
23	f	Kal.	1	S. Ægidii Abb., simplex. Com. Ss. Duodecim Fratrum Mm.
22	g	iv	2	S. Stephani Regis, Conf., semid.

C.E.	L.D.		D.M.	
21	A	iij	3	
20	b	Prid.	4	
19	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf., semid.
18	d	viij	6	
17	e	vij	7	
16	f	vj	8	NATIVITAS B. M. V., dupl. II class. cum Octava simplici. Com. S. Hadriani Mart.
15	g	v	9	S. Gorgonii Mart., simplex.
14	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Conf., dupl.
13	b	iij	11	Ss. Proti et Hyacinthi Mm., simplex.
12	c	Prid.	12	Ssmi Nominis Mariæ, dupl. maj.
11	d	Idib.	13	
10	e	xviij	14	Exaltatio S. Crucis, dupl. maj.
9	f	xvij	15	SEPTEM DOLORUM B. M. V., dupl. II class. Com. S. Nicomedis Mart.
8	g	xvj	16	Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep. Mm., semidupl. Com. Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mm.
7	A	xv	17	Impressio Sacror. Stigmatum S. Francisci Conf., dupl.
6	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf., dupl.
5	c	xiij	19	Ss. Januarii Ep. et Socior. Mm., dupl.
4	d	xij	20	Ss. Eustachii et Soc. Mm., dupl. Com. Vigiliæ.
3	e	xj	21	S. MATTHÆI APOSTOLI ET EVANGELISTÆ, dupl. II class.
2	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Ep. et Conf., dupl. Com. Ss. Mauritii et Soc. Mm.
1	g	ix	23	S. Lini Papæ et Mart., semid. Com. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viij	24	B. M. V. de Mercede, dupl. maj.
29	b	vij	25	
28	c	vj	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg. Mm., simplex.
27	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm., semidupl.
25 26	e	iv	28	S. Wenceslai Ducis, Mart., semidupl.
25 24	f	iij	29	DEDICATIO S. MICHAELIS ARCHANGELI, dupl. I class.
23	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presb., Conf. et Eccl. Doct., dupl.

OCTOBER

C.E.	L.D.		D.M.	
22	A	Kal.	1	S. Remigii Ep. et Conf., simplex.
21	b	vj	2	Ss. Angelorum Custodum, dupl. maj.
20	c	v	3	S. Teresiæ a Jesu Infante Virg., dupl.
19	d	iv	4	S. Francisci Conf., dupl. maj.
18	e	iij	5	Ss. Placidi et Socior. Mm., simplex.
17	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf., dupl.

C.E.	L.D.		D.M.	
16	g	Non.	7	SSMI ROSARII B. M. V., dupl. II class. Com. S. Marci I Papæ et Conf., ac Ss. Sergii et Socior. Mm.
15	A	viij	8	S. Birgittæ Viduae, dupl.
14	b	vij	9	S. Joannis Leonardi Conf., dupl. Com. Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm.
13	c	vj	10	S. Francisci Borgiæ Conf., semidupl.
12	d	v	11	MATERNITATIS B. MARIÆ VIRG. dupl. II class.
11	e	iv	12	
10	f	iij	13	S. Eduardi Regis, Conf., semidupl.
9	g	Prid.	14	S. Callisti I Papæ et Mart., dupl.
8	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virg., dupl.
7	b	xvij	16	S. Hedwigis Viduæ, semidupl.
6	c	xvj	17	S. Margaritæ Mariæ Alacoque, Virg., dupl.
5	d	xv	18	S. LUCÆ EVANGELISTÆ, dupl. II class.
4	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf., dupl.
3	f	xiij	20	S. Joannis Cantii Conf., dupl.
2	g	xij	21	S. Hilarionis Abb., simplex. Com. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm.
1	A	xj	22	
*	b	x	23	
29	c	ix	24	S. Raphaelis Archangeli, duplex majus.
28	d	viij	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm., simplex.
27	e	vij	26	S. Evaristi Papæ et Mart., simplex.
26	f	vj	27	Vigilia.
25 25	g	v	28	Ss. SIMONIS ET JUDÆ APP., dupl. II class.
24	A	iv	29	
23	b	iij	30	
22	c	Prid.	31	Vigilia.

Dominica ultima Octobris — FESTUM D. N. JESU CHRISTI REGIS, duplex I classis.

NOVEMBER

C.E.	L.D.		D.M.	
21	d	Kal.	1	OMNIUM SANCTORUM, dupl. I class. cum Octava communi.
20	e	iv	2	Commem. Omnium Fidelium Defunctorum, dupl.
19	f	iij	3	De III die infra Oct. Omnium Ss., semid.
18	g	Prid.	4	S. Caroli Ep. et Conf., dupl. Com. Octavæ ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mm.
17	A	Non.	5	De V die infra Oct. Omnium Ss., semid.
16	b	viij	6	De VI die infra Oct. Omnium Ss., semid.
15	c	vij	7	De VII die infra Oct. Omnium Ss., semid.
14	d	vj	8	Octava Omnium Sanctorum, dupl. maj. Com. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.

C.E.	L.D.		D.M.	
13	e	v	9	DEDICATIO ARCHIBASILICÆ SSMI SALVATORIS, dupl. II class. Com. S. Theodori Mart.
12	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf., dupl. Commem. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Virg. Martyrum.
11	g	iij	11	S. Martini Ep. et Conf., dupl. Commemoratio S. Mennæ Mart.
10	A	Prid.	12	S. Martini I Papæ et Mart., semidupl.
9	b	Idib.	13	S. Didaci Conf., semidupl.
8	c	xviij	14	S. Josaphat Ep. et Mart., dupl.
7	d	xvij	15	S. Alberti Magni Ep., C. et Eccl. Doct., dupl.
6	e	xvj	16	S. Gertrudis Virg., dupl.
5	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf., semid.
4	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App., dupl. maj.
3	A	xiij	19	S. Elisabeth Viduæ, dupl. Com. S. Pontiani Papæ et Mart.
2	b	xij	20	S. Felicis de Valois Conf., dupl.
1	c	xj	21	Præsentatio B. M. V., dupl. maj.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart., dupl.
29	e	ix	23	S. Clementis I Papæ et Mart., dupl. Com. S. Felicitatis Mart.
28	f	viij	24	S. Joannis a Cruce Conf., et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Chrysogoni Mart.
27	g	vij	25	S. Catharinæ Virg. et Mart., dupl.
25 26	A	vj	26	S. Silvestri Abb., dupl. Com. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
25 24	b	v	27	
23	c	iv	28	
22	d	iij	29	Vigilia, et Com. S. Saturnini Mart.
21	e	Prid.	30	S. ANDREÆ APOSTOLI, dupl. II class.

DECEMBER

C.E.	L.D.		D.M.	
20	f	Kal.	1	
19	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart., semidupl.
18	A	iij	3	S. Francisci Xaverii Conf., dupl. maj.
17	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl. Com. S. Barbaræ Virg. et Mart.
16	c	Non.	5	Com. S. Sabbæ Abb.
15	d	viij	6	S. Nicolai Ep. et Conf., dupl.
14	e	vij	7	S. Ambrosii Ep., Conf. et Eccl. Doct., dupl.
13	f	vj	8	CONCEPTIO IMMACULATA B. MARIAE VIRG., dupl. I cl. cum Octava communi.
12	g	v	9	De II die infra Oct. Concept. Immac., semid.
11	A	iv	10	De III die infra Oct. Concept. Immac., semid. Com. S. Melchiadis Papæ et Mart.

C.E.	L.D.		D.M.	
10	b	iij	11	S. Damasi I Papae et Conf., semid. Com. Octavæ.
9	c	Prid.	12	De V die infra Oct. Concept. immac., semid.
8	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart., dupl. Com. Oct.
7	e	xix	14	De VII die infra Oct. Concept. immac., semid.
6	f	xviij	15	Octava Conceptionis Immaculatæ B. M. V., dupl. maj.
5	g	xvij	16	S. Eusebii Ep. et Mart., semidupl.
4	A	xvj	17	
3	b	xv	18	
2	c	xiv	19	
1	d	xiij	20	Vigilia.
*	e	xij	21	S. THOMÆ APOSTOLI, dupl. II class.
29	f	xj	22	
28	g	x	23	
27	A	ix	24	Vigilia.
26	b	viij	25	NATIVITAS D. N. J. C., dupl. I class. cum Octava privilegiata III Ordinis.
25 25	c	vij	26	S. STEPHANI PROTOMARTYRIS, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
24	d	vj	27	S. JOANNIS AP. ET EV., dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
23	e	v	28	Ss. INNOCENTIUM MARTYRUM, dupl. II cl. cum Oct. simplici. Com. Oct. Nativitatis.
22	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariens. Ep. et Mart., dupl. Com. Oct. Nativitatis.
21	g	iij	30	De VI die infra Oct. Nativitatis, semid.
19 20	A	Prid.	31	S. Silvestri I Papæ et Conf., dupl. Com. Oct. Nativitatis.

Hæc Epacta **19** nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero **xix**.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII JUXTA CONSTITUTIONEM « DIVINO AFFLATU » REFORMATIS EXCERPTÆ

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa vel Officia sive perpetuo sive accidentaliter occurrant; in altera vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

In alterutra Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur :

PRimum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Officia, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt; deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia : Quadrangulum, in quo sibi invicem occurrunt, in prima Tabella, Duplex I classis et Dominica I classis, erit quod invenitur ultimo loco in eadem linea in qua inscribitur Duplex I classis, in quo signatus est numerus 6; quia, si ad ipsum quadrangulum tam Duplex I classis quam Dominica I classis ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum 6 apposita sic habet :

6 Officium de secundo, Translatio de primo. Id est Officium fiat de Dominica I classis et Duplex I classis transferatur juxta Rubricas; quia, cum in his regulis dicitur de primo, seu præcedenti, intelligitur de Festo vel Officio in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo, vel sequenti, de Officio in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis positus est 0, quia nullus occursus aut concursus esse potest inter Officia simul ad diem quadrangulum occurrentia.

Scire tamen oportet quæ sint Dominicæ et Feriæ majores, quæ Vigiliæ privilegiatæ, et quæ Duplicia I et II classis et majora, tam Primaria quam Secundaria; sicut et quæ Officia, ad effectum tit. II, n. 1 novarum Rubricarum, cum Feriatione vel cum Octava celebrentur.

DOMINICÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Dominicæ I classis

quæ in occurrentia, etiam accidentali, Festis quibuslibet præferuntur :

Prima Adventus	Passionis
Prima Quadragesimæ	Palmarum
Secunda Quadragesimæ	Paschatis
Tertia Quadragesimæ	In Albis
Quarta Quadragesimæ	Pentecostes

Dominicæ II classis

quæ in occurrentia accidentali Festis quibuslibet præferuntur, præterquam Duplicibus I classis :

Secunda Adventus	Septuagesimæ
Tertia Adventus	Sexagesimæ
Quarta Adventus	Quinquagesimæ

FERIÆ MAJORES

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES :

Feriæ privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Feria Quarta Cinerum
Feriæ omnes Majoris Hebdomadæ

Feriæ non privilegiatæ

quæ in occurrentia Festis tantum Simplicibus præferuntur :

Adventus	Passionis ante Dnicam Palmarum
Quadragesimæ post diem Cinerum	Quatuor Temporum Septembris
	Secunda Rogationum

VIGILIÆ PRIVILEGIATÆ

DIVIDUNTUR IN DUAS CLASSES

Vigiliæ I classis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Vigilia Nativitatis Domini	Vigilia Pentecostes

Vigilia II classis

quæ in occurrentia præfertur Festis quibuslibet, præterquam Duplicibus I vel II classis et Festis Domini :

Vigilia Epiphaniæ

DUPLICIA I CLASSIS PRIMARIA

Nativitas Domini	Conceptio immaculata B. Mariæ Virg.
Epiphania Domini	Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus	Assumptio B. Mariæ Virg.
Ascensio Domini	Dedicatio S. Michaelis Archangeli
Pentecostes cum duobus sequentibus diebus	Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum Ssmæ Trinitatis	Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
» Ssmi Corporis Christi	Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni
» sacratissimi Cordis Jesu	
» D. N. J. Christi Regis	

Festum Ss. Petri et Pauli Apostolorum
Festum Omnium Sanctorum
Dedicatio Ecclesiæ propriæ, ejusque Anniversarium
Dedicatio Ecclesiæ Cathedralis, ejusque Anniversarium
Titulus propriæ Ecclesiæ
Titulus Ecclesiæ Cathedralis
Patroni principales Oppidi, vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Titularis et Sanctus Fundator Ordinis seu Congregationis

DUPLEX I CLASSIS SECUNDARIUM

Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

DUPLICIA II CLASSIS PRIMARIA

Circumcisio Domini
Transfiguratio Domini
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris
Purificatio B. Mariæ Virg.
Visitatio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» S. Jacobi Ap.
Festum S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Marci Ev.
» S. Lucæ Ev.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.
» S. Laurentii Mart.
» S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.

DUPLICIA II CLASSIS SECUNDARIA

Festum Ssmi Nominis Jesu
» Inventionis S. Crucis
» septem Dolorum B. M. V. mense Septembri
Festum Ssmi Rosarii B. M. V.
» Maternitatis B. M. V.
» Immaculati Cordis Beatæ Mariæ Virg.

DUPLICIA MAJORA PRIMARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Primarii
Festum Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives
Præsentatio B. Mariæ Virginis
Festum S. Gabrielis Archangeli
» S. Raphaëlis Archangeli
» Ss. Angelorum Custodum
Decollatio S. Joannis Baptistæ
Festum S. Petri Ap. ad Vincula
» S. Barnabæ Ap.
» S. Benedicti Abb.
» S. Dominici Conf.
» S. Francisci Assisiensis Conf.
» S. Ignatii Conf.
» S. Francisci Xaverii Conf.
» Patronorum minus principalium

DUPLICIA MAJORA SECUNDARIA

Dies Octava cujuslibet Duplicis I classis Secundarii
Exaltatio S. Crucis
Apparitio B. Mariæ Virg. immaculatæ
Festum septem Dolorum B. Mariæ Virg., tempore Passionis
Commemoratio B. Mariæ Virg. de Monte Carmelo
Festum Ssmi Nominis Mariæ
Festum B. Mariæ Virg. de Mercede
Apparitio S. Michaëlis Archangeli
Cathedra S. Petri Ap. Romæ
Cathedra S. Petri Ap. Antiochiæ
Conversio S. Pauli Ap.
Commemoratio S. Pauli Ap.
Festum S. Joannis Ap. ante Portam Latinam

ALIA FESTA PRIMARIA

Dies Natalitia, vel quasi-Natalitia, cujuscumque Sancti.

ALIA FESTA SECUNDARIA

Impressio sacrorum Stigmatum sancti Francisci Conf.
Inventio S. Stephani Protomartyris
Festa sive Domini, sive B. Mariæ Virg. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem Natalem diem, uti Inventionis, Translationis, Patrocinii et hisce similia

FESTA FERIATA

Dominicæ omnes
Nativitas Domini
Circumcisio
Epiphania
Feria II et III Paschatis
Ascensio Domini
Feria II et III Pentecostes
Festum Sanctissimi Corporis Christi
Inventio S. Crucis
Conceptio immaculata B. M. V.
Purificatio B. Mariæ Virg.
Annuntiatio B. Mariæ Virg.
Assumptio B. Mariæ Virg.
Nativitas B. Mariæ Virg.
Dedicatio S. Michaelis Archangeli
Nativitas S. Joannis Baptistæ
Festum S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf.
Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariæ Virg., Conf. et Ecclesiæ universalis Patroni
Festum S. Andreæ Ap.
» S. Thomæ Ap.
» S. Joannis Ap. et Ev.
» S. Matthiæ Ap.
» Ss. Philippi et Jacobi App.
» Ss. Petri et Pauli App.
» S. Jacobi Ap.
» S. Bartholomæi Ap.
» S. Matthæi Ap. et Ev.
» Ss. Simonis et Judæ App.
» S. Stephani Protomartyris
» Ss. Innocentium Mm.
» S. Annæ, Matris B. Mariæ Virg.

Festum S. Laurentii Mart.
» S. Joachim, Patris B. Mariæ Virg., Conf.
» Omnium Sanctorum

Festum Patronorum principalium Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis

Festum Feriatis æquiparatum :

Festum Sacratissimi Cordis Jesu

FESTA QUÆ CUM OCTAVA CELEBRANTUR

alia gaudent Octava privilegiata, de qua semper fit aut Officium, aut saltem Commemoratio; alia Octava communi, de qua etiam Commemoratio quandoque omitti potest, juxta Rubricas; alia Octava simplici de qua fit tantum in die Octava

OCTAVÆ PRIVILEGIATÆ

de quibus semper fit aut Officium aut Commemoratio dividuntur in tres ordines

Octavæ I Ordinis

quæ in occurrentia Festis quibuslibet præferuntur :

Octava Paschatis
Octava Pentecostes

Octavæ II Ordinis

quæ in diebus infra Octavam Festis quibuslibet præferuntur præterquam Duplicibus I classis, in die autem Octava etiam Duplicibus I classis, quæ non sint Ecclesiæ universalis :

Octava Epiphaniæ Domini
Octava Ssmi Corporis Christi

Octavæ III Ordinis

quæ in occurrentia iisdem tantum Festis præferuntur atque Octavæ communes :

Octava Nativitatis Domini
Octava Ascensionis Domini
Octava Sacratissimi Cordis Jesu

OCTAVÆ COMMUNES

quæ infra Octavam præferuntur tantum Officiis Simplicibus, et in die Octava omnibus Duplicibus quæ non sint I aut II classis :

Octava Conceptionis immaculatæ B. Mariæ Virg.
Octava Assumptionis ejusdem
Octava Nativitatis S. Joannis Baptistæ
Octava Solemnit. S. Joseph
Octava Ss. Petri et Pauli App.
Octava Omnium Sanctorum
Octava Dedicationis et Tituli propriæ Ecclesiæ

Octava Dedicationis et Tituli Ecclesiæ Cathedralis
Octava Patroni principalis Oppidi vel Civitatis, Diœcesis, Provinciæ et Nationis
Octava Tituli et Sancti Fundatoris Ordinis seu Congregationis
Octavæ aliorum Festorum Duplicium I classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur

OCTAVÆ SIMPLICES

quæ in die Octava Festis Simplicibus præferuntur et Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato :

Octava Nativitatis B. Mariæ Virg.
Octava S. Joannis Ap. et Ev.
Octava S. Stephani Protomartyris
Octava Ss. Innocentium Mm.
Octava S. Laurentii Mart.
Octavæ aliorum Festorum Duplicium II classis, quæ alicubi cum Octava celebrentur.

SI OCCURRAT EODEM DIE

	» S. Maria in Sabbato	» Dies Octava simplex	» Feria major non privilegiata	» Dies infra Octavam communem	» Dies infra Octavam III ordinis	» Dies infra Octavam II ordinis	» Semiduplex	» Duplex minus	» Duplex majus	» Dies Oct. Communis vel III ordinis	» Dies Octava II ordinis	» Duplex II classis	» Duplex I classis	» Feria privileg., Vigilia I cl., vel dies infra Oct. I ord.	» Dominica minor vel Vigilia Epiphaniæ	» Dominica II classis	et Dominica I classis
Duplex I classis	0	1	3	1	3	3	3	3	3	3	6	5	8	6	3	3	6
Duplex II classis	0	3	3	1	3	6	3	3	3	3	6	8	6	6	3	6	6
Dies Octava Communis . .	0	3	3	3	3	4	3	3	3	7	4	4	4	0	4	4	4
Duplex majus	0	3	3	3	3	4	3	3	7	4	4	4	4	4	4	4	4
Duplex minus	0	3	3	3	3	4	3	7	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Semiduplex	0	3	3	3	3	4	7	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4
Dies infra Oct. communem .	0	3	3	7	4	4	4	4	4	4	4	2	2	0	4	4	4
Vigilia.	0	3	2	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	2	0	0	0
Dies Octava Simplex. . .	0	7	4	4	4	4	4	4	4	4	0	4	2	0	4	4	4
Simplex	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	2	4	4	4	4

1. Officium de 1, nihil de 2.
2. Officium de 2, nihil de 1.
3. Officium de 1, com. de 2.
4. Officium de 2, com. de 1.
5. Offic. de 1, translatio de 2.
6. Offic. de 2, translatio de 1.
7. Officium de nobiliori, commemoratio de alio . .
8. Officium de nobiliori, translatio de alio.

QUANDO CONCURRIT

	» Die Octava vel Festo Simplici	» S. Maria in Sabbato	» Die infra Octavam communem	» Die infra Octavam privilegiatam	» Semiduplici	» Duplici minori	» Duplici majori	» Die Octava Duplici majori	» Duplici II classis	» Duplici I classis	cum Dominica vel Vigilia Epiphaniæ
Dominica	4	0	4	4	4	4	4	4	3	3	0
Duplex I classis	2	2	2	4	4	4	4	4	4	5	4
Duplex II classis.	2	2	2	4	4	4	4	4	5	3	4
Dies Octava privilegiata	4	4	4	4	4	4	4	4	3	3	4
Dies Octava Communis	4	4	4	4	4	4	4	5	3	1	3
Duplex majus	4	4	4	4	4	4	5	3	3	1	3
Duplex minus	4	4	4	4	4	5	3	3	3	1	3
Semiduplex	4	4	4	4	5	3	3	3	1	1	3
Dies infra Octavam privilegiatam	4	0	0	0	3	3	3	3	3	3	3
Dies infra Octavam communem	4	0	0	0	3	3	3	3	1	1	3

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, Commemoratio de sequenti.
5. Totum de nobiliori, Commemoratio de alio; in paritate, a Capitulo de sequenti, Commemoratio de præcedenti.

Ante singulas Horas

Ante Matutinum, sicut et ante Laudes a Matutino extra Chorum separatas, et ante omnes Horas, præter quam ad Completorium, dicitur secreto :

Pater noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cælo et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie. Et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio autem Matutini ac Primæ additur secreto Symbolum Apostolorum :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui concéptus est de Spíritu Sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus : descéndit ad ínferos; tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos; sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum Sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam. Amen.

Officium ad Matutinum et ad reliquas Horas, nisi aliter suo loco indicetur, per totum annum persolvitur juxta formam, quæ in Rubricis hujus Ordinarii exhibetur.

Ad Matutinum

Pater, Ave et Credo.

Deinde, clara voce, dicitur Versus :

Domine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Postea dicitur conveniens Invitatorium, quod ante Psalmum bis integrum recitatur, et ad singulos ejusdem Psalmi versus vel integrum vel dimidiatum ab Asterisco * alternis vicibus, ut infra, repetitur.

In cantu solemni adhibetur textus traditionalis ut sequitur.

Psalmus 94

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo, salutári nostro : præoccupémus fáciem ejus in confessióne, et in psalmis jubilémus ei.

Repetitur integrum Invitat.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : quóniam non repéllet Dóminus plebem suam : quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit.

Repetitur altera pars Invit.

¶ In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus, et procidámus ante Deum, genuflectitur.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus : veníte, adorémus, et procidámus ante Deum : plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus, Deus noster; nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Repetitur integrum Invitat.

Hódie, si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto : ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Repetitur altera pars Invit.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi : Semper hi errant corde; ipsi vero non cognovérunt vias meas : quibus jurávi in ira mea : Si introíbunt in réquiem meam.

Repetitur integrum Invitat.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetitur altera pars Invit.

Denique repetitur integrum Invitatorium.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

Alias idem Psalmus dicitur juxta novam versionem :

Veníte, exsultémus Dómino, acclamémus Petræ salútis nostræ : accedámus in conspéctum ejus cum láudibus, cum cánticis exsultémus ei.

Repetitur integrum Invitat.

Nam Deus magnus est Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : in manu ejus sunt profúnda terræ, et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Repetitur altera pars Invit.

¶ In sequenti Psalmi versu, ad verba veníte, adorémus et procidámus, et génua flectámus Dómino, genuflectitur.

Ipsíus est mare : nam ipse fecit illud, et terra sicca, quam formavérunt manus ejus : veníte, adorémus et procidámus, et génua flectámus Dómino qui fecit nos. Nam ipse est Deus noster; nos autem pópulus páscuæ ejus et oves manus ejus.

Repetitur integrum Invitat.

Utinam hódie vocem ejus audiátis : « Nolíte obduráre corda vestra ut in Meríba, ut die Massa in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, etsi víderant ópera mea.

Repetitur altera pars Invit.

Quadragínta annos tǽduit me generatiónis illíus, et dixi : Pópulus errans corde sunt, et non novérunt vias meas. Ideo jurávi in ira mea : non introíbunt in réquiem meam ».

Repetitur integrum Invitat.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Repetitur altera pars Invitatorii.

Denique repetitur integrum Invitatorium.

Expleto Psalmo, dicitur Hymnus Invitatorio respondens.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Invitatorium et Hymnus ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Invitatorium et Hymnus de Feria currenti, ut in Psalterio.

In Festis

In Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac S. Mariæ in Sabbato, Invitatorium et Hymnus ut in Proprio vel Communi. Quæ norma ad reliquas item Horas erit observanda pro illis Officii partibus, quæ juxta Rubricas ex Ordinario vel Psalterio non fuerint in Festis desumendæ.

In Officio novem Lectionum

Expleto Hymno, dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ in Officiis ritus Duplicis ante et post Psalmos integræ recitantur; in Officiis autem ritus semiduplicis initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, atque in fine integræ pronuntiantur; servata alterutra norma etiam in omnibus Antiphonis, quæ ad Laudes ac Vesperas adhibentur.

IN I NOCTURNO

Sub congruentibus Antiphonis dicuntur tres Psalmi, ac deinde subjungitur Versus, prouti Officium occurrens requirit.

Post Versum cujuslibet Nocturni dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

¶ Extra Chorum, quando ab uno tantum recitatur Officium, ante singulas Lectiones Matutini atque ad Lectionem brevem Primæ et Completorii, dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et subjungitur congruens Benedictio. Ab Episcopo autem, ultimam Matutini Lectionem cantaturo, item dicitur : Jube, Dómine, benedícere; et respondetur a Choro : Amen.

Pro i Lectione

Bened. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde dicuntur in unoquoque Nocturno Lectiones, prouti Officium occurrens requirit, et in fine cujuslibet Lectionis additur :

℣. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

Post quamlibet vero Lectionem, quæ Hymnum Te Deum immediate non præcedat, congruens dicitur Responsorium, et in fine ultimi Responsorii cujusque Nocturni additur Versus : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto, et Responsorium ab Asterisco *, et quidem a secundo, si duo fuerint, repetitur.

Pro ii Lectione

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro iii Lectione

Bened. Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

IN II NOCTURNO

Sub congruentibus item Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I Nocturno.

Post Versum dicitur.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro iv Lectione

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

Pro v Lectione

Bened. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi Lectione

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III NOCTURNO

Sub congruentibus denique Antiphonis dicuntur tres Psalmi et Versus, sicut in I et II Nocturno.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Pro vii Lectione

Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

Pro viii Lectione

In Festis Domini et in Dominicis :

Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In Festis beatæ Mariæ Virg. :

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum :

Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro ix Lectione

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si autem legenda sit Lectio ix de Homilia cum Evangelio Dominicæ, vel Feriæ, aut Vigiliæ :

Bened. Per evangélica dicta deleántur nostra delícta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum

IN NOCTURNO

In Officiis trium Lectionum, post Hymnum dicuntur Antiphonæ convenientes, quæ initio Psalmi inchoantur tantum et usque ad Asteriscum * perducuntur, ac deinde in fine integræ pronuntiantur.

Sub eisdem vero Antiphonis dicuntur novem Psalmi Feriæ currentis, quibus subjungitur Versus in III Nocturno positus, omissis Versibus pro I et II Nocturno assignatis.

Post Versum dicitur

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

Feria II et V

Exáudi, Dómine, ut in I Nocturno.

Feria III et VI

Ipsíus pietas, ut in II Nocturno.

Feria IV et Sabbato

A vínculis, ut in III Nocturno Officii novem Lectionum.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, prouti Officium occurrens requirit; et ante eas dicuntur sequentes

Benedictiones

In Feriis, quando legitur Homilia cum Evangelio, erit :

1 Bened. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

2 Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Feriis, quando non legitur Homilia cum Evangelio, Feria II et V Benedictiones ut in I Nocturno, Feria III et VI ut in II Nocturno Officii novem Lectionum; Feria autem IV et Sabbato erit :

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Bened. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum erit :

1 Bened. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

2 Bened. Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (vel intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

3 Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Post ultimam Lectionem, in omnibus Dominicis per Annum minoribus, etiam anticipatis, in Festis cujusvis ritus, per omnes Octavas, et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, dicitur Hymnus Ambrosianus. Et numquam dicitur in feriali Officio. Quando vero Hymnus prædictus omittitur, ejus loco dicitur IX aut III Responsorium.

Hymnus Ambrosianus

TE Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi Cæli, et univérsæ Potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dóminus, Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus,
Te Prophetárum * laudábilis númerus,
Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,
Patrem * imménsæ majestátis;
Venerándum tuum verum * et únicum Fílium;
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ,* Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu, ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu, devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.

¶ Sequens versus dicitur flexis genibus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te;
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi : * non confúndar in ætérnum.

Dicto Te Deum, aut ultimo Responsorio, statim incipiuntur Laudes a Versu Deus, in adjutórium, ut infra.

In privata vero recitatione, Matutinum a Laudibus separari potest; quo in casu, post Hymnum Te Deum, vel post ultimum Responsorium, dicitur :

℣. Dóminum vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

¶ Hic Versus Dóminus vobíscum non dicitur ab eo, qui non est saltem in ordine Diaconatus; sed ejus loco substituitur, etiam in aliis Horis, quoties in antecedentibus Precibus dictus non fuerit :

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus.

Et dicitur Oratio ut ad Laudes.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur Pater noster totum secreto.

In publica vero recitatione, Matutinum in Choro a Laudibus separari non potest.

Ad Laudes

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipiuntur, ut sequitur :

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur Psalmi et Canticum, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Capitulum, Hymnus et Versus ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Recitato Versu, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus † Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit et redémit pópulum suum,
Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David servi sui,
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui olim fuérunt, prophetárum suórum :
Ut liberáret nos ab inimícis nostris, * et e manu ómnium qui odérunt nos,
Ut fáceret misericórdiam cum pátribus nostris * et recordarétur fœderis sui sancti :
Jurisjurándi, quod jurávit Abrahæ, patri nostro, * * datúrum se nobis,
Ut sine timóre, e manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi
In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris. —
Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini ad parándas vias ejus,
Ad dandam pópulo ejus sciéntiam salútis * in remissióne peccatórum eórum
Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * qua visitábit nos Oriens ex alto,
Ut illúminet eos, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ut dírigat

pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

¶ Hic Versus Glória Patri dicitur in fine omnium Canticorum, nisi aliter adnotetur.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In Feriis vero Quatuor Temporum Septembris atque in omnibus Vigiliis, si fiat Officium de Feria aut Vigilia currenti, post repetitam ad Benedictus Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces, quæ aliis temporibus omittuntur :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N. ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alteruter vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio præteritur.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine,

ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Benedíctus, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde in Officio semiduplici aut simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, vel Vigiliæ Omnium Sanctorum, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútis nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Vigiliæ vel Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffra-

gii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto N.

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et corpóris defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde, in publica Officii recitatione, si discedendum sit a Choro, itemque in recitatione privata, si tunc terminetur Officium; alioquin, in fine ultimæ Horæ dicitur Pater noster, totum secreto : eoque recitato, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Et immediate dicitur, cum suis Versu et Oratione, finalis beatæ Mariæ Virginis Antiphonæ, quæ inferius post Completorium assignatur.

Postea concluditur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Ad Primam

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia .

Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

¶ Conclusio communis, in Hymno præcedenti, et in aliis idem metrum habentibus, semper omittitur, quando specialis in omnibus Horis adhibenda præscribitur; et, si plures Conclusiones propriæ occurrant, sumitur Conclusio Officii currentis, aut secus Officii ipsa die et primo quidem loco inter cetera propriam Conclusionem habentia commemorandi, aut demum de occurrenti Octava communi.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, prouti occurrens Officium requirit.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Antiphona ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Ant. de Feria currenti ut in Psalterio.

Post enuntiatam Antiphonam, dicuntur tres Psalmi Officio diei congruentes.

¶ Quando autem adhibetur posterius Laudum schema, primus Psalmus, in priori Laudum ferialium schemate omissus, ad Primam Feriæ currentis post alios Psalmos resumitur.

Repetita post ultimum Psalmum integre Antiphona, conveniens dicitur Capitulum; nimirum :

In omnibus Dominicis, etiam anticipatis, in Officio cujuslibet Festi vel Octavæ, ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

¶ Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

Dicto Capitulo, subjungitur Responsorium breve, ut sequitur. Versus tamen Qui sedes ad déxteram Patris semper omittitur, quando specialis Versus adhibendus præscribitur, Officii nempe currentis, aut secus Officii ad Laudes et primo quidem loco inter cetera specialem Versum habentia commemorati, aut demum de occurrenti Octava communi proprius.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Et repetitur : Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris. ℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, et Fílio,

et Spiritui Sancto. ℟. Christe, Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

¶ Ita dicuntur semper Responsoria brevia, etiam ad Tertiam, Sextam, Nonam et Completorium.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

In quolibet Officio semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis Simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post Responsorium breve dicuntur sequentes Preces dominicales; quæ tamen omittuntur omnibus diebus, in quibus ad Laudes habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem cum Absolutione, eamque Chorus repetit, ut infra post feriales Preces.

In Feriis vero Quatuor Temporum Septembris atque in omnibus Vigiliis, si ad Laudes recitatæ fuerint Preces, post Responsorium breve dicuntur flexis genibus sequentes Preces feriales :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

COnfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes

Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres, *et* vos, fratres, *dicat :* tibi, pater, *et* te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, *si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :*

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione, subjungitur :

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, quod laudabiliter fit etiam extra Chorum.

Postea Hebdomadarius dicit :

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute, sine Orémus *:*

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. *Et dicitur ter; ultimo additur :* Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus. *Oratio*

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde dicitur Lectio brevis, ad absolutionem Capituli, prouti Officium occurrens requirit.

℣. Jube, domne, benedícere. *Bened.* Dies et actus nostros in sua pace dispó-

nat Dóminus omnípotens.
℟. Amen.

In Officio dominicali et feriali

usque ad Sabbatum ante Adventum inclusive

Lectio br. 2 Thess. 3, 5

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.

¶ Ita semper concluduntur Lectiones breves ad Primam, et ita in earum fine respondetur.

In Officio autem cujuslibet Festi vel Octavæ, atque S. Mariæ in Sabbato :

Pro Lectione brevi sumitur Capitulum, quod ad Nonam ponitur ipsius Officii currentis, et in fine dicitur : Tu autem, Dómine, ut supra.

Post Lectionem brevem dicitur :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Tertiam

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis, absolutis, integra repetitur Antiphona.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Joann. 4, 16

Deus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia tua. Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquiis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Sextam

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,

Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Aña.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum Gal. 6, 2

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sǽculum sǽculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum, cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio [illegible]

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Nonam

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Expleto Hymno, conveniens dicitur Antiphona usque ad Asteriscum *, et tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit; atque, Psalmis absolutis, integra repetitur Antiphona.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Antiphona ut in Psalterio, et dicitur sequens

Capitulum 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Antiphona de Feria currenti, ut in Psalterio; et dicitur quotidie sequens

Capit. 1 Petri 1, 17-19

In timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Expleto Responsorio brevi, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum, cum Oratione et reliquis omnibus

usque ad finem Horæ, ut infra.

Quando vero ad Laudes recitatæ sunt Preces, post Responsorium breve dicuntur sequentes flexis genibus :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel si Preces locum non habeant, post Responsorium breve statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

Ad Vesperas

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, sub congruentibus Antiphonis, dicuntur quinque Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita vero post ultimum Psalmum Antiphona, dicuntur Capitulum, Hymnus et Versus, prouti Officium occurrens exigit.

In Officio dominicali

In omnibus Dominicis, Capitulum Hymnus et Versus ad I Vesperas e Sabbato, ad II Vesperas e Dominica, ut in Psalterio.

In Officio feriali

In omnibus Feriis, Capitulum, Hymnus et Versus de Feria currenti, ut in Psalterio.

Recitato Versus, dicitur cum Antiphona convenienti sequens

Canticum Beatæ Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magníficat * † ánima mea Dóminum;

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salvatóre meo,

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum. —

Fecit poténtiam bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes. —

Suscépit Israël, servum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * erga Abraham et semen ejus in sæcula.

Glória Patri.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum cum Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Horæ, ut infra. 24

In Feriis IV et VI Quatuor Temporum Septembris, si Vesperæ fuerint de Feria, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes Preces, quæ alias omittuntur :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

¶ Romæ præcedens Versus cum suo Responsorio omittitur; alibi vero, ad litteram N., ab omnibus nomen diœcesani Episcopi exprimatur. Vacante Apostolica vel Episcopali Sede, alterutrer vel uterque respectivus Versus cum suo Responsorio prætéritur.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Magnificat, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Et dicitur Oratio conveniens.

Postea fiunt Commemorationes, si occurrant.

Deinde, in Officio Semiduplici aut Simplici tam de Tempore quam de Sanctis, præter omnes dies, in quibus habita sit Commemoratio Duplicis, etiam concurrentis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ, fit sequens

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Beáta Dei Génitrix Virgo María, Sanctíque omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genitríce María, cum beáto Joseph, beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per eúmdem Dóminum. ℟. Amen.

¶ In hac Oratione, ad litteram N., exprimitur nomen Titularis propriæ Ecclesiæ, dummodo Titulus non sit Persona divina vel Mysterium Domini, aut de ipso ratione Festi factum non fuerit Officium vel Commemoratio, aut illius nomen non sit in eadem Suffragii Oratione expressum; ac nomina sanctorum Angelorum et sancti Joannis Baptistæ, si Titulares fuerint, præponuntur nomini sancti Joseph. In hisce autem omnibus casibus omittuntur verba atque beáto N.

Si vero Officium vel Commemoratio fuerit de beata Maria Virgine, tunc dicitur ut infra; atque insuper, sicubi Titularis juxta superiorem Rubricam ante omnes fuerit nominandus, ad Orationem particula cum omittitur ante nomen sanctorum Petri et Pauli ac præponitur nomini sancti Joseph.

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.

℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quǽsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. ℟. Amen.

Post ultimam Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Si post Vesperas immediate sequatur Completorium, dicto Versu Fidélium ánimæ, statim incipitur Versus Jube, domne, benedícere, ut infra ad Completorium; secus autem, si tunc terminetur Officium, dicitur tantum Pater noster secreto.

Ad Completorium

Ante Completorium non dicitur Pater noster et Ave María, sicut in aliis Horis, sed absolute Lector incipit :

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévo-

ret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, *quod dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem :

CONfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis, fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos, fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereátur tui omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem, et ubi dicitur : vobis, fratres *et* vos, fratres, *dicat :* tibi, pater, *et* te, pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Extra Chorum, *si unus vel duo tantum recitent Officium, et in Choro Monialium, semel tantum ac simul ab omnibus ita fit Confessio :*

CONfíteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, et ómnibus Sanctis, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo et ópere : mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, et omnes Sanctos, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Deinde dicitur :

Misereátur nostri omnípotens Deus, et, dimíssis peccátis nostris, perdúcat nos ad vitam ætérnam. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Facta Absolutione dicitur :

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Deinde, inchoata conveniente Antiphona, dicuntur tres Psalmi, prouti Officium occurrens requirit.

Repetita integre post ultimum Psalmum Antiphona, dicitur sequens

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Absoluto Hymno, dicitur sequens Capitulum et Responsorium breve :

Capitulum *Jer. 14, 9*

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Commendo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Postea ad Canticum dicitur sequens

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,

Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,

Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israel.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Deinde, si Preces non fuerint recitandæ, statim dicitur Versus Dóminus vobíscum, *cum subsequenti Oratione et reliquis omnibus usque ad finem Completorii, ut infra.*

In quolibet Officio Semiduplici, in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, in Festis Simplicibus, atque in Feriis per Annum communibus, post repetitam ad Nunc dimittis Antiphonam dicuntur sequentes Preces, quæ tamen omittuntur omnibus diebus, in quibus ad Vesperas habita sit Commemoratio Duplicis, vel factum fuerit Officium aut Commemoratio cujusvis Octavæ.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Absolutis Precibus, vel, si Preces locum non habeant, repetita Antiphona post Nunc dimittis, statim dicitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℟. Amen.

Post Orationem additur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et non dicitur Versus Fidélium ánimæ, sed immediate subjungitur finalis beatæ Mariæ Virginis [illegible] infra assignata [illegible]

Postea subjungitur :

℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster, Ave María et Credo.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicitur Pater noster, Ave María et Credo, pro fine videlicet Officii diei præcedentis, et pro initio Officii diei sequentis.

Post singulas Horas

In fine Laudum, vel, si post Laudes immediate subsequatur alia Hora, in fine ultimæ Horæ, sicuti et semper in fine Completorii, quamvis immediate sequatur Matutinum diei sequentis, tam in publica quam in privata divini Officii recitatione; atque in publica insuper recitatione post alias quascumque Horas, si tunc terminetur Officium et discedatur a Choro, dicitur una e sequentibus Antiphonis finalibus beatæ Mariæ Virginis.

I — Post Laudes ac ceteras Horas, præter Completorium, dicto Versu Fidelium animæ et Oratione Dominica secreto recitata, subjungitur :

℣. Dóminus det nobis suam pacem. ℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Atque statim dicitur Antiphona finalis, ut infra.

II — Post Completorium vero, recitata Benedictione Benedícat et custódiat nos, immediate subjungitur Antiphona finalis, ut infra.

Antiphona finalis beatæ Mariæ Virginis

[illegible] usque ad Nonam Sabbati ante Adventum inclusive :

Antiphona

Salve, Regína, mater misericórdiæ; vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus éxsules fílii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis Matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu Sancto cooperánte, præparásti : da, ut cujus commemoratióne lætámur; ejus pia in-

tercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Absoluta vero Antiphona finali cum suis Versu et Oratione, concluditur :
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Post divinum Officium

Cum expletum fuerit Officium, laudabiliter dicitur sequens Oratio; pro qua Summus Pontifex Pius Papa XI sub die 1 Decembris 1933 indulgentiam trium annorum concessit. Præterea Clericis in sacris constitutis et Sacerdotibus eam devote post Officium recitantibus Summus Pontifex Leo X defectus et culpas, in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas, indulsit. Dicitur autem flexis semper genibus in privata etiam recitatione, præter quam ab iis, qui ob certam infirmitatem vel gravioris impedimenti causam nequeant genuflectere.

Oratio

SAcrosánctæ et indivíduæ Trinitáti, crucifíxi Dómini nostri Jesu Christi humanitáti, beatíssimæ et gloriosíssimæ sempérque Vírginis Maríæ fecúndæ integritáti, et ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus et glória ab omni creatúra, nobísque remíssio ómnium peccatórum, per infiníta sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

℣. Beáta víscera Maríæ Vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium.
℟. Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum.

Et dicitur secreto Pater noster et Ave María.

Psalterium Breviarii Romani

PER OMNES AC SINGULOS HEBDOMADÆ DIES DISPOSITUM

DOMINICA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.
Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

In Dominicis post Pentecosten usque ad diem 27 Sept. inclusive occurrentibus, dicitur :

Invitat. Dóminum, qui fecit nos, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul et perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

In Dominicis autem post Pentecosten a die 28 Sept. usque ad diem 26 Nov. inclusive occurrentibus, dicitur :

Invitat. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos. Ps. 94 Venite. 3

Hymnus

PRimo die, quo Trínitas
Beáta mundum cóndidit,
Vel quo resúrgens Cónditor
Nos, morte victa, líberat :

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit :

Nostras preces ut áudiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus :

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, Patérna cláritas,
Te postulámus áffatim :
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne fœda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæsumus,
Tu probra nostra díluas;
Nobísque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Beátus vir. †

¶ Et non repetitur in Psalmo; quod semper fit, quando Antiphona incipit a primis Psalmi vel Cantici verbis. Et Psalmus vel Canticum tunc incipitur ab eo verbo, ante quod vel inchoata vel integra desinit Antiphona; si tamen eadem sint verba, et continuetur Antiphona cum Psalmo vel Cantico, neque addatur in fine ipsius Antiphonæ Allelúja.

Antiphonæ autem cum Psalmis et Versibus assignatæ, adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica.

¶ Asteriscus *, in Psalmorum versibus et in aliis Officii partibus insertus, denotat pausam cantus et recitationis in Choro; præter quam in Antiphonis, in quibus nempe significat tum præintonationem Antiphonæ, tum Antiphonam ipsam ante Psalmum seu Canticum eousque producendam esse ad omnes et singulas Horas in Officio ritus Semiduplicis ac Simplicis, atque ad Horas tantum minores in Officio ritus Duplicis.

Psalmus 1

BEátus vir, † qui non séquitur * consílium impiórum,
Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;
Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.
Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,
Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —
Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.
Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum,
Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.
Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui Sancto.
Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

¶ Hic versus Glória Patri semper dicitur in fine omnium Psalmorum et Canticorum, nisi aliter notetur.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur.

Ant. Servíte Dómino.

Psalmus 2

QUare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?
Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :
« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —
Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.
Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :
« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —
Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.
Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —
Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.
Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,
Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum. Gl.

Ant. Servíte Dómino in timóre : et exsultáte ei cum tremóre.

Ant. Exsúrge.

Psalmus 3

Domine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!

Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».

Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.

Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, * dentes peccatórum confregísti.

Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine. ℟. Et custodívi legem tuam.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Quam admirábile.

Psalmus 8

Domine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Quam admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra!

Ant. Sedísti super thronum.

Psalmus 9, i

Celebrábo te, Dómine, toto corde meo, * enarrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo de te, * psallam nómini tuo, Altíssime,

Quia cessérunt inimíci mei retrórsum, * corruérunt et periérunt a fácie tua. —

Nam suscepísti judícium meum et causam meam, * sedísti super sólium, judex justus.

Increpásti gentes, perdidísti ímpium, * nomen eórum delésti in ætérnum.

Inimíci defecérunt, in ruínas sempitérnas acti, * et urbes destruxísti : périit memória eórum. —

Dóminus autem in ætérnum sedet, * stabilívit ad judicándum sólium suum.

Et ipse judicábit orbem cum justítia, * jus dicet pópulis cum æquitáte.

Et erit Dóminus refúgium opprésso, * refúgium opportúnum tempóribus angústiæ.

Et sperábunt in te qui novérunt nomen tuum, * quia non derelínquis quæréntes te, Dómine.

Ant. Sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.

Ant. Exsúrge, Dómine.

Psalmus 9, ii

Psállite Dómino qui hábitat in Sion, * annuntiáte in pópulis ópera ejus,

Quia ultor sánguinis recordátus est eórum, * non est oblítus clamóris páuperum.

Miserére mei, Dómine : vide afflictiónem quam pátior ab inimícis meis, * extóllens me de portis mortis.

Ut annúntiem omnes laudes tuas in portis fíliæ Sion, * et exsúltem de auxílio tuo. —

Demérsæ sunt gentes in fóveam quam fecérunt, * láqueo, quem abscondérunt, captus est pes eórum.

Manifestávit se Dóminus, judícium fecit; * opéribus mánuum suárum irretítus est peccátor. —

Recédant peccatóres ad ínferos, * omnes gentes quæ oblítæ sunt Dei.

Neque enim in perpétuum oblivióni dábitur pauper,* fidúcia miserórum non períbit in ætérnum.

Exsúrge, Dómine : ne præváleat homo; * judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Incute, Dómine, terrórem eis; * sciant gentes se hómines esse. Gl.

Ant. Exsúrge, Dómine, non præváleat homo.
℣. Média nocte surgébam ad confiténdum tibi.
℟. Super judícia justificatiónis tuæ.

Absol. Ipsíus píetas et.
Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Ut quid, Dómine.

Psalmus 9, iii

QUare, Dómine, distas procul, * abscóndis te tempóribus angústiæ,
Dum supérbit ímpius, vexátur miser, * cápitur dolis quos ille confínxit? —
Nam peccátor gloriátur de cupídine sua, * et rapax blasphémat, Dóminum spernit.
Ait ímpius in supérbia mentis : « Non vindicábit; non est Deus » : * hæc est omnis cogitátio ejus.
Prósperæ sunt viæ ejus omni témpore; longe distant judícia tua a mente ejus; * omnes adversários suos contémnit.
Dicit in corde suo : « Non commovébor : * a generatióne in generatiónem non ero infélix ».
Maledictióne os ejus plenum est et fraude et dolo, * sub lingua ejus labor et vexátio.
Sedet in insídiis prope vicos, in occúltis occídit innocéntem; * óculi ejus páuperem speculántur.
Insidiátur in látebris sicut leo in spelúnca sua; insidiátur ut rápiat míserum : * rapit míserum trahítque in rete suum.
Incurvátur, prostérnit se humi, * et violéntia ejus páuperes cadunt.
Dicit in corde suo : « Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, non videt umquam ».

Ant. Ut quid, Dómine, recessísti longe?

Ant. Exsúrge. †

Psalmus 9, iv

EXsúrge, † Dómine Deus, extólle manum tuam! * noli páuperum oblivísci!
Quare spernit ímpius Deum, * dicit in corde suo : « Non vindicábit »?
Tu autem vides : tu labórem et mærórem consíderas, * ut ponas ea in mánibus tuis.
Tibi se pauper commíttit, * órphano tu es adjútor!
Cóntere bráchium peccatóris et malígni : * vindicábis malítiam ejus nec subsístet. —
Dóminus rex est [illegible]ábile culum sǽculi, * peri[illegible] unigentes de terra ejus.

Desidérium miserórum audísti, Dómine, * confirmásti cor eórum, aurem præbuísti,
Ut jus tueáris órphani et oppréssi, * neque ultra terrórem incútiat homo terrénus.

Ant. Exsúrge, Dómine Deus, exaltétur manus tua.

Ant. Justus Dóminus.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!
Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —
Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.
Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.
Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.
Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans [illegible]álicis eórum.
nover[illegible]ustus est Dóminus, quia [illegible]am díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit.
℣. Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo. ℟. Ut meditárer elóquia tua, Dómine.

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 Divínum auxílium. 9 Ad societátem cívium.

AD LAUDES

(Pater noster et Ave).
℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Allelúja.

¶ Añæ cum Psalmis assignatæ adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica.

Psalmus 92 1

DOminus regnat, majestátem indútus est, * indútus est Dóminus poténtiam, præcínxit se,
Et firmávit orbem terrárum, * qui non commovébitur.
Firma est sedes tua ab ævo, * ab ætérno tu es. —
Extóllunt flúmina, Dómine, extóllunt flúmina vocem suam, * extóllunt flúmina fragórem suum.
Poténtior voce aquárum multárum, poténtior æstíbus maris : * potens in excélsis est Dóminus. —
Testimónia tua fide digna sunt valde; * domum tuam decet sánctitas, Dómine, in longitúdinem diérum. Gl.

Ant. Allelúja, Dóminus regnávit, decórem índuit, allelúja, allelúja.

Ant. Jubiláte.

Psalmus 99 2

EXsultáte Dómino, omnes terræ; * servíte Dómino cum lætítia;

Introíte in conspéctum ejus * cum exsultatióne.

Scitóte Dóminum esse Deum : ipse fecit nos et ipsíus sumus, * pópulus ejus et oves páscuæ ejus.

Introíte portas ejus cum laude, átria ejus cum hymno; * celebráte eum, benedícite nómini ejus.

Nam bonus est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et in generatiónem et generatiónem fidélitas ejus.

Ant. Jubiláte Deo, omnis terra, allelúja.

Ant. Benedícam te.

Psalmus 62 3

DEus, Deus meus es : * sollícite te quæro;

Te sitit ánima mea, desíderat te caro mea, * ut terra árida et sítiens, sine aqua.

Sic in sanctuário contémplor te, * ut vídeam poténtiam tuam et glóriam tuam.

Quia mélior est grátia tua quam vita, * lábia mea prædicábunt te. —

Sic benedícam tibi in vita mea : * in nómine tuo attóllam manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine satiábitur ánima mea, * et lábiis exsultántibus laudábit os meum,

Cum memor ero tui super stratum meum, * in vigíliis meditábor de te.

Etenim factus es adjútor meus, * et in umbra alárum tuárum exsúlto :

Adhæret ánima mea tibi, * me susténtat déxtera tua. —

Qui autem pérdere quærunt ánimam meam, * introíbunt in profúnda terræ.

Tradéntur in manus gládii, * pórtio vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, gloriábitur omnis qui jurat per eum, * quia obstruétur os loquéntium iníqua.

Ant. Benedícam te in vita mea, Dómine : et in nómine tuo levábo manus meas, allelúja.

Ant. Tres púeri.

Canticum trium Puerorum 4

Dan. 3, 57-88 et 56

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino; * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; * benedícite, omnes exércitus Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; * benedícite, stellæ cæli, Dómino. —

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; * benedícite, omnes venti, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; * benedícite, frigus et algor, Dómino.

Benedícite, rores et plúviæ, Dómino; * benedícite, glácies et gelu, Dómino.

Benedícite, pruínæ et nives, Dómino; * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino. —

Benedícat terra Dómino, * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula. —

Benedícite, fílii hóminum, Dómino; * benedícite, Israël, Dómino.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino; * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino; * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísaël, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; * et laudábilis, et superexaltátus in sæcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen.

Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes : Benedíctus Deus, allelúja.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148 5

LAudáte Dóminum de cælis, * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum, omnes Angeli ejus, * laudáte eum, omnes exércitus ejus.

Laudáte eum, sol et luna, * laudáte eum, omnes stellæ lucéntes.

Laudáte eum, cæli cælórum, * et aquæ quæ super cælos sunt :

Laudent nomen Dómini, * nam ipse jussit et creáta sunt,

Et státuit ea in ætérnum, in sæculum : * præcéptum dedit, quod non transíbit. —

Laudáte Dóminum de terra, * cete et ómnia profúnda maris.

Ignis et grando, nix et nébula, * ventus procéllæ, qui facit verbum ejus,

Montes et omnes colles, * árbores frugíferæ et omnes cedri,

Feræ et ómnia juménta, * reptília et vólucres pennátæ,

Reges terræ et omnes pópuli, * príncipes et omnes júdices terræ,

Júvenes et étiam vírgines, * senes, una cum púeris :

Laudent nomen Dómini, * quia excélsum est nomen ejus solíus;

Majéstas ejus súperat terram et cælum, * et altum tríbuit cornu pópulo suo.

Laus est ómnibus sanctis ejus, * fíliis Israël, pópulo qui propínquus est ei.

Ant. Allelúja, laudáte Dóminum de cælis, allelúja, allelúja.

In omnibus Dominicis dicitur :

Capitulum — Apoc. 7, 12

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.
℟. Deo grátias.

In Dominicis post Pentecosten usque ad diem 27 Sept. occurrentibus, dicitur

Hymnus

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróræ rútilans corúscat :
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce precémur :

Ut reos culpæ miserátus omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet et nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

In Dominicis vero post Pentecosten a die 28 Septembris usque ad diem 26 Nov. inclusive occurrentibus, dicitur

Hymnus

Ætérne rerum Cónditor,
Noctem, diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine :
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mitéscunt freta :
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénte, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue :
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte, spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu, labántes réspice,
Et nos vidéndo córrige :
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu, lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute :
Te nostra vox primum sonet,
Et vota solvámus tibi.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

In omnibus vero Dominicis superius indicatis dicitur :

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Benedictus Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

Benedíctus ✠ Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit et redémit pópulum suum,

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David servi sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui olim fuérunt, prophetárum suórum :

Ut liberáret nos ab inimícis nostris, * et e manu ómnium qui odérunt nos,

Ut fáceret misericórdiam cum pátribus nostris * et recordarétur fœderis sui sancti :

Jurisjurándi, quod jurávit Abrahæ, patri nostro, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, e manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris. —

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini ad parándas vias ejus,

Ad dandam pópulo ejus sciéntiam salútis * in remissióne peccatórum eórum.

Per viscera misericórdiæ Dei nostri, * qua visitábit nos Oriens ex alto,

Ut illúminet eos, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ut dírigat pedes nostros in viam pacis.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario.

Psalmi cum Cantico de Dominica superius appositi dicuntur etiam, sub Antiphonis Officio diei congruentibus, in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B. Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, itemque in quolibet Festo novem Lectionum proprias Antiphonas ad Laudes habente, quando de eis persolvitur Officium.

AD PRIMAM

Pater noster, Ave María et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. Allelúja.

¶ Aña cum Psalmis, ad Horas minores assignata, adhibetur semper, quando fit Officium de qualibet Dominica minori.

Psalmus 117

GRátias ágite Dómino, quia bonus est; * quia in ætérnum misericórdia ejus.

Dicat domus Israël : * « In ætérnum misericórdia ejus ».

Dicat domus Aaron : * « In ætérnum misericórdia ejus ».

Dicant qui timent Dóminum : * « In ætérnum misericórdia ejus ». —

De tribulatióne invocávi Dóminum; * exaudívit me Dóminus et liberávit me.

Dóminus mecum est : non tímeo; * quid fáciat mihi homo?

Dóminus mecum est, adjútor meus, * et ego confúsos vidébo inimícos meos.

Mélius est confúgere ad Dóminum, * quam confídere in hómine.

Mélius est confúgere ad Dóminum, * quam confídere in princípibus. —

Omnes gentes circumvenérunt me : * in nómine Dómini contrívi eos.

Undique circumvenérunt me : * in nómine Dómini contrívi eos.

Circumvenérunt me sicut apes : adussérunt, sicut ignis spinas : * in nómine Dómini contrívi eos.

Pulsus, impúlsus sum, ut cáderem; * sed Dóminus adjúvit me.

Robur meum et fortitúdo mea est Dóminus; * et factus est mihi salvátor. —

Vox exsultatiónis et salútis * in tabernáculis justórum :

Déxtera Dómini fórtiter egit, déxtera Dómini eréxit me, * déxtera Dómini fórtiter egit.

Non móriar, sed vivam; * et enarrábo ópera Dómini.

Castigávit, castigávit me Dóminus, * sed morti non trádidit me. —

Aperíte mihi portas justítiæ : * ingréssus per eas grátias agam Dómino.

Hæc est porta Dómini, * justi intrábunt per eam.

Grátias agam tibi, quod audísti me, * et factus es mihi salvátor.

Lapis, quem reprobavérunt ædificántes, * factus est caput ánguli.

A Dómino factum est istud; * est mirábile in óculis nostris.

Hic est dies quem fecit Dóminus; * exsultémus et lætémur de eo.

O Dómine, salvum me fac; * o Dómine, da prosperitátem! —

Benedíctus qui venit in nómine Dómini; benedícimus vobis e domo Dómini. * Deus est Dóminus, et illúxit nobis.

Ordináte pompam cum fróndibus densis * usque ad córnua altáris.

Deus meus es tu, et grátias ago tibi; * Deus meus, láudibus te extóllo.

Grátias ágite Dómino, quia bonus est; * in ætérnum misericórdia ejus.

¶ In Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum et Evangelistarum : si de eis fiat Officium, ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam dicuntur Psalmi de Dominica, sub Antiphonis Officio diei congruentibus, nisi aliter suo loco notetur; sed ad Primam, loco Psalmi 117 Grátias ágite, in ipsa etiam die Dominica, semper dicitur

Psalmus 53

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * et virtúte tua age causam meam.
Deus, audi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei.
Nam supérbi insurrexérunt contra me, et violénti quæsiérunt vitam meam; * non proposuérunt Deum ante óculos suos. —
Ecce, Deus ádjuvat me, * Dóminus susténtat vitam meam.
Retórque malum in adversários meos, * et pro fidelitáte tua déstrue illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * celebrábo nomen tuum, Dómine, quia bonum est.
Nam ex omni tribulatióne erípuit me, * et inimícos meos confúsos vidit óculus meus.

Psalmus 118, i

BEáti quorum immaculáta est via, * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti qui obsérvant præscrípta ejus, * toto corde quærunt eum,
Qui non fáciunt iniquitátem, * sed ámbulant in viis ejus.
Tu dedísti præcépta tua, * ut custodiántur valde.
Utinam firmæ sint viæ meæ * ad custodiénda statúta tua!
Tunc non confúndar, * cum inténdero ad ómnia mandáta tua.
Celebrábo te in rectitúdine cordis, * cum didícero decréta justítiæ tuæ.
Statúta tua custódiam : * ne derelíqueris me omníno. —
Quómodo puram servábit adoléscens viam suam? * custodiéndo verba tua.
Toto corde meo quæro te; * ne síveris me aberráre a mandátis tuis.
In corde meo recóndo elóquium tuum, * ne peccem contra te.
Benedíctus es, Dómine; * doce me statúta tua.
Lábiis meis enárro * ómnia decréta oris tui.
De via præscriptórum tuórum lætor, * sicut de ómnibus divítiis.
De præcéptis tuis meditábor, * et considerábo vias tuas.
Statútis tuis delectábor : * non oblivíscar verba tua.

Psalmus 118, ii

BEne fac servo tuo, ut vivam * et custódiam verba tua.
Aperi óculos meos, * ut consíderem mirabília legis tuæ.

Hospes ego sum in terra, * noli a me abscóndere mandáta tua.
Déficit ánima mea, * desíderans decréta tua omni témpore.
Increpásti supérbos; * maledícti qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium et contémptum, * quia præscrípta tua obsérvo.
Etsi consídunt príncipes et contra me loquúntur, * servus tuus meditátur de statútis tuis.
Nam præscrípta tua sunt delíciæ meæ, * consiliárii mei statúta tua. —
Prostráta est in púlvere ánima mea : * redde mihi vitam secúndum verbum tuum.
Vias meas expósui et exaudísti me : * doce me statúta tua.
Via præceptórum tuórum instítue me, * et meditábor mirabília tua.
Stillat lácrimas ánima mea ex mæróre : * érige me secúndum verbum tuum.
A via erróris arce me, * et legem tuam largíre mihi.
Viam veritátis elégi, * decréta tua propósui mihi.
Adhæreo præscríptis tuis : * Dómine, noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum curram, * cum dilatáveris cor meum.

¶ Si Athanasianum Symbolum omittatur, expletis Psalmis præcedentibus, statim dicitur Antiphona, ut infra.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis post Pentecosten, quando fit Officium de Dominica ut in Psalterio, neque ulla Commemoratio Officii Duplicis vel Octavæ recurrit.

Symbolum Athanasianum

QUicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem :
Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.
Fides autem cathólica hæc est : * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.
Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.
Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus Sancti :
Sed Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.
Qualis Pater, talis Fílius * talis Spíritus Sanctus.
Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus Sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus Sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus Sanctus.

Et tamen non tres Dómini : * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus : * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus Sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus Sanctus, non tres Spíritus Sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus, Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra : descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis : * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis : * et redditúri sunt de factis própriis rationem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Expleto Symbolo, vel, si hoc non habeat locum, Psalmis absolutis, statim dicitur Antiphona.

Ant. Allelúja, confitémini Dómino, quóniam in sǽculum misericórdia ejus, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sǽcula sæculórum. Amen. ℟. Deo grátias.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces (si dicendæ sint) :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.
℣. Cor mundum crea in me Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam
℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
Orémus. Oratio
Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.
In Choro Martyrologium.
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.
Et absolute, sine Orémus :
Oratio
Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri. Sicut erat.

Orémus. Oratio
Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.
In Officio dominicali
Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias.
E Proprio Sanctorum
In Exaltatione S. Crucis
Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.
Septem Dolorum B. M. V.
Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.
In Dedic. S. Michaelis
Factum est prœlium magnum in cælo : Míchael et Angeli ejus prœliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus; et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.
Ss. Angelorum Custodum
Quod, si audíeris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.
Ssmi Rosarii B. M. V.
Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.
S. Raphaelis Archangeli
Tempus est, ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.
D. N. J. C. Regis
In ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in

terris, sive quæ in cælis sunt, in Christo Jesu Dómino nostro.

Omnium Sanctorum

BEnedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

S. Andreæ Apost.

ISaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Festis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Allelúja.

Psalmus 118, iii

Sténde mihi, Dómine, viam statutórum tuórum, * et servábo eam ad amússim.

Instrue me, ut obsérvem legem tuam, * et custódiam illam toto corde meo.

Deduc me in sémita mandatórum tuórum, * quia ipsa deléctor.

Inclína cor meum in præscrípta tua, * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem; * per viam tuam da mihi vitam.

Adímple servo tuo promíssum tuum, * quod datum est timéntibus te.

Aufer oppróbrium meum, quod formído, * quia decréta tua jucúnda.

Ecce desídero præcépta tua : * secúndum æquitátem tuam tríbue mihi vitam. —

Et véniant super me miseratiónes tuæ, Dómine, * auxílium tuum, secúndum promíssum tuum.

Et respondébo verbum exprobrántibus mihi, * quia spero in verbis tuis.

Noli auférre de ore meo verbum veritátis, * quia in decrétis tuis spero.

Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum et in sempitérnum.

Et ambulábo in via spatiósa, * quia præcépta tua exquíro.

Et loquar de præscríptis tuis in conspéctu regum, * et non confúndar.

Et delectábor mandátis tuis, * quæ diligo.

Et attóllam manus meas ad mandáta tua * et meditábor statúta tua.

Psalmus 118, iv

Memor esto verbi tui servo tuo, * quo mihi spem dedísti.

Hoc est solátium meum in afflictióne mea, * quod elóquium tuum largítur mihi vitam.

Supérbi insúltant mihi veheménter; * a lege tua non declíno.

Memor sum antiquórum judiciórum tuórum, Dómine, * et solátium est mihi.

Indignátio tenet me propter peccatóres, * qui derelínquunt legem tuam.

Cármina facta sunt mihi statúta tua * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor sum nocte nóminis tui, Dómine, * et custódiam legem tuam.

Hoc factum est mihi, * quia præcépta tua servávi. —

Portiónem meam dixi, Dómine, * custodíre verba tua.

Déprecor fáciem tuam toto corde, * miserére mei secúndum promíssum tuum.

Perpéndi vias meas, * et convérti pedes meos ad præscrípta tua.

Festinávi et non sum cunctátus * custodíre mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me : * legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgo ad celebrándum te * de justis decrétis tuis.

Amícus sum ómnium timéntium te * et custodiéntium præcépta tua.

Grátia tua, Dómine, plena est terra; * statúta tua doce me.

Psalmus 118, v

Bene fecísti servo tuo, * Dómine, secúndum verbum tuum.

Judícium et sciéntiam doce me, * quia mandátis tuis confído.

Priúsquam afflíctus sum, errávi; * nunc vero elóquium tuum custódio.

Bonus es tu et benefáciens; * doce me statúta tua.

Machinántur fraudes contra me supérbi, * ego toto corde obsérvo præcépta tua.

Incrassátum est ut adeps cor eórum; * ego lege tua deléctor.

Bonum mihi, quod afflíctus sum, * ut discam statúta tua.

Mélior est mihi lex oris tui, * quam míllia auri et argénti. —

Manus tuæ fecérunt me et formavérunt me; * ínstrue me, ut discam mandáta tua.

Qui timent te, vidébunt me et lætabúntur, * quod in verbum tuum sperávi.

Scio, Dómine, justa esse decréta tua, * et jure afflixísti me.

Adsit misericórdia tua, ut consolétur me, * secúndum promíssum quod dedísti servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam, * quia lex tua delectátio mea est.

Confundántur supérbi, quia immérito affligunt me; * ego meditábor de præcéptis tuis.

Converténtur ad me timéntes te, * et qui curant præscrípta tua.

Sit cor meum perféctum in statútis tuis, * ut non confúndar.

Ant. Allelúja, deduc me, Dómine, in sémitam mandatórum tuórum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Joann. 4, 16

Deus cáritas est : et qui manet in caritáte, in Deo manet, et Deus in eo.

℟. br. Inclína cor meum, Deus, * In testimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem : in via tua vivífica me. In testimónia. Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Oratio conveniens.
Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Allelúja.

Psalmus 118, vi

Defícit desidério auxílii tui ánima mea; * in verbum tuum spero.

Defíciunt óculi mei desidério elóquii tui : * quando consoláberis me?

Nam, factus sicut uter in fumo, * statúta tua non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Fodérunt mihi supérbi fóveas, * qui non secúndum legem tuam agunt.

Omnia mandáta tua sunt fidélia; * immérito persequúntur me : ádjuva me.

Propémodum confecérunt me in terra; * ego autem non derelíqui præcépta tua.

Secúndum misericórdiam tuam serva me vivum, * et custódiam præscrípta oris tui. —

In ætérnum, Dómine, est verbum tuum * stábile ut cælum.

In generatiónem et generatiónem est fidélitas tua : * condidísti terram, quæ pérmanet.

Secúndum decréta tua constant omni témpore, * quia univérsa sérviunt tibi.

Nisi lex tua delectátio mea esset, * jam periíssem in afflictióne mea.

In ætérnum non oblivíscar præcépta tua, * quia ipsis dedísti mihi vitam.

Tuus sum ego : salvum me fac, * quóniam præcépta tua quæsívi.

Me exspéctant peccatóres ut perdant me; * ad præscrípta tua atténdo.

Omnis perfectiónis vidi esse términum : * latíssime patet mandátum tuum.

Psalmus 118, vii

QUam díligo legem tuam, Dómine! * toto die meditátio mea est.

Inimícis meis sapientiórem me fecit mandátum tuum, * quia in ætérnum mecum est.

Omnibus docéntibus me prudéntior sum, * quia de præscríptis tuis meditátio mea est.

Sénibus intelligéntior sum, * quia præcépta tua obsérvo.

Ab omni via mala cohíbeo pedes meos, * ut custódiam verba tua.

A decrétis tuis non declíno, * quia tu docuísti me.

Quam dúlcia paláto meo elóquia tua! * super mel sunt ori meo.

Præcéptis tuis intélligens fio, * proptérea odi omnem viam iniquitátis. —

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitæ meæ.

Juro et státuo * custodíre justa decréta tua.

Afflíctus sum veheménter, Dómine : * vivum me serva secúndum verbum tuum.

Oblatiónes oris mei áccipe, Dómine, * et decréta tua doce me.

Vita mea periclitátur semper, * sed legem tuam non oblivíscor.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi, * sed a præcéptis tuis non aberrávi.

Heréditas mea præscrípta tua in ætérnum, * quia gáudium cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad statúta tua implénda : * perpétuo, ad amússim.

Psalmus 118, viii

DUplices corde ódio hábeo, * et díligo legem tuam.

Protéctor meus et clípeus meus es tu : * in verbum tuum spero.

Discédite a me malígni, * et observábo mandáta Dei mei.

Susténta me secúndum promíssum tuum, et vivam; * noli confúndere spem meam.

Adjuva me et salvus ero, * et atténdam ad statúta tua semper.

Spernis omnes discedéntes a statútis tuis, * quia mendax est cogitátio eórum.

Scórias réputas omnes peccatóres terræ, * ídeo díligo præscrípta tua.

Horréscit timóre tui caro mea, * et decréta tua tímeo. —

Exércui jus et justítiam : * noli me trádere oppriméntibus me.

Sponde pro servo tuo in bonum, * ne ópprimant me supérbi.

Oculi mei defíciunt desidério auxílii tui, * et justi elóquii tui.

Fac cum servo tuo secúndum bonitátem tuam, * et statúta tua doce me.

Servus tuus sum ego, ínstrue me, * ut cognóscam præscrípta tua.

Tempus agéndi est Dómino : * violavérunt legem tuam.

Ideo díligo mandáta tua, * plus quam aurum et obrýzum.

Ideo ómnia præcépta tua elégi mihi; * omnem viam falsam ódio hábeo.

Ant. Allelúja, tuus sum ego, salvum me fac, Dómine, allelúja, allelúja.

Capitulum Gal. 6, 2

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

℟. br. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum. ℣. In sǽculum sǽculi véritas tua. Pérmanet. Glória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

Oratio conveniens.

Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat
Sed prǽmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. Allelúja.

Psalmus 118, ix

Mirabília sunt præscrípta tua, * ídeo obsérvat ea ánima mea.

Declarátio verbórum tuórum illúminat, * docet inexpértos.

Os meum apério et áttraho auram, * quia mandáta tua desídero.

Convértere ad me et miserére mei, * ut soles erga diligéntes nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum, * neque ulla dominétur in me nequítia.

Líbera me ab oppressióne hóminum, * et custódiam præcépta tua.

Serénum præbe vultum tuum servo tuo, * et doce me statúta tua.

Rivi aquárum fluxérunt de óculis meis, * quia non custodiérunt legem tuam. —

Justus es, Dómine, * et rectum judícium tuum.

Cum justítia imposuísti præscrípta tua * et cum firmitáte magna.

Consúmit me zelus meus, * quia obliviscúntur verba tua adversárii mei.

Probátum est elóquium tuum valde, * et servus tuus díligit illud.

Párvulus sum et contémptus : * præcépta tua non oblivíscor.

Justítia tua est justítia ætérna, * et lex tua firma.

Angústia et tribulátio venérunt super me, * mandáta tua delíciæ meæ sunt.

Justítia præscriptórum tuórum ætérna est, * instrue me et vivam.

Psalmus 118, x

Clamo ex toto corde meo : exáudi me, Dómine; * statúta tua obsérvo.

Clamo ad te; salvum me fac, * et custódiam præscrípta tua.

Vénio dilúculo et auxílium implóro; * spero in verba tua.

Prævéniunt óculi mei vigílias noctis, * ut méditer elóquium tuum.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, Dómine, * et secúndum decrétum tuum da mihi vitam.

Appropínquant persequéntes me iníque; * a lege tua longe absunt.

Prope es tu, Dómine, * et ómnia mandáta tua fidélia.

Pridem cognóvi ex præscríptis tuis * te in ætérnum fundásse ea. —

Vide afflictiónem meam et éripe me, * quia legem tuam non sum oblítus.

Defénde causam meam et rédime me; * secúndum elóquium tuum largíre mihi vitam.

Longe a peccatóribus salus, * quia statúta tua non curant.

Miseratiónes tuæ multæ, Dómine; * secúndum decréta tua largíre mihi vitam.

Multi persequúntur me et tríbulant me : * a præscríptis tuis non declíno.

Vidi prævaricántes et tǽduit me, * quia elóquium tuum non custodiérunt.

Vide, præcépta tua díligo, Dómine; * secúndum misericórdiam tuam vivum me serva.

Verbi tui caput constántia est, * et ætérnum est omne decrétum justítiæ tuæ.

Psalmus 118, xi

Príncipes persequúntur me sine causa, * verba autem tua verétur cor meum.

Lætor de elóquiis tuis, * sicut qui invénit prædam multam.

Iniquitátem ódio hábeo et detéstor; * díligo legem tuam.
Sépties in die laudem dico tibi * propter justa judícia tua.
Pax multa diligéntibus legem tuam,* neque ullum est illis offendículum.
Præstolor auxílium tuum, Dómine, * et fácio mandáta tua.
Custódit ánima mea præscrípta tua, * et díligit ea valde.
Custódio præcépta et jussa tua, * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo. —
Clamor meus ad te véniat, Dómine : * secúndum verbum tuum ínstrue me.
Pervéniat precátio mea ad te, * secúndum elóquium tuum éripe me.
Fundant lábia mea hymnum, * cum docúeris me statúta tua.
Cantet lingua mea elóquium tuum, * quia ómnia mandáta tua sunt justa.
Adsit manus tua, ut ádjuvet me, * quia præcépta tua elégi.
Cúpio salútem a te, Dómine, * et lex tua delectátio mea est.
Vivat ánima mea et laudet te, * et decréta tua ádjuvent me.
Obérro ut ovis quæ périit; quære servum tuum, * quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Allelúja, fáciem tuam, Dómine, illúmina super servum tuum, allelúja, allelúja.

Capitulum 1 Cor. 6, 20

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

℟. br. Clamávi in toto corde meo : * Exáudi me, Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. Exáudi. Glória Patri. Clamávi.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Oratio conveniens
Reliqua ut in Ordinario

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. Dixit Dóminus. †

¶ Antiphonæ cum Psalmis assignatæ adhibentur semper, quando fit Officium de Dominica.

Psalmus 109 1

Dixit Dóminus Dómino meo : « Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ».
Sceptrum poténtiæ tuæ protendet Dóminus ex Sion : * « Domináre in médio inimicórum tuórum!
Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis : * ante lucíferum, tamquam rorem, génui te ». —
Jurávit Dóminus et non pænitébit eum : * « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ». —
Dóminus a dextris tuis : * cónteret die iræ suæ reges.
Judicábit natiónes, acervábit cadávera; * cónteret cápita late per terram.
De torrénte in via bibet, * proptérea extóllet caput.

Ant. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis.

Ant. Magna ópera Dómini.

Psalmus 110 2

Celebrábo Dóminum toto corde, * in cœtu justórum et congregatióne.
Magna sunt ópera Dómini, * scrutánda ómnibus qui díligunt ea.
Majéstas et magnificéntia opus ejus; * et justítia ejus manet in ætérnum.
Memoránda fecit mirabília sua; * miséricors et clemens est Dóminus.
Escam dedit timéntibus se; * memor erit in ætérnum fœderis sui.
Poténtiam óperum suórum manifestávit pópulo suo, * ut daret eis possessiónem géntium.
Opera mánuum ejus sunt fidélia et justa; * firma sunt ómnia præcépta ejus,
Stabilíta in sǽcula, in ætérnum, * facta cum firmitáte et æquitáte.
Redemptiónem misit pópulo suo, státuit in ætérnum fœdus suum; * sanctum et venerábile est nomen ejus.
Inítium sapiéntiæ timor Dómini : prudénter agunt omnes, qui colunt eum; * laus ejus manet in ætérnum.

Ant. Magna ópera Dómini : exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Ant. Qui timet Dóminum.

Psalmus 111 3

Beátus vir qui timet Dóminum, * qui mandátis ejus delectátur multum.
Potens in terra erit semen ejus; * generatióni rectórum benedicétur.
Opes et divítiæ erunt in domo ejus, * et munificéntia ejus manébit semper.
Oritur in ténebris ut lumen rectis, * clemens et miséricors et justus.
Bene est viro qui miserétur et cómmodat, * qui

dispónit res suas cum justítia.

In ætérnum non vacillábit; * in memória ætérna erit justus.

A núntio tristi non timébit; * firmum est cor ejus, sperans in Dómino.

Constans est cor ejus, non timébit, * donec confúsos vídeat adversários suos.

Distríbuit, donat paupéribus, munificéntia ejus manébit semper; * cornu ejus extollétur cum glória.

Peccátor vidébit et indignábitur, déntibus suis frendet et tabéscet; * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Qui timet Dóminum, in mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112 4

LAudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * et nunc et usque in ætérnum.

A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitáre facit eam, quæ stérilis erat, in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sǽcula.

Ant. Deus autem noster.

Psalmus 113 5

CUM exíret Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro,

Factus est Juda sanctuárium ejus, * Israël regnum ejus.

Mare vidit et fugit, * Jordánis vertit se retrórsum.

Montes saltárunt ut aríetes, * colles ut agnélli.

Quid est tibi, mare, quod fugis? * Jordánis, quod vertis te retrórsum?

Montes, quod saltátis ut aríetes, * colles, ut agnélli?

A fácie Dómini contremísce, terra, * a fácie Dei Jacob,

Qui convértit petram in stagnum aquárum, * rupem in fontes aquárum. —

Non nobis, Dómine, non nobis, sed nómini tuo da glóriam, * propter misericórdiam tuam, propter fidelitátem tuam.

Quare dicant gentes : * « Ubinam est Deus eórum? »

Deus noster in cælo est; * ómnia, quæ vóluit, fecit. —

Idóla eórum sunt argéntum et aurum, * opus mánuum hóminum.

Os habent, et non loquúntur; * óculos habent, et non vident.

Aures habent, et non áudiunt; * nares habent, et non odorántur.

Manus habent, et non palpant; pedes habent, et non ámbulant; * sonum non edunt gútture suo.

Símiles illis erunt, qui fáciunt ea, * omnis qui confídit in eis. —

Domus Israël confídit in Dómino : * adjútor eórum et clípeus eórum est.

Domus Aaron confídit in Dómino : * adjútor eórum et clípeus eórum est.

Qui timent Dóminum, confídunt in Dómino : * adjútor eórum et clípeus eórum est.

Dóminus recordátur nostri * et benedícet nobis;

Benedícet dómui Israël, * benedícet dómui Aaron.

Benedícet iis qui timent Dóminum, * tam pusíllis quam majóribus.

Dóminus multiplicábit vos, * vos et fílios vestros.

Benedícti vos a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Cælum est cælum Dómini, * terram autem dedit fíliis hóminum.

Non mórtui laudant Dóminum, * neque ullus qui ad ínferos descéndit.

Sed nos benedícimus Dómino, * et nunc et usque in ætérnum.

Ant. Deus autem noster in cælo : ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

LUcis Creátor óptime,
Lucem diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans oríginem :

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári prǽcipis :
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crímine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.

Cæléste pulset óstium :
Vitále tollat prǽmium :

Vitémus omne nóxium :
Purgémus omne péssimum.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona ut in Proprio de Tempore

Canticum B. Mariæ Virg.
Luc 1, 46-55

MAgníficat ✝ * ánima mea Dóminum;
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salvatóre meo,
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,
Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum. —
Fecit poténtiam bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes. —
Suscépit Israël, servum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,
Sicut locútus est ad patres nostros, * erga Abraham et semen ejus in sæcula.

Oratio conveniens
Reliqua ut in Ordinario

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
Pater noster, quod dicitur totum secreto.
Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.
℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. Miserére.

Psalmu[illegible]

CUM invocávero, exáudi me, [illegible] misestítiæ me, [illegible]ropter tribulatióne me [illegible]s.

sti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —
Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quærítis mendácium?
Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.
Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.
Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —
Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!
Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.
In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Psalmus 90

QUI degis in præsídio Altíssimi, * qui sub umbra Omnipoténtis commoráris,
Dic Dómino : « Refúgium meum et arx mea, * Deus meus, in quo confído ».
vos, [illegible] ipse liberábit te de
stros. [illegible] venántium, * a
Bene[illegible] perniciósa.
Pennis suis próteget te, et sub alas ejus confúgies : * scutum et clípeus est fidélitas ejus.
Non timébis a terróre noctúrno, * a sagítta volánte in die,
A peste quæ vagátur in ténebris, * a pernície quæ vastat merídie.
Cadant a látere tuo mille, et decem míllia a déxteris tuis : * ad te non appropinquábit.
Verúmtamen óculis tuis spectábis * et mercédem peccatórum vidébis.
Nam refúgium tuum est Dóminus, * Altíssimum constituísti munímen tuum.
Non accédet ad te malum, * et plaga non appropinquábit tabernáculo tuo,
Quia Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
In mánibus suis portábunt te, * ne offéndas ad lápidem pedem tuum.
Super áspidem et víperam gradiéris, * conculcábis leónem et dracónem. —
Quóniam mihi adhǽsit, liberábo eum; * prótegam eum, quia cognóvit nomen meum.
Invocábit me et exáudiam eum; cum ipso ero in tribulatióne, * erípiam eum et honorábo eum.

Longitúdine diérum satiábo eum, * et osténdam ei salútem meam.

Psalmus 133

Ecce benedícite Dómino, * omnes servi Dómini;

Qui statis in domo Dómini * horis noctúrnis.

Extóllite manus vestras ad sancta * et benedícite Dómino. —

Ex Sion benedícat tibi Dóminus, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Miserére mihi, Dómine, et exáudi oratiónem meam.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata :
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jerem. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Commméndo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,

Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,

Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.

Pater, Ave et Credo.

¶ Psalmi de Dominica superius appositi dicuntur ad Completorium, adhibita simul Antiphona, etiam post utrasque Vesperas in Duplicibus I vel II classis, in Festis novem Lectionum Domini, B Mariæ Virginis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph, Apostolorum et Evangelistarum, si tamen præcedentes I Vesperæ de eis integræ vel saltem a Capitulo sint celebratæ, ac II Vesperæ de ipsis integræ fuerint persolutæ.

FERIA SECUNDA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitatorium et Hymnus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Invitat. Veníte, * Exsultémus Dómino. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

In primo Psalmi versu non dicitur : Veníte, exsultémus Dómino; sed post repetitum Invitatorium, statim subjungitur : Acclamémus Petræ salútis nostræ.

Hymnus

SOmno reféctis ártubus,
Spreto cubíli, súrgimus :
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.

Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat :
Ut áctuum sequéntium
Tu, Sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iídem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Dóminus de cælo * prospéxit super fílios hóminum.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psalterio

In Officio autem trium Lectionum, tam de Tempore quam de Sanctis, omittuntur Versus et reliqua omnia, quæ in Officio novem Lectionum solent recitari in fine I et II Nocturni, et continuantur Psalmi cum suis Antiphonis usque ad Versum III Nocturni

Psalmus 13

DIcit insípiens in corde suo : * « Non est Deus ».

Corrúpti sunt, abominánda egérunt; * non est, qui fáciat bonum.

Dóminus de cælo próspicit super fílios hóminum, * ut vídeat num sit, qui intélligat et quærat Deum.

Omnes simul aberravérunt, depraváti sunt : * non est qui fáciat bonum, non est nec unus. —

Nonne resipíscent omnes qui fáciunt iniquitátem, * qui dévorant pópulum meum, sicut cómedunt panem?

Dóminum non invocavérunt : tum trepidábunt timóre, * quóniam Deus cum generatióne justa est.

Consílium míseri vultis confúndere : * sed Dóminus est refúgium ejus. —

Utinam véniat ex Sion salus Israël! cum vérterit Dóminus sortem pópuli sui, * exsultábit Jacob, lætábitur Israël.

Ant. Dóminus de cælo prospéxit super fílios hóminum.

Ant. Qui operátur justítiam, * requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

Psalmus 14

DOmine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam, et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Qui operátur justítiam, requiéscet in monte sancto tuo, Dómine.

Ant. Inclína, Dómine, * aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Psalmus 16

AUdi, Dómine, justam causam, atténde clamórem meum, * áuribus pércipe oratiónem meam ex lábiis non dolósis.

A conspéctu tuo judícium de me pródeat : * óculi tui vident quæ recta sunt.

Si scrutáris cor meum, si vísitas nocte, si igne me probas, * non invénies in me iniquitátem.

Non est transgréssum os meum hóminum more; * secúndum verba labiórum tuórum ego custodívi vias legis.

Fírmiter inhæsit gressus meus sémitis tuis, * non titubárunt pedes mei. —

Ego te ínvoco, quóniam exáudies me, Deus; * inclína aurem tuam mihi, audi verbum meum.

Mirábilem osténde misericórdiam tuam, * qui ab adversántibus salvas confugiéntes ad déxteram tuam.

Custódi me ut pupíllam óculi, sub umbra alárum tuárum abscónde me * a peccatóribus, qui vim ínferunt mihi. —

Inimíci mei cum furóre me circumvéniunt, crassum cor suum præclúdunt, * ore suo loquúntur supérbe.

Passus eórum nunc me circúmdant, * óculos suos inténdunt, ut in terram prostérnant,

Símiles leóni, qui ínhiat prædæ, * et cátulo leónis, qui in ábditis sedet. —

Exsúrge, Dómine, occúrre illi, prostérne eum, éripe a peccatóre ánimam meam gládio tuo, * manu tua ab homínibus, Dómine :

Ab homínibus, quorum pórtio est hæc vita, * et quorum ventrem imples ópibus tuis;

Quorum fílii saturántur * et relínquunt, quod eis súperest, párvulis suis.

Ego autem in justítia vidébo fáciem tuam, * satiábor, evígilans, aspéctu tuo.

Ant. Inclína, Dómine, aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

In Festis novem Lectionum :

℣. Mirífica, Dómine, misericórdias tuas. ℟. Qui salvos facis sperántes in te.

Absol. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Díligam te, * Dómine, virtus mea.

Psalmus 17, i

Díligo te, Dómine, fortitúdo mea, * Dómine, petra mea, arx mea, liberátor meus,

Deus meus, rupes mea, in quam confúgio, * clípeus meus, cornu salútis meæ, præsídium meum!

Laudábilem invocábo Dóminum, * et ab inimícis meis salvus ero. —

Circumdedérunt me fluctus mortis, * et torréntes perniciósi terruérunt me;

Funes inférni circumpléxi sunt me, * invasérunt me láquei mortis :

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi;

Et audívit de templo suo vocem meam, * et clamor meus introívit in aures ejus. —

Et concússa est et contrémuit terra, fundaménta móntium conturbáta sunt * et concússa sunt, quia flagrábat ira.

Ascéndit fumus e náribus ejus, et ignis ex ore consúmens, * carbónes ab eo succénsi.

Et inclinávit cælos et descéndit, * et atrum núbilum erat sub pédibus ejus.

Et vectus est super Cherub et volávit, * et ferebátur super alas venti.

Induit ténebras ut velaméntum, * ut teguméntum aquam tenebrósam, núbila densa.

Ob fulgórem in conspéctu ejus * exarsérunt carbónes igníti.

Et intónuit de cælo Dóminus, * et Altíssimus emísit vocem suam,

Et misit sagíttas suas et dissipávit eos, * fúlgura multa, et profligávit eos.

Et apparuérunt álvei maris * et nudáta sunt fundaménta orbis terrárum

Ab increpatióne Dómini, * a flatu spíritus iræ ejus.

Ant. Díligam te, Dómine, virtus mea.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus * secúndum justítiam meam.

Psalmus 17, ii

Exténdit manum ex alto, prehéndit me, * extráxit me de aquis multis.

Erípuit me de inimíco meo fortíssimo, * et ab osóribus meis, qui erant me validióres.

Invadébant me die mihi funésto, * sed Dóminus factus est præsídium mihi,

Et edúxit me in campum spatiósum, * salvum me fecit, quia díligit me. —

Repéndit mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * secúndum puritátem mánuum meárum retríbuit mihi,

Quia custodívi vias Dómini * nec peccándo recéssi a Deo meo,

Quia ómnia mandáta ejus præ óculis hábui, * et præcépta ejus a me non remóvi,

Sed fui íntegcr coram eo, * et a culpa servávi me.

Et retríbuit mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * secúndum puritátem mánuum meárum coram óculis ejus.

Erga virum pium osténdis te pium, * erga íntegrum íntegre agis,

Erga purum te monstras purum, * erga versútum te præbes prudéntem.

Nam tu pópulum húmilem salvum facis, * óculos autem elátos affligis.

Nam tu splendére facis lucérnam meam, Dómine; * Deus meus, illúminas ténebras meas.

Nam per te incúrro in turmas hostíles, * et per Deum meum transílio murum.

Dei via est íntegra, elóquium Dómini igne probátum; * ipse clípeus est ómnibus confugiéntibus ad eum.

Ant. Retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam.

Ant. Vivit Dóminus, * et benedíctus Deus salútis meæ.

Psalmus 17, iii

QUisnam est deus præter Dóminum? * aut quæ petra præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me fortitúdine * et fecit íntegram viam meam,

Qui céleres fecit pedes meos ut pedes cervárum, * et super excélsa státuit me,

Qui exércuit manus meas ad prœlium, * et ad arcum æreum tendéndum bráchia mea. —

Et dedísti mihi clípeum tuum salvántem, et déxtera tua sustentávit me, * et sollicitúdo tua grandem me fecit.

Latam fecísti viam gréssibus meis * nec vacillárunt pedes mei.

Insequébar inimícos meos et apprehendébam illos * nec revertébar, donec conféceram eos.

Confrégi illos nec potuérunt súrgere, * cecidérunt sub pédibus meis. —

Et præcinxísti me fortitúdine ad prœlium, * et resisténtes mihi sub me curvásti,

Et inimícos meos in fugam vertísti, * et, qui odérunt me, disperdidísti.

Clamavérunt — neque erat qui salvos fáceret; * ad Dóminum — neque eos audívit.

Et disjéci eos ut púlverem ante ventum, * ut lutum plateárum cóntudi eos. —

Eripuísti me de contentiónibus pópuli, * caput natiónum me constituísti.

Pópulus, quem non nóveram, servívit mihi, * ad primum audítum obœdívit mihi;

Alienígenæ blandíti sunt mihi, alienígenæ palluérunt, * exiérunt treméntes ex árcibus suis. —

Vivat Dóminus, et benedícta sit Petra mea, * et láudibus extollátur Deus, salvátor meus.

Deus qui dedit ultiónem mihi * et pópulos mihi subjécit.

Qui liberásti me ab inimícis meis, et super resisténtes mihi extulísti me, * a viro violénto me eripuísti.

Proptérea celebrábo te in natiónibus, Dómine, * et nómini tuo psalmum dicam :

Qui magnas victórias dedísti regi tuo et misericórdiam fecísti uncto tuo, * David et sémini ejus usque in ætérnum.

Ant. Vivit Dóminus, et benedíctus Deus salútis meæ.

In Festis novem Lectionum :

℣. Confitébor tibi in natiónibus, Dómine. ℟. Et nómini tuo psalmum dicam.

Absol Ipsíus píetas et.

Bened 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Exáudiat te * † Dóminus in die tribulatiónis.

Psalmus 19

Xáudiat te † Dóminus die tribulatiónis, * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de Sancto, * et de Sion te susténtet.

Memor sit ómnium oblatiónum tuárum, * et holocáustum tuum hábeat gratum.

Tríbuat tibi quæ optat cor tuum, * et ímpleat omne consílium tuum.

Lætémur de victória tua, et in nómine Dei nostri extollámus vexílla; * ímpleat Dóminus omnes petitiónes tuas! —

Jam novi Dóminum tribuísse victóriam uncto suo, * exaudísse eum de cælo sancto suo fortitúdine victrícis déxteræ suæ.

Illi cúrribus et isti equis, * nos autem nómine Dómini Dei nostri, fortes sumus.

Illi collápsi sunt et cecidérunt, * nos vero stamus et permanémus. —

Dómine, victóriam tríbue regi * et exáudi nos, quo die te invocámus.

Ant. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.

Ant. Dómine, * † in virtúte tua lætábitur rex.

Psalmus 20

DOmine, † de poténtia tua lætátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitiónem labiórum ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis prævenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te : tribuísti ei * longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiónem in sǽculum, *

lætificásti cum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. —

Supervéniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * déxtera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et ignis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e fíliis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non prævalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in fáciem eórum.

Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.

Ant. Exaltábo te, * Dómine, quóniam suscepísti me.

Psalmus 29

PRædicábo te, Dómine, quóniam liberásti me, * nec lætificásti de me inimícos meos. —

Dómine, Deus meus, * clamávi ad te, et sanásti me;

Dómine, eduxísti ab ínferis ánimam meam; * salvásti me ex descendéntibus in fóveam.

Psállite Dómino, sancti ejus; * et grátias ágite nómini sancto ejus.

Nam moménto durat ira ejus, * per totam vitam benevoléntia ejus.

Véspere ádvenit fletus, * et exsultátio mane. —

Ego autem dixi in confidéntia mea : * « Non movébor in ætérnum ».

Dómine, in favóre tuo præstitísti mihi honórem et poténtiam; * cum abscondísti fáciem tuam, factus sum conturbátus. —

Ad te, Dómine, clamo, * et misericórdiam Dei mei implóro :

« Quid lucri erit ex sánguine meo, * ex descénsu meo in fóveam?

An laudábit te pulvis, * aut prædicábit fidelitátem tuam? »

Audi, Dómine, et miserére mei; * Dómine, esto adjútor meus. —

Convertísti planctum meum in chorum mihi; * solvísti saccum meum, et cinxísti me lætítia :

Ut psallat tibi ánima mea nec táceat. * Dómine, Deus meus, in ætérnum laudábo te.

Ant. Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Psállite Dómino, sancti ejus. ℟. Et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B M V. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absol. Exáudi, Dómine.

In Feriis, cum Homilia : Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia : Bened. 1 Benedictióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum : Bened. 1 Ille nos benedícat qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis.

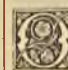
Pater noster et Ave.)

Deus, in adjutórium.

Jubiláte * Deo in voce exsultatiónis.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 46

Mnes pópuli, pláudite mánibus, * exsultáte Deo voce lætítiæ,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et natiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem díligit. —

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. —

Quóniam rex omnis terræ est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super natiónes, * Deus sedet super sólium sanctum suum.

Príncipes populórum congregáti sunt * cum pópulo Dei Abraham.

Nam Dei sunt próceres terræ : * excélsus est valde.

Ant. Jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Ant. Inténde * voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * excidant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —

Lætántur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum.

Ant. Inténde voci oratiónis meæ, Rex meus et Deus meus.

Ant. Deus majestátis * intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Psalmus 28

TRibúite Dómino, fílii Dei, * tribúite Dómino glóriam et poténtiam!

Tribúite Dómino glóriam nóminis ejus, * adoráte Dóminum in ornátu sacro. —

Vox Dómini super aquas! Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas!

Vox Dómini cum poténtia! * vox Dómini cum magnificéntia!

Vox Dómini confríngit cedros, * Dóminus confríngit cedros Líbani,

Facit subsilíre, ut vítulum, Líbanum, * et Sárion, ut pullum bubalórum.

Vox Dómini élicit flammas ignis, vox Dómini cóncutit desértum, * Dóminus cóncutit desértum Cades.

Vox Dómini contórquet quercus et decórticat silvas : * et in templo ejus omnes dicunt : Glória! —

Dóminus super dilúvium sedit, * et Dóminus sedébit rex in ætérnum.

Dóminus fortitúdinem pópulo suo dabit, * Dóminus benedícet pópulo suo cum pace.

Ant. Deus majestátis intónuit : afférte glóriam nómini ejus.

Ant. Laudámus nomen tuum * ínclitum, Deus noster.

Canticum David

1 Par. 29, 10-13

BEnedíctus es, Dómine, Deus Israël patris nostri, * ab ætérno in ætérnum.

Tibi est, Dómine, magnificéntia et poténtia, * et splendor et glória et majéstas.

Cuncta enim, quæ in cælo sunt et in terra, tua sunt : * tuum, Dómine, regnum et princeps qui éminet super omnes.

Divítiæ et honor sunt a te, * et tuo império ómnia regis.

Et in manu tua robur et poténtia, * et in manu tua, magnificáre et firmáre ómnia.

Nunc ígitur, Deus noster, celebrámus te * et laudámus nomen tuum ínclitum.

Ant. Laudámus nomen tuum ínclitum, Deus noster.

Ant. Laudáte * † Dóminum, omnes gentes. †

Psalmus 116

LAudáte † Dóminum, omnes gentes, * † prædicáte eum, omnes pópuli,

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et fidélitas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, omnes gentes.

In Officio feriali

Capitulum, Hymnus et Versus dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur; et inde sumitur etiam Ant. ad Benedictus, præter quam in Dominica post Octavam Pentecostes anticipata, in qua dicitur Antiphona, ut in Proprio de Tempore.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

SPlendor patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ :
Culpam relégat lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum :
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedíctus † * Dóminus, Deus Israël, quia visitávit et liberávit nos.

Reliqua ut in Ordinario.

AD LAUDES II

In Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Miserére. †

Psalmus 50

MIserére † mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei, Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.

Ant. Deduc me.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prosternar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —

Læténtur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum.

Ant. Deduc me in justítia tua, Dómine.

Ant. Dóminus dabit virtútem.

Psalmus 28

Tríbuite Dómino, fílii Dei, * tribúite Dómino glóriam et poténtiam!

Tribúite Dómino glóriam nóminis ejus, * adoráte Dóminum in ornátu sacro. —

Vox Dómini super aquas! Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas!

Vox Dómini cum poténtia! * vox Dómini cum magnificéntia!

Vox Dómini confríngit cedros, * Dóminus confríngit cedros Líbani,

Facit subsilíre, ut vítulum, Líbanum, * et Sárion, ut pullum bubalórum.

Vox Dómini élicit flammas ignis, vox Dómini cóncutit desértum, * Dóminus cóncutit desértum Cades.

Vox Dómini contórquet quercus et decórticat silvas : * et in templo ejus omnes dicunt : Glória! —

Dóminus super dilúvium sedit, * et Dóminus sedébit rex in ætérnum.

Dóminus fortitúdinem pópulo suo dabit, * Dóminus benedícet pópulo suo cum pace.

Ant. Dóminus dabit virtútem et benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Convérsus est furor tuus.

Canticum Isaiæ

Is. 12, 1-6

Grátias ago tibi, Dómine : nam irátus eras mihi, * sed convérsa est ira tua, et consolátus es me.

Ecce Deus est salus mea; * confídam et non timébo :

Quia robur meum et fortitúdo mea Dóminus, * et factus est mihi salvátor. —

Et hauriétis aquas cum gáudio * de fóntibus salútis;

Et dicétis die illo : * grátias ágite Dómino, et acclamáte nómini ejus;

Nota fácite in pópulis grándia ópera ejus; * excélsum esse nomen ejus annuntiáte.

Psállite Dómino, quia gloriósa fecit; * innotéscat hoc in universa terra.

Exsultáte et laudáte, qui habitátis in Sion, * quia magnus in médio vestri Sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus, Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 116

Laudáte † Dóminum, omnes gentes, * prædicáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et fidélitas Dómini manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum, quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus.

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans :

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti :
Jubárque Sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ :
Culpam relégat lúbricam.

Confírmet actus strénuos :
Dentes retúndat ínvidi :
Casus secúndet ásperos :
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat :
Sit pura nobis cástitas :
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides :
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat :
Pudor sit ut dilúculum,
Fides velut merídies :
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus et delectáti, sumus.

Ad Bened. Ant. Benedíctus * † Dóminus, Deus Israël, quia visitávit et liberávit nos.

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Jam lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. Innocens mánibus.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis ad Primam, Tertiam, Sextam et Nonam appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 23

Domini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriæ».

Psalmus 18, i

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus.

Psalmus 18, ii

LEX Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegel ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 **Miserére,** hic subjungitur sequens Ps. 46, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 46

OMnes pópuli, pláudite mánibus, * exsultáte Deo voce lætítiæ,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et natiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem díligit. —

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. —

Quóniam rex omnis terræ est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super natiónes, * Deus sedet super sólium sanctum suum.

Príncipes populórum congregáti sunt * cum pópulo Dei Abraham.

Nam Dei sunt próceres terræ: * excélsus est valde.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Innocens mánibus et mundo corde ascéndet in montem Dómini.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint) :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.
℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.
℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.
℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.
℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.
℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrísque Précibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.
℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
Orémus. Oratio

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári

et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

Dóminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contumélIiam pati.

Pro Martyre

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Illuminátio mea.

Psalmus 26, i

DOminus lux mea et salus mea : quem timébo? * Dóminus præsídium vitæ meæ : a quo trepidábo?

Cum invádunt me malígni, ut edant carnem meam, * hostes mei et inimíci mei, labúntur et cadunt.

Si stéterint advérsum me castra, non timébit cor meum; * si surréxerit contra me bellum, ego confídam. —

Unum peto a Dómino; hoc requíro : * ut hábitem in domo Dómini cunctis diébus vitæ meæ,

Ut fruar suavitáte Dómini, * et aspíciam templum ejus.

Etenim abscóndet me in tentório suo die malo, * occultábit me in ábdito tabernáculi sui, in petram extóllet me.

Et nunc caput meum erígitur * super inimícos qui circúmstant me,

Et immolábo in tabernáculo ejus hóstias exsultatiónis, * cantábo et psallam Dómino.

Psalmus 26, ii

AUdi, Dómine, vocem meam qua clamo, * miserére mei et exáudi me.

Tibi lóquitur cor meum; te quærit fácies mea; * fáciem tuam, Dómine, quæro.

Noli abscóndere fáciem tuam a me, * noli repéllere in ira servum tuum.

Auxílium meum es tu; ne abjéceris me, * neve derelíqueris me, Deus, salvátor meus.

Si pater meus et mater mea derelíquerint me, * Dóminus tamen me suscípiet. —

Doce me, Dómine, viam tuam, * et deduc me in sémita plana propter adversários meos.

Ne tradíderis me desidério inimicórum meórum, * quóniam insurrexérunt in

me testes mendáces et qui violéntiam spirant.

Credo visúrum me bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, esto fortis, * et roborétur cor tuum, et exspécta Dóminum.

Psalmus 27

AD te, Dómine, clamo; * Petra mea, ne surdus fúeris mihi,

Ne, si non audíeris me, símilis fiam * descendéntibus in fóveam.

Audi vocem obsecratiónis meæ, dum ad te clamo, * dum attóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Noli me abrípere cum peccatóribus * et cum faciéntibus iniquitátem,

Qui loquúntur pacem cum próximis suis, * sed malum in ánimo habent.

Da eis secúndum acta eórum * et secúndum malítiam facínorum ipsórum.

Secúndum opus mánuum eórum tríbue illis, * facta eórum redde ipsis.

Quia non atténdunt ad acta Dómini et ad opus mánuum ejus, * déstruat eos nec restítuat eos. —

Benedíctus Dóminus, quia audívit vocem obsecratiónis meæ, * Dóminus, robur meum et clípeus meus!

In ipso confísum est cor meum, et adjútus sum; * ídeo exsúltat cor meum, et cántico meo laudo eum. —

Dóminus robur est pópulo suo, * et præsídium salútis uncto suo.

Salvum fac pópulum tuum, et bénedic hereditáti tuæ, * et pasce eos, et porta eos usque in ætérnum.

Ant. Illuminátio mea, et salus mea Dóminus.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Vigiliis communibus : Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave María.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. In tua justítia.

Psalmus 30, i

AD te, Dómine, confúgio : ne confúndar in ætérnum; * in justítia tua líbera me!

Inclína ad me aurem tuam, * festína, ut erípias me.

Esto mihi petra refúgii, * arx muníta, ut salves me.

Nam tu es petra mea et arx mea, * et propter nomen tuum dedúces me et díriges me.

Edúces me e reti quod abscondérunt mihi, * quia tu es refúgium meum.

In manus tuas comméndo spíritum meum: * liberábis me, Dómine, Deus fidélis.

Odísti eos qui colunt idóla vana; * ego autem in Dómino confído.

Exsultábo et lætábor de misericórdia tua, quóniam respexísti misériam meam, * adjuvísti in angústiis ánimam meam,

Nec tradidísti me in manum inimíci, * sed statuísti in loco spatióso pedes meos.

Psalmus 30, ii

MIserére mei, Dómine, quia in angústiis sum; * mæróre tabéscit óculus meus, ánima mea et corpus meum.

Etenim ærúmna consúmitur vita mea, * et anni mei gémitu.

Defécit in afflictióne robur meum, * et ossa mea tabuérunt.

Omnibus inimícis meis factus sum oppróbrium, vicínis meis ludíbrium, et terror notis meis; * qui foris vident me, aufúgiunt a me.

Oblivióne éxcidi ex corde, quasi mórtuus, * fa-

ctus tamquam vas confráctum.

Etenim audívi síbilum multórum — terror est úndique! * conveniéntes simul contra me, vitam meam auférre meditáti sunt.

Ego autem in te confído, Dómine; * dico : Deus meus es tu.

In manu tua sortes meæ : * éripe me de manu inimicórum meórum et a persequéntibus me.

Serénum præbe vultum tuum servo tuo, * salva me in misericórdia tua.

Dómine, ne confúndar, quia invocávi te; * confundántur ímpii, conticéscant, acti ad ínferos.

Muta fiant lábia mendácia, * quæ loquúntur contra justum insolénter in supérbia et contémptu.

Psalmus 30, iii

QUam magna est bónitas tua, Dómine, * quam reservásti timéntibus te,

Quam præstas confugiéntibus ad te, * in conspéctu hóminum.

Prótegis eos protectióne vultus tui * a conspiratióne virórum,

Occúltas eos in tentório * a júrgio linguárum.

Benedíctus Dóminus, quia mirábilem præbuit mihi * misericórdiam suam in urbe muníta.

Ego autem dixi in trepidatióne mea: * « Abscíssus sum a conspéctu tuo » :

Tu vero audísti vocem obsecratiónis meæ, * cum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus! * fidéles consérvat Dóminus,

Sed retríbuit abundánter * agéntibus supérbe.

Confortámini et roborétur cor vestrum * omnes, qui sperátis in Dómino.

Ant. In tua justítia líbera me, Dómine.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus :
Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Exsultáte, justi.

Psalmus 31

BEátus cujus remíssa est iníquitas, * cujus obtéctum est peccátum.

Beátus homo cui Dóminus non ímputat culpam, * et in cujus spíritu non est dolus. —

Quámdiu tácui, tabuérunt ossa mea * inter gémitus meos assíduos.

Etenim die noctúque gravis erat super me manus tua, * consumebátur robur meum velut ardóribus æstívis.

Peccátum meum conféssus sum tibi, * et culpam meam non abscóndi;

Dixi : « Confíteor iniquitátem meam Dómino », * et tu remisísti culpam peccáti mei.

Proptérea orábit ad te omnis pius * in témpore necessitátis.

Cum írruent aquæ multæ, * ad eum non pervénient.

Tu es refúgium mihi, ab angústiis me servábis, * gáudio salútis meæ circúmdabis me. —

Erúdiam te, et docébo viam, qua ámbules; * ínstruam te, firmans super te óculos meos.

Nolíte esse sicut equus et mulus sine intelléctu, quorum ímpetus camo et freno constríngitur; * secus ad te non appropínquant. —

Multi sunt dolóres ímpii; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdat.

Lætámini in Dómino et gaudéte, justi; * et exsultáte, omnes recti corde.

Psalmus 32, i

Exsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Celebráte Dóminum cíthara, * psaltério decachórdo psállite ei.

Cantáte ei cánticum novum, * bene cánite ei cum clangóre.

Nam rectum est verbum Dómini, * et omne opus ejus fidum.

Díligit justítiam et jus : * grátia Dómini plena est terra. —

Verbo Dómini cæli facti sunt, * et spíritu oris ejus omne agmen eórum.

Cóngregat quasi in utre aquas maris : * ponit in receptáculis fluctus. —

Tímeat Dóminum omnis terra : * ipsum vereántur omnes íncolæ orbis.

Nam ipse dixit et facta sunt; * ipse mandávit et exstitérunt.

Dóminus díssipat consílium natiónum; * írritas facit cogitatiónes populórum.

Consílium Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens, cujus Deus est Dóminus : * pópulus quem elégit in hereditátem sibi.

Psalmus 32, ii

De cælis réspicit Dóminus : * videt omnes fílios hóminum.

De loco habitatiónis suæ prospéctat * omnes qui hábitant terram :

Qui ómnium eórum corda finxit, * qui atténdit ad ómnia ópera eórum. —

Non vincit rex multo exércitu : * bellátor non se salvat magno róbore.

Fallax est equus ad victóriam, * et magnitúdine róboris sui non salvat.

Ecce óculi Dómini super timéntes eum : * in eos qui sperant grátiam ejus,

Ut éruat a morte ánimas eórum * et alat eos in fame. —

Anima nostra exspéctat Dóminum : * adjútor et clípeus noster ipse est.

In illo ergo lætátur cor nostrum, * in nómine sancto ejus confídimus.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperámus in te.

Ant. Exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

In timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.

Deus, in adjutórium.

Inclinávit Dóminus * aurem suam mihi.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper in Officio feriali et in Festis sive trium sive novem Lectionum, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria, ut in Psaltério.

Psalmus 114

Dilígo Dóminum : quia audívit * vocem obsecratiónis meæ,

Quia inclinávit aurem suam mihi, * quo die invocávi eum.

Circumdedérunt me funes mortis, et láquei inferórum supervenérunt mihi, * in angórem et ærúmnas íncidi.

Et nomen Dómini invocávi : * « O, Dómine, salva vitam meam! ». —

Benígnus est Dóminus et justus, * et Deus noster miséricors.

Custódit símplices Dóminus : * miser fui et salvávit me.

Redi, ánima mea, ad tranquillitátem tuam, * quia Dóminus bene fecit tibi.

Etenim erípuit ánimam meam a morte, * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Ambulábo coram Dómino * in regióne vivéntium.

Ant. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Ant. Vota mea * Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Psalmus 115

COnfísus sum, étiam cum dixi : * « Ego afflíctus sum valde »;

Ego dixi in pavóre meo : * « Omnis homo fallax! »

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ tríbuit mihi?

Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.

Pretiósa est in óculis Dómini * mors sanctórum ejus.

O Dómine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllæ tuæ : * solvísti víncula mea.

Tibi sacrificábo sacrifícium laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus,

In átriis domus Dómini, * in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus.

Ant. Clamávi, * et Dóminus exaudívit me.

Psalmus 119

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábio iníquo, * a lingua dolósa. —

Quid dabit tibi aut quid addet tibi, * lingua dolósa?

Sagíttas poténtis acútas * et carbónes genistárum. —

Heu mihi, quod dego in Mosoch, * hábito in tentóriis Cedar!

Nímium habitávit ánima mea * cum iis, qui odérunt pacem.

Ego pacem cum loquor, * illi urgent ad bellum.

Ant. Clamávi, et Dóminus exaudívit me.

Ant. Auxílium meum * a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Psalmus 120

ATtóllo óculos meos in montes : * unde véniet auxílium mihi?

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram. —

Non sinet nutáre pedem tuum, * non dormitábit, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël. —

Dóminus custódit te, * Dóminus protéctio tu[a] a látere dextro tuo. non

Per diem sol non fériet te, * neque luna per noctem. —

Dóminus custódiet te ab omni malo : * custódiet ánimam tuam.

Dóminus custódiet éxitum tuum et intróitum tuum, * et nunc et usque in sæculum.

Ant. Auxílium meum a Dómino, qui fecit cælum et terram.

Ant. Lætátus sum * † in his, quæ dicta sunt mihi.

Psalmus 121

LÆtátus sum, † quia dixérunt mihi : * « In domum Dómini íbimus ».

Jam consístunt pedes nostri * in portis tuis, Jerúsalem,

Jerúsalem quæ ædificáta est ut cívitas, * in se compácta tota. —

Illuc ascéndunt tribus, tribus Dómini, * secúndum legem Israël, ad celebrándum nomen Dómini.

Illic pósitæ sunt sedes judícii, * sedes domus David. —

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem! * secúri sint qui díligunt te!

Sit pax in mœnibus tuis, * secúritas in palátiis tuis!

Propter fratres meos et sodáles meos * loquar : « Pax in te! »

Propter domum Dómini, Dei nostri, * precábor bona tibi.

Ant. Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi.

In Officio feriali

Capitulum, Hymnus, Versus, et Ant. ad Magnificat dicuntur quotidie de Feria currenti, ut in Psalterio hic et alibi apponuntur.

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

IMménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,
Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.

Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiæ :
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adáugeat :
Sic lúminis jubar ferat :
Hæc vana cuncta próterat :
Hanc falsa nulla cómprimant.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Magníficat * ¦ ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

Reliqua ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

Fratres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Salvum me fac.

¶ Antiphonæ, in hac et aliis Feriis appositæ, dicuntur semper ad Completorium tum de Tempore tum de Sanctis, quando juxta Rubricas sumendi sint Psalmi de Feria.

Psalmus 6

Dómine, noli me argúere in ira tua, * nec me corrípere in furóre tuo.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,

Et ánima mea conturbáta est valde; * sed tu, Dómine, quoúsque...? —

Revértere, Dómine, éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui recordétur tui : * apud ínferos quis te laudat? —

Defessus sum gémitu meo, fletu per síngulas noctes rigo lectum meum, * lácrimis meis stratum meum perfúndo.

Calígat mæróre óculus meus, * inveteráscit propter omnes inimícos meos. —

Recédite a me omnes qui fácitis iniquitátem, * quóniam Dóminus audívit vocem fletus mei;

Dóminus audívit precatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei; * recédant et erubéscant velóciter.

Psalmus 7, i

Dómine Deus meus, ad te confúgio; * salva me ab ómnibus persequéntibus me et líbera me;

Ne quis rápiat ut leo ánimam meam, * discérpat, nec sit qui erípiat. —

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis,

Si áttuli amíco meo malum, * qui salvávi adversántes mihi injúste :

Insequátur inimícus ánimam meam et apprehéndat, concúlcet in terram vitam meam, * et honórem meum in púlverem prostérnat. —

Exsúrge, Dómine, in ira tua, érige te contra rábiem opprimentium me, * et surge pro me in judício, quod indixísti.

Et cœtus natiónum circúmdet te, * et sede super eum in alto.

Dóminus judex est populórum : jus redde mihi, Dómine, secúndum justítiam meam * et secúndum innocéntiam, quæ est in me.

Désinat nequítia impiórum et confírma justum, * scrutans corda et renes, Deus juste.

Psalmus 7, ii

Clípeus mihi est Deus, * qui salvat rectos corde.

Deus est judex justus, * et Deus cómminans quotídie.

Nisi convertántur, ácuet gládium suum, * tendet arcum et díriget eum,

Et eis parábit tela mortis, * sagíttas suas fáciet ardéntes. —

Ecce, concépit iniquitátem et grávidus est malítia * et parit dolum.

Fossam fodit et excavávit, * sed íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur malítia ejus in caput ipsíus, * et in vérticem ipsíus violéntia ejus redíbit.

Ego autem laudábo Dóminum pro justítia ejus, * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Ant. Salvum me fac, Dómine, propter misericórdiam tuam.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;

Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jerem. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Commendo. Glória Patri. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,
Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.
Pater, Ave et Credo.

FERIA TERTIA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invit. Exsultémus Deo, * Petræ salútis nostræ.
Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

COnsors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpimus :
Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dæmonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic, Christe, nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Expúgna, Dómine, * impugnántes me.

Psalmus 34, i

CErta, Dómine, contra certántes mecum, * impúgna impugnántes me.

Apprehénde clípeum et scutum, * et exsúrge in auxílium meum.

Vibra lánceam et cóhibe persequéntes me, * dic ánimæ meæ : « Salus tua ego sum ».

Confundántur et erubéscant qui quærunt vitam meam, * cedant retrórsum et afficiántur pudóre qui cógitant mihi mala.

Sint velut pálea ante ventum, * cum ángelus Dómini pellet eos.

Sit via illórum tenebrósa et lúbrica, * cum ángelus Dómini insectábitur eos. —

Nam sine causa tetendérunt mihi rete suum, * sine causa fodérunt fóveam vitæ meæ.

Véniat illis intéritus improvíso, et rete, quod tetendérunt, cápiat ipsos; * in fóveam, quam fodérunt, ipsi cadant.

Anima autem mea exsultábit in Dómino, * lætábitur de auxílio ejus.

Omnes vires meæ dicent : * « Dómine, quis símilis tibi,

Qui éripis míserum a præpoténte, * míserum et páuperem a prædatóre ».

Ant. Expúgna, Dómine, impugnántes me.

Ant. Restítue ánimam meam * a malefáctis eórum, Dómine.

Psalmus 34, ii

SUrrexérunt testes violénti : * quorum non eram cónscius, a me quærébant.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * desolatiónem ánimæ meæ. —

Ego autem, cum illi ægrotárent, induébar cilício, affligébam jejúnio ánimam meam * et preces intra me fundébam.

Velut pro amíco, pro fratre meo, incedébam tristis, * velut qui luget matrem, mæstus incurvábar.

Sed cum vacillárem ego, lætáti sunt et convenérunt, * convenérunt contra me percutiéntes inopinántem.

Dilaniábant me neque cessábant, tentábant me, irridébant mihi * frendéntes contra me déntibus suis. —

Dómine, quámdiu aspícies? * Eripe ánimam meam a rugiéntibus, a leónibus vitam meam.

Ant. Restítue ánimam meam a malefáctis eórum, Dómine.

Ant. Exsúrge, Dómine, * et inténde judício meo.

Psalmus 34, iii

GRátias agam tibi in cœtu magno, * in pópulo multo te laudábo.

Ne gáudeant de me inimíci mei injústi; * ne óculis ánnuant qui me odérunt sine causa.

Neque enim quæ pacis sunt loquúntur, * et contra quiétos terræ fraudes meditántur.

Et dilátant contra me os suum, * dicunt : « Vah!

Vah! óculis nostris vídimus! » —

Vidísti, Dómine! Noli silére, * Dómine, noli esse procul a me!

Expergíscere et evígila ad defensiónem meam, * Deus meus et Dóminus meus, pro causa mea!

Júdica me secúndum justítiam tuam, Dómine; * Deus meus, ne læténtur de me!

Ne cógitent in corde suo : « Vah! Quod desiderávimus! » * ne dicant : « Devorávimus eum ». —

Confundántur et erubéscant omnes simul, * qui lætántur de malis meis;

Induántur confusióne et ignomínia, * qui se extóllunt contra me.

Exsúltent et læténtur qui favent causæ meæ, * et dicant semper :

« Magnificétur Dóminus, * qui favet salúti servi sui ».

Et lingua mea enuntiábit justítiam tuam, * perpétuo laudem tuam.

Ant. Exsúrge, Dómine, et inténde judício meo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Lingua mea meditábitur justítiam tuam. ℟. Tota die laudem tuam, Dómine.

℣. Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Noli æmulári * in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Psalmus 36, i

NOli excandéscere propter male agéntes, * neque invidére faciéntibus iniquitátem;

Nam sicut fœnum velóciter décident * et sicut herba víridis marcéscent.

Spera in Dómino, et fac bonum, * ut hábites terram et fruáris securitáte.

Delectáre in Dómino, * et dabit tibi quod petit cor tuum.

Commítte Dómino viam tuam, * et spera in eo, et ipse aget.

Et oríri fáciet sicut lumen justítiam tuam, * et jus tuum sicut merídiem.

Acquiésce in Dómino, * et spera in eo.

Noli excandéscere de eo qui próspere procédit in via sua, * propter hóminem machinántem mala.

Desíste ab ira et depóne furórem; * noli excandéscere, ne male agas.

Etenim male agéntes destruéntur; * sed qui sperant in Dómino, possidébunt terram.

Et módicum, et non erit impius; * et si atténdes ad locum ejus, jam non erit.

Sed mansuéti possidébunt terram, * et delectabúntur multitúdine pacis.

Mala molítur ímpius justo * et frendit contra eum déntibus suis.

Dóminus irrídet illi, * quia videt diem ejus ventúrum.

Gládium evagínant ímpii et tendunt arcum suum, ut prostérnant míserum et páuperem, * ut trucídent eos qui recta via incédunt.

Gládius eórum penetrábit in corda ipsórum, * et arcus eórum confringéntur.

Ant. Noli æmulári in eo, qui prosperátur, et facit iniquitátem.

Ant. Bráchia peccatórum * conteréntur : confírmat autem justos Dóminus.

Psalmus 36, ii

MElius est módicum, quod habet justus, * quam opuléntia impiórum magna;

Nam bráchia impiórum confringéntur, * justos autem susténtat Dóminus.

Dóminus curat de vita probórum, * et heréditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur témpore calamitátis, * et diébus famis saturabúntur.

Impii vero períbunt, et inimíci Dómini ut decor pratórum marcéscent, * quemádmodum fumus evanéscent.

Mutuátur ímpius et non reddit, * justus autem miserétur et donat.

Nam, quibus benedíxerit, possidébunt terram, * et quibus maledíxerit, destruéntur.

A Dómino gressus hóminis firmántur, * et viam ejus accéptam habet.

Etsi cecíderit, non prostérnitur, * quia Dóminus sústinet manum ejus.

Puer fui, et jam sum senex, et non vidi justum derelíctum, * nec semen ejus mendícans panem.

Omni témpore miserétur et cómmodat; * et sémini illíus benedicétur.

Recéde a malo, et fac bonum, * ut máneas in sempitérnum.

Nam Dóminus díligit justítiam, * et non derelínquit sanctos suos;

Improbi destruéntur, * et semen impiórum exscindétur.

Justi possidébunt terram, * et habitábunt in sempitérnum super eam.

Ant. Bráchia peccatórum conteréntur : confírmat autem justos Dóminus.

Ant. Custódi innocéntiam, * et vide æquitátem.

Psalmus 36, iii

OS justi elóquitur sapiéntiam, * et lingua ejus effátur rectum.

Lex Dei ejus in corde ipsíus, * et non vacíllant gressus ejus.

Obsérvat ímpius justum, * et studet occídere eum.

Dóminus non derelínquet eum in manu illíus, * nec condemnábit eum, cum judicábitur.

Confíde in Dómino, * et viam ejus obsérva;

Et próvehet te, ut possídeas terram; * excídium impiórum lætus vidébis.

Vidi ímpium superbiéntem * et sese expandéntem ut cedrum frondósam.

Et prætérii, et ecce non erat; * et quæsívi eum, et non est invéntus.

Obsérva probum et consídera justum : * nam postéritas est viro pacífico.

Peccatóres autem exstirpabúntur omnes, * postéritas impiórum exscindétur.

Salus justórum a Dómino est; * refúgium eórum est témpore tribulatiónis.

Et ádjuvat eos Dóminus et líberat eos; * líberat eos ab ímpiis, et servat eos, quia confúgiunt ad eum.

Ant. Custódi innocéntiam, et vide æquitátem.

In Festis novem Lectionum :

℣. Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus.
℟. Exaltábit te ut hereditáte cápias terram.

Absolutio Ipsíus píetas et.
Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Ne in ira tua * corrípias me, Dómine.

Psalmus 37, i

DOmine, noli me argúere in ira tua * nec me corrípere in furóre tuo.

Etenim sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, * et descéndit super me manus tua.

Nihil sani est in carne mea ob indignatiónem tuam, * nihil íntegri in óssibus meis propter peccátum meum.

Nam culpæ meæ supergréssæ sunt caput meum, * sicut onus grave gravant me nimis. —

Fœtent, tabéscunt livóres mei * propter insipiéntiam meam.

Inclinátus, incurvátus sum valde, * toto die mæstus incédo.

Nam lumbi mei pleni sunt inflammatióne, * nec quicquam est sani in carne mea.

Elángui, contrítus sum valde, * rúgio propter frémitum cordis mei.

Dómine, coram te est omne desidérium meum, * et gémitus meus te non latet.

Cor meum pálpitat, derelíquit me robur meum, * et ipsa lux oculórum meórum déficit me.

Amíci mei et sodáles mei procul a plaga mea subsístunt, * et propínqui mei stant e longínquo.

Et láqueos tendunt qui insidiántur vitæ meæ, et qui quærunt mihi malum, perníciem minántur * et fraudes omni témpore moliúntur.

Ant. Ne in ira tua corrípias me, Dómine.

Ant. Inténde in adjutórium meum, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 37, ii

EGO autem, tamquam surdus, non áudio, * et sum velut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo qui non audit, * et qui non habet respónsum in ore suo.

In te enim, Dómine, confído : * tu exáudies, Dómine, Deus meus.

Etenim dico : « Ne læténtur de me; * dum lábitur pes meus, ne supérbiant contra me ». —

Ego enim lápsui próximus sum, * et dolor meus coram me est semper.

Etenim culpam meam confíteor, * et ob peccátum meum sum ánxius.

Sed qui sine causa adversántur mihi, poténtes sunt, * et multi, qui odérunt me injúste;

Et qui retríbuunt malum pro bono, * inféstant me, quia bonum sector.

Noli me derelínquere, Dómine, * Deus meus, noli procul distáre a me!

Festína in auxílium meum, * Dómine, salus mea!

Ant. Inténde in adjutórium meum, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Amove, Dómine, * a me plagas tuas.

Psalmus 38

DIxi : custódiam vias meas, * ut non peccem lingua mea;

Frenum appónam ori meo, * dum ímpius est coram me.

Obmútui silens, bono carens, * sed dolor meus recrúduit.

Incáluit cor meum intra me; cum considerávi, exársit ignis : * locútus sum lingua mea. —

Notum fac mihi, Dómine, términum meum, et quæ mensúra sit diérum meórum, * ut sciam, quam cadúcus sim ego.

Ecce paucórum palmórum fecísti dies meos, et vita mea quasi nihil est coram te : * ut hálitus tantum stat omnis homo.

Ut umbra tantum pertránsit homo, inániter tantum tumultuátur; * coacérvat nec scit quis percípiat ea. —

Et nunc quid exspécto, Dómine? * fidúcia mea est in te.

Ab ómnibus iniquitátibus meis líbera me, * oppróbrio stulti ne tradíderis me. —

Obmútui, non apério os meum : * tu enim fecísti.

Rémove a me plagam tuam : * ímpetu manus tuæ ego consúmor.

Correptióne culpæ castígas virum; dissólvis, ut tínea, pretiósa ejus : * hálitus tantum est omnis homo.

Audi oratiónem meam, Dómine, et clamórem meum auscúlta, * ad lácrimas meas ne fúeris surdus.

Hospes enim sum apud te, * peregrínus, sicut omnes patres mei.

Avérte óculos a me, ut respírem, * priúsquam vadam et non sim.

Ant. Amove, Dómine, a me plagas tuas.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Deus, ne síleas a me, remítte mihi. ℟. Quóniam íncola ego sum apud te, et peregrínus.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio Ipsíus píetas et.

In Feriis, cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis, sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Christus perpétuæ. 3 Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Cantáte * Dómino, et benedícite nómini ejus.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.
Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —
Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.
Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.
Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —
Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.
Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.
Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.
Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —
Lætántur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.
Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.
Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus.

Ant. Salutáre vultus mei, * Deus meus.

Psalmus 42

JUS redde mihi, Deus, et age causam meam advérsus gentem non sanctam, * ab hómine dolóso et iníquo líbera me,
Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? quare tristis incédo, ab inimíco opprés-sus?
Emítte lucem tuam et fidelitátem tuam : ipsæ me ducant, * addúcant me in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum lætítiæ et exsultatiónis meæ,
Et laudábo te cum cíthara, * Deus, Deus meus!
Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?
Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

Ant. Salutáre vultus mei, Deus meus.

Ant. Illúmina, Dómine, * vultum tuum super nos.

Psalmus 66

DEus misereátur nostri, et benedícat nobis; * serénum præbeat nobis vultum suum,
Ut cognóscant in terra viam ejus, * in ómnibus géntibus salútem ejus.
Célebrent te pópuli, Deus, * célebrent te pópuli omnes. —
Lætántur et exsúltent natiónes, quod regis pópulos cum æquitáte, * et natiónes in terra gubérnas.
Célebrent te pópuli, Deus, * célebrent te pópuli omnes. —
Terra dedit fructum suum : * benedíxit nobis Deus, Deus noster.
Benedícat nobis Deus, * et tímeant eum omnes fines terræ!

Ant. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos.

Ant. Exaltáte * Regem sæculórum in opéribus vestris.

Canticum Tobiæ
Tob. 13, 1-10

BEnedíctus Deus qui vivit in ætérnum, * et in perpétuum manet regnum ejus.
Nam ipse flagéllat, et miserétur, dedúcit ad ínferos, et redúcit; * neque quisquam éffugit manum ejus. —
Celebráte eum, fílii Israël, coram géntibus : * nam ipse dispérsit nos inter illas.
Osténdite illic magnitúdinem ejus, * laudes dícite ejus coram ómnibus vivéntibus.
Ipse enim est Dóminus noster et Deus, * ipse pater noster usque in ætérnum.
Flagéllat nos propter iniquitátes nostras; et íterum miserébitur et congregábit vos ex ómnibus géntibus, * inter quas estis dispérsi.
Si convérsi éritis ad eum ex toto corde et tota ánima vestra, * ut agátis coram eo sincére,
Tunc revertétur ad vos, * neque abscóndet fáciem suam a vobis.
Et consideráte, quæ factúrus sit vobis, * et celebráte eum ore pleno.
Et benedícite Dómino justo, * et laudes dícite regis sæculórum. —
Ego in terra captivitátis meæ celebro eum, * et osténdo poténtiam ac magnitúdinem ejus genti peccatríci.
Convertímini, peccatóres, et fácite quod justum est coram eo; * fórsitan benévolus erit vobis et fáciet misericórdiam vobis.
Laudes dicam Dei mei et regis cæli, * et ánima mea exsultábit de magnitúdine ejus. Gl.

Ant. Exaltáte Regem sæculórum in opéribus vestris.

Ant. Laudáte * † nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

Psalmus 134

LAudáte † nomen Dómini; * laudáte, servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Nam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in pecúlium suum. —

Novi équidem hoc : magnus est Dóminus, * et Dominátor noster præ ómnibus diis.

Quæcúmque vult Dóminus, facit in cælo et in terra, * in mari et in ómnibus profúndis aquárum.

Addúcit nubes ab extrémo terræ, fulgúribus plúviam facit, * promit ventum de receptáculis suis. —

Percússit primogénita Ægýpti, * hómines æque ac pécora.

Edidit signa et porténta in te, Ægýpte, * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Percússit gentes multas * et occídit reges poténtes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et omnes reges Chánaan,

Et dedit terram eórum in possessiónem, * in possessiónem Israël pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum manet, * Dómine, memória tua in generatiónem et generatiónem.

Nam Dóminus tuétur pópulum suum, * et servórum suórum miserétur. —

Idóla géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum :

Os habent, et non loquúntur; * óculos habent, et non vident;

Aures habent et non áudiunt; * et non est hálitus in ore eórum.

Símiles illis fiunt, qui fáciunt ea, * omnis qui confídit in eis. —

Domus Israël, benedícite Dómino; * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui cólitis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte nomen Dómini, qui statis in domo Dómini.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis in domo David, servi sui.

Reliqua ut in Ordinario.

AD LAUDES II

In Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)
℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Dele iniquitátem meam.

Psalmus 50

MIserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Dele iniquitátem meam, Dómine, secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum.

Ant. Discérne causam meam.

Psalmus 42

JUS redde mihi, Deus, et age causam meam advérsus gentem non sanctam; * ab hómine dolóso et iníquo líbera me,

Quia tu es, Deus, fortitúdo mea : * quare me repulísti? quare tristis incédo, ab inimíco oppréssus?

Emítte lucem tuam et fidelitátem tuam : ipsæ me ducant, * addúcant me in montem sanctum tuum et in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei, * ad Deum lætítiæ et exsultatiónis meæ,

Et laudábo te cum cíthara, * Deus, Deus meus!

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

Ant. Discérne causam meam, Deus, de gente non sancta.

Ant. Deus misereátur. †

Psalmus 66

DEus misereátur † nostri, et benedícat nobis; * serénum præbeat nobis vultum suum,

Ut cognóscant in terra viam ejus, * in ómnibus géntibus salútem ejus.

Célebrent te pópuli, Deus, * célebrent te pópuli omnes. —

Læténtur et exsúltent natiónes, quod regis pópulos cum æquitáte, * et natiónes in terra gubérnas.

Célebrent te pópuli, Deus, * célebrent te pópuli omnes. —

Terra dedit fructum suum : * benedíxit nobis Deus, Deus noster.

Benedícat nobis Deus, * et tímeant eum omnes fines terræ.

Ant. Deus misereátur nostri, et benedícat nobis.

Ant. Corrípies me, Dómine.

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi * frustrátus resíduo annórum meórum.

Dixi : Non jam vidébo Dóminum in terra vivéntium; * non jam conspíciam hóminem inter habitatóres terræ.

Habitátio mea dissolvétur, * et auferétur a me ut tentórium pastórum.

Convólvo sicut textor vitam meam; a filo me abscíndit : * die noctúque crúcias me.

Vocíferor usque ad mane; sicut leo confríngit ómnia ossa mea : * die noctúque crúcias me.

Ut hirúndo, sic pípio, * gemo ut colúmba.

Defíciunt óculi mei suspiciéntes in altum : * Dómine, vim pátior, adésto mihi. —

Quid loquar? Nam ipse dixit mihi et ipse fecit! complébo omnes annos meos, * superáta amaritúdine ánimæ meæ.

Quos tuétur Dóminus, illi vivunt, et inter eos complébitur vita spíritus mei : * sanum me fecísti et servásti vivum!

Ecce, in salútem mutávit mihi amaritúdinem meam : tu enim servásti ánimam meam a fóvea intéritus; * nam post te projecísti ómnia peccáta mea.

Profécto non inférnus célebrat te, neque mors te laudat; * non sperant, qui descéndunt in fóveam, fidelitátem tuam.

Vivens, vivens célebrat te, ut ego hódie : * pater fíliis notam facit fidelitátem tuam.

Dóminus servat me : ídeo psalmos meos cantábimus * ómnibus diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Corrípies me, Dómine, et vivificábis me.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 134

LAudáte † nomen Dómini; * laudáte, servi Dómini,

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus; * psállite nómini ejus, quóniam suáve.

Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israël in pecúlium suum. —

Novi équidem hoc : magnus est Dóminus, * et Dominátor noster præ ómnibus diis.

Quæcúmque vult Dóminus, facit in cælo et in terra, * in mari et in ómnibus profúndis aquárum.

Addúcit nubes ab extrémo terræ, fulgúribus plúviam facit, * promit ventum de receptáculis suis.—

Percússit primogénita Ægýpti, * hómines æque ac pécora.

Edidit signa et porténta in te, Ægýpte, * in Pharaónem et in omnes servos ejus.

Percússit gentes multas, * et occídit reges poténtes :

Sehon, regem Amorrhæórum, et Og, regem Basan, * et omnes reges Chánaan,

Et dedit terram eórum in possessiónem, * in possessiónem Israël, pópulo suo.

Dómine, nomen tuum in ætérnum manet, * Dómine, memória tua in generatiónem et generatiónem.

Nam Dóminus tuétur pópulum suum, * et servórum suórum miserétur. —

Idóla géntium argéntum et aurum, * ópera mánuum hóminum :

Os habent, et non loquúntur; * óculos habent, et non vident;

Aures habent et non áudiunt; * et non est hálitus in ore eórum.

Símiles illis fiunt, qui fáciunt ea, * omnis qui confídit in eis. —

Domus Israël, benedícite Dómino; * domus Aaron, benedícite Dómino.

Domus Levi, benedícite Dómino; * qui tímetis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Laudáte Dóminum, quia benígnus est, et in servis suis deprecábitur.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ALes diéi núntius
Lucem propínquam præcinit :
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides :
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próximus.

Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii :
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute :
Tu rumpe noctis víncula :
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis * Dóminus cornu salútis in domo David, servi sui.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona fa-

ciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. Deus meus.

Psalmus 24, i

AD te attóllo ánimam meam, * Dómine, Deus meus.

In te confído : ne confúndar! * ne exsúltent de me inimíci mei!

Etenim univérsi, qui sperant in te, non confundéntur; * confundéntur, qui fidem témere frangunt.

Vias tuas, Dómine, osténde mihi * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua et doce me, quia tu es Deus salvátor meus : * et in te spero semper.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Peccáta juventútis meæ et delícta mea ne memíneris; secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine.

Psalmus 24, ii

BOnus et rectus est Dóminus : * proptérea peccatóres édocet viam.

Dírigit húmiles in justítia, * docet húmiles viam suam.

Omnes sémitæ Dómini grátia et fidélitas * iis qui obsérvant fœdus ac præcépta ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, * dimíttes peccátum meum : grande est enim.

Quis est vir, qui timet Dóminum, * docet eum, quam viam éligat.

In bonis morábitur ipse, * et semen ejus possidébit terram.

Familiáris est Dóminus timéntibus eum, * et fœdus suum maniféstat eis.

Psalmus 24, iii

OCuli mei semper ad Dóminum, * quia ipse éruet de láqueo pedes meos.

Réspice in me et miserére mei, * nam solus et miser sum ego.

Alleva angústias cordis mei, * et de anxietátibus meis érue me.

Vide misériam meam et labórem meum, * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos : sunt enim multi, * et ódio violénto odérunt me.

Custódi ánimam meam et éripe me, * ne confúndar quod confúgi ad te.

Innocéntia et próbitas me tueántur, * quóniam spero in te, Dómine.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus angústiis ejus.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur seq. Ps. 95, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; *

tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum, cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Ant. Deus meus, in te confído, non erubéscam.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

℣. Pretiósa in conspectu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum intende. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspectu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es universas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Nunc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Respéxit me.

Psalmus 39, i

Sperávi, sperávi in Dómino, et inclinávit se ad me, * et exaudívit clamórem meum.
Et extráxit me de fossa intéritus, de luto cæni, et státuit super petram pedes meos, * firmávit gressus meos.
Et pósuit in ore meo cánticum novum, * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, et verebúntur, * et sperábunt in Dómino. —
Beátus vir, qui pósuit in Dómino spem suam, * nec sectátur idolórum cultóres et declinántes ad falsa.
Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua, * et consíliis erga nos nemo est símilis tibi.
Si ea volúerim narráre et éloqui, * plura sunt, quam quæ numerári possint. —
Sacrifícium et oblatiónem noluísti, * sed aures aperuísti mihi.
Holocáustum et víctimam pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : « Ecce vénio; in volúmine libri scriptum est de me :
Fácere voluntátem tuam, Deus meus, me deléctat, * et lex tua est in præcórdiis meis ».

Psalmus 39, ii

Annuntiávi justítiam in cœtu magno; * ecce lábia mea non cohíbui; Dómine, tu nosti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo; * fidelitátem tuam et auxílium tuum narrávi.
Non occultávi grátiam tuam, * et fidelitátem tuam cœtui magno. —
Tu Dómine, ne prohibúeris miseratiónes tuas a me; * grátia tua et fidélitas tua semper me consérvent.
Nam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus, * comprehendérunt me culpæ meæ, ut non possim vidére.
Plures sunt quam capílli cápitis mei, * et ánimus meus me defécit.

Psalmus 39, iii

Pláceat tibi, Dómine, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur et erubéscant omnes, * qui quærunt vitam meam, ut áuferant eam.
Cedant retrórsum et pudóre afficiántur, * qui delectántur malis meis.
Obstupéscant confusióne opérti, * qui dicunt mihi : Euge, euge!
Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : « Magnificétur Dóminus », qui desíderant auxílium tuum.
Ego autem miser sum et pauper; * sed Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus et liberátor meus es tu; * Deus meus, ne tardáveris.

Ant. Respéxit me, et exaudívit deprecatiónem meam Dóminus.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.
℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Vigiliis communibus : Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Suscepísti me, Dómine.

Psalmus 40

Beátus qui cógitat de egéno et páupere : * die malo salvábit eum Dóminus.

Dóminus custódiet eum, et vivum servábit eum, et beátum fáciet eum in terra, * nec tradet eum voluntáti inimicórum ejus.

Dóminus opem feret illi in lecto dolóris : * totam infirmitátem ejus áuferet in morbo ejus. —

Ego dico : Dómine, miserére mei; * sana me, quia peccávi tibi.

Inimíci mei malum de me dicunt : * « Quando moriétur et períbit nomen ejus? »

Et qui venit, ut invísat, lóquitur inánia; * cor ejus iníqua cólligit sibi, foras egréssus elóquitur.

Simul contra me susúrrant omnes qui me odérunt; * cógitant contra me quæ sunt mihi mala :

« Pestis malígna immíssa est ei », * et « qui decúbuit, non ámplius resúrget ».

Etiam amícus meus, cui fisus sum, * qui panem meum comédit, contra me calcáneum movit. —

Tu autem, Dómine, miserére mei, et érige me, * ut retríbuam eis.

Inde cognóscam te favére mihi, * quod non exsultábit de me inimícus meus.

Me autem incólumem sustentábis, * et pones me in conspéctu tuo in ætérnum. —

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * a sæculo in sæculum. Fiat, fiat.

Psalmus 41, i

Quemádmodum desíderat cerva rivos aquárum, * ita desíderat ánima mea te, Deus.

Sitit ánima mea Deum, Deum vivum : * quando véniam et vidébo fáciem Dei?

Factæ sunt mihi lácrimæ

meæ panis die ac nocte, * dum dicunt mihi quotídie : « Ubi est Deus tuus? »

Illud recórdor et effúndo ánimum meum intra me : quómodo incésserim in turba, * præcésserim eos ad domum Dei,

Inter voces exsultatiónis et laudis, * in cœtu festívo.

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

Psalmus 41, ii

In me ipso ánima mea deprímitur : * ídeo recórdor tui ex terra Jordánis et Hermon, ex monte Misar.

Gurges gúrgitem vocat cum fragóre cataractárum tuárum : * omnes fluctus et undæ tuæ super me transiérunt.

Per diem largiátur Dóminus grátiam suam, * et nocte canam ei, laudábo Deum vitæ meæ.

Dico Deo : Petra mea, cur oblivísceris mei? * Quare tristis incédo, ab inimíco oppréssus?

Ossa mea frangúntur, dum insúltant mihi adversárii mei, * dum dicunt mihi quotídie : « Ubi est Deus tuus? »

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

Ant. Suscepísti me, Dómine : et confirmásti me in conspéctu tuo.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus :
Preces feriales

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Salvásti nos.

Psalmus 43, i

DEus, áuribus nostris audívimus, * patres nostri narravérunt nobis :

Opus quod operátus es diébus eórum, * diébus antíquis.

Tu, manu tua, géntibus expúlsis, plantásti eos; * attrítis natiónibus, dilatásti eos.

Neque enim gládio suo occupavérunt terram, * nec bráchium eórum salvávit eos,

Sed déxtera tua et bráchium tuum * et serénitas vultus tui, quóniam dilexísti eos. —

Tu es rex meus, Deus meus, * qui tribuísti victórias Jacob.

Per te adversários nostros repúlimus, * et in nómine tuo calcávimus insurgéntes in nos.

Neque enim in arcu meo confísus sum, * nec gládius meus salvávit me.

Sed tu salvásti nos ab adversáriis nostris, * et eos, qui odérunt nos, confudísti.

In Deo gloriabámur omni témpore, * et nomen tuum perpétuo celebrabámus.

Psalmus 43, ii

NUnc vero repulísti et confudísti nos, * et non egréderis, Deus, cum exercítibus nostris.

Cédere nos fecísti adversáriis nostris, * et qui odérunt nos, prædáti sunt sibi.

Tradidísti nos velut oves mactándas, * et inter gentes dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum prétio nullo, * nec multum lucrátus es vénditis illis.

Fecísti nos oppróbrium vicínis nostris, * irrisiónem et ludíbrium his, qui nos circúmdant.

Fecísti nos fábulam inter gentes, * pópuli caput movent de nobis.

Perpétuo coram me est ignomínia mea * et confúsio óperit fáciem meam,

Propter vocem exprobrántis et conviciántis, * propter inimícum et hostem.

Psalmus 43, iii

HÆC ómnia venérunt super nos, etsi tui non sumus obliti, * nec violávimus fœdus tuum,

Nec retro cessit cor nostrum * nec gressus noster defléxit a sémita tua,

Quando contrivísti nos in loco afflictiónis, * et calígine nos operuísti.

Si oblíti essémus nomen Dei nostri, * et expandissémus manus nostras ad deum aliénum :

Nonne Deus exploráta habéret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Sed propter te trucidámur omni témpore, * æstimámur velut oves mactándæ. —

Expergíscere : quare dormis, Dómine? * evígila! noli repéllere in perpétuum.

Quare fáciem tuam abscóndis? * oblivísceris misériæ nostræ et oppressiónis nostræ?

Nam prostráta est in púlverem ánima nostra, * in terra jacet venter noster.

Exsúrge in auxílium nobis, * et líbera nos propter misericórdiam tuam.

Ant. Salvásti nos, Dómine : et in nómine tuo confitébimur in sæcula.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus : Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Qui hábitas in cælis, * miserére nobis.

Psalmus 122

AD te attóllo óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, sicut óculi servórum * ad manus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ * ad manus dóminæ suæ :

Ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, * donec misereátur nostri. —

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum satiáti sumus despectióne;

Multum satiáta est ánima nostra * irrisióne abundántium, despectióne superbórum.

Ant. Qui hábitas in cælis, miserére nobis.

Ant. Adjutórium nostrum * in nómine Dómini.

Psalmus 123

NIsi Dóminus fuísset pro nobis, * dicat jam Israel,

Nisi Dóminus fuísset pro nobis : cum insúrgerent hómines in nos, * tunc vivos deglutíssent nos.

Cum excandésceret furor eórum in nos, * tunc aqua submersísset nos;

Torrens transísset super nos; * tunc transíssent super nos aquæ tuméntes. —

Benedíctus Dóminus, qui non dedit nos * in prædam déntibus eórum.

Anima nostra sicut avis erépta est * de láqueo venántium :

Láqueus contrítus est, * et nos liberáti sumus.

Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum et terram.

Ant. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

Ant. In circúitu pópuli sui * Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Psalmus 124

QUI confídunt in Dómino, sunt sicut mons Sion, * qui non commovétur, qui manet in ætérnum.

Jerúsalem circúmdant montes : * ita Dóminus circúmdat pópulum suum, et nunc et in ætérnum. —

Neque enim manébit sceptrum impiórum * super sortem justórum,

Ne exténdant justi * ad iniquitátem manus suas.

Bénefac, Dómine, bonis * et rectis corde.

Qui autem declínant in vias suas oblíquas, ábigat eos Dóminus cum male agéntibus : * pax super Israel!

Ant. In circúitu pópuli sui Dóminus, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Magnificávit Dóminus * fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Psalmus 125

CUM redúceret Dóminus captívos Sion, * fúimus sicut somniántes.

Tunc replétum est risu os nostrum, * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dixérunt inter gentes : * « Magnífice fecit Dóminus cum eis ».

Magnífice fecit Dóminus nobíscum : * facti sumus lætántes! —

Verte, Dómine, sortem nostram, * sicut torréntes in terra austráli.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes eunt et plorant, * semen spargéndum portántes :

Veniéntes vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Magnificávit Dóminus fácere nobíscum : facti sumus lætántes.

Ant. Dóminus ædíficet * nobis domum, et custódiat civitátem.

Psalmus 126

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum labórant qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * in vanum vígilat custos.

Vanum est vobis súrgere ante lucem, * sedére in multam noctem,

Qui manducátis panem duri labóris : * quóniam largítur diléctis suis in somno. —

Ecce donum Dómini sunt fílii, * merces est fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu bellatóris, * ita fílii juventútis.

Beátus vir qui implévit eis pháretram suam : * non confundéntur, cum conténderint cum inimícis in porta.

Ant. Dóminus ædíficet nobis domum, et custódiat civitátem.

In Officio feriali

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

TEllúris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem :

Ut germen aptum prófe-rens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.

Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ :
Ut facta fletu díluat,
Motúsque pravos átterat.

Jussis tuis obtémperet :
Nullis malis appróximet :
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Exsultávit * spíritus meus in Deo, salutári meo.

Reliqua ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petr. 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dícitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Tu, Dómine.

Psalmus 11

SAlva, Dómine! Nam defíciunt pii, * desiit fidélitas inter fílios hóminum.

Fallácia loquúntur unusquísque ad próximum suum, * lábiis dolósis loquúntur et dúplici corde.

Exstírpet Dóminus ómnia lábia dolósa, * linguam magníloquam,

Eos qui dicunt : « Linguâ nostrâ fortes sumus; lábia nostra pro nobis sunt : * quis nobis est dóminus? » —

« Propter afflictiónem humílium et gémitum páuperum, nunc exsúrgam, dicit Dóminus : * cónferam salútem ei qui desíderat eam ». —

Elóquia Dómini sunt elóquia sincéra, * argéntum probátum, separátum a terra, purgátum sépties.

Tu, Dómine, servábis nos, * custódies nos a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ímpii ámbulant, * cum se extóllunt vilíssimi hóminum.

Psalmus 12

QUoúsque, Dómine? oblivisceris mei omníno? * quoúsque abscóndes fáciem tuam a me?

Quoúsque volvam dolóres in ánima mea, * mærórem in corde meo quotídie?

Quoúsque se extóllet inimícus meus super me? * réspice, exáudi me, Dómine, Deus meus! —

Illústra óculos meos, ne obdórmiam in morte, * ne dicat inimícus meus : « devíci eum »;

Ne exsúltent adversárii mei, quod corrúerim : * cum confísus sim in misericórdia tua.

Exsúltet cor meum de auxílio tuo; * cantem Dómino, qui bona tríbuit mihi.

Psalmus 15

COnsérva me, Deus, quóniam confúgio ad te, * dico Dómino : « Dóminus meus es tu; bonum mihi non est sine te ».

In sanctos, qui sunt in terra ejus, * quam mirábilem fecit omnem afféctum meum!

Multíplicant dolóres suos * qui sequúntur deos aliénos.

Non libábo sánguinem libatiónum eórum, * nec pronuntiábo nómina eórum lábiis meis.

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei : * tu es qui tenes sortem meam.

Funes cecidérunt mihi in amœna; * et heréditas mea pérplacet mihi. —

Benedíco Dómino, quod dedit mihi consílium, * quod vel per noctem me monet cor meum.

Pono Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam a dextris meis est, non commovébor.

Propter hoc lætátur cor meum et exsúltat ánima mea, * ínsuper et caro mea requiéscet secúra,

Quia non relínques ánimam meam apud ínferos, * non sines sanctum tuum vidére corruptiónem.

Osténdes mihi sémitam vitæ, ubertátem gaudiórum apud te, * delícias ad déxteram tuam in perpétuum.

Ant. Tu, Dómine, servábis nos : et custódies nos in ætérnum.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jerem. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine,* Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória. In manus. ℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,
Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Visita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.
℣. Divínum auxílium.
Pater, Ave et Credo.

FERIA QUARTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitat. Deum magnum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice :
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.

Te, sancte Christe, póscimus,
Ignósce culpis ómnibus :
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malum, quod fécimus :
Occúlta nostra pándimus :
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Speciósus forma * præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44, i

Effúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi; * lingua mea stilus est scribæ velócis. — Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * desíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et áloë et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir.

Ant. Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Ant. Confitebúntur tibi * pópuli, Deus, in ætérnum.

Psalmus 44, ii

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Confitebúntur tibi pópuli, Deus, in ætérnum.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus * Deus noster.

Psalmus 45

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Adjútor in tribulatiónibus Deus noster.

In Festis novem Lectionum :
℣. Dóminus virtútum nobíscum. ℟. Suscéptor noster Deus Jacob.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Magnus Dóminus, * † et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri.

Psalmus 47

Magnus Dóminus † et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.

Mons sanctus ejus, collis præclárus, * gáudium est univérsæ terræ;

Mons Sion, áquilo extrémus, * cívitas est Regis magni.

Deus in árcibus ejus * sese probávit munímen tutum. —

Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.

Vixdum víderant, obstupuérunt,* conturbáti sunt, diffugérunt.

Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,

Ut cum ventus Oriéntis * confríngit naves Tharsis. —

Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercítuum,

In civitáte Dei nostri : * Deus confírmat eam in ætérnum.

Recólimus, Deus, misericórdiam tuam * intra templum tuum.

Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terræ.

Justítia plena est déxtera tua : * lætétur mons Sion,

Exsúltent civitátes Juda * propter judícia tua. —

Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.

Consideráte propugnácula ejus, * percúrrite arces ejus,

Ut enarrétis generatióni futúræ : * tantus est Deus,

Deus noster in ætérnum et semper : * ipse nos ducet.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis in civitáte Dei nostri.

Ant. Os meum loquétur * sapiéntiam : et meditátio cordis mei prudéntiam.

Psalmus 48, i

Audíte hæc, omnes gentes; * áuribus percípite omnes qui habitátis orbem,

Húmiles natu æque ac próceres, * pari modo dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam, * et meditátio cordis mei intelligéntiam.

Inclinábo in provérbium aurem meam, * pandam ad sonum lyræ ænígma meum. —

Quare tímeam diébus malis, * cum nequítia insidiántium me circúmdat,

Qui confídunt ópibus suis, * et de multitúdine divitiárum suárum gloriántur?

Neque enim quisquam liberábit seípsum, * non dabit Deo prétium redemptiónis suæ :

Nímio constat liberátio ánimæ ejus neque umquam suffíciet, * ut vivat in ætérnum nec vídeat intéritum.

Vidébit enim mori sapiéntes, páriter interíre insipiéntem et stultum, * relínquere aliénis divítias suas.

Sepúlcra sunt domus eórum in ætérnum, habitácula eórum in progéniem et progéniem, * quantúmvis nomínibus suis appelláverint terras.

Homo enim in opuléntia non permanébit : * símilis est pecúdibus quæ péreunt.

Ant. Os meum loquétur sapiéntiam : et meditátio cordis mei prudéntiam.

Ant. Ne tímueris : * cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

Psalmus 48, ii

Hæc via eórum, qui stulte confídunt, * et hic finis eórum, qui sorte sua delectántur.

Sicut oves in inférno ponúntur; * mors pascit eos, et justi dominántur in eos.

Cito figúra eórum absumétur, * inférnus erit domus eórum.

Verúmtamen Deus liberábit ab ínferis ánimam meam, * eo quod me assúmet.

Ne tímueris, si quis factus sit dives, * si crévecrint opes domus ejus :

Neque enim, cum moriétur, quidquam tollet secum, * neque opes ejus cum eo descéndent.

Etsi in vita sua benedíxit sibi : * « Prædicábunt te, quod bene fecísti tibi »,

Ibit ad cœtum patrum suórum, * qui in ætérnum non vidébunt lumen.

Homo in opuléntia vivens neque consíderans, * símilis est pecúdibus quæ péreunt.

Ant. Ne tímueris : cum dívite non descéndet in sepúlcrum glória ejus.

In Festis novem Lectionum :

℣. Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi.
℟. Cum accéperit me.

Absolutio Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

I

In Feriis extra Vigilias communes et Quatuor Tempora occurrentibus, et in Festis, cum ad Laudes non dicitur Psalmus 50 Miserére.

Ant. Deus deórum, * Dóminus locútus est.

Psalmus 49, i

Deus Dóminus locútus est et vocávit terram * a solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion, plena decóre, Deus affúlsit : * advénit Deus noster nec silet.

Ignis consúmens præcédit eum, * et circa eum tempéstas furit.

Vocat cælos desúrsum et terram, * judicatúrus pópulum suum :

« Congregáte mihi sanctos meos, * qui pepigérunt fœdus meum cum sacrifício ».

Et cæli annúntiant justítiam ejus, * quóniam Deus ipse est judex. —

« Audi, pópule meus, et loquar, Israël, et testábor contra te : * Deus, Deus tuus sum ego.

Non de sacrifíciis tuis te reprehéndo, * nam holocáusta tua coram me sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulum, * neque de grégibus tuis hircos :

Nam meæ sunt omnes feræ silvárum, * bestiárum míllia in móntibus meis.

Novi ómnia volatília cæli, * et quod in agro movétur, notum est mihi.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus enim est orbis et quod eum replet.

Num cómedam carnes taurórum, * aut sánguinem hircórum bibam?

Immola Deo sacrifícium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me die angústiæ : * liberábo te, et honorábis me ».

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Intellígite, * qui obliviscímini Deum.

Psalmus 49, ii

PEccatóri autem dicit Deus : « Quare tu enárras præcépta mea, * et habes in ore tuo fœdus meum?

Tu, qui odísti disciplínam * et projecísti verba mea post te?

Cum vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris pars tua erat.

Os tuum laxábas ad malum, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens, advérsus fratrem tuum loquebáris, * fílium matris tuæ afficiébas oppróbrio.

Hæc fecísti, et ego tacébo? existimásti me esse símilem tui? * árguam te, et pandam ea ante óculos tuos. —

Intellígite hæc, immémores Dei, * ne rápiam nec sit qui salvos reddat.

Qui ímmolat sacrifícium laudis, honórat me, * et qui ámbulat recte, illi osténdam salútem Dei ».

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

Ant. Acceptábis sacrifícium * justítiæ super altáre tuum, Dómine.

Psalmus 50

MIserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus, * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Acceptábis sacrifícium justítiæ super altáre tuum, Dómine.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam. ℟. Et exsultábunt ossa humiliáta.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio.

8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℞. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In III Nocturno

II

In Quatuor Temporibus et in Vigiliis communibus, cum ad Laudes dicitur Psalmus 50 Miserére.

Ant. Deus deórum.

Psalmus 49, i

DEus Dóminus locútus est et vocávit terram * a solis ortu usque ad occásum.

Ex Sion, plena decóre, Deus affúlsit : * advénit Deus noster nec silet.

Ignis consúmens præcédit eum, * et circa eum tempéstas furit.

Vocat cælos desúrsum et terram, * judicatúrus pópulum suum :

« Congregáte mihi sanctos meos, * qui pepigérunt fœdus meum cum sacrifício ».

Et cæli annúntiant justítiam ejus, * quóniam Deus ipse est judex.

Ant. Deus deórum, Dóminus locútus est.

Ant. Immola Deo.

Psalmus 49, ii

AUdi, pópule meus, et loquar, Israël, et testábor contra te : * Deus, Deus tuus sum ego.

Non de sacrifíciis tuis te reprehéndo, * nam holocáusta tua coram me sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulum, * neque de grégibus tuis hircos :

Nam meæ sunt omnes feræ silvárum,* bestiárum míllia in móntibus meis.

Novi ómnia volatília cæli, * et quod in agro movétur, notum est mihi.

Si esuríero, non dicam tibi : * meus enim est orbis et quod eum replet.

Num comedam carnes taurórum, * aut sánguinem hircórum bibam?

Immola Deo sacrifícium laudis, * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me die angústiæ : * liberábo te, et honorábis me ».

Ant. Immola Deo sacrifícium laudis.

Ant. Intellígite.

Psalmus 49, iii

PEccatóri autem dicit Deus : « Quare tu enárras præcépta mea, * et habes in ore tuo fœdus meum?

Tu, qui odísti disciplínam * et projecísti verba mea post te?

Cum vidébas furem, currébas cum eo, * et cum adúlteris pars tua erat.

Os tuum laxábas ad malum, * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens, advérsus fratrem tuum loquebáris, * fílium matris tuæ afficiébas oppróbrio.

Hæc fecísti, et ego tacébo? existimásti me esse símilem tui? * árguam te, et pandam ea ante óculos tuos. —

Intellígite hæc, immémores Dei, * ne rápiam nec sit qui salvos reddat.

Qui ímmolat sacrifícium laudis, honórat me, * et qui ámbulat recte, illi osténdam salútem Dei. »

Ant. Intellígite, qui obliviscímini Deum.

℣. Sacrifícium laudis honorificábit me. ℞. Et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Absolutio A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigilias communes et Quatuor Tempora occurrentibus, atque in Festis.

Pater noster et Ave.)

Deus, in adjutórium.

Ant. Dóminus regnávit, * exsúltet terra.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux oritur justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Dóminus regnávit, exsúltet terra.

Ant. Te decet hymnus,* † Deus, in Sion. ‡

Psalmus 64

TE decet hymnus, † Deus, in Sion * ‡ et tibi reddátur votum, qui exáudis preces.
Ad te omnis caro venit * propter iniquitátes.
Opprimunt nos delícta nostra : * tu ea dimíttis.
Beátus, quem éligis et assúmis : * inhábitat in átriis tuis.
Satiémur bonis domus tuæ, * sanctitáte templi tui. —
Signis stupéndis exáudis nos cum justítia, * Deus, salvátor noster,
Spes ómnium fínium terræ * et márium procul,
Qui firmas montes virtúte tua, * accínctus poténtia,
Qui compéscis sónitum maris, * sónitum flúctuum ejus et tumúltum natiónum :
Et timent, qui hábitant términos terræ, propter signa tua; * extréma Oriéntis et Occidéntis gáudio reples. —
Visitásti terram et irrigásti eam, * multum locupletásti eam.
Rivus Dei replétus est aquis, parásti fruméntum eórum; * ita enim parásti eam :
Sulcos ejus irrigásti, * complanásti glebas ejus,
Imbribus eam mollísti, * benedixísti gérmini ejus.
Coronásti annum benignitáte tua, * et sémitæ tuæ pinguédinem stillant.
Stillant páscua desérti, * et colles exsultatióne se cingunt.
Vestiúntur grégibus arva, et valles operiúntur fruménto : * acclámant et cantant.

Ant. Te decet hymnus, Deus, in Sion.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, * et intélligam in via immaculáta.

Psalmus 100

GRátiam et justítiam cantábo; * tibi, Dómine, psallam.
Incédam in via immaculáta : * quando vénies ad me?
Ambulábo in innocéntia cordis mei * in domo mea.
Non ponam ante óculos meos * rem injústam;
Faciéntem prævaricatiónes ódio hábeo : * non adhærébit mihi.
Cor pravum erit procul a me; * quod malum est, non cognóscam.
Detrahéntem occúlte próximo suo : * hunc perdam.
Supérbum óculis et inflátum corde : * hunc non tolerábo.
Oculi mei respíciunt fidéles terræ, * ut hábitent mecum.
Qui ámbulat in via immaculáta, * hic mihi ministrábit.
Non habitábit in domo mea, * qui facit dolum.
Qui lóquitur mendácia, non subsístet * coram óculis meis.
Quotídie perdam * omnes peccatóres terræ,
Extérminans de civitáte Dómini * omnes male agéntes.

Ant. Tibi, Dómine, psallam, et intélligam in via immaculáta.

Ant. Dómine, magnus es tu, * et præclárus in virtúte tua.

Canticum Judith
Judith 16, 15-21

HYmnum cantábo Dómino, * hymnum novum cantábo Deo meo.
Dómine, magnus es et gloriósus, * mirábilis poténtia et insuperábilis.
Tibi sérviat omnis creatúra tua, * quia dixísti, et facta sunt,
Misísti spíritum tuum, et creáta sunt, * nec quisquam resístit voci tuæ.
Montes enim a fundaméntis movéntur cum aquis; * petræ, sicut cera, liquéscunt ante fáciem tuam. —
Qui autem timent te, * tu es propítius eis,
Quia parvum est omne sacrifícium in odórem suavitátis, * et mínimum omne pingue in holocáustum tibi;
Sed qui timet Dóminum, * erit úndique magnus.
Væ géntibus insurgéntibus contra pópulum meum : * Dóminus exercítuum die judícii vindicábit in eos.
Mittet ignem et vermes in carnes eórum, * et plorábunt doléntes in ætérnum.

Ant. Dómine, magnus es tu, et præclárus in virtúte tua.

Ant. Laudábo Deum meum * in vita mea.

Psalmus 145

LAuda, ánima mea, Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quámdiu ero. —
Nolíte confídere in princípibus, * in hómine, per quem non est salus.
Cum exíerit spíritus ejus, revertétur in terram

suam; * tunc peribunt ómnia consília ejus. —
Beátus, cujus adjútor est Deus Jacob, * cujus spes in Dómino, Deo suo.
Qui fecit cælum et terram, * mare, et ómnia quæ in eis sunt,
Qui servat fidem in ætérnum, reddit jus oppréssis, * panem dat esuriéntibus.
Dóminus solvit captívos, * Dóminus áperit óculos cæcórum.
Dóminus érigit curvátos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit peregrínos, pupíllum et víduam susténtat, * viam autem peccatórum pertúrbat.
Regnábit Dóminus in ætérnum, * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida :
Lux intrat, albéscit polus :
Christus venit : discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus :
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua :
Tu, vera lux cæléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. De manu ómnium * qui odérunt nos, liberávit nos Dóminus.

Reliqua ut in Ordinario.

AD LAUDES II

In Quatuor Temporibus et in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Amplius lava me.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.
Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —
Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.
Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,
Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.
Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.
Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —
Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.
Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —
Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.
Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.
Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —
Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.
Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.
Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.
Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus, * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —
Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea.

Ant. Impietátibus nostris.

Psalmus 64

Te decet hymnus, Deus, in Sion * et tibi reddátur votum, qui exáudis preces.
Ad te omnis caro venit * propter iniquitátes.
Opprimunt nos delícta nostra : * tu ea dimíttis.
Beátus, quem éligis et assúmis : * inhábitat in átriis tuis.
Satiémur bonis domus tuæ, * sanctitáte templi tui. —

Signis stupéndis exáudis nos cum justítia, * Deus, salvátor noster,

Spes ómnium fínium terræ * et márium procul,

Qui firmas montes virtúte tua, * accínctus poténtia,

Qui compéscis sónitum maris, * sónitum flúctuum ejus et tumúltum natiónum :

Et timent, qui hábitant términos terræ, propter signa tua; * extréma Oriéntis et Occidéntis gáudio reples. —

Visitásti terram et irrigásti eam, * multum locupletásti eam.

Rivus Dei replétus est aquis, parásti fruméntum eórum; * ita enim parásti eam :

Sulcos ejus irrigásti, * complanásti glebas ejus,

Imbribus eam mollísti, * benedixísti gérmini ejus.

Coronásti annum benignitáte tua, * et sémitæ tuæ pinguédinem stillant.

Stillant páscua desérti, * et colles exsultatióne se cingunt.

Vestiúntur grégibus arva, et valles operiúntur fruménto : * acclámant et cantant.

Ant. Impietátibus nostris tu propitiáberis, Deus.

Ant. In innocéntia.

Psalmus 100

GRátiam et justítiam cantábo; * tibi, Dómine, psallam.

Incédam in via immaculáta : * quando vénies ad me?

Ambulábo in innocéntia cordis mei * in domo mea.

Non ponam ante óculos meos * rem injústam;

Faciéntem prævaricatiónes ódio hábeo : * non adhærébit mihi.

Cor pravum erit procul a me; * quod malum est, non cognóscam.

Detrahéntem occúlte próximo suo : * hunc perdam.

Supérbum óculis et inflátum corde : * hunc non tolerábo.

Oculi mei respíciunt fidéles terræ, * ut hábitent mecum.

Qui ámbulat in via immaculáta, * hic mihi ministrábit.

Non habitábit in domo mea, * qui facit dolum.

Qui lóquitur mendácia, non subsístet * coram óculis meis.

Quotídie perdam * omnes peccatóres terræ,

Extérminans de civitáte Dómini * omnes male agéntes.

Ant. In innocéntia cordis mei perambulábo, Dómine.

Ant. Exsultávit cor meum.

Canticum Annæ

1 Reg. 2, 1-10

EXsúltat cor meum in Dómino, * extóllitur cornu meum in Deo meo,

Late aperítur os meum contra inimícos meos,* quia gáudeo de auxílio tuo. —

Non est sanctus par Dómino; * neque enim álius est extra te, neque petra símilis Deo nostro.

Nolíte multa loqui supérbe, * neque insoléntia pródeat ex ore vestro.

Quia Deus sciéntiæ est Dóminus, * et ab ipso ponderántur actiónes.

Arcus fórtium confringúntur, * débiles autem cingúntur róbore.

Sáturi pro pane se locant, * famélici vero a labóre cessant.

Stérilis parit séptics, * et multórum parens languéscit. —

Dóminus dat mortem et vitam, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus páuperem facit et ditat, * húmilem reddit et excélsum,

Erigit e púlvere egénum, * et páuperem e stércore attóllit,

Ut det ei sedem inter príncipes, * et sólium glóriæ tríbuat ei.

Dómini enim sunt colúmnæ terræ, * et super eas pósuit orbem.

Gressus sanctórum suórum custódit, * ímpii autem in ténebris péreunt.

Neque enim róbore suo fortis est vir : * Dóminus confrínget adversários suos. —

Excélsus in cælis tonábit; * Dóminus judicábit fines terræ;

Et dabit poténtiam Regi suo, * et extóllet cornu Uncti sui.

Ant. Exsultávit cor meum in Dómino, qui humíliat et súblevat.

Ant. Lauda. †

Psalmus 145

LAuda, † ánima mea, Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quámdiu ero. —

Nolíte confídere in princípibus, * in hómine, per quem non est salus.

Cum exíerit spíritus ejus, revertétur in terram suam; * tunc períbunt ómnia consília ejus. —

Beátus, cujus adjútor est Deus Jacob, * cujus spes in Dómino, Deo suo.

Qui fecit cælum et terram, * mare, et ómnia quæ in eis sunt,

Qui servat fidem in ætérnum, reddit jus oppréssis, * panem dat esuriéntibus.

Dóminus solvit captívos, * Dóminus áperit óculos cæcórum.

Dóminus érigit curvátos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit peregrínos, pupíllum et víduam sustentat, * viam autem peccatórum pertúrbat.
Regnábit Dóminus in ætérnum, * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

Ant. Lauda, ánima mea, Dóminum, qui érigit elísos, et díligit justos.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

NOX, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:
Lux intrat, albéscit polus:
Christus venit: discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura et símplici,
Flendo et canéndo quǽsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu, vera lux Cæléstium,
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

In Feria IV Quatuor Temporum Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore, alias

Ad Bened. Ant. De manu ómnium, * qui odérunt nos, liberávit nos Dóminus.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris absentibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrǽnans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut, cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. Misericórdia tua.

Psalmus 25

JUS redde mihi, Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ambulávi, * et, in Dómino confísus, non vacillávi.

Scrutáre me, Dómine, et proba me; * explóra renes meos et cor meum. —

Nam benígnitas tua est ante óculos meos, * et ámbulo in veritáte tua.

Non sédeo cum viris iníquis, * nec convénio cum dolósis.

Odi convéntum male agéntium * et cum ímpiis non consído.

Lavo in innocéntia manus meas * et circúmeo altáre tuum, Dómine,

Ut palam annúntiem laudem * et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, díligo habitáculum domus tuæ * et locum tabernáculi glóriæ tuæ. —

Noli auférre cum peccatóribus ánimam meam * et cum viris sánguinum vitam meam,

In quorum mánibus scelus est * et quorum déxtera plena est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ámbulo : * rédime me et miserére mei.

Pes meus stat in via plana, * in convéntibus benedícam Dómino.

Psalmus 51

QUid gloriáris in malítia, * præpotens infámis?

Omni témpore meditáris perníciem, * lingua tua est velut novácula acúta, patrátor doli.

Díligis malum magis quam bonum, * mendácium magis quam loqui justa.

Díligis omnes sermónes perniciósos, * lingua dolósa! —

Ideo Deus déstruet te, * in sempitérnum te removébit,

Extrahet te de tentório * et eradicábit te de terra vivéntium. —

Vidébunt justi et timébunt * et de illo ridébunt :

« Ecce homo qui non státuit Deum * præsídium suum,

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum, * inváluit sceléribus suis ».

Ego autem sicut olíva virens in domo Dei; * confído in misericórdia Dei in sempitérnum.

Celebrábo te in sæculum, quia egísti, et prædicábo nomen tuum, * quia bonum est, in conspéctu sanctórum tuórum.

Psalmus 52

DIcit insípiens in corde suo: * « Non est Deus ».

Corrúpti sunt, abominánda egérunt; * non est, qui fáciat bonum.

Deus de cælo próspicit super fílios hóminum, * ut vídeat, num sit qui intélligat et quærat Deum.

Omnes simul aberravérunt, depraváti sunt; * non est qui fáciat bonum, non est nec unus. —

Nonne resipíscent, qui fáciunt iniquitátem, * qui dévorant pópulum meum, sicut cómedunt panem, non ínvocant Deum?

Ibi trepidavérunt timóre, * ubi non erat timor,

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui te obsidébant; * confúsi sunt, quóniam Deus abjécit eos. —

Utinam véniat ex Sion salus Israël! Cum vérterit Deus sortem pópuli sui, * exsultábit Jacob, lætábitur Israël.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur Ps. 96, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Aña.

Ant. Misericórdia tua, Dómine, ante óculos meos: et complácui in veritáte tua.

In Officio Festi vel Octavæ:

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus:

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Domine, Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium:

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus:

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

Domine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo defféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. Deus ádjuvat me.

Psalmus 53

DEus, in nómine tuo salvum me fac, * et in virtúte tua age causam meam.

Deus, audi oratiónem meam; * áuribus pércipe verba oris mei.

Nam supérbi insurrexérunt contra me, et violénti quæsiérunt vitam meam; * non proposuérunt Deum ante óculos suos. —

Ecce, Deus ádjuvat me, * Dóminus susténtat vitam meam.

Retórque malum in adversários meos, * et pro fidelitáte tua déstrue illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * celebrábo nomen tuum, Dómine, quia bonum est.

Nam ex omni tribulatióne erípuit me, * et inimícos meos confúsos vidit óculus meus.

Psalmus 54, i

AUribus pércipe, Deus, oratiónem meam, nec te subtráxeris supplicatióni meæ, * atténde mihi et exáudi me.

Agitor in angóre meo, * et contúrbor propter vocem inimíci, ob clamórem peccatóris.

Quóniam ínferunt mihi mala * et in ira me inféstant.

Cor meum conturbátur in me, * et pavor mortis cadit super me.

Timor et tremor véniunt super me, * et óperit me horror.

Et dico : o si habérem pennas sicut colúmba, * avolárem et quiéscerem;

Ecce, longe discéderem, * manérem in desérto.

Quǽrerem cito perfúgium mihi * a túrbine et procélla. —

Díssipa, Dómine, dívide linguas eórum; * nam vídeo violéntiam et discórdiam in civitáte :

Die ac nocte circúmeunt eam super muros ejus, * et iníquitas et oppréssio sunt in médio ejus.

Insídiæ sunt in médio ejus,* et de platéis ejus non recédunt injúria et dolus.

Si inimícus exprobrásset mihi,* sustinuíssem útique;

Si is, qui odit me, contra me insurrexísset, * abscondíssem me ab eo.

Sed eras tu, sodális meus, * amícus et familiáris meus,

Quocum dulce hábui consórtium, * in domo Dei ambulávimus in cœtu festívo.

Psalmus 54, ii

IRruat mors super illos, viventes ad ínferos descéndant, * quóniam nequítiæ in habitatiónibus eórum, in médio eórum!

Ego autem ad Deum clamábo, * et Dóminus salvábit me.

Véspere et mane et merídie lamentábor et gemam, * et áudiet vocem meam.

Rédimet in pacem ánimam meam ab iis qui me inféstant : * nam multi sunt contra me.

Audiet Deus, deprimétque eos, qui regnat ab ætérno; * neque enim mutántur nec timent Deum :

Exténdit suas quisque manus contra familiáres suos, * víolat pactum suum.

Blándior butýro est fácies ejus, * sed cor ejus pugnax.

Mollióres óleo sunt sermónes ejus, * sed sunt gládii stricti.

Prójice super Dóminum curam tuam, et ipse te sustentábit : * non sinet in perpétuum vacilláre justum.

Et tu, Deus, dedúces eos * in púteum intéritus;

Viri sánguinum et dolósi non complébunt dimídium diérum suórum, * ego autem spero in te, Dómine.

Ant. Deus ádjuvat me : et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Feria IV Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. In Deo sperávi.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, nam conculcat me homo, * perpétuo pugnans ópprimit me.
Concúlcant me inimíci mei perpétuo, * quóniam multi pugnant advérsum me.
Altíssime, quo die invádet me timor, * ego in te confídam.
In Deo, cujus célebro promíssum, in Deo confído, non timébo : * quid fáciet mihi caro? —
Tota die obtréctant mihi, * advérsum me sunt omnes cogitatiónes eórum, ad malum.
Convéniunt, insidiántur, vestígia mea obsérvant, * quæréntes vitam meam.
Pro iniquitáte repénde illis, * in ira pópulos prostérne, Deus.
Exsílii mei vias tu notásti; recónditæ sunt lácrimæ meæ in utre tuo : * nonne consignátæ in libro tuo?
Tunc recédent inimíci mei retrórsum, quandocúmque invocávero te; * hoc probe scio Deum esse pro me.
In Deo, cujus célebro promíssum, in Deo confído, non timébo : * quid fáciet mihi homo? —
Téneor votis, Deus, quæ feci tibi, * persólvam tibi sacrifícia laudis,
Quóniam eripuísti vitam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut ámbulem coram Deo in lúmine vivéntium.

Psalmus 56

Miserére mei, Deus, miserére mei, * quia ad te confúgit ánima mea,

Et in umbram alárum tuárum confúgio, * donec tránseat calámitas.
Clamo ad Deum altíssimum, * ad Deum qui bene facit mihi.
Mittat de cælo et salvet me, oppróbriis affíciat eos qui me persequúntur; * mittat Deus grátiam suam et fidelitátem.
In médio leónum decúmbo, * qui ávide dévorant fílios hóminum.
Dentes eórum sunt lánceæ et sagíttæ, * et lingua eórum gládius acútus.
Excélsus appáre super cælos, Deus; * super omnem terram sit glória tua. —
Rete paravérunt gréssibus meis : * depressérunt ánimam meam;
Fodérunt ante me fossam : * cadant in eam.
Firmum est cor meum, Deus, firmum cor meum; * cantábo et psallam.
Evígila, ánima mea; evigiláte, psaltérium et cíthara! * excitábo auróram.
Laudábo te in pópulis, Dómine; * psallam tibi in natiónibus,
Quóniam magna est usque ad cælum misericórdia tua, * et usque ad nubes fidélitas tua.
Excélsus appáre super cælos, Deus; * super omnem terram sit glória tua!

Psalmus 57

Num vere dícitis jus, poténtes? * num judicátis recte, fílii hóminum?
Immo in corde iniquitátes patrátis, * in terra injustítias dispénsant manus vestræ.
Deviavérunt ímpii inde a sinu matris, * inde ab útero erravérunt, qui mendácium dicunt.
Venénum est illis símile venéno serpéntis, * venéno áspidis surdæ, quæ aures suas obtúrat,
Ne áudiat vocem fascinatórum, * incantatóris incantántis períte. —
Deus, cóntere dentes eórum in ore ipsórum; * moláres leónum confrínge, Dómine.
Dissolvántur quasi aquæ, quæ défluunt; * si dírigunt sagíttas suas, sint velut obtúsæ.
Tránseant sicut limax, quæ díffluit, * quasi fetus abortívus mulíeris, qui solem non vidit.
Priúsquam ollæ vestræ sénserint veprem, * dum est víridis, æstus túrbinis abrípiat eum.
Lætábitur justus, cum víderit vindíctam, * pedes suos lavábit in sánguine iníqui.
Et dicent hómines: Utique est fructus justo, * útique est Deus, júdicans in terra. Gl.

Ant. In Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

Nemini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Feria IV Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Successíbus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Deus meus.

Psalmus 58, i

Eripe me de inimícis meis, Deus meus, * ab insurgéntibus contra me tuére me.

Eripe me de patrántibus iniquitátem, * et a viris sánguinum salva me.

Ecce enim insidiántur vitæ meæ, * conspírant contra me poténtes.

Non est crimen in me nec peccátum, Dómine : * sine culpa mea procúrrunt et aggrediúntur.

Evígila, occúrre mihi, et vide; * nam tu, Dómine exercítuum, Deus Israël es.

Expergíscere, castíga omnes gentes, * noli miseréri ómnium perfidórum.

Revertúntur véspere, latrant ut canes * et percúrrunt civitátem;

Ecce se jactant ore suo; contuméliæ sunt in lábiis eórum : * « Quis enim audit? »

Sed tu, Dómine, irrídes eos, * ludíbrio habes omnes gentes.

Robur meum, ad te atténdam, quia tu, Deus, præsídium meum es, * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 58, ii

Subvéniat mihi Deus, * fáciat ut delécter de hóstibus meis.

Deus, occíde eos, ne offénsæ sint pópulo meo, * contúrba eos róbore tuo et prostérne eos, clípeus noster, Dómine.

Peccátum oris eórum est sermo labiórum eórum, * et capiántur supérbia sua et maledíctis et mendáciis quæ dicunt.

Perde eos in ira, perde, ut jam non sint, * ut sciátur Deum regnáre in Jacob et usque ad fines terræ.

Revertúntur véspere, latrant ut canes, * et percúrrunt civitátem;

Vagántur cibum quæréntes; * si satiáti non sunt, ululátum edunt.

Ego autem cantábo poténtiam tuam, * et exsultábo mane de misericórdia tua,

Quia factus es præsídium mihi, * et refúgium die angústiæ meæ.

Robur meum, tibi psallam, quia, Deus, præsídium meum es, * Deus meus, misericórdia mea.

Psalmus 59

Deus, repulísti nos, perfregísti ácies nostras, * irátus es : restítue nos.

Concussísti terram, scidísti eam; * sana rupturas ejus : nam vacíllat.

Imposuísti pópulo tuo dura; * potásti nos vino inebriánti.

Statuísti timéntibus te vexíllum, * ut fúgerent ab arcu;

Ut liberéntur dilécti tui, * ádjuva déxtera tua, et exáudi nos. —

Deus locútus est in sanctuário suo : * « Exsultábo et partíbor Sichem, et vallem Succoth dimétiar.

Mea est terra Gálaad, et mea terra Manásse, * et Ephraim gálea cápitis mei, Juda sceptrum meum,

Moab pelvis lotiónis meæ; super Edom ponam calceaméntum meum, * de Philistæa triumphábo ». —

Quis addúcet me in civitátem munítam? * quis

dedúcet me usque in Edom?

Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * nec jam egréderis, Deus, cum exercítibus nostris?

Da nobis auxílium contra inimícum, * quia vanum est subsídium hóminum.

Per Deum fórtiter agémus, * et ipse conculcábit inimícos nostros.

Ant. Deus meus, misericórdia tua prævéniet me.

In Officio feriali

Capit. I Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Feria IV Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Beáti omnes, * qui timent Dóminum.

Psalmus 127

BEátus, quicúmque times Dóminum, * qui ámbulas in viis ejus!

Nam labórem mánuum tuárum manducábis,* beátus eris et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis fructífera * in penetrálibus domus tuæ,

Fílii tui ut súrculi olivárum * circa mensam tuam.

Ecce sic benedícitur viro, * qui timet Dóminum! —

Benedícat tibi Dóminus ex Sion, * ut vídeas prosperitátem Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ;

Ut vídeas fílios filiórum tuórum : * pax super Israël!

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Confundántur omnes, * qui odérunt Sion.

Psalmus 128

MUltum oppugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël :

Multum oppugnavérunt me a juventúte mea, * sed non devicérunt me.

Supra dorsum meum aravérunt aratóres, * longos duxérunt sulcos suos.

Dóminus autem justus * concídit funes impiórum. —

Confundántur et cedant retro * omnes qui odérunt Sion.

Símiles fiant grámini tectórum, * quod, prius quam evellátur, aréscit;

Quo non implet manum suam, qui metit, * nec sinum suum, qui manípulos cólligit.

Nec dicunt qui prætéreunt : « Benedíctio Dómini super vos! » * « benedícimus vobis in nómine Dómini ».

Ant. Confundántur omnes, qui odérunt Sion.

Ant. De profúndis † * clamávi ad te, Dómine.

Psalmus 129

DE profúndis † clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuæ inténtæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —

Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;

Exspéctat ánima mea Dóminum, * magis quam custódes auróram. —

Magis quam custódes auróram, * exspéctet Israël Dóminum,

Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio :

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te, Dómine.

Ant. Dómine, † * non est exaltátum cor meum.

Psalmus 130

DOmine, † non supérbit cor meum, * neque extollúntur óculi mei,

Nec prósequor res grandes * aut altióres me ipso.

Immo compósui et pacávi * ánimam meam,

Sicut párvulus in grémio matris suæ : * ita in me est ánima mea.

Spera, Israël, in Dómino * et nunc et usque in sǽculum. Gl.

Ant. Dómine, non est exaltátum cor meum.

Ant. Elégit Dóminus * Sion in habitatiónem sibi.

Psalmus 131

MEménto, Dómine, in grátiam David * omnis sollicitúdinis ejus :

Quómodo juráverit Dómino, * votum vóverit Poténti Jacob :

« Non intrábo in habitáculum domus meæ, * non ascéndam in stratum lecti mei,

Non concédam somnum óculis meis, * pálpebris meis quiétem,

Donec invénero locum Dómino, * habitatiónem Poténti Jacob ». —

Ecce, audívimus de illa in Ephrata; * invénimus eam in campis Jaar.

Intrémus in habitatiónem ejus, * procidámus ante scabéllum pedum ejus.

Surge, Dómine, in locum quiétis tuæ, * tu et arca majestátis tuæ.

Sacerdótes tui índuant justítiam, * et sancti tui exsultántes exsúltent.

Propter David, servum tuum, * noli repéllere fáciem uncti tui. —

Jurávit Dóminus David * promíssum firmum a quo non recédet :

« Sóbolem géneris tui * ponam super sólium tuum.

Si custodíerint fílii tui pactum meum, * et præcépta quæ docébo eos,

Etiam fílii eórum in sempitérnum * sedébunt super sólium tuum ».

Nam Dóminus elégit Sion, * eam optávit sedem sibi : —

« Hæc est réquies mea in sempitérnum, * hic habitábo, quóniam optávi eam.

Víctui ejus benedícens benedícam, * páuperes ejus saturábo pane.

Sacerdótes ejus índuam salúte, * et sancti ejus exsultántes exsultábunt.

Illic David suscitábo cornu, * parábo lucérnam uncto meo.

Inimícos ejus índuam confusióne, * super ipsum autem fulgébit diadéma meum ».

Ant. Elégit Dóminus Sion in habitatiónem sibi.

In Officio feriali

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine :

Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum :

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum;

Expélle noctem córdium :
Abstérge sordes méntium :
Resólve culpæ vínculum :
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Respéxit Dóminus * humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

In Feria IV Quatuor Temporum, si Vesperæ fuerint de Feria, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Re-

tribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. *Bened.* Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. *1 Petri 5, 8-9*

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, *quod dicitur totum secreto.*

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Psalmus 33, i

Enedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui cónfugit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt.

Psalmus 33, ii

VEníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Psalmus 60

AUdi, Deus, clamórem meum, * inténde oratióni meæ.

Ab extrémis terræ ad te clamo, * cum déficit cor meum.

In petram extólles me, dabis quiétem mihi, * quia præsídium es mihi, turris fortis contra inimícum.

Utinam hábitem in tabernáculo tuo semper, * confúgiam sub tegmen alárum tuárum! —

Tu, enim, Deus, audísti vota mea; * dedísti mihi hereditátem * timéntium nomen tuum.

Dies ádjice ad dies regis, * anni ejus æquent generatiónes multas;

Regnet in ætérnum coram Deo; * grátiam et fidelitátem mitte, ut consérvent eum.

Sic cantábo nomen tuum semper, * et solvam vota mea omni die.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum : et erípiet eos.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jerem. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,
Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israel.
Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.
Pater, Ave et Credo.

FERIA QUINTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitat. Regem magnum Dóminum, * Veníte, adorémus, Ps. 94 Veníte, 3

Hymnus

NOX atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium :
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium :

Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas :
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.

Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. In Deo salutáre meum, * et glória mea : et spes mea in Deo est.

Psalmus 61

IN Deo tantum quiéscit ánima mea, * ab ipso venit salus mea.

Ipse tantum est petra mea et salus mea, * præsídium meum : nequáquam movébor.

Quoúsque irrúitis in hóminem, subvértitis eum omnes, * ut paríetem inclinátum, ut murum ruéntem?

Profécto e loco meo excélso moliúntur me péllere, * delectántur mendácio:

Ore suo benedícunt, * et in corde maledícunt. —

In Deo tantum quiésce, ánima mea, * quia ab ipso venit quod spero.

Ipse tantum est petra mea et salus mea, * præsídium meum : non movébor.

Penes Deum est salus mea et glória mea, * petra róboris mei : refúgium meum in Deo.

Spera in eo, pópule, omni témpore; effúndite coram eo corda vestra : * Deus est refúgium nobis! —

Hálitus tantum sunt fílii hóminum, * falláces fílii virórum :

In statéra in altum ascéndunt, * levióres quam hálitus omnes simul.

Nolíte confídere oppressióni, neque in rapína vane gloriári; * ópibus, si crescant, ne adhæséritis corde.

Unum locútus est Deus; hæc duo audívi : « Deo poténtia est, et tibi, Dómine, grátia : * nam tu reddes unicuíque secúndum opus ejus ».

Ant. In Deo salutáre meum, et glória mea : et spes mea in Deo est.

Ant. Vidéte ópera Dómini, * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Psalmus 65, i

EXsultáte Deo, omnes terræ, cantáte glóriam nóminis ejus, * laudem præcláram réddite ei.

Dícite Deo : quam stupénda sunt ópera tua! * ob magnitúdinem róboris tui blandiúntur tibi inimíci tui.

Tota terra adóret te et cantet tibi, * cantet nomen tuum. —

Veníte et vidéte ópera Dei : * stupénda patrávit inter fílios hóminum!

Convértit mare in áridum, pédibus flumen transiérunt : * ídeo lætémur de eo!

Dominátur poténtiā suā in ætérnum; óculi ejus gentes obsérvant : * rebélles ne se extóllant.

Benedícite, gentes, Deo nostro * et annuntiáte famam laudis ejus,

Qui dedit ánimæ nostræ vitam, * nec sivit commovéri pedem nostrum.

Nam probásti nos, Deus; * igne nos examinásti sicut examinátur argéntum;

Induxísti nos in láqueum; * onus grave imposuísti lumbis nostris;

Incédere fecísti hómines super cápita nostra; transívimus per ignem et aquam : * sed relaxatiónem dedísti nobis.

Ant. Vidéte ópera Dómini, et audítam fácite vocem laudis ejus.

Ant. Audíte, omnes, * qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

Psalmus 65, ii

INtroíbo domum tuam cum holocáustis, * reddam tibi vota mea,

Quæ protulérunt lábia mea quæque promísit os meum * in tribulatióne mea.

Holocáusta óvium pínguium ófferam tibi cum ádipe aríetum : * immolábo boves cum hircis.

Veníte, audíte et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fécerit ánimæ meæ!

Ad ipsum ore meo clamávi, * et laudávi eum lingua mea.

Iniquitátem si intendíssem in corde meo, * non exaudísset Dóminus.

Sed exaudívit Deus : * atténdit voci precatiónis meæ.

Benedíctus Deus, qui non répulit precatiónem meam * neque amóvit a me misericórdiam suam.

Ant. Audíte, omnes, qui timétis Deum, quanta fecit ánimæ meæ.

In Festis novem Lectionum :

℣. Non amóvit Dóminus oratiónem meam. ℟. Et misericórdiam suam a me.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Exsúrgat Deus, * et dissipéntur inimíci ejus.

Psalmus 67, i

EXsúrgit Deus, dissipántur inimíci ejus, * et fúgiunt, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut dispérgitur fumus, disperguntur, sicut díf-

fluit cera ante ignem, * sic péreunt peccatóres ante Deum.

Justi autem lætántur, exsúltant in conspéctu Dei, * et delectántur in lætítia. —

Cantáte Deo, psállite nómini ejus; * stérnite viam ei qui véhitur per desértum,

Cui nomen est Dóminus, * et exsultáte coram eo.

Pater orphanórum et tutor viduárum * Deus est in habitáculo sancto suo.

Deus domum parat derelíctis, edúcit captívos ad prosperitátem : * rebelles tantum degunt in tórrida terra. —

Deus, cum exíres ante pópulum tuum, * cum incéderes per desértum,

Terra mota est, cæli quoque stillárunt ante Deum, * trémuit Sínai ante Deum, Deum Israël.

Plúviam copiósam demisísti, Deus, in hereditátem tuam, * et fatigátam tu refecísti.

Grex tuus habitávit in ea, * parásti eam in bonitáte tua páuperi, Deus.

Ant. Exsúrgat Deus et dissipéntur inimíci ejus.

Ant. Deus noster, * Deus salvos faciéndi : et Dómini sunt éxitus mortis.

Psalmus 67, ii

Dominus profert verbum; * læta nuntiántium multitúdo est magna :

« Reges exercítuum fúgiunt, fúgiunt; * et íncolæ domus dívidunt prædam.

Dum quiescebátis inter caulas gregum, alæ colúmbæ nitébant argénto, * et pennæ ejus flavóre auri.

Dum Omnípotens illic dispergébat reges, * nives cecidérunt in Salmon! » —

Montes excélsi sunt montes Basan, * clivósi montes sunt montes Basan :

Cur invidiósi aspícitis, montes clivósi. montem in quo habitáre plácuit Deo, * immo in quo habitábit Dóminus semper?

Currus Dei myríades sunt, mille et mille : * Dóminus de Sínai in sanctuárium venit.

Ascendísti in altum, duxísti captívos, accepísti in donum hómines, * vel eos qui nolunt habitáre apud Dóminum Deum. —

Benedíctus Dóminus per síngulos dies : * portat ónera nostra Deus, salus nostra!

Deus noster est Deus qui salvat, * et Dóminus Deus dat evasiónem a morte.

Profécto, Deus confríngit cápita inimicórum suórum, * vérticem capillátum ejus qui ámbulat in delíctis suis.

Dixit Dóminus : « Ex Basan redúcam, * redúcam e profúndo maris,

Ut intíngas pedem tuum in sánguine, * ut linguis canum tuórum sit pórtio ex inimícis ».

Ant. Deus noster, Deus salvos faciéndi : et Dómini sunt éxitus mortis.

Ant. In ecclésiis * benedícite Dómino Deo.

Psalmus 67, iii

Vident ingréssum tuum, Deus, * ingréssum Dei mei, regis mei, in sanctum :

Præcédunt cantóres, postrémi sunt citharœdi, * in médio puéllæ týmpana sonant.

« In cœtibus festívis benedícite Deo, * Dómino vos, ex Israël nati ».

Ibi est Bénjamin, mínimus natu, præcédens eos, príncipes Juda cum turmis suis, * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali. —

Exsere, Deus, poténtiam tuam, * poténtiam, Deus, qui operáris pro nobis!

Propter templum tuum, quod est in Jerúsalem, * tibi ófferant reges múnera!

Increpa feram arúndinis, * turmam taurórum cum vítulis populórum,

Prostérnant se cum láminis argénti : * díssipa gentes quæ bellis lætántur.

Véniant magnátes ex Ægýpto, * Æthiópia exténdat manus suas ad Deum. —

Regna terræ, cantáte Deo, psállite Dómino, * qui véhitur per cælos, cælos antíquos!

Ecce, edit vocem suam, vocem poténtem : * « Agnóscite poténtiam Dei! »

Super Israël majéstas ejus, * et poténtia ejus in núbibus.

Timéndus est Deus e sancto suo, Deus Israël; ipse poténtiam dat et robur pópulo suo : * benedíctus Deus!

Ant. In ecclésiis benedícite Dómino Deo.

In Festis novem Lectionum :

℣. Mirábilis Deus in sanctis suis. ℟. Deus Israël dabit virtútem plebi suæ.

Absolutio Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Salvum me fac, * † Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Psalmus 68, i

SAlvum me fac, † Deus, * quóniam venérunt aquæ usque ad collum.
Immérsus sum in limo profúndi, * et non est, ubi pedem figam;
Veni in altum aquárum, * et fluctus óbruunt me.
Defessus sum clamándo, * raucæ factæ sunt fauces meæ;
Defecérunt óculi mei, * dum exspécto Deum meum.
Plures sunt quam capílli cápitis mei, * qui odérunt me sine causa,
Validióres quam ossa mea, qui injúste adversántur mihi : * num, quæ non rápui, illa reddam? —
Deus, tu scis insipiéntiam meam, * et delícta mea te non latent.
Ne confundántur propter me, qui sperant in te, * Dómine, Dómine exercítuum.
Ne erubéscant propter me, * qui quærunt te, Deus Israel.
Etenim propter te sustínui oppróbrium, * opéruit confúsio fáciem meam.
Extráneus factus sum frátribus meis, * et aliénus fíliis matris meæ.
Nam zelus domus tuæ comédit me, * et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt super me.
Afflíxi jejúnio ánimam meam, * et versum est in oppróbrium mihi.
Saccum índui pro vestiménto, * et ludíbrio factus sum illis.
Fabulántur contra me qui sedent in porta, * et conviciántur mihi, qui bibunt vinum.

Ant. Salvum me fac, Deus : quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam.

Ant. Propter inimícos meos * éripe me, Dómine.

Psalmus 68, ii

MEA autem orátio ad te, Dómine, * témpore grátiæ, Deus;
Secúndum magnam bonitátem tuam exáudi me, * secúndum auxílium tuum fidéle.
Eripe me de luto, ne submérgar, líbera me ab iis qui me odérunt, * et de profúndis aquárum.
Ne óbruant me fluctus aquárum, neve absórbeat me profúndum, * neve occlúdat super me púteus os suum.
Exáudi me, Dómine, quia benígna est grátia tua; * secúndum multitúdinem misericórdiæ tuæ réspice in me,
Neque abscónderis fáciem tuam a servo tuo; * quóniam tríbulor, cito exáudi me.

Appropínqua ad ánimam meam, rédime eam; * propter inimícos meos líbera me.
Tu scis oppróbrium meum et confusiónem meam et ignomíniam meam; * in conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me.
Oppróbrium fregit cor meum et defécí, et exspectávi commiserántem, sed non fuit, * et consolántes, sed non invéni.
Et indidérunt in escam meam fel, * et in siti mea potavérunt me acéto. —
Fiat mensa eórum láqueus ipsis, * et amícis tendícula.
Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant, * et lumbi eórum fac semper vacíllent.
Effúnde super eos indignatiónem tuam, * et æstus iræ tuæ comprehéndat eos.
Habitátio eórum devastétur, * et in tabernáculis eórum ne sit qui hábitet.
Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt, * et dolórem ejus quem vulnerásti, adauxérunt.
Adde culpam ad culpam eórum, * et apud te ne declaréntur justi.
Deleántur de libro vivéntium, * et cum justis ne scribántur.

Ant. Propter inimícos meos éripe me, Dómine.

Ant. Quærite Dóminum, * et vivet ánima vestra.

Psalmus 68, iii

EGO autem sum miser et dolens; * auxílium tuum, Deus, tueátur me.
Laudábo nomen Dei cum cántico, * et prædicábo eum cum gratiárum actióne.
Et placébit Deo magis quam taurus, * quam juvéncus cornútus et ungulátus.
Vidéte, húmiles, et lætámini, * et revivíscat cor vestrum, qui quæritis Deum.
Quia páuperes audit Dóminus, * et vinctos suos non contémnit.
Laudent illum cæli et terra, * mária et quidquid movétur in eis.
Nam Deus salvábit Sion, et ædificábit civitátes Juda : * et habitábunt ibi et possidébunt eam.
Et semen servórum ejus hereditábit eam; * et qui díligunt nomen ejus, morabúntur in ea.

Ant. Quærite Dóminum, et vivet ánima vestra.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Laudábo nomen Dei cum cántico. ℟. Et magnificábo eum in laude.

In Officio
novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio
trium Lectionum

Absolutio Exáudi, Dómine.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Benedictióne. 2 Unigénitus. 3 Spíritus Sancti.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigilias communes occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Jubiláte * in conspéctu regis Dómini.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israel.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent,

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Jubiláte in conspéctu regis Dómini.

Ant. Dómine, * refúgium factus es nobis.

Psalmus 89

Dómine, tu fuísti refúgium nobis * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes gigneréntur et nascerétur terra et orbis, * et ab ætérno in ætérnum tu es, Deus.

Revérti jubes mortáles in púlverem, * et dicis : « Revertímini, fílii hóminum ».

Nam mille anni in óculis tuis tamquam dies hestérnus sunt qui transívit, * et tamquam vigília noctúrna.

Abrípis eos : fiunt ut sómnium matutínum, * ut herba viréscens :

Mane floret et viret, * véspere succíditur et aréscit. —

Vere consúmpti sumus ira tua, * et indignatióne tua conturbáti.

Posuísti culpas nostras in conspéctu tuo, * peccáta nostra occúlta in lúmine vultus tui.

Nam omnes dies nostri transiérunt in ira tua; * finívimus annos nostros ut suspírium.

Summa annórum nostrórum sunt septuagínta anni * et, si válidi sumus, octogínta;

Et pleríque eórum sunt labor et vánitas : * nam cito tránseunt, et nos avolámus.

Quis perpéndit poténtiam iræ tuæ, * et pro débito tibi timóre indignatiónem tuam? —

Dinumeráre nos doce dies nostros, * ut perveniámus ad sapiéntiam cordis.

Revértere, Dómine, — quoúsque? * et propítius esto servis tuis.

Sátia nos cito misericórdia tua, * ut exsultémus et lætémur cunctis diébus nostris.

Lætífica nos pro diébus quibus nos afflixísti, * pro annis quibus vídimus mala.

Appáreat servis tuis opus tuum, * et glória tua fíliis eórum,

Et bónitas Dómini Dei nostri sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis, * et opus mánuum nostrárum secúnda.

Ant. Dómine, refúgium factus es nobis.

Ant. Dómine, * in cælo misericórdia tua.

Psalmus 35

Loquitur iníquitas ad ímpium in corde ejus; * non est timor Dei ante óculos ejus.

Etenim in mente sua blandítur sibi * non deprehéndi culpam suam neque abhorréri.

Verba oris ejus iníquitas et dolus, * désiit sápere et ágere bene.

Iniquitátem meditátur in cubíli suo, * consístit in

via non bona, malum non aversátur. —
Dómine, cælum contíngit misericórdia tua, * fidélitas tua ipsas nubes.
Justítia tua sicut montes Dei, judícia tua sicut mare profúndum : * hómines et juménta salvas, Dómine.
Quam pretiósa est grátia tua, Deus : * fílii hóminum sub umbram alárum tuárum confúgiunt;
Satiántur pinguédine domus tuæ, * et torrénte deliciárum tuárum potas eos.
Etenim apud te est fons vitæ, * et in lúmine tuo vidémus lumen. —
Serva grátiam tuam iis qui te colunt, * et æquitátem tuam iis qui recto sunt corde.
Ne supervéniat mihi pes supérbi, * et manus peccatóris ne móveat me.
Ecce corruérunt qui patrant iniquitátem : * dejécti sunt nec súrgere possunt.

Ant. Dómine, in cælo misericórdia tua.

Ant. Pópulus meus, * ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Canticum Jeremiæ
Jer. 31, 10-14

Audíte verbum Dómini, gentes, * et annuntiáte in ínsulis quæ procul sunt, Et dícite : qui dispérsit Israël, congregábit eum, * et custódiet eum sicut pastor gregem suum.
Rédimet enim Dóminus Jacob, * et liberábit eum de manu præpoténtis. —
Et vénient, et exsultábunt in monte Sion, * et cónfluent ad bona Dómini,
Ad fruméntum et vinum et óleum, * et ad pullos pécorum et armentórum.
Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus, * et ultra non languéscent.
Tunc lætábitur virgo in choro, * et júvenes et senes simul.
Et convértam luctum eórum in gáudium, * et consolábor et lætificábo eos a mæróre eórum.
Et refíciam ánimam sacerdótum pinguédine, * et pópulus meus satiábitur bonis meis.

Ant. Pópulus meus, ait Dóminus, bonis meis adimplébitur.

Ant. Deo nostro * jucúnda sit laudátio.

Psalmus 146

Laudáte Dóminum, quia bonus est, * psállite Deo nostro, quia suávis est : decet eum laudátio.
Ædíficat Jerúsalem Dóminus, * dispérsos Israël cóngregat;

Ipse sanat fractos corde, * et álligat vúlnera eórum.
Defínit númerum stellárum, * síngulas nómine vocat.
Magnus Dóminus noster et víribus potens, * sapiéntiæ ejus non est mensúra.
Súblevat húmiles Dóminus; * ímpios déprimit usque ad terram. —
Cantáte Dómino cum gratiárum actióne, * psállite cíthara Deo nostro,
Qui cælum óperit núbibus, * qui plúviam terræ parat;
Qui prodúcit in móntibus gramen, * et herbam, ut sérviat hómini;
Qui dat juméntis escam eórum, * pullis corvórum, qui clamant ad eum.
Non robur equi deléctat eum, * nec crura viri placent ei.
Placent Dómino, qui timent eum, * qui fidunt in bonitáte ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Lux ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Reliqua ut in Ordinario.

AD LAUDES II

In Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. Tibi soli peccávi.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Tibi soli peccávi, Dómine : miserére mei.

Ant. Convértere, Dómine.

Psalmus 89

DOmine, tu fuísti refúgium nobis * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes gigneréntur et nascerétur terra et orbis, * et ab ætérno in ætérnum tu es, Deus.

Revérti jubes mortáles in púlverem, * et dicis : « Revertímini, fílii hóminum ».

Nam mille anni in óculis tuis tamquam dies hestérnus sunt qui transívit, * et tamquam vigília noctúrna.

Abripis eos : fiunt ut sómnium matutínum, * ut herba viréscens :

Mane floret et viret, * véspere succíditur et aréscit. —

Vere consúmpti sumus ira tua, * et indignatióne tua conturbáti.

Posuísti culpas nostras in conspéctu tuo, * peccáta nostra occúlta in lúmine vultus tui.

Nam omnes dies nostri transiérunt in ira tua; * finívimus annos nostros ut suspírium.

Summa annórum nostrórum sunt septuagínta anni * et, si válidi sumus, octogínta;

Et pleríque eórum sunt labor et vánitas : * nam cito tránseunt, et nos avolámus.

Quis perpéndit poténtiam iræ tuæ, * et pro débito tibi timóre indignatiónem tuam? —

Dinumeráre nos doce dies nostros, * ut perveniámus ad sapiéntiam cordis.

Revértere, Dómine, — quoúsque? * et propítius esto servis tuis.

Sátia nos cito misericórdia tua, * ut exsultémus et lætémur cunctis diébus nostris.

Lætífica nos pro diébus quibus nos afflixísti, * pro annis quibus vídimus mala.

Appáreat servis tuis opus tuum, * et glória tua fíliis eórum,

Et bónitas Dómini Dei nostri sit super nos, et opus mánuum nostrárum secúnda nobis, * et opus mánuum nostrárum secúnda.

Ant. Convértere, Dómine, et deprecábilis esto super servos tuos.

Ant. Multiplicásti, Deus.

Psalmus 35

LOquitur iníquitas ad ímpium in corde ejus; * non est timor Dei ante óculos ejus.

Etenim in mente sua blandítur sibi * non deprehéndi culpam suam neque abhorréri.

Verba oris ejus iníquitas et dolus, * désiit sápere et ágere bene.

Iniquitátem meditátur in cubíli suo, * consístit in via non bona, malum non aversátur. —

Dómine, cælum contíngit misericórdia tua, * fidélitas tua ipsas nubes.

Justítia tua sicut montes Dei, judícia tua sicut mare

profúndum : * hómines et juménta salvas, Dómine.

Quam pretiósa est grátia tua, Deus : * fílii hóminum sub umbram alárum tuárum confúgiunt;

Satiántur pinguédine domus tuæ, * et torrénte deliciárum tuárum potas eos.

Etenim apud te est fons vitæ, * et in lúmine tuo vidémus lumen. —

Serva grátiam tuam iis qui te colunt, * et æquitátem tuam iis qui recto sunt corde.

Ne supervéniat mihi pes supérbi, * et manus peccatóris ne móveat me.

Ecce corruérunt qui patrant iniquitátem : * dejécti sunt nec súrgere possunt.

Ant. Multiplicásti, Deus, misericórdiam tuam.

Ant. Fortitúdo mea.

Canticum Moysis
Exodi 15, 1-18

CAntábo Dómino, quia excélsus, excélsus est : * equum et currum dejécit in mare.

Robur meum, et fortitúdo mea Dóminus, * et factus est mihi salvátor.

Hic est Deus meus, et prædicábo eum; * Deus patris mei, et laudábo eum. —

Dóminus bellátor est : * Dóminus nomen ejus.

Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare, * et duces ejus elécti demérsi sunt in Mari Rubro.

Fluctus operuérunt eos; * descendérunt in profúndum ut lapis. —

Déxtera tua, Dómine, qui excéllis poténtia, * déxtera tua, Dómine, percússit inimícum.

Et summa majestáte tua destruxísti adversários tuos; * misísti iram tuam, quæ eos devorávit ut stípulam.

Et flatu furóris tui coacervátæ sunt aquæ, stetérunt ut agger fluénta, * coaguláti sunt fluctus in médio mari. —

Dixit inimícus : Pérsequar, cápiam, * dívidam spólia, satiábitur furor meus,

Evaginábo gládium meum, * spoliábit eos manus mea.

Flavísti vento tuo : opéruit eos mare; * submérsi sunt ut plumbum in aquis vehementíbus. —

Quis tibi par inter deos, Dómine, quis tibi par, qui excéllis sanctitáte, * veneránde præcónio, mirabília patrans?

Extendísti déxteram tuam : * devorávit eos terra.

Duxísti grátia tua pópulum quem redemísti; *

duxísti eum poténtia tua ad habitáculum sanctum tuum. —

Audiérunt pópuli, tremuérunt : * íncolas Philistææ corrípuit pavor.

Tunc pertérriti sunt príncipes Edom, * duces Moab corrípuit tremor;

Contabuérunt omnes habitatóres Chánaan, * írruit super eos formído et horror.

Propter fortitúdinem bráchii tui * obriguérunt ut lapis,

Donec pertránsiit pópulus tuus, Dómine, * donec pertránsiit pópulus, quem acquisísti. —

Introduxísti et plantásti eos in monte possessiónis tuæ, in loco quem ad habitándum parásti, Dómine, * in sanctuário, Dómine, quod fundárunt manus tuæ.

Dóminus regnábit * in ætérnum et semper.

Ant. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, et factus est mihi in salútem.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 146

LAudáte † Dóminum, quia bonus est, * psállite Deo nostro, quia suávis est : decet eum laudátio.

Ædíficat Jerúsalem Dóminus, * dispérsos Israël cóngregat;

Ipse sanat fractos corde, * et álligat vúlnera eórum.

Defínit númerum stellárum, * síngulas nómine vocat.

Magnus Dóminus noster et víribus potens, * sapiéntiæ ejus non est mensúra.

Súblevat húmiles Dóminus; * ímpios déprimit usque ad terram. —

Cantáte Dómino cum gratiárum actióne, * psállite cíthara Deo nostro,

Qui cælum óperit núbibus, * qui plúviam terræ parat;

Qui prodúcit in móntibus gramen, * et herbam, ut sérviat hómini;

Qui dat juméntis escam eórum, * pullis corvórum, qui clamant ad eum.

Non robur equi deléctat eum, * nec crura viri placent ei.

Placent Dómino, qui timent eum, * qui fidunt in bonitáte ejus.

Ant. Laudáte Dóminum qui sanat contrítos corde, et álligat contritiónes eórum.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

LUX ecce surgit áurea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi :
Nihil loquámur súbdolum :
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dómino, et liberábit nos ab inimícis nostris.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. In loco páscuæ.

Psalmus 22

DOminus pascit me : nihil mihi deest; * in páscuis viréntibus cubáre me facit.

Ad aquas, ubi quiéscam, condúcit me; * réficit ánimam meam.

Dedúcit me per sémitas rectas * propter nomen suum.

Etsi incédam in valle tenebrósa, * non timébo mala, quia tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus : * hæc me consolántur. —

Paras mihi mensam * spectántibus adversáriis meis;

Inúngis óleo caput meum; * calix meus ubérrimus est.

Benígnitas et grátia me sequéntur * cunctis diébus vitæ meæ,

Et habitábo in domo Dómini * in longíssima témpora.

Psalmus 71, i

DEus, judícium tuum regi da, * et justítiam tuam fílio regis :

Gubérnet pópulum tuum cum justítia, * et húmiles tuos cum æquitáte.

Afferent montes pacem pópulo * et colles justítiam.

Tuébitur húmiles pópuli, salvos fáciet fílios páuperum, * et cónteret oppressórem. —

Et diu vivet ut sol, * et sicut luna in omnes generatiónes.

Descéndet ut plúvia super gramen, * sicut imbres qui írrigant terram.

Florébit in diébus ejus justítia * et abundántia pacis, donec defíciat luna.

Psalmus 71, ii

ET dominábitur a mari usque ad mare, * et a flúmine usque ad términos terræ.

Coram illo prócident inimíci ejus, * et adversárii ejus púlverem lingent.

Reges Tharsis et insulárum múnera ófferent; * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges, * omnes gentes sérvient ei. —

Etenim liberábit páuperem invocántem, * et míserum, cui non est adjútor.

Miserébitur ínopis et páuperis, * et vitam páuperum salvábit :

Ab injúria et oppressióne liberábit eos, * et pretiósus erit sanguis eórum coram illo. —

Ideo vivet et dabunt ei de auro Arábiæ, * et orábunt pro eo semper : perpétuo benedícent ei.

Erit abundántia fruménti in terra; in summis móntium strepet, ut Líbanus, fructus ejus, * et florébunt íncolæ úrbium ut grámina terræ.

Erit nomen ejus benedíctum in sæcula; * dum lucébit sol, permanébit nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ, * omnes gentes beátum prædicábunt eum. —

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen ejus gloriósum in sæcula; * et repleátur glória ejus omnis terra. Fiat, fiat.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur Ps. 97, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israel.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent,

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Ant. In loco páscuæ, ibi Dóminus me collocávit.

In Officio Festi vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

REgi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

PAcem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória Patri. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales
(si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sǽculum sǽculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui coronat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenîre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus :

Oratio

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio

Dirígere et sanctificáre, régere, et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in

opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

BEnedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

[illegible]

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Benedícite. ℟. Deus. Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

Ant. Quam bonus.

Psalmus 72, i

QUam bonus Israël Deus, * Dóminus eis qui puro sunt corde!

Mei autem fere nutárunt pedes, * pæne lapsi sunt gressus mei,

Quia ímpiis invidébam, * prosperitátem peccatórum obsérvans. —

Nulla enim sunt iis torménta, * sanum et pingue est corpus eórum.

In ærúmnis mortálium non versántur, * et cum homínibus non flagellántur.

Ideo cingit eos, ut torquis, supérbia, * et violéntia, ut vestis, óperit eos.

Prodit ex crasso corde iníquitas eórum, * erúmpunt figménta mentis.

Irrídent et loquúntur malígne, * oppressiónem ex alto minántur.

Aggrediúntur cælum ore suo, * et lingua eórum perstríngit terram.

Psalmus 72, ii

IDeo pópulus meus se convértit ad eos, * et aquas abundántes sorbent sibi.

Et dicunt : « Quómodo scit Deus, * et estne cognítio in Altíssimo? »

Ecce tales sunt peccatóres * et, semper tranquílli, poténtiam augent. —

Ergóne frustra mundum servávi cor meum, * et lavi in innocéntia manus meas?

Nam flagélla pátior omni témpore, * et castigatiónem quotídie.

Si cogitárem : Loquar ut illi, * genus filiórum tuórum deseruíssem.

Meditábar ergo, ut cognóscerem hoc; * sed laboriósum visum est mihi,

Donec intrávi in sancta Dei, * et atténdi fini illórum.

Psalmus 72, iii

VEre, in via lúbrica cóllocas eos, * præcípitas eos in ruínas.

Quómodo corruérunt moménto, * desiérunt, absúmpti sunt magno terróre!

Sicut sómnium, cum quis evígilat, Dómine, * ita, cum surréxeris, spernes figméntum eórum.

Quando exasperabátur mens mea, * et cor meum pungebátur,

Ego insípiens eram neque intelligébam : * ut juméntum fui coram te. —

Ego autem semper tecum ero : * apprehendísti manum déxteram meam;

Consílio tuo dedúces me, * et in glóriam tandem suscípies me.

Quis præter te mihi est in cælo? * et, si tecum sum, non delectat me terra.

Défícit caro mea et cor meum, * Petra cordis mei et pars mea Deus in ætérnum.

Ecce enim, qui recédunt a te, períbunt, * perdis omnes qui fornicántur abs te.

Mihi autem bonum est prope Deum esse, * pónere in Dómino Deo refúgium meum.

Enarrábo ómnia ópera tua * in portis fíliæ Sion.

Ant. Quam bonus Israël Deus, his, qui recto sunt corde!

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Vigiliis communibus : Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RFctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Memor esto.

Psalmus 73, i

QUare, Deus, repulísti in perpétuum, * exardéscit ira tua contra oves páscuæ tuæ?

Recordáre sodalitátis tuæ, quam condidísti ab antíquo, tribus, quam redemísti tibi in possessiónem, * montis Sion, in quo sedem posuísti.

Dírige gressus tuos ad ruínas perpétuas : * ómnia vastávit inimícus in sanctuário.

Rugiérunt adversárii tui in loco convéntus tui, * posuérunt signa sua in tropæum.
Símiles sunt illis qui in condénso vibrant secúrim, * et jam áscia et málleo jánuas ejus páriter contúndunt.
Igni tradidérunt sanctuárium tuum, * profanárunt in terra tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo : « Destruámus eos simul; * combúrite ómnia sanctuária Dei in terra ».
Signa nostra non jam vidémus, non est prophéta; * neque inter nos est qui sciat quoúsque.

Psalmus 73, ii

QUoúsque, Deus, exprobrábit inimícus? * blasphemábit adversárius nomen tuum in perpétuum?
Quare avértis manum tuam * et déxteram tuam rétines in sinu tuo? —
Deus autem rex meus est ab antíquo, * qui éfficit salútem in médio terræ.
Tu dirupísti poténtia tua mare, * contrivísti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita Leviáthan, * dedísti eum escam monstris marínis.
Tu elicuísti fontes et torréntes : * tu siccásti flúvios copiósos.
Tuus est dies et tua est nox; * tu stabilísti lunam et solem.
Tu statuísti omnes términos terræ; * æstátem et híemem tu formásti.

Psalmus 73, iii

REcordáre hæc : inimícus exprobrávit tibi, Dómine, * et pópulus insípiens maledíxit nómini tuo.
Ne tradíderis vúlturi vitam túrturis tui : * vitam páuperum tuórum noli oblivísci in perpétuum.
Réspice in fœdus tuum, * quia violéntiæ plena sunt latíbula terræ, et campi.
Ne húmilis revertátur confúsus: * pauper et inops laudent nomen tuum.
Exsúrge, Deus, age causam tuam; * recordáre impropérii quod insípiens quotídie infert tibi.
Noli oblivísci voces adversariórum tuórum : * tumúltus insurgéntium contra te ascéndit semper.
Ant. Memor esto congregatiónis tuæ, Dómine, quam possedísti ab inítio.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.
℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam.
℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Invocábimus.

Psalmus 74

CElebrámus te, Dómine, celebrámus, * et prædicámus nomen tuum, enarrámus mirabília tua. —
« Quando statúero tempus, * ego secúndum jus judicábo.
Etsi moveátur terra cum ómnibus íncolis suis : * ego firmávi colúmnas ejus.
Dico insoléntibus : ‘ Nolíte insoléscere ’, * et ímpiis : ‘ Nolíte extóllere cornu ’.
Nolíte extóllere contra Altíssimum cornu vestrum, * nolíte loqui contra Deum protérva.
Neque enim ab Oriénte neque ab Occidénte * neque a desérto neque a móntibus :
Sed Deus est judex : * hunc déprimit, et illum extóllit.
Nam in manu Dómini calix est, * qui spumat vino, plenus mixto :
Et propínat ex eo; usque ad fæces sorbébunt, *

bibent omnes ímpii terræ ». —
Ego autem exsultábo in ætérnum, * psallam Deo Jacob.
Et ómnia córnua impiórum confríngam; * extolléntur córnua justi.

Psalmus 75, i

INnótuit Deus in Juda, * in Israël magnum est nomen ejus.
In Salem est tabernáculum ejus, * et habitátio ejus in Sion.
Ibi confrégit fúlmina arcus, * scutum et gládium et arma. —
Splendens luce tu, potens, venísti * a móntibus ætérnis.
Spoliáti sunt robústi corde, dórmiunt somnum suum, * et ómnium fórtium defecérunt manus.
Increpatióne tua, Deus Jacob, * torpuérunt currus et equi.

Psalmus 75, ii

TErríbilis es tu, et quis resístet tibi, * ob veheméntiam iræ tuæ?
De cælo audíri fecísti judícium : * terra expávit et síluit,
Cum exsúrgeret ad judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes húmiles terræ. —
Nam furor Edom glorificábit te, * et supérstites Emath festum agent tibi.
Fácite vota et sólvite ea Dómino Deo vestro, * omnes in circúitu ejus munus ferant Terríbili,
Ei qui cóhibet spíritum príncipum, * qui terríbilis est régibus terræ.

Ant. Invocábimus nomen tuum, Dómine : narrábimus mirabília tua.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Vigiliis communibus :
Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave María.
℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Ecce quam bonum * † et quam jucúndum, habitáre fratres in unum. ‡

Psalmus 132

Ecce quam bonum † et quam jucúndum, * habitáre fratres in unum : ‡
Sicut óleum óptimum in cápite, quod défluit in barbam, barbam Aaron, * quod défluit in oram vestiménti ejus;
Sicut ros Hermon, * qui descéndit super montem Sion :
Nam illic largítur Dóminus benedictiónem, * vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum et quam jucúndum, habitáre fratres in unum.

Ant. Confitémini Dómino * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Psalmus 135, i

LAudáte Dóminum, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Laudáte Deum deórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Laudáte Dóminum dominórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus. —
Qui fecit mirabília magna solus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit cælos cum sapiéntia, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui exténdit terram super aquas, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit lúmina magna, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :
Solem, ut præsit diéi, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,
Lunam et stellas, ut præsint nocti, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, * quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Psalmus 135, ii

QUI percússit Ægýptios in primogénitis eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël e médio eórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,
Manu poténti et bráchio exténto, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui divísit Mare Rubrum in partes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et tradúxit Israël per médium ejus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et detrúsit Pharaónem et exércitum ejus in Mare Rubrum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui duxit pópulum suum per desértum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges poténtes, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus :
Sehon, regem Amorrhæórum, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,
Et Og, regem Basan, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,
Et dedit terram eórum in possessiónem, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus,
In possessiónem Israël, servo suo, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus. —
Qui in humilitáte nostra recordátus est nostri, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et liberávit nos ab inimícis nostris, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Laudáte Deum cæli, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Confitémini Dómino, quia in humilitáte nostra memor fuit nostri.

Ant. Adhæreat lingua mea * fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Psalmus 136

AD flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus, * cum recordarémur Sion.
In salícibus terræ illíus * suspéndimus cítharas nostras.
Nam illic, qui abdúxerant nos, rogavérunt a nobis cántica, et qui affligébant nos, lætítiam : * « Cantáte nobis ex cánticis Sion! » —
Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?
Si oblítus ero tui, Jerúsalem, * obliviόni detur déxtera mea!
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui,

Si non posúero Jerúsalem * super omnem lætítiam meam. —
Recordáre, Dómine, contra fílios Edom * diem Jerúsalem,
Qui dixérunt : « Evértite, evértite * ipsa fundaménta in ea! »
Fília Babylónis vastátrix, * beátus qui rependet tibi mala quæ intulísti nobis!
Beátus qui apprehéndet et allídet * párvulos tuos ad petram!

Ant. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si non memínero tui, Jerúsalem.

Ant. Confitébor * nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

Psalmus 137

CElebrábo te, Dómine, ex toto corde meo, * quia audísti verba oris mei;
In conspéctu Angelórum psallam tibi, * prostérnam me ad templum sanctum tuum,
Et celebrábo nomen tuum * propter bonitátem et fidem tuam,
Quia magnum fecísti super ómnia * nomen tuum et promíssum tuum.
Quando te invocávi, exaudísti me, * multiplicásti in ánima mea robur. —
Celebrábunt te, Dómine, omnes reges terræ, * cum audíerint verba oris tui;
Et cantábunt vias Dómini : * « Vere, magna est glória Dómini ».
Vere, excélsus est Dóminus, et húmilem réspicit, * supérbum autem e longínquo contuétur. —
Si ámbulo in médio tribulatiónis, vivum me servas, contra iram inimicórum meórum exténdis manum tuam, * salvum me facit déxtera tua.
Dóminus pro me perfíciet cœpta. Dómine, bónitas tua in ætérnum manet; * ne derelíqueris opus mánuum tuárum.

Ant. Confitébor nómini tuo, Dómine, super misericórdia et veritáte tua.

In Officio feriali

Capitulum 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

MAgnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áëra.

Demérsa lymphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens :

Ut stirpe ab una pródita,
Divérsa répleant loca.

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda Sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :
Nullum éfferat jactántia :
Elísa mens ne cóncidat :
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Fecit Deus * poténtiam in bráchio suo : dispérsit supérbos mente cordis sui.

Reliqua ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Adjútor meus.

Psalmus 69

Láceat tibi, Deus, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et erubéscant, * qui quærunt vitam meam.

Cedant retrórsum, et pudóre afficiántur, * qui delectántur malis meis.

Recédant confusióne opérti, * qui dicunt mihi : Euge, euge!

Exsúltent et læténtur de te * omnes qui quærunt te;

Et dicant semper : « Magnificétur Deus », * qui desíderant auxílium tuum.

Ego autem miser sum et pauper, * Deus, succúrre mihi!

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne tardáveris.

Psalmus 70, i

AD te, Dómine, confúgio : * ne confúndar in ætérnum;

Secúndum justítiam tuam éripe me et líbera me; * inclína ad me aurem tuam et salva me.

Esto mihi petra refúgii, arx muníta, ut salves me : * nam petra mea et arx mea es tu.

Deus meus, éripe me de manu iníqui, * de pugno ímprobi et oppressóris :

Nam tu es exspectátio mea, Deus meus, * Dómine, spes mea a juventúte mea.

Tibi innίxus sum ab útero; a ventre matris meæ eras protéctor meus : * in te sperávi semper.

Tamquam prodígium appárui multis; * tu enim fuísti adjútor meus fortis.

Plenum erat os meum laude tua, * toto die glória tua. —

Ne abjécceris me témpore senectútis; * cum defécerint vires meæ, ne derelíqueris me.

Nam loquúntur de me inimíci mei, * et observántes me, consiliántur una,

Dicéntes : « Deus derelíquit eum; persequímini et comprehéndite eum, * quia non est qui erípiat ».

Deus, noli stare procul a me, * Deus meus, ad juvándum me festína.

Psalmus 70, ii

COnfundántur, defíciant adversántes vitæ meæ; * operiántur confusióne et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo, * et in dies cónferam ad omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam, toto die auxília tua : * neque enim novi mensúram eórum.

Enarrábo poténtiam Dei, * Dómine, prædicábo justítiam tuam solíus. —

Deus, docuísti me a juventúte mea, * et usque nunc annúntio mirabília tua.

Et in senécta quoque et sénio, * Deus, ne derelíqueris me,

Dum annuntiábo bráchium tuum generatióni huic, * ómnibus ventúris poténtiam tuam,

Et justítiam tuam, Deus, quæ contíngit cælos, * qua fecísti tam magna : Deus, quis par est tibi?

Imposuísti mihi tribulatiónes multas et malas : * rursus vivum fácies me et de profúndis terræ rursus me extólles.

Auge dignitátem meam, * et dénuo me consoláre.

Ego quoque celebrábo psaltério fidelitátem tuam, Deus; * psallam tibi cíthara, Sanctus Israël.
Exsultábunt lábia mea, cum cantábo tibi, * et ánima mea, quam redemísti.
Etiam lingua mea toto die eloquétur justítiam tuam, * quia confúsi sunt et erubuérunt qui quærunt malum mihi.

Ant. Adjútor meus et liberátor meus esto, Dómine.

Hymnus

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

Tu autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,
Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sæcula.
℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.
℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.
℣. Divínum auxílium.
Pater, Ave et Credo.

FERIA SEXTA

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali

Invitat. Dóminum Deum nostrum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Tu, Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,

Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc, Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Suscitávit Dóminus * testimónium in Jacob : et legem pósuit in Israël.

Psalmus 77, i

Auscúlta, pópule meus, doctrínam meam; * inclináte aures vestras ad verba oris mei.

Apériam ad parábolas os meum, * próferam arcána ætátis antíquæ.

Quæ audívimus et cognóvimus, * et quæ patres nostri narravérunt nobis,

Non occultábimus a fíliis eórum, * generatióni futúræ narrábimus.

Laudes Dómini et poténtiam ejus * et mirabília quæ fecit.

Státuit enim præcéptum in Jacob * et legem cóndidit in Israël,

Ut, quæ mandávit pátribus nostris, * nota fácerent fíliis suis,

Ut cognóscat generátio ventúra, fílii qui nascéntur, * ut surgant et narrent fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam neque obliviscántur ópera Dei, * sed mandáta ejus obsérvent;

Neve fiant, sicut patres eórum, * generátio rebéllis et cóntumax :

Generátio quæ cor non hábuit rectum, * neque ánimum Deo fidélem.

Ant. Suscitávit Dóminus testimónium in Jacob : et legem pósuit in Israël.

Ant. Coram pátribus eórum * fecit Deus mirabília.

Psalmus 77, ii

Filii Ephraim pugnántes arcu * terga vertérunt die prœlii.

Non servavérunt fœdus Dei, * et in lege ejus renuérunt ambuláre,

Et oblíti sunt ópera ejus, * et mirabília ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirácula * in terra Ægýpti, in campo Táneos.

Scidit mare et tradúxit eos, * et státuit aquas ut ággerem.

Et duxit eos nube per diem, * per totam noctem lúmine ignis.

Scidit petras in desérto, * et adaquávit eos, ut flúctibus, copióse.

Et elícuit rivos de petra, * et dedúxit, ut flúmina, aquas.

Ant. Coram pátribus eórum fecit Deus mirabília.

Ant. Jánuas cæli apéruit * Dóminus et pluit illis manna ad manducándum.

Psalmus 77, iii

Sed perrexérunt peccáre in eum, * offéndere Altíssimum in desérto.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * peténtes cibum secúndum cupiditátem suam.

Et locúti sunt contra Deum; * dixérunt : « Num póterit Deus paráre mensam in desérto?

Ecce percússit petram, et fluxérunt aquæ et torréntes emanavérunt : * num panem quoque póterit dare, vel paráre carnem pópulo suo? »

Ideo, cum audísset Dóminus, furóre exársit, et ignis accénsus est contra Jacob, * et ira efférbuit contra Israël,

Quia non credidérunt in Deum, * nec speravérunt in auxílio ejus.

Sed mandávit núbibus désuper, * et jánuas cæli apéruit,

Et pluit super eos manna ad manducándum, * et panem cæli dedit eis.

Panem fórtium manducávit homo : * cibária misit eis ad saturitátem.

Excitávit Eurum de cælo * et addúxit poténtia sua Austrum.

Et pluit super eos, ut púlverem, carnes, * et, sicut arénam maris, volatília pennáta.

Et cecidérunt in castra eórum, * circa tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et saturáti sunt valde, * et desidérium eórum implévit eis.

Nondum cessáverant a desidério suo, et escæ eórum erant in ore ipsórum, * cum ira Dei efférbuit contra eos,

Et cædem fecit prócerum eórum, * et júvenes Israël prostrávit.

Ant. Jánuas cæli apéruit Dóminus et pluit illis manna ad manducándum.

In Festis novem Lectionum :

℣. Deus percússit petram et fluxérunt aquæ.
℟. Et torréntes inundavérunt.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Deus adjútor * est eórum : et Excélsus redémptor eórum est.

Psalmus 77, iv

SED tamen peccavérunt ultra, * nec credidérunt mirácúlis ejus.

Et consúmpsit velóciter dies eórum, * et annos eórum exítio repentíno.

Cum occidébat eos, quærébant eum, * et convérsi requirébant Deum;

Et recordabántur Deum esse petram suam, * et Deum Altíssimum redemptórem suum.

Sed decipiébant eum ore suo, * et lingua sua mentiebántur ei.

Et cor eórum non erat rectum cum eo, * nec fidéles erant in fœdere ejus.

Ipse tamen míserans dimittébat culpam nec perdébat eos, et crebro cohíbuit iram suam, * neque effúdit totum furórem suum.

Et recordátus est eos esse carnem, * hálitum qui vadat nec revertátur.

Ant. Deus adjútor est eórum : et Excélsus redémptor eórum est.

Ant. Redémit eos * Dóminus de manu tribulántis.

Psalmus 77, v

QUóties provocavérunt eum in desérto, * afflixérunt eum in solitúdine!

Et íterum tentavérunt Deum, * et Sanctum Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus, * diéi quo redémit eos de manu adversárii,

Quando patrávit in Ægýpto signa sua, * et prodígia sua in campo Táneos,

Et convértit in sánguinem flúmina eórum * et rivos eórum, ne bíberent.

Misit in eos muscas quæ comedérunt eos, * et ranas quæ infestárunt eos;

Et dedit brucho provéntus eórum, * et fructum labóris eórum locústæ.

Percússit grándine víneas eórum, * et sycómoros eórum pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum, * et greges eórum fulmínibus.

Misit in eos æstum iræ suæ, indignatiónem et furórem et tribulatiónem : * catérvam ministrórum calamitátis.

Viam apéruit iræ suæ : non servávit eos a morte, * et animália eórum trádidit pesti.

Et percússit omne primogénitum in Ægýpto, * primos partus eórum in tabernáculis Cham.

Et edúxit sicut oves pópulum suum, * et dedúxit eos ut gregem in desérto.

Et duxit eos secúros nec timuérunt, * et inimícos eórum opéruit mare.

Et perdúxit eos in terram sanctam suam, * ad montes quos acquisívit déxtera ejus;

Et ejécit ante eos gentes, et sorte attríbuit eas in hereditátem, * et habitáre fecit in tabernáculis eárum tribus Israël.

Ant. Redémit eos Dóminus de manu tribulántis.

Ant. Ædificávit * Deus sanctifícium suum in terra.

Psalmus 77, vi

SED tentavérunt et provocavérunt Deum Altíssimum, * et præcépta ejus non servavérunt.

Et defecérunt et prævaricáti sunt sicut patres eórum, * aberravérunt ut arcus fallax.

Ad iram lacessivérunt eum excélsis suis, * et sculptílibus suis æmulatiónem ejus excitavérunt.

Audívit Deus et exársit furóre, * et ácriter rejécit Israël.

Et relíquit habitáculum Silo, * tabernáculum, ubi habitávit inter hómines.

Et trádidit in captivitátem robur suum, * et glóriam suam in manus inimíci.

Et trádidit gládio pópulum suum, * et contra hereditátem suam exársit.

Júvenes eórum comédit ignis, * et vírgines eórum non sunt desponsátæ.

Sacerdótes eórum gládio cecidérunt, * et víduæ eórum non ploravérunt. —

Et expergefáctus est velut e somno Dóminus, * velut bellátor victus a vino.

Et percússit a tergo inimícos suos : * ignomíniam ætérnam inflíxit eis.

Et rejécit tabernáculum Joseph, * et tribum Ephraim non elégit.

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et exstrúxit, ut cælum, sanctuárium suum, * ut terram quam fundávit in sæcula.

Et elégit David, servum suum, * et tulit eum de caulis óvium :

Sequéntem lactántes vocávit eum, ut pásceret Jacob, pópulum suum, * et Israël, hereditátem suam.

Et pavit eos cum probitáte cordis sui, * et prudéntiâ mánuum suárum duxit eos.

Ant. Ædificávit Deus sanctifícium suum in terra.

In Festis novem Lectionum :

℣. Elégit Dóminus tribum Juda. ℟. Montem Sion quem diléxit.

Absolutio Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Adjuva nos, * Deus, salutáris noster : et propítius esto peccátis nostris.

Psalmus 78

DEus, venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum, * redegérunt Jerúsalem in ruínas.

Dedérunt córpora servórum tuórum escam volatílibus cæli, * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum ut aquam in circúitu Jerúsalem, * neque erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris, * irrísio et ludíbrium his qui sunt in circúitu nostro. —

Quoúsque, Dómine? irascéris perpétuo? * ardébit velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam super gentes quæ te non agnóscunt, * et super regna quæ non ínvocant nomen tuum.

Etenim comedérunt Jacob, * et habitatiónem ejus vastavérunt.

Noli recordári contra nos culpas majórum; cito obvéniat nobis misericórdia tua : * nam míseri sumus valde. —

Adjuva nos, Deus salútis nostræ, propter glóriam nóminis tui, * et líbera nos et dimítte peccáta nostra propter nomen tuum.

Quare dicant gentes : * « Ubi est Deus eórum? »

Innotéscat inter gentes, coram óculis nostris, * últio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est. —

Perveniat ad te gémitus captivórum; * secúndum poténtiam bráchii tui solve addíctos morti.

Et retríbue vicínis nostris sépties in sinum eórum * oppróbrium quo affecérunt te, Dómine.

Nos autem, pópulus tuus et oves páscuæ tuæ, celebrábimus te in ætérnum; * a generatióne in generatiónem enarrábimus laudem tuam.

Ant. Adjuva nos, Deus salutáris noster : et propítius esto peccátis nostris.

Ant. Ego sum Dóminus, * Deus tuus, Israel, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Psalmus 80

EXsultáte Deo adjutóri nostro, * acclamáte Deo Jacob.

Sonáte psaltério, et pulsáte týmpanum, * cítharam dulce sonántem cum lyra.

Clángite in neoménia búcina, * in plenilúnio, die solémni nostro,

Quia institútum Israël est,* præcéptum Dei Jacob.

Legem státuit hanc in Joseph, * cum prodíret contra terram Ægýpti. —

Linguam quam non nóveram, audívi : « Liberávi ab ónere húmerum ejus; * manus ejus a cóphino cessárunt.

In tribulatióne clamásti, et erípui te; ex nube tonánti respóndi tibi, * probávi te apud aquam Meríba.

Audi, pópule meus, et monébo te : * Israel, útinam áudias me!

Non erit apud te deus aliénus, * neque adorábis deum peregrínum :

Ego sum Dóminus, Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * dilata os tuum, et implébo illud. —

Sed non audívit pópulus meus vocem meam, * et Israël non obtemperávit mihi.

Ideo trádidi eos durítiæ cordis eórum : * ámbulent secúndum consília sua.

Utinam pópulus meus audíret me, * Israël ambuláret in viis meis :

Conféstim deprímerem inimícos eórum, * et contra adversários eórum vérterem manum meam;

Qui odérunt Dóminum, blandiréntur ei, * et sors eórum manéret in perpétuum.

Illum autem cibárem de medúlla trítici, * et melle de petra saturárem eum ».

Ant. Ego sum Dóminus, Deus tuus, Israël, qui edúxi te de terra Ægýpti.

Ant. Ne táceas, Deus, * quóniam inimíci tui extulérunt caput.

Psalmus 82

NOli, Dómine, tacére; * noli silére, Deus, neque quiéscere!

Nam ecce inimíci tui tumultuántur, * et qui odérunt te, extóllunt caput.

Contra pópulum tuum moliúntur consília, * et consúltant contra protéctos tuos.

« Veníte, aiunt, disperdámus eos, ne sint pópulus, * neve memorétur nomen Israël ultra ».

Vere, consúltant uno corde, * et contra te íneunt fœdus :

Tentória Edom et Ismaëlítæ, * Moab et Agaréni,

Gebal et Ammon et Amalec, * Philistæa cum íncolis Tyri;

Etiam Assýrii se consociavérunt cum eis, * bráchia præbuérunt fíliis Lot. —

Fac illis sicut Mádian, * sicut Sísaræ, sicut Jabin ad torréntem Cison,

Qui interémpti sunt apud Endor, * facti sunt sterquilínium terræ.

Príncipes ejus símiles fac Oreb et Zeb, * símiles Zebee et Sálmana omnes duces eórum,

Qui dixérunt : * « Occupémus nobis regiónes Dei ».

Deus meus, fac eos símiles fóliis túrbine rotátis, * stípulæ ante ventum.

Sicut ignis qui combúrit silvam, * et sicut flamma quæ exúrit montes,

Ita persequére eos tempestáte tua, * et procélla tua contúrba eos.

Imple fácies eórum ignomínia, * ut quærant nomen tuum, Dómine.

Erubéscant et conturbéntur in ætérnum, * et confundántur et péreant.

Et cognóscant te, cujus nomen est Dóminus, * solum esse Excélsum super totam terram.

Ant. Ne táceas, Deus, quóniam inimíci tui extulérunt caput.

In feriali Officio et in Festis :

℣. Cognóscant quia nomen tibi Dóminus. ℟. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

In Officio
novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangélica dicta.)

In Officio
trium Lectionum

Absolutio Ipsíus píetas et.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Feriis sine Homilia :

Bened. 1 Deus Pater. 2 Christus perpétuæ. 3 Ignem sui amóris.

In Festis Sanctorum :

Bened. 1 Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum.) 3 Ad societátem.

AD LAUDES I

In Feriis extra Vigilias communes et Quatuor Tempora occurrentibus, atque in Festis.

(Pater noster Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Exaltáte * Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Psalmus 98

Ominus regnat : tremunt pópuli; * sedet super Chérubim : movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Celébrent nomen tuum magnum et treméndum : * sanctum est illud. —

Et regnat potens qui justítiam díligit : tu stabilísti quæ recta sunt, * justítiam et jus tu exérces in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad scabéllum pedum ejus : * sanctum est illud. —

Móyses et Aaron sunt inter sacerdótes ejus, et Sámuel inter eos qui invocábant nomen ejus : * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In colúmna nubis loquebátur ad eos : * audiébant mandáta ejus, et præcéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudísti eos; Deus, propítius fuísti eis, * sed ultus es injúrias eórum.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad montem sanctum ejus : * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Ant. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus.

Ant. Eripe me * de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.

Psalmus 142

Domine, audi oratiónem meam, pércipe obsecratiónem meam pro fidelitáte tua, * exáudi me pro tua justítia.

Ne vocáveris in judícium servum tuum, * quia nemo vivens justus est coram te. —

Nam inimícus persequitur ánimam meam : prostrávit in terram vitam meam, * collocávit me in ténebris sicut pridem defúnctos.

Et defécit in me spíritus meus; * intra me obríguit cor meum.

Mémini diérum antiquórum, méditor de ómnibus opéribus tuis, * facta mánuum tuárum perpéndo.

Expándo manus meas ad te; * ánima mea, ut terra árida, te sitit. —

Velóciter exáudi me, Dómine : * nam déficit spíritus meus.

Noli abscóndere fáciem tuam a me, * ne símilis fiam descendéntibus in fóveam.

Fac cito percípiam grátiam tuam, * quia in te confído.
Notum fac mihi, qua via incédam, * quia ad te attóllo ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine : * in te spero. —
Doce me fácere voluntátem tuam, * quia tu es Deus meus.
Spíritus tuus bonus est : * ducat me in terra plana.
Propter nomen tuum, Dómine, vivum me serva; * pro deméntia tua educ de angústiis ánimam meam.
Et pro grátia tua déstrue inimícos meos, et perde omnes qui tríbulant ánimam meam : * nam ego sum servus tuus.
Ant. Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi.
Ant. Benedixísti, * Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.

Psalmus 84

PRopítius fuísti, Dómine, terræ tuæ; * bene vertísti sortem Jacob.
Dimisísti culpam pópuli tui; * operuísti ómnia peccáta eórum.
Continuísti omnem iracúndiam tuam, * destitísti a furóre iræ tuæ. —
Restítue nos, Deus Salvátor noster, * et depóne indignatiónem tuam adversus nos.
Num in ætérnum irascéris nobis, * aut exténdes iram tuam in omnes generatiónes?
Nonne tu vitam restítues nobis, * et pópulus tuus lætábitur in te?
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salútem tuam da nobis. —
Audiam, quid loquátur Dóminus Deus : * profécto lóquitur pacem.
Pópulo suo et sanctis suis * et eis qui corde convertúntur ad eum.
Certe propínqua est salus ejus timéntibus eum, * ut hábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et fidélitas óbviam vénient sibi, * justítia et pax inter se osculabúntur.
Fidélitas germinábit ex terra, * et justítia de cælo prospíciet.
Dóminus quoque dabit bonum, * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum incédet, * et salus in via gréssuum ejus.
Ant. Benedixísti, Dómine, terram tuam : remisísti iniquitátem plebis tuæ.
Ant. In Dómino justificábitur, * et laudábitur omne semen Israël.

Canticum Isaiæ

Is. 45, 15-20

VEre tu es Deus abscónditus, * Deus Israël, Salvátor.
Confúsi sunt et ignomínia affécti * omnes adversárii ejus.
Abiérunt ignomínia pleni * fabricatóres idolórum.
Israël salvátus est a Dómino salúte ætérna; * non confundémini neque ignomíniam habébitis per ómnia sæcula. —
Etenim sic dicit Dóminus, creátor cæli, * ipse Deus, qui formávit terram et fecit et stabilívit eam.
Non, ut vácua sit, creávit eam; ut habitétur, formávit eam : * Ego sum Dóminus, et non est álius.
Non in occúlto locútus sum, * in loco terræ obscúro;
Non dixi sémini Jacob : « Frustra quærétis me »; * ego Dóminus, promíttens justa, prænúntians æqua.
Congregámini, et veníte, accédite cuncti, * qui salváti estis ex géntibus.
Stulti sunt, qui portant lignum scúlptile suum, * et súpplicant deo, qui salváre nequit.
Enuntiáte et proférte verba, consiliámini simul : * quis annuntiávit hoc ab antíquo, pridem prædíxit istud?
Nonne ego, Dóminus? et non est præter me deus; * deus justus et salvans non est extra me.
Convertímini ad me, ut sitis salvi, omnes fines terræ : * nam ego sum Deus, et non est álius.
Per memetípsum juro, véritas exit de ore meo, * irrevocábile verbum :
Mihi curvábitur omne genu, * jurábit omnis lingua.
In Dómino tantum, de me dicent, justítia est et poténtia, * ad eum accédent confúsi omnes qui repugnárunt ei.
In Dómino jus suum obtinébit et gloriábitur * omne semen Israël.
Ant. In Dómino justificábitur, et laudábitur omne semen Israël.
Ant. Lauda, * † Jerúsalem, Dóminum. ‡

Psalmus 147

LAuda, † Jerúsalem, Dóminum, * † lauda Deum tuum, Sion,
Quod firmávit seras portárum tuárum, * benedíxit fíliis tuis in te.
Compósuit fines tuos in pace, * medúlla trítici sátiat te.
Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus.

Dat nivem sicut lanam, * pruínam sicut cínerem spargit.

Prójicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquæ rigéscunt.

Emíttit verbum suum et liquefácit eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquæ.

Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et præcépta sua Israël.

Non fecit ita ulli natióni : * præcépta sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda, Jerúsalem, Dóminum.

In Officio feriali

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Ætérna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castǽque proles Vírginis :

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sǽculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Per víscera misericórdiæ * Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Reliqua ut in Ordinario.

AD LAUDES II

In Quatuor Temporibus et in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Cor contrítum.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies.

Ant. Propter nomen tuum.

Psalmus 142

Dómine, audi oratiónem meam, pércipe obsecratiónem meam pro fidelitáte tua, * exáudi me pro tua justítia.

Ne vocáveris in judícium servum tuum, * quia nemo vivens justus est coram te. —

Nam inimícus persequitur ánimam meam : prostrávit in terram vitam meam, * collocávit me in ténebris sicut pridem defúnctos.

Et defécit in me spíritus meus; * intra me obríguit cor meum.

Mémini diérum antiquórum, méditor de ómnibus opéribus tuis, * facta mánuum tuárum perpéndo.

Expándo manus meas ad te; * ánima mea, ut terra árida, te sitit. —

Velóciter exáudi me, Dómine : * nam déficit spíritus meus.

Noli abscóndere fáciem tuam a me, * ne símilis fiam descendéntibus in fóveam.

Fac cito percípiam grátiam tuam, * quia in te confído.

Notum fac mihi, qua via incédam, * quia ad te attóllo ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine : * in te spero. —

Doce me fácere voluntátem tuam, * quia tu es Deus meus.

Spíritus tuus bonus est : * ducat me in terra plana.

Propter nomen tuum, Dómine, vivum me serva; * pro cleméntia tua educ de angústiis ánimam meam.

Et pro grátia tua déstrue inimícos meos, et perde omnes qui tríbulant ánimam meam : * nam ego sum servus tuus.

Ant. Propter nomen tuum, Dómine, vivificábis me, in æquitáte tua.

Ant. Deus, tu convérsus.

Psalmus 84

PRopítius fuísti, Dómine, terræ tuæ; * bene vertísti sortem Jacob.

Dimisísti culpam pópuli tui; * operuísti ómnia peccáta eórum.

Continuísti omnem iracúndiam tuam, * destitísti a furóre iræ tuæ. —

Restítue nos, Deus Salvátor noster, * et depóne indignatiónem tuam advérsus nos.

Num in ætérnum irascéris nobis, * aut exténdes iram tuam in omnes generatiónes?

Nonne tu vitam restítues nobis, * et pópulus tuus lætábitur in te?

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salútem tuam da nobis. —

Audiam, quid loquátur Dóminus Deus : * profécto lóquitur pacem

Pópulo suo et sanctis suis * et eis qui corde convertúntur ad eum.

Certe propínqua est salus ejus timéntibus eum, * ut hábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et fidélitas óbviam vénient sibi, * justítia et pax inter se osculabúntur.

Fidélitas germinábit ex terra, * et justítia de cælo prospíciet.

Dóminus quoque dabit bonum, * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum incédet, * et salus in via gréssuum ejus.

Ant. Deus, tu convérsus vivificábis nos : et plebs tua lætábitur in te.

Ant. Cum irátus fúeris.

Canticum Habacuc
Hab. 3, 2-19

DOmine, audívi effátum tuum, * vidi, Dómine, opus tuum.

In decúrsu annórum manifésta illud, in decúrsu annórum fac notum illud; * in ira miseratiónis meménto. —

Deus de Theman venit, * et Sanctus de monte Pharan.

Operit cælum majéstas ejus, * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus est sicut lux, rádii pródeunt e manu ejus, * quibus velátur poténtia ejus.

Ante fáciem ejus gráditur pestis, * et febris séquitur vestígia ejus.

Cum stat, facit trémere terram; * cum áspicit, cómmovet natiónes.

Et conquassántur montes ætérni, curvántur colles antíqui, * super quos ab ætérno incédit.

Pressa vídeo tentória Cusan, * tremunt tabernácula terræ Mádian. —

Num in flúmina exársit, Dómine, num in flúmina ira tua, * num in mare furor tuus,

Cum ascéndis super equos tuos, * super currus tuos victóres?

Nudátum profers arcum tuum, * reples sagíttis pháretram tuam.

In flúmina scindis terram; * cum vident te, tremunt montes.

Imber aquárum irrúmpit, * océanus edit vocem suam;

Lumen ortus sui oblivíscitur sol; * luna manet in habitáculo suo,

Ob lucem sagittárum tuárum quæ volant, * ob splendórem fulgurántis hastæ tuæ. —

In ira incédis per terram, * in furóre cónteris gentes.

Egréderis ad salvándum pópulum tuum, * ad salvándum unctum tuum.

Detúrbas fastígium de domo ímpii, * denúdas fundaméntum usque ad petram.

Cónfodis hastis tuis caput bellatórum ejus, qui írruunt ut me dispérgant, * exsúltant quasi qui páuperem dévorat occúlte.

Detrúdis in mare equos ejus, * in lutum aquárum multárum. —

Audívi, et trémuit caro mea, * ad sonum fremuérunt lábia mea.
Penetrávit tabes in ossa mea, * et subtus títubat gressus meus.
Quiétus exspécto diem angóris, * qui oriétur pópulo qui nos oppúgnat.
Etsi ficus non floret, * neque est fructus in víneis;
Etsi fallit opus olívæ, * neque campi áfferunt cibum;
Etsi defíciunt in caulis oves, * neque arménta in stábulis sunt :
Ego tamen exsultábo in Dómino, * lætábor in Deo salvatóre meo.
Dóminus dominátor est robur meum, et fáciet pedes meos sicut cervárum, * et super excélsa dedúcet me.

Ant. Cum irátus fúeris, Dómine, misericórdiæ recordáberis.

Ant. Lauda. †

Psalmus 147

LAuda, † Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion,
Quod firmávit seras portárum tuárum, * benedíxit fíliis tuis in te.
Compósuit fines tuos in pace, * medúlla trítici sátiat te.
Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus.
Dat nivem sicut lanam, * pruínam sicut cínerem spargit.
Prójicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquæ rigéscunt.
Emíttit verbum suum et liquefácit eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquæ.
Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et præcépta sua Israël.
Non fecit ita ulli natióni : * præcépta sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Deum tuum, Sion, qui annúntiat judícia sua Israël.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

ÆTerna cæli glória,
Beáta spes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Castǽque proles Vírginis :

Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates rependat débitas.

Ortus refúlget Lúcifer,
Præítque solem núntius :
Cadunt tenébræ nóctium :
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsibus,
Noctem repéllat sǽculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat :
Secúnda spes congáudeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

In Feria VI Quatuor Temporum Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore, alias

Ad Bened. Ant. Per víscera misericórdiæ * Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.
℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.
℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus, pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen

tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. Ne discédas a me.

Psalmus 21, i

DEus meus, Deus meus, quare me dereliquísti? * Longe abes a précibus, a verbis clamóris mei.

Deus meus, clamo per diem, et non exáudis, * et nocte, et non atténdis ad me.

Tu autem in sanctuário hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri, * speravérunt et liberásti eos;

Ad te clamavérunt et salvi facti sunt, * in te speravérunt et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis et non homo, * oppróbrium

hóminum et despéctio plebis.

Omnes vidéntes me derídent me, * didúcunt lábia, ágitant caput :

« Confídit in Dómino : líberet eum, * erípiat eum, si díligit eum ».

Tu útique duxísti me inde ab útero; * secúrum me fecísti ad úbera matris meæ.

Tibi tráditus sum inde ab ortu, * ab útero matris meæ Deus meus es tu.

Ne longe stéteris a me, quóniam tríbulor; * prope esto : quia non est adjútor.

Psalmus 21, ii

CIrcúmstant me juvénci multi, * tauri Basan cingunt me.

Apériunt contra me os suum, * sicut leo rapax et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * et disjúncta sunt ómnia ossa mea :

Factum est cor meum tamquam cera, * liquéscit in viscéribus meis.

Aruit tamquam testa guttur meum, et lingua mea adhæret fáucibus meis, * et in púlverem mortis deduxísti me.

Etenim circúmstant me canes multi, * catérva male agéntium cingit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos, * dinumeráre possum ómnia ossa mea.

Ipsi vero aspíciunt et vidéntes me lætántur; dívidunt sibi induménta mea, * et de veste mea mittunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne longe stéteris : * auxílium meum, ad juvándum me festína.

Eripe a gládio ánimam meam, * et de manu canis vitam meam;

Salva me ex ore leónis * et me míserum a córnibus bubalórum.

Psalmus 21, iii

ENarrábo nomen tuum frátribus meis, * in médio cœtu laudábo te.

« Qui timétis Dóminum, laudáte eum; univérsum semen Jacob, celebráte eum : * timéte eum, omne semen Israël.

Neque enim sprevit nec fastidívit misériam míseri; neque abscóndit fáciem suam ab eo * et, dum clamávit ad eum, audívit eum ».

A te venit laudátio mea in cœtu magno, * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes et saturabúntur; laudábunt Dóminum, qui quærunt eum : * « vivant corda vestra in sǽcula ». —

Recordabúntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ;

Et procúmbent in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium,

Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominátur in géntibus.

Eum solum adorábunt omnes qui dórmiunt in terra, * coram eo curvabúntur omnes, qui descéndunt in púlverem. —

Et ánima mea ipsi vivet, * semen meum sérviet ei,

Narrábit de Dómino generatióni ventúræ, * et annuntiábunt justítiam ejus pópulo, qui nascétur : « Hæc fecit Dóminus ».

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur Ps. 98, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 98

Dominus regnat : tremunt pópuli; * sedet super Chérubim : movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Celébrent nomen tuum magnum et treméndum : * sanctum est illud. —

Et regnat potens qui justítiam díligit : tu stabilísti quæ recta sunt, * justítiam et jus tu exérces in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad scabéllum pedum ejus : * sanctum est illud. —

Móyses et Aaron sunt inter sacerdótes ejus, et Sámuel inter eos qui invocábant nomen ejus : * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In colúmna nubis loquebátur ad eos : * audiébant mandáta ejus, et præcéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudísti eos; Deus, propítius fuísti eis, * sed ultus es injúrias eórum.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad montem sanctum ejus : * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Antiphona.

Ant. Ne discédas a me, Dómine : quóniam tribulátio próxima est : quóniam non est qui ádjuvet.

In Officio Festis vel Octavæ :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui coró-

nat te in misericórdia et miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.
℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

In Choro Martyrologium.

℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus :

Oratio

SAncta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. Sicut erat.

Orémus. Oratio

DIrígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur. Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

DOminus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum

BEnedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus

FUlgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum : honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Excita, Dómine.

Psalmus 79, i

QUI pascis Israel, auscúlta, * qui ducis, velut gregem, Joseph.

Qui sedes super Chérubim, affúlge * coram Ephraim et Bénjamin et Manásse.

Excita poténtiam tuam, * et veni, ut salvos fácias nos.

Deus, restítue nos, * et serénum præbe vultum tuum, ut salvi simus. —

Deus exercítuum, quoúsque succensébis, * cum oret pópulus tuus?

Cibásti eum pane lacrimárum * et potásti eum lácrimis copióse.

Fecísti nos causam júrgii vicínis nostris, * et inimíci nostri illúdunt nobis.

Deus exercítuum, restítue nos, * et serénum præbe vultum tuum, ut salvi simus.

Psalmus 79, ii

VItem ex Ægýpto abstulísti, * expulísti gentes, et plantásti eam.

Præparásti ei solum, * et radíces egit et implévit terram.

Opérti sunt montes umbra ejus, * et ramis ejus cedri Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare, * et usque ad flumen propágines suas. —

Quare destruxísti macériam ejus, * ut vindémient eam omnes qui tránseunt per viam,

Devástet eam aper silvéstris, * et béstiæ agri depascántur eam?

Deus exercítuum, revértere, * réspice de cælo et vide, et vísita vitem hanc.

Et prótege eam, quam plantávit déxtera tua, * et súrculum, quem roborásti tibi. —

Qui eam combussérunt igni et concidérunt eam, * péreant comminatióne vultus tui.

Sit manus tua super virum déxteræ tuæ, * super fílium hóminis, quem roborásti tibi.

Jam non recedémus a te ultra; * vivos servábis nos, et prædicábimus nomen tuum.

Dómine, Deus exercítuum, restítue nos, * et serénum præbe vultum tuum, ut salvi simus.

Psalmus 81

DEus assúrgit in concílio divíno, * in médio deórum judícium agit. —

« Quoúsque judicábitis iníque, * et causæ impiórum favébitis?

Deféndite oppréssum et pupíllum, * jus rèddite húmili et páuperi.

Liberáte oppréssum et egénum : * de manu impiórum erípite eum ». —

Non sápiunt neque intélligunt, in ténebris ámbulant : * commovéntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi : « Dii estis, * et fílii Altíssimi omnes.

Verúmtamen sicut hómines moriémini, * et sicut quivis ex princípibus cadétis ». —
Surge, Deus, júdica terram, * quóniam tu jure póssides omnes gentes.
Ant. Excita, Dómine, poténtiam tuam, ut salvos fácias nos.

In Officio feriali

Capitulum Jer. 17, 14

Sana me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.
℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Feria VI Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rector potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Beáti qui hábitant.

Psalmus 83, i

Quam dilécta habitátio tua, Dómine exercítuum! * desíderat, languens concupíscit ánima mea átria Dómini;
Cor meum et caro mea * exsúltant ad Deum vivum.
Etiam passer invénit domum, * et hirúndo nidum sibi, ubi ponat pullos suos :

Altária tua, Dómine exercítuum, * rex meus et Deus meus! —
Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, * perpétuo laudant te.
Beátus vir, cujus auxílium est a te, * cum sacra itínera in ánimo habet :
Transeúntes per vallem áridam, fontem fácient eam, * ac benedictiónibus véstiet eam plúvia prima.
Procédent de róbore in robur; * vidébunt Deum deórum in Sion.

Psalmus 83, ii

Dómine exercítuum, audi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Clípeus noster, áspice, Deus, * et réspice fáciem uncti tui.
Vere, mélior est dies unus in átriis tuis * quam álii mille;
Consístere malo in límine domus Dei mei, * quam moràri in tabernáculis peccatórum.
Nam sol et clípeus est Dóminus Deus : * grátiam et glóriam largítur Dóminus,
Non negat bona eis * qui ámbulant in innocéntia.
Dómine exercítuum, * beátus homo qui confídit in te.

Psalmus 86

Fundatiónem suam in móntibus sanctis díligit Dóminus : * portas Sion magis quam ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa prædicántur de te, * cívitas Dei! —
Accensébo Rahab et Babel coléntibus me : * ecce, Philistæa et Tyrus populúsque Æthíopum : hi nati sunt illic.
Et de Sion dicétur : « Viritim omnes sunt nati in ea, * et ipse firmávit eam Excélsus ». —
Dóminus scribet in libro populórum : * « Hi nati sunt illic ». —
Et cantábunt, dum chorum ducent : * « Omnes fontes mei sunt in te ».
Ant. Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine.

In Officio feriali

Capitulum Rom. 13, 8

Némini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam.
℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Feria VI Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

Rerum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Misericórdia et véritas.

Psalmus 88, i

Grátias Dómini in ætérnum cantábo; * per omnes generatiónes annuntiábo fidelitátem tuam ore meo.

Dixísti enim : « In ætérnum fundáta est grátia »; * in cælo stabilísti fidelitátem tuam.

« Inii fœdus cum elécto meo; * jurávi David, servo meo :

Usque in ætérnum stabíliam semen tuum, * et fundábo in omnes generatiónes thronum tuum ». —

Cæli mirabília tua célebrant, Dómine, * et fidelitátem tuam in cœtu sanctórum.

Nam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Dómino inter fílios Dei?

Deus est terríbilis in concílio sanctórum, * magnus et treméndus præ ómnibus circa eum.

Dómine, Deus exercítuum, quis par est tibi? * potens es, Dómine, et fidélitas tua circúmdat te.

Tu ímperas supérbiæ maris, * tumórem flúctuum ejus tu compéscis.

Tu transfíxum conculcásti Rahab, * bráchio poténti tuo dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; * orbem terrárum et

quod eum replet tu fundásti;

Aquilónem et austrum tu creásti; * Thabor et Hermon de nómine tuo exsúltant.

Tibi bráchium potens est, * firma manus tua, déxtera tua erécta.

Justítia et jus sunt fundaméntum throni tui; * grátia et fidélitas præcédunt te.

Beátus pópulus qui exsultáre novit; * ámbulant, Dómine, in lúmine vultus tui,

De nómine tuo lætántur semper, * et justítia tua extollúntur.

Nam tu es splendor poténtiæ eórum, * et tuo favóre extóllitur cornu nostrum.

Nam Dómini est clípeus noster, * et Sancti Israel rex noster.

Psalmus 88, ii

Olim locútus es in visióne sanctis tuis et dixísti : * « Impósui corónam poténti; éxtuli eléctum de pópulo.

Invéni David, servum meum, * óleo sancto meo unxi eum,

Ut manus mea sit semper cum eo, * et bráchium meum confírmet eum.

Non decípiet eum inimícus, * neque malígnus déprimet eum.

Sed contúndam coram eo adversários ejus, * et, qui odérunt eum, percútiam.

Fidélitas mea et grátia mea cum ipso; * et in nómine meo extollétur cornu ejus.

Et exténdam super mare manum ejus, * et super flúmina déxteram ejus.

Ipse vocábit me : « Pater meus es tu, * Deus meus et petra salútis meæ ».

Atque ego primogénitum constítuam eum, * celsíssimum inter reges terræ.

In ætérnum servábo ei grátiam meam, * et firmum manébit ei fœdus meum.

Et ætérnum fáciam semen ejus, * et thronum ejus ut dies cæli.

Si derelíquerint fílii ejus legem meam, * neque ambuláverint in præcéptis meis,

Si violáverint statúta mea, * nec custodíerint mandáta mea :

Vírga púniam delíctum eórum, * et verbéribus culpam eórum;

Sed grátiam meam non súbtraham ei, * nec fidem meam fallam.

Non violábo fœdus meum, * neque effátum labiórum meórum mutábo.

Semel jurávi per sanctitátem meam : * Davídi certe non méntiar,

Semen ejus in ætérnum manébit * et thronus ejus coram me erit ut sol,
Ut luna, quæ manet in ætérnum, * testis in cælo fidélis ».

Psalmus 88, iii

TU vero repulísti et abjecísti, * gráviter irátus es uncto tuo.
Sprevísti fœdus servi tui, * profanásti humi corónam ejus.
Diruísti omnes muros ejus, * munitiónes ejus excídio tradidísti.
Diripuérunt eum omnes transeúntes per viam, * ludíbrio factus est vicínis suis.
Extulísti déxteram inimicórum ejus; * implevísti gáudio omnes hostes ejus.
Retudísti áciem gládii ejus, * nec sustentásti eum in prœlio.
Cessáre fecísti splendórem ejus, * et thronum ejus in terram dejecísti.
Breviásti dies adolescéntiæ ejus, * operuísti eum ignomínia. —
Quoúsque, Dómine? abscóndes te semper? * ardébit ut ignis indignátio tua?
Meménto, quam brevis sit vita mea, * quam cadúcos creáveris omnes hómines.
Quis est, qui vivat nec vídeat mortem, * qui e manu ínferi súbtrahat ánimam suam?
Ubi sunt grátiæ tuæ antíquæ, Dómine, * quas David jurásti per fidelitátem tuam?
Meménto, Dómine, contuméliæ servórum tuórum : * porto in sinu meo omnes inimicítias géntium,
Quibus insúltant adversárii tui, Dómine, * quibus insúltant gréssibus uncti tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat! fiat!
Ant. Misericórdia et véritas præcédent fáciem tuam, Dómine.

In Officio feriali

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Feria VI Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.
Ant. Dómine, * † probásti me, et cognovísti me.

Psalmus 138, i

DOmine, † scrutáris me et novísti, * tu novísti me, cum sédeo et cum surgo.
Intélligis cogitatiónes meas e longínquo; cum ámbulo et cum recúmbo, tu pérspicis, * et ad omnes vias meas advértis.
Cum verbum nondum est super linguam meam : * ecce, Dómine, jam nosti totum.
A tergo et a fronte compléceris me, * et ponis super me manum tuam.
Nimis mirábilis est mihi sciéntia hæc, * sublímis : non cápio eam. —
Quo ábeam procul a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndam in cælum, illic es; * si apud ínferos me sternam, ades.
Si sumam pennas auróræ, * si hábitem in término maris :
Etiam illic manus tua ducet me, * et tenébit me déxtera tua.
Si dicam : « Ténebræ saltem opérient me, * et nox instar lucis circúmdabit me » :
Ipsæ ténebræ non erunt obscúræ tibi, et nox sicut dies lucébit : * calígo est tibi sicut lux.
Ant. Dómine, probásti me, et cognovísti me.
Ant. Mirabília ópera tua, * Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Psalmus 138, ii

TU enim formásti renes meos, * texuísti me in útero matris meæ.
Laudo te, quod tam mirífice factus sum, * quod mirabília sunt ópera tua.
Et ánimam meam novísti perfécte, * non látuit te substántia mea,
Quando in occúlto formábar, * quando texébar in profúndis terræ.
Actus meos vidérunt óculi tui, et in libro tuo scripti sunt omnes; * dies

sunt definíti, priúsquam esset vel unus ex eis.

Mihi autem quam árdua sunt consília tua, Deus, * quam ingens summa eórum!

Si dinúmerem ea, plura sunt quam aréna; * si pervénerim ad finem, adhuc sum tecum. —

Utinam occídas ímpium, Deus, * et viri sánguinum recédant a me!

Nam rebéllant contra te dolóse, * pérfide se éfferunt hostes tui.

Nonne, qui odérunt te, Dómine, eos ódio hábeo, * qui insúrgunt in te, sunt mihi tædio?

Perfécto ódio odi eos; * inímici facti sunt mihi. —

Scrutáre me, Deus, et cognósce cor meum; * proba me, et cognósce sensa mea,

Et vide, num via prava incédam, * et deduc me via antíqua.

Ant. Mirabília ópera tua, Dómine, et ánima mea cognóscit nimis.

Ant. Ne derelínquas me, * Dómine, virtus salútis meæ.

Psalmus 139

ERipe me, Dómine, ab hómine malo, * a viro violénto custódi me :

Ab iis qui cógitant mala in corde, * omni die éxcitant lites,

Acuunt linguas suas ut serpens : * venénum áspidum sub lábiis eórum. —

Salva me, Dómine, e mánibus iníqui, * a viro violénto custódi me :

Qui cógitant evértere gressus meos, * supérbi abscóndunt láqueum mihi,

Et funes exténdunt ut rete, * juxta viam tendículas cóllocant mihi.

Dico Dómino : Deus meus es tu; * auscúlta, Dómine, vocem obsecratiónis meæ.

Dómine, Deus, potens auxílium meum! * tegis caput meum die pugnæ. —

Ne concésseris, Dómine, desidéria iníqui, * noli implére consília ejus.

Extóllunt caput qui me circúmdant : * malítia labiórum eórum óbruat eos.

Pluat super eos carbónes ignítos; * in fóveam dejíciat eos, ne resúrgant. —

Vir linguæ malæ non durábit in terra; * virum violéntum repénte cápient mala.

Novi Dóminum jus réddere egéno, * justítiam paupéribus.

Profécto justi celebrábunt nomen tuum, * recti habitábunt in conspéctu tuo.

Ant. Ne derelínquas me, Dómine, virtus salútis meæ.

Ant. Dómine, * † clamávi ad te, exáudi me.

Psalmus 140

DOmine, † clamo ad te : cito succúrre mihi; * auscúlta vocem meam, cum ad te clamo.

Dirigátur ad te orátio mea sicut incénsum, * elátio mánuum meárum ut sacrifícium vespertínum. —

Pone, Dómine, custódiam ad os meum, * excúbias ad óstium labiórum meórum.

Ne inclináveris cor meum ad rem malam, * ad ímpie patránda facínora;

Neque cum viris iníqua agéntibus * vescar unquam lautis cibis eórum.

Percútiat me justus : hæc píetas est; * íncrepet me : óleum est cápitis,

Quod non recusábit caput meum, * sed semper orábo sub malis eórum.

Demíssi sunt juxta petram príncipes eórum, et audiérunt, * quam lénia essent verba mea.

Ut cum terram quis sulcat et findit, * sparsa sunt ossa eórum ad fauces inférni. —

Nam ad te, Dómine Deus, convertúntur óculi mei; * ad te confúgio : ne perdíderis ánimam meam.

Custódi me a láqueo, quem posuérunt mihi, * et a tendículis agéntium iníqua.

Cadant in rétia sua ímpii simul, * dum ego salvus evádam.

Ant. Dómine, clamávi ad te, exáudi me.

Ant. Educ de custódia * ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

Psalmus 141

VOce magna ad Dóminum clamo, * voce magna Dóminum óbsecro.

Effúndo coram eo sollicitúdinem meam, * angústiam meam coram ipso pando.

Cum anxiátur in me spíritus meus, * tu novísti viam meam. —

In via qua incédo, * abscondérunt láqueum mihi.

Respício ad dextram et vídeo, * et non est, qui de me curet.

Non est, quo fúgiam, * non est, qui prospíciat vitæ meæ. —

Clamo ad te, Dómine; dico : Tu es refúgium meum, * pórtio mea in terra vivéntium.

Atténde ad clamórem meum, * quia miser factus sum valde.

Eripe me a persequéntibus me, * quia me fortióres sunt.

De cárcere educ me, * ut grátias agam nómini tuo.

Justi circúmdabunt me, * cum bene féceris mihi. Gl.

Ant. Educ de custódia ánimam meam, Dómine, ad confiténdum nómini tuo.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentecostes anticipatæ)

Capit. 2 Cor. 1, 3-4

BEnedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus

HOminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis et feræ genus :

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis :

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera :
Dissólve litis víncula :
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Depósuit Dóminus * poténtes de sede, et exaltávit húmiles.

In Feria VI Quatuor Temporum, si Vesperæ fuerint de Feria, post repetitam ad Magnificat Antiphonam dicuntur flexis genibus sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israël, ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Voce mea.

Psalmus 76, i

VOX mea ad Deum ascéndit et clamo, vox mea ad Deum, ut áudiat me; * die an-

gústiæ meæ Dóminum quæro.

Manus mea per noctem exténditur indeféssa; * consolatiónem rénuit ánima mea.

Cum Dei recórdor, ingemísco; * cum recógito, déficit spíritus meus.

Tenes vígiles óculos meos; * contúrbor nec possum loqui.

Perpéndo dies antíquos, * et prístinos annos recórdor :

Méditor nocte in corde meo, * recógito et scrutátur spíritus meus :

« Num in ætérnum repéllet Deus, * nec propítius erit ultra?

Num in perpétuum defíciet grátia ejus, * írrita erit promíssio in omnes generatiónes?

Num oblítus est miseréri Deus? * an irátus occlúsit misericórdiam suam? » —

Et dico : « Hic est dolor meus, * quod mutáta est déxtera Altíssimi ».

Memor sum factórum Dómini, * útique memor sum antiquórum mirabílium tuórum.

Et méditor ómnia ópera tua, * et gesta tua perpéndo.

Psalmus 76, ii

DEus, sancta est via tua : * quis deus est magnus ut Deus noster?

Tu es Deus, qui mirabília patras, * notam fecísti in pópulis poténtiam tuam.

Redemísti bráchio tuo pópulum tuum, * fílios Jacob et Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ : tremuérunt, * atque commóti sunt fluctus.

Profudérunt núbila aquas, nubes emisérunt vocem, * atque sagíttæ tuæ volárunt.

Tónitrus tuus in túrbine sónuit, collustrárunt fúlgura orbem : * commóta est et trémuit terra.

Per mare facta est via tua, et sémita tua per aquas multas, * neque apparuérunt vestígia tua.

Duxísti ut gregem pópulum tuum, * per manum Móysis et Aaron.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, exáudi me, * quia miser et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quia devótus sum tibi; * salvum fac servum tuum sperántem in te.

Deus meus es tu : miserére mei, Dómine, * quia assídue ad te clamo.

Lætífica ánimam servi tui, * quia ad te, Dómine, ánimam meam attóllo.

Tu enim, Dómine, es bonus et clemens, * plenus

misericórdiæ in omnes qui ínvocant te.

Auscúlta, Dómine, oratiónem meam, * et atténde ad vocem obsecratiónis meæ.

Die tribulatiónis meæ clamo ad te, * quia exáudies me. —

Non est tibi par inter deos, Dómine, * et non est opus símile óperi tuo :

Omnes gentes, quas fecísti, vénient et adorábunt te, Dómine, * et prædicábunt nomen tuum.

Quia magnus es tu et facis mirabília : * tu solus es Deus. —

Doce me, Dómine, viam tuam, ut ámbulem in veritáte tua; * dírige cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Celebrábo te, Dómine, Deus meus, toto corde meo, * et prædicábo nomen tuum in ætérnum,

Quia misericórdia tua magna fuit erga me, * et eripuísti ánimam meam de profúndis inférni.

Deus, supérbi insurrexérunt contra me, et turba præpoténtium insidiátur vitæ meæ, * neque te ponunt ante óculos suos.

Sed tu, Dómine, Deus miséricors es et benígnus, * tardus ad iram, summe clemens et fidélis.

Réspice in me et miserére mei; * da robur tuum servo tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Signum da mihi favóris tui, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur, * quod tu, Dómine, adjúveris me et consolátus sis me.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : neque obliviscétur miseréri Deus.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jer. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster. ℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Commendo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Commendo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub

umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,
Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.
℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.
℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.
℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

Vísita, quǽsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum. ℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.
℣. Divínum auxílium.
Pater, Ave et Credo.

SABBATO

AD MATUTINUM

Pater, Ave et Credo.
℣. Dómine, lábia mea.
℣. Deus, in adjutórium.

In Officio feriali
(In Officio Dom. anticipatæ)

Invitat. Pópulus Dómini, et oves páscuæ ejus : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Summæ Parens clementiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Uníus et substántiæ,
Trinúsque persónis Deus :

Nostros pius cum cánticis
Fletus benígne súscipe :
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accíncti ut artus éxcubent,
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǽculum. Amen.

In I Nocturno

Ant. Memor fuit in sǽculum * testaménti sui Dóminus, Deus noster.

Psalmus 104, i

Celebráte Dóminum, acclamáte nómini ejus, * nota fácite inter gentes ópera ejus.
Cantáte ei, psállite ei, * enarráte ómnia mirabília ejus.
Gloriámini de nómine sancto ejus; * lætétur cor quæréntium Dóminum.
Consideráte Dóminum et poténtiam ejus, * quǽrite fáciem ejus semper.
Mementóte mirabília ejus quæ fecit, * prodígia ejus, et judícia oris ejus,
Semen Abraham, servi ejus, * fílii Jacob, elécti ejus!
Ipse Dóminus est Deus noster; * in univérsa terra valent judícia ejus. —
Memor est in ætérnum fœderis sui, * promíssi quod dispósuit in mille generatiónes,
Fœderis quod íniit cum Abraham, * et juris jurándi quod dedit Isaac,

Quod státuit pro Jacob firmum decrétum, * pro Israël fœdus ætérnum,
Dicens : Tibi dabo terram Chánaan * in sortem hereditáriam vestram. —
Cum essent número pauci, * exígui et peregríni in terra illa,
Et migrárent de gente in gentem, * et de regno hoc ad pópulum illum,
Némini permísit opprímere eos, * et propter eos corrípuit reges :
« Nolíte tángere unctos meos, * nec prophétis meis intuléritis malum ».

Ant. Memor fuit in sæculum testaménti sui Dóminus, Deus noster.

Ant. Auxit Dóminus * pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Psalmus 104, ii

ET vocávit famem super terram; * et omne subsídium panis subtráxit.
Míserat ante eos virum; * in servitútem venúndatus erat Joseph.
Strínxerant vínculis pedes ejus, * ferro ligátum erat collum ejus,
Donec impléta est prædíctio ejus, * verbum Dómini comprobávit eum.
Misit rex, et solvit eum, * princeps populórum, et liberávit eum.
Constítuit eum dóminum super domum suam, * et príncipem super omnem possessiónem suam,
Ut erudíret próceres ejus pro beneplácito suo * et senes ejus sapiéntiam docéret. —
Tum Israël intrávit in Ægýptum, * et Jacob hospes fuit in terra Cham.
Et multiplicávit pópulum suum valde, * et fecit eum fortiórem inimícis ejus. —
Convértit cor eórum, ut ódio habérent pópulum ejus * et dolóse ágerent in servos ejus :
Tum misit Móysen, servum suum, * Aaron, quem elégerat.
Patravérunt inter eos signa ejus, * et prodígia in terra Cham.

Ant. Auxit Dóminus pópulum suum : et firmávit eum super inimícos ejus.

Ant. Edúxit Deus * pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

Psalmus 104, iii

MIsit ténebras, et facta est calígo, * sed restitérunt verbis ejus.
Convértit aquas eórum in sánguinem, * et occídit pisces eórum.
Scátuit terra eórum ranis, * usque in penetrália regum eórum.

Dixit, et venit agmen muscárum, * culíces in omnes fines eórum.
Dedit eis pro plúvia grándinem, * ignem flammántem per terram eórum.
Et percússit vites eórum et ficus eórum, * et confrégit árbores in fínibus eórum.
Dixit, et venérunt locústæ, * et bruchi sine número;
Et devoravérunt omnem herbam in terra eórum, * et devoravérunt fructus agri eórum.
Et percússit omnes primogénitos in terra eórum, * primítias omnis róboris eórum.
Et edúxit eos cum argénto et auro, * nec fuit in tríbubus eórum infírmus.
Lætáti sunt Ægýptii de profectióne eórum, * quia timor eórum cecíderat super illos. —
Expándit nubem in teguméntum, * et ignem, ut lucéret per noctem.
Petiérunt, et addúxit coturníces, * et pane cæli saturávit eos.
Scidit petram, et manávit aqua, * cucúrrit in desérto ut flumen.
Nam memor fuit verbi sancti sui, * quod déderat Abrahæ, servo suo.
Et edúxit pópulum cum gáudio, * cum exsultatióne eléctos suos.
Et dedit eis terras natiónum, * et ópibus populórum potíti sunt,
Ut custódiant præcépta ejus, * et leges ejus obsérvent.

Ant. Edúxit Deus pópulum suum in exsultatióne, et eléctos suos in lætítia.

In Festis novem Lectionum :

℣. Memor fuit Dóminus verbi sancti sui. ℟. Quod locútus est ad Abraham, púerum suum.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Bened. 1 Benedictióne perpétua. 2 Unigénitus Dei Fílius. 3 Spíritus Sancti grátia.

In II Nocturno

Ant. Salvávit eos Dóminus * propter nomen suum.

Psalmus 105, i

CElebráte Dóminum, quia bonus est, * quia in ætérnum misericórdia ejus.
Quis eloquétur ópera poténtiæ Dómini, * enarrábit omnes laudes ejus?
Beáti qui obsérvant præcépta, * fáciunt, quod justum est, omni témpore.
Meménto mei, Dómine, pro benevoléntia in pópulum tuum; * vísita me auxílio tuo,
Ut delécter felicitáte electórum tuórum, ut gáudeam de gáudio pópuli

tui, * ut glórier cum hereditáte tua. —

Peccávimus, sicut patres nostri, * iniquitátem fécimus, ímpie égimus.

Patres nostri in Ægýpto * non consideravérunt mirabília tua,

Non fuérunt mémores multitúdinis gratiárum tuárum, * sed rebellárunt contra Altíssimum ad Mare Rubrum.

Sed salvávit eos propter nomen suum, * ut manifestáret poténtiam suam.

Et incrépuit Mare Rubrum et exsiccátum est, * et duxit eos per fluctus velut per desértum.

Et salvávit eos de manu osóris, * et liberávit eos de manu inimíci.

Et aquæ operuérunt adversários eórum : * ne unus quidem ex eis remánsit.

Et crediderunt verbis ejus, * et cantavérunt laudes ejus. —

Cito oblíti sunt ópera ejus : * non sunt confísi consílio ejus.

Et indulsérunt concupiscéntiæ in desérto, * et tentavérunt Deum in solitúdine.

Et concéssit eis petitiónem eórum, * sed tabem immísit eis. —

Et invidérunt Móysi in castris, * Aaron, sancto Dómini.

Apérta est terra et deglutívit Dathan, * et opéruit catérvam Abíron.

Et exársit ignis in catérvam eórum : * flamma combússit iníquos.

Ant. Salvávit eos Dóminus propter nomen suum.

Ant. Oblíti sunt Deum, * qui salvávit eos.

Psalmus 105, ii

FEcérunt vítulum in Horeb, * et adoravérunt idólum ex auro fusum.

Et commutavérunt glóriam suam * cum effígie tauri comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Dei, qui salvávit eos, * qui fecit porténta in Ægýpto,

Mirabília in terra Cham, * stupénda ad Mare Rubrum.

Et cogitábat dispérdere eos, * nisi Móyses, eléctus ejus,

Intercessísset apud eum, * ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos. —

Et sprevérunt terram desiderábilem; * non crediderunt verbo ejus.

Et murmuravérunt in tabernáculis suis, * non obœdiérunt Dómino.

Et erécta manu jurávit eis * se prostratúrum eos in desérto,

Et dispersúrum semen eórum inter natiónes, * et dissipatúrum eos per terras. —

Et adhæsérunt Beélphegor, * et comedérunt sacrifícia deórum mortuórum.

Et provocavérunt eum facinóribus suis, * et írruit in eos plaga.

Sed surréxit Phínees et judicávit, * et plaga cessávit.

Et imputátum est ei in méritum * in omnes generatiónes usque in ætérnum. —

Et irritavérunt eum ad Aquas Meríba, * et male evénit Móysi propter eos,

Quia exacerbavérunt spíritum ejus, * et inconsúlte locútus est lábiis suis.

Ant. Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos.

Ant. Cum tribularéntur, * vidit Dóminus : et audívit oratiónem eórum.

Psalmus 105, iii

NON disperdidérunt gentes, * quas Dóminus jússerat eos.

Et commiscuérunt se géntibus, * et didicérunt ópera eórum;

Et coluérunt sculptília eórum, * quæ láqueus facta sunt eis.

Et immolavérunt fílios suos * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem : sánguinem filiórum filiarúmque suárum, * quos immolavérunt sculptílibus Chánaan.

Et terra pollúta est sánguine, et contamináti sunt opéribus suis,* et fornicáti sunt facinóribus suis. —

Et exársit furor Dómini in pópulum suum, * et abominátus est hereditátem suam.

Et trádidit eos in manus géntium, * et domináti sunt in eos, qui óderant eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, * et oppréssi sunt sub manu eórum.

Sæpenúmero liberávit eos; ipsi autem exacerbavérunt eum consíliis suis, * et prostráti sunt ob iniquitátes suas.

Sed respéxit tribulatiónem eórum, * cum audísset oratiónem eórum.

Et recordátus est in grátiam eórum fœderis sui, * et pænítuit eum propter multam misericórdiam suam.

Et misericórdiam conciliávit eis * apud omnes qui captívos dúxerant eos. —

Salvos nos fac, Dómine, Deus noster, * et cóngrega nos de natiónibus,

Ut celebrémus nomen sanctum tuum, * et gloriémur de laude tua.

Benedíctus Dóminus, Deus Israel, a sæculo in sæculum : * et omnis pópulus dicat : amen!

Ant. Cum tribularéntur, vidit Dóminus : et audívit oratiónem eórum.

In Festis novem Lectionum : ℣. Salvos nos fac, Dómine, Deus noster. ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo.

Absolutio Ipsíus píetas et.

Bened. 4 Deus Pater omnípotens. 5 Christus perpétuæ. 6 Ignem sui amóris.

In III Nocturno

Ant. Clamavérunt ad Dóminum : * et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Psalmus 106, i

Celebráte Dóminum, quóniam bonus, * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sic dicant qui redémpti sunt a Dómino, * quos redémit de manu inimíci,

Quosque congregávit ex terris, ex orïénte et occásu, * ex aquilóne et austro. —

Erravérunt in desérto, in solitúdine, * viam ad civitátem habitábilem non invenérunt.

Esuriébant et sitiébant, * vita eórum deficiébat in ipsis.

Et clamavérunt ad Dóminum in angústiis suis; * a tribulatiónibus eórum erípuit eos.

Et duxit eos via recta, * ut venírent in civitátem habitábilem.

Grátias agant Dómino pro misericórdia ejus, * et pro mirabílibus ejus erga fílios hóminum,

Quia satiávit ánimam famélicam, * et ánimam esuriéntem implévit bonis. —

Sedérunt in ténebris et in obscúro, * ligáti miséria et ferro.

Nam rebelláverant contra elóquia Dei, * et despéxerant consílium Altíssimi.

Et humiliávit ærúmnis cor eórum, * vacillárunt nec fuit qui subveníret.

Et clamavérunt ad Dóminum in angústiis suis, * a tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos e ténebris et ex obscúro, * et víncula eórum disrúpit.

Grátias agant Dómino pro misericórdia ejus, * et pro mirabílibus ejus erga fílios hóminum,

Quod confrégit portas æreas * et vectes férreos contrívit.

Ant. Clamavérunt ad Dóminum : et de necessitátibus eórum liberávit eos.

Ant. Ipsi vidérunt * ópera Dei, et mirabília ejus.

Psalmus 106, ii

Ægrotábant propter iniquitátem suam, * et propter delícta sua affligebántur;

Omnem escam abominabátur ánima eórum, * et appropinquavérunt ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum in angústiis suis, * a tribulatiónibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, ut sanáret eos, * et ex intéritu erípuit eos.

Grátias agant Dómino pro misericórdia ejus, * et pro mirabílibus ejus erga fílios hóminum.

Et sacríficent sacrifícia laudis * et enárrent ópera ejus cum exsultatióne. —

Qui descénderant náribus in mare, * mercatúram factúri in aquis magnis,

Hi vidérunt ópera Dómini, * et mirabília ejus in pélago.

Dixit, et concitávit ventum procellósum, * qui in altum éxtulit undas ejus.

Ascendébant usque ad cælos, descendébant usque ad ima; * ánima eórum tabescébat in malis.

Titubábant et nutábant ut ébrii; * et absórpta est omnis perítia eórum.

Et clamavérunt ad Dóminum in angústiis suis, * et e tribulatiónibus eórum edúxit eos.

Sedávit procéllam in auram lenem, * et conticuérunt fluctus maris.

Et lætáti sunt, quod siluérunt, * et dedúxit eos in portum optátum.

Grátias agant Dómino pro misericórdia ejus, * et pro mirabílibus ejus erga fílios hóminum.

Et célebrent eum in cœtu pópuli, * et in conséssu seniórum laudent eum.

Ant. Ipsi vidérunt ópera Dei, et mirabília ejus.

Ant. Vidébunt recti, * et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

Psalmus 106, iii

Convértit flúmina in desértum, * et fontes aquárum in terram sitiéntem,

Terram frugíferam in salsúginem, * propter malítiam habitántium in ea.

Convértit desértum in lacum aquárum, * et terram áridam in fontes aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes, * et condidérunt civitátem habitábilem.

Et seminavérunt agros et plantavérunt víneas, * et obtinuérunt provéntus frugum.

Et benedíxit eis et multiplicáti sunt valde, * et pécora non pauca tríbuit eis.

Et pauci facti sunt et abjécti * ob pressúram malórum et afflictiónis;

Sed qui effúndit contémptum super príncipes * eósque erráre facit per ínvia desérta,

Sublevávit egénum de miséria, * et famílias fecit numerósas ut greges. —

Vident recti et lætántur, * et omnis malítia claudit os suum.

Quis est sápiens, qui obsérvet hæc, * et probe perpéndat misericórdias Dómini?

Ant. Vidébunt recti, et lætabúntur, et intélligent misericórdias Dómini.

In feriali Officio, in Officio Dominicæ anticipatæ ac S. Mariæ in Sabbato et in Festis :

℣. Exáltent Dóminum in ecclésia plebis. ℟. Et in cáthedra seniórum laudent eum.

In Officio novem Lectionum

Absolutio A vínculis.

Bened. 7 Evangélica léctio. 8 In Festis Domini : Divínum auxílium.

In Festis B. M. V. : Cujus festum cólimus, ipsa Virgo.

In Festis Sanctorum : Cujus (vel Quorum aut Quarum) festum cólimus. 9 Ad societátem. (Per evangelica dicta.)

In Officio trium Lectionum

Absolutio A vínculis.

In Feriis cum Homilia :

Bened. 1 Evangélica. 2 Divínum. 3 Ad societátem.

In Octava simplici :

Bened. 1 Ille nos benedícat. 2 Cujus (vel Quorum aut Quarum). 3 Ad societátem.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato

Absol. Précibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. Amen.

Bened. 1 Nos cum prole pia benedícat Virgo María. Amen.

2 Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. Amen.

3 Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. Amen.

AD LAUDES I

In Sabbatis extra Vigilias communes et Quatuor Tempora occurrentibus, in Festis novem Lectionum, in omnibus Officiis de Octava non privilegiata, atque in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato.

(Pater noster et Ave.)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Fílii Sion * exsúltent in Rege suo.

Psalmus 149

CAntáte Dómino cánticum novum; * laus ejus sonet in cœtu sanctórum.

Lætétur Israel de factóre suo, * fílii Sion exsúltent de rege suo.

Laudent nomen ejus choro, * týmpano et cíthara psallant ei,

Quia Dóminus díligit pópulum suum, * et húmiles victória ornat.

Exsúltent sancti de glória, * læténtur in cubílibus suis. —

Præcónia Dei sint in gútture eórum, * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ut fáciant vindíctam in géntibus, * castigatiónes in pópulis;

Ut álligent reges eórum compédibus, * et nóbiles eórum mánicis férreis;

Ut fáciant de eis judícium præstitútum : * hoc glóriæ est ómnibus sanctis ejus.

Ant. Fílii Sion exsúltent in Rege suo.

Ant. Quam magnificáta * sunt ópera tua, Dómine!

Psalmus 91

BOnum est celebráre Dóminum, * et psállere nómini tuo, Altíssime :

Annuntiáre mane misericórdiam tuam * et fidelitátem tuam per noctes

Psaltério decachórdo et lyra, * cum cántico ad cítharam.

Nam me delectas, Dómine, factis tuis, * de opéribus mánuum tuárum exsúlto. —

Quam magnífica sunt ópera tua, Dómine, * quam profúndæ cogitatiónes tuæ!

Vir insípiens non cognóscit, * et stultus non intélligit hæc.

Etsi ímpii flóreant ut herba, * et spléndeant omnes male agéntes,

Excídio destinántur sempitérno : * tu autem in ætérnum excélsus es, Dómine. —

Nam ecce inimíci tui, Dómine, nam ecce inimíci tui períbunt : * dispergéntur omnes male agéntes.

Extulísti sicut cornu búbali cornu meum; * perfudísti me óleo puríssimo.

Et óculus meus despéxit inimícos meos, * et de insurgéntibus contra me malígnis læta audiérunt aures meæ. —

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani crescet.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis Dei nostri florébunt.

Fructum ferent étiam in senectúte, * sucósi et végeti erunt,

Ut annúntient, quam rectus sit Dóminus, Petra mea, * neque iniquitátem esse in eo.

Ant. Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine!

Ant. Lætábitur justus * in Dómino et sperábit in eo.

Psalmus 63

AUdi, Deus, vocem meam, dum queror; * a timóre inimíci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malignórum, * a tumúltu agéntium iníqua,
Qui ácuunt ut gládium linguas suas, * dírigunt ut sagíttas verba venenáta,
Ut fériant ex látebris innocéntem, * de improvíso fériant eum nihil timéntes.
Fírmiter propónunt sibi rem malam, conspírant de láqueis tendéndis occúlte, * dicunt : « Quis eos vidébit? »
Excógitant nefária, occúltant cogitatiónes excogitátas, * et mens cujúsque et cor sunt profúnda. —
Sed Deus ferit eos sagíttis, * de improvíso percutiúntur vulnéribus,
Et ruínam parat eis lingua ipsórum : * cápita movent omnes qui vident eos.
Et omnes timent et prædicant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.
Lætátur justus in Dómino et cónfugit ad eum, * et gloriántur omnes recti corde.

Ant. Lætábitur justus in Dómino et sperábit in eo.

Ant. Osténde nobis, Dómine, * lucem miseratiónum tuárum.

Canticum Ecclesiastici
Eccli. 36, 1-16

Miserére nostri, Deus univérsi, et réspice nos, * et ínjice timórem tuum cunctis géntibus.
Attólle manum tuam contra gentes aliénas, * ut vídeant poténtiam tuam.
Sicut coram eis sanctum te ostendísti in nobis, * sic coram nobis gloriósum te præbe in eis,
Ut cognóscant, sicut et nos cognóvimus, * non esse deum præter te, Dómine. —
Rénova signa et instáura mirabília; * illústra manum et bráchium dextrum.
Súscita iram, et effúnde furórem; * tolle adversárium et déstrue inimícum.
Accélera tempus et státue finem, * ut enárrent magna ópera tua.
Flamma iræ devorétur qui evádere conátur, * et qui affígunt pópulum tuum, in intéritum ruant.
Cóntere cápita príncipum inimicórum, * qui dicunt : « Non est álius præter nos ». —
Cóngrega omnes tribus Jacob, * et hereditátem da eis sicut diébus antíquis.
Miserére pópuli tui, Dómine, qui vocátur nómine tuo, * et Israel quem primogénitum appellásti.
Miserére civitátis sanctæ tuæ Jerúsalem, * loci habitatiónis tuæ.

Reple Sion láudibus tuis, * et glória tua templum tuum.

Ant. Osténde nobis, Dómine, lucem miseratiónum tuárum.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctuário ejus, * laudáte eum in augústo firmaménto ejus.
Laudáte eum propter grándia ópera ejus, * laudáte eum propter summam majestátem ejus.
Laudáte eum clangóre tubæ, * laudáte eum psaltério et cíthara.
Laudáte eum týmpano et choro, * laudáte eum chordis et órgano.
Laudáte eum cýmbalis sonóris, laudáte eum cýmbalis crepitántibus : * omne quod spirat, laudet Dóminum!

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

In Officio feriali

(In Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capit. Rom. 13, 12-13

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

Auróra jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

In Dominica post Octavam Pentecostes anticipata Ant. ad Benedictus ut in Proprio de Tempore.

Reliqua ut in Ordinario.

AD LAUDES II

In Quatuor Temporibus et in Vigiliis communibus, quando fit Officium de Feria.

(Pater noster et Ave)

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Benígne fac, Dómine.

Psalmus 50

Iserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.

Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —

Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.

Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —

Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.

Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.

Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —

Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.

Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.

Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.

Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —

Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.

Ant. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion.

Ant. Rectus Dóminus.

Psalmus 91

BOnum est celebráre Dóminum, * et psállere nómini tuo, Altíssime :

Annuntiáre mane misericórdiam tuam * et fidelitátem tuam per noctes.

Psaltério decachórdo et lyra, * cum cántico ad cítharam.

Nam me delectas, Dómine, factis tuis, * de opéribus mánuum tuárum exsúlto. —

Quam magnífica sunt ópera tua, Dómine, * quam profúndæ cogitatiónes tuæ!

Vir insípiens non cognóscit, * et stultus non intélligit hæc.

Etsi ímpii flóreant ut herba, * et spléndeant omnes male agéntes,

Excídio destinántur sempitérno : * tu autem in ætérnum excélsus es, Dómine. —

Nam ecce inimíci tui, Dómine, nam ecce inimíci tui períbunt : * dispergéntur omnes male agéntes.

Extulísti sicut cornu búbali cornu meum; * perfudísti me óleo puríssimo.

Et óculus meus despéxit inimícos meos, * et de insurgéntibus contra me malígnis læta audiérunt aures meæ. —

Justus ut palma florébit, * sicut cedrus Líbani crescet.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis Dei nostri florébunt.

Fructum ferent étiam in senectúte, * sucósi et végeti erunt,

Ut annúntient, quam rectus sit Dóminus, Petra mea, * neque iniquitátem esse in eo.

Ant. Rectus Dóminus, Deus noster : et non est iníquitas in eo.

Ant. A timóre inimíci.

Psalmus 63

AUdi, Deus, vocem meam, dum queror; * a timóre inimíci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malignórum, * a tumúltu agéntium iníqua,

Qui ácuunt ut gládium linguas suas, * dírigunt ut sagíttas verba venenáta,

Ut fériant ex látebris innocéntem, * de improvíso fériant eum nihil timéntes.

Fírmiter propónunt sibi rem malam, conspírant de láqueis tendéndis occúlte, * dicunt : « Quis eos vidébit? »

Excógitant nefária, occúltant cogitatiónes excogitátas, * et mens cujúsque et cor sunt profúnda. —

Sed Deus ferit eos sagíttis, * de improvíso percutiúntur vulnéribus,

Et ruínam parat eis lingua ipsórum : * cápita movent omnes qui vident eos.

Et omnes timent et prædícant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.

Lætátur justus in Dómino et cónfugit ad eum, * et gloriántur omnes recti corde. Gl.

Ant. A timóre inimíci éripe, Dómine, ánimam meam.

Ant. In servis suis.

Canticum Moysis

Deut. 32, 1-43

AUscultáte, cæli, et loquar; * et terra áudiat verba oris mei.

Descéndat ut plúvia doctrína mea; * stillet ut ros elóquium meum,

Sicut imber super herbam, * et sicut plúvia super gramen.

Etenim nomen Dómini prædicábo : * tribúite glóriam Deo nostro.

Petra est : perfécta sunt ópera ejus; * nam omnes viæ ejus sunt justæ.

Deus fidélis est et absque iniquitáte : * justus et rectus.

Male egérunt in eum fílii degéneres, * generátio prava atque pervérsa.

Hæccine retribúitis Dómino, * pópule stulte et insípiens?

Nonne ipse est pater tuus, qui creávit te, * nonne ipse te fecit et cóndidit? —

Meménto diérum antiquórum; * perpéndite annos ómnium generatiónum :

Intérroga patrem tuum, et indicábit tibi, * senes tuos, et dicent tibi :

Quando Altíssimus géntibus assignávit terras, * quando divísit fílios Adam,

Státuit términos populis * secúndum númerum filiórum Israel;

Pars enim Dómini est pópulus ejus, * Jacob sors hereditária ejus.

Invénit eum in terra desérta, * in loco incúlto, in ululátu solitúdinis.

Fovit eum et atténdit ad eum, * custodívit eum ut pupíllam óculi sui.

Sicut áquila éxcitat nidum suum, * vólitat super pullos suos,

Ita expándit alas suas et tulit eum, * portávit eum super pennas suas.

Dóminus solus duxit eum, * neque ullus erat cum eo deus aliénus.

Vexit eum super excélsa terræ, * cibávit eum provéntu agrórum.

Sugéndum dedit ei mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo;

Butýrum arménti et lac óvium * cum ádipe agnórum et aríetum,

Tauros Basan et hircos cum ádipe opímo fruménti, * et sánguinem uvæ bibísti, vinum generósum. —

Manducávit Jacob et satiátus est, pinguis factus est diléctus et recalcitrávit : * pinguis factus est, saginátus, obésus.

Derelíquit Deum, factórem suum, * et despéxit petram salútis suæ.

Provocavérunt eum diis aliénis, * abominatiónibus irritavérunt eum.

Immolavérunt dæmóniis, qui non sunt dii, * diis quos ignoráverant,

Novis qui recens venérunt, * quos non coluérant patres vestri.

Petram, quæ génuit te, neglexísti, * et oblítus es Dei factóris tui. —

Et vidit Dóminus et fastidívit, * irritátus a fíliis et filiábus suis.

Et ait : Abscóndam fáciem meam ab eis; * vidébo quis futúrus sit finis eórum;

Generátio enim pervérsa sunt, * fílii in quibus nulla est fides.

Ipsi provocavérunt me eo qui non est deus, * irritavérunt me vanis idólis suis :

Ego autem provocábo illos eo qui non est pópulus, * gente stulta irritábo eos.

Nam ignis accénsus est ab ira mea, * et ardébit usque ad ima inférni,

Et vorábit terram et fructus ejus, * et móntium fundaménta combúret.

Accumulábo eis mala super mala, * omnes sagíttas meas mittam in eos.

Lassabúntur fame et vorabúntur febri * et peste amára.

Et dentes bestiárum immíttam in eos, * cum venéno reptántium in terra.

Foris absúmet gládius * et in conclávibus pavor.

Júvenem simul et vírginem, * lacténtem cum hómine sene. —

Dixíssem : « Dispérdam eos; * delébo ex homínibus memóriam eórum »,

Nisi jactántiam timérem inimíci, * ne pérperam intellígerent hostes eórum,

Ne dícerent : « Manus nostra præváluit; * non Dóminus hæc ómnia fecit ».

Nam gens absque consílio sunt, * et sensus non est in eis.

Si sapiéntes essent, intellígerent hæc, * atténderent quis futúrus sit finis ipsórum :

Quómodo unus perséquitur mille, * et duo fugant decem míllia?

Nonne quia Deus eórum véndidit eos, * et Dóminus trádidit eos?

Neque enim símilis est Deo nostro deus eórum : * et ipsi inimíci nostri sunt testes.

Profécto de vite Sodomórum próvenit vitis eórum, * et de campis Gomórrhæ;

Uvæ eórum sunt uvæ venenátæ, * racémos habent amáros.

Venénum dracónum est vinum eórum, * et virus serpéntium dirum.

Nonne hæc apud me asservántur, * obsignáta in thesáuris meis?

Mea erit últio atque vindícta, * quo die vacillábunt pedes eórum.

Nam prope est dies intéritus eórum, * et sors mala eórum propínquat. —

Nam Dóminus tuébitur jus pópuli sui, * et miserébitur servórum suórum.

Quando vidébit lassári manum, * et defícere servos et líberos,

Dicet : Ubi sunt dii eórum, * petra, ad quam confugérunt?

Qui manducábant ádipem sacrificiórum eórum, * bibébant vinum libátum ab eis?

Surgant, et opituléntur vobis, * et protectióni sint vobis.

Vidéte nunc : ego, égomet sum, * et præter me non est Deus;

Ego occído, et vitam restítuo, percútio, et ego sano; * neque quisquam salvábit e manu mea. —

Profécto ad cælum attóllo manum meam, * et dico : « Ego in ætérnum vivam :

Cum acúero fulmen gládii mei, * et ad judícium se accínxerit manus mea,

Reddam ultiónem adversáriis meis, * et retríbuam eis, qui me odérunt.

Sánguine inebriábo sagíttas meas, * et gládius meus vorábit carnes,

De sánguine occisórum et captivórum, * de cápite ducum inimicórum ».

Exsultáte, gentes, de pópulo ejus : * quia sánguinem vindicábit servórum suórum,

Et ultiónem reddet adversáriis suis, * et expiábit terram suam et pópulum suum.

Ant. In servis suis miserébitur Dóminus : et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Laudáte. †

Psalmus 150

LAudáte † Dóminum in sanctuário ejus, * laudáte eum in augústo firmaménto ejus.

Laudáte eum propter grándia ópera ejus, * laudáte eum propter summam majestátem ejus.

Laudáte eum clangóre tubæ, * laudáte eum psaltério et cíthara.

Laudáte eum týmpano et choro, * laudáte eum chordis et órgano.

Laudáte eum cýmbalis sonóris, laudáte eum cýmbalis crepitántibus : * omne quod spirat, laudet Dóminum!

Ant. Laudáte Dóminum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Capit. Rom. 13, 12-13

NOX præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus

AUróra jam spargit polum :
Terris dies illábitur :
Lucis resúltat spículum :
Discédat omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet :
Mentis reátus córruat :
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Replēti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

¶ Sequens Ant. ad Benedictus dicitur etiam in Sabbato Quatuor Temporum.

Ad Bened. Ant. Illúmina, Dómine, * sedéntes in ténebris et umbra mortis, et dírige pedes nostros in viam pacis.

Expleto Cantico ac repetita Ant., dicuntur sequentes

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster, quod dicitur a solo Hebdomadario totum clara voce, usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere, Dómine, úsquequo? ℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et sancti tui exsúltent.

℣. Orémus pro beatíssimo Papa nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus et pro Antístite nostro N. ℟. Stet et pascat in fortitúdine tua, Dómine, in sublimitáte nóminis tui.

℣. Dómine, salvum fac regem. ℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et bénedic hereditáti tuæ. ℟. Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua. ℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. Amen.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro afflíctis et captívis. ℟. Líbera eos, Deus Israel, ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.
℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD PRIMAM

Pater, Ave et Credo.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

JAM lucis orto sídere,
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet :
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia :
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

*Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. Exaltáre, Dómine.

Psalmus 93, i

DEus ultor, Dómine, * Deus ultor, affúlge.
Exsúrge, qui júdicas terram; * redde, quod meréntur, supérbis.
Quoúsque ímpii, Dómine, * quoúsque ímpii gloriabúntur,
Effútient, loquéntur insoléntér, * jactábunt se, qui iníqua patrant? —
Pópulum tuum, Dómine, concúlcant, * et hereditátem tuam afflígunt;
Víduam et peregrínum trucídant, * et occídunt pupíllos.
Et dicunt : Non videt Dóminus, * neque advértit Deus Jacob. —
Intellígite, stulti in pópulo, * et insipiéntes, quando sapiétis?
Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut, qui finxit óculum, non vidébit?
Qui érudit gentes, non castigábit? * qui docet hómines sciéntiam?
Dóminus novit cogitatiónes hóminum : * sunt enim inánes.

Psalmus 93, ii

BEátus vir, quem érudis, Dómine, * et ínstruis lege tua,
Ut des ei réquiem a diébus malis, * donec ímpio fóvea fodiátur.
Neque enim rejíciet Dóminus pópulum suum, * et hereditátem suam non derelínquet;
Sed ad justítiam redíbit judícium, * eámque sequéntur omnes recti corde. —
Quis consúrget pro me contra male agéntes? * quis stabit pro me contra patrántes iníqua?
Nisi Dóminus juváret me, * brevi habitáret in loco siléntii ánima mea.
Cum cógito : « Vacíllat pes meus », * grátia tua, Dómine, me susténtat.
Cum anxietátes multiplicántur in corde meo, * consolatiónes tuæ delectant ánimam meam. —
Num sociábitur tecum tribúnal iníquum, * quod vexatiónes creat sub spécie legis?
Invádant ánimam justi, * et sánguinem innocéntem condémnent :
Dóminus certe erit præsídium mihi, * et Deus meus petra refúgii mei.
Et repéndet illis iniquitátem eórum, et ipsórum malítia perdet eos, * perdet eos Dóminus Deus noster.

Psalmus 107

FIrmum est cor meum, Deus, firmum cor meum; * cantábo et psallam.
Evígila, ánima mea; evigiláte, psaltérium et cíthara! * excitábo auróram.

Laudábo te in pópulis, Dómine, * et psallam tibi in natiónibus,
Quóniam magna est usque ad cælum misericórdia tua, * et usque ad nubes fidélitas tua.
Excélsus appáre super cælos, Deus; * super omnem terram sit glória tua.
Ut liberéntur dilécti tui, * ádjuva déxtera tua, et exáudi nos. —
Deus locútus est in sanctuário suo : * « Exsultábo et partíbor Sichem, et vallem Succoth dimétiar;
Mea est terra Gálaad, et mea terra Manásse, * et Ephraim gálea cápitis mei, Juda sceptrum meum,
Moab pelvis lotiónis meæ; super Edom ponam calceaméntum meum, * de Philistæa triumphábo ». —
Quis addúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Edom?
Nonne tu, Deus, qui repulísti nos, * nec jam egréderis, Deus, cum exercítibus nostris?
Da nobis auxílium contra inimícum, * quia vanum est subsídium hóminum.
Per Deum fórtiter agémus, * et ipse conculcábit inimícos nostros.

¶ Quando ad Laudes dictus fuerit Ps. 50 Miserére, hic subjungitur Ps. 149, qui in Laudibus locum non habuit.

Psalmus 149

Cantáte Dómino cánticum novum;* laus ejus sonet in cœtu sanctórum.
Lætétur Israël de factóre suo, * fílii Sion exsúltent de rege suo.
Laudent nomen ejus choro, * týmpano et cíthara psallant ei,
Quia Dóminus díligit pópulum suum, * et húmiles victória ornat.
Exsúltent sancti de glória, * læténtur in cubílibus suis. —
Præcónia Dei sint in gútture eórum, * et gládii ancípites in mánibus eórum :
Ut fáciant vindíctam in géntibus, * castigatiónes in pópulis;
Ut álligent reges eórum compédibus, * et nóbiles eórum mánicis férreis;
Ut fáciant de eis judícium præstitútum : * hoc glóriæ est ómnibus sanctis ejus.

Secus vero, tribus Psalmis expletis, statim dicitur Ant.

Ant. Exaltáre, Dómine, qui júdicas terram : redde retributiónem supérbis.

In Officio Festi vel Octavæ, Dominicæ anticipatæ ac sanctæ Mariæ in Sabbato :

Capitulum 1 Tim. 1, 17

Regi sæculórum immortáli et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

In omnibus autem Feriis et in Vigiliis communibus :

Capitulum Zach. 8, 19

Pacem et veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.

℟. br. Christe, Fili Dei vivi, * Miserére nobis. Christe. ℣. Qui sedes ad déxteram Patris. Miserére nobis. Glória. Christe.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

In Officio sanctæ Mariæ in Sabbato dicitur sequens

℣. Qui natus es de María Vírgine.

Preces dominicales et feriales (si dicendæ sint)

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine, avérte fáciem tuam a peccátis meis. ℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me, Deus. ℟. Et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua. ℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui. ℟. Et spíritu principáli confírma me.

In Precibus ferialibus tantum

℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo. ℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. ℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem. ℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. ℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos, Deus, salutáris noster. ℟. Spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális. ℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Benedic, ánima mea, Dómino. ℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis. ℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.
℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam. ℟. Qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.
℣. Qui replet in bonis desidérium tuum. ℟. Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

In utrisque Precibus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.
℣. Dignáre, Dómine, die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
Orémus. Oratio
Domine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti : tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℣. Benedicámus Dómino.

Deinde in Choro legitur Martyrologium.
Postea Hebdomadarius dicit :
℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors Sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus :

Oratio
Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter; ultimo additur : Glória Patri. Sicut erat.

Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos, Dómine, et in ópera tua, et dírige fílios eórum. ℟. Et

sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dírige super nos, et opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

Orémus. Oratio
Dirígere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus, Rex cæli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum : ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum ℟. Amen.
℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)
Dominus autem dírigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem.

E Proprio Sanctorum

Pro Oct. Omn. Sanctorum
Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

E Communi Sanctorum

Pro Apostolis
Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

Pro Martyre
Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

Pro pluribus Martyribus
Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

Pro Conf. Pont.
Fungi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

Pro Conf. non Pont.
Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

Pro Virgine Martyre

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

Pro Martyre tantum

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virg. nec Mart.

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

ET abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce, nova fácio ómnia.

In Officiis B. Mariæ V.

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedícite. ℟. Deus.

Bened. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Deinde dicitur tantum Pater noster secreto, nisi sequatur alia Hora.

AD TERTIAM

Pater noster et Ave.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

NUnc, Sancte, nobis, Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri
Nostro refúsus péctori.

Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flamméscat igne cáritas,
Accéndat ardor próximos.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101, i

DOmine, exáudi oratiónem meam, * et clamor meus ad te véniat.
Noli abscóndere fáciem tuam a me * die angústiæ meæ.
Inclína ad me aurem tuam : * quando te ínvoco, velóciter exáudi me. —
Nam dies mei evanéscunt ut fumus, * et ossa mea ut ignis ardent.
Exústum, ut herba, aréscit cor meum,* oblivíscor comédere panem meum.
Propter veheméntiam gémitus mei * adhærent ossa mea cuti meæ.
Símilis sum pelicáno desérti, * factus velut nóctua in ruínis.
Insómnis sum et ingemísco, * sicut avis solitária in tecto.
Perpétuo insúltant mihi inimíci mei; * qui furunt contra me, imprecántur nómine meo.
Nam cínerem cómedo tamquam panem, * et potum meum mísceo cum fletu,
Propter indignatiónem et furórem tuum, * quia me extulísti et dejecísti.
Dies mei símiles sunt umbræ proténsæ, * et ego sicut herba arésco.

Psalmus 101, ii

TU autem, Dómine, in ætérnum manes, * et nomen tuum in omnes generatiónes.
Tu exsúrge et propítius esto Sion, * quia tempus est, ut misereáris ejus, quia venit hora.
Nam servi tui díligunt lápides ejus, * et ruínas ejus commiseréntur.
Et reverebúntur gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam,
Cum Dóminus instaurá-verit Sion, * apparúerit in glória sua,
Convérterit se ad oratiónem ínopum, * nec rejécerit oratiónem eórum.
Scribántur hæc pro generatióne ventúra, * et pópulus qui creábitur, colláudet Dóminum.
Nam Dóminus respéxit de excélso sanctuário suo, * de cælo prospéxit in terram,
Ut audíret gémitus captivórum, * ut liberáret addíctos morti,
Ut nomen Dómini annuntiétur in Sion, * et ejus laus in Jerúsalem,
Quando pópuli congregabúntur simul * et regna, ut sérviant Dómino. Gl.

Psalmus 101, iii

CONsúmpsit in via vires meas, * præcídit dies meos.

Dico : Deus meus, ne abstúleris me in dimídio diérum meórum; * per omnes generatiónes durant anni tui.

In primórdiis terram fundásti, * et opus mánuum tuárum est cælum.

Ista períbunt, tu autem permanébis, * et univérsa sicut vestis veteráscent.

Sicut vestiméntum mutas ea, et mutántur; * tu autem es idem, et anni tui non habent finem.

Fílii servórum tuórum habitábunt secúri, * et semen eórum coram te durábit.

Ant. Clamor meus, Dómine, ad te pervéniat : non avértas fáciem tuam a me.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capitulum Jer. 17, 14

SAna me, Dómine, et sanábor : salvum me fac, et salvus ero : quóniam laus mea tu es.

℟. br. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana. ℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. Quia. Glória Patri. Sana.

℣. Adjútor meus esto, ne derelínquas me. ℟. Neque despícias me, Deus, salutáris meus.

In Sabbato Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD SEXTAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem :

Exstíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer salútem córporum,
Verámque pacem córdium.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Dómine, Deus meus.

Psalmus 103, i

BEnedic, ánima mea, Dómino! * Dómine, Deus meus, magnus es valde!

Majestátem et decórem indútus es, * amíctus lúmine sicut pállio.

Extendísti cælum sicut aulæum, * exstruxísti super aquas conclávia tua.

Nubes constítuis currum tuum, * ámbulas super alas venti.

Núntios tuos facis ventos, * et minístros tuos ignem ardéntem. —

Fundásti terram super bases ejus : * non vacillábit in sæculum sæculi.

Océano ut vestiménto texísti eam, * super montes stetérunt aquæ.

Increpánte te fugérunt, * te tonánte trepidárunt.

Ascendérunt montes, descendérunt valles * in locum quem statuísti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediántur, * ne íterum opériant terram. —

Fontes deflúere jubes in rivos * qui manant inter montes,

Potum præbent omni béstiæ agri : * ónagri exstínguunt sitim suam;

Juxta eos hábitant vólucres cæli * inter ramos edunt vocem.

Psalmus 103, ii

RIgas montes de conclávibus tuis, * fructu óperum tuórum satiátur terra.

Prodúcis gramen juméntis * et herbam, ut sérviat hómini,

Ut trahat panem de terra, * et vinum quod lætíficet cor hóminis;

Ut fáciem exhílaret óleo, * et panis refíciat cor hóminis.

Saturántur árbores Dómini, * cedri Líbani quas plantávit.

Illic vólucres nidum ponunt; * cicóniæ domus sunt abíetes.

Montes excélsi ibícibus, * petræ hyrácibus perfúgium præstant. —

Fecísti lunam ad témpora signánda; * sol cognóvit occásum suum.

Cum facis ténebras et óritur nox, * in ea vagántur omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rúgiunt ad prædam, * et petunt a Deo escam sibi.

Cum óritur sol, recédunt, * et in cubílibus suis recúmbunt.

Homo exit ad opus suum * et ad labórem suum usque ad vésperum. Gl.

Psalmus 103, iii

QUam multa sunt ópera tua, Dómine! * ómnia cum sapiéntia fecísti : plena est terra creatúris tuis.

Ecce mare magnum et late patens : illic reptília sine número, * animália parva cum magnis.

Illic naves perámbulant, * Leviáthan, quem fecísti, ut ludat in eo. —

Omnia a te exspéctant, * ut des eis escam témpore suo.

Dante te eis cólligunt; * aperiénte te manum tuam impléntur bonis.

Si abscóndis fáciem tuam, turbántur; si aufers spíritum eórum, decédunt * et revertúntur in púlverem suum.

Si emíttis spíritum tuum, creántur, * et rénovas fáciem terræ. —

Glória Dómini sit in ætérnum : * lætétur Dóminus de opéribus suis,

Qui réspicit terram, et tremit; * tangit montes, et fumant.

Cantábo Dómino, donec vivam; * psallam Deo meo, quámdiu ero.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego lætábor in Dómino.

Tollántur peccatóres de terra, et ímpii ne sint ultra; * bénedic, ánima mea, Dómino!

Ant. Dómine, Deus meus, magnificátus es veheménter.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capitulum Rom. 13, 8

NEmini quidquam debeátis, nisi ut ínvicem diligátis : qui enim díligit próximum, legem implévit.

℟. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo. In omni témpore. Glória Patri. Benedícam.

℣. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. ℟. In loco páscuæ ibi me collocávit.

In Sabbato Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD NONAM

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

RErum, Deus, tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans :

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Ne tacúeris, Deus.

Psalmus 108, i

DEus, laus mea, ne tacúeris, * quia os ímpium et dolósum contra me aperuérunt.

Locúti sunt mecum lingua mendáci, et sermónibus ódii circumdedérunt me, * et impugnavérunt me sine causa.

Pro dilectióne mea accusábant me : * ego vero orábam.

Et retribuérunt mihi mala pro bonis, * et ódium pro dilectióne mea. —

Súscita ímpium contra eum, * et accusátor stet a dextris ejus.

Cum judicábitur, éxeat condemnátus, * et deprecátio ejus írrita sit.

Dies ejus fiant pauci, * munus ejus accípiat alter.

Fílii ejus órphani fiant, * et uxor ejus vídua.

Instábiles vagéntur fílii ejus et mendícent, * ejiciántur e dómibus suis devastátis.

Psalmus 108, ii

FŒnerátor insidiétur omni possessióni ejus, * et aliéni dirípiant fructum labóris ejus.

Nemo exhíbeat ei misericórdiam, * nec sit qui misereátur pupillórum ejus.

Postéritas ejus tradátur excídio; * in generatióne áltera deleátur nomen eórum.

Memorétur culpa patrum ejus apud Dóminum, * et peccátum matris ejus ne deleátur :

Præséntia sint Dómino semper, * et exstírpet e terra memóriam eórum.

Neque enim cogitávit exercére misericórdiam, sed persecútus est hóminem míserum et ínopem * et afflíctum corde, ut eum occíderet.

Et diléxit maledictiónem : véniat ei; * nóluit benedictiónem : recédat ab eo.

Et induátur maledictióne sicut vestiménto : intret, sicut aqua, in interióra

ejus, * et, sicut óleum, in ossa ejus.

Sit ei quasi vestis quæ óperit eum, * et zona qua cíngitur semper.

Psalmus 108, iii

HÆC merces sit eis a Dómino, qui me accúsant, * et qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.

Sed tu, Dómine, Deus, age mecum propter nomen tuum; * quia benígna est misericórdia tua, salva me.

Nam ego sum miser et inops, * et cor meum sauciátum est in me.

Sicut umbra, quæ declínat, evanésco, * et excútior ut locústa.

Génua mea vacíllant ob jejúnium, * et caro mea mácie tabéscit,

Et ego factus sum oppróbrio illis; * vidéntes me movent caput suum. —

Adjuva me, Dómine, Deus meus; * salva me secúndum misericórdiam tuam.

Et sciant tuam hanc esse manum, * te, Dómine, hæc fecísse.

Maledícant illi, sed tu benedícas; insurgéntes in me confundántur, * servus autem tuus lætétur.

Induántur, qui accúsant me, ignomínia, * et operiántur, sicut pállio, confusióne sua. —

Celebrábo Dóminum ore meo valde, * et in médio multórum laudábo eum :

Nam ástitit a dextris páuperis, * ut a judícibus salvum fáceret eum.

Ant. Ne tacúeris, Deus, quia sermónibus ódii circumdedérunt me.

In Officio feriali

(et in Officio Dominicæ post Oct. Pentec. anticipatæ)

Capit. 1 Petri 1, 17-19

IN timóre incolátus vestri témpore conversámini : sciéntes quod non corruptibílibus auro vel argénto redémpti estis, sed pretióso sánguine quasi Agni immaculáti Christi.

℟. br. Rédime me, Dómine, * Et miserére mei. Rédime. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. Et miserére mei. Glória Patri. Rédime.

℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In Sabbato Quatuor Temp. et in Vigiliis communibus :

Preces feriales

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine, Deus virtútum, convérte nos. ℟. Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

℣. Exsúrge, Christe, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Reliqua ut in Ordinario.

AD VESPERAS

Pater noster et Ave.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Benedíctus Dóminus. †

¶ Antiphonæ cum Psalmis assignatæ semper in Sabbato dicuntur pro I Vesperis Dominicæ sequentis, quando agendum est Officium de ipsa Dominica.

Psalmus 143, i

BEnedíctus Dóminus, † Petra mea, * qui docet manus meas prœlium, dígitos meos bellum,

Misericórdia mea et arx mea, * præsídium meum et liberátor meus,

Clípeus meus et refúgium meum, * qui subdit pópulos mihi. —

Dómine, quid est homo, quod curas de eo, * fílius hóminis, quod de eo cógitas?

Homo símilis est flátui auræ, * dies ejus umbræ, quæ transit.

Dómine, inclína cælos tuos et descénde, * tange montes et fumábunt;

Fúlmina fulmen et dispérge eos, * emítte sagíttas tuas et contúrba eos;

Pórrige manum tuam de alto, * éripe me et líbera me ex aquis multis, e manu alienigenárum,

Quorum os mendácium lóquitur * et déxtera jurat falsum.

Ant. Benedíctus Dóminus, suscéptor meus, et liberátor meus.

Ant. Beátus pópulus.

Psalmus 143, ii

DEus, cánticum novum cantábo tibi, * psaltério decachórdo psallam tibi,

Qui das victóriam régibus, * qui eripuísti David, servum tuum.

A gládio malo éripe me, * et líbera me e manu alienigenárum,

Quorum os mendácium lóquitur, * et déxtera jurat falsum. —

Fílii nostri símiles sint plantis, * crescéntes in adolescéntia sua;

Fíliæ nostræ quasi colúmnæ anguláres, * sculptæ ut colúmnæ templi.

Hórrea nostra sint plena, * copiósa ómnibus frúctibus;

Oves nostræ, míllies fecúndæ, in myríadas augeántur in campis nostris; * juménta nostra sint onústa.

Ne sit ruptúra mœnium aut exsílium, * neve planctus in platéis nostris.

Beátus pópulus cui sunt tália; * beátus pópulus, cujus Deus est Dóminus.

Ant. Beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 144, i

PRædicábo te, Deus meus, rex; * et benedícam nómini tuo in sæculum sæculi.

Omni die benedícam tibi, * et laudábo nomen tuum in sæculum sæculi.

Magnus est Dóminus et laudábilis valde, * neque explorári potest magnitúdo ejus.

Generátio generatióni prædicat ópera tua, * et annúntiant poténtiam tuam.

Glóriam magníficam majestátis tuæ loquúntur, * et mirabília tua pervúlgant.

Et poténtiam terribílium óperum tuórum dicunt, * et magnitúdinem tuam enárrant.

Laudem magnæ bonitátis tuæ proclámant, * et de justítia tua exsúltant.

Ant. Magnus Dóminus et laudábilis nimis : et magnitúdinis ejus non est finis.

Ant. Suávis Dóminus.

Psalmus 144, ii

CLemens et miséricors est Dóminus, * tardus ad iram et grátiæ multæ.

Bonus est Dóminus univérsis, * et miséricors erga ómnia ópera sua.

Célebrent te, Dómine, ómnia ópera tua, * et sancti tui benedícant tibi.

Glóriam regni tui dicant, * et poténtiam tuam loquántur,

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam * et glóriam magnífici regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum, * et dominátio tua manet per univérsas generatiónes.

Ant. Suávis Dóminus univérsis: et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Ant. Fidélis Dóminus. †

Psalmus 144, iii

FIdélis Dóminus † in ómnibus verbis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Dóminus sústinet omnes qui cadunt, * et érigit omnes depréssos.

Oculi ómnium in te sperant, * et tu das illis escam témpore suo.

Tu áperis manum tuam, * et sátias cum benevoléntia omne vivens.

Justus est Dóminus in ómnibus viis suis, * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum, * ómnibus invocántibus eum sincére.

Voluntátem timéntium se fáciet, * et clamórem eórum áudiet, et salvábit eos.

Custódit Dóminus omnes qui díligunt eum, * et omnes iníquos dispérdet.

Laudem Dómini loquátur os meum, * et omnis caro benedícat nómini sancto ejus in sæculum sæculi.

Ant. Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Capitulum Rom. 11, 33

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ et sciéntiæ Dei : quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus

JAM sol recédit ígneus :
Tu, lux perénnis, Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cælites.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnificat Antiphona ut in Proprio de Tempore.

Expleto Cantico ac repetita Antiphona, dicitur Oratio Dominicæ sequentis propria, quæ per totam Hebdomadam suam in feriali Officio adhibetur, nisi specialis Oratio habeatur.

Reliqua ut in Ordinario.

AD COMPLETORIUM

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio br. 1 Petri 5, 8-9

FRatres : Sóbrii estóte, et vigiláte : quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret : cui resístite fortes in fide. Tu autem, Dómine, miserére nobis.

℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Pater noster, quod dicitur totum secreto.

Confíteor. Misereátur. Indulgéntiam.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ant. Intret orátio mea.

Psalmus 87

DOmine, Deus meus, intérdiu clamo, * nocte laméntor coram te.

Pervéniat ad te orátio mea, * inclína aurem tuam ad clamórem meum.

Nam saturáta est malis ánima mea, * et ínferis vita mea propínquat.

Accénseor descendéntibus in fóveam, * símilis factus sum viro inválido.

Inter mórtuos est stratum meum, * sicut occisórum, qui in sepúlcro jacent,

Quorum non es memor ámplius * et qui a cura tua sunt sejúncti.

Collocásti me in fóvea profúnda, * in ténebris, in vorágine.

Super me gravat indignátio tua, * et ómnibus flúctibus tuis ópprimis me.

Removísti notos meos a me; abominábilem fecísti me illis, * clausus sum, neque égredi possum. —

Oculi mei ob misériam tabéscunt, clamo ad te, Dómine, quotídie; * expándo ad te manus meas.

Num pro mórtuis facis mirabília? * an defúncti surgent, et laudábunt te?

Num enarrátur in sepúlcro bónitas tua, * fidélitas tua apud ínferos?

Num manifestántur in ténebris mirabília tua, * et grátia tua in terra obliviónis? —

Ego autem ad te, Dómine, clamo, * et mane orátio mea ad te venit.

Quare, Dómine, repéllis ánimam meam, * abscóndis fáciem tuam a me?

Miser sum ego et moribúndus inde a púero; * portávi terróres tuos et elángui.

Super me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui me perdidérunt.

Circúmdant me ut aqua perpétuo; * circumvéniunt me omnes simul.

Removísti a me amícum et sodálem : * familiáres mei sunt ténebræ.

Psalmus 102, i

BEnedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivísci ómnia benefícia ejus,

Qui remíttit omnes culpas tuas, * qui sanat omnes infirmitátes tuas,

Qui rédimit ab intéritu vitam tuam, * qui corónat te grátia et miseratióne,

Qui sátiat bonis vitam tuam : * renovátur, ut áquilæ, juvéntus tua. —

Opera justítiæ patrat Dóminus, * et ómnibus oppréssis jus reddit.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël ópera sua.

Miséricors et propítius est Dóminus, * tardus ad iram et ádmodum clemens.

Non in perpétuum conténdit, * neque in ætérnum succénset.

Non secúndum peccáta nostra agit nobíscum, * neque secúndum culpas nostras retríbuit nobis.

Nam quantum éminet cælum super terram, * tantum prævalet misericórdia ejus erga timéntes eum;

Quantum distat óriens ab occidénte, * tam longe rémovet a nobis delícta nostra.

Psalmus 102, ii

QUemádmodum miserétur pater filiórum, * miserétur Dóminus timéntium se.

Ipse enim novit, cujus factúræ simus : * recordátur nos púlverem esse.

Hóminis dies sunt símiles fœno; * sicut flos agri, ita floret :

Vix ventus perstrínxit eum, non jam subsístit; * neque ultra cognóscit eum locus ejus.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno in ætérnum erga timéntes eum, * et justítia ejus erga fílios filiórum,

Erga eos qui servant fœdus ejus, * et mémores sunt præceptórum ejus, ut fáciant ea. —

Dóminus in cælo státuit sedem suam, * et regnum ejus gubérnat univérsa.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes jussa ejus, * ut obœdiátis sermóni ejus.

Benedícite Dómino, omnes exércitus ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in ómnibus locis potestátis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine.

Hymnus

TE lucis ante términum,
Rerum Creátor, póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.

* Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum Jerem. 14, 9

TU autem in nobis es, Dómine, et nomen sanctum tuum invocátum est super nos : ne derelínquas nos, Dómine, Deus noster.
℟. Deo grátias.

℟. br. In manus tuas, Dómine, * Comméndo spíritum meum. In manus. ℣. Redemísti nos, Dómine, Deus veritátis. Comméndo. Glória Patri. In manus.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi. ℟. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,
Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,
Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,
Lumen ad revelatiónem géntium * et glóriam plebis tuæ Israël.
Glória Patri.

Ant. Salva nos, Dómine, vigilántes, custódi nos dormiéntes; ut vigilémus cum Christo, et requiescámus in pace.

Preces (si dicendæ sint) :

KYrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostrórum. ℟. Et laudábilis et gloriósus in sǽcula.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu. ℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

℣. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Dignáre, Dómine, nocte ista. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine. ℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

VIsita, quæsumus, Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant; et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℣. Benedicámus Dómino.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Antiphona finalis B. M. V.

℣. Divínum auxílium.

Pater noster, Ave María et Credo.

Proprium de Tempore

SABBATO
PROXIMO KALENDIS SEPTEMBRIS

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Cum audísset Job * nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait : Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio Dominicæ occurrentis, quæ habetur infra post Lectiones ultimæ Hebdomadæ Novembris cum aliis Orationibus usque ad Dominicam XXIV post Pentecosten.

DOM. I SEPTEMBRIS
Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Dóminum, qui fecit, et Hymnus Nocte surgéntes, ut in Psalterio 31; quæ dicuntur in omnibus Dominicis usque ad diem 27 Septembris inclusive occurrentibus.

In I Nocturno

Incipit liber Job

Lectio i Cap. 1, 1-11

IR erat in terra Hus nómine Job, et erat vir ille simplex et rectus ac timens Deum et recédens a malo. Natíque sunt ei septem fílii et tres fíliæ. Et fuit posséssio ejus septem míllia óvium et tria míllia camelórum, quingénta quoque juga boum et quingéntæ ásinæ ac família multa nimis : erátque vir ille magnus inter omnes Orientáles.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

ET ibant fílii ejus et faciébant convívium per domos, unusquísque in die suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas, ut comédérent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transíssent dies convívii, mittébat ad eos Job et sanctificábat illos, consurgénsque dilúculo offerébat holocáusta pro síngulis; dicébat enim : Ne forte peccáverint fílii mei et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. — Et.

Lectio iii

QUadam autem die, cum veníssent fílii Dei ut assísterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum : Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex et rectus ac timens Deum et recédens a malo? Cui respóndens Satan ait : Numquid Job frustra timet Deum? nonne tu vallásti eum ac domum ejus, universámque substántiam per circúitum opéribus mánuum ejus benedixísti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde páululum manum tuam et tange cuncta quæ póssidet, nisi in fáciem benedíxerit tibi.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Lib. 2, cap. 1

SCriptúra sacra mentis óculis quasi quoddam spéculum oppónitur, ut intérna nostra fácies in ipsa videátur. Ibi étenim fœda, ibi pulchra nostra cognóscimus : ibi sentímus quantum profícimus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat autem gesta Sanctórum, et ad imitatiónem corda próvocat infirmórum; dumque illórum victrícia facta commémorat, contra vitiórum prǽlia, debília nostra confírmat : fitque verbis illíus, ut eo mens minus inter certámina trépidet, quo ante se pósitos tot virórum fórtium triúmphos videt.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio v

NOnnúmquam vero non solum nobis eórum virtútes ásserit, sed étiam casus innotéscit; ut et in victória fórtium, quod imitándo arrípere, et rursum videámus in lápsibus quid debeámus timére. Ecce enim Job descríbitur tentatióne auctus, sed David tentatióne prostrátus; ut et majórum virtus spem nostram fóveat, et majórum casus ad cautélam nos humilitátis accíngat : quátenus dum illa gaudéntes súblevant, ista metuéntes premant; et audiéntis ánimus illinc spei fidúcia, hinc humilitáte timóris erudítus, nec temeritáte supérbiat, quia formídine prémitur; nec pressus timóre despéret, quia ad spei fidúciam virtútis exémplo roborátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

Lectio vi Lib. 1, cap. 1

VIR erat in terra Hus, nómine Job. Idcírco sanctus vir ubi habitáverit dícitur, ut ejus méritum virtútis exprimátur. Hus namque quis nésciat

quod sit in terra Gentílium? Gentílitas autem eo obligáta vítiis éxstitit, quo cognitiónem sui Conditóris ignorávit. Dicátur ítaque ubi habitáverit; ut hoc ejus láudibus profíciat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudábile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravióris culpæ est, inter bonos bonum non esse; ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitísse.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — — Et. Glória Patri. Et.

Lectiones III Nocturni de Homilia Dominicæ occurrentis post Pentecosten habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque ad Dominicam XXIV post Pentecosten.

Similiter Antiphonæ ad Benedictus et Magnificat, et Orationes.

℟. vii Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

Ad Laudes, in hac et sequentibus Dominicis usque ad diem 27 Septembris inclusive occurrentibus, dicitur Hymnus Ecce jam noctis, ut in Psalterio. 40

FERIA SECUNDA

De libro Job

Lectio i Cap. 1, 13-22

CUM autem quadam die fílii et fíliæ ejus comederent et bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui díceret : Boves arábant et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabǽi tulerúntque ómnia et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter et dixit : Ignis Dei cécidit e cælo et tactas oves puerósque consúmpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium :

* Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. — Parce.

Lectio ii

SED, et illo adhuc loquénte, venit álius et dixit : Chaldæi fecérunt tres turmas et invasérunt camélos et tulérunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius intrávit et dixit : Fíliis tuis et filiábus vescéntibus et bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repénte ventus vehemens írruit a regióne desérti et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens oppréssit líberos tuos, et mórtui sunt, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

TUnc surréxit Job et scidit vestiménta sua et, tonso cápite, córruens in terram adorávit et dixit : Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis neque stultum quid contra Deum locútus est.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA

De libro Job

Lectio i — Cap. 2, 1-13

FActum est autem, cum quadam die veníssent fílii Dei et starent coram Dómino, venísset quoque Satan inter eos et staret in conspéctu ejus, ut díceret Dóminus ad Satan : Unde venis? Qui respóndens ait : Circuívi terram et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan : Numquid considerásti servum

meum Job, quod non sit ei símilis in terra, vir simplex et rectus ac timens Deum et recédens a malo et adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustra. Cui respóndens Satan ait : Pellem pro pelle, et cuncta, quæ habet homo, dabit pro ánima sua. Alióqui mitte manum tuam et tange os ejus et carnem; et tunc vidébis quod in fáciem benedícat tibi.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

DIxit ergo Dóminus ad Satan : Ecce in manu tua est, verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus ígitur Satan a fácie Dómini percússit Job úlcere péssimo a planta pedis usque ad vérticem ejus; qui testa sániem radébat sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua : Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? Bénedic Deo et mórere. Qui ait ad illam : Quasi una de stultis muliéribus locúta es : si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Antequam.

Lectio iii

IGitur audiéntes tres amíci Job omne malum quod accidísset ei, venérunt sínguli de loco suo, Eliphaz Themanítes et Baldad Suhítes et Sophar Naamathítes. Condíxerant enim ut páriter veniéntes visitárent eum et consolaréntur. Cumque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum et exclamántes ploravérunt, scissísque véstibus, sparsérunt púlverem super caput suum in cælum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus et septem nóctibus, et nemo loquebátur ei verbum; vidébant

enim dolórem esse veheméntem.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA

De libro Job

Lectio i Cap. 3, 1-16

POst hæc apéruit Job os suum et maledíxit diéi suo et locútus est : Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est : Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras : non requírat eum Deus désuper, et non illustrétur lúmine; obscúrent eum ténebræ et umbra mortis; óccupet eum calígo, et involvátur amaritúdine.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio ii

NOctem illam tenebrósus turbo possídeat; non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária nec laude digna; maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre levíathan. Obtenebréntur stellæ calígine ejus, exspéctet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ; quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

QUare non in vulva mórtuus sum? egréssus ex útero non statim périi? quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmiens silérem et somno meo requiéscerem cum régibus et consúlibus terræ, qui ædíficant sibi solitúdines, aut cum princípibus, qui póssident aurum et replent domos suas argénto; aut sicut abortívum abscónditum non subsísterem, vel qui concépti non vidérunt lucem.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtátem.

FERIA QUINTA

De libro Job

Lectio i Cap. 4, 1-18

REspóndens autem Eliphaz Themanítes dixit : Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléste accípies; sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos et manus lassas roborásti, vacillántes confirmavérunt sermónes tui et génua treméntia confortásti. Nunc autem venit super te plaga, et defecísti; tétigit te, et conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua et perféctio viárum tuárum?

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

REcordáre, óbsecro te, quis umquam ínnocens périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem et séminant dolóres et metunt eos, flante Deo perísse et spíritu iræ ejus esse consúmptos. Rugítus leónis et vox leǽnæ et dentes catulórum leónum contríti sunt; tigris périit, eo quod non habéret prædam, et cátuli leónis dissipáti sunt.

℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

POrro ad me dictum est verbum abscónditum, et quasi furtíve suscépit

auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor ténuit me et tremor, et ómnia ossa mea pertérrita sunt, et cum spíritus, me præsénte, transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, et vocem quasi auræ lenis audívi : Numquid homo Dei comparatióne justificábitur? aut Factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérviunt ei non sunt stábiles, et in Angelis suis réperit pravitátem.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA SEXTA

De libro Job

Lectio i — Cap. 6, 1-13

RESpóndens autem Job dixit : Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, et calámitas, quam pátior, in statéra. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena; quia sagíttæ Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini mílitant contra me.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

NUmquid rúgiet ónager, cum habúerit herbam? aut múgiet bos, cum ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia cibi mei sunt.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu;

et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Antequam.

Lectio iii

QUis det ut véniat petítio mea, et quod exspécto tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit ipse me cónterat, solvat manum suam et succídat me? Et hæc mihi sit consolátio, ut affligens me dolóre non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea, ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

Ad Vesperas, nisi sequenti die persolvendum sit Officium de Festo novem Lectionum aut de qualibet Octava vel de Vigilia, a Capitulo fit de sancta Maria, et de ea dicitur Officium in Sabbato sequenti. Quod item servatur in omnibus Sabbatis usque ad Sabbatum ante Dominicam I Adventus inclusive, præterquam in Sabbato Quatuor Temporum Septembris, et in Sabbato, in quo anticipanda sit Dominica XXIII post Pentecosten.

SABBATO

De libro Job

Lectio i — Cap. 7, 1-12

MIlítia est vita hóminis super terram, et, sicut dies mercenárii, dies ejus. Sicut servus desíderat umbram, et sicut mercenárius præstolátur finem óperis sui, sic et ego hábui menses vácuos et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormíero, dicam : Quando consúrgam? Et rursum exspectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad ténebras.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio ii

INdúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et

contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. Meménto quia ventus est vita mea, et non revertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciet me visus hóminis; óculi tui in me, et non subsístam.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

SIcut consúmitur nubes et pertránsit, sic qui descénderit ad ínferos non ascéndet; nec revertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quaprópter et ego non parcam ori meo; loquar in tribulatióne spíritus mei, confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego sum aut cetus, quia circumdedísti me cárcere?

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. In ómnibus his * non peccávit Job lábiis suis neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. II SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

De libro Job

Lectio i Cap. 9, 1-17

ET respóndens Job ait : Vere scio quod ita sit, et quod non justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est et fortis róbore. Quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tránstulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

QUI cómmovet terram de loco suo, et colúmnæ ejus concutiúntur; qui præcipit soli, et non óritur, et stellas claudit quasi sub signáculo; qui exténdit cælos solus, et gráditur super fluctus maris; qui facit Arctúrum et Oríona et Hyadas et interióra Austri; qui facit magna et incomprehensibília et mirabília, quorum non est númerus.

℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me, et necessárii quoque mei recessérunt a me. — Et.

Lectio iii

SI vénerit ad me, non vidébo eum; si abíerit, non intélligam; si repénte interróget, quis respondébit ei vel quis dícere potest : Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resístere potest, et sub quo curvántur qui portant orbem; quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui, étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et, cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea, étiam sine causa.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

In II Nocturno

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lectio iv Liber 9, cap. 2

VEre scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pércipit,

compósitus amíttit; quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum esse vítium cónspicit, si ab intérno árbitro districte judicétur, recte subjúngit : Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio v

IN Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitáte solet intélligi. Hinc étenim Psalmísta ait : Verbi, quod mandávit in mille generatiónes : cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número nisi ad proferéndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprímitur? Hinc et per Joánnem dícitur : Et regnábunt cum eo mille annis; quia vidélicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

Lectio vi

QUia vero monas décies multiplicáta in denárium dúcitur, denárius per semetípsum ductus in centenárium dilatátur, qui rursus per denárium ductus in millenárium ténditur; cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco unius appellatióne, nisi bene vivéndi inítium? quid millenárii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio designátur? Cum Deo autem conténdere, est, non ei tribúere,

sed sibi glóriam suæ virtútis arrogáre. Sed sanctus vir conspíciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

℟. vii Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De libro Job

Lectio i Cap. 27, 1-15

ADdidit quoque Job assúmens parábolam suam et dixit : Vivit Deus, qui ábstulit judícium meum, et Omnípotens, qui ad amaritúdinem addúxit ánimam meam. Quia, donec súperest hálitus in me, et spíritus Dei in náribus meis, non loquéntur lábia mea iniquitátem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me, ut justos vos esse júdicem; donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

℟. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium : * Parce mihi, Dómine, nihil enim sunt dies mei. ℣. Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. — Parce.

Lectio ii

JUstificatiónem meam, quam cœpi tenére, non déseram; neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut ímpius inimícus meus, et adversárius meus quasi iníquus. Quæ est enim spes hypócritæ, si aváre rápiat, et non líberet Deus ánimam ejus? Numquid Deus áudiet clamórem ejus, cum vénerit super eum angústia? Aut póterit in Omnipoténte delectári, et invocáre Deum omni témpore?

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre

sunt plena. — Et calámitas, quam pátior, in statéra.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DOcébo vos per manum Dei quæ Omnípotens hábeat, nec abscóndam. Ecce vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquímini? Hæc est pars hóminis ímpii apud Deum, et heréditas violentórum, quam ab Omnipoténte suscípient : si multiplicáti fúerint fílii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane; qui relíqui fúerint ex eo sepeliéntur in intéritu, et víduæ illíus non plorábunt.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA TERTIA

De libro Job

Lectio i Cap. 28, 12-28

SApiéntia ubi invenítur? et quis est locus intelligéntiæ? Nescit homo prétium ejus, nec invenítur in terra suáviter vivéntium. Abýssus dicit : Non est in me, et mare lóquitur : Non est mecum. Non dábitur aurum obrízum pro ea, nec appendétur argéntum in commutatióne ejus; non conferétur tinctis Indiæ colóribus, nec lápidi sardónycho pretiosíssimo vel sapphíro.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

NON adæquábitur ei aurum vel vitrum, nec commutabúntur pro ea vasa auri. Excélsa et eminéntia non memorabúntur comparatióne ejus; trahitur autem sapiéntia de occúltis. Non adæquábitur ei topázius de Æthiópia, nec tinctúræ mundíssimæ componétur. Unde ergo sapiéntia venit? et quis est locus intelligéntiæ? Abscóndita est ab óculis ómnium vivéntium; vólucres quoque cæli latet. Perdítio et mors dixérunt : Áuribus nostris audívimus famam ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Antequam.

Lectio iii

DEus intélligit viam ejus, et ipse novit locum illíus; ipse enim fines mundi intuétur, et ómnia, quæ sub cælo sunt, réspicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appéndit in mensúra. Quando ponébat plúviis legem et viam procéllis sonántibus, tunc vidit illam et enarrávit et præparávit et investigávit. Et dixit hómini : Ecce timor Dómini, ipsa est sapiéntia, et recédere a malo, intelligéntia.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA

De libro Job

Lectio i Cap. 31, 1-18

PEpigi fœdus cum óculis meis, ut ne cogitárem quidem de vírgine. Quam enim partem habéret in me Deus désuper, et hereditátem Omnípotens de excélsis? Numquid non perdítio est iníquo, et alienátio operántibus injustítiam? Nonne ipse consíderat vias meas, et cunctos gressus meos dinúmerat? Si ambulávi in vanitáte, et festinávit in dolo pes meus, appéndat me in statéra justa, et sciat Deus simplicitátem meam.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio ii

SI declinávit gressus meus de via, et si secútum est óculos meos cor meum, et si mánibus meis adhǽsit mácula, seram, et álius cómedat, et progénies mea eradicétur. Si

decéptum est cor meum super mulíere, et si ad óstium amíci mei insidiátus sum, scortum altérius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est et iníquitas máxima; ignis est usque ad perditiónem dévorans et ómnia eradícans genímina.
℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

SI contémpsi subíre judícium cum servo meo et ancílla mea, cum disceptárent advérsum me : quid enim fáciam, cum surréxerit ad judicándum Deus? et, cum quæsíerit, quid respondébo illi? Numquid non in útero fecit me, qui et illum operátus est? et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, paupéribus et óculos víduæ exspectáre feci; si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio, et de útero matris meæ egréssa est mecum).
℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA QUINTA

De libro Job

Lectio i Cap. 38, 1-20

RESpóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Quis est iste invólvens senténtias sermónibus imperítis? Accínge, sicut vir, lumbos tuos; interrogábo te et respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fundaménta terræ? Indica mihi, si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lápidem anguláren ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes fílii Dei?
℟. Si bona suscépimus de manu Dei, mala autem quare non sustineámus? * Dóminus dedit, Dóminus ábstulit; sicut Dómino plácuit, ita factum est : sit nomen Dómini benedíctum. ℣. Nudus egréssus sum de útero matris meæ et nudus revértar illuc. — Dóminus.

Lectio ii

QUis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat quasi de vulva procédens, cum pónerem nubem vestiméntum ejus, et calígine illud, quasi pannis infántiæ, obvólverem? Circúmdedi illud términis meis, et pósui vectem et óstia, et dixi : Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, et ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concutiens extréma terræ, et excussísti ímpios ex ea?
℟. Antequam cómedam suspíro, et tamquam inundántes aquæ sic rugítus meus; quia timor, quem timébam, evénit mihi, et quod verébar áccidit. Nonne dissimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. ℣. Ecce non est auxílium mihi in me et necessárii quoque mei recessérunt a me. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

REstituétur ut lutum signáculum, et stabit sicut vestiméntum : auferétur ab ímpiis lux sua, et bráchium excélsum confringétur? Numquid ingréssus es profúnda maris, et in novíssimis abýssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? Indica mihi, si nosti, ómnia : in qua via lux hábitet, et tenebrárum quis locus sit; ut ducas unumquódque ad términos suos, et intélligas sémitas domus ejus.
℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

FERIA SEXTA

De libro Job

Lectio i Cap. 40, 1-11

REspóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit : Accínge sicut vir

lumbos tuos; interrogábo te, et índica mihi. Numquid írritum fácies judícium meum, et condemnábis me, ut tu justificéris? Et, si habes bráchium sicut Deus, et si voce símili tonas, circúmda tibi decórem et in sublíme erígere, et esto gloriósus et speciósis indúere véstibus.

℟. Indúta est caro mea putrédine, et sórdibus púlveris cutis mea áruit et contrácta est : * Meménto mei, Dómine, quóniam ventus est vita mea. ℣. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúmpti sunt absque ulla spe. — Meménto.

Lectio ii

DIspérge supérbos in furóre tuo, et respíciens omnem arrogántem humília; réspice cunctos supérbos et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo; abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demérge in fóveam; et ego confitébor quod salváre te possit déxtera tua. Ecce béhemoth, quem feci tecum, fœnum, quasi bos, cómedet. Fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illíus in umbilíco ventris ejus.

℟. Páucitas diérum meórum finiétur brevi; dimítte me, Dómine, ut plangam páululum dolórem meum, * Antequam vadam ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine. ℣. Manus tuæ, Dómine, fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu; et sic repénte præcípitas me? — Antequam.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Antequam.

Lectio iii — Cap. 42, 1-6

REspóndens autem Job Dómino dixit : Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste qui celat consílium absque sciéntia? Ideo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar; intérrogábo te, et respónde mihi. Audítu auris audívi te; nunc autem óculus meus videt te. Idcírco ipse me reprehéndo, et ago pœniténtiam in favílla et cínere.

℟. Non abscóndas me, Dómine, a fácie tua : manum tuam longe fac a me, * Et formído tua non me térreat. ℣. Córripe me, Dómine, in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. — Et. Glória Patri. Et.

———

SABBATO

De libro Job

Lectio i — Cap. 42, 7-16

POstquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eliphaz Themanítem : Irátus est furor meus in te et in duos amícos tuos, quóniam non estis locúti coram me rectum, sicut servus meus Job. Súmite ergo vobis septem tauros et septem aríetes et ite ad servum meum Job et offérte holocáustum pro vobis; Job autem servus meus orábit pro vobis. Fáciem ejus suscípiam, ut non vobis imputétur stultítia; neque enim locúti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei?

Lectio ii

ABiérunt ergo Eliphaz Themanítes et Baldad Suhítes et Sophar Naamathítes, et fecérunt sicut locútus fúerat Dóminus ad eos, et suscépit Dóminus fáciem Job. Dóminus quoque convérsus est ad pœniténtiam Job, cum oráret ille pro amícis suis; et áddidit Dóminus ómnia, quæcúmque fúerant Job, duplícia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui et univérsæ soróres suæ et cuncti, qui nóverant eum prius, et comedérunt cum eo panem in domo ejus; et movérunt super eum caput, et consoláti sunt eum super omni malo, quod intúlerat Dóminus super eum, et dedérunt ei unusquísque ovem unam et inaúrem áuream unam.

℟. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui, * Et calámitas, quam pátior, in statéra. ℣. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

DOminus autem benedíxit novíssimis Job magis quam princípio ejus; et facta sunt ei quatuórdecim míllia óvium et sex míllia camelórum et mille juga boum et mille ásinæ, et fuérunt ei

septem fílii et tres fíliæ, et vocávit nomen uníus Diem et nomen secúndæ Cássiam et nomen tértiæ Cornustíbii. Non sunt autem invéntæ mulíeres speciósæ sicut fíliæ Job in univérsa terra; dedítque eis pater suus hereditátem inter fratres eárum. Vixit autem Job post hæc centum quadragínta annis, et vidit fílios suos et fílios filiórum suórum usque ad quartam generatiónem; et mórtuus est senex et plenus diérum.

℟. Quare detraxístis sermónibus veritátis? ad increpándum verba compónitis et subvértere nitímini amícum vestrum : * Verúmtamen quæ cogitástis, expléte. ℣. Quod justum est, judicáte; et non inveniétis in lingua mea iniquitátem. — Verúmtamen. Glória Patri. Verúmtamen.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Ne reminiscáris, * Dómine, delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. III SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Tobíæ

Lectio i Cap. 1, 1-15

Obías ex tribu et civitáte Néphthali, quæ est in superióribus Galilǽæ supra Naásson, post viam quæ ducit ad Occidéntem in sinístro habens civitátem Sephet, cum captus esset in diébus Salmánasar regis Assyriórum, in captivitáte tamen pósitus viam veritátis non deséruit; ita ut ómnia, quæ habére póterat, quotídie concaptívis frátribus, qui erant ex ejus génere, impertíret. Cumque esset júnior ómnibus in tribu Néphthali, nihil tamen pueríle gessit in ópere.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me : * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis : quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas : et nunc, Dómine, meménto mei. — Ne.

Lectio ii

DEnique, cum irent omnes ad vítulos áureos, quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébat consórtia ómnium; sed pergébat in Jerúsalem ad templum Dómini et ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua et décimas suas fidéliter ófferens; ita ut in tértio anno prosélytis et ádvenis ministráret omnem decimatiónem. Hæc et his simília secúndum legem Dei puérulus observábat. Cum vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua genuítque ex ea fílium, nomen suum impónens ei. Quem ab infántia timére Deum dócuit et abstinére ab omni peccáto.

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

Lectio iii

IGitur cum per captivitátem devenísset cum uxóre sua et fílio in civitátem Níniven cum omni tribu sua, cum omnes éderent ex cibis gentílium, iste custodívit ánimam suam et numquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quæcúmque fácere voluísset. Pergébat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte, et mónita salútis dabat eis.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

In II Nocturno

Sermo sancti Leónis Papæ

Sermo 9 de jejunio 7 mensis

Lectio iv

Cio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam christiánæ fídei pértinent, esse devótos, ut nostris cohortatiónibus non indígeant admonéri. Quod enim dudum et tradítio decrévit, et consuetúdo firmávit; nec erudítio ignórat, nec píetas prætermíttit. Sed quia sacerdotális offícii est, erga omnes Ecclésiæ fílios curam habére commúnem, in id quod et rúdi-

bus prosit et doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus; ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigatiónem ánimi et córporis celebrémus.

℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ! ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? — Báculum.

Lectio v

Deo enim ipsa continéntiæ observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totíus anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinénter purificatiónibus indigére; sempérque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditátum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus páululum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus.

℟. Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

Lectio vi

Delectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis : et gáudia tríbuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legis et prophetárum in hac géminæ caritátis unitáte constítuit; ut nemo ambígeret, Deo se offérre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandísque paupéribus loquerétur : Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta ígitur et sexta féria jejunémus; sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus : cujus nos méritis et oratiónibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro et devotióne placeámus.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

℟. vii Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homiliis.

FERIA SECUNDA

Si Lectiones de Scriptura hujus Feriæ II aut Feriæ III sequentis, sua die dici non potuerint, et in Feriis Quatuor Temporum fieri contingat Officium, in quo Lectiones de Scriptura occurrenti sint dicendæ, neque in eis reponendum sit Initium libri Tobiæ Dominicæ præcedenti assignatum, Lectiones ut supra impeditæ, et si opus sit, etiam Lectiones insequentium Feriarum, servato tamen earum ordine, ulterius transferuntur, ita ut in Officio in Quatuor Temporibus occurrenti Lectiones de Scriptura valeant adhiberi. Quod item servatur de Lectionibus Feriæ V ut supra impeditis, quæ similiter in casu vel ulterius transferuntur, vel etiam anticipantur. Responsoria tamen semper dicuntur de Feria occurrenti.

De libro Tobíæ

Lectio i Cap. 2, 1-4

Post hæc vero, cum esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo : Vade et adduc áliquos de tribu nostra timéntes Deum, ut epuléntur nobíscum. Cumque abiísset, revérsus nuntiávit ei unum ex fíliis Israël jugulátum jacére in platéa. Statímque exsíliens de accúbitu suo relínquens prándium, jejúnus pervénit ad corpus, tollénsque illud portávit ad domum suam occúlte, ut, dum sol occubuísset, caute sepelíret eum.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram erípias me : * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis : quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas : et nunc, Dómine, meménto mei. — Ne.

Lectio ii Cap. 2, 8-18

Arguébant autem eum omnes próximi ejus dicéntes : Jam hujus rei causa interfíci jussus es et vix effugísti mortis impérium; et íterum sépelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum quam regem, rapiébat córpora occisórum et occultábat in

domo sua et médiis nóctibus sepeliébat ea. Contigit autem ut quadam die fatigátus a sepultúra, véniens in domum suam jactásset se juxta paríetem et obdormísset, et ex nido hirúndinum dormiénti illi cálida stércora incíderent super óculos ejus fierétque cæcus. Hanc autem tentatiónem ídeo permísit Dóminus evenîre illi, ut pósteris darétur exémplum patiéntiæ ejus, sicut et sancti Job.

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

NAM, cum ab infántia sua semper Deum timúerit et mandáta ejus custodíerit, non est contristátus contra Deum quod plaga cæcitátis evénerit ei; sed immóbilis in Dei timóre permánsit agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti ejus irridébant vitam ejus dicéntes : Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas et sepultúras faciébas? Tobías vero increpábat eos dicens : Nolíte ita loqui : quóniam fílii sanctórum sumus et vitam illam exspectámus, quam Deus datúrus est his qui fidem suam numquam mutant ab eo.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

FERIA TERTIA

De libro Tobíæ

Lectio i — Cap. 2, 19-23

ANna vero uxor ejus ibat ad opus textrínum quotídie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est ut hædum caprárum accípiens detulísset domi; cujus cum vocem balántis vir ejus audísset, dixit : Vidéte, ne forte furtívus sit; réddite eum dóminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid aut contíngere.

℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ! ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? — Báculum.

Lectio ii — Cap. 3, 1-3

AD hæc uxor ejus iráta respóndit : Manifésle vana facta est spes tua et eleemósynæ tuæ modo apparuérunt. Atque his et áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit et cœpit oráre cum lácrimis dicens : Justus es, Dómine, et ómnia judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas et judícium. Et nunc, Dómine, memor esto mei et ne vindíctam sumas de peccátis meis neque reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum.

℟. Benedícite Deum cæli et coram ómnibus viventíbus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Quia.

Lectio iii — Cap. 3, 4-6

QUóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeo tráditi sumus in direptiónem et captivitátem et mortem et in fábulam et in impropérium ómnibus natiónibus, in quibus dispersísti nos. Et nunc, Dómine, magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua et non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc, Dómine, secúndum voluntátem tuam fac mecum et præcipe in pace récipi spíritum meum; éxpedit enim mihi mori magis quam vívere.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

¶ Feriæ IV et VI ac Sabbatum Quatuor Temporum sunt Feriæ majores non privilegiatæ.

FERIA QUARTA

QUATUOR TEMP. SEPT.

Hodie, Feria VI et Sabbato sequentibus, Antiphonæ et Psalmi ad Laudes, et hac Feria etiam tres ultimæ Antiphonæ cum Psalmis ad Matutinum, sumuntur de 2 loco; ad Primam autem additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur. Et dicuntur Preces feriales ad omnes Horas, ut in Ordinario, præ-

terquam in Vesperis et ad Completorium Sabbati.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio i Cap. 9, 16-28

IN illo témpore : Respóndens unus de turba dixit ad Jesum : Magíster, áttuli fílium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 3, cap. 38 in Marcum 9

DÆmoníacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuísse commémorat. Signíficat autem eos, de quibus scriptum est : Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decréscunt. Qui muti sunt, non confiténdo fidem; surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndo sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabéscunt; stultórum namque et languéntium atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttere. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flammescunt : aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

Lectio ii

QUod autem ait : Et dixi discípulis tuis ut ejícerent illum, et non potuérunt; laténter Apóstolos accúsat, cum impossibílitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum, qui curándi sunt, fidem referátur, dicénte Dómino : Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit : O generátio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tǽdio superátus sit mansuétus ac mitis, qui non apéruit sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit; sed quo in similitúdinem médici, si ægrótum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat : Usquequo accédam ad domum tuam? quoúsque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte?

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

Lectio iii

ET dixit illis : Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instítuit ad vitam; ut scílicet novérimus, gravíssima quæque vel immundórum spirítuum, vel hóminum tentaménta jejúniis et oratiónibus esse superánda : iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scélerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstinére carnálibus, immo ab ómnibus vitiórum continére se passiónibus. Sic et orátio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fídei devotióne gérimus.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Hoc genus * dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

Oratio

MIsericórdiæ tuæ remédiis, quǽsumus, Dómine, fragílitas nostra subsístat : ut, quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam. Ad Vesperas vero Oratio Dominicæ præcedentis. Si autem Vesperæ dicendæ non sint de Feria, de ea nec fit Commemoratio.

FERIA QUINTA

De libro Tobíæ

Lectio i Cap. 12, 1-17

VOcávit ad se Tobías fílium suum dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit

tecum? Respóndens Tobías dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus quæ alláta sunt sibi assúmere.

℟. Peto, Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe désuper terram éripias me : * Ne reminiscáris delícta mea vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis : quia éruis sustinéntes te, Dómine. ℣. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas : et nunc, Dómine, meménto mei. — Ne.

Lectio ii

ET vocántes eum, pater scílicet et fílius, tulérunt eum in partem; et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est, ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte líberat, et ipsa est quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem hostes sunt ánimæ suæ.

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

MAnifésto ergo vobis veritátem et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis et sepeliébas mórtuos et derelinquébas prándium tuum et mórtuos abscondébas per diem in domo tua et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te et Saram uxórem fílii tui a dæmónio liberárem; ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

FERIA SEXTA QUATUOR TEMP. SEPT.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i Cap. 7, 36-50

IN illo témpore : Rogábat Jesum quidam de pharisǽis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum pharisǽi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 33 in Evang., post initium

QUem pharisǽus de falsa justítia præsúmens, nisi Judáicum pópulum; quem peccátrix múlier ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam gentilitátem desígnat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrimis pedes rigávit, capíllis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlier expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta redeámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opiniónis exprímitur? Unde et Paulus dicit : Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

℟. Sufficiébat nobis paupértas nostra, ut divítiæ computaréntur : numquam fuísset pecúnia ipsa, pro qua misísti fílium nostrum, * Báculum senectútis nostræ! ℣. Heu me, fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? — Báculum.

Lectio ii

SI ergo recta ópera ágimus, quibus opiniónis bonæ odóre Ecclésiam re-

spergámus, quid in Dómini córpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlier stetit : contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósiti ejus itinéribus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convértimur, jam retro secus pedes stamus; quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrimis múlier pedes ejus rigat : quod nos quoque veráciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatióne compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

℟. Benedícite Deum cæli et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite et cantáte illi : et enarráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

Lectio iii

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex caritáte compátimur, étiam ex his quæ nobis supérfluunt, miserémur; quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrimis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tríbuit, sed non ministrándo quæ desunt, vim dolóris mínime abscíndit. Osculátur múlier pedes, quos tergit : quod nos quoque plene ágimus, si studióse dilígimus, quos ex largitáte continémus; ne gravis nobis sit necéssitas próximi; ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerósa; et, cum manus necessária tríbuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

℟. Tempus est ut revértar ad eum qui misit me; * Vos autem benedícite Deum et enarráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Múlier * quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus et capíllis cápitis sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus et unguénto ungébat.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et córpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam. Ad Vesperas vero Oratio Dominicæ præcedentis. Si autem Vesperæ dicendæ non sint de Feria, de ea nec fit Commemoratio.

SABBATO
QUATUOR TEMP. SEPT.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio i Cap. 13, 6-17

In illo témpore : Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem : Arborem fici habébat quidam plantátam in vínea sua et venit quærens fructum in illa et non invénit. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 31 in Evangelia

Dominus ac Redémptor noster per Evangélium suum aliquándo verbis, aliquándo rebus lóquitur : aliquándo áliud verbis, atque áliud rebus; aliquándo autem hoc verbis, quod rebus. Duas étenim res ex Evangélio, fratres, audístis : ficúlneam infructuósam, et mulíerem curvam; et utríque rei est píetas impénsa. Illud autem dixit per similitúdinem : istud egit per exhibitiónem. Sed hoc signíficat ficúlnea infructuósa, quod múlier inclináta; et hoc ficúlnea reserváta, quod múlier erécta.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

Lectio ii

Quid arbor fici, nisi humánam natúram desígnat? Quid múlier inclináta, nisi eámdem natúram significándo denúntiat? Quæ et bene plantáta est sicut ficus, et bene creáta sicut múlier; sed in culpam própria sponte lapsa, neque fructum servat operatiónis, neque statum rectitúdinis. Ad peccátum quippe ex voluntáte córruens, quia fructum obediéntiæ ferre nóluit, statum rectitúdinis amísit. Quæ ad Dei similitúdinem

cóndita, dum in sua dignitáte non pérstitit, quod plantáta vel creáta fúerat, serváre contémpsit. Tértio dóminus víneæ ad ficúlneam venit, quia natúram géneris humáni ante legem, sub lege, sub grátia, exspectándo, admonéndo, visitándo requisívit.

℟. Omni témpore bénedic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat, * Et in omni témpore consília tua in ipso permáneant. ℣. Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritáte, et in tota virtúte tua. — Et.

Lectio iii

VEnit ante legem, quia per naturálem intelléctum quid unusquísque exémplo sui, quáliter erga próximum ágere debuísset, innótuit. Venit in lege, quia præcipiéndo dócuit. Venit post legem per grátiam, quia pietátis suæ præséntiam exhibéndo monstrávit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenísse conquéritur : quia quorúmdam pravórum mentes nec inspiráta lex naturális córrigit, nec præcépta erúdiunt, nec incarnatiónis ejus mirácula convértunt. Quid vero per cultórem víneæ, nisi præpositórum ordo exprímitur? Qui dum præsunt Ecclésiæ, nimírum Domínicæ víneæ curam gerunt.

℟. Memor esto, fili, quóniam páuperem vitam gérimus : * Habébis multa bona, si timúeris Deum. ℣. In mente habéto eum, et cave nequándo prætermíttas præcépta ejus. — Habébis. Glória Patri. Habébis.

AD LAUDES

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Illúmina, Dómine, * sedéntes in ténebris et umbra mortis, et dírige pedes nostros in viam pacis.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus : majestátem tuam súpplices exorámus; ut pia jejunántium deprecatióne placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas et futúra. Per Dóminum.

Et dicitur usque ad Nonam inclusive.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Adonái, Dómine, * Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exáudi preces servórum tuórum.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. IV SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Judith

Cap. 1, 1-10; 2, 1-3

Lectio i

Rpháxad ítaque rex Medórum subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis. Fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta et in latitúdinem cubitórum trigínta; turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vicenórum pedum spátio tendebátur; posuítque portas ejus in altitúdinem túrrium; et gloriabátur quasi potens in poténtia exércitus sui et in glória quadrigárum suárum.

℟. Adonái, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. — Exáudi.

Lectio ii

ANno ígitur duodécimo regni sui Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui regnábat in Nínive civitáte magna, pugnávit contra Arpháxad et obtínuit eum in campo magno qui appellátur Rágau, circa Euphráten et Tigrin et Jádason, in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltátum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevátum est; et misit ad omnes qui habitábant in Cilícia et Damásco et Líbano, et ad gentes, quæ sunt in Carmélo et Cedar et inhabitántes Galilæam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaría et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, et omnem terram Jesse, quoúsque perveniátur ad términos Æthiópiæ.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam

nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

Lectio iii

AD hos omnes misit núntios Nabuchodónosor rex Assyriórum; qui omnes uno ánimo contradixérunt et remisérunt eos vácuos et sine honóre abjecérunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum, quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tértio décimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum, ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnésque duces et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consílii sui dixítque cogitatiónem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Elía et jejúnio

Lectio iv Cap. 9

POténtes vinum prohibéntur bíbere, ne, cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dénique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi milítiæ regis Assyriórum se trádere gestiébant; sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis munita procéssit et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicítiam, victóriam reportávit.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio v

HÆC enim succíncta jejúnio in castris prætendébat aliénis; ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulíeris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio; Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum a persecutiónis acerbitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

℟. Dominátor, Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ : * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. — Exáudi.

Lectio vi

ITaque illa, quæ tríduo jejunávit contínuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuit, et vindíctam rétulit. Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrifícium, virtútis increméntum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiæ. Jejúnium nescit fæneratórem, non sortem fænoris novit : non rédolet usúras mensa jejunántium. Etiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam : dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condiméntum cibi jejúnium est : quanto avídior appeténtia, tanto esca jucúndior.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; cadat robur eórum in iracúndia tua. — Et. Glória Patri. Et.

℟. vii Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De libro Judith

Lectio i Cap. 4, 1-12

FIlii Israel, qui habitábant in terra Juda, timuérunt valde a fácie Holoférnis; tremor et horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem et templo Dómini, quod fécerat céteris civitátibus et templis eárum. Et misérunt in omnem Samaríam

per circúitum usque Jéricho et præoccupavérunt omnes vértices móntium et muris circumdedérunt vicos suos et congregavérunt fruménta in præparatiónem pugnæ.

℟. Adonái, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. — Exáudi.

Lectio ii

SAcérdos étiam Elíachim scripsit ad univérsos qui erant contra Esdrelon, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, et univérsos per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, et illic custodírent ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt fílii Israël secúndum quod constitúerat eis sacérdos Dómini Elíachim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, et humiliavérunt ánimas suas in jejúniis et oratiónibus ipsi et mulíeres eórum.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

ET induérunt se sacerdótes cilíciis, et infántes prostravérunt contra fáciem templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilício; et clamavérunt ad Dóminum Deum Israël unanímiter, ne daréntur in prædam infántes eórum, et uxóres eórum in divisiónem, et civitátes eórum in extermínium, et sancta eórum in pollutiónem, et fíerent oppróbrium Géntibus. Tunc Elíachim sacérdos Dómini magnus circuívit omnem Israël allocutúsque est eos dicens : Scitóte quóniam exáudiet Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jejúniis et oratiónibus in conspéctu Dómini.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad nihílum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA TERTIA

De libro Judith

Lectio i Cap. 8, 1-11

ET factum est, cum audísset hæc verba Judith vídua, quæ erat fília Merári, fílii Idox, fílii Joseph, fílii Ozíæ, fílii Elai, fílii Jammor, fílii Gédeon, fílii Ráphaïm, fílii Achitob, fílii Melchíæ, fílii Enan, fílii Nathaníæ, fílii Saláthiel, fílii Símeon, fílii Ruben, et vir ejus fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ; instábat enim super alligántes manípulos in campo, et venit æstus super caput ejus, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua et sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relícta ejus vídua jam annis tribus et ménsibus sex.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii

ET in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur. Et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ præter sábbata et neoménias et festa domus Israël. Erat autem elegánti aspéctu nimis; cui vir suus relíquerat divítias multas et famíliam copiósam ac possessiónes arméntis boum et grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

℟. Dominátor, Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ : * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

HÆC ítaque, cum audísset quóniam Ozías promisísset quod, transácto quinto die, tráderet civitátem, misit ad presbýteros Chabri et Charmi. Et venérunt ad illam,

et dixit illis : Quod est hoc verbum, in quo consénsit Ozías, ut tradat civitátem Assýriis, si intra quinque dies non vénerit vobis adjutórium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; cadat robur eórum in iracúndia tua. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUARTA

De libro Judith

Lectio i Cap. 10, 1-4

FActum est autem, cum cessásset clamáre ad Dóminum surréxit de loco in quo jacúerat prostráta ad Dóminum; vocavítque abram suam, et descéndens in domum suam ábstulit a se cilícium et éxuit se vestiméntis viduitátis suæ et lavit corpus suum et unxit se myro óptimo et discriminávit crinem cápitis sui et impósuit mitram super caput suum et índuit se vestiméntis jucunditátis suæ induítque sandália pédibus suis assumpsítque dextralíola et lília et inaures et ánulos et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

Lectio ii Cap. 10, 11-12

FActum est autem, cum descénderet montem circa ortum diéi, occurrérunt ei exploratóres Assyriórum et tenuérunt eam dicéntes : Unde venis aut quo vadis? Quæ respóndit : Fília sum Hebræórum; ídeo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos noluérunt ultro trádere seípsos, ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste

égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii Cap. 10, 16-20

DUxerúntque illam ad tabernáculum Holoférnis annuntiántes eam. Cumque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes. Dixerúntque ad eum satéllites ejus : Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulíeres habent, ut non pro his mérito pugnáre contra eos debeámus? Videns ítaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura et auro et smarágdo et lapídibus pretiósis intéxtum, et, cum in fáciem ejus intendísset, adorávit eum prostérnens se super terram.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA QUINTA

Si hæc Feria occurrat post diem 24 Septembris, ita ut hæc sit ultima hebdomada mensis, hac nocte ponitur liber Esther cum suis Responsoriis, ut infra in Dominica V, 319 : et legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus, ita tamen ut, lecto Initio Dominicæ assignato, sequentibus Feriis dicantur Lectiones de respondenti Feria VI aut Sabbato ejusdem hebdomadæ V.

De libro Judith

Lectio i Cap. 12, 10-13

ET factum est, in quarto die Holofernes fecit cœnam servis suis et dixit ad Vágao eunúchum suum : Vade et suáde Hebræam illam ut sponte conséntiat habitáre mecum. Fœdum est enim apud Assýrios, si fémina irrídeat virum agéndo ut immúnis ab eo tránseat. Tunc introívit Vágao ad Judith et dixit : Non vereátur bona puélla introíre ad dóminum meum, ut honorificétur ante fáciem ejus, ut mandúcet cum eo et bibat vinum in jucunditáte. Cui Judith respóndit : Quæ ego sum, ut contradícam dómino meo?

℟. Adonái, Dómine, Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, * Exáudi preces servórum tuórum. ℣. Benedíctus es, Dómine, qui non derelínquis præsuméntes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. — Exáudi.

Lectio ii Cap. 13, 1-11

UT autem sero factum est, festinavérunt servi illíus ad hospítia sua; et conclúsit Vágao óstia cubículi et ábiit. Erant autem omnes fatigáti a vino; erátque Judith sola in cubículo. Porro Holoférnes jacébat in lecto nímia ebrietáte sopítus. Dixítque Judith puéllæ suæ ut staret foris ante cubículum et observáret. Stetítque Judith ante lectum orans cum lácrimis et labiórum motu in siléntio dicens : Confírma me, Dómine, Deus Israël, et réspice in hac hora ad ópera mánuum meárum, ut, sicut promisísti, Jerúsalem civitátem tuam érigas, et hoc quod credens per te posse fíeri cogitávi, perfíciam.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

ET, cum hæc dixísset, accéssit ad colúmnam, quæ erat ad caput lécturi ejus, et pugiónem ejus, qui in ea ligátus pendébat, exsólvit. Cumque evaginásset illum, apprehéndit comam cápitis ejus et ait : Confírma me, Dómine Deus, in hac hora. Et percússit bis in cervícem ejus et abscídit caput ejus et ábstulit conopéum ejus a colúmnis et evólvit corpus ejus truncum. Et post pusíllum exívit et trádidit caput Holoférnis ancíllæ suæ et jussit ut mítteret illud in peram suam.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro Judith

Lectio i Cap. 15, 1-3

CUmque omnis exércitus decollátum Holoférnem audísset, fugit mens et consílium ab eis, et solo tremóre et metu agitáti fugæ præsídium sumunt, ita ut nullus loquerétur cum próximo suo, sed inclináto cápite, relíctis ómnibus, evádere festinábant Hebræos, quos armátos super se veníre audiébant, fugiéntes per vias campórum et sémitas cóllium. Vidéntes ítaque fílii Israël fugiéntes, secúti sunt illos, descenderúntque clangéntes tubis et ululántes post ipsos.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii Cap. 15, 5-7

MIsit ítaque Ozías núntios per omnes civitátes et regiónes Israël. Omnis ítaque régio omnísque urbs eléctam juventútem armátam misit post eos; et persecúti sunt eos in ore gládii, quoúsque perveníren ad extremitátem fínium suórum. Réliqui autem qui erant in Bethúlia, ingréssi sunt castra Assyriórum et prædam, quam fugiéntes Assýrii relíquerant, abstulérunt et onustáti sunt valde.

℟. Dominátor, Dómine cælórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ : * Exáudi oratiónem servórum tuórum. ℣. Tu, Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuit deprecátio. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii Cap. 15, 9-12

JOachim autem summus póntifex de Jerúsalem venit in Bethúliam cum univérsis presbýteris suis, ut vidéret Judith. Quæ cum exísset ad illum, benedixérunt eam omnes una voce dicéntes : Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri. Quia fecísti viríliter, et confortátum est cor tuum, eo quod castitátem amáveris et, post virum tuum, álterum nescíeris, ídeo et manus Dómini confortávit te, et ídeo eris benedícta in ætérnum. Et dixit omnis pópulus : Fiat, fiat.

℟. Dómine Deus, qui cónteris bella ab inítio, éleva bráchium tuum super gentes, quæ cógitant servis tuis mala : * Et déxtera tua glorificétur in nobis. ℣. Allíde virtútem eórum in virtúte tua; cadat robur eórum in iracúndia tua. — Et. Glória Patri. Et.

SABBATO

De libro Judith

Lectio i Cap. 16, 22-31

ET factum est post hæc, omnis pópulus post victóriam venit in Jerúsalem adoráre Dóminum; et mox ut purificáti sunt, obtulérunt omnes holocáusta et vota et repromissiónes suas. Porro Judith univérsa vasa béllica Holoférnis, quæ dedit illi pópulus, et conopéum, quod ipsa sustúlerat de cúbili ipsíus, óbtulit in anáthema oblivionis.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

Lectio ii

ERat autem pópulus jucúndus secúndum fáciem sanctórum; et per tres menses gáudium hujus victóriæ celebrátum est cum Judith. Post dies autem illos unusquísque rédiit in domum suam, et Judith magna facta est in Bethúlia et præclárior erat univérsæ terræ Israel. Erat étiam virtúti cástitas adjúncta, ita ut non cognósceret virum ómnibus diébus vitæ suæ, ex quo defúnctus est Manásses vir ejus. Erat autem, diébus festis, procédens cum magna glória.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

MAnsit autem in domo viri sui annos centum quinque, et dimísit abram suam líberam, et defúncta est ac sepúlta cum viro suo in Bethúlia. Luxítque illam omnis pópulus diébus septem. In omni autem spátio vitæ ejus non fuit qui perturbáret Israel, et post mortem ejus annis multis. Dies autem victóriæ hujus festivitátis ab Hebræis in número sanctórum diérum accípitur et cólitur a Judæis ex illo témpore usque in præséntem diem.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

SABBATO

ANTE DOM. V SEPT.

nisi hæc occurrat a die 28 ad 30 Septembris : quia tunc, sequenti Antiphona omissa, ponitur Ant. Adapériat, quæ assignatur Sabbato ante Dominicam I Octobris. 329

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Dómine, Rex omnípotens, * in dicióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit tuæ resístere voluntáti.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. V SEPTEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Esther

Lectio i Cap. 1, 1-9

IN diébus Assuéri, qui regnávit ab India usque Æthiópiam super centum vigínti septem províncias, quando sedit in sólio regni sui, Susan cívitas regni ejus exórdium fuit. Tértio ígitur anno impérii sui, fecit grande convívium cunctis princípibus et púeris suis fortíssimis Persárum et Medórum ínclytis et præféctis provinciárum coram se, ut osténderet divítias glóriæ regni sui, ac magnitúdinem atque jactántiam poténtiæ suæ, multo témpore, centum vidélicet et octogínta diébus.

℟. Dómine, mi Rex omnípotens, in dicióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. — Líbera.

Lectio ii

CUmque implerentur dies convívii, invitávit omnem pópulum, qui invéntus est in Susan, a máximo usque ad mínimum; et jussit septem diébus convívium præparári in vestíbulo horti et némoris, quod régio cultu et manu cónsitum erat. Et pendébant ex omni parte tentória aérii colóris et carbásini ac hyacínthini sustentáta fúnibus byssinis atque purpúreis, qui ebúrneis círculis insérti erant et colúmnis marmóreis

fulciebántur. Lécțuli quoque áurei et argéntei super paviméntum smarágdino et pário stratum lápide dispósiti erant, quod mira varietáte pictúra decorábat.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

Lectio iii

BIbébant autem, qui invitáti erant, áureis póculis et áliis atque áliis vasis cibi inferebántur. Vinum quoque, ut magnificéntia régia dignum erat, abúndans et præcípuum ponebátur. Nec erat qui noléntes cógeret ad bibéndum, sed, sicut rex statúerat præpónens mensis síngulos de princípibus suis, ut súmeret unusquísque quod vellet. Vasthi quoque regína fecit convívium feminárum in palátio, ubi rex Assuérus manére consuéverat.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio iv Lib. 3, cap. 15

QUid Esther regína, nonne ut pópulum suum perículo erúeret (quod erat decórum atque honéstum) morti se óbtulit, nec immítis regis trepidávit furórem? Ipse quoque rex Persárum, ferox atque túmido corde, tamen decórum judicávit índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque líberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasísset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se ejus frauduléntis consílìis animadvertísset.

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. — Et.

Lectio v Cap. 16

EA enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus; honestáti vero præferri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hospitális grátiæ offíciis necem pótius sibi, quam proditiónem fugiéntis amíci, subeúndam arbitrabátur. Nihil ígitur præferéndum honestáti; quæ tamen ne amicítiæ stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

Lectio vi

SUnt enim plerǽque philosophórum quæstiónes : Utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre necne débeat, ut amíco obédiat : utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait : Clava, et gládius, et sagítta ferráta, sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ, cogátur áliquis dícere testimónium? Numquid præponderáre debet amicítia religióni, præponderáre caritáti vítium?

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

℟. vii Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De libro Esther

Lectio i Cap. 2, 5-11

ERat vir Judæus in Susan civitáte, vocábulo Mardochæus, fílius Jair,

fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo témpore quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat. Qui fuit nutrícius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther, et utrúmque paréntem amíserat : pulchra nimis et decóra fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in fíliam.

℟. Dómine, mi Rex omnípotens, in dicióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. — Líbera.

Lectio ii

CUmque percrebuísset regis impérium, et juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan et Egéo traderéntur eunúcho; Esther quoque inter céteras puéllas ei trádita est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuit ei et invénit grátiam in conspéctu illíus. Et præcépit eunúcho ut acceleráret mundum mulíebrem et tráderet ei partes suas et septem puéllas speciosíssimas de domo regis, et tam ipsam quam pedíssequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum et pátriam suam ; Mardochæus enim præcéperat ei, ut de hac re omníno reticéret. Qui deambulábat quotídie ante vestíbulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salútis Esther.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii   Cap. 2, 15-17

EVolúto autem témpore per órdinem, instábat dies quo Esther fília Abíhail fratris Mardochæi, quam sibi adoptáverat in fíliam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit mulíebrem cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit; erat enim formósa valde et incredíbili pulchritúdine : ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est ítaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et adamávit eam rex plus quam omnes mulíeres, habuítque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulíeres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus fecítque eam regnáre in loco Vasthi.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro Esther

Lectio i   Cap. 3, 1-7

POst hæc rex Assuérus exaltávit Aman fílium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag, et pósuit sólium ejus super omnes príncipes quos habébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua et adorábant Aman; sic enim præcéperat eis imperátor. Solus Mardochæus non flectébat genu neque adorábat eum. Cui dixérunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant : Cur præter céteros non obsérvas mandátum regis?

℟. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. — Et.

Lectio ii

CUmque hoc crébrius dícerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrum perseveráret in senténtia; díxerat enim eis se esse Judæum. Quod cum audísset Aman et experiménto probásset quod Mardochæus non flécteret sibi genu nec se adoráret, irátus est valde et pro níhilo duxit in unum Mardochæum míttere manus suas.

℟. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, miserére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

AUdíerat enim quod esset gentis Judææ, magísque vóluit omnem Judæó-

rum, qui erant in regno Assuéri, pérdere natiónem. Mense primo, cujus vocábulum est Nisan, anno duodécimo regni Assuéri, missa est sors in urnam, quæ Hebráice dícitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens Judæórum deléret interfíci; et exívit mensis duodécimus qui vocátur Adar.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA QUARTA

De libro Esther

Lectio i — Cap. 4, 1-17

QUÆ cum audísset Mardochæus, scidit vestiménta sua et indútus est sacco spargens cínerem cápiti; et in platéa médiæ civitátis voce magna clamábat osténdens amaritúdinem ánimi sui, et hoc ejulátu usque ad fores palátii grádiens; non enim erat lícitum indútum sacco aulam regis intráre. In ómnibus quoque provínciis, óppidis ac locis, ad quæ crudéle regis dogma pervénerat, planctus ingens erat apud Judæos, jejúnium, ululátus et fletus, sacco et cínere multis pro strato uténtibus. Ingréssæ autem sunt puéllæ Esther et eunúchi nuntiaverúntque ei. Quod áudiens consternáta est et vestem misit, ut, abláto sacco, indúerent eum : quam accípere nóluit. Accitóque Athach eunúcho, quem rex minístrum ei déderat, præcépit ei ut iret ad Mardochæum et dísceret ab eo cur hoc fáceret.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii

EGressúsque Athach ivit ad Mardochæum stantem in plátea civitátis ante óstium palátii. Qui indicávit ei ómnia quæ accíderant, quómodo Aman promisísset, ut in thesáuros regis pro Judæórum nece inférret argéntum; exémplar quoque edícti, quod pendébat in Susan, dedit ei ut regínæ osténderet et monéret eam ut intráret ad regem et deprecarétur eum pro pópulo suo. Regréssus Athach nuntiávit Esther ómnia quæ Mardochæus díxerat. Quæ respóndit ei et jussit ut díceret Mardochæo : Omnes servi regis et cunctæ quæ sub dicióne ejus sunt norunt provínciæ, quod sive vir sive múlier non vocátus intérius átrium regis intráverit, absque ulla cunctatióne statim interficiátur, nisi forte rex áuream virgam ad eum teténderit pro signo cleméntiæ, atque ita possit vívere. Ego ígitur quómodo ad regem intráre pótero, quæ trigínta jam diébus non sum vocáta ad eum?

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

QUod cum audísset Mardochæus, rursum mandávit Esther dicens : Ne putes quod ánimam tuam tantum líberes, quia in domo regis es, præ cunctis Judæis; si enim nunc siléueris, per áliam occasiónem liberabúntur Judæi, et tu et domus patris tui períbitis. Et quis novit utrum idcírco ad regnum véneris, ut in tali témpore pararéris? Rursúmque Esther hæc Mardochæo verba mandávit : Vade et cóngrega omnes Judæos, quos in Susan repéreris, et oráte pro me. Non comedátis et non bibátis tribus diébus et tribus nóctibus, et ego cum ancíllis meis simíliter jejunábo; et tunc ingrédiar ad regem contra legem fáciens non vocáta tradénsque me morti et perículo. Ivit ítaque Mardochæus, et fecit ómnia quæ ei Esther præcéperat.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro Esther

Lectio i — Cap. 5, 1-5

DIE autem tértio indúta est Esther regálibus vestiméntis et stetit in átrio domus régiæ, quod erat intérius contra basíli-

cam regis. At ille sedébat super sólium suum in consistório palátii contra óstium domus. Cumque vidísset Esther regínam stantem, plácuit óculis ejus et exténdit contra eam virgam áuream quam tenébat manu. Quæ accédens osculáta est summitátem virgæ ejus, dixítque ad eam rex : Quid vis, Esther regína? quæ est petítio tua? Etiam si dimídiam partem regni petíeris, dábitur tibi. At illa respóndit : Si regi placet, óbsecro ut vénias ad me hódie et Aman tecum ad convívium quod parávi. Statímque rex, Vocáte, inquit, cito Aman ut Esther obédiat voluntáti.

℞. Dómine, mi Rex omnípotens, in dicióne tua cuncta sunt pósita, et non est qui possit resístere voluntáti tuæ : * Líbera nos propter nomen tuum. ℣. Exáudi oratiónem nostram, et convérte luctum nostrum in gáudium. — Líbera.

Lectio ii Cap. 5, 9-14

EGréssus est ítaque illo die Aman lætus et álacer. Cumque vidísset Mardochǽum sedéntem ante fores palátii, et non solum non assurrexísse sibi, sed nec motum quidem de loco sessiónis suæ, indignátus est valde; et, dissimuláta ira, revérsus in domum suam convocávit ad se amícos suos et Zares uxórem suam et expósuit illis magnitúdinem divitiárum suárum filiorúmque turbam et quanta eum glória super omnes príncipes et servos suos rex elevásset. Et post hæc ait : Regína quoque Esther nullum álium vocávit ad convívium cum rege, præter me, apud quam étiam cras cum rege pransúrus sum; et, cum hæc ómnia hábeam, nihil me habére puto, quámdiu vídero Mardochǽum Judǽum sedéntem ante fores régias.

℞. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

REspondéruntque ei Zares uxor ejus et céteri amíci : Jube parári excélsam trabem habéntem altitúdinis quinquagínta cúbitos, et dic mane regi ut appendátur super eam Mardochǽus; et sic ibis cum rege lætus ad convívium. Plácuit ei consílium et jussit excélsam parári crucem.

℞. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israël : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA SEXTA

De libro Esther

Lectio i Cap. 6, 1-13

NOctem illam duxit rex insómnem jussítque sibi afférri histórias et annáles priórum témporum. Quæ cum illo præsénte legeréntur, ventum est ad illum locum, ubi scriptum erat quómodo nuntiásset Mardochǽus insídias Bágathan et Thares eunuchórum regem Assuérum juguláre cupiéntium. Quod cum audísset rex ait : Quid pro hac fide honóris ac prǽmii Mardochǽus consecútus est? Dixérunt ei servi illíus ac minístri : Nihil omníno mercédis accépit. Statímque rex, Quis est, inquit, in átrio? Aman quippe intérius átrium domus régiæ intráverat, ut suggéreret regi et jubéret Mardochǽum affígi patíbulo, quod ei fúerat præparátum. Respondérunt púeri : Aman stat in átrio. Dixítque rex : Ingrediátur.

℞. Meménto mei, Dómine Deus, in bonum : * Et ne déleas miseratiónes meas quas feci in domo Dei mei et in cæremóniis ejus. ℣. Recordáre mei, Dómine, Deus meus. — Et.

Lectio ii

CUmque esset ingréssus ait illi : Quid debet fíeri viro, quem rex honoráre desíderat? Cógitans autem in corde suo Aman et réputans quod nullum álium rex nisi se vellet honoráre, respóndit : Homo quem rex honoráre cupit debet índui véstibus régiis et impóni super equum qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus ac tyránnis téneat equum ejus et per platéam civitátis incédens clamet et dicat : Sic honorábitur quemcúmque volúerit rex honoráre.

℞. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus : timor et hebetúdo mentis cécidit super nos et super líberos nostros : ipsi montes nolunt recípere fugam nostram : * Dómine, mise-

rére. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. — Dómine, miserére.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Dixítque ei rex : Festína et, sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardochæo Judæo, qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his quæ locútus es prætermíttas. Tulit ítaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardochæum in platéa civitátis et impósitum equo præcedébat atque clamábat : Hoc honóre condígnus est quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardochæus ad jánuam palátii, et Aman festinávit ire in domum suam lugens et opérto cápite. Narravítque Zares uxóri suæ et amícis ómnia quæ eveníssent sibi.

℟. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros : * Ut non defíciat laus tua de ore hóminum. ℣. Benedíctus Dóminus qui creávit cælum et terram; quia hódie nomen tuum ita magnificávit. — Ut. Glória Patri. Ut.

SABBATO

De libro Esther

Lectio i — Cap. 7, 1-10

Intrávit ítaque rex et Aman, ut bíberent cum regína. Dixítque ei rex étiam secúnda die, postquam vino incalúerat : Quæ est petítio tua, Esther, ut detur tibi, et quid vis fíeri? Etiam si dimídiam partem regni mei petíeris, impetrábis. Ad quem illa respóndit : Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam, pro qua rogo, et pópulum meum, pro quo obsecro. Tráditi enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur et pereámus. Atque, útinam in servos et fámulas venderémur : esset tolerábile malum et gemens tacérem; nunc autem hostis noster est cujus crudélitas redúndat in regem.

℟. Nos álium Deum nescímus præter Dóminum, in quo sperámus : * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a génere nostro. ℣. Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. — Qui.

Lectio ii

Respondénsque rex Assuérus ait : Quis est iste et cujus poténtiæ, ut hæc áudeat fácere? Dixítque Esther : Hostis et inimícus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens íllico obstúpuit vultum regis ac regínæ ferre non sústinens. Rex autem irátus surréxit et de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsitum. Aman quoque surréxit ut rogáret Esther regínam pro ánima sua; intelléxit enim a rege sibi parátum malum.

℟. Confórta me, Rex, Sanctórum principátum tenens : * Et da sermónem rectum et bene sonántem in os meum. ℣. Dómine, Rex univérsæ potestátis, convérte consílium eórum super eos. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Qui cum revérsus esset de horto nemóribus cónsito et intrásset convívii locum, réperit Aman super léctulum corruísse in quo jacébat Esther et ait : Etiam regínam vult opprímere, me præsénte, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exíerat, et statim operúerunt fáciem ejus. Dixítque Harbóna unus de eunúchis qui stabant in ministério regis : En lignum, quod paráverat Mardochæo qui locútus est pro rege, stat in domo Aman habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex : Appéndite eum in eo. Suspénsus est ítaque Aman in patíbulo, quod paráverat Mardochæo, et regis ira quiévit.

℟. Spem in álium numquam hábui, prætérquam in te, Deus Israel : * Qui irásceris, et propítius eris : et ómnia peccáta hóminum in tribulatióne dimíttis. ℣. Dómine Deus, Creátor cæli et terræ, réspice ad humilitátem nostram. — Qui. Glória Patri. Qui.

SABBATO

ANTE DOM. I OCTOBRIS

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Adapériat Dóminus * cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem Dóminus Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. I OCTOBRIS

Semiduplex

AD MATUTINUM

Invitatorium Adorémus Dóminum et Hymnus Primo die, ut in Psalterio 32 : quæ dicuntur etiam in reliquis Dominicis usque ad V Novembris inclusive.

In I Nocturno

Incipit liber primus Machabæórum

Lectio i Cap. 1, 1-16

ET factum est, postquam percússit Alexánder Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Daríum regem Persárum et Medórum, constítuit prælia multa et obtínuit ómnium munitiónes et interfécit reges terræ et pertránsiit usque ad fines terræ et accépit spólia multitúdinis géntium, et síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtútem et exércitum fortem nimis, et exaltátum est et elevátum cor ejus, et obtínuit regiónes géntium et tyránnos, et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum et cognóvit quia morerétur et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutríti a juventúte, et divísit illis regnum suum, cum adhuc víveret. ℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

ET regnávit Alexánder annis duódecim et mórtuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquísque in loco suo, et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et fílii eórum post eos annis multis. Et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis qui fúerat Romæ obses, et regnávit in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum. ℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

IN diébus illis exiérunt ex Israel fílii iníqui et suasérunt multis dicéntes : Eámus et disponámus testaméntum cum géntibus, quæ circa nos sunt, quia, ex quo recéssimus ab eis, invenérunt nos multa mala. Et bonus visus est sermo in óculis eórum. Et destinavérunt áliqui de pópulo et abiérunt ad regem, et dedit illis potestátem ut fácerent justítiam géntium; et ædificavérunt gymnásium in Jerosólymis secúndum leges natiónum et fecérunt sibi præpútia et recessérunt a testaménto sancto et juncti sunt natiónibus et venúmdati sunt ut fácerent malum.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio iv Lib. 1, cap. 40

FOrtásse áliquos béllica defíxos glória tenet, ut putent solam esse præliárem fortitúdinem; et ídeo me ad ista deflexísse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis! Deínde cum advérsum Gabaonítas urgéret prælium, et vererétur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fídei clamávit : Stet sol, et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecéntis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscens virtútem magnam fecit in prælio.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio v

QUid de Machabǽis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum; qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacessíti sábbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnáre, ne violárent sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabǽi con-

siderántes quod hoc exémplo gens omnis posset períre, sábbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ulti sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde póstea stimulátus rex Antíochus, cum bellum accénderet per duces suos Lýsiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assýriis attrítus est cópiis, ut quadragínta et octo míllia in médio campi a tribus míllibus prosterneréntur.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo poterímus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

Lectio vi

Virtútem ducis Judæ Machabǽi de uno ejus mílite consideráte. Namque Eleázarus, cum superemenéntem céteris elephántem loríca vestítum régia advérteret, arbitrátus quod in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit : et, abjécto clýpeo, utráque manu interficiébat, donec pervenı́ret ad béstiam, atque intrávit sub eam, et subjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia oppréssit Eleázarum, atque ita mórtuus est. Quanta ígitur virtus ánimi! primo, ut mortem non timéret; deínde, ut circumfúsus legiónibus inimicórum, in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, et contémpta morte ferócior, abjécto clýpeo, utráque manu vulnerátæ molem béstiæ subíret ac sustinéret : post infra ipsam succéderet, quo plenióri feríret ictu; cujus ruína inclúsus magis quam oppréssus, suo est sepúltus triúmpho.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus, et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℟. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prǽlio. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

Ad Laudes, in omnibus Domínicis usque ad V Novembris inclusive, Hymnus Ætérne rerum, ut in Psaltério. 40

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 1, 17-29

Et parátum est regnum in conspéctu Antíochi, et cœpit regnáre in terra Ægýpti, ut regnáret super duo regna, et intrávit in Ægýptum in multitúdine gravi, in cúrribus et elephántis et equítibus et copiósa návium multitúdine, et constítuit bellum advérsus Ptolemǽum regem Ægýpti, et véritus est Ptolemǽus a fácie ejus et fugit, et cecidérunt vulneráti multi, et comprehéndit civitátes munítas in terra Ægýpti et accépit spólia terræ Ægýpti.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilǽam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægýptum in centésimo et quadragésimo tértio anno, et ascéndit ad Israël. Et ascéndit Jerosólymam in multitúdine gravi et intrávit in sanctificatiónem cum supérbia et accépit altáre áureum et candelábrum lúminis et univérsa vasa ejus et mensam propositiónis et libatória et phíalas et mortaríola áurea et velum et corónas et ornaméntum áureum, quod in fácie templi erat, et commínuit ómnia.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Et accépit argéntum et aurum et vasa concupiscibília et accépit thesáuros occúltos, quos invénit, et, sublátis ómnibus, ábiit in terram suam et fecit cædem hóminum et locútus est in supérbia magna et factus est planctus magnus in Israël et in omni loco eórum, et ingemuérunt príncipes et senióres, vírgines et júvenes infirmáti sunt, et speciósitas mulíerum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum, et quæ

sedébant in thoro maritáli lugébant, et commóta est terra super habitántes in ea, et univérsa domus Jacob índuit confusiónem.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 2, 1-10

IN diébus illis surréxit Mathathías fílius Joánnis, fílii Simeónis, sacérdos ex fíliis Jóarib ab Jerúsalem et consédit in monte Modin. Et habébat fílios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gaddis, et Simónem, qui cognominabátur Thasi, et Judam, qui vocabátur Machabǽus, et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron, et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala quæ fiébant in pópulo Juda et in Jerúsalem.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic est, qui.

Lectio ii

ET dixit Mathathías : Væ mihi! ut quid natus sum vidére contritiónem pópuli mei et contritiónem civitátis sanctæ et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt, templum ejus sicut homo ignóbilis, vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt, trucidáti sunt senes ejus in platéis, et júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hereditávit regnum ejus et non obtínuit spólia ejus?

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis; * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii Cap. 2, 14-16

ET scidit vestiménta sua Mathathías et fílii ejus et operuérunt se cilíciis et planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antíocho, ut cógerent eos qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre et accéndere thura et a lege Dei discédere, et multi de pópulo Israël consentiéntes accessérunt ad eos, sed Mathathías et fílii ejus constánter stetérunt.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 2, 19-30

ET respóndit Mathathías et dixit magna voce : Etsi omnes gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédat unusquísque a servitúte legis patrum suórum et conséntiat mandátis ejus, ego et fílii mei et fratres mei obediémus legi patrum nostrórum. Propítius sit nobis Deus, non est nobis útile relínquere legem et justítias Dei : non audiémus verba regis Antíochi nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prǽlio. — Et.

Lectio ii

ET, ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judǽus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitáte Modin secúndum jussum regis. Et vidit Mathathías et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram. Sed et virum quem rex Antíochus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore et aram destrúxit et zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri fílio Salómi.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET exclamávit Mathathías voce magna in civitáte dicens : Omnis qui zelum habet legis státuens testaméntum éxeat post me. Et fugit ipse et fílii ejus in montes, et reliquérunt quæcúmque habébant in civitáte. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium et justítiam in desértum. Et sedérunt ibi ipsi et fílii eórum et mulíeres eórum et pécora eórum, quóniam inundavérunt super eos mala.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 2, 49-69

ET appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit fíliis suis : Nunc confortáta est supérbia et castigátio et tempus eversiónis et ira indignatiónis. Nunc ergo, o fílii, æmulatóres estóte legis et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum et mementóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatiónibus suis, et accipiétis glóriam magnam et nomen ætérnum. Abraham, nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiæ suæ custodívit mandátum, et factus est dóminus Ægýpti; Phínees pater noster zelándo zelum Dei accépit testaméntum sacerdótii ætérni.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

JEsus, dum implévit verbum, factus est dux in Israël; Caleb, dum testificátur in ecclésia, accépit hereditátem; David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula; Elías, dum zelat zelum legis, recéptus est in cælum; Ananías et Azarías et Mísael credéntes liberáti sunt de flamma; Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum; et ita cogitáte per generatiónem et generatiónem, quia omnes qui sperant in eum non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis, quia glória ejus stercus et vermis est : hódie extóllitur et cras non inveniétur, quia convérsus est in terram suam, et cogitátio ejus périit.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

VOS ergo, fílii, confortámini et viríliter ágite in lege, quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est : ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater; et Judas Machabæus fortis víribus a juventúte sua sit vobis princeps milítiæ et ipse aget bellum pópuli, et adducétis ad vos omnes factóres legis et vindicáte vindíctam pópuli vestri, retribúite retributiónem géntibus et inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos et appósitus est ad patres suos.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum

Cap. 2, 70; 3, 1-3, 5-12, 25-28

Lectio i

DEfúnctus est Mathathías anno centésimo et quadragésimo sexto et sepúltus est a fíliis suis in sepúlcris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israël planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus, fílius ejus pro eo et adjuvábant eum omnes fratres ejus et univérsi qui se conjúnxerant patri ejus et prælabántur prælium Israël cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo, et persecútus est iníquos perscrútans eos et, qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit

flammis, et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt, et dirécta est salus in manu ejus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

Et exacerbábat reges multos et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sǽculum memória ejus in benedictióne, et perambulávit civitátes Juda et pérdidit ímpios ex eis et avértit iram ab Israël et nominátus est usque ad novíssimum terræ et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius gentes et a Samaría virtútem multam et magnam ad bellándum contra Israël. Et cognóvit Judas et éxiit óbviam illi et percússit et occídit illum, et cecidérunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum et gládium Apollónii ábstulit Judas et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Et cécidit timor Judæ ac fratrum ejus et formído super omnes gentes in circúitu eórum; et pervénit ad regem nomen ejus, et de prǽliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit autem rex Antíochus sermónes istos, irátus est ánimo et misit et congregávit exércitum univérsi regni sui, castra fórtia valde, et apéruit ærárium suum et dedit stipéndia exercítui in annum et mandávit illis, ut essent paráti ad ómnia.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro primo Machabæórum

Lectio i — Cap. 3, 42-60

Et vidit Judas et fratres ejus quia multiplicáta sunt mala et exércitus applicábant ad fines eórum, et cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum et consummatiónem, et dixérunt unusquísque ad próximum suum : Erigámus dejectiónem pópuli nostri et pugnémus pro pópulo nostro et sanctis nostris. Et congregátus est convéntus, ut essent paráti in prǽlium et ut orárent et péterent misericórdiam et miseratiónes. Et Jerúsalem non habitabátur, sed erat sicut desértum : non erat qui ingrederétur et egrederétur de natis ejus, et sanctum conculcabátur, et fílii alienigenárum erant in arce : ibi erat habitátio géntium, et abláta est volúptas a Jacob, et defécit ibi tíbia et cíthara.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio — Et.

Lectio ii

Et congregáti sunt et venérunt in Maspha contra Jerúsalem, quia locus oratiónis erat in Maspha ante in Israël, et jejunavérunt illa die et induérunt se cilíciis et cínerem imposuérunt cápiti suo et discidérunt vestiménta sua et expandérunt libros legis, de quibus scrutabántur gentes similitúdinem simulacrórum suórum, et attulérunt ornaménta sacerdotália et primítias et décimas et suscitavérunt Nazarǽos, qui impléverant dies, et clamavérunt voce magna in cælum dicéntes : Quid faciémus istis et quo eos ducémus? Et sancta tua conculcáta sunt et contamináta sunt, et sacerdótes tui facti sunt in luctum et in humilitátem, et ecce natiónes convenérunt advérsum nos, ut nos dispérdant : tu scis quæ cógitant in nos. Quómodo potérimus subsístere ante fáciem eórum, nisi tu, Deus, ádjuves nos?

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus

benedicébant Dóminum. — Et facta est lætítia magna in pópulo.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET tubis exclamavérunt voce magna. Et post hæc constítuit Judas duces pópuli, tribúnos et centuriónes et pentacontárchos et decuriónes, et dixit his, qui ædificábant domos et sponsábant uxóres et plantábant víneas et formidolósis, ut redírent unusquísque in domum suam secúndum legem. Et movérunt castra et collocavérunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas : Accingímini et estóte fílii poténtes et estóte paráti in mane, ut pugnétis advérsus natiónes has, quæ convenérunt advérsus nos dispérdere nos et sancta nostra; quóniam mélius est nos mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. Sicut autem fúerit volúntas in cælo, sic fiat.
℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Refúlsit sol * in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : et fortitúdo géntium dissipáta est.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. II OCTOBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 4, 36-51

DIxit autem Judas et fratres ejus : Ecce contríti sunt inimíci nostri; ascendámus nunc mundáre sancta et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascendérunt in montem Sion, et vidérunt sanctificatiónem desértam et altáre profanátum et portas exústas et in átriis virgúlta nata, sicut in saltu vel in móntibus, et pastophória díruta. Et scidérunt vestiménta sua et planxérunt planctu magno et imposuérunt cínerem super caput suum et cecidérunt in fáciem super terram et exclamavérunt tubis signórum et clamavérunt in cælum.
℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

TUnc ordinávit Judas viros ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula voluntátem habéntes in lege Dei, et mundavérunt sancta et tulérunt lápides contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et íncidit illis consílium bonum ut destrúerent illud, ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud gentes, et demolíti sunt illud et reposuérunt lápides in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta et respondéret de eis.
℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

ET accepérunt lápides íntegros secúndum legem et ædificavérunt altáre novum secúndum illud quod fuit prius et ædificavérunt sancta et quæ intra domum erant intrínsecus et ædem et átria sanctificavérunt et fecérunt vasa sancta nova et intulérunt candelábrum et altáre incensórum et mensam in templum et incénsum posuérunt super altáre et accendérunt lucérnas, quæ super candelábrum erant et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes et appendérunt vela et consummavérunt ómnia ópera quæ fécerant.
℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei

Lectio iv — Lib. 18, c. 45

Posteáquam gens Judæa cœpit non habére prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat instauráto templo post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliórem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum prophétam dicéntem : Magna erit glória domus istíus novíssimæ, plus quam primæ. Quod de novo Testaménto dictum esse, paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens : Et movébo omnes gentes, et véniet Desiderátus cunctis géntibus.

℞. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio v

Talibus enim eléctis géntium, domus Dei ædificátur per Testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens; sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsísque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratióne templi opinarétur implétam. Non multo enim post, adveniénte Alexándro, subjugáta est; quando, etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt ausi ei resístere, et ídeo placátum facíllime súbditi recepérunt; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

℞. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

Lectio vi

Deínde Ptolemæus Lagi fílius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægýptum tránstulit, quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssime inde dimísit : per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras haberémus. Deínde contríti sunt bellis, quæ in Machabæórum libris explicántur. Post hæc capti a rege Alexandríæ Ptolemæo qui est appellátus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Sýriæ multis et gravíssimis malis ad idóla coléndа compúlsi : templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitiónibus géntium, quod tamen dux eórum strenuíssimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsis, ab omni illa idololatríæ contaminatióne mundávit.

℞. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℞. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prǽlio. — Et.

℞. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæórum

Lectio i — Cap. 4, 52 61

Ante matutínum surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni et obtulérunt sacrifícium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua contaminavérunt illud gentes, in ipsa renovátum est in cánticis et cítharis et cínyris et cýmbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt et benedixérunt in cælum eum qui prosperávit eis.

℞. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilǽam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

Et fecérunt dedicatiónem altáris diébus octo et obtulérunt holocáusta

cum lætítia et sacrifícium salutáris et laudis et ornavérunt fáciem templi corónis áureis et scútulis et dedicavérunt portas et pastophória et imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et avérsum est oppróbrium géntium. Et státuit Judas et fratres ejus et univérsa ecclésia Israel, ut agátur dies dedicatiónis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo, a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum lætítia et gáudio.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Et ædificavérunt in témpore illo montem Sion et per circúitum muros altos et turres firmas, nequándo venírent gentes et conculcárent eum, sicut ántea fecérunt. Et collocávit illic exércitum, ut servárent eum, et munívit eum ad custodiéndam Bethsúram, ut habéret pópulus munitiónem contra fáciem Idumǽæ.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum

Lectio i — Cap. 5, 1-13

Et factum est, ut audiérunt gentes in circúitu quia ædificátum est altáre et sanctuárium sicut prius, irátæ sunt valde et cogitábant tóllere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœpérunt occídere de pópulo et pérsequi. Et debellábat Judas fílios Esau in Idumǽa et eos qui erant in Acrabatháne, quia circumsedébant Israelítas, et percússit eos plaga magna et recordátus est malítiam filiórum Bean, qui erant pópulo in láqueum et in scándalum insidiántes ei in via. Et conclúsi sunt ab eo in túrribus, et applícuit ad eos et anathematizávit eos et incéndit turres eórum igni cum ómnibus qui in eis erant.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israel : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic est.

Lectio ii

Et transívit ad fílios Ammon et invénit manum fortem et pópulum copiósum et Timótheum ducem ipsórum : et commísit cum eis prælia multa, et contríti sunt in conspéctu eórum et percússit eos et cepit Gazer civitátem et fílias ejus et revérsus est in Judǽam. Et congregátæ sunt gentes quæ sunt in Gálaad, advérsus Israelítas qui erant in fínibus eórum, ut tóllerent eos. Et fugérunt in Dátheman munitiónem.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis; * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

Et misérunt lítteras ad Judam et fratres ejus dicéntes : Congregátæ sunt advérsum nos gentes per circúitum, ut nos áuferant et parant veníre et occupáre munitiónem, in quam confúgimus, et Timótheus est dux exércitus eórum; nunc ergo veni et éripe nos de mánibus eórum, quia cécidit multitúdo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfécti sunt et captívas duxérunt uxóres eórum et natos et spólia et peremérunt illic fere mille viros.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i — Cap. 5, 55-67

In diébus, quibus erat Judas et Jónathas in terra Gálaad, et Simon frater ejus in Galilǽa contra fáciem Ptolemáidis, audívit Jósephus Zacharíæ fílius et Azarías princeps virtútis res bene ge-

stas et prǽlia, quæ facta sunt, et dixit : Faciámus et ipsi nobis nomen et eámus pugnáre advérsus gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his qui erant in exércitu suo, et abiérunt Jámniam.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prǽlio. — Et.

Lectio ii

ET exívit Górgias de civitáte et viri ejus óbviam illis in pugnam, et fugáti sunt Joséphus et Azarías usque in fines Judǽæ, et cecidérunt illo die de pópulo Israël ad duo míllia viri, et facta est fuga magna in pópulo, quia non audiérunt Judam et fratres ejus existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum per quos salus facta est in Israël.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

ET viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israël et géntium ómnium, ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas et fratres ejus et expugnábant fílios Esau in terra, quæ ad Austrum est, et percússit Chebron et fílias ejus et muros ejus et turres succéndit igni in circúitu et movit castra, ut iret in terram alienigenárum, et perambulábat Samaríam. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prǽlium.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i — Cap. 6, 1-13

ET rex Antíochus perambulábat superióres regiónes et audívit esse

civitátem Elymáidem in Pérside nobilíssimam et copiósam in argénto et auro templúmque in ea lócuples valde et illic velámina áurea et lorícæ et scuta, quæ relíquit Alexánder Philíppi rex Macedo, qui regnávit primus in Græcia. Et venit et quærébat cápere civitátem et deprædári eam et non pótuit, quóniam innótuit sermo his qui erant in civitáte et insurrexérunt in prǽlium, et fugit inde et ábiit cum tristítia magna et revérsus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside quia fugáta sunt castra quæ erant in terra Juda, et quia ábiit Lýsias cum virtúte forti in primis et fugátus est a fácie Judæórum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

ET invaluérunt armis et víribus et spóliis multis, quæ cepérunt, de castris quæ excidérunt, et quia diruérunt abominatiónem quam ædificáverat super altáre, quod erat in Jerúsalem, et sanctificatiónem sicut prius circumdedérunt muris excélsis, sed et Bethsúram civitátem suam. Et factum est, ut audívit rex sermónes istos, expávit et commótus est valde et décidit in lectum et íncidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos, quia renováta est in eo tristítia magna et arbitrátus est se mori.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

ET vocávit omnes amícos suos et dixit illis : Recéssit somnus ab óculis meis, et cóncidi et córrui corde præ sollicitúdine et dixi in corde meo : In quantam tribulatiónem devéni et in quos fluctus tristítiæ, in qua nunc sum, qui jucúndus eram et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor ma-

lórum, quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia áurea et argéntea, quæ erant in ea, et misi auférre habitántes Judǽam sine causa. Cognóvi ergo quia proptérea invenérunt me mala ista, et ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 7, 1 et 4-17

Anno centésimo quinquagésimo primo éxiit Demétrius Seléuci fílius ab urbe Roma et ascéndit cum paucis viris in civitátem marítimam et regnávit illic. Et sedit Demétrius super sedem regni sui. Et venérunt ad eum viri iníqui et ímpii ex Israël, et Alcimus dux eórum, qui volébat fíeri sacérdos, et accusavérunt pópulum apud regem dicéntes : Pérdidit Judas et fratres ejus omnes amícos tuos et nos dispérsit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat et vídeat extermínium omne quod fecit nobis et regiónibus regis, et púniat omnes amícos ejus et adjutóres eórum.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

Et elégit rex ex amícis suis Bácchidem, qui dominabátur trans flumen, magnum in regno et fidélem regi. Et misit eum ut vidéret extermínium, quod fecit Judas; sed et Alcimum ímpium constítuit in sacerdótium et mandávit ei fácere ultiónem in fílios Israël. Et surrexérunt et venérunt cum exércitu magno in terram Juda et misérunt núntios, et locúti sunt ad Judam et ad fratres ejus verbis pacíficis in dolo. Et non intendérunt sermónibus eórum, vidérunt enim quia venérunt cum exércitu magno.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo poterimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Et convenérunt ad Alcimum et Bácchidem congregátio scribárum requírere quæ justa sunt, et primi, Assidǽi, qui erant in fíliis Israël, et exquirébant ab eis pacem. Dixérunt enim : Homo sacérdos de sémine Aaron venit : non decípiet nos. Et locútus est cum eis verba pacífica et jurávit illis dicens : Non inferémus vobis malum neque amícis vestris. Et credidérunt ei, et comprehéndit ex eis sexagínta viros et occídit eos in una die, secúndum verbum quod scriptum est : Carnes sanctórum tuórum et sánguinem ipsórum effudérunt in circúitu Jerúsalem, et non erat qui sepelíret.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 8, 1-4

Et audívit Judas nomen Romanórum, quia sunt poténtes víribus et acquiéscunt ad ómnia quæ postulántur ab eis, et quicúmque accessérunt ad eos statuérunt cum eis amicítias, et quia sunt poténtes víribus. Et audiérunt prǽlia eórum et virtútes bonas, quas fecérunt in Galátia, quia obtinuérunt eos et duxérunt sub tribútum, et quanta fecérunt in regióne Hispániæ, et quod in potestátem redegérunt metálla argénti et auri, quæ illic sunt, et possedérunt omnem locum consílio suo et patiéntia, lócaque quæ longe erant valde ab eis, et reges qui supervénerant eis ab extrémis terræ, contrivérunt et percussérunt eos plaga magna; céteri autem dant eis tribútum ómnibus annis.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt

montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii Cap. 8, 17-27

ET elégit Judas Eupólemum fílium Joánnis, fílii Jacob, et Jásonem fílium Eleázari et misit eos Romam constitúere cum illis amicítiam et societátem et, ut auférrent ab eis jugum Græcórum, quia vidérunt quod in servitútem prémerent regnum Israel. Et abiérunt Romam viam multam valde et introiérunt cúriam et dixérunt : Judas Machabæus et fratres ejus et pópulus Judæórum misérunt nos ad vos statúere vobíscum societátem et pacem et conscríbere nos sócios et amícos vestros. Et plácuit sermo in conspéctu eórum. Et hoc rescríptum est, quod rescripsérunt in tábulis æreis et misérunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi memoriále pacis et societátis.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio Sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

BEne sit Románis et genti Judæórum in mari et in terra in ætérnum, gladiúsque et hostis procul sit ab eis. Quod si institerit bellum Románis prius aut ómnibus sóciis eórum in omni dominatióne eórum, auxílium feret gens Judæórum, prout tempus dictáverit, corde pleno; et præliántibus non dabunt neque subministrábunt tríticum, arma, pecúniam, naves, sicut plácuit Románis; et custódient mandáta eórum nihil ab eis accipiéntes. Simíliter autem et, si genti Judæórum prius accíderit bellum, adjuvábunt Románi ex ánimo, prout eis tempus permíserit.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Lugébat autem Judam * Israel planctu magno et dicébat : Quómodo cecidísti, potens in prælio, qui salvum faciébas pópulum Dómini?

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. III OCTOBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 9, 1-20

INtérea, ut audívit Demétrius quia cécidit Nicánor et exércitus ejus in prælio, appósuit Bácchidem et Alcimum rursum míttere in Judǽam et dextrum cornu cum illis. Et abiérunt viam quæ ducit in Gálgala et castra posuérunt in Másaloth, quæ est in Arbéllis, et occupavérunt eam et peremérunt ánimas hóminum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secúndi applicuérunt exércitum ad Jerúsalem, et surrexérunt et abiérunt in Béream vigínti míllia virórum et duo míllia équitum. Et Judas posúerat castra in Láisa, et tria míllia viri elécti cum eo. Et vidérunt multitúdinem exércitus, quia multi sunt, et timuérunt valde, et multi subtraxérunt se de castris et non remansérunt ex eis nisi octingénti viri.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

ET vidit Judas quod defluxit exércitus suus, et bellum perurgébat eum, et confráctus est corde, quia non habébat tempus congregándi eos, et dissolútus est. Et dixit his qui resídui erant : Surgámus et eámus ad adversários nostros, si potérimus pugnáre advérsus eos. Et avertébant eum dicéntes : Non potérimus, sed liberémus ánimas nostras modo et revertámur ad fratres nostros, et tunc pugnábimus advérsus eos; nos autem pauci sumus. Et ait Judas : Absit istam rem fácere, ut fugiámus ab eis : et, si appropiávit tempus nostrum, moriámur in virtúte propter fratres nostros et non inferámus crimen glóriæ no-

stræ. Et movit exércitus de castris, et stetérunt illis óbviam, et divísi sunt équites in duas partes, et fundibulárii et sagittárii præíbant exércitum, et primi certáminis omnes poténtes.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

BAcchides autem erat in dextro cornu, et proximávit légio ex duábus pártibus, et clamábant tubis. Exclamavérunt autem et hi qui erant ex parte Judæ, étiam ipsi, et commóta est terra a voce exercítuum, et commíssum est prælium a mane usque ad vésperam. Et vidit Judas quod fírmior est pars exércitus Bácchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constántes corde; et contríta est déxtera pars ab eis, et persecútus est eos usque ad montem Azóti; et qui in sinístro cornu erant vidérunt quod contrítum est dextrum cornu, et secúti sunt post Judam et eos, qui cum ipso erant, a tergo, et ingravátum est prælium, et cecidérunt vulneráti multi ex his et ex illis, et Judas cécidit, et céteri fugérunt. Et Jónathas et Simon tulérunt Judam fratrem suum et sepeliérunt eum in sepúlcro patrum suórum in civitáte Modin, et flevérunt eum omnis pópulus Israël planctu magno.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Lectio iv Lib. 1, c. 41

QUia fortitúdo non solum secúndis rebus, sed étiam advérsis probátur, spectémus Judæ Machabæi éxitum. Is enim post victum Nicánorem, regis Demétrii ducem, secúrior advérsus vigínti míllia exércitus regis, cum octingéntis viris bellum adórsus, voléntibus his cédere ne multitúdine opprimeréntur, gloriósam magis mortem quam turpem fugam suásit : Ne crimen, inquit, nostræ relinquámus glóriæ. Ita commísso prælio, cum a primo ortu diéi in vésperam dimicarétur, dextrum cornu, in quo validíssimam manum advértit hóstium, aggréssus fácile avértit. Sed dum fugiéntes séquitur, a tergo vúlneri locum præbuit; ítaque gloriosiórem triúmphis mortem invénit.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et nunc.

Lectio v

QUid Jónatham fratrem ejus attéxam, qui cum parva manu advérsus exércitus régios pugnans, desértus a suis et cum duóbus tantum relíctus, reparávit bellum, avértit hostem, fugitántes suos ad societátem revocávit triúmphi? Habes fortitúdinem béllicam, in qua non mediócris honésti ac decóri forma est, quod mortem servitúti præferat ac turpitúdini. Quid autem de Mártyrum dicam passiónibus? Et ne lóngius evagémur, non minórem de supérbo rege Antíocho Machabæi púeri revexérunt triúmphum, quam paréntes próprii; síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

Lectio vi

STetit invícta septem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus : defecérunt supplícia, cessérunt tortóres, non defecérunt Mártyres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem áuxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit : Non solos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem; plus audit tácitas cogitatiónes suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℟. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 9, 28-40

Et congregáti sunt omnes amíci Judæ et dixérunt Jónathæ : Ex quo frater tuus Judas defúnctus est, vir símilis ei non est, qui éxeat contra inimícos nostros, Bácchidem et eos qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in príncipem et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscépit Jónathas témpore illo principátum et surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognóvit Bácchides et quærébat eum occídere.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

Et cognóvit Jónathas et Simon frater ejus et omnes qui cum eo erant, et fugérunt in desértum Thécuæ et consedérunt ad aquam lacus Asphar; et cognóvit Bácchides et die sabbatórum venit ipse et omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli et rogávit Nabuthæos amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt fílii Jambri ex Mádaba et comprehendérunt Joánnem et ómnia quæ habébat et abiérunt habéntes ea.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Post hæc verba renuntiátum est Jónathæ et Simóni fratri ejus, quia fílii Jambri fáciunt núptias magnas et ducunt sponsam ex Mádaba fíliam uníus de magnis princípibus Chánaan cum ambitióne magna. Et recordáti sunt sánguinis Joánnis fratris sui et ascendérunt et abscondérunt se sub teguménto montis et elevavérunt óculos suos et vidérunt, et ecce tumúltus et apparátus multus, et sponsus procéssit et amíci ejus et fratres ejus óbviam illis cum týmpanis et músicis et armis multis; et surrexérunt ad eos ex insídiis et occidérunt eos, et cecidérunt vulneráti multi et resídui fugérunt in montes, et accepérunt ómnia spólia eórum.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 12, 1-11

Et vidit Jónathas quia tempus eum juvat, et elégit viros et misit eos Romam statúere et renováre cum eis amicítiam; et ad Spartiátas et ad ália loca misit epístolas secúndum eámdem formam. Et abiérunt Romam et intravérunt cúriam et dixérunt : Jónathas summus sacérdos et gens Judæórum misérunt nos, ut renovarémus amicítiam et societátem secúndum prístinum. Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic est.

Lectio ii

Et hoc est exémplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis : Jónathas summus sacérdos et senióres gentis et sacerdótes et réliquus pópulus Judæórum Spartiátis frátribus salútem. Jamprídem missæ erant epí-

stolæ ad Oníam summum sacerdótem ab Arío, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescríptum cóntinet quod subjéctum est. Et suscépit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre, et accépit epístolas in quibus significabátur de societáte et amicítia.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis; * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

NOS, cum nullo horum indigerémus habéntes solátio sanctos libros qui sunt in mánibus nostris, malúimus míttere ad vos renováre fraternitátem et amicítiam, ne forte alièni efficiámur a vobis; multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos ergo in omni témpore sine intermissióne in diébus solémnibus et céteris quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrifíciis quæ offérimus et in observatiónibus, sicut fas est et decet meminísse fratrum.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras. ℣. Affíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 12, 39-52

ET, cum cogitásset Tryphon regnáre Asiæ et assúmere diadéma et exténdere manum in Antíochum regem, timens ne forte non permítteret eum Jónathas, sed pugnáret advérsus eum, quærébat comprehéndere eum et occídere et exsúrgens ábiit in Bethsan. Et exívit Jónathas óbviam illi cum quadragínta míllibus virórum electórum in prælium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exércitu multo, ut exténderet in eum manus, tímuit : et excépit eum cum honóre

et commendávit eum ómnibus amícis suis et dedit ei múnera et præcépit exercítibus suis ut obedírent ei sicut sibi.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis; et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ET dixit Jónathæ : Ut quid vexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remítte eos in domos suas; élige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, et veni mecum Ptolemáidam, et tradam eam tibi et réliqua præsídia et exércitum et univérsos præpósitos negótii et convérsus abíbo; proptérea enim veni. Et crédidit ei et fecit sicut dixit et dimísit exércitum, et abiérunt in terram Juda. Retínuit autem secum tria míllia virórum, ex quibus remísit in Galilæam duo míllia; mille autem venérunt cum eo.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

UT autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses et comprehendérunt eum, et omnes qui cum eo intráverant gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exércitum et équites in Galilæam et in campum magnum, ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi, cum cognovíssent quia comprehénsus est Jónathas et périit, et omnes qui cum eo erant, hortáti sunt semetípsos et exiérunt paráti in prælium. Et vidéntes hi qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis revérsi sunt; illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan et eos qui cum ipso fúerant valde.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 13, 1-19

ET audívit Simon quod congregávit Tryphon exércitum copiósum, ut veníret in terram Juda et attéreret eam. Videns quia in tremóre pópulus est et in timóre, ascéndit Jerúsalem et congregávit pópulum et adhórtans dixit : Vos scitis quanta ego et fratres mei et domus patris mei fécimus pro légibus et pro sanctis prælia et angústias quales vídimus; horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israël, et relíctus sum ego solus. Et nunc non mihi contíngat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis; non enim mélior sum frátribus meis; vindicábo ítaque gentem meam et sancta, natos quoque nostros et uxóres, quia congregátæ sunt univérsæ gentes contérere nos inimicítiæ grátia.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

ET accénsus est spíritus pópuli, simul ut audívit sermónes istos, et respondérunt voce magna dicéntes : Tu es dux noster loco Judæ et Jónathæ fratris tui; pugna prælium nostrum, et ómnia quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres accelerávit consummáre univérsos muros Jerúsalem et munívit eam in gyro. Et misit Jónathan fílium Absalómi et cum eo exércitum novum in Joppen, et, ejéctis his qui erant in ea, remánsit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemáida cum exércitu multo, ut veníret in terram Juda, et Jónathas cum eo in custódia; Simon autem applícuit in Addus contra fáciem campi.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

ET ut cognóvit Tryphon, quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ et quia commissúrus esset cum eo prælium, misit ad eum legátos dicens : Pro argénto quod debébat frater tuus Jónathas in ratióne regis propter negótia quæ hábuit detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum et duos fílios ejus óbsides, ut non dimíssus fúgiat a nobis et remittémus eum. Et cognóvit Simon quia cum dolo loquerétur secum, jussit tamen dari argéntum et púeros, ne inimicítiam magnam súmeret ad pópulum Israël dicéntem : Quia non misit ei argéntum et púeros, proptérea périit. Et misit púeros et centum talénta, et mentítus est et non dimísit Jónathan.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro primo Machabæórum

Lectio i Cap. 14, 16-26

ET audítum est Romæ quia defúnctus esset Jónathas, et usque in Spartiátas, et contristáti sunt valde; ut audiérunt autem quod Simon frater ejus factus esset summus sacérdos loco ejus et ipse obtinéret omnem regiónem et civitátes in ea, scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicítias et societátem, quam fécerant cum Juda et cum Jónatha frátribus ejus, et lectæ sunt in conspéctu ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémplum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

SPartianórum príncipes et civitátes Simóni sacerdóti magno et senióribus et sacerdótibus et réliquo pópulo Judæórum

frátribus salútem. Legáti qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória et honóre ac lætítia, et gavísi sumus in intróitu eórum et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli sic : Numénius Antíochi et Antípater Jásonis fílius legáti Judæórum venérunt ad nos renovántes nobíscum amicítiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros glorióse et pónere exémplum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatárum. Exémplum autem horum scrípsimus Simóni magno sacerdóti.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Post hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clýpeum áureum magnum pondo mnarum mille, ad statuéndam cum eis societátem. Cum autem audísset pópulus Románus sermónes istos, dixérunt : Quam gratiárum actiónem reddémus Simóni et fíliis ejus? Restítuit enim ipse fratres suos et expugnávit inimícos Israël ab eis. Et statuérunt ei libertátem et descripsérunt in tábulis æreis et posuérunt in títulis in monte Sion.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine; tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro primo Machabæórum

Lectio i — Cap. 16, 14-24

Simon autem perámbulans civitátes quæ erant in regióne Judææ et sollicitúdinem gerens eárum descéndit in Jéricho ipse et Mathathías fílius ejus et Judas anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo : hic est mensis Sabath. Et suscépit eos fílius Abóbi in munitiúnculam, quæ vocátur Doch, cum dolo, quam ædificávit; et fecit eis convívium magnum et abscóndit illic viros et, cum inebriátus esset Simon et fílii ejus, surréxit Ptolemæus cum suis, et sumpsérunt arma sua et intravérunt in convívium et occidérunt eum et duos fílios ejus et quosdam púeros ejus et fecit deceptiónem magnam in Israël et réddidit mala pro bonis.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

Et scripsit hæc Ptolemæus et misit regi, ut mítteret ei exércitum in auxílium et tráderet ei regiónem et civitátes eórum et tribúta. Et misit álios in Gázaram tóllere Joánnem et tribúnis misit epístolas, ut venírent ad se, et daret eis argéntum et aurum et dona. Et álios misit occupáre Jerúsalem et montem templi. Et præcúrrens quidam nuntiávit Joánni in Gázara, quia périit pater ejus et fratres ejus et quia : Misit te quoque interfíci.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Ut audívit autem, veheménter expávit et comprehéndit viros qui vénerant pérdere eum et occídit eos; cognóvit enim quia quærébant eum pérdere. Et cétera sermónum Joánnis et bellórum ejus et bonárum virtútum, quibus fórtiter gessit, et ædifícii murórum quos exstrúxit et rerum gestárum ejus, ecce hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Exáudiat Dóminus * oratiónes

vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo Dóminus, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOMIN. IV OCTOBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber secúndus Machabæórum

Lectio i Cap. 1, 1-6

FRatribus qui sunt per Ægýptum Judæis salútem dicunt fratres qui sunt in Jerosólymis Judæi et qui in regióne Judææ et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham et Isaac et Jacob servórum suórum fidélium; et det vobis cor ómnibus ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem corde magno et ánimo voléntì. Adapériat cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem, exáudiat oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii Cap. 1, 18-22

FActúri ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu, purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis, ut et vos quoque agátis diem scenopégiæ et diem ignis, qui datus est quando Nehemías, ædificáto templo et altári, óbtulit sacrifícia. Nam, cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes qui tunc cultóres Dei erant, accéptum ignem de altári occúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

Lectio iii

CUM autem præteríssent anni multi, et plácuit Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis, nepótes sacerdótum illórum,

qui abscónderant, misit ad requiréndum ignem; et, sicut narravérunt nobis, non invenérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos hauríre et afférre sibi, et sacrifícia, quæ impósita erant, jussit sacérdos Nehemías aspérgi ipsa aqua et ligna et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accénsus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tértium.

Lectio iv

DEus, áuribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædícens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt prophétæ : ómnia témpora percúrrunt, præséntia, prætérita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint et quid fécerint, necessárium est primum dícere, ut sint apertióra, quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cum invasísset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos qui tunc erant, a pátriis institútis resilíre coëgísset, permansérunt illæsi ab illis tentatiónibus.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum, et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio v

ET quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodésset, se abscondébant; nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnúm-

quam et fugiéntes, et laténtes secedébant. Postquam autem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exsiliéntes et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent : et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos et íntegros; et multos étiam qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

Lectio vi

DEum enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec umquam adímere salútem, quæ profiscíscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, líberis, et ancíllis, patriǽque eversióne et captivitáte, sed pro lege et pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam suffícere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúlli fáciunt : non ascivérunt tibícines, ut fit in áliis castris : sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

℟. vii Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prǽlio. — Et.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 2, 1-9

INvenítur autem in descriptiónibus Jeremíæ prophétæ, quod jussit eos ignem accípere qui transmigrábant, ut significátum est et ut mandávit transmigrátis, et dedit illis legem, ne oblivisceréntur præcépta Dómini et ut non exerrárent méntibus vidéntes simulácra áurea et argéntea et ornaménta eórum; et ália hujúsmodi dicens hortabátur, ne legem amovérent a corde suo.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilǽam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

ERat autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum et arcam jussit Prophéta, divíno respónso ad se facto, comitári secum, úsquequo éxiit in montem, in quo Móyses ascéndit et vidit Dei hereditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum spelúncæ, et tabernáculum et arcam et altáre incénsi íntulit illuc, et óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum, et non potuérunt inveníre.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

UT autem cognóvit Jeremías, culpans illos dixit, quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli et propítius fiat; et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut, cum Sálomon pétiit ut locus sanctificarétur magno Deo, manifestábat hæc; magnífice étenim sapiéntiam tractábat et ut sapiéntiam habens óbtulit sacrifícium dedicatiónis et consummatiónis templi.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i — Cap. 3, 1-12

IGitur, cum sancta cívitas habitarétur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur propter Oníæ pontíficis pietátem et ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut et ipsi reges et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent et templum máximis munéribus illustrárent; ita ut Seléucus Asiæ rex de redítibus suis præstáret omnes sumptus ad ministérium sacrificiórum pertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdótum, iníquum áliquid in civitáte molíri.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic est, qui.

Lectio ii

SED, cum víncere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fílium, qui eo témpore erat dux Cœlesýriæ et Phœnícis, et nuntiávit ei pecúniis innumerabílibus plenum esse ærárium Jerosólymis et communes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad rationem sacrificiórum; esse autem possíbile sub potestáte regis cádere univérsa. Cumque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædíctam pecúniam transportáret. Statímque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesýriam et Phœnícen civitátes esset peragratúrus, re vera autem regis propósitum perfectúrus.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis : * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

SED, cum venísset Jerosólymam et benígne a summo sacerdóte in civitáte esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum et cujus rei grátia adésset apéruit; interrogábat autem si vere hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc et victuália viduárum et pupillórum; quædam vero esse Hircáni Tobíæ viri valde eminéntis in his, quæ detúlerat ímpius Simon; univérsa autem argénti talénta esse quadringénta et auri ducénta : décipi vero eos qui credidíssent loco et templo, quod per univérsum mundum honorátur, pro sui veneratióne et sanctitáte omníno impossíbile esse.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos : * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i — Cap. 3, 23-29

HEliodórus autem quod decréverat perficiébat eódem loco ipse cum satellítibus circa ærárium præsens. Sed spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes qui ausi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte in dissolutiónem et formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus. Isque cum ímpetu Heliodóro prióres calces elísit; qui autem ei sedébat videbátur arma habére áurea.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

ALii etiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória speciosíque amíctu, qui circumstetérunt eum et ex utráque parte flagellábant sine intermissióne multis

plagis verberántes. Súbito autem Heliodórus cóncidit in terram, eúmque multa calígine circumfúsum rapuérunt atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus et satellítibus prædíctum ingréssus est ærárium, portabátur nullo sibi auxílium ferénte, manifésta Dei cógnita virtúte. Et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus atque omni spe et salúte privátus.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii Cap. 3, 32-34

CONsíderans autem summus sacérdos ne forte rex suspicarétur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliodórum consummátam, óbtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cumque summus sacérdos exoráret, iídem júvenes eísdem véstibus amícti astántes Heliodóro dixérunt : Oníæ sacerdóti grátias age, nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei et potestátem. Et, his dictis, non comparuérunt.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

Si hæc Feria post diem 25 Octobris occurrat, ita ut hæc sit ultima Hebdomada mensis, hac nocte et duabus sequentibus, sumuntur Lectiones Feriæ II, III et IV Hebdomadæ V Octobris, juxta ordinem historiæ et martyrii Machabæorum, cum Responsoriis tamen de Feria currenti. Quod si omnes dici nequeant, quæ posteriorem locum obtinent, eo anno omittuntur.

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 4, 1-11

SImon autem prædíctus pecuniárum et pátriæ delátor male loquebátur de Onía, tamquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc et ipse fuísset incentor malórum, provisorémque civitátis ac defensórem gentis suæ et æmulatórem legis Dei audébat insidiatórem regni dícere. Sed, cum inimicítiæ in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necessários homicídia fíerent, consíderans Onías perículum contentiónis et Apollónium insaníre, útpote ducem Cœlesýriæ et Phœnícis, ad augéndam malítiam Simónis ad regem se cóntulit, non ut cívium accusátor, sed commúnem utilitátem apud semetípsum univérsæ multitúdinis consíderans.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem, et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

VIdébat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessáre a stultítia sua. Sed post Seléuci vitæ excéssum, cum suscepísset regnum Antíochus, qui Nóbilis appellabátur, ambiébat Jason frater Oníæ summum sacerdótium. Adito rege, promíttens ei argénti talénta trecénta sexagínta et ex redítibus áliis talénta octogínta, super hæc promittébat et ália centum quinquagínta, si potestáti ejus concederétur gymnásium et ephebíam sibi constitúere et eos qui in Jerosólymis erant, Antiochénos scríbere.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

QUod cum rex annuísset, et obtinuísset principátum, statim ad gentílem ritum contribúles suos transférre cœpit. Et, amótis his quæ humanitátis causa Judæis a régibus fúerant constitúta, per Joánnem patrem Eupólemi, qui apud Romános de amicítia et societáte functus est legatióne, legítima cívium jura destítuens prava institúta sanciébat.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos :

* Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 5, 1-10

Eodem témpore Antíochus secúndam profectiónem parávit in Ægýptum. Contígit autem per univérsam Jerosolymórum civitátem vidéri diébus quadragínta per áera équites discurréntes aurátas stolas habéntes et hastis, quasi cohórtes, armátos, et cursus equórum per órdines digéstos et congressiónes fíeri cóminus et scutórum motus et galeatórum multitúdinem gládiis distríctis et telórum jactus et aureórum armórum splendórem omnísque géneris loricárum. Quaprópter omnes rogábant in bonum monstra convérti.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii

Sed, cum falsus rumor exísset, tamquam vita excessísset Antíochus, assúmptis Jason non minus mille viris, repénte aggréssus est civitátem, et, cívibus ad murum convolántibus, ad últimum apprehénsa civitáte, Meneláus fugit in arcem. Jason vero non parcébat in cæde cívibus suis nec cogitábat prosperitátem advérsum cognátos, malum esse máximum árbitrans hóstium et non cívium se trophæa captúrum. Et principátum quidem non obtínuit, finem vero insidiárum suárum confusiónem accépit et prófugus íterum ábiit in Ammaníten.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

Ad últimum in exítium sui conclúsus ab Aréta Arabum tyránno, fúgiens de civitáte in civitátem, ómnibus odiósus, ut réfuga legum et exsecrábilis, ut pátriæ et cívium hostis in Ægýptum extrúsus est; et qui multos de pátria sua expúlerat péregre périit Lacedæmónas proféctus quasi pro cognatióne ibi refúgium habitúrus; et qui insepúltos multos abjécerat, ipse et illamentátus et insepúltus abjícitur, sepultúra neque peregrína usus neque pátrio sepúlcro partícipans.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 6, 1-12

Sed non post multum témporis misit rex Antíochus senem quemdam Antiochénum, qui compélleret Judæos, ut se transférrent a pátriis et Dei légibus, contamináre étiam, quod in Jerosólymis erat, templum et cognomináre Jovis Olýmpii, et in Garízim, prout erant hi qui locum inhabitábant, Jovis hospitális. Péssima autem et univérsis gravis erat malórum incúrsio; nam templum luxúria et commessatiónibus géntium erat plenum et scortántium cum meretrícibus, sacratísque ædibus mulíeres se ultro ingerébant intro feréntes ea quæ non licébat.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

Altáre étiam plenum erat illícitis, quæ légibus prohibebántur; neque autem sábbata custodiebántur, neque dies solémnes pátrii servabántur, nec simplíciter Judæum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrifícia et, cum Líberi sacra celebraréntur, cogebántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autem exiit in próximas gentí-

lium civitátes, suggeréntibus Ptolemæis, ut pari modo et ipsi advérsus Judæos ágerent ut sacrificárent; eos autem, qui nollent transíre ad institúta géntium, interfícerent : erat ergo vidére misériam.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : **Glória Patri. Et.**

Lectio iii

DUÆ enim mulíeres delátæ sunt natos suos circumcidísse, quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxíssent, per muros præcipitavérunt. Alii vero ad próximas coeúntes spelúncas et laténter sábbati diem celebrántes, cum indicáti essent Philíppo, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religiónem et observántiam manu síbimet auxílium ferre. Obsecro autem eos qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent ea quæ accidérunt non ad intéritum, sed ad correptiónem esse géneris nostri.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

SABBATO
ANTE DOM. V OCTOBRIS

nisi hæc occurrat a die 29 ad 31 Octobris; quia tunc, sequenti Antiphona omissa, ponitur Antiphona **Vidi Dóminum,** quæ assignatur Sabbato ante Dominicam I Novembris. 382

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Tua est poténtia, * tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : da pacem, Dómine, in diébus nostris.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. V OCTOBRIS

In Dominica occurrente a die 25 ad diem 31 Octobris inclusive, recolitur Festum Domini nostri Jesu Christi Regis, ut in Proprio Sanctorum notatur.

FERIA SECUNDA

Lectiones huic Feriæ et duabus sequentibus Feriis assignatæ, si suis diebus dici nequeant, ponuntur in prima insequenti die in qua legi valeant, juxta ordinem historiæ et martyrii Machabæorum. Quod si omnes infra hebdomadam dici nequeant, quæ posteriorem locum obtinent, eo anno omittuntur.

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 6, 18-28

IGitur Eleázarus unus de primóribus scribárum, vir ætáte provéctus et vultu decórus, apérto ore hians compellebátur carnem porcínam manducáre; at ille gloriosíssimam mortem magis quam odíbilem vitam compléctens voluntárie præíbat ad supplícium. Intuens autem quemádmodum oportéret accédere, patiénter sústinens, destinávit non admíttere illícita propter vitæ amórem. Hi autem qui astábant, iníqua miseratióne commóti propter antíquam viri amicítiam, tolléntes eum secréto rogábant afférri carnes quibus vesci ei licébat, ut simularétur manducásse, sicut rex imperáverat, de sacrifícii cárnibus, ut hoc facto a morte liberarétur, et propter véterem viri amicítiam hanc in eo faciébant humanitátem.

℟. Dixit Judas Simóni fratri suo : Elige tibi viros et vade, líbera fratres tuos in Galilæam; ego autem et Jónathas frater tuus íbimus in Galaadítim : * Sicut fúerit volúntas in cælo, sic fiat. ℣. Accingímini, fílii poténtes, et estóte paráti : quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ et sanctórum. — Sicut.

Lectio ii

AT ille cogitáre cœpit ætátis ac senectútis suæ eminéntiam dignam et ingénitæ nobilitátis caníitiem atque a púero óptimæ conversatiónis actus; et secúndum sanctæ et a Deo cónditæ legis constitúta respóndit cito dicens præmítti se velle in inférnum. Non enim ætáti nostræ dignum est, inquit, fíngere, ut multi adoléscéntium arbitrántes Eleázarum nonagínta annórum transísse ad vitam alienigenárum, et ipsi propter meam simulatiónem et propter módicum corruptíbilis vitæ tempus decipiántur, et per hoc máculam atque exsecratiónem meæ senectúti conquíram. Nam, etsi in præsénti témpore supplíciis hóminum erípiar, sed ma-

num Omnipoténtis nec vivus nec defúnctus effúgiam. Quam ob rem fórtiter vita excedéndo senectúte quidem dignus apparébo, adolescéntibus autem exémplum forte relínquam, si prompto ánimo ac fórtiter pro gravíssimis ac sanctíssimis légibus honésta morte perfúngar. His dictis, conféstim ad supplícium trahebátur.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii Cap. 7, 1-5

Contigit autem et septem fratres una cum matre sua apprehénsos compélli a rege édere contra fas carnes porcínas flagris et táureis cruciátos. Unus autem ex illis, qui erat primus, sic ait : Quid quæris et quid vis díscere a nobis? Paráti sumus mori, magis quam pátrias Dei leges prævaricári. Irátus ítaque rex jussit sartágines et ollas æneas succéndi. Quibus statim succénsis, jussit ei qui prior fúerat locútus, amputári linguam et, cute cápitis abstrácta summas quoque manus et pedes ei præscíndi, céteris ejus frátribus et matre inspiciéntibus. Et, cum jam per ómnia inútilis factus esset, jussit ignem admovéri et adhuc spirántem torréri in sartágine; in qua, cum diu cruciarétur, céteri una cum matre ínvicem se hortabántur mori fórtiter.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA TERTIA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 7, 7-23

Mortuo ítaque illo primo hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum et, cute cápitis ejus cum capíllis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius quam toto córpore per membra síngula punirétur. At ille respóndens pátria voce dixit : Non fáciam. Propter quod et iste sequénti loco primi torménta suscépit et

in último spíritu constitútus sic ait : Tu quidem, scelestíssime, in præsénti vita nos perdis, sed Rex mundi defúnctos nos pro suis légibus in ætérnæ vitæ resurrectióne suscitábit. Post hunc tértius illúditur; et linguam postulátus cito prótulit et manus constánter exténdit et cum fidúcia ait : E cælo ista possídeo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despício, quóniam ab ipso me ea receptúrum spero; ita ut rex et qui cum ipso erant miraréntur adolescéntis ánimum, quod tamquam níhilum dúceret cruciátus.

℟. Hic est fratrum amátor et pópuli Israël : * Hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. ℣. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit. — Hic.

Lectio ii

Et hoc ita defúncto, quartum vexábant simíliter torquéntes; et, cum jam esset ad mortem, sic ait : Pótius est ab homínibus morti datos spem exspectáre a Deo íterum ab ipso resuscitándos; tibi enim resurréctio ad vitam non erit. Et, cum admovíssent quintum, vexábant eum. At ille respíciens in eum dixit : Potestátem inter hómines habens, cum sis corruptíbilis, facis quod vis; noli autem putáre genus nostrum a Deo esse derelíctum. Tu autem patiénter sústine et vidébis magnam potestátem ipsíus quáliter te et semen tuum torquébit. Post hunc ducébant sextum, et is mori incípiens sic ait : Noli frustra erráre; nos enim propter nosmetípsos hæc pátimur peccántes in Deum nostrum, et digna admiratióne facta sunt in nobis. Tu autem ne exístimes tibi impúne futúrum, quod contra Deum pugnáre tentáveris.

℟. Tu, Dómine universórum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fíeri in nobis, * Consérva domum istam immaculátam in ætérnum, Dómine. ℣. Tu elegísti, Dómine, domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. — Consérva.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Consérva.

Lectio iii

Supra modum autem mater mirábilis et bonórum memória digna, quæ pereúntes septem fílios sub uníus diéi témpore conspíciens bono ánimo fe-

rébat propter spem quam in Deum habébat; síngulos illórum hortabátur voce pátria fórtiter repléta sapiéntia et femíneæ cogitatióni masculínum ánimum ínserens dixit ad eos : Néscio quáliter in útero meo apparuístis, neque enim ego spíritum et ánimam donávi vobis et vitam et singulórum membra non ego ipsa compégi; sed enim mundi Creátor, qui formávit hóminis nativitátem quique ómnium invénit oríginem et spíritum vobis íterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetípsos despícitis propter leges ejus.

℟. Aperi óculos tuos, Dómine, et vide afflictiónem nostram : circumdedérunt nos gentes ad puniéndum nos; * Sed tu, Dómine, exténde bráchium tuum, et líbera ánimas nostras. ℣. Afflíge oppriméntes nos et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. — Sed. Glória Patri. Sed.

FERIA QUARTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i — Cap. 7, 24-41

Antíochus autem, contémni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce despécta, cum adhuc adolescéntior superésset, non solum verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábat se dívitem et beátum factúrum et translátum a pátriis légibus amícum habitúrum et res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cum adoléscens nequáquam inclinarétur, vocávit rex matrem et suadébat ei ut adolescénti fíeret in salútem. Cum autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suasúram se fílio suo; ítaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum ait pátria voce : Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi et lac triénnio dedi et álui et in ætátem istam perdúxi.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prælio. — Et.

Lectio ii

Peto, nate, ut aspícias ad cælum et terram et ad ómnia quæ in eis sunt, et intélligas quia ex níhilo fecit illa Deus et hóminum genus. Ita fiet, ut non tímeas carnífícem istum, sed dignus frátribus tuis

efféctus párticeps súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cum hæc illa adhuc díceret, ait adoléscens : Quem sustinétis? non obédio præcépto regis sed præcépto legis, quæ data est nobis per Móysen. Tu vero, qui invéntor omnis malítiæ factus es in Hebrǽos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur; et, si nobis propter increpatiónem et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus est, sed íterum reconciliábitur servis suis.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Et.

Lectio iii

Tu autem, o scelésté et ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustra extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus; nondum enim omnipoténtis Dei et ómnia inspiciéntis judícium effugísti. Nam fratres mei, módico nunc dolóre sustentáto, sub testaménto ætérnæ vitæ effécti sunt; tu vero judício Dei justas supérbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, sicut et fratres mei, ánimam et corpus meum trado pro pátriis légibus, ínvocans Deum matúrius genti nostræ propítium fíeri teque cum torméntis et verbéribus confitéri, quod ipse est Deus solus. In me vero et in frátribus meis désinet Omnipoténtis ira, quæ super omne genus nostrum juste superdúcta est. Tunc rex accénsus ira in hunc super omnes crudélius desǽvit indígne ferens se derísum. Et hic ítaque mundus óbiit per ómnia in Dómino confídens. Novíssime autem post fílios et mater consúmpta est.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

FERIA QUINTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i — Cap. 9, 1-10

Eodem témpore Antíochus inhonéste revertebátur de Pérside. Intrá-

verat enim in eam quæ dícitur Persépolis, et tentávit exspoliáre templum et civitátem opprímere; sed, multitúdine ad arma concurrénte, in fugam versi sunt, et ita cóntigit ut Antíochus post fugam túrpiter redíret. Et, cum venísset circa Ecbátanam, recognóvit quæ erga Nicánorem et Timótheum gesta sunt. Elátus autem in ira arbitrabátur se injúriam illórum qui se fugáverant posse in Judæos retorquére, ideóque jussit agitári currum suum sine intermissióne agens iter, cæléstí eum judício perurgénte, eo quod ita supérbe locútus est, se ventúrum Jerosólymam et congériem sepúlcri Judæórum eam factúrum.

℟. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua et in præcéptis suis et fáciat pacem in diébus vestris : * Concédat vobis salútem et rédimat vos a malis. ℣. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo. — Concédat.

Lectio ii

SED qui univérsa cónspicit, Dóminus Deus Israel, percússit eum insanábili et invisíbili plaga. Ut enim finívit hunc ipsum sermónem, apprehéndit eum dolor dirus víscerum et amára internórum torménta; et quidem satis juste, quippe qui multis et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos et præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere et gravi córporis collisióne membra vexári.

℟. Exáudiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis nec vos déserat in témpore malo * Dóminus, Deus noster. ℣. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum et faciátis ejus voluntátem. — Dóminus.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dóminus.

Lectio iii

ISque, qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus et móntium altitúdines in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur maniféstam Dei virtútem in semetípso contéstans; ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus et fœtóre exércitus gravarétur. Et qui paulo ante sídera cæli contíngere se arbitrabátur, eum nemo póterat propter intolerántiam fœtóris portáre.

℟. Congregáti sunt inimíci nostri, et gloriántur in virtúte sua : cóntere fortitúdinem illórum, Dómine, et dispérge illos : * Ut cognóscant quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu, Deus noster. ℣. Dispérge illos in virtúte tua, et déstrue eos, protéctor noster, Dómine. — Ut. Glória Patri. Ut.

FERIA SEXTA

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i — Cap. 10, 1-5

MAchabæus autem et qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem et civitátem recépit, aras autem, quas alienígenæ per platéas exstrúxerant, itémque delúbra demolítus est, et purgáto templo, áliud altáre fecérunt et de ignítis lapídibus igne concépto sacrifícia obtulérunt post biénnium, et incénsum et lucérnas et panes propositiónis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius tálibus malis incíderent, sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mítius corriperéntur et non bárbaris ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatiónem fíeri, vigésima quinta mensis qui fuit Casleu.

℟. Impetum inimicórum ne timuéritis : mémores estóte quómodo salvi facti sunt patres nostri : * Et nunc clamémus in cælum et miserébitur nostri Deus noster. ℣. Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit pharaóni et exercítui ejus in Mari Rubro. — Et.

Lectio ii — Cap. 10, 24-32

AT Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitúdinis et congregáto equitátu Asiáno, advénit quasi armis Judæam captúrus. Machabæus autem et qui cum ipso erant, appropinquánte illo, deprecabántur Dóminum caput terra aspergéntes lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus et adversáriis adversarétur sicut lex dixit. Et ita post

oratiónem, sumptis armis, lóngius de civitáte procedéntes et próximi hóstibus effécti resedérunt.

℟. Congregátæ sunt gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus : * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. ℣. Tu scis quæ cógitant in nos : quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? — Dómine.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Dómine.

Lectio iii

PRimo autem solis ortu utríque commisérunt, isti quidem victóriæ et prosperitátis sponsórem cum virtúte Dóminum habéntes, illi autem ducem belli ánimum habébant. Sed cum vehemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cælo viri quinque in equis, frenis áureis decóri, ducátum Judǽis præstántes; ex quibus duo Machabǽum médium habéntes armis suis circumséptum incólumem conservábant, in adversários autem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitáte confúsi et repléti perturbatióne cadébant. Interfécti sunt autem vigínti míllia quingénti et équites sexcénti. Timótheus vero confúgit in Gázaram præsídium munítum, cui præerat Chæréas.

℟. Tua est poténtia, tuum regnum, Dómine : tu es super omnes gentes : * Da pacem, Dómine, in diébus nostris. ℣. Creátor ómnium, Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. — Da. Glória Patri. Da.

SABBATO

De libro secúndo Machabæórum

Lectio i Cap. 15, 7-19

MAchabǽus autem semper confidébat cum omni spe auxílium sibi a Deo affutúrum et hortabátur suos ne formidárent ad advéntum natiónum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cælo et nunc sperárent ab Omnipoténte sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege et prophétis, ádmonens étiam certámina quæ fécerant prius, promptióres constítuit eos. Et, ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat géntium falláciam et juramentórum prævaricatiónem. Síngulos autem illórum armávit non clýpei et hastæ munitióne, sed sermónibus óptimis et exhortatiónibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

℟. Refúlsit sol in clýpeos áureos, et resplenduérunt montes ab eis : * Et fortitúdo géntium dissipáta est. ℣. Erat enim exércitus magnus valde et fortis : et appropiávit Judas et exércitus ejus in prǽlio. — Et.

Lectio ii

ERat autem hujuscémodi visus : Oníam, qui fúerat summus sacérdos, virum bonum et benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus et elóquio decórum et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem oráre pro omni pópulo Judæórum; post hoc apparuísse et álium virum ætáte et glória mirábilem et magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse : Hic est fratrum amátor et pópuli Israel : hic est, qui multum orat pro pópulo et univérsa sancta civitáte, Jeremías prophéta Dei; extendísse autem Jeremíam dextram et dedísse Judæ gládium áureum dicéntem : Accipe sanctum gládium, munus a Deo, in quo dejícies adversários pópuli mei Israel.

℟. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino : * Et facta est lætítia magna in pópulo. ℣. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum. — Et.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Et.

Lectio iii

EXhortáti ítaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et conflígere fórtiter, ut virtus de negótiis judicáret, eo quod cívitas sancta et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus et fíliis itémque pro frátribus et cognátis minor sollicitúdo; máximus vero et primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed et eos qui in civitáte erant non mínima sollicitúdo habébat pro his qui congressúri erant.

℟. In hymnis et confessiónibus benedicébant Dóminum, * Qui magna fecit in Israel, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens. ℣. Ornavérunt fáciem templi corónis áureis, et dedicavérunt altáre Dómino. — Qui. Glória Patri. Qui.

SABBATO
ANTE DOM. I NOVEMBRIS
AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Vidi Dóminum * sedéntem super sólium excélsum, et plena erat omnis terra majestáte ejus : et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. I NOVEMBRIS
Semiduplex
In I Nocturno
Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio i Cap. 1, 1-12

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

SImilitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno
De Expositióne sancti Gregórii Papæ in Ezechiélem Prophétam

Lectio iv Lib. 1, Hom. 2

ISus prophéticæ locutiónis est, ut prius persónam, tempus, locúmque descríbat, et póstmodum dícere mystéria prophetíæ incípiat; quátenus ad veritátem solídius ostendéndam, ante históriæ radícem figat, et post, fructus spíritus per signa et allegórias próferat. Ezéchiel ítaque ætátis suæ tempus índicat, dicens : Et factum est in trigésimo anno, in quarto mense, in quinta mensis. Locum quoque denúntians, adjúngit : Cum essem in médio captivórum juxta flumen Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. Tempus étiam insínuat, subdens : In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin. Qui ut bene persónam índicet, étiam genus narrat, cum súbditur : Et factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

SED prima quæstio nobis óritur, cur is qui nihil adhuc díxerat, ita exórsus est dicens : Et factum est in trigésimo an-

no. Et, namque sermo conjunctiónis est : et scimus quia non conjúngitur sermo súbsequens nisi sermóni præcedénti. Qui ígitur nihil díxerat, cur dicit, Et factum est : cum non sit sermo, cui hoc quod íncipit, subjúngat? Qua in re intuéndum est, quia sicut nos corporália, sic prophétæ sensu spiritália aspíciunt; eísque et illa sunt præséntia, quæ nostræ ignorántiæ absséntia vidéntur. Unde fit, ut in mente prophetárum ita conjúncta sint exterióribus interióra, quátenus simul útraque vídeant, simúlque in eis fiat et intus verbum quod áudiunt, et foris quod dicunt.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

PAtet ígitur causa, cur qui nihil díxerat, inchoávit dicens : Et factum est in trigésimo anno : quia hoc verbum quod foris prótulit, illi verbo quod intus audíerat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ prótulit visióni íntimæ, et idcírco íncipit dicens, Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui ínchoat; ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dícitur, quia in trigésimo anno spíritum prophetíæ accéperit, índicat áliquid nobis considerándum; vidélicet quia juxta ratiónis usum, doctrínæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfécta. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio doctórum in templo sedens, non docens sed intérrogans vóluit inveníri.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i — Cap. 2, 2-9

ET audívi loquéntem ad me et dicéntem : Fili hóminis, mitto ego te ad fílios Israel, ad gentes apostatríces quæ recessérunt a me; ipsi et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc; et fílii dura fácie et indomábili corde sunt, ad quos ego mitto te, et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte vel ipsi áudiant et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est, et scient quia prophéta fúerit in médio eórum.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. — Et ultra.

Lectio ii

TU ergo, fili hóminis, ne tímeas eos neque sermónes eórum métuas, quóniam incréduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne tímeas et vultus eórum ne formídes, quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte áudiant et quiéscant, quóniam irritatóres sunt.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

TU autem, fili hóminis, audi quæcúmque loquor ad te et noli esse exásperans, sicut domus exasperátrix est; áperi os tuum et cómede quæcúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber, et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus et foris, et scriptæ erant in eo lamentatiónes et carmen et væ.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 3, 1-13

ET dixit ad me : Fili hóminis, quodcúmque invéneris cómede, cómede volúmen istud et vadens lóquere ad filios Israel. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo et dixit ad me : Fili hóminis, venter tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto quod ego do tibi. Et comédi illud, et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me : Fili hóminis, vade ad domum Israel et loquéris verba mea ad eos.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

NON enim ad pópulum profúndi sermónis et ignótæ linguæ, tu mítteris ad domum Israel; neque ad pópulos multos profúndi sermónis et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes; et, si ad illos mitteréris, ipsi audírent te; domus autem Israel nolunt audíre te, quia nolunt audíre me; omnis quippe domus Israel attríta fronte est et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébus eórum et frontem tuam duriórem fróntibus eórum : ut adamántem et ut sílicem dedi fáciem tuam; ne tímeas eos neque métuas a fácie eórum, quia domus exásperans est.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

ET dixit ad me : Fili hóminis, omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo et áuribus tuis audi; et vade, ingrédere ad transmigratiónem, ad fílios pópuli tui et loquéris ad eos et dices eis : Hæc dicit Dóminus Deus. Si forte áudiant et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiónis magnæ : Benedícta glória Dómini de loco suo; et vocem alárum animálium percutiéntium álteram ad álteram et vocem rotárum sequéntium animália et vocem commotiónis magnæ.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 7, 1-13

ET factus est sermo Dómini ad me dicens : Et tu, fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israel : Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immíttam furórem meum in te et judicábo te juxta vias tuas et ponam contra te omnes abominatiónes tuas, et non parcet óculus meus super te, et non miserébor; sed vias tuas ponam super te, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego Dóminus.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

HÆC dicit Dóminus Deus : Afflíctio una, afflíctio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit advérsum te, ecce venit : venit contrítio super te, qui hábitas in terra; venit tempus, prope est dies occisiónis et non glóriæ móntium. Nunc de propínquo effúndam iram meam super te et complébo furórem meum in te et judicábo te juxta vias tuas et impónam tibi ómnia scélera tua, et non parcet óculus meus, nec miserébor; sed vias tuas impónam tibi, et abominatiónes tuæ in médio tui erunt, et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ECce dies, ecce venit; egréssa est contrítio, flóruit virga, germinávit supérbia, iníquitas surréxit in virga impietátis;

non ex eis et non ex pópulo neque ex sónitu eórum, et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies : qui emit non lætétur, et qui vendit non lúgeat, quia ira super omnem pópulum ejus; quia qui vendit ad id quod véndidit non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i — Cap. 13, 1-14

Et factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, vaticináre ad prophétas Israël, qui prophétant, et dices prophetántibus de corde suo : Audíte verbum Dómini : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ prophétis insipiéntibus, qui sequúntur spíritum suum et nihil vident! Quasi vulpes in desértis prophétæ tui, Israël, erant. Non ascendístis ex advérso neque opposuístis murum pro domo Israël, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana et divínant mendácium dicéntes : Ait Dóminus, cum Dóminus non míserit eos, et perseveravérunt confirmáre sermónem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

Numquid non visiónem cassam vidístis et divinatiónem mendácem locúti estis et dícitis : Ait Dóminus, cum ego non sim locútus? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Quia locúti estis vana et vidístis mendácium, ídeo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana et divínant mendácium : in consílio pópuli mei non erunt et in scriptúra domus Israël non scribéntur nec in terram Israël ingrediéntur, et sciétis quia ego Dóminus Deus. Eo quod decéperint pópulum meum dicéntes : Pax, et non est

pax, et ipse ædificábat paríetem, illi autem liniébant eum luto absque páleis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

Dic ad eos qui líniunt absque temperatúra, quod casúrus sit; erit enim imber inúndans et dabo lápides prægrándes désuper irruéntes et ventum procéllæ dissipántem. Síquidem ecce cécidit páries; numquid non dicétur vobis : Ubi est litúra quam linístis? Proptérea hæc dicit Dóminus Deus : Et erúmpere fáciam spíritum tempestátum in indignatióne mea, et imber inúndans in furóre meo erit, et lápides grandes in ira in consumptiónem, et déstruam paríetem, quem linístis absque temperaménto.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i — Cap. 15, 1-8

Et factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, quid fiet de ligno vitis ex ómnibus lignis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxíllus, ut dependeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam, utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et medíetas ejus redácta est in favíllam. Numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum non erat aptum ad opus, quanto magis cum illud ignis devoráverit et combússerit : nihil ex eo fiet óperis.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

PRoptérea hæc dicit Dóminus Deus : Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos : de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos, et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos et dédero terram ínviam et desolátam, eo quod prævaricatóres exstíterint, dicit Dóminus Deus.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii Cap. 16, 1-5

ET factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes suas et dices : Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem : Radix tua et generátio tua de terra Chánaan, pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui, non est præcísus umbilícus tuus, et aqua non es lota in salútem nec sale salíta nec involúta pannis. Non pepércit super te óculus, ut fáceret tibi unum de his, misértus tui, sed projécta es super fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 19, 1-14

ET tu assúme planctum super príncipes Israël et dices : Quare mater tua leæna inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívit cátulos suos? Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est et dídicit cápere prædam hominémque comédere. Et audiérunt de eo gentes et non absque vulnéribus suis cepérunt eum et adduxérunt eum in caténis in terram Ægýpti. Quæ

cum vidísset quóniam infirmáta est et périit exspectátio ejus, tulit unum de leúnculis suis, leónem constítuit eum, qui incedébat inter leónes et factus est leo et dídicit prædam cápere et hómines devoráre, dídicit víduas fácere et civitátes eórum in desértum addúcere, et desoláta est terra et plenitúdo ejus a voce rugítus illíus.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

ET convenérunt advérsus eum gentes úndique de provínciis et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est, et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Babylónis miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israël. Mater tua quasi vínea in sánguine tuo super aquam plantáta est; fructus ejus et frondes ejus crevérunt ex aquis multis, et factæ sunt ei virgæ sólidæ in sceptra dominántium, et exaltáta est statúra ejus inter frondes, et vidit altitúdinem suam in multitúdine pálmitum suórum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET evúlsa est in ira in terrámque projécta, et ventus urens siccávit fructum ejus; marcuérunt et arefáctæ sunt virgæ róboris ejus, ignis comédit eam; et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia et sitiénti, et egréssus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit, et non fuit in ea virga fortis, sceptrum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio

catulórum leónum. — Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. Glória Patri. Et.

SABBATO
ANTE DOM. II NOVEMBRIS

Si sequens Dominica incidat in diem 5 Novembris, fit de ea cum sua Hebdomada, et hodie dicitur Antiphona Aspice, ut infra. Si vero venerit post ipsam diem 5, ita ut November quatuor tantum Hebdomadas habeat, omissa Dominica II Novembris cum sua Hebdomada, hodie ponitur Antiphona Muro tuo, quæ assignatur Sabbato ante Dominicam III Novembris 402, atque in ipsa Dominica et per Hebdomadam legitur liber Danielis, et duabus sequentibus Hebdomadis ponuntur Prophetæ minores.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Aspice, Dómine, * quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. II NOVEMBRIS
Semiduplex

In I Nocturno
De Ezechiéle Prophéta

Lectio i — Cap. 21, 1-15

ET factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, pone fáciem tuam ad Jerúsalem et stilla ad sanctuária et prophéta contra humum Israël et dices terræ Israël : Hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ad te et ejíciam gládium meum de vagína sua et occídam in te justum et ímpium. Pro eo autem quod occídi in te justum et ímpium, idcírco egrediétur gládius meus de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem, ut sciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocábilem.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET tu, fili hóminis, ingemísce in contritióne lumbórum et in amaritudínibus ingemísce coram eis; cumque díxerint ad te : Quare tu gemis? dices : Pro audítu, quia venit et tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génua fluent aquæ; ecce venit et fiet, ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me dicens : Fili hóminis, prophéta et dices : Hæc dicit Dóminus Deus : Lóquere. Gládius, gládius exacútus est et limátus : ut cædat víctimas exacútus est, ut spléndeat limátus est; qui moves sceptrum fílii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu; iste exacútus est gládius, et iste limátus est, ut sit in manu interficiéntis.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

CLama et úlula, fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israël qui fúgerant; gládio tráditi sunt cum pópulo meo, idcírco plaude super femur, quia probátus est, et hoc cum sceptrum subvérterit et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo, fili hóminis, prophéta et pércute manu ad manum, et duplicétur gládius ac triplicétur gládius interfectórum. Hic est gládius occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit et corde tabéscere et multíplicat ruínas.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno
De Expositióne sancti Hierónymi Presbýteri in Ezechiélem Prophétam

Liber 7 in Ezechiel. cap. 21

Lectio iv

QUia supra díxerat : Ipsi dicunt ad me : Numquid non per parábolas lóquitur iste? et apértam pópulus flagitábat senténtiam : idcírco id quod Dóminus per metáphoram, sive parábolam, et, ut álii vertére, provérbium, est locútus, nunc maniféstius lóquitur : sal-

tus Nageb et Darom et Theman esse Jerúsalem, et templum illíus, sancta sanctórum et omnem terram Judǽæ; flammámque quæ combustúra sit saltum, intélligi gládium devorántem, qui edúctus sit de vagína sua, ut interfíciat justum et ímpium. Hoc est enim lignum víride, et lignum áridum. Unde et Dóminus : Si in ligno, ait, víridi tanta fáciunt, in sicco quid fácient?
℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

PRimum díxerat : Vaticináre, vel stilla ad Austrum, Africum et Merídiem et ad saltum Meridiánum. Quod quia videbátur obscúrum, et dicta Prophétæ pópulus nesciébat, secúndo pónitur maniféstius, saltum Meridiánum esse Jerúsalem : et omnes infructuósas árbores, ad quarum radíces secúris pósita sit, intélligi habitatóres ejus, gladiúmque interpretári pro incéndio. Tértio jubétur Prophétæ, ut tacéntibus illis nec interrogántibus cur ista vaticinátus sit, fáciat per quæ interrogétur, et respóndeat quæ Dóminus locútus est.
℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

INgemísce, inquit, ejuláre non levi voce nec dolóre moderáto, sed in contritióne lumbórum, ut gémitus tuus ex imis viscéribus et amaritúdine ánimi proferátur. Et hoc fácies coram eis, ut cum te interrogáverint, cur tanto gémitu conteráris, et quid tibi mali accíderit, ut sic ingemíscas; tu eis meo sermóne respóndeas : Idcírco plango et dolórem cordis mei dissimuláre non váleo, quia audítus, qui semper meis áuribus insonúerat, ópere complétur et venit, ímminens vidélicet Babylónii furéntis exércitus; qui cum vénerit et valláverit Jerúsalem, tunc tabéscet omne cor, et dissolvéntur univérsæ manus : ut occupánte pavóre mentes hóminum, nullus áudeat repugnáre.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.
℟. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.
℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i — Cap. 33, 1-11

ET factum est verbum Dómini ad me dicens : Fili hóminis, lóquere ad fílios pópuli tui et dices ad eos : Terra, cum indúxero super eam gládium, et túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis et constitúerit eum super se speculatórem, et ille víderit gládium veniéntem super terram et cecínerit búccina et annuntiáverit pópulo; áudiens autem quisquis ille est sónitum búccinæ et non se observáverit, veneritque gládius et túlerit eum, sanguis ipsíus super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit et non se observávit, sanguis ejus in ipso erit; si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.
℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. — Et.

Lectio ii

QUod si speculátor víderit gládium veniéntem, et non insonúerit búccina, et pópulus se non custodíerit, veneritque gládius et túlerit de eis ánimam, ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculatóris requíram. Et tu, fili hóminis, speculatórem dedi te dómui Israël; áudiens ergo ex ore meo sermónem annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium : Impie, morte moriéris, non fúeris locútus, ut se custódiat ímpius a via sua, ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sán-

guinem autem ejus de manu tua requíram.
℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SI autem, annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua, ipse in iniquitáte sua moriétur, porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo, fili hóminis, dic ad domum Israël : Sic locúti estis dicéntes : Iniquitátes nostræ et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus : quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris péssimis, et quare moriémini, domus Israël?
℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 34, 1-12

ET factum est verbum Dómini ad me dicens : Fili hóminis, prophéta de pastóribus Israël, prophéta et dices pastóribus : Hæc dicit Dóminus Deus : Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos! Nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis et lanis operiebámini et quod crassum erat occidebátis, gregem autem meum non pascebátis; quod infírmum fuit non consolidástis et quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis et quod abjéctum est non reduxístis et quod períerat non quæsístis, sed cum austeritáte imperabátis eis et cum poténtia.
℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

ET dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor, et factæ sunt in devoratiónem ómnium bestiárum agri et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus et in univérso colle excélso, et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat, qui requíreret, non erat, inquam, qui requíreret. Proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini : Vivo ego, dicit Dóminus Deus, quia, pro eo quod facti sunt greges mei in rapínam, et oves meæ in devoratiónem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor; neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum, sed pascébant pastóres semetípsos et greges meos non pascébant; proptérea, pastóres, audíte verbum Dómini.
℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

HÆC dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse super pastóres, requíram gregem meum de manu eórum et cessáre fáciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetípsos, et liberábo gregem meum de ore eórum, et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus : Ecce ego ipse requíram oves meas et visitábo eas : sicut vísitat pastor gregem suum in die quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum, sic visitábo oves meas et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis et calíginis.
℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 40, 1-6

IN vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est cívitas, in ipsa hac die facta est super me

manus Dómini et addúxit me illuc. In visiónibus Dei addúxit me in terram Israël et dimísit me super montem excélsum nimis, super quem erat quasi ædifícium civitátis vergéntis ad Austrum, et introdúxit me illuc.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

Et ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, et funículus líneus in manu ejus, et cálamus mensúræ in manu ejus, stabat autem in porta et locútus est ad me idem vir : Fili hóminis, vide óculis tuis et áuribus tuis audi et pone cor tuum in ómnia quæ ego osténdam tibi, quia ut ostendántur tibi addúctus es huc, annúntia ómnia quæ tu vides dómui Israël.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

Et ecce murus forínsecus in circúitu domus úndique, et in manu viri cálamus mensúræ sex cubitórum et palmo; et mensus est latitúdinem ædifícii cálamo uno, altitúdinem quoque cálamo uno. Et venit ad portam quæ respiciébat viam Orientálem et ascéndit per gradus ejus et mensus est limen portæ cálamo uno latitúdinem, id est limen unum cálamo uno in latitúdine.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i **Cap. 41, 1-9**

Et introdúxit me in templum et mensus est frontes sex cúbitos latitúdinis hinc et sex cúbitos latitúdinis inde latitúdinem tabernáculi, et latitúdo portæ decem cubitórum erat, et látera portæ quinque cúbitis hinc et quinque cúbitis inde; et mensus est longitúdinem ejus quadragínta cubitórum et latitúdinem vigínti cubitórum. Et ingréssus intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos et portam sex cubitórum et latitúdinem portæ septem cubitórum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

Et mensus est longitúdinem ejus vigínti cubitórum et latitúdinem ejus vigínti cubitórum ante fáciem templi et dixit ad me : Hoc est sanctum sanctórum. Et mensus est paríetem domus sex cubitórum et latitúdinem láteris quátuor cubitórum, úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus bis trigínta tria; et erant eminéntia, quæ ingrederéntur per paríetem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent et non attíngerent paríetem templi.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

Et platéa erat in rotúndum ascéndens sursum per cóchleam et in cœnáculum templi deferébat per gyrum. Idcírco látius erat templum in superióribus; et sic de inferióribus ascendebátur ad superióra in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cálami, sex cubitórum spátio; et latitúdinem per paríetem láteris forínsecus quinque cubitórum, et erat intérior domus in latéribus domus.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 43, 1-11

ET duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem, et ecce glória Dei Israël ingrediebátur per viam Orientálem, et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spéciem quam víderam, quando venit ut dispérderet civitátem, et spécies secúndum aspéctum quem víderam juxta flúvium Chobar, et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem; et elevávit me spíritus et introdúxit me in átrium intérius, et ecce repléta erat glória Dómini domus.

℞. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

ET audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me dixit ad me : Fili hóminis, locus sólii mei et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israël in ætérnum, et non pólluent ultra domus Israël nomen sanctum meum ipsi et reges eórum in fornicatiónibus suis et in ruínis regum suórum et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum et postes suos juxta postes meos, et murus erat inter me et eos, et polluérunt nomen sanctum meum in abominatiónibus, quas fecérunt; propter quod consúmpsi eos in ira mea.

℞. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri : Líbera.

Lectio iii

NUnc ergo repéllant procul fornicatiónem suam et ruínas regum suórum a me, et habitábo in médio eórum semper. Tu autem, fili hóminis, osténde dómui Israël templum, et confundántur ab iniquitátibus suis et metiántur fábricam et erubéscant ex ómnibus quæ fecérunt. Figúram domus et fábricæ ejus, éxitus et intróitus et omnem descriptiónem ejus et univérsa præcépta ejus cunctúmque órdinem ejus et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum, ut custódiant omnes descriptiónes ejus et præcépta illíus et fáciant ea.

℞. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

De Ezechiéle Prophéta

Lectio i Cap. 47, 1-9

ET convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem; fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem, aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

℞. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

CUM egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos et tradúxit me per aquam usque ad talos; rursúmque mensus est mille et tradúxit me per aquam usque ad génua; et mensus est mille et tradúxit me per aquam usque ad renes; et mensus est mille, torréntem quem non pótui pertransíre, quóniam intumúerant aquæ profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

℞. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Maríæ in Sabbato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET dixit ad me : Certe vidísti, fili hóminis. Et edúxit me et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utráque parte. Et ait ad me : Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare et exíbunt, et sanabúntur aquæ, et omnis ánima vivens quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet, et erunt pisces multi satis, postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia ad quæ vénerit torrens.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Muro tuo * inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. III NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Daniélis Prophétæ

Lectio i — Cap. 1, 1-15

ANno tértio regni Jóakim regis Juda venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jerúsalem et obsédit eam, et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda et partem vasórum domus Dei, et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui et vasa íntulit in domum thesáuri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum, ut introdúceret de fíliis Israël et de sémine régio et tyrannórum púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia et doctos disciplína et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras et linguam Chaldæórum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET constítuit eis rex annónam per síngulos dies de cibis suis et de vino unde bibébat ipse, ut enutríti tribus annis póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo inter eos de fíliis Juda Dániel, Ananías, Mísaël et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum nómina : Daniéli Baltássar, Ananíæ Sidrach, Misaéli Misach, et Azaríæ Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo, ne pollueréture de mensa regis neque de vino potus ejus, et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu príncipis eunuchórum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

ET ait princeps eunuchórum ad Daniélem : Tímeo ego dóminum meum regem, qui constítuit vobis cibum et potum; qui, si víderit vultus vestros macilentióres præ céteris adolescéntibus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem et Azaríam : Tenta nos, óbsecro, servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum et aqua ad bibéndum, et contempláre vultus nostros et vultus puerórum qui vescúntur cibo régio, et, sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto sermóne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem, apparuérunt vultus eórum melióres et corpulentióres præ ómnibus púeris qui vescebántur cibo régio.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno

Ex libro sancti Athanásii Epíscopi ad Vírgines

Liber de Virginitate, post init.

Lectio iv

I accédant áliqui, et dicant tibi : Ne frequénter jejúnes, ne imbecíllior fias; ne credas illis, neque auscúltes : per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus quod scriptum est, quod, cum tres púeri, et Dániel, et álii adolescéntuli, captívi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, jussúmque esset ut de ipsíus mensa régia coméderent et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed dixérunt eunúcho qui eos curándos suscéperat : Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus : Tímeo ego regem, qui constítuit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céteris púeris qui régia mensa alúntur, et púniat me.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

CUI dixérunt illi : Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum; et introdúxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibis nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsíccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctíficat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici; habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsivíssent discípuli quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus : Hoc genus non ejícitur, nisi in oratióne et jejúnio.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

QUisquis ígitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio inquam, statim spíritus malus oppréssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, et magna ac præclára fiunt per illud. Alióquin unde hómines tam mirífica præstárent, et signa per eos fíerent, et sanitátem infírmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatiónem bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est : et qui eo útitur, órdinis angélici censéndus est.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 2, 31-44

TU, rex, vidébas, et ecce quasi státua una grandis : státua illa magna et statúra sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de argénto, porro venter et fémora ex ære, tíbiæ autem férreæ, pedum quædam pars erat férrea, quædam autem fíctilis. Vidébas ita, donec abscíssus est lapis de monte sine mánibus et percússit státuam in pédibus ejus férreis et fictílibus et comminuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum et aurum et redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento, nullúsque locus invéntus est eis; lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus et implévit univérsam terram.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. — Et.

Lectio ii

HOC est sómnium. Interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es, et Deus cæli regnum et fortitúdinem et impérium et glóriam dedit tibi, et ómnia in quibus hábitant fílii hóminum et béstiæ agri, vólucres quoque cæli dedit in manu tua et sub dicióne tua univérsa constítuit; tu es ergo caput áureum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argénteum, et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ, et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit et domat ómnia, sic commínuet et cónteret ómnia hæc.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

POrro, quia vidísti pedum et digitórum partem testæ fíguli et partem férream, regnum divísum erit; quod tamen de plantário ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et dígitos pedum ex parte férreos, et ex parte fíctiles, ex parte regnum erit sólidum, et ex parte contrítum. Quod autem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine; sed non adhærébunt sibi, sícuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cæli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur, commínuet autem et consúmet univérsa regna hæc et ipsum stabit in ætérnum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 3, 14-19

PRonuntiánsque Nabuchodónosor rex ait eis : Veréne, Sidrach, Misach et Abdénago, deos meos non cólitis et státuam áuream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fístulæ, cítharæ, sambúcæ et psaltérii et symphóniæ omnísque géneris musicórum, prostérnite vos et adoráte státuam quam feci. Quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis, et quis est Deus qui erípiet vos de manu mea?

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

REspondéntes Sidrach, Misach et Abdénago dixérunt regi Nabuchodónosor : Non opórtet nos de hac re respondére tibi : ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus et státuam áuream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre, et aspéctus faciéi illíus immutátus est super Sidrach, Misach et Abdénago, et præcépit ut succenderétur fornax séptuplum quam succéndi consuéverat.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii Cap. 3, 21-24

ET conféstim viri illi vincti cum braccis suis et tiáris et calceaméntis et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis; nam jússio regis urgébat. Fornax autem succénsa erat nimis; porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est Sidrach, Misach et Abdénago, cecidérunt in

médio camíno ignis ardéntis colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum et benedicéntes Dómino.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 4, 16-25

RESpóndit Baltássar et dixit : Dómine mi, sómnium his qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cælum, et aspéctus illíus in omnem terram, et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in ea, subter eam habitántes béstiæ agri, et in ramis ejus commorántes aves cæli, tu es, rex, qui magnificátus es et invaluísti, et magnitúdo tua crevit et pervénit usque ad cælum, et potéstas tua in términos univérsæ terræ.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

QUod autem vidit rex vígilem et sanctum descéndere de cælo et dícere : Succídite árborem et dissipáte illam, áttamen germen radícum ejus in terra dimíttite, et vinciátur ferro et ære in herbis foris et rore cæli conspergátur, et cum feris sit pábulum ejus, donec septem témpora muténtur super eum, hæc est interpretátio senténtiæ Altíssimi, quæ pervénit super dóminum meum regem : Ejícient te ab homínibus, et cum béstiis ferísque erit habitátio tua, et fœnum ut bos cómedes et rore cæli infundéris.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SEptem quoque témpora mutabúntur super te, donec scias quod dominétur Excélsus super regnum hóminum et cuicúmque volúerit det illud. Quod autem præcépit ut relinquerétur germen radícum ejus, id est árboris, regnum tuum tibi manébit, postquam cognóveris potestátem esse cæléstem. Quam ob rem, rex, consílium meum pláceat tibi, et peccáta tua eleemósynis rédime et iniquitátes tuas misericórdiis páuperum; fórsitan ignóscet delíctis tuis. Omnia hæc venérunt super Nabuchodónosor regem.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 5, 1-6

BAltássar rex fecit grande convívium optimátibus suis mille, et unusquísque secúndum suam bibébat ætátem. Præcépit ergo jam temuléntus, ut afferréntur vasa áurea et argéntea quæ asportáverat Nabuchodónosor pater ejus de templo quod fuit in Jerúsalem, ut bíberent in eis rex et optimátes ejus uxorésque ejus et concubínæ. Tunc alláta sunt vasa áurea et argéntea quæ asportáverat de templo quod fúerat in Jerúsalem, et bibérunt in eis rex et optimátes ejus, uxóres et concubínæ illíus. Bibébant vinum et laudábant deos suos áureos et argénteos, æreos, férreos lignéosque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígiti, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superfície paríetis aulæ régiæ, et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatiónes ejus conturbábant eum.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii Cap. 5, 13-17

IGitur introdúctus est Dániel coram rege, ad quem præfátus rex ait :

Tu es Dániel de fíliis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam spíritum deórum hábeas, et sciéntia intelligentíaque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent et interpretatiónem ejus indicárent mihi, et nequivérunt sensum hujus sermónis edícere. Porro ego audívi de te, quod possis obscúra interpretári et ligáta dissólvere; si ergo vales scriptúram légere et interpretatiónem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris et torquem áuream circa collum tuum habébis et tértius in regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel ait coram rege : Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da; scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatiónem ejus osténdam tibi.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii Cap. 5, 25-31

HÆC est autem scriptúra quæ digésta est : Mane, Thecel, Phares, et hæc est interpretátio sermónis : Mane, numerávit Deus regnum tuum et complévit illud; Thecel, appénsus es in statéra et invéntus es minus habens; Phares, divísum est regnum tuum et datum est Medis et Persis. Tunc, jubénte rege, indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques áurea collo ejus, et prædicátum est de eo quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus, et Daríus Medus succéssit in regnum annos natus sexagínta duos.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 6, 11-24

VIri ergo illi curiósius inquiréntes invenérunt Daniélem orántem et obsecrántem Deum suum, et accedéntes locúti sunt regi super edícto : Rex, numquid non constituísti, ut omnis homo qui rogáret quemquam de diis et homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex ait : Verus est sermo juxta decrétum Medórum atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixérunt coram rege : Dániel de fíliis captivitátis Juda non curávit de lege tua et de edícto quod constituísti, sed tribus tempóribus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset, rex satis contristátus est; et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum et usque ad occásum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem dixérunt ei : Scito, rex, quia lex Medórum atque Persárum est, ut omne decrétum, quod constitúerit rex, non líceat immutári.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

TUnc rex præcépit, et adduxérunt Daniélem et misérunt eum in lacum leónum. Dixítque rex Daniéli : Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus et pósitus est super os laci, quem obsignávit rex ánulo suo et ánulo optimátum suórum, ne quid fíeret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam et dormívit incœnátus, cibíque non sunt alláti coram eo, ínsuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens festínus ad lacum leónum perréxit; appropinquánsque lácui Daniélem voce lacrimábili inclamávit et affátus est eum : Dániel, serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper :

℟. Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii

ET Dániel regi respóndens ait : Rex, in ætérnum vive. Deus meus misit Angelum suum et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi, quia coram eo justítia invénta est in me; sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc veheménter rex gavísus est super eo et Daniélem præcépit edúci de lacu; eductúsque est Dániel de lacu, et nulla læsio invénta est in eo, quia crédidit Deo suo. Jubénte autem rege, addúcti sunt viri illi qui accusáverant Daniélem, et in lacum leónum missi sunt ipsi et fílii et uxóres eórum, et non pervenérunt usque ad paviméntum laci, donec arríperent eos leónes, et ómnia ossa eórum comminuérunt.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

De Daniéle Prophéta

Lectio i Cap. 9, 1-5

IN anno primo Daríi, fílii Assuéri de sémine Medórum, qui imperávit super regnum Chaldæórum, anno uno regni ejus ego Dániel intelléxi in libris númerum annórum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam prophétam, ut compleréntur desolatiónis Jerúsalem septuagínta anni, et pósui fáciem meam ad Dóminum Deum meum rogáre et deprecári in jejúniis, sacco et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum et conféssus sum et dixi : Obsecro, Dómine, Deus magne et terríbilis, custódiens pactum et misericórdiam diligéntibus te et custodiéntibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fécimus, ímpie égimus et recéssimus et declinávimus a mandátis tuis ac judíciis.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii Cap. 9, 21-27

ADhuc me loquénte in oratióne, ecce vir Gábriel, quem víderam in visióne a princípio, cito volans tétigit me in témpore sacrifícii vespertíni et dócuit me et locútus est mihi dixítque : Dániel, nunc egréssus sum ut docérem te, et intellígeres : ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo; ego autem veni ut indicárem tibi, quia vir desideriórum es; tu ergo animadvérte sermónem et intéllige visiónem. Septuagínta hebdómades abbreviátæ sunt super pópulum tuum et super urbem sanctam tuam, ut consummétur prævaricátio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iníquitas, et adducátur justítia sempitérna, et impleátur vísio et prophetía, et ungátur Sanctus sanctórum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SCito ergo et animadvérte : Ab éxitu sermónis ut íterum ædificétur Jerúsalem usque ad Christum ducem, hebdómades septem et hebdómades sexagínta duæ erunt, et rursum ædificábitur platéa et muri in angústia témporum. Et post hebdómades sexagínta duas occidétur Christus, et non erit ejus pópulus qui eum negatúrus est; et civitátem et sanctuárium dissipábit pópulus cum duce ventúro et finis ejus vástitas, et post finem belli statúta desolátio. Confirmábit autem pactum multis hebdómada una, et in dimídio hebdómadis defíciet hóstia et sacrifícium, et erit in templo abominátio desolatiónis et usque ad consummatiónem et finem perseverábit desolátio.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Qui cælórum * cóntines thronum, et abýssos intuéris, Dómine, Rex regum, montes pónderas, terram palmo conclúdis: exáudi nos, Dómine, in gemítibus nostris.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. IV NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit liber Osée Prophétæ

Lectio i Cap. 1, 1-11

Erbum Dómini, quod factum est ad Osée fílium Béeri in diébus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ regum Juda et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israël. Princípium loquéndi Dómino in Osée. Et dixit Dóminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum et fac tibi fílios fornicatiónum, quia fórnicans fornicábitur terra a Dómino. Et ábiit et accépit Gomer fíliam Debélaim, et concépit et péperit ei fílium.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

Et dixit Dóminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel, quóniam adhuc módicum et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu et quiéscere fáciam regnum domus Israël et in illa die cónteram arcum Israël in valle Jézrahel. Et concépit adhuc et péperit fíliam. Et dixit ei: Voca nomen ejus Absque misericórdia, quia non addam ultra miseréri dómui Israël, sed oblivióne oblivíscar eórum et dómui Juda miserébor et salvábo eos in Dómino Deo suo et non salvábo eos in arcu et gládio et in bello et in equis et in equítibus.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína, Deus meus, aurem tuam et audi: * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

Et ablactávit eam quæ erat Absque misericórdia, et concépit et péperit fílium. Et dixit: Voca nomen ejus Non pópulus meus, quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit númerus filiórum Israël quasi aréna maris, quæ sine mensúra est et non numerábitur. Et erit, in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos; dicétur eis: Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur fílii Juda et fílii Israël páriter et ponent síbimet caput unum et ascéndent de terra, quia magnus dies Jézrahel.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in trístítia dómina géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei

Lectio iv Lib. 18, c. 28

Sée prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed áliquid inde suméndum est, et hic ex nostra promissióne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non pópulus meus vos; vocabúntur et ipsi fílii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

Et quia ipse quoque pópulus géntium spirituáliter est in fíliis Abrahæ, ac per hoc recte dícitur Israël; proptérea séquitur, et dicit: Et congregabúntur fílii Juda et fílii Israël in idípsum, et ponent síbimet principátum unum, et ascéndent a terra. Hoc si adhuc velímus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi paríetes, unus ex Judæis, alter ex géntibus: ille nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israël, eídem uni principátui suo in idípsum innitén tes, et ascendéntes agnoscántur in terra.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper:

* Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

Istos autem carnáles Israëlítas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est fílios eórum (nam útique isti in suum locum moriéndo transíbunt), idem prophéta testátur, dicens : Quóniam diébus multis sedébunt fílii Israël sine rege, sine príncipe, sine sacrifício, sine altári, sine sacerdótio, sine manifestatiónibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judǽos?

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homíliis.

FERIA SECUNDA

De Osée Prophéta

Lectio i Cap. 4, 1-10

Audíte verbum Dómini, fílii Israël, quia judícium Dómino cum habitatóribus terræ; non est enim véritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum et mendácium et homicídium et furtum et adultérium inundavérunt, et sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri et in vólucre cæli; sed et pisces maris congregabúntur.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. — Et.

Lectio ii

Verúmtamen unusquísque non júdicet et non arguátur vir; pópulus enim tuus sicut hi qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum. Nocte tacére feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam. Quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungáris mihi; et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

Secúndum multitúdinem eórum sic peccavérunt mihi : glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei comedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus sic sacérdos, et visitábo super eum vias ejus et cogitatiónes ejus reddam ei. Et comedent et non saturabúntur, fornicáti sunt et non cessavérunt, quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

Incipit Joël Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-11

Verbum Dómini, quod factum est ad Joël fílium Phátuel. Audíte hoc, senes, et áuribus percípite, omnes habitatóres terræ, si factum est istud in diébus vestris aut in diébus patrum vestrórum? Super hoc fíliis vestris narráte, et fílii vestri fíliis suis et fílii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, et resíduum locústæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

Expergiscímini, ébrii, et flete et ululáte, omnes qui bíbitis vinum in dulcédine, quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam fortis et innumerá-

bilis : dentes ejus ut dentes leónis, et moláres ejus ut cátuli leónis. Pósuit víneam meam in desértum et ficum meam decorticávit, nudans spoliávit eam et projécit, albi facti sunt rami ejus.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

PLange, quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrifícium et libátio de domo Dómini, luxérunt sacerdótes minístri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus, quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum, confúsi sunt agrícolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto et hórdeo, quia périit messis agri.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

De Joéle Prophéta

Lectio i — Cap. 3, 1-12

IN diébus illis et in témpore illo, cum convértero captivitátem Juda et Jerúsalem, congregábo omnes gentes et dedúcam eas in vallem Jósaphat et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo et hereditáte mea Israël, quos dispersérunt in natiónibus et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem; et posuérunt púerum in prostíbulo et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

VErum quid mihi et vobis, Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstinórum? Numquid ultiónem vos reddétis mihi? Et, si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum et aurum tulístis et desiderabília mea et pulchérrima intulístis in delúbra vestra et fílios Juda et fílios Jerúsalem vendidístis fíliis Græcórum, ut longe facerétis eos de fínibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco in quo vendidístis eos, et convértam retributiónem vestram in caput vestrum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET vendam fílios vestros et fílias vestras in mánibus filiórum Juda, et venúmdabunt eos Sabæis, genti longínquæ, quia Dóminus locútus est. Clamáte hoc in géntibus, sanctificáte bellum, suscitáte robústos; accédant, ascéndant omnes viri bellatóres; concídite arátra vestra in gládios et ligónes vestros in lánceas; infírmus dicat : Quia fortis ego sum. Erúmpite et veníte, omnes gentes de circúitu, et congregámini; ibi occúmbere fáciet Dóminus robústos tuos. Consúrgant et ascéndant gentes in vallem Jósaphat; quia ibi sedébo ut júdicem omnes gentes in circúitu.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

Incipit Amos Prophéta

Lectio i — Cap. 1, 1-8

VErba Amos, qui fuit in pastóribus de Thécue : quæ vidit super Israël in diébus Ozíæ regis Juda et in diébus Jeróboam fílii Joas regis Israël, ante duos annos terræmótus. Et dixit : Dóminus de Sion rúgiet et de Jerúsalem dabit vocem suam, et luxérunt speciósa pastórum, et exsiccátus est vertex Carméli.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

HÆC dicit Dóminus : Super tribus sceléribus Damásci et super quátuor non convértam eum, eo quod trituráverint in plaustris férreis Gálaad : et mittam ignem in domum Azaël, et devorábit domos Bénadad, et cónteram vectem Damásci et dispérdam habitatórem de campo idóli et tenéntem sceptrum de domo voluptátis, et transferétur pópulus Sýriæ Cyrénen, dicit Dóminus.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

HÆC dicit Dóminus : Super tribus scélribus Gazæ et super quátuor non convértam eum, eo quod transtúlerint captivitátem perféctam, ut conclúderent eam in Idumæa : et mittam ignem in murum Gazæ, et devorábit ædes ejus, et dispérdam habitatórem de Azóto et tenéntem sceptrum de Ascalóne et convértam manum meam super Accaron, et períbunt réliqui Philisthinórum, dicit Dóminus Deus.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

Incipit Abdías Prophéta

Lectio i — Vers. 1-11

VIsio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom : Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit : Súrgite, et consurgámus advérsus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in géntibus, contemptíbilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te habitántem in scissúris petrárum, exaltántem sólium tuum, qui dicis in corde tuo : Quis détrahet me in terram? Si exaltátus fúeris ut áquila et si inter sídera posúeris nidum tuum, inde détraham te, dicit Dóminus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

SI fures introíssent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuísses? Nonne furáti essent sufficiéntia sibi? Si vindemiatóres introíssent ad te, numquid saltem racémum reliquíssent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau? Investigavérunt abscóndita ejus. Usque ad términum emisérunt te, omnes viri fœderis tui illusérunt tibi, invaluérunt advérsum te viri pacis tuæ; qui cómedunt tecum ponent insídias subter te : non est prudéntia in eo.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii

NUmquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a Merídie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter interfectiónem et propter iniquitátem in fratrem tuum Jacob opériet te confúsio, et períbis in ætérnum. In die, cum stares advérsus eum, quando capiébant aliéni exércitum ejus, et extránei ingrediebántur portas ejus et super Jerúsalem mittébant sortem, tu quoque eras quasi unus ex eis.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

Incipit Jonas Prophéta

Lectio i — Cap. 1, 1-12

ET factum est verbum Dómini ad Jonam fílium Amáthi dicens : Surge et vade in Níniven civitátem grandem et prǽdica in ea, quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descéndit in Joppen et invénit navem eúntem in Tharsis et dedit naulum

ejus et descéndit in eam, ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare, et facta est tempéstas magna in mari, et navis periclitabátur cónteri.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israel. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

ET timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis; et Jonas descéndit ad interióra navis et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor et dixit ei : Quid tu sopóre deprímeris? Surge, ínvoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum : Veníte, et mittámus sortes et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes et cécidit sors super Jonam.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

ET dixérunt ad eum : Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis. Quod est opus tuum, quæ terra tua, et quo vadis vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos : Hebræus ego sum et Dóminum Deum cæli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri timóre magno et dixérunt ad eum : Quid hoc fecísti? Cognovérunt enim viri, quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis; et dixérunt ad eum : Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat et intumescébat. Et dixit ad eos : Tóllite me et míttite in mare et cessábit mare a vobis; scio enim ego quóniam propter me tempéstas hæc grandis venit super vos.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

AD VESPERAS

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Super muros tuos, * Jerúsalem, constítui custódes; tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

Oratio Dominicæ occurrentis.

DOM. V NOVEMBRIS

Semiduplex

In I Nocturno

Incipit Michæas Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-9

VErbum Dómini, quod factum est ad Michæam Morasthíten, in diébus Jóathan, Achaz et Ezechíæ regum Juda, quod vidit super Samaríam et Jerúsalem. Audíte, pópuli omnes, et atténdat terra et plenitúdo ejus, et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo et descéndet et calcábit super excélsa terræ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET consuméntur montes subtus eum, et valles scindéntur, sicut cera a fácie ignis et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud et in peccátis domus Israel. Quod scelus Jacob? nonne Samaría? Et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? Et ponam Samaríam quasi acérvum lápidum in agro, cum plantátur vínea, et détraham in vallem lápides ejus et fundaménta ejus revelábo.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

Lectio iii

ET ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditiónem, quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt

et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plangam et ululábo, vadam spoliátus et nudus, fáciam planctum velut dracónum et luctum quasi struthiónum : quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in tristítia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster : ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

In II Nocturno

Sermo sancti Basilíi Magni in Psalmum trigésimum tértium

Lectio iv

CUM te appetítus inváserit peccándi, velim cógites horríbile illud et intolerábile Christi tribúnal, in quo præsidébit judex in alto et excélso throno; astábit autem omnis creatúra, ad gloriósum illíus conspéctum contremíscens. Adducéndi étiam nos sumus sínguli, eórum quæ in vita gessérimus ratiónem redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terríbiles quidam et defórmes assístent ángeli, ígneos vultus præ se feréntes atque ignem spirántes, ea re propósiti et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mærórem et ódium in humánum genus.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

AD hæc cógites profúndum báráthrum, inextricábiles ténebras, ignem caréntem splendóre, uréndi quidem vim habéntem, sed privátum lúmine : deínde vérmium genus venénum immíttens, et carnem vorans, inexplebíliter edens neque umquam saturitátem séntiens, intolerábiles dolóres corrosióne ipsa infígens : postrémo, quod suppliciórum ómnium gravíssimum est, oppróbrium illud et confusiónem sempitérnam. Hæc time, et hoc timóre corréptus ánimam a peccatórum concupiscéntia tamquam freno quodam réprime.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

HUnc timórem Dómini se doctúrum prophéta promísit. Docére autem non simplíciter promísit, sed eos qui eum audíre volúerint : non eos qui lóngius prolápsi sunt, sed qui salútem appeténtes accúrrunt : non aliénos a promissiónibus, sed ex baptísmate filiórum adoptiónis verbo ipsi conciliátos atque conjúnctos. Proptérea, Veníte, inquit, hoc est, per bona ópera accédite ad me, fílii, quippe qui per regeneratiónem fílii lucis éffici digni facti estis : audíte, qui aures cordis habétis apértas; timórem Dómini docébo vos : illum scílicet, quem paulo ante oratióne nostra descrípsimus.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

℟. vii Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

℟. viii Duo Séraphim, ut infra in Homilíis.

FERIA SECUNDA

Incipit Nahum Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-10

ONus Nínive. Liber visiónis Nahum Elcesæi. Deus æmulátor et ulcíscens Dóminus, ulcíscens Dóminus et habens furórem; ulcíscens Dóminus in hostes suos et iráscens ipse inimícis suis. Dóminus pátiens et magnus fortitúdine et mundans non fáciet innocéntem; Dóminus in tempestáte et túrbine viæ ejus, et nébulæ pulvis pedum ejus; íncrepans mare et exsíccans illud et ómnia flúmina ad desértum dedúcens.

℟. Redémit pópulum suum et liberávit eum, et vénient et exsultábunt in monte Sion et gaudébunt de bonis Dómini super

fruménto, vino et óleo, * Et ultra non esúrient. ℣. Erítque ánima eórum quasi hortus irríguus. — Et.

Lectio ii

INfirmátus est Basan et Carmélus, et flos Líbani elánguit, montes commóti sunt ab eo, et colles desoláti sunt, et contrémuit terra a fácie ejus, et orbis et omnes habitántes in eo. Ante fáciem indignatiónis ejus quis stabit? et quis resístet in ira furóris ejus? Indignátio ejus effúsa est ut ignis, et petræ dissolútæ sunt ab eo.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

BOnus Dóminus et confórtans in die tribulatiónis et sciens sperántes in se. Et in dilúvio prætereúnte consummatiónem fáciet loci ejus, et inimícos ejus persequéntur ténebræ. Quid cogitátis contra Dóminum? Consummatiónem ipse fáciet; non consúrget duplex tribulátio. Quia, sicut spinæ se ínvicem complectúntur, sic convívium eórum páriter potántium : consuméntur quasi stípula ariditáte plena.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA TERTIA

Incipit Hábacuc Prophéta

Lectio i — Cap. 1, 1-10

ONus, quod vidit Hábacuc Prophéta. Usquequo, Dómine, clamábo, et non exáudies? vociferábor ad te vim pátiens, et non salvábis? Quare ostendísti mihi iniquitátem et labórem, vidére prædam et injustítiam contra me, et factum est judícium et contradíctio potentior? Propter hoc lacerata est lex, et non pervénit usque ad finem judícium; quia ímpius prævalet advérsus justum, proptérea egréditur judícium pervérsum.

℟. A fácie furóris tui, Deus, conturbáta est omnis terra : * Sed miserére, Dómine, et ne fácias consummatiónem. ℣. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum! — Sed.

Lectio ii

ASpícite in géntibus et vidéte, admirámini et obstupéscite; quia opus factum est in diébus vestris, quod nemo credet cum narrábitur; quia ecce ego suscitábo Chaldæos, gentem amáram et velócem, ambulántem super latitúdinem terræ, ut possídeat tabernácula non sua. Horríbilis et terríbilis est, ex semetípsa judícium et onus ejus egrediétur.

℟. Civitátem istam tu circúmda, Dómine : et Angeli tui custódiant muros ejus. * Exáudi, Dómine, pópulum tuum cum misericórdia. ℣. Avertátur furor tuus, Dómine, a pópulo tuo et a civitáte sancta tua. — Exáudi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Exáudi.

Lectio iii

LEvióres pardis equi ejus et velocióres lupis vespertínis, et diffundéntur équites ejus; équites namque ejus de longe vénient, volábunt quasi áquila festínans ad comedéndum. Omnes ad prædam vénient, fácies eórum ventus urens; et congregábit quasi arénam captivitátem. Et ipse de régibus triumphábit, et tyránni ridículi ejus erunt; ipse super omnem munitiónem ridébit et comportábit ággerem et cápiet eam.

℟. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus. ℣. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. — Dómine. Glória Patri. Dómine.

FERIA QUARTA

Incipit Sophonías Prophéta

Lectio i — Cap. 1, 1-9

VErbum Dómini, quod factum est ad Sophoníam fílium Chusi, fílii Godolíæ, fílii Amaríæ, fílii Ezecíæ, in diébus Josíæ fílii Amon regis Judæ. Cóngregans congregábo ómnia a fácie terræ, dicit Dóminus, cóngregans hóminem et pecus, cóngregans volatília cæli et pisces maris; et ruínæ impiórum erunt, et dispérdam hómines a fácie terræ, dicit Dóminus.

℟. Indicábo tibi, homo, quid sit bonum aut quid

Dóminus requírat a te : * Fácere judícium et justítiam et sollícitum ambuláre cum Deo tuo. ℣. Spera in Dómino, et fac bonitátem, et inhábita terram. — Fácere.

Lectio ii

ET exténdam manum meam super Judam et super omnes habitántes Jerúsalem et dispérdam de loco hoc relíquias Baal et nómina ædituórum cum sacerdótibus et eos qui adórant super tecta milítiam cæli et adórant et jurant in Dómino et jurant in Melchom, et qui avertúntur de post tergum Dómini, et qui non quæsiérunt Dóminum nec investigavérunt eum.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro : * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SIléte a fácie Dómini Dei, quia juxta est dies Dómini, quia præparávit Dóminus hóstiam, sanctificávit vocátos suos. Et erit, in die hóstiæ Dómini visitábo super príncipes et super fílios regis et super omnes qui indúti sunt veste peregrína et visitábo super omnem qui arrogánter ingréditur super limen in die illa, qui complent domum Dómini Dei sui iniquitáte et dolo.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et. Glória Patri. Et.

FERIA QUINTA

Incipit Aggæus Prophéta

Lectio i — Cap. 1, 1-10

IN anno secúndo Daríi regis in mense sexto, in die una mensis, factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophétæ ad Zoróbabel fílium Saláthiel ducem Juda et ad Jesum fílium Jósedec sacerdótem magnum dicens : Hæc ait Dóminus exercítuum dicens : Pópulus iste dicit : Nondum venit tempus domus Dómini ædificándæ.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena

erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Lectio ii

ET factum est verbum Dómini in manu Aggæi prophétæ dicens : Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras : seminástis multum et intulístis parum, comedístis et non estis satiáti, bibístis et non estis inebriáti, operuístis vos et non estis calefácti, et qui mercédes congregávit misit eas in sácculum pertúsum.

℟. Aspice, Dómine, de sede sancta tua, et cógita de nobis : inclína, Deus meus, aurem tuam et audi : * Aperi óculos tuos et vide tribulatiónem nostram. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. — Aperi.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Aperi.

Lectio iii

HÆC dicit Dóminus exercítuum : Pónite corda vestra super vias vestras, ascéndite in montem, portáte ligna et ædificáte domum, et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus; et intulístis in domum et exsufflávi illud. Quam ob causam? dicit Dóminus exercítuum, quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquísque in domum suam. Propter hoc super vos prohíbiti sunt cæli ne darent rorem, et terra prohíbita est ne daret germen suum.

℟. Aspice, Dómine, quia facta est desoláta cívitas plena divítiis, sedet in trístitia dómina géntium : * Non est qui consolétur eam, nisi tu, Deus noster. ℣. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. — Non. Glória Patri. Non.

FERIA SEXTA

Incipit Zacharías Prophéta

Lectio i — Cap. 1, 1-6

IN mense octávo in anno secúndo Daríi regis factum est verbum Dómini ad Zacharíam fílium Barachíæ fílii Addo prophétam dicens : Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia; et dices ad eos : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini ad me, ait Dóminus exercí-

tuum, et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes : * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio ii

NE sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant prophétæ prióres dicéntes : Hæc dicit Dóminus exercítuum : Convertímini de viis vestris malis et de cogitatiónibus vestris péssimis; et non audiérunt neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israël, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

In Octavis et Festis ritus simplicis : Glória Patri. Líbera.

Lectio iii

VErúmtamen verba mea et legítima mea, quæ mandávi servis meis prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros et convérsi sunt et dixérunt : Sicut cogitávit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras et secúndum adinventiónes nostras, fecit nobis?

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

SABBATO

Incipit Malachías Prophéta

Lectio i Cap. 1, 1-11

ONus verbi Dómini ad Israël in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis : In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, et diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui et pósui montes ejus in solitúdinem et hereditátem ejus in dracónes desérti? Quod si díxerit Idumæa : Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt; hæc dicit Dóminus

exercítuum : Isti ædificábunt, et ego déstruam; et vocabúntur términi impietátis et pópulus cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio ii

ET óculi vestri vidébunt, et vos dicétis : Magnificétur Dóminus super términum Israël. Fílius honórat patrem, et servus dóminum suum; si ergo Pater ego sum, ubi est honor meus? et, si Dóminus ego sum, ubi est timor meus? dicit Dóminus exercítuum ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum et dixístis : In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum et dícitis : In quo pollúimus te? In eo quod dícitis : Mensa Dómini despécta est.

℟. Angústiæ mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro; * Mélius est mihi incídere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. ℣. Si enim hoc égero, mors mihi est; si autem non égero, non effúgiam manus vestras. — Mélius.

In Octavis simplicibus et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato : Glória Patri. Mélius.

Lectio iii

SI offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et, si offerátis claudum et lánguidum, nonne malum est? Offer illud duci tuo, si placúerit ei aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc deprecámini vultum Dei, ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc), si quómodo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis qui claudat óstia et incéndat altáre meum gratuíto? Non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum, et munus non suscípiam de manu vestra; ab ortu enim solis usque ad occásum magnum est nomen meum in géntibus, et in omni loco sacrificátur et offértur nómini meo oblátio munda, quia magnum est nomen meum in géntibus, dicit Dóminus exercítuum.

℟. Misit Dóminus Angelum suum et conclúsit ora leónum, * Et non contaminavérunt, quia coram

eo injustítia invénta non est in me. ℣. Misit Deus misericórdiam suam et veritátem suam : ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. — Et non contaminavérunt, quia coram eo injustítia invénta non est in me. Glória Patri. Et.

Homiliae et Orationes

IN DOMINICIS PER ORDINEM DISPOSITÆ

ab undecima usque ad ultimam post Pentecosten

DOM. XI POST PENTEC.

Semiduplex Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 7, 31-37

IN illo témpore : Exiens Jesus de fínibus Tyri venit per Sidónem ad mare Galilææ inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 10, liber 1 in Ezech., ante medium

QUid est quod creátor ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxspuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona Sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit : Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelístam álium dixísse descríbitur : Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, est per dona Spíritus Sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio viii

QUid est vero, quod éxspuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui suspíciens in cælum, ingémuit : non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat; sed nos ad eum gémere, qui cælo præsidet, dócuit : ut et aures nostræ per donum Spíritus Sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

CUI mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dícitur : et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, Adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur; ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur : Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet esse faciénda.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum transísset Dóminus * fines

Tyri, surdos fecit audíre et mutos loqui.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Bene ómnia fecit * et surdos fecit audíre et mutos loqui.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súpplicum excédis et vota : effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjícias quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

DOM. XII POST PENT.

Semiduplex Oratio

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur : tríbue, quǽsumus, nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 10, 23-37

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Beáti óculi qui vident quæ vos vidétis; dico enim vobis quod multi prophétæ et reges voluérunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 3 in Lucæ 10

Non óculi scribárum et pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére; sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur : Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit, ut vidéret diem Christi; et vidit, et gavísus est. Isaías quoque, et Michǽas, et multi álii prophétæ vidérunt glóriam Dómini, qui et proptérea Vidéntes sunt appelláti; sed hi omnes, a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænígmate vidérunt.

℟. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? ℣. Numquid sicut dies hóminis dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? — Et.

Lectio viii

Apóstoli autem, in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quæcúmque voluíssent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos prophétas et reges dicit, Matthæus apértius prophétas et justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni; quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Et ecce quidam legisperítus surréxit, tentans eum et dicens : Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait : Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur : Quod abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum : In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Oratio Omnípotens et miséricors, ut supra. 434

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jéricho et íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum et, plagis impósitis, abiérunt semivívo relícto.

DOM. XIII POST PENT.

Semiduplex Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis fídei, spei, et caritátis augméntum : et, ut mereámur ássequi quod promíttis, fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 17, 11-19

IN illo témpore : Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam et Galilǽam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 quæst Evang. cap. 40

DE decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait : Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit : Vade, osténde te sacerdótibus, et offer pro te sacrifícium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est, quid ipsa lepra signíficet : non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

LEprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fídei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiam suam; sed pro summa perítia próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

HI autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fíeri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent; sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum transíret Jesus * quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe et levavérunt vocem dicéntes : Jesu præcéptor, miserére nostri.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut supra. 436

DOM. XIV POST PENT.

Semiduplex Oratio

CUstódi, Dómine, quǽsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua : et quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 6, 24-33

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 2 de Sermone Domini in monte, cap. 14

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est quod consequénter expónit, dicens : Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget; aut álterum

patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt; nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit : Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen; nam lucrum Púnice mammon dícitur.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

SED qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sǽculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum; aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ; sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

IDeo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis; ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur : id est, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Nolíte sollíciti esse * dicéntes : Quid manducábimus aut quid bibémus? scit enim Pater vester quid vobis necésse sit, allelúja.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Quǽrite primum * regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

Oratio

CUstódi, Dómine, quǽsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua : et quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

DOM. XV POST PENT.

Semiduplex Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consístere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 7, 11-16

IN illo témpore : Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim : et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 44 de verbis Domini circa initium

E júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua; de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore; illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur; illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret : Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit : Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat; sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vi-

déntibus, vera essent intelligéntibus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

QUemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artifícium, et capit intelléctum : ille útique, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt; álii vero et facta miráti, et intelléeta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem, quæ vocátur Naim : et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

Oratio

ECclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet et múniat : et quia sine te non potest salva consístere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

DOM. XVI POST PENT.

Semiduplex Oratio

TUA nos, quæsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 1-11

IN illo témpore : Cum intráret Jesus in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 7 in Lucæ cap. 14

Urátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans ánimæ gravábat offícia, spíritus exstinguébat ardórem. Deínde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superióris arcétur; cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coercitiónis excluderet, rátio profíceret ad persuasiónis efféctum, et corréctio emendáret afféctum. Huic quasi próximo límine humánitas copulátur : quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distínguitur, si in páuperes et débiles conferátur : nam hospitálem esse remuneratúris, afféctus avarítiæ est.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

POstrémo jam quasi eméritæ milítiæ viro contemnendárum stipéndium præscríbitur facultátum : quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiónes sibi terrénas coémit, regnum cæli possit adipísci, cum Dóminus dicat : Vende ómnia tua, et séquere me : nec ille qui emit boves, cum Eliséus occíderit, et pópulo divíserit quos habébat : et ille qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas : quóniam múlier innúpta et vídua cógitat quæ sunt Dómini, ut sit sancta córpore et spíritu.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED ut in grátiam, ut supra cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur : non re-

fúgimus opiniónem, quam sequúntur pleríque, ut tria génera hóminum a consórtio magnæ illíus cœnæ æstimémus exclúdi : gentílium, Judæórum, Hæreticórum. Et ídeo Apóstolus avarítiam dicit esse fugiéndam; ne impedíti more gentíli, iniquitáte, malítia, impudicítia, avarítia, ad regnum Christi perveníre nequeámus. Omnis enim immúndus aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hereditátem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum intráret Jesus * in domum cujúsdam príncipis pharisæórum sábbato manducáre panem, ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum : ipse vero apprehénsum sanávit eum, ac dimísit.

Oratio

TUA nos, quǽsumus, Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur : ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Cum vocátus fúeris * ad núptias, recúmbe in novíssimo loco, ut dicat tibi qui te invitávit : Amíce, ascénde supérius. Et erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúja.

DOM. XVII POST PENT.

Semiduplex Oratio

DA, quǽsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 22, 34-46

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisǽi, et interrogávit eum unus ex eis legis doctor tentans eum : Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 72 in Matthǽum

SAdducǽis confúsis, pharisǽi rursus aggrediúntur; cumque quiéscere oportéret, decertáre voluérunt : et legis perítiam profiténtem præmíttunt, non díscere, sed tentáre cupiéntes; ac ita intérrogant : Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum : putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquid addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo intérrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcírco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invídiæ livóre tabéscerent : Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum : hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic : Díliges próximum tuum sicut teípsum.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

QUam ob rem símile est huic? Quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus : Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur : Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum : Radix ómnium malórum avarítia est; quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit : quorum caput et radix est : Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SI ergo dilígere Deum, dilígere próximum est : (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias : mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. Et quemádmodum in superióribus, cum de resurrectióne interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant; sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit; secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Oratio

DA, quǽsumus, Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia : et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Quid vobis * vidétur de Christo? cujus fílius est? Dicunt ei omnes : David. Dicit eis Jesus : Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum dicens : Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis?

DOM. XVIII POST PENT.

Semiduplex — Oratio

DIrigat corda nostra, quǽsumus Dómine, tuæ miseratiónis operátio : quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii — Cap. 9, 1-8

IN illo témpore : Ascéndens Jesus in navículam transfretávit et venit in civitátem suam. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi

Sermo 50

CHristum in humánis áctibus divína gessísse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuísse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Nonne ipse est, qui, fugátis flúctibus, maris profúnda nudávit, ut Israëlíticus pópulus inter stupéntes undas sicco vestígio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marínos vórtices inclinávit, ut iter líquidum humánis gréssibus sólidum præbéret obséquium?

Responsorium conveniens.

Lectio viii

ET quid est, quod ipse sibi sic maris dénegat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitátes nostras, et suas nobis conférre virtútes; humána quǽrere, præstáre divína; accípere injúrias, réddere dignitátes; ferre tǽdia, reférre sanitátes : quia médicus, qui non fert infirmitátes, curáre nescit; et qui non fúerit cum infírmo infirmátus, infírmo non potest conférre sanitátem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

CHristus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret; et nisi implésset carnis órdinem, carnis in illo esset otiósa suscéptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitátem suam. Creátor rerum orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit civitátis Judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit paréntum ómnium ipse parens; ut invitáret amor, attráheret cáritas, vincíret afféctio, suadéret humánitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dixit Dóminus * paralýtico : Confíde, fili, remittúntur tibi peccáta tua.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Tulit ergo * paralýticus lectum suum, in quo jacébat, magníficans Deum : et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

Oratio

DIrigat corda nostra, quǽsumus Dómine, tuæ miseratiónis operátio : quia tibi sine te placére non póssumus. Per Dóminum.

DOM. XIX POST PENT.

Semiduplex Oratio

OMnípotens et miséricors Deus, univérsa nobis adversántia propitiátus exclúde : ut mente et córpore páriter expedíti, quæ tua sunt, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 1-14

IN illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisǽis in parábolis, dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 38 in Ev., post init.

SÆpe jam me dixísse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cælórum præsens Ecclésia nominátur : congregátio quippe justórum, regnum cælórum dícitur. Quia enim per prophétam Dóminus dicit : Cælum mihi sedes est; et Sálomon ait : Anima justi sedes sapiéntiæ; Paulus étiam dicit Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam : líquido collígere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justi, sedes sapiéntiæ, dum cælum dícitur sedes Dei, cælum ergo est ánima justi. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dícitur : Cæli enárrant glóriam Dei.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

REgnum ergo cælórum est Ecclésia justórum : quia dum eórum corda in terra nil ámbiunt, per hoc quod ad supérna suspírant, jam in eis Dóminus quasi in cæléstibus regnat. Dicátur ergo : Símile est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Jam intélligit cáritas vestra, quis est iste Rex, Regis fílii pater : ille nimírum, cui Psalmísta ait : Deus judícium tuum Regi da, et justítiam tuam fílio Regis. Qui fecit núptias fílio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humánæ natúræ conjúnxit, quando Deum ante sǽcula fíeri vóluit hóminem in fine sæculórum.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED quia ex duábus persónis fíeri solet ista nuptiális conjúnctio; absit hoc ab intelléctibus nostris, ut persónam Dei et hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus persónis credámus unítam. Ex duábus quippe atque in duábus hunc natúris exsístere dícimus; sed ex duábus persónis compósitum credi, ut nefas vitámus. Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per incarnatiónis mystérium sanctam Ecclésiam sociávit. Uterus autem Genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmísta dicit : In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dícite invitátis : * Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúja.

Oratio Omnípotens, ut supra. 446

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Intrávit autem rex, * ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli et ait illi : Amíce, quómodo huc intrásti non habens vestem nuptiálem?

DOM. XX POST PENT.

Semiduplex Oratio

LArgíre, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 4, 46-53

IN illo témpore : Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 28 in Evangelia

LEctio sancti Evangélii, quam modo, fratres, audístis, expositióne non índiget : sed ne hanc táciti præteriísse videámur, exhortándo pótius quam exponéndo in ea áliquid loquámur. Hoc autem nobis solúmmodo de expositióne vídeo esse requiréndum, cur is, qui ad salútem fílio peténdam vénerat, audívit : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis. Qui enim salútem fílio quærébat, proculdúbio credébat; neque enim ab eo quǽreret salútem, quem non créderet Salvatórem. Quare ergo dícitur : Nisi signa et prodígia vidéritis, non créditis : qui ante crédidit, quam signa vidéret?

Responsorium conveniens.

Lectio viii

SED mementóte quid pétiit; et apérte cognoscétis, quia in fide dubitávit. Popóscit namque, ut descénderet et sanáret fílium ejus. Corporálem ergo præséntiam Dómini quærébat, qui per spíritum nusquam deérat. Minus ítaque in illum crédidit, quem non putávit posse salútem dare, nisi præsens esset et córpore. Si enim perfécte credidísset, proculdúbio sciret, quia non esset locus ubi non esset Deus.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

EX magna ergo parte diffísus est, qui virtútem non dedit majestáti, sed præséntiæ corporáli. Salútem ítaque fílio pétiit, et tamen in fide dubitávit; quia eum ad quem vénerat, et poténtem ad curándum crédidit, et tamen moriénti fílio esse abséntem putávit. Sed Dóminus, qui rogátur ut vadat, quia non desit ubi invitátur, índicat : solo jussu salútem réddidit, qui voluntáte ómnia creávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Erat quidam régulus, * cujus fílius infirmabátur Caphárnaum. Hic cum audísset quod Jesus veníret in Galilǽam, rogábat eum ut sanáret fílium ejus.

Oratio

LArgíre, quǽsumus, Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Cognóvit autem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus : Fílius tuus vivit; et crédidit ipse et domus ejus tota.

DOM. XXI POST PENT.

Semiduplex — Oratio

FAmíliam tuam, quǽsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii — Cap. 18, 23-35

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Assimilátum est regnum cælórum hómini regi, qui vóluit ratiónem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 3 Comment. in cap. 18 Matth.

FAmiliáre est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábolas júngere; ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per similitúdinem exemplaque teneátur. Præcépit ítaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómini, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómino rogans véniam impetráverat; ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus. Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fácile dimísit; quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimíttere?

Responsorium conveniens.

Lectio viii

QUod ut manhousehold manifestius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commíserit adultérium, homicídium, sacrilégium : majóra crímina decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi

dimíttant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contuméliam simus implacábiles, et propter amárum verbum pérpetes habeámus discórdias; nonne nobis vidémur recte redigéndi in cárcerem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SIC et Pater meus cæléstis fáciet vobis, si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa senténtia, si juxta nostram mentem senténtia Dei fléctitur atque mutátur : si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquísque dícere : Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem; non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei : confírmat senténtiam suam, et omnem simulatiónem fictæ pacis evértit, dicens : Si non remiséritis unusquísque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dixit autem * dóminus servo : Redde quod debes. Prócidens autem servus ille rogábat eum dicens : Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

Oratio

FAmíliam tuam, quǽsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut a cunctis adversitátibus, te protegénte, sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Serve nequam, * omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me; nonne ergo opórtuit et te miseréri consérvi tui, sicut et ego tui misértus sum? allelúja.

DOM. XXII POST PENT.

Semiduplex Oratio

DEus, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 22, 15-21

IN illo témpore : Abeúntes pharisǽi consílium iniérunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 23

Requénter pharisǽi commovéntur, et occasiónem insimulándi eum habére ex prætéritis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat; sed de malítiæ affectu, in omnem se inquisitiónem reperiúndæ accusatiónis exténdunt. Namque a sǽculi vítiis, atque a superstitiónibus humanárum religiónum, univérsos ad spem regni cæléstis vocábat. Igitur an violáret sǽculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne pertentant; an vidélicet reddi tribútum Cǽsari oportéret.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

QUI intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt abscónsa, non speculátur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívit cujus et inscríptio esset et forma. Pharisǽi respondérunt : Cǽsaris eam esse. Quibus ait : Cǽsari redhibénda esse quæ Cǽsaris sunt; Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiónem, et perféctam dicti cæléstis absolutiónem! Ita ómnia inter contémptum sǽculi, et contuméliam lædéndi Cǽsaris temperávit, ut curis ómnibus et offíciis humánis devótas Deo mentes absólveret, cum Cǽsari quæ ejus essent, reddénda decérnit.

℟. Duo Séraphim, ut supra. 450

Lectio ix

SI enim nihil ejus penes nos resédérit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro autem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tam-

quam mercenários aliéni patrimónii procuratióni subjícimus; extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri quod Cæsaris est, Deo autem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus : proínde condígnum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et oríginem et profectum. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Magíster, * scimus quia verax es et viam Dei in veritáte doces, allelúja.

Oratio

Deus, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut, quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Réddite ergo * quæ sunt Cæsaris Cæsari, et quæ sunt Dei Deo, allelúja.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur Dominica XXIV, ut infra 463, et Officium Dominicæ XXIII anticipatur Sabbato, sub ritu semiduplici cum omnibus privilegiis Dominicæ propriis, tam in occursu quam in concursu ad I Vesperas. De II autem Vesperis nihil fit, quamvis sequens Dominica XXIV post Pentecosten commemoranda tantum sit, juxta Rubricas.

In Officio hujus Dominicæ anticipatæ omnia dicuntur de Sabbato, et, in I Vesperis et Completorio eas sequenti, de Feria VI, ut in Psalterio, præter Capitulum ad Primam, quod dicitur de Dominica ut in Ordinario, Orationem et Antiphonam ad Benedictus quæ dicuntur de ipsa Dominica XXIII, et Lectiones, quæ in I Nocturno sumuntur de Scriptura in Sabbato occurrenti, juxta Rubricas, cum Responsoriis tamen de I Nocturno Dominicæ, in II autem et III Nocturno dicuntur ut infra.

DOM. XXIII POST PENT.

Semiduplex

Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, tuórum delícta populórum : ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

In I et II Nocturno Lectiones de Dominica occurrenti, juxta ordinem mensium ut supra; in III autem Nocturno, ut infra habentur 454. Si vero Officium hujus Dominicæ anticipetur Sabbato, ut dicitur in superiori Rubrica, in II Nocturno dicuntur sequentes Lectiones :

In II Nocturno

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos In Ps. 35, n. 11-13

Lectio iv

Multiplicáta est misericórdia tua, Deus, ut non solum homínibus, sed et juméntis detur, quæ datur homínibus, ista carnális et temporális salus. Ergo hómines non habent áliquid apud Deum excéptum, quod juménta non mereántur, et quo juménta non pervéniant? Habent plane. Hortámur illos, ut fílii sint hóminum, qui sub tégmine alárum ejus sperent et misericórdiam illam desíderent, quæ in cælo est, et quæ annuntiáta est per nubes. Sed si non possunt adhuc, ínterim vel temporália bona non desíderent, nisi ab uno Deo : sic et in véteri Testaménto sérviant, ut ad novum pervéniant. Nam et pópulus ille terréna bona desiderávit, et regnum Jerúsalem, subjectiónem inimicórum suórum, abundántiam frúctuum, salútem própriam, salútem filiórum suórum. Tália desiderábant, et tália accipiébant, sub Lege custodiebántur.

℟. Super muros tuos, Jerúsalem, constítui custódes; * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. ℣. Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et annuntiábunt géntibus glóriam meam. — Tota.

Lectio v

Desiderábant a Deo bona, quæ dat et juméntis, quia nondum ad illos vénerat Fílius hóminis, ut essent fílii hóminum : tamen jam habébant nubes annuntiántes Fílium hóminis. Venérunt ad illos prophétæ, annuntiavérunt Christum : et erant ibi quidam qui intelligébant et spem futúram habébant, ut accíperent misericórdiam, quæ in cælo est. Erant ibi qui nónnisi carnália desideràrent et terrénam ac temporálem felicitátem. Ipsis labebántur pedes ad faciénda vel adoránda idóla. Quando enim illos admonébat, et flagellábat in his ómnibus quibus delectabántur, et auferébat ea, patiebántur famem, bella, pestiléntias, morbos, et convertebántur ad idóla. Tália bona, quæ pro magno a Deo desideráre debébant, ab

idólis desiderábant, et dimittébant Deum. Attendébant enim ipsa bona, quæ quærébant, abundáre ímpiis et sceleràtis, et putábant se frustra Deum cólere, quia non dabat mercédem terrénam.

℟. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos, Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper : * Líbera, Dómine, Deus Israel, clamántes ad te. ℣. Erue nos in mirabílibus tuis, et da glóriam nómini tuo. — Líbera.

Lectio vi

O Homo, operárius es Dei; póstea est tempus mercédem accipiéndi : quid jam flágitas mercédem ante quam operéris? Si vénerit operárius ad domum tuam, numquid dabis mercédem ante, nisi perfécerit ópera sua? Nam pervérsum eum existimábis, si díxerit : Prius accípiam mercédem, et tunc operábor. Irascéris. Quare autem irascéris? Quia non hábuit fidem hómini mendáci. Quómodo Deus non irascétur, cum tu fidem non hábeas ipsi veritáti? Quod tibi promísit, datúrus est : non fallit, quia Véritas est qui promísit. Sed times, ne forte non hábeat quod det? Omnípotens est. Noli timére, ne non sit qui det; immortális est. Non tímeas, ne succedátur ei; perpétuus est : secúrus esto. Si vis in te præsúmere tota die operárium tuum, crede et tu Deo tota vita tua; quia vita tua moméntum témporis est apud Deum.

℟. Sustinúimus pacem, et non venit : quæsívimus bona, et ecce turbátio : cognóvimus, Dómine, peccáta nostra : * Non in perpétuum obliviscáris nos. ℣. Peccávimus, ímpie géssimus, iniquitátem fécimus, Dómine, in omnem justítiam tuam. — Non. Glória Patri. Non.

In III Nocturno

Tam si hæc Dominica sua die celebretur, quam si anticipetur Sabbato, dicuntur sequentes Lectiones :

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 9, 18-26

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, ecce princeps unus accéssit et adorábat eum dicens : Dómine, fília mea modo defúncta est. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 9 Matthæi

Ctávum signum est, in quo princeps suscitári póstulat fíliam suam, nolens de mystério veræ circumcisiónis exclúdi : sed subíntrat múlier sánguine fluens, et octávo sanátur loco; ut príncipis fília de hoc exclúsa número, véniat ad nonum juxta illud quod in Psalmis dícitur : Æthiópia prævéniet manus ejus Deo; et, Cum intráverit plenitúdo géntium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

ET ecce múlier, quæ sánguinis fluxum patiebátur duódecim annis, accéssit retro, et tétigit fímbriam vestiménti ejus. In Evangélio secúndum Lucam scríbitur, quod príncipis fília duódecim annos habéret ætátis. Nota ergo, quod eo témpore hæc múlier, id est, géntium pópulus cœperit ægrotáre, quo genus Judæórum credíderat. Nisi enim ex comparatióne virtútum, vítium non osténditur.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

HÆC autem múlier sánguine fluens, non in domo, non in urbe accédit ad Dóminum, quia juxta legem úrbibus excludebátur; sed in itínere, ambulánte Dómino; ut, dum pergit ad áliam, ália curarétur. Unde dicunt et Apóstoli : Vobis quidem oportébat prædicári verbum Dei : sed quóniam vos judicástis indígnos salúte, transgrédimur ad gentes. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dicébat enim * intra se : Si tetígero fímbriam vestiménti ejus tantum, salva ero.

Oratio

ABsólve, quǽsumus, Dómine, tuórum delícta populórum : ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráximus, tua benignitáte liberémur. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine.

Ad Magnif. Ant. At Jesus convérsus * et videns eam dixit : Confíde, fília, fides tua te salvam fecit, allelúja.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores XXIII, neque plures XXVIII. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post XXIII Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem, Homiliam, et Antiphonas ad Benedictus et Magnificat, hoc ordine :

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint XXV, Dominica XXIV post Pentecosten erit quæ est VI post Epiphaniam.

Si fuerint XXVI, Dominica XXIV erit quæ est V post Epiphaniam, et XXV quæ est VI.

Si fuerint XXVII, Dominica XXIV erit quæ est IV post Epiphaniam, XXV erit V, et XXVI erit VI.

Si fuerint XXVIII, Dominica XXIV erit quæ est III post Epiphaniam, XXV erit IV, et XXVI erit V, et XXVII erit VI.

Et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine XXIV.

DOMINICA III

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, infirmitátem nostram propítius réspice : atque ad protegéndum nos déxteram tuæ majestátis exténde. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 8, 1-13

In illo témpore : Cum descendísset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ : et ecce leprósus véniens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 8 Matthæi

De monte Dómino descendénte, occúrrunt turbæ, quia ad altióra ascéndere non valuérunt. Et primus ei occúrrit leprósus : necdum enim póterat cum lepra tam multíplicem in monte Salvatóris audíre sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit : secúndo, puer centuriónis : tértio, socrus Petri fébriens in Caphárnaum : quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti : quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Responsorium conveniens.

Lectio viii

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicatiónem atque doctrínam, signi offértur occásio, ut per virtútem miráculi, prætéritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtúte non dúbitat. Et exténdens Jesus manum tétigit eum, dicens : Volo, mundáre. Extendénte manum Dómino, statim lepra fugit. Simúlque consídera, quam húmilis, et sine jactántia respónsio. Ille díxerat, Si vis : Dóminus respóndit, Volo. Ille præmíserat, Potes me mundáre : Dóminus jungit, et dicit, Mundáre. Non ergo, ut pleríque Latinórum putant, jungéndum est, et legéndum, Volo mundáre : sed separátim, ut primum dicat, Volo; deínde ímperet, Mundáre.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus, et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

Et ait illi Jesus : Vide, némini díxeris. Et revéra quid erat necésse ut sermóne jactáret, quod córpore præferébat? Sed vade, osténde te sacerdóti. Várias ob causas mittit eum ad sacerdótem : primum propter humilitátem, ut sacerdótibus deférre honórem videátur. Erat enim lege præcéptum, ut, qui mundáti fúerant a lepra, offérrent múnera sacerdótibus. Deínde, ut mundátum vidéntes leprósum, aut créderent Salvatóri, aut non créderent : si créderent, salvaréntur; si non créderent, inexcusábiles forent. Et simul, ne, quod in eo sæpíssime criminabántur, legem viderétur infríngere. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum descendísset Jesus * de monte, ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens : Dómine, si vis, potes me mundáre : et exténdens manum, tétigit eum, dicens : Volo, mundáre.

Oratio Omnípotens. 456

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * si vis, potes me mundáre : et ait Jesus : Volo, mundáre.

DOMINICA IV

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex Oratio

DEus, qui nos in tantis perículis constitútos, pro humána scis fragilitáte non posse subsístere : da nobis salútem mentis et córporis; ut ea, quæ pro peccátis nostris pátimur, te adjuvánte vincámus. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 8, 23-27

IN illo témpore : Ascendénte Jesu in navículam, secúti sunt eum discípuli ejus : et ecce motus magnus factus est in mari, ita ut navícula operirétur flúctibus : ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 8 Matthæi

QUintum signum fecit, quando ascéndens navem de Caphárnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regióne Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio viii

IPse vero dormiébat : et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum dicéntes : Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ líberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intellígimus, quod omnes creatúræ séntiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, séntiunt imperántem : non erróre hæreticórum qui ómnia putant animántia, sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Glória Patri, et Fílio et Spirítui Sancto. Plena est omnis terra glória ejus.

Lectio ix

POrro hómines miráti sunt, dicéntes : Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ, et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuísse discípulos : respondébimus, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari : et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicéntes : Dómine, salva nos, perímus.

Oratio Deus, qui nos, ut supra. 458

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Dómine, * salva nos, perímus : ímpera, et fac, Deus, tranquillitátem.

DOMINICA V

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex Oratio

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 24-30

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile factum est regnum cælórum hómini, qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber Quæst. Evang. in Matth. cap. 11, tom. 4

CUM negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accí-

perent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hærétici sint, an male vivéntes cathólici? Possunt enim dici fílii mali étiam hærétici, quia ex eódem Evangélii sémine, et Christi nómine procreáti, pravis opiniónibus ad falsa dógmata convertúntur.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio viii

SED quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi videántur illi significári, qui uníus communiónis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiam, sed hunc mundum interpretátus est : bene intelligúntur hærétici, quia non societáte uníus Ecclésiæ, vel uníus fídei, sed societáte solíus nóminis christiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi, qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur : quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

IN illa plane sagéna, qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum signíficat : áliud sagéna, quæ uníus fídei, vel uníus Ecclésiæ communiónem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hærétici falsa credunt : illi autem, vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis : Hoc fecit inimícus homo.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Collígite * primum zizánia, et alligáte ea in fascículos ad comburéndum : tríticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

Oratio

FAmíliam tuam, quæsumus, Dómine, contínua pietáte custódi : ut, quæ in sola spe grátiæ cæléstis innítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dóminum.

DOMINICA VI

quæ superfuit post Epiph.

Semiduplex Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes; quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 31-35

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 2 Comment. in cap. 13 Matthæi

REgnum cælórum prædicátio Evangélii est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dícitur ad Judæos : Auferétur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerísque Salvátor intellígitur, quod in ánimis credéntium séminet : ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio viii

QUis est iste, qui séminat, nisi sensus noster et ánimus; qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre

fídei facit in agro sui péctoris pullulare? Prædicátio Evangélii mínima est ómnibus disciplínis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositióni sermónum : et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélii.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

SED illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demónstrant : sed totum fláccidum marcidúmque et mollítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicátio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem : ita ut vólucres cæli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentíre debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitátes, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiéscit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Símile est * regnum cælórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus : cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut semper rationabília meditántes; quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Símile est * regnum cælórum ferménto, quod accéptum múlier abscóndit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

DOMINICA XXIV

et ultima post Pentecosten

Semiduplex — Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes : ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

In III Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii — Cap. 24, 15-35

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum vidéritis abominatiónem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 4 Comment. in cap. 24 Matthæi

QUando ad intelligéntiam provocámur, mýsticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo : Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrifícium et libámina; et in templo abominátio desolatiónum erit, usque ad consummatiónem témporis, et consummátio dábitur super solitúdinem. De hoc et Apóstolus lóquitur, quod homo iniquitátis, et adversárius elevándus sit contra omne quod dícitur Deus et cólitur; ita ut áudeat stare in templo Dei, et osténdere quod ipse sit Deus : cujus advéntus secúndum operatiónem sátanæ déstruat eos, et ad Dei solitúdinem rédigat, qui se suscéperint.

℟. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit dicens : Opus mánuum meárum tu es, heréditas mea Israël. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus Deus, pópulus eléctus in hereditátem. — Quem.

Lectio viii

POtest autem simplíciter aut de Antichrísto áccipi, aut de imágine Cǽsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Hadriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præséntem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem Scriptúram idólum nuncupátur; et idcírco ádditur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum : * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth : * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus Sanctus : et hi tres unum sunt. — Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix

ABominátio desolatiónis intélligi potest et omne dogma pervérsum : quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia, et se osténdere Deum, debémus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidénte líttera, et Judáica pravitáte, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus; et esse in tecto et in dómate, quo non possint ignita diáboli jácula perveníre, nec descéndere et tóllere áliquid de domo conversatiónis prístinæ, nec quærere quæ retrórsum sunt, sed magis sérere in agro spirituálium Scripturárum, ut fructus capiámus ex eo; nec tóllere álteram túnicam, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. ℟. Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Bened. Ant. Cum vidéritis * abominatiónem desolatiónis quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto : qui legit, intélligat.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, tuórum fidélium voluntátes : ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant : cælum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

E PARTE HIEMALI

Additum

Sabbato ante Dominicam I Adventus

AD VESPERAS

Ant. 1 In illa die * stillábunt montes dulcédinem, et colles fluent lac et mel, allelúja.

Psalmi de Sabbato, ut in Psaltério. 269

2 Jucundáre, * fília Sion, et exsúlta satis, fília Jerúsalem, allelúja.

3 Ecce Dóminus véniet, * et omnes Sancti ejus cum eo et erit in die illa lux magna, allelúja.

4 Omnes sitiéntes, * veníte ad aquas : quærite Dóminum, dum inveníri potest, allelúja.

5 Ecce véniet * Prophéta magnus, et ipse renovábit Jerúsalem, allelúja.

Capitulum Rom. 13, 11

FRatres : Hora est jam nos de somno súrgere : nunc enim própior est nostra salus, quam cum credídimus.

Hymnus

CReátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu, Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dæmonis ne fráudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Commúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodis víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum sonat,
Et cælites et ínferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiæ
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Roráte, cæli, désuper, et nubes pluant justum. ℟. Aperiátur terra, et gérminet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce nomen Dómini * venit de longínquo, et cláritas ejus replet orbem terrárum.

Oratio

EXcita, quæsumus, Dómine, poténtiam tuam, et veni : ut ab imminéntibus peccatórum nostrórum perículis, te mereámur protegénte éripi, te liberánte salvári : Qui vivis.

Suffragium de omnibus Sanctis omittitur per totum Adventum, etiam in Festis.

Completorium de Sabbato. 271

Antiphona finalis B. M. V.

A Vesperis Sabbati ante Dominicam I Adventus.

Antiphona

ALma Redemptóris Mater, quæ pérvia cæli
Porta manes, et stella maris, succúrre cadénti,
Súrgere qui curat, pópulo : tu quæ genuísti,
Natúra miránte, tuum sanctum Genitórem,
Virgo prius ac postérius, Gabriélis ab ore
Sumens illud Ave, peccatórum miserére.

℣. Angelus Dómini nuntiávit Maríæ. ℟. Et concépit de Spíritu Sancto.

Orémus. Oratio

GRátiam tuam, quæsumus, Dómine, méntibus nostris infúnde : ut, qui, Angelo nuntiánte, Christi Fílii tui incarnatiónem cognóvimus; per passiónem ejus et crucem, ad resurrectiónis glóriam perducámur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Proprium Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Domini, beatæ Mariæ Virginis, Angelorum, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joseph, Apostolorum, Evangelistarum, necnon in omnibus Duplicibus I vel II classis, integrum Officium dicitur ut in Proprio vel Communi, et Lectiones I Nocturni cum suis Responsoriis, nisi propriæ vel specialiter assignatæ habeantur, sumuntur de Communi 1 loco.

In reliquis vero Festis novem Lectionum, nisi propria suis locis assignentur, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas, et ad Matutinum Versus Nocturnorum, dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, ad Laudes quidem et Feria IV etiam in III Nocturno, 1 loco; Lectiones I Nocturni de Scriptura occurrenti, vel resumendæ aut anticipandæ juxta Rubricas, cum suis Responsoriis de Tempore; quæ si omnino desint, Lectiones et Responsoria de Communi 1 loco, nisi aliter propriis locis notetur; reliqua omnia item de Communi, nempe præter Orationem :

Ad utrasque Vesperas et Laudes Capitulum, Hymnus, Versus et Antiphona ad Magnificat vel Benedictus.

Ad Matutinum Invitatorium, Hymnus, Lectiones II et III Nocturni cum suis Responsoriis.

Ad Primam Lectio brevis, pro qua sumitur Capitulum Nonæ.

Ad Tertiam, Sextam et Nonam, Capitulum et ℟. breve.

Per Octavas autem communes, similiter Antiphonæ et Psalmi dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, reliqua, nisi aliter suis locis notetur, ut in Festo : sed Lectiones et Responsoria I Nocturni, si propria habeantur, sumuntur de Scriptura occurrenti, ut supra, et iis deficientibus, Lectiones in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini Commune non habentibus etiam infra Octavam, ut in Festo; Responsoria vero, tam infra Octavam quam in die Octava, ut in Festo. Item Lectiones II et III Nocturni, si propriæ de Octava non habeantur, in diebus infra Octavam dicuntur de Communi, in die Octava, et pro Festis Domini ut supra, ut in Festo. Et de Festo etiam infra Octavam sumuntur Lectiones

III Nocturni si alia non habeatur Homilia in Evangelium Festis.

In Festis autem et diebus Octavis simplicibus omnia pariter dicuntur de occurrenti hebdomadæ die, et de Festo vel de Communi, ut supra; sed ad Matutinum, omissis Versibus I et II, novem Psalmi sub suis Antiphonis dicuntur continuatim in unico Nocturno, et in eo sumuntur I et II Lectio de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, addito II Responsorio Glória Patri, ut notatur; Lectio vero III de Festo, ut in Proprio vel Communi.

FESTA AUGUSTI

Die 28 Augusti

S. Augustini

Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex

IN II VESPERIS

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus : et, quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Die 29 Augusti

In Decollatione S. Joannis Baptistæ

Duplex majus sed ad modum Simplicis recolendum

IN I VESPERIS

Ant. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mártyris tui, quǽsumus, Dómine, veneránda festívitas : salutáris auxílii nobis præstet efféctum. (Qui vivis.)

Deinde fit Commemoratio S. Sabinæ Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio C 1

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ Sabínæ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posuérunt illud in monuménto.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Pro Com. S. Sabinæ Mart. :

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Deus, ut supra.

Die 30 Augusti

S. Rosæ a S. Maria

Virg. Limanæ [129]

Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et.

Oratio

Bonórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cæléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti : da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur. (Qui tecum vivit.)

Deinde fit Commemoratio S. Joannis Baptistæ :

Ant. Misit rex incrédulus minístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

℣. Justus et Oratio Sancti Joánnis, ut supra.

Postea Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm. :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi,

et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Primus Américæ meridionális flos sanctitátis, virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis. Nam vultus infántis mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit; cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis, votum perpétuæ virginitátis emísit : adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præcídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane abstinens ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Habitu tértii órdinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit : oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit; sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo; ubi, cæléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Ægritúdinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos, ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit : Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique, Sponsi hujus paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante et post óbitum miráculis coruscam, Clemens décimus, Póntifex máximus, sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Primus Américæ meridionális flos sanctitátis, virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis; nam vultus infántis, mirabíliter in rosæ effígiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit. Ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam comam præcídit. Singuláris fuit ejus vitæ austéritas. Assúmpto hábitu tértii órdinis sancti Domínici, sanctæ Catharínæ Senénsis árdua pressit vestígia. Per quíndecim annos, ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérrime contabéscens, fórtiter tulit agónes omni morte amarióres. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has

voces audíre méruit : Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Plúribus ante et post mortem miráculis claram, Clemens Papa décimus eam sanctárum Vírginum catálogo adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile erit regnum cælórum, de Communi Vírginum 1 loco. [140]

Pro Ss. Felice et Adaucto Mm. :

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

FElix, Diocletiáno et Maximiáno imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Cui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit; quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum ac tértio in æde Mercúrii Dianæque factum esset, impietátis et mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri feriretur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum, Felícem agnóscens, ad martýrium duci vidéret, Ego quoque, clara voce inquit, eádem, qua iste lege vivo; ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris. Cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto Mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

BOnórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cæléstis grátiæ rore prævéntam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti : da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur : Qui tecum vivit.

Et fit Commem. Ss. Felicis et Adaucti Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut, sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequ., Commemoratio præcedentis.

Die 31 Augusti

S. Raymundi Nonnati

Confessoris [104]

Duplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa et Oratio Bonórum ómnium, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.

Bened. Deus Pater.

Lectio iv

RAymúndus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Cataláunia piis et nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit; sed mox, jubénte patre, vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái, in Portélli fínibus situm, crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in fílium adoptáre viámque salútis ac sciéntiam San-

ctórum edocére dignarétur, enixe deprecabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

NEC défuit votis ejus benigníssima Virgo. Ab ipsa enim intelléxit gratíssimum sibi fore, si religiónem sub título de Mercéde seu de misericórdia redemptiónis captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Regulári ígitur milítiæ adscríptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus enítuit, caritáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fídei discrímine constitútis deésset, se ipsum pígnori dedit. Sed cum, ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus varíisque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis et sera férrea clausis, crudéle martýrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

OB hæc et ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est. Qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ cardinálium collégium Raymúndum adscrípsit. Sed vir Dei, in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, ecclesiásticis sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret et sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie religiosórum sui órdinis apparéntium, salutári Viático reféctus fuit. Quo sumpto et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái, Dei nutu, delátum fuit, ut ibi tumularétur ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic, constrúcto sui órdinis cœnóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis gloriósus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

RAymúndus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, puériles ludos mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Dei Matrem, quam sédulo deprecabátur, summópere diléxit. Religiónem sub título de Mercéde seu de misericórdia redemptiónis captivórum ingréssus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus enítuit, caritáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum míseram vitam degébant. Eum Gregórius nonus inter patres cardináles adscrípsit; sed vir Dei, in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Cardónæ, extrémo morbo conféctus et Ecclésiæ sacraméntis munítus, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [113]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commem. sequentis et Ss. duodecim Fratrum Mm.

FESTA SEPTEMBRIS

Die 1 Septembris

S. Ægidii

Abbatis [104] Simplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio C 4

Intercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Pro Commem. Ss. duodecim Fratrum Martyrum :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Fratérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet : quæ et fídei nostræ prǽbeat increménta virtútum, et multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iii

Ægídius Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divínis lítteris et caritátis offíciis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque, paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit; quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret, qua ille indútus, statim convaluit. Sed multis deínceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit. A quo post biénnium discédens, secéssit in erémum; ubi diútius herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægídii refugísset, Gálliæ regem impúlit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco speluncæ monastérium éxstrui paterétur. Cujus administratiónem, flagitánte rege, invítus suscépit; eóque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cælum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Pro Commem. Ss. duodecim Fratrum Martyrum :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Fratérna nos, ut supra.

Vesperæ de sequenti.

Die 2 Septembris

S. Stephani

Regis, Conf. [104]

Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Concéde, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia co-

róna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúnctus, regnum Sedi apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária archiepiscopátum Strigoniénsem, episcopátus decem admirábili religióne et munificéntia fundávit. Par in páuperes amor et liberálitas, quos veluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mæréntem ac vácuum umquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam, amplíssimis facultátibus erogátis, doméstícam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter distríbuit. Suis ínsuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre ac cétera caritátis offícia exhibére consuévit. Quarum virtútum mérito, illíus déxtera, resolúto cétero córpore, incorrúpta permánsit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ORándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes; atque in cæléstium rerum contemplatióne defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áëra ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henríci imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tanta morum disciplína talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut, accítis úndique prudentíssimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur; humíllimis ínterim précibus in cínere et cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, cathólicum vidére mererétur; vere, propter ingens dilatándæ fídei stúdium, illíus gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi posteríśque régibus præferéndæ crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

DEI Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ patrónam instítuit; ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus, suavíssimo fragrans odóre, liquóre cælésti scatens, inter multa et vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius undécimus Póntifex máximus, quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi primi, Romanórum elécti imperatóris et Hungáriæ regis, eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína, e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

STéphanus, Hungarórum rex, in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu rex inúnctus, regnum Sedi apostólicæ óbtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli constítuit; in Hungária archiepiscopátum Strigoniénsem et episcopátus decem admirábili religióne et munificéntia fundávit. Exímia in páuperes caritáte et assíduo orándi stúdio enítuit. Dei Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ patrónam instítuit; ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quem Húngari e sancti Regis institúto Magnæ Dóminæ diem appéllant. Ejus tamen festum ex con-

stitutióne Innocéntii Papæ undécimi hac die potíssimum recólitur, qua Budæ munitíssima arx, sancti Regis ope, ab exércitu christiáno strénue recuperáta fuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 12-26

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam accípere sibi regnum et revérti. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 8 in Lucam

BOnus ordo, ut vocatúrus gentes, et Judǽos jussúrus interfíci, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur : Nihil déderat pópulo Judæórum; unde póterat mélior fíeri? ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlier evangélica, quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus; ille duplícia, id est, mýstica legis et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta et duo talénta pósuit : in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

ET hic póssumus decem mnas decem verba intellígere, id est, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum; non enim in sermóne sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judǽis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt; non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fǽnebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

COncéde, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, omnípotens Deus : ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cælis. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 5 Septembris

S. Laurentii Justiniani

Ep. et Conf. [76]

Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio C 2

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

LAuréntius, ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, exímiam vel puer mo-

rum gravitátem præ se tulit. Exácta inter pietátis offícia adolescéntia, ad castum verbi et ánimæ connúbium a divína sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit. Novæ ítaque milítiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres; sedénsque velut árbiter hinc inter sǽculi blandiménta paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis : Tu, inquit, es, Dómine, spes mea : ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad canonicórum sancti Geórgii in Alga congregatiónem convolávit. Ubi, novis excogitátis cruciátibus, ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimum, instáurans bellum, nullam ádeo sibi oblectatiónem indulgébat, ut ne in domésticum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, nisi cum moriénti matri extréma pietátis offícia siccis óculis persólvit, exínde intráverit. Par erat obediéntiæ, mansuetúdinis ac præcípue humilitátis stúdium, cum abjectíssima quæque cœnóbii múnia sibi ultro desúmeret, celebérrima per urbis loca non tam victum quam ludíbria emendicáret, illatásque contumélias ac calúmnias immótus ac silens perférret; assíduæ præsértim oratiónis subsídio, qua sæpe per mentis excéssum rapiebátur in Deum, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut nutántes étiam sodáles ad perseverántiam ac Jesu Christi amórem inflammáret.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Ab Eugénio quarto pátriæ epíscopus designátus, quem magna contentióne honórem detrectáverat, majóri gessit cum laude. Nam consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, paupertátem, quam semper colúerat, in mensa, supelléctili ac lecto, perpétuo retínuit. Módicam domi alébat famíliam, quod grandem álteram sibi esse díceret, páuperes Christi signíficans. Quacúmque adirétur hora, præsto ómnibus erat, patérna omnes caritáte allevábat, non rénuens vel ære se aliéne graváre, illórum ne inópiæ deésset. Rogátus qua spe id fáceret : Dómini mei, qui pro me dissólvere fácile póterit, respondébat. Spem autem non confúndere divína providéntia, summíssis inopináto subsídiis, júgiter declarábat. Plura vírginum monastéria construxit, quas étiam ad perfectióris vitæ ratiónem sua vigilántia compósuit. Matrónis a sǽculi pompis et ornátus vanitáte revocándis, ecclesiásticæ disciplínæ ac móribus reformándis maximópere stúduit; dignus sane, qui ab eódem Eugénio glória et decus præsulum coram cardinálibus vocarétur, et qui a Nicoláo quinto ejus successóre, transláto e Gradénsi civitáte título, primus Venetiárum patriárcha renuntiarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Lacrimárum dono insignítus omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotídie offerébat. Quod cum aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchérrimi infántis spécie vidére proméruit. Tantúmque in eo erat commíssi gregis præsídium, ut cǽlitus aliquándo accéptum fúerit, pontíficis sui intercessióne ac méritis stetísse rempúblicam. Prophetíæ spíritu afflátus, plura humánæ cognitióni prorsus impérvia prædíxit; morbos ac dæmones suis précibus sæpe fugávit; libros étiam cæléstem doctrínam ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis, conscrípsit. Dénique, cum lethálem incidísset in morbum, et commodiórem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delícias, tamquam a duríssima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorréntes, consuéto in strámine se jussit depóni, et finem vitæ suæ adventáre prænóscens, sublátis in cælum óculis : Vénio, inquit, ad te, o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormívit in Dómino. Pretiósam ejus mortem testáti sunt angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam mónachis audíti, et sacrum cadáver, per duos ultra menses inhumátum, suávi fragrans odóre, et

rubescénte fácie, íntegrum atque incorrúptum, ac nova post mortem patráta mirácula. Quibus permótus Alexánder octávus Póntifex máximus eum Sanctórum número adscrípsit. Innocéntius vero duodécimus quintam Septémbris diem, qua vir sanctus ad pontifíciam primo cáthedram fúerat evéctus, celebrándo illíus festo assignávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

LAuréntius, ex illústri Justinianórum família Venétiis natus, miro affligéndi córporis stúdio ab adolescéntia cláruit, et, mundi illécebris paratísque a matre núptiis spretis, in congregatiónem canonicórum sancti Geórgii in Alga recéptus est. Ab Eugénio quarto pátriæ epíscopus renuntiátus, consuéta vivéndi forma nihil ádmodum immutáta, páuperum necessitátes subleváre, étiam ære se alieno gravans, numquam déstitit, divínæ fidens providéntiæ, quæ inopinátis subsídiis illi semper ádfuit. Plura vírginum monastéria excitávit, vel ad perfectióris vitæ normas compósuit. Christiánæ humilitátis exémplar exímium, ecclesiásticæ disciplínæ ac móribus reformándis maximópere stúduit, dignus, qui a summis Pontifícibus glória prǽsulum vocarétur, et primus Venetiárum patriárcha, e Gradénsi civitáte translàto título, renuntiarétur. Lacrimárum, prophetíæ, et curatiónum dono insígnis, libros étiam cælésti doctrína ac pietáte conspícuos, grammáticæ pene rudis, conscrípsit. Obdormívit in Dómino die octáva Januárii. Ejus vero festum hac die recólitur, qua vir Dei ad episcopálem cáthedram evéctus est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo péregre, de Comm. Conf. Pont. 1 loco. [86]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio C 2

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

AD VESPERAS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

DIE 8 SEPTEMBRIS

In Nativitate Beatæ Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS CUM OCTAVA SIMPLICI

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ V. [202], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Natívitas gloriósæ * Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

2 Natívitas est hódie * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie * María exórta refúlget; cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4 Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5 Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif. Ant. Gloriósæ * Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Natívitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Oratio

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus exstitit salútis exórdium; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD MATUTIUUM

Invit. Nativitátem Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

Incípiunt Cántica canticórum

Lectio i Cap. 1, 1-16

Osculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt úbera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum; ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me : post te currémus in odórem unguentórum tuórum. Introdúxit me rex in cellária sua; exsultábimus et lætábimur in te mémores úberum tuórum super vinum. Recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David; * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo. ℣. Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. — Per quam.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis, víneam meam non custodívi. Indica mihi, quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis, collum tuum sicut monília.

℟. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ Vírginis devotíssime celebrémus. — Ut.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Murénulas áureas faciémus tibi vermiculátas argénto. Dum esset rex in accúbito suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es; óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Beatíssimæ Vírginis Maríæ Nativitátem devotíssime celebrémus. — Cujus. Glória Patri. Cujus.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 18 de Sanctis, qui est 2 de Annunt. Dominica

Lectio iv

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies beátæ ac venerábilis semper Vírginis Maríæ; ídeo cum summa exsultatióne gáudeat terra nostra tantæ Vírginis illustráta natáli. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pretiósum lílium convállium, per cujus partum mutátur natúra protoplastórum, delétur et culpa. Præcísum est in ea illud Hevæ infelicitátis elógium, quo dícitur : In dolóre páries fílios tuos; quia ista in lætítia Dóminum péperit.

℞. Natívitas gloriósæ Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David; * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias. ℣. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David. — Cujus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Heva enim luxit, ista exsultávit : Heva lácrimas, María gáudium in ventre portávit; quia illa peccatórem, ista édidit innocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mundo, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Auctrix peccáti Heva, auctrix mériti María. Heva occidéndo óbfuit. María vivificándo prófuit. Illa percússit, ista sanávit. Pro inobediéntia enim obediéntia commutátur, fides pro perfídia compensátur.

℞. Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum. ℣. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Plaudat nunc órganis María, et inter velóces artículos týmpana puérperæ concrepent. Concinant lætántes chori, et alternántibus módulis dulcísona cármina misceántur. Audíte ígitur quemádmodum tympanístria nostra cantáverit; ait enim : Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia fecit mihi magna qui potens est. Causam ígitur invalescéntis erráti, miráculum novi partus evícit; et Hevæ planctum Maríæ cantus exclúsit.

℞. Natívitas tua, Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo; * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui, solvens maledictiónem, dedit benedictiónem, et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Ex te. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 1, 1-16

Liber generatiónis Jesu Christi, fílii David, fílii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in Matth. in initium

In Isaía légimus : Generatiónem ejus quis enarrábit? Non ergo putémus Evangelístam Prophétæ esse contrárium, ut quod ille impossíbile dixit effátu, hic narráre incípiat : quia ibi de generatióne Divinitátis, hic de incarnatióne est dictum. A carnálibus autem cœpit, ut per hóminem, Deum díscere incipiámus. Fílii David, fílii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutátus. Si enim primum posuísset Abraham et póstea David, rursus ei repeténdus fúerat Abraham, ut generatiónis séries texerétur.

℞. Beátam me dicent omnes generatiónes, * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

Ideo autem, céteris prætermíssis, horum fílium nuncupávit, quia ad hos tantum facta est de Christo repromíssio. Ad Abraham : In sémine, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes, quod est Christus. Ad David : De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem génuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in

genealógia Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulíerum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit; ut, qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uríæ.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. — Quia. Glória Patri. Christus.

Pro S. Hadriano Martyre

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Hadriánus, jussu Maximiáni imperatóris apud Nicomedíam persequens Christiános, cum sǽpius eórum in fídei confessióne et tormentórum perpessióne constántiam demirátus esset, veheménter ea re commótus, ad Christum sese convértit. Quam ob rem cum áliis vigínti tribus Christiánis conjéctus est in cárcerem; ubi eum vísitans Natália uxor, quæ et ipsa ántea in Christum credíderat, ad martýrium incéndit. Itaque, e custódia edúctus, támdiu flagéllis cæsus est, donec intestína difflúerent. Postrémo, fractis crúribus, mánibus pedibúsque præcísis, una cum multis áliis martýrii certámen felíciter absólvit.

Te Deum laudámus.

Si autem Lectio ix alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Jacob autem génuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph díxerit fílium Jacob, et Lucas eum fílium appellárit Heli; non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubénte præcéptum, ut, si frater aut propínquus absque líberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Maríæ. Cum virum audíeris, suspício tibi non súbeat nuptiárum; sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Natívitas gloriósæ * Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmi de Dominica.

2 Natívitas est hódie * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

3 Regáli ex progénie * María exórta refúlget; cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

4 Corde et ánimo * Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ.

5 Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Bened. Ant. Nativitátem hodiérnam * perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Maríæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allelúja.

Oratio

Fámulis tuis, quǽsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Hadriani Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in

vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Hadriáni Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Natívitas gloriósæ * Vírginis Maríæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

AD TERTIAM

Ant. Natívitas est hódie * sanctæ Maríæ Vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Oratio

Famulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre : ut, quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium; Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Regáli ex progénie * María exórta refúlget; cujus précibus nos adjuvári, mente et spíritu devotíssime póscimus.

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Cum jucunditáte * Nativitátem beátæ Maríæ celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in primis præter Ant. ad Magnificat.

℣. Natívitas est hódie sanctæ Maríæ Vírginis. ℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat ecclésias.

Ad Magnif. Ant. Natívitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : ex te enim ortus est sol justítiæ Christus Deus noster : qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; et confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

Et non fit Com. sequentis.

De Oct. Nativitatis B. Mariæ Virginis nihil fit, ne in ipsa quidem die Octava, nisi in ea celebretur aliquod Officium duplex II classis, quod non sit de eadem B. Maria, ut suo loco notatur. 517

SABBATO POST FESTUM NATIVIT. B. MARIÆ V.,

quod non fuerit impeditum juxta Rubricas, fit Officium S. Mariæ in Sabbato. In eo tamen omnia quæ ex Ordinario et Psalterio accipienda non sunt, sumuntur de ipso Festo Nativitatis, præter Absolutionem et Benedictiones e comm. Officio S. Mariæ in Sabbato sumendas, necnon Lectiones I et II cum suis ℟℟. de Sabbato currenti, et Lectionem III, quæ dicitur ut infra.

Sermo sancti Bernardi Abbátis

In Dom. infra Oct. Assumpt. B. Mariæ Virg.

Lectio iii

Quid ergo sídereum mícat in generatióne Maríæ? Plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa, quod longe ante eísdem pátribus cǽlitus repromíssa, quod mýsticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radíce flóruit; hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit; hanc in Ezechiélis visióne orientális porta, quæ nulli

umquam pátuit, præsignábat. Hanc dénique præ céteris Isaías nunc virgam de radíce Jesse oritúram promittébat, nunc evidéntius vírginem paritúram. Mérito signum hoc magnum in cælo apparuísse scríbitur, quod tanto ante de cælo nóscitur fuísse promíssum.

Te Deum laudámus.

Die 9 Septembris

S. Gorgonii Mart. [34] Simplex

Lectio iii

GOrgónius, Nicomedíæ natus, Diocletiáni imperatóris cubiculárius, Doróthco collége suo adjutóre, réliquos omnes cubículi minístros ad Christi fidem perdúxit. Utérque autem, cum vidísset quodam die Mártyrem coram Diocletiáno acerbíssime cruciári, ejus exémplo martýrii amóre incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit : Quid est, imperátor, quod hujus condemnáta senténtia, quæ nobis cum eo commúnis est, unum illum punis? Istíus nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos ígitur vinctos imperátor flagéllis concídi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, et in plagas acétum infúndi sale permíxtum; mox revínctis in cratícula súbjici ímperat vim candéntium carbónum. Dénique, várie torti, suspéndio necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas Lauros via Latína sepúltum, póstea a Gregório quarto summo Pontífice in basílicam Príncipis Apostolórum translátum est.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

SAnctus tuus, Dómine, Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet : et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

Die 10 Septembris

S. Nicolai de Tolentino Confessoris [104] Duplex

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio C 2

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Icoláus, Tolentínas a diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno est natus piis paréntibus; qui, liberórum desidério Bárium voti causa profécti, ibíque a sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt fílium de illíus nómine appellárunt. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinéntiæ in primis, spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadæ dies jejunáre cœpit; eámque póstea consuetúdinem retínuit, solo pane et aqua conténtus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ADúlta ætáte, jam clericáli milítiæ adscríptus et canónicus factus, cum quodam die concionatórem órdinis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contémptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem órdinem est ingréssus. In quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus et férrea caténa corpus domans, atque a carne et omni fere obsónio ábstinens, caritáte, humilitáte, patiéntia ceterísque virtútibus, áliis prælucéret.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ORándi assíduum stúdium, quamvis sátanæ insídiis várie vexátus

et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum, sex ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus angélicum concéntum audívit; cujus suavitáte cum jam paradísi gáudia prægustáret, crebro illud Apóstoli repetébat : Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem frátribus prædíxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit; quibus rite et órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Nicoláus, Tolentínas a diutúrno illíus civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti Angeli in Picéno natus est piis paréntibus, qui illum ex voto, sancti Nicolái intercessióne, a Deo impetrárunt. Puer, multárum virtútum, abstinéntiæ in primis, spécimen dedit. Clericáli milítiæ dein adscríptus et canónicus factus, cum quodam die concionatórem órdinis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contémptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem órdinem est ingréssus; in quo tam exáctam religiósæ vitæ ratiónem cóluit, ut jejúnio, rudi vestítu, verbéribus et áspera caténa corpus domáret, atque ómnibus áliis virtútibus præluceret. Orándi assíduum stúdium, quamvis sátanæ insídiis várie vexátus et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Sex ante óbitum ménsibus síngulis nóctibus angélicum concéntum audívit, et tandem, óbitus die prænuntiáto, obdormívit in Dómino. Miráculis in vita et post mortem clarus, ab Eugénio quarto in Sanctórum númerum relátus est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolíte timére, de Comm. Conf. non Pont. 2 loco. [122]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio C 2

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commemoratio sequ.

Die 11 Septembris

Ss. Proti et Hyacinthi

Martyrum [55] Simplex

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacínthi nos, Dómine, fóveat pretiósa conféssio : et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum.

Lectio iii

Protus et Hyacínthus fratres, beátæ Eugéniæ Vírginis eunúchi, una cum illa ab Heléno epíscopo baptizáti, ac stúdiis dédi ti divinárum litterárum, aliquámdiu in Ægýpto inter ascétas mira humilitáte et vitæ sanctitáte vixérunt. Sed póstea, sanctam Vírginem Eugéniam Romam prosecúti, Galliéno imperatóre, in Urbe propter christiánæ fídei professiónem comprehénsi sunt. A quibus cum nullo modo impetrári posset, ut, christiánam religiónem deseréntes, deos cólerent, acérbis verbéribus cæsi, secúri feriúntur tértio Idus Septémbris.

Te Deum laudámus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 12 Septembris

Ssmi Nominis Mariæ

Duplex majus

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virg. [202], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratiónem.

Oratio

Concéde quǽsumus, omnípotens Deus : ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Homilia 2 super Missus est, circa finem

Lectio iv

ET nomen, inquit, Vírginis María. Loquámur pauca, et super hoc nómine, quod interpretátum maris stella dícitur, et Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádius univérsum orbem illúminat, cujus splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénetrat; terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quam córpora, fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

O Quisquis te intélligis in hujus sǽculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam per terram ambuláre; ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Maríam. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Maríam. Si iracúndia aut avarítia aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Maríam. Si críminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bárathro incípias absorbéri tristítiæ, desperatiónis abysso, cógita Maríam.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

IN perículis, in angústiis, in rebus dúbiis Maríam cógita, Maríam ínvoca. Non recédat ab ore, non recédat a corde; et, ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis exémplum. Ipsam sequens, non dévias; ipsam rogans, non despéras; ipsam cógitans, non erras; ipsa tenénte, non córruis; ipsa protegénte, non métuis; ipsa duce, non fatigáris; ipsa propítia, pérvenis : et sic in temetípso experíris quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis María. — Quod quidem venerábile nomen, jamprídem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam sub ejúsdem Vírginis Maríæ præsídio de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánti, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis celebrári præcépit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatissi-

mam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes. Glória Patri. Unguéntum.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

VEnerábile Vírginis Maríæ nomen, quod interpretátum maris stella dícitur, Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia, sicut sine sui corruptióne sidus suum emíttit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit Fílium. Nec síderi rádius suam mínuit claritátem, nec Vírgini Fílius suam integritátem. Ipsa est ígitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans exémplis. O quisquis te intélligis in hujus sæculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre quam per terram ambuláre, ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis. Maríam cógita, Maríam ínvoca, ut sic in temetípso experiáris quam mérito dictum sit : Et nomen Vírginis María. — Quod quidem dulcíssimum nomen, jamprídem in quibúsdam christiáni orbis pártibus speciáli ritu cultum, Innocéntius undécimus Románus Póntifex, ob insígnem victóriam de immaníssimo Turcárum tyránno, cervícibus pópuli christiáni insultánti, Viénnæ in Austria partam, et in perénne tanti benefícii monuméntum, in Ecclésia universáli síngulis annis celebrári præcépit. Te Deum.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-38

IN illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Petri Chrysólogi

Sermo 142, de Annuntiatione

Udístis hódie, fratres caríssimi, Angelum cum mulíere de hóminis reparatióne tractántem. Audístis agi, ut homo cúrsibus eísdem, quibus dilápsus fúerat ad mortem, redíret ad vitam. Agit, agit cum María Angelus de salúte, quia cum Heva ángelus égerat de ruína. Audístis Angelum de carnis nostræ limo templum divínæ majestátis arte ineffábili construéntem. Audístis in terris Deum, in cælis hóminem sacraménto incomprehensíbili collocári. Audístis inaudíta ratióne in uno córpore Deum hominémque miscéri. Audístis frágilem nostræ carnis natúram ad portándam totam Deitátis glóriam angélica exhortatióne roborári.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tui sancti nóminis commemoratiónem. — Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

DEnique, ne tanto pónderi cæléstis fábricæ in María subtílis nostri córporis aréna succúmberet, et in Vírgine totíus géneris humáni portatúra fructum, virga ténuis frangerétur; fugatúra metum vox Angeli mox præcéssit, dicens : Ne tímeas, María. Ante causam dígnitas Vírginis annuntiátur ex nómine; nam María Hebræo sermóne, Latíne Dómina nuncupátur. Vocat ergo Angelus Dóminam, ut Dominatóris Genitrícem trepidátio déserat servitútis, quam nasci et vocári Dóminam ipsa sui Gérminis fecit et impetrávit auctóritas. Ne tímeas, María, invenísti enim grátiam. Verum est, quia, qui invénit grátiam, nescit timére : Invenísti grátiam.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia. Glória Patri. Quia.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

BEáta, quæ inter hómines audíre sola méruit præ ómnibus : Invenísti grátiam. Quantam? Quantam supérius díxerat : plenam. Et vere plenam, quæ largo imbre totam fúnderet et infúnderet creatúram : Invenísti enim

grátiam apud Deum. Hæc cum dicit, et ipse Angelus mirátur, aut féminam tantum, aut omnes hómines vitam meruísse per féminam : stupet Angelus totum Deum veníre intra virginális úteri angústias, cui tota simul angústa est creatúra. Hinc est quod remorátur Angelus, hinc est quod vírginem vocat de mérito, de grátia compéllat, vix causam prodit audiénti, sane ut sensum promóveat, vix longa trepidatióne compónit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

Concéde quǽsumus, omnípotens Deus : ut fidéles tui, qui sub sanctíssimæ Vírginis Maríæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Die 14 Septembris

In Exaltatione S. Crucis

Duplex majus

IN I VESPERIS

Ant. 1 O magnum pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis : qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5 Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capit. Philipp. 2, 5-7

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus

Vexílla Regis pródeunt :
Fulget Crucis mystérium,
Qua Vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.

Quæ, vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda et sánguine.

Impléta sunt quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

¶ Sequens stropha dicitur flexis genibus; et ultima numquam mutatur.

O Crux, ave, spes única,
In hac triúmphi glória
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus :
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium.
Amen.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Ad Magnif. Ant. O Crux, * splendídior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérsis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi, dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera; salva præséntem catérvam in tuis hódie láudibus congregátam.

In II Vesperis

(si alicubi dicendæ sint)

Ad Magnif. Ant. O Crux benedícta, * quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, allelúja!

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quǽsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Christum Regem, pro nobis in Cruce exaltátum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

PAnge, lingua, gloriósi
Lauream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem :
Quáliter Redémptor orbis
Immolátus vícerit.

De paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit :
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor;
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans, inter arcta
Cónditus præsépia :
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat :
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáscia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Nóbile lignum * exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non séquitur * consílium impiórum,
Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;
Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.
Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,
Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —
Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.
Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum,
Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. Nóbile lignum exaltátur, Christi fides rútilat, dum Crux ab ómnibus venerátur.

Ant. Sancta Crux * extóllitur a cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Psalmus 2

QUare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?
Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :
« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —
Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.
Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :
« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —
Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.
Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —
Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.
Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,
Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Sancta Crux extóllitur a cunctis régibus, virga régia erígitur, in qua Salvátor triumphávit.

Ant. O Crux venerábilis, * quæ salútem attulísti míseris, quibus te efferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitem præparásti?

Psalmus 3

DOmine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!
Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».
Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —
Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.
Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —
Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!
Nam maxíllam percussísti ómnium adversán-

tium mihi, * dentes peccatórum confregísti.

Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. O Crux venerábilis, quæ salútem attulísti míseris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cælitem præparásti? ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Números

Lectio i Cap. 21, 1-9

CUM audísset Chananæus rex Arad, qui habitábat ad merídiem, venísse scílicet Israël per exploratórum viam, pugnávit contra illum et victor exsístens duxit ex eo prædam. At Israël, voto se Dómino óbligans, ait : Si tradíderis pópulum istum in manu mea, delébo urbes ejus. Exaudivítque Dóminus preces Israël, et trádidit Chananæum, quem ille interfécit, subvérsis úrbibus ejus, et vocávit nomen loci illíus Horma, id est, anáthema.

℟. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále exaltátur lignum : * In quo Redémptor noster, mortis víncula rumpens, cállidum áspidem superávit. ℣. In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. — In quo.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

PRofécti sunt autem et de monte Hor per viam quæ ducit ad Mare Rubrum, ut circumírent terram Edom. Et tædére cœpit pópulum itíneris ac labóris. Locutúsque contra Deum et Móysen ait : Cur eduxísti nos de Ægýpto ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ, ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quam ob rem misit Dóminus in pópulum ignítos serpéntes.

℟. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis : nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine : * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. ℣. Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. — Dulce.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

AD quorum plagas et mortes plurimórum venérunt ad Móysen atque dixérunt : Peccávimus, quia locúti sumus contra Dóminum et te : ora ut tollat a nobis serpéntes. Oravítque Móyses pro pópulo, Et locútus est Dóminus ad eum : Fac serpéntem æneum et pone eum pro signo : qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses serpéntem æneum et pósuit eum pro signo; quem cum percússi aspícerent, sanabántur.

℟. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. ℣. Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Heraclíus imperátor concupiscénti ánimo recuperávit. — In. Glória Patri. In.

In II Nocturno

Ant. O Crucis victória * et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Psalmus 4

CUM invocávero, exáudi me, Deus justítiæ meæ, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —

Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —

Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Ant. O Crucis victória et admirábile signum, in cælésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Ant. Funéstæ mortis * damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplícium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Ant. Rex exaltátur * in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

Psalmus 20

Domine, de poténtia tua lætátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitiónem labiórum ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis prævenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te : tribuísti ei * longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiónem in sæculum, * lætificásti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. —

Superveniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * déxtera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et ignis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e fíliis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non prævalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in fáciem eórum. —

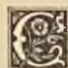
Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Hósroas, Persárum rex, extrémis Phocæ impérii tempóribus, Ægýpto et Africa occupáta ac Jerosólyma capta multísque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésserat, multis belli incómmodis et calamitátibus afféctus, pacem petébat; quam a Chósroa, victóriis insolénte, ne iníquis quidem conditiónibus impetráre póterat. Quare in summo discrímine se assíduis jejúniis et oratiónibus exércens, opem a Deo veheménter implorábat; cujus mónitu exércitu comparáto, signa cum hoste cóntulit, ac tres duces Chósroæ cum tribus exercítibus superávit.

℟. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra : * Per quem salváti et liberáti sumus.
℣. Tuam Crucem adorámus, Dómine, et recólimus tuam gloriósam passiónem. — Per.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quibus cládibus, fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medársen fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroës, Chósroæ major natu fílius, ferret atróciter, patri simul et fratri necem machinátur; quam paulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclío impetrávit, quibúsdam accéptis conditiónibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est. Quam rédiens Jerosólymam Heraclíus solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat.

℟. Dum sacrum pignus cælitus exaltátur, Christi fides roborátur : * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímitus figuráta.
℣. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reseránter. — Adsunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re et ipse Heraclíus et réliqui omnes obstupéscerent; Zacharías, Jerosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumpháli ornátu in Cruce feréndo parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heraclíus, abjécto amplíssimo vestítu detractísque cálceis ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácile confécit, et in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclío, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

℟. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit : * Tunc manifésta erunt abscóndita cordis nostri. ℣. Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sǽculum per ignem. — Tunc. Glória Patri. Tunc.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Sancta Crux Dómini, ab Helena in monte Calváriæ collocáta índeque a Chósroa Persárum rege abláta, ab Heraclío imperatóre, post trinam victóriam in Persas obténtam, recépta est, et suis húmeris in eum montem reláta, quo eam Salvátor túlerat. Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re ipse Heraclíus et réliqui omnes obstupéscerent, Zacharías, Jerosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumpháli ornátu in Cruce feréndo parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tunc Heraclíus, abjécto amplíssimo vestítu detractísque cálceis ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácile confécit. Itaque Exaltatiónis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, ob ejus rei memóriam illústrior habéri cœpit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Adorámus te, Christe, * et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ant. Per lignum * servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus : fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Psalmus 96

Dominus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.
Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.
Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.
Cæli annúntiant justítiam ejus : * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —
Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.
Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.
Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.
Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.
Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.
Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberáti sumus : fructus árboris sedúxit nos, Fílius Dei redémit nos, allelúja.

Ant. Salvátor mundi, * salva nos : qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.
Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israël.
Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —
Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.
Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,
Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —
Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent
Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.
Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Salvátor mundi, salva nos : qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.
℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 12, 31-36

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis Judæórum : Nunc judícium est mundi, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 8 de Passione Domini, post medium

EXaltáto, dilectíssimi, per Crucem Christo, non illa tantum spécies aspéctui mentis occúrrat, quæ fuit in óculis impiórum, quibus per Móysen dictum est : Et erit pendens vita tua ante óculos tuos, et timébis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifíxo Dómino præter fácinus suum cogitáre potuérunt, habéntes timórem, non quo fides vera justificátur, sed quo consciéntia iníqua torquétur. Noster vero intelléctus, quem spíritus veritátis illúminat, glóriam Crucis, cælo terráque radiántem, puro ac líbero corde suscípiat; et interióre ácie vídeat, quale sit quod Dóminus, cum de passiónis suæ loquerétur instántia, dixit : Nunc judícium mundi est, nunc princeps hujus mundi ejiciétur foras. Et ego, si exaltátus fúero a terra, ómnia traham ad meípsum.
℟. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit : * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. ℣. Hoc signum Crucis erit in cælo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. — Quæ.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

O Admirábilis poténtia Crucis! o ineffábilis glória Passiónis, in qua et tribúnal Dómini, et judícium mundi, et potéstas est Crucifíxi! Traxísti enim, Dómine, ómnia ad te, et cum expandísses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, cum in exse-

cratiónem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam; cum, obscurátis lumináribus cæli et convérso in noctem die, terra quoque mótibus quaterétur insólitis, universáque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti, Dómine, ómnia ad te, quóniam, scisso templi velo, Sancta sanctórum ab indígnis pontifícibus recessérunt; ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatiónem, et lex in Evangélium verterétur.

℟. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis : * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. ℣. Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. — Ut. Glória Patri. Ut.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

TRaxísti, Dómine, ómnia ad te, ut, quod in uno Judǽæ templo obumbrátis significatiónibus tegebátur, pleno apertóque sacraménto universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior levitárum, et dígnitas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio sacerdótum : quia Crux tua ómnium fons benedictiónum, ómnium est causa gratiárum; per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de oppróbrio, vita de morte. Nunc étiam, carnálium sacrificiórum varietáte cessánte, omnes differéntias hostiárum una córporis et sánguinis tui implet oblátio : quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérsa pérficis mystéria, ut sicut unum est pro omni víctima sacrifícium, ita unum de omni gente sit regnum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 O magnum pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit.

Psalmi de Dominica.

2 Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis : qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3 Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4 Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5 Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

FRatres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus

LUstra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípite.

Felle potus ecce languet :
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunt :
Unda manat, et cruor :
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis :
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine :
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípite.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam;
Atque portum præparáre
Arca mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito :
Unius Triníque nomen
Laudet univérsitas.
Amen.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi.
℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. Ant. Super ómnia * ligna cedrórum tu sola excélsior, in qua Vita mundi pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

Oratio

DEus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quǽsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, sed ad Primam loco Ps. 117 Grátias ágite, dicitur Ps. 53 Deus, in nómine tuo 44;

quod observatur in omnibus Festis, in quibus sequens ponitur Rubrica : Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. O magnum pietátis opus : * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua Vita fuit.

AD TERTIAM

Ant. Salva nos, * Christe Salvátor, per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

Capitulum Philipp. 2, 5-7

Fratres : Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu : qui, cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo : sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

℟. br. Hoc signum Crucis * Erit in cælo. Hoc. ℣. Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. Glória Patri. Hoc.

℣. Adorámus te, Christe, et benedícimus tibi. ℟. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Oratio

Deus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis prǽmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Ecce Crucem Dómini, * fúgite, partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

Capitulum Galat. 6, 14

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℟. br. Adorámus te, Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus. ℣. Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et. Glória Patri. Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

AD NONAM

Ant. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos, Deus noster.

Capitulum Philipp. 2, 8-9

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℟. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis. ℣. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine. Et. Glória Patri. Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum præced.

¶ Sicubi tamen hoc Festum habeat II Vesperas integras, omnia dicuntur ut in I Vesperis 502, præter Antiphonam ad Magnificat, ut ibidem pro II Vesperis notatur. 503

Et Completorium dicitur de Dominica.

¶ In omnibus novem Lectionum Officiis in Feriis Quatuor Temporum occurrentibus, dicitur ix Lectio de Homilia Feriæ currentis, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, ante Commemorationem Festi simplicis forte occurrentis.

DIE 15 SEPTEMBRIS

Septem Dolorum B. Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS

¶ De die Octava Nativitatis beatæ Mariæ Virginis nihil fit in Officio septem Dolorum. Sicubi tamen hac die celebretur aliquod Festum nobilius Duplex II classis, quod non sit B. Mariæ Virg., de ipsa die Octava fit Commemoratio ad Laudes, per Antiphonam, Versum et Orationem de die festo 491, ante Commemorationem S. Nicomedis.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

Psalmi de Communi Festorum B. Mariæ Virginis. [202]

2 Recédite a me, * amáre flebo, nolíte incúmbere ut consolémini me.

3 Non est ei * spécies neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus:

4 A planta pedis * usque ad vérticem cápitis non est in eo sánitas.

5 Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Thren. 2, 13

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

Hymnus

JAM toto súbitus vesper eat polo,
Et sol attónitum præcípitet diem,
Dum sævæ récolo ludíbrium necis,
Divinámque catástrophen.

Spectátrix áderas supplício, Parens,
Malis uda, gerens cor adamántinum;
Natus funérea péndulus in Cruce
Altos dum gémitus dabat.

Pendens ante óculos Natus, atrócibus
Sectus verbéribus, Natus hiántibus
Fossus vulnéribus, quot penetrántibus
Te confíxit acúleis!

Eheu! Sputa, álapæ, vérbera, vúlnera,
Clavi, fel, áloë, spóngia, láncea,
Sitis, spina, cruor, quam vária pium
Cor pressére tyránnide!

Cunctis intérea stas generósior,
Virgo, Martýribus : prodígio novo,
In tantis móriens non móreris, Parens,
Diris fixa dolóribus.

Sit summæ Tríadi glória, laus, honor,
A qua supplíciter, sollícita prece,
Posco virgínei róboris æmulas
Vires rebus in ásperis.
Amen.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif. Ant. Nolíte * me consideráre quod fusca sim, quia decoloávit me sol : fílii matris meæ pugnavérunt contra me.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Opprésit me dolor, * et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

Oratio

DEus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit : concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur : Qui vivis et regnas.

Et fit Commemoratio tantum præcedentis :

Ant. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, allelúja!

℣. Hoc signum Crucis erit in cælo. ℟. Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

Oratio

DEus, qui nos hodiérna die Exaltatiónis sanctæ Crucis ánnua solemnitáte lætíficas : præsta, quæsumus; ut, cujus mystérium in terra cognóvimus, ejus redemptiónis præmia in cælo mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Completorium de Dominica.

Conclusio Hymnorum, etiam ad Horas, erit sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Stemus juxta crucem cum María Matre Jesu, * Cujus ánimam dolóris gládius pertransívit. Ps. 94 Veníte. 3

Hymnus

O Quot undis lacrimárum,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto
Dum revúlsum stípite,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater Fílium!

Os suáve, mite pectus
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam
Et sinístram sáuciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrimis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis néxibus
Pectus illud et lacértos,
Illa figit vúlnera;
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eja, Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrimas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénnis laus honórque
Hoc et omni sǽculo.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Multiplicáti sunt * qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me.

Psalmus 3

DOmine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!

Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».

Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.

Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, * dentes peccatórum confregísti.

Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Multiplicáti sunt qui tríbulant me, multi insúrgunt advérsum me.

Ant. Paravérunt sagíttas suas * in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Ant. Defécit in dolóre * vita mea, et anni mei in gemítibus.

Psalmus 30

AD te, Dómine, confúgio : ne confúndar in ætérnum; * in justítia tua líbera me!

Inclína ad me aurem tuam, * festína, ut erípias me.

Esto mihi petra refúgii, * arx muníta, ut salves me.

Nam tu es petra mea et arx mea, * et propter nomen tuum dedúces me et díriges me.

Edúces me e reti quod abscondérunt mihi, * quia tu es refúgium meum.

In manus tuas commméndo spíritum meum : * liberábis me, Dómine, Deus fidélis.

Odísti eos qui colunt idóla vana; * ego autem in Dómino confído.

Exsultábo et lætábor de misericórdia tua, quóniam respexísti misériam meam, * adjuvísti in angústiis ánimam meam,

Nec tradidísti me in manum inimíci, * sed statuísti in loco spatióso pedes meos. —

Miserére mei, Dómine, quia in angústiis sum; * mæróre tabéscit óculus meus, ánima mea et corpus meum.

Etenim ærúmnâ consúmitur vita mea, * et anni mei gémitu.

Defécit in afflictióne robur meum, * et ossa mea tabuérunt.

Omnibus inimícis meis factus sum oppróbrium, vicínis meis ludíbrium, et terror notis meis; * qui foris vident me, aufúgiunt a me.

Oblivióne éxcidi ex corde, quasi mórtuus, * factus tamquam vas confráctum.

Etenim audívi síbilum multórum — terror est úndique! * conveniéntes simul contra me, vitam meam auférre meditáti sunt.

Ego autem in te confído, Dómine; * dico : Deus meus es tu.

In manu tua sortes meæ : * éripe me de manu inimicórum meórum et a persequéntibus me.

Serénum præbe vultum tuum servo tuo, * salva me in misericórdia tua.

Dómine, ne confúndar, quia invocávi te; * confundántur ímpii, conticéscant, acti ad ínferos.

Muta fiant lábia mendácia, * quæ loquúntur contra justum insolénter in supérbia et contémptu. —

Quam magna est bónitas tua, Dómine, * quam reservásti timéntibus te,

Quam præstas confugiéntibus ad te, * in conspéctu hóminum.

Prótegis eos protectióne vultus tui * a conspiratióne virórum,

Occúltas eos in tentório * a júrgio linguárum.

Benedíctus Dóminus, quia mirábilem præbuit mihi * misericórdiam suam in urbe muníta.

Ego autem dixi in trepidatióne mea : * « Abscíssus sum a conspéctu tuo » :

Tu vero audísti vocem obsecratiónis meæ, * cum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum omnes sancti ejus! * fidéles consérvat Dóminus,

Sed retríbuit abundánter * agéntibus supérbe.

Confortámini et roborétur cor vestrum * omnes, qui sperátis in Dómino.

Ant. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De Jeremía Prophéta

Lectio i

Thren. 1, 2 et 20-21

Lorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus : omnes amíci ejus sprevérunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide, Dómine, quóniam tríbulor, conturbátus est venter meus, subvérsum est cor meum in memetípsa, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládius, et domi mors símilis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.

℟. Símeon, vir justus et timorátus, dixit ad Maríam : * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládius. ℣. Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. — Tuam.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

Thren. 2, 13 et 15-18

CUI comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est enim velut mare contrítio tua : quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam : sibilavérunt, et movérunt caput suum super fíliam Jerúsalem : Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui, sibilavérunt et fremuérunt déntibus, et dixérunt : Devorábimus.

℟. Surge, et áccipe Púerum et Matrem ejus, et fuge in Ægýptum; * Et esto ibi usque dum dicam tibi. ℣. Vocávi Fílium meum ex Ægýpto, ut véniat salus in Israël. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

FEcit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum quem præcéperat a diébus antíquis : destrúxit et non pepércit, et lætificávit super te inimícum et exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros fíliæ Sion : Deduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. Fili, quid fecísti nobis sic? * Ego et pater tuus

* Doléntes quærebámus te. ℣. Quid est quod me quærebátis? In his quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. — Ego. Glória Patri. Doléntes.

In II Nocturno

Ant. Factum est cor meum * tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 21

Eus meus, Deus meus, quare me dereliquísti? * Longe abes a précibus, a verbis clamóris mei.

Deus meus, clamo per diem, et non exáudis, * et nocte, et non atténdis ad me.

Tu autem in sanctuário hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri, * speravérunt et liberásti eos;

Ad te clamavérunt et salvi facti sunt, * in te speravérunt et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis et non homo, * oppróbrium hóminum et despéctio plebis.

Omnes vidéntes me derídent me, * didúcunt lábia, ágitant caput :

« Confídit in Dómino : líberet eum, * erípiat eum, si díligit eum ».

Tu útique duxísti me inde ab útero; * secúrum me fecísti ad úbera matris meæ.

Tibi tráditus sum inde ab ortu, * ab útero matris meæ Deus meus es tu.

Ne longe stéteris a me, quóniam tríbulor; * prope esto : quia non est adjútor. —

Circúmstant me juvénci multi, * tauri Basan cingunt me.

Apériunt contra me os suum, * sicut leo rapax et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum, * et disjúncta sunt ómnia ossa mea :

Factum est cor meum tamquam cera, * liquéscit in viscéribus meis.

Aruit tamquam testa guttur meum, et lingua mea adhæret fáucibus meis, * et in púlverem mortis deduxísti me.

Etenim circúmstant me canes multi, * catérva male agéntium cingit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos, * dinumeráre possum ómnia ossa mea.

Ipsi vero aspíciunt et vidéntes me lætántur; dívidunt sibi induménta mea, * et de veste mea mittunt sortem.

Tu autem, Dómine, ne longe stéteris : * auxílium meum, ad juvándum me festína.

Eripe a gládio ánimam meam, * et de manu canis vitam meam;

Salva me ex ore leónis * et me míserum a córnibus bubalórum. —

Enarrábo nomen tuum frátribus meis, * in médio cœtu laudábo te.

« Qui timétis Dóminum, laudáte eum; univérsum semen Jacob, celebráte eum : * timéte eum, omne semen Israel.

Neque enim sprevit nec fastidívit misériam míseri; neque abscóndit fáciem suam ab eo * et, dum clamávit ad eum, audívit eum ».

A te venit laudátio mea in cœtu magno, * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes et saturabúntur; laudábunt Dóminum, qui quærunt eum : * « vivant corda vestra in sæcula ». —

Recordabúntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ;

Et procúmbent in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium,

Quóniam Dómini est regnum, * et ipse dominátur in géntibus.

Eum solum adorábunt omnes qui dórmiunt in terra, * coram eo curvabúntur omnes, qui descéndunt in púlverem. —

Et ánima mea ipsi vivet, * semen meum sérviet ei,

Narrábit de Dómino generatióni ventúræ, * et annuntiábunt justítiam ejus pópulo, qui nascétur : « Hæc fecit Dóminus ».

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Ant. Deus, vitam meam * annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, nam concúlcat me homo, * perpétuo pugnans óppimit me.

Concúlcant me inimíci mei perpétuo, * quóniam multi pugnant advérsum me.

Altíssime, quo die invádet me timor, * ego in te confídam.

In Deo, cujus célebro promíssum, in Deo confído, non timébo : * quid fáciet mihi caro? —

Toto die obtréctant mihi, * advérsum me sunt omnes cogitatiónes eórum, ad malum.

Convéniunt, insidiántur, vestígia mea obsérvant, * quæréntes vitam meam.

Pro iniquitáte repénde illis, * in ira pópulos prostérne, Deus.

Exsílii mei vias tu notásti; recónditæ sunt lácrimæ meæ in utre tuo : * nonne consignátæ in libro tuo?

Tunc recédent inimíci mei retrórsum, quandocúmque invocávero te; * hoc probe scio Deum esse pro me.

In Deo, cujus célebro promíssum, in Deo confído, non timébo : * quid fáciet mihi homo? —

Téneor votis, Deus, quæ feci tibi, * persólvam tibi sacrifícia laudis,

Quóniam eripuísti vitam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut ámbulem coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Deus, vitam meam annuntiávi tibi : posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fuérunt mihi * lácrimæ meæ panes die ac nocte.

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cerva rivos aquárum, * ita desíderat ánima mea te, Deus.

Sitit ánima mea Deum, Deum vivum : * quando véniam et vidébo fáciem Dei?

Factæ sunt mihi lácrimæ meæ panis die ac nocte, * dum dicunt mihi quotídie : « Ubi est Deus tuus? »

Illud recórdor et effúndo ánimum meum intra me : quómodo incésserim in turba, * præcésserim eos ad domum Dei,

Inter voces exsultatiónis et laudis, * in cœtu festívo.

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum. —

In me ipso ánima mea deprímitur : * ídeo recórdor tui ex terra Jordánis et Hermon, ex monte Misar.

Gurges gúrgitem vocat cum fragóre cataractárum tuárum : * omnes fluctus et undæ tuæ super me transiérunt.

Per diem largiátur Dóminus grátiam suam, * et nocte canam ei, laudábo Deum vitæ meæ.

Dico Deo : Petra mea, cur oblivísceris mei? * Quare tristis incédo, ab inimíco oppréssus?

Ossa mea frangúntur, dum insúltant mihi adversárii mei, * dum dicunt mihi quotídie : « Ubi est Deus tuus? »

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, *

salútem vultus mei et Deum meum.

Ant. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo de duodecim stellis

Lectio iv

MArtýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pósitus est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Maríam autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit. Alióquin non nisi eam pertránsiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteáquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruit latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nimírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

℟. Jesum bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulíerum, quæ plangébant et lamentabántur eum. ℣. Fíliæ Jerúsalem, super vos ipsas flete et super fílios vestros. — Sequebátur.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

TUam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártyrem non immérito prædicémus, in qua nimírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertránsiens ánimam, et pertíngens usque ad divisiónem ánimæ et spíritus : Múlier, ecce fílius tuus? O commutatiónem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discípulus pro Magístro, fílius Zebedǽi pro Fílio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordátio scindit?

℟. Postquam venérunt in locum qui dícitur Calváriæ, ibi crucifixérunt eum : * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. ℣. Tunc beátam illíus ánimam dolóris gládius pertransívit. — Stabat.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

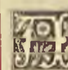
NON mirémini, fratres, quod María Martyr in ánima fuísse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima géntium crímina memorántem quod sine affectióne fuíssent. Longe id fuit a Maríæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat : Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat contínuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quisnam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Maríam compatiéntem quam Maríæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori córpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud cáritas, qua majórem nemo hábuit; fecit et hoc cáritas, cui post illam símilis áltera non fuit.

℟. Joseph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod, de cruce depósitum, * Suo compléxu Mater excépit. ℣. Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum fílium. — Pétiit. Glória Patri. Suo.

In III Nocturno

Ant. Intendérunt arcum * rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum

Psalmus 63

Udi, Deus, vocem meam, dum queror; * a timóre inimíci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malignórum, * a tumúltu agéntium iníqua,

Qui ácuunt ut gládium linguas suas, * dírigunt ut sagíttas verba venenáta,

Ut fériant ex látebris innocéntem, * de improvíso fériant eum nihil timéntes.

Fírmiter propónunt sibi rem malam, conspírant de láqueis tendéndis occúlte, * dicunt : « Quis eos vidébit? »

Excógitant nefária, occúltant cogitatiónes excogitátas, * et mens cujúsque et cor sunt profúnda. —

Sed Deus ferit eos sagíttis, * de improvíso percutiúntur vulnéribus,

Et ruínam parat eis lingua ipsórum : * cápita movent omnes qui vident eos.

Et omnes timent et prædícant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.

Lætátur justus in Dómino et cónfugit ad eum, *

et gloriántur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Anima mea * turbáta est valde : sed tu, Dómine, úsquequo?

Psalmus 6

Domine, noli me argúere in ira tua, * nec me corrípere in furóre tuo.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,

Et ánima mea conturbáta est valde; * sed tu, Dómine, quoúsque...? —

Revértere, Dómine, éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui recordétur tui : * apud ínferos quis te laudat? —

Deféssus sum gémitu meo, fletu per síngulas noctes rigo lectum meum, * lácrimis meis stratum meum perfúndo.

Calígat mæróre óculus meus, * inveteráscit propter omnes inimícos meos. —

Recédite a me omnes qui fácitis iniquitátem, * quóniam Dóminus audívit vocem fletus mei;

Dóminus audívit precatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei; * recédant et erubéscant velóciter.

Ant. Anima mea turbáta est valde : sed tu, Dómine, úsquequo?

Ant. Deus adjútor * in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

Psalmus 45

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Deus adjútor in tribulatiónibus quæ invenérunt nos nimis.

℣. Per te salútem hauriámus, Virgo María. ℟. Ex vulnéribus Christi.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 19, 25-27

In illo témpore : Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

De Institut. Virg. cap. 7

Stabat juxta crucem Mater, et, fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vúlnera, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiónem. Spectábat non degéneri Mater spectáculo, quæ non metúerat peremptórem. Pendébat in cruce Fílius, Mater se persecutóribus offerébat.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? ℣. Consideráte et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. — Dum.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

Epist. 25 ad Ecclesiam Vercellensem, prope finem

María Mater Dómini ante crucem Fílii stabat. Nullus me hoc dócuit nisi sanctus Joánnes Evangelísta. Mundum álii concússum in passióne Dómini conscripsérunt, cælum ténebris obdúctum, refugísse solem, in paradísum latrónem, sed post piam confessiónem, recéptum. Joánnes dócuit, quod álii non docuérunt, quemádmodum in cruce pósitus Matrem appelláverit. Pluris putátur quod victor suppliciórum pietátis offícia Matri exhibébat, quam quod regnum

cæléste donábat. Nam, si religiósum est quod latróni donátur vénia, multo uberióris pietátis est quod a Fílio Mater tanto afféctu honorátur.

℟. In toto corde tuo gémitus Matris tuæ ne oblivíscaris, * Ut perficiátur propitiátio et benedíctio. ℣. Ave, princeps generósa, Martyrúmque prima rosa, Virginúmque lílium. — Ut perficiátur. Glória Patri. Ut perficiátur.

In Feria IV Quatuor Temp. Lectio ix de Homil. Feriæ et fit ejus Com. ad Laudes ante Com. S. Nicomedis, alias

Pro S. Nicomede Martyre

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Nicomédes présbyter, persequénte Christiános Domitiáno imperatóre, quod corpus Felículæ Vírginis, propter confessiónem christiánæ fídei a Flacco cómite interféctæ, sepelísset, comprehéndi jussus est; ductúsque ad státuas deórum, cum eis sacrificáre velle (quod fácere jubebátur) constánter negavísset, proptérea quod sacrifícium uni Deo vero, qui regnat in cælis, deberétur, plumbátis cæsus, in eo martýrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus cum idem comes in profluéntem Tíberim prójici imperásset, Justus, Nicomédis cléricus diligénter conquisítum, ad muros Urbis via Nomentána honorífice in sepúlcro cóndidit.

Te Deum laudámus.

Si autem Lectio ix alicujus Officii commemorati non sit dicenda, erit sequens

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Ecce, inquit, fílius tuus: ecce mater tua. Testabátur de cruce Christus, et inter matrem atque discípulum dividébat pietátis offícia. Condébat Dóminus non solum públicum, sed étiam doméstícum testaméntum; et hoc ejus testaméntum signábat Joánnes, dignus tanto testatóre testis. Bonum testaméntum, non pecúniæ, sed vitæ ætérnæ; quod non atraménto scriptum est, sed Spíritu Dei vivi, qui ait: Lingua mea cálamus scribæ velóciter scribéntis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Aña

1 Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

Psalmi de Dominica.

2 Recédite a me, * amáre flebo, nolíte incúmbere, ut consolémini me.

3 Non est ei * spécies neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

4 A planta pedis * usque ad vérticem cápitis non est in eo sánitas.

5 Fúlcite me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Thren. 2, 13

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

Hymnus

Summæ Deus clementiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Jesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrimæ,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crímina.

Sit quinque Jesu vúlnerum
Amára contemplátio,
Sint et dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gáudia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. María Virgo, per virtútem tot dolórum. ℟. Fac nos gaudére in regno cælórum.

Ad Bened. Ant. Veníte, * ascendámus ad montem Dómini, et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus.

Oratio

Deus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit: concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur: Qui vivis et regnas.

Ad Laudes tantum, post Com. Feriæ in Quatuor Tempóribus, fit Commem. S. Nicomedis Mart.:

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Adésto, Dómine, pópulo tuo: ut, beáti Nicomédis Mártyris tui mérita præclára suscípiens, ad impetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Quo ábiit * diléctus tuus, o pulchérrima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum?

In ℟. br. ℣. Qui passus es propter nostram salútem.

AD TERTIAM

Ant. Recédite a me, * amáre flebo, nolíte incúmbere ut consolémini me.

Capitulum Thren. 2, 13

CUI comparábo te? vel cui assimilábo te, fília Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te, virgo fília Sion? Magna est velut mare contrítio tua.

℟. br. O vos omnes, * Qui transítis per viam. O vos. ℣. Atténdite et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui. Glória Patri. O vos.

℣. Defecérunt præ lácrimis óculi mei. ℟. Conturbáta sunt ómnia víscera mea.

Oratio

DEus, in cujus passióne, secúndum Simeónis prophetíam, dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit : concéde propítius; ut, qui dolóres ejus venerándo recólimus, passiónis tuæ effectum felícem consequámur : Qui vivis et regnas.

AD SEXTAM

Ant. Non est ei * spécies neque decor, et vídimus eum, et non erat aspéctus.

Capitulum Thren. 1, 2

PLorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus : non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus.

℟. br. Defecérunt * Præ lácrimis óculi mei. Defecérunt. ℣. Conturbáta sunt ómnia víscera mea. Præ. Glória Patri. Defecérunt.

℣. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi. ℟. Inter úbera mea commorábitur.

AD NONAM

Ant. Fulcíte me flóribus, * stipáte me malis, quia amóre lángueo.

Capitulum Thren. 2, 18

DEduc quasi torréntem lácrimas per diem et noctem; non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

℟. br. Fascículus myrrhæ * Diléctus meus mihi. Fascículus. ℣. Inter úbera mea commorábitur. Diléctus. Glória. Fascículus.

℣. Anima mea liquefácta est. ℟. Ut diléctus locútus est.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 517; præter Ant. ad Magnificat.

℣. Regína Mártyrum, ora pro nobis. ℟. Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

Ad Magnif. Ant. Opprésit me dolor, * et fácies mea intúmuit a fletu, et pálpebræ meæ caligavérunt.

Et fit Commemoratio sequentis tantum.

Completorium de Dominica.

Die 16 Septembris

Ss. Cornelii Papæ et Cypriani Ep., Mm. [55] Semiduplex

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde

Oratio C 2

BEatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

COrnélius Románus, Gallo et Volusiáno imperatóribus pontificátum gerens, cum Lucína, fémina sanctíssima, córpora Apostolórum Petri et Pauli a catacúmbis in opportuniórem locum tránstulit; ac Pauli corpus Lucína in suo prædio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit; Cornélius Príncipis Apostolórum corpus non longe inde, ubi crucifíxus fúerat, repósuit. Quod cum ad imperatóres delátum esset, et Pontífice auctóre multos fíeri christiános, míttitur is in exsílium ad Centum cellas; ubi eum sanctus Cypriánus, epíscopus Carthaginiénsis, per lítteras est consolátus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

HOC autem christiánæ caritátis offícium cum frequens alter álteri persólveret, deteriórem in partem id accipiéntes imperatóres, accersítum Romam Cornélium tamquam de majestáte reum plumbátis cædi, raptúmque ad Martis simulácrum, ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cum ille detestarétur, ei caput abscíssum est décimo octávo Kaléndas Octóbris. Cujus corpus beáta Lucína, cléricis adjutóribus, humávit in arenária prædii sui prope cœmetérium Callísti. Vixit in pontificátu annos círciter duos.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis

Lectio vi Cap. 67

CYpriánus, Afer, primum glorióse rhetóricam dócuit. Exínde, suadénte presbýtero Cæcílio a quo et cognoméntum sortítus est, christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis, eléctus in presbýterum, étiam epíscopus Carthaginiénsis constitútus est. Hujus ingénii supérfluum est índicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno princípibus, persecutióne octáva, eódem die quo Romæ Cornélius, sed non eódem anno.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

COrnélius Románus, Gallo et Volusiáno imperatóribus pontificátum gerens, Novatiáni schísmati fórtiter réstitit, pluráque de lapsis magna caritáte conscrípsit; ad quem octo sancti Cypriáni exstant epístolæ. In exsílio, ad Centum cellas, ærúmnis

conféctus, Martyr óbiit. Cypriánus, Afer, primum glorióse rhetóricam dócuit; exínde, suadénte presbýtero Cæcílio, a quo et cognoméntum sortítus est, christiánus factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit, ac post non multum témporis eléctus in presbýterum, étiam epíscopus Carthaginiénsis constitútus est. Et ipse in schísmate Nováti plura pérferens, damna Ecclésiæ illáta reparáre omni ope conátus est. Hujus vero ingénii supérfluum est índicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno princípibus, persecutióne octáva.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Cum audiéritis, de Communi plurimorum Martyrum 1 loco. [66]

In Feria IV Quatuor Temporum Lectio ix de Homilia Feriæ, et fit eius Commemoratio ad Laudes, alias

Pro Ss. Euphemia Virg. Lucia et Geminiano Mart.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

EUphémia, Lúcia et Geminiánus, in persecutióne Diocletiáni, non eódem loco, sed eódem die, martýrio coronáti sunt. Euphémia Virgo apud Chalcédonem, Prisco procónsule, vária tormentórum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis constánter passa; demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto córpori infigénte, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spíritum Deo réddidit. Lúcia, vídua Romána, a fílio Eutrópio quod Christum multos annos coluísset accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demíttitur; unde incólumis evádens, cum ferro plumbóque oneráta per Urbem ducerétur, Geminiánum, nóbilem virum, constántia fídei et martýrii ad Christum convértit. Quem étiam cum multis áliis ad fidem perdúctis, várie tortum, gloriósi martýrii, abscísso cápite, sócium hábuit. Quorum córpora Máxima, múlier christiána, honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio C 2

BEatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Ad Laudes, post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Commemoratio Ss. Euphemiæ Virginis, Luciæ et Geminiani Martyrum :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

PRæsta, Dómine, précibus nostris cum exsultatióne provéntum : ut sanctórum Mártyrum Euphémiæ, Lúciæ et Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fídei constántiam subsequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 17 Septembris

In Impressione Ss. Stigmatum S. Francisci

Confessoris [104] Duplex

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beáta
Vúlnera Christi.

Qui prius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Signásti, Dómine, servum tuum Francíscum. ℟. Signis redemptiónis nostræ.

Ad Magnif. Ant. Simílabo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti : concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus : Qui vivis.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio Beatórum Mártyrum, ut supra. 536

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Iste Conféssor, ut supra. 536

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas

Lectio i

Cap. 5, 25-26; 6, 1-18

SI spíritu vívimus, spíritu et ambulémus. Non efficiámur inánis glóriæ cúpidi, ínvicem provocántes, ínvicem invidéntes. Fratres, etsi præoccupátus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, hujúsmodi instrúite in spíritu lenitátis consíderans te ipsum, ne et tu tentéris. Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi. Nam, si

quis exístimat se áliquid esse, cum nihil sit, ipse se sedúcit. Opus autem suum probet unusquísque, et sic in semetípso tantum glóriam habébit et non in áltero. Unusquísque enim onus suum portábit. Commúnicet autem is qui catechizátur verbo, ei qui se catechízat in ómnibus bonis.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque taléenta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

NOlíte erráre : Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem; qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes non deficiámus; témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo, dum tempus habémus, operémur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fídei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcídi, tantum ut crucis Christi persecutiónem non patiántur. Neque enim qui circumcidúntur, legem custódiunt; sed volunt vos circumcídi, ut in carne vestra gloriéntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

MIhi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi; per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos et misericórdia et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit; ego enim Stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi cum spíritu vestro, fratres. Amen.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.

Bened. Deus Pater.

Ex Commentáriis sancti Bonaventúræ Epíscopi

Legenda S. Francisci cap. 13

Lectio iv

FIdélis revéra fámulus et miníster Christi, Franciscus, biénnio ántequam spíritum rédderet cælo, cum in loco excélso seórsum, qui mons Alverniæ dícitur, quadragenárium ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoásset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius sólito superfúsus ac cæléstium desideriórum ardentióri flamma succénsus, supernárum cœpit immissiónum cumulátius dona sentíre. Dum ígitur seráphicis desideriórum ardóribus sursum agerétur in Deum, et afféctus compassíva teneritúdine in eum transformarétur, cui ex caritáte nímia crucifígi complácuit; quodam mane circa festum Exaltatiónis sanctæ Crucis, in látere montis orans, vidit quasi spéciem uníus Séraphim, sex alas tam fúlgidas quam ignítas habéntem, de cælórum sublimitáte descéndere. Qui, volátu celérrimo ad áëris locum viro Dei propínquum pervéniens, non solum alátus, sed et crucifíxus appáruit; manus quidem et pedes habens exténsos et cruci affíxos, alas vero sic miro modo hinc inde dispósitas, ut duas supra caput erígeret, duas ad volándum exténderet, duábus vero relíquis totum corpus circumplecténdo veláret. Hoc videns veheménter obstúpuit, mixtúmque dolóri gáudium mens ejus incúrrit, dum et in gratióso ejus aspéctu, sibi tam mirabíliter quam familiáriter apparéntis, excessívam quamdam concipiébat lætítiam, et dira conspécta crucis affíxio ipsíus ánimam compassívi dolóris gládio pertransívit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

INtelléxit quidem, illo docénte intérius qui et apparébat extérius, quod,

licet passiónis infírmitas cum immortalitáte spíritus seráphici nullátenus conveníret, ídeo tamen hujúsmodi vísio suis fúerat præsentáta conspéctibus, ut amícus ipse Christi prænósceret, se, non per martýrium carnis sed per incéndium mentis, totum in Christi Jesu crucifíxi expréssam similitúdinem transformándum. Dispárens ítaque vísio, post arcánum ac familiáre colóquium, mentem ipsíus seráphico intérius inflammávit ardóre; carnem vero Crucifíxo confórmi extérius insignívit effígie, tamquam si ad ignis liquefactívam virtútem præámbulam sigillatíva quædam esset impréssio subsecúta. Statim námque in mánibus et pédibus ejus apparére cœpérunt signa clavórum, ipsórum capítibus in inferióri parte mánuum et superióri pedum apparéntibus, et eórum acumínibus exsisténtibus ex advérso. Dextrum quoque latus, quasi láncea transfíxum, rubra cicatríce obdúctum erat, quod sæpe, sánguinem sacrum effúndens, túnicam et femorália respergébat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

POstquam ígitur novus homo Franciscus novo et stupéndo miráculo cláruit, cum singulári privilégio retroáctis sæculis non concésso insignítus appáruit, sacris vidélicet Stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifíxi effígiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis seráphicus vir abscóndere bonum esse óptime norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte impresserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit; ut illórum occúlta et mira vis Stígmatum manifésta patéret claritáte signórum. — Porro rem admirábilem ac tantópere testátam atque in pontifíciis diplomátibus præcípuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit; quam póstea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accendeléntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

FRancíscus singulári privilégio retroáctis sæculis non concésso insignítus appáruit, cum sacris Stigmátibus decorátus descéndit de monte, secum ferens Crucifíxi effígiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artíficis, sed in cárneis membris descríptam dígito Dei vivi. Quóniam sacraméntum regis seráphicus vir abscóndere bonum esse óptime norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum, quia Dei est ad glóriam suam magna reveláre quæ facit, Dóminus ipse, qui signácula illa secréte impresserat, mirácula quædam apérte per ipsa monstrávit; ut illórum occúlta et mira vis Stígmatum manifésta patéret claritáte signórum. — Porro rem admirábilem ac tantópere testátam atque in pontifíciis diplomátibus præcípuis láudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniversária solemnitáte celebrári vóluit; quam póstea Paulus quintus Póntifex máximus, ut corda fidélium in Christi crucifíxi accendeléntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit. Te Deum.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 15, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 32 in Evangelia

Uia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcé-

pta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri, in vítiis enutrítæ, contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam, sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse. Bened. Cujus festum.

Lectio viii

CErte, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur ut abnegémus nostra; hic dícitur ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi : * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. ℣. Ego enim Stígmata Dómini Jesu in córpore meo porto. — Per. Glória Patri. Per.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias Bened. Ad societátem.

Lectio ix

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit ut renuntiémus nostris : quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam, si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat. Te Deum.

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

JEsu, coróna célsior
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Christi recépit Stígmata.

Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

* Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti : concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus : Qui vivis et regnas.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 18 Septembris

S. Josephi a Cupertino

Confessoris [104] Duplex

IN I VESPERIS

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Mórtuus sum, * et vita mea est abscóndita cum Christo in Deo.

Oratio

DEus, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti : pérfice propítius; ut, méritis et exémplo seráphici Confessóris tui Joséphi, supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur : Qui tecum vivit et regnat.

Et fit Commem. præced. :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Signásti, Dómine, servum tuum Franciscum. ℟. Signis redemptiónis nostræ.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui, frigescénte mundo, ad inflammándum corda nostra tui amóris igne, in carne beatíssimi Francísci passiónis tuæ sacra Stígmata renovásti : concéde propítius; ut ejus méritis et précibus crucem júgiter ferámus, et dignos fructus pæniténtiæ faciámus : Qui vivis et regnas.

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i

Cap. 4, 6-11; 5, 1-8; 12, 1-9

DEus, qui dixit de ténebris lucem splendéscere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesáurum istum in vasis fictílibus, ut sublímitas sit virtútis Dei et non ex nobis. In ómnibus tribulatiónem pátimur, sed non angustiámur; aporiámur, sed non destitúimur; persecutiónem pátimur, sed non derelínquimur; dejícimur, sed non perímus; semper mortificatiónem Jesu in córpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper enim nos, qui vívimus, in mortem trádimur propter Jesum, ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

SCimus enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatiónis dissolvátur, quod ædificatiónem ex Deo habémus, domum non manufáctam, ætérnam in cælis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatiónem nostram, quæ de cælo est, superindui cupiéntes : si tamen vestíti, non nudi inveniámur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti : eo quod nólumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes ígitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in córpore, peregrinámur a Dómino : (per fidem enim ambulámus et non per spéciem) audémus autem, et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a córpore, et præséntes esse ad Dóminum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SI gloriári opórtet (non expedit quidem) véniam autem ad visiónes, et revelatiónes Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim (sive in córpore néscio, sive extra corpus néscio, Deus scit) : raptum hujúsmodi usque ad tértium cælum. Et scio hujúsmodi hóminem, (sive in córpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit) : quóniam raptus est in paradísum : et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor : pro me autem nihil gloriábor nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens : veritátem enim dicam : parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me : et dixit

mihi : Súfficit tibi grátia mea : nam virtus in infirmitáte perfícitur. Libénter ígitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Joséphus a Cupertíno, óppido in Salentínis diœcésis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amóre prævéntus, pueríitiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestóque morbo, patientíssime toleráto, Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus ac excoléndis virtútibus dedit; utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret, órdini seráphico nomen dare constítuit. Post vários evéntus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in cœnóbio Crýptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quam ob rem, mundánis quibuscúmque afféctibus terrenísque rebus pene ad vitam necessáriis íllico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac pœnárum génere corpus afflíxit; spíritum vero sanctæ oratiónis altissimǽque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrívit. Hinc factum est, ut cáritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Elúxit præcípue ardentíssima ejus cáritas in extásibus ad Deum suavíssimis stupendísque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod, alienáto a sénsibus ánimo, statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe virtútem exímio stúdio prosequebátur, dícere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero seráphici Patriárchæ ita æmulátus est, ut, morti próximus, præláto suo asérere vere potúerit se nihil habére, quod more religiosórum resignáret. Itaque, mundo sibíque mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ dum in alíquibus ex turpitúdine obscœ́num flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illíus puritátis, quam, immúndo spíritu vehementíssimis tentatiónibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illǽsam, tum arcta sénsuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protectióne puríssimæ Vírginis Maríæ, quam matrem suam appelláre consuévit, ac véluti matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse ajébat, ómnia bona consequeréntur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Hæc beáti Joséphi sollicitúdo a sua erga próximos caritáte prodíbat; tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens páriter caritátem suam in próximum, sive páuperem, sive infírmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec alíeni erant ab ejus caritáte, qui objurgatiónibus, probris omnísque géneris injúriis ipsum appéterent; nam eádem patiéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritáte tália excipiébat, qua tot inter ac tantas vicissitúdines resplénduit, dum vel moderatórum órdinis vel sacræ Inquisitiónis jussu hac illac erráre versaríque coáctus est. Quamquam vero pópuli non solum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitátem et supérna charísmata ad-

miraréntur, ea nihilóminus erat humilitáte, ut, magnum se peccatórem réputans, Deum eníxe deprecarétur ut sua ab eo illústria dona removéret, hómines vero exoráret ut in eum locum mórtuum ejus corpus injícerent, ubi memória sui esset prorsus oblitteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme quique servum suum, dum víveret, cælésti sapiéntia, prophetía, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia ceterísque donis cumulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea prædíxerat, loco ac témpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auxími in Picéno pretiósam réddidit sepulcrúmque gloriósum. Illum dénique, étiam post óbitum miráculis coruscántem, Benedíctus quartus décimus Beatórum, Clemens tértius décimus Sanctórum fastis adscrípsit. Ejus autem Offícium et Missam Clemens quartus décimus, ejúsdem órdinis, ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

JOséphus a Cupertíno, piis paréntibus ortus, adoléscens castis móribus insígnis, apud Minóres Conventuáles in cœnóbio Crýptulæ inter láicos primum, ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína dispositióne connumerátus est. Sacerdótio initiátus, cilíciis, flagéllis omníque asperitátum génere corpus afflíxit; spíritum vero sanctæ oratiónis assíduo pábulo enutrívit, quo factum est, ut ad altíssimæ contemplatiónis gradum a Deo vocátus sit. Obediéntia et paupertáte insígnis, castitátem summópere cóluit, eámque, magnis tentatiónibus devíctis, servávit illæsam. Mira dilectióne Vírginem Maríam prosecútus est, et magna caritáte in páuperes resplénduit. Tanta erat humilitáte, ut, magnum peccatórem se réputans, Deum eníxe deprecarétur, ut sua ab eo illústria dona removéret. Ordinis moderatórum vel sacræ Inquisitiónis jussu multas peragrávit regiónes; demum, Auxími in Picéno, anno ætátis suæ sexagésimo primo, ad cælum evolávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii   Cap. 22, 1-14

IN illo témpore : Loquebátur Jesus princípibus sacerdótum et pharisæis in parábolis dicens : Símile factum est regnum cælórum hómini regi, qui fecit núptias fílio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Liber 2 Homiliar. Hom. 38, circa medium

QUia jam, largiénte Dómino, nuptiárum domum, id est, sanctam Ecclésiam intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestræ hábitu rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est quod prótinus súbditur : Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes, et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres caríssimi, éxprimi per nuptiálem vestem putámus? Si enim vestem nuptiálem baptísma vel fidem dícimus, quis sine baptísmate et fide has núptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intellígere per nuptiálem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad núptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui, in sancta Ecclésia assístens, fidem habet, sed caritátem non habet. Recte enim cáritas, nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se Cónditor noster hábuit, dum ad sociándæ sibi Ecclésiæ núptias venit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

SOla quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit : Sic enim diléxit Deus mun-

dum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per caritátem venit ad hómines, eámdem caritátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad núptias intrávit; sed cum nuptiáli veste non venit, si caritátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles núptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes et festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos ad Dei núptias venímus, et cordis vestem mutáre dissimulámus. Congáudent Angeli, cum ad cælum assumúntur elécti. Qua ergo mente hæc spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est, caritátem, quæ sola nos speciósos exhibet, non habémus?

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

SCiéndum vero est quia, sicut in duóbus lignis, superióre vidélicet et inferióre vestis téxitur; ita in duóbus præcéptis cáritas habétur, in dilectióne scílicet Dei et próximi. Scriptum quippe est : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo et ex tota ánima tua et ex tota virtúte tua, et próximum tuum sicut teípsum. Qua in re notándum est, quia in dilectióne próximi mensúra amóris pónitur, cum dícitur : Díliges próximum tuum sicut teípsum. Dei autem diléctio nulla mensúra constríngitur, cum dícitur : Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota ánima tua, ex tota virtúte tua. Non enim jubétur quisque quantum díligat, sed ex quanto, cum dícitur, Ex toto; quia ille veráciter Deum díligit, qui sibi de se nihil relínquit. Duo ergo necésse est ut caritátis præcépta custódiat, quisquis habére in núptiis vestem nuptiálem curat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Osténdit mihi * Dóminus flúvium aquæ vivæ, spléndidum tamquam crystállum, procedéntem de sede Dei et Agni.

Oratio

DEus, qui ad unigénitum Fílium tuum exaltátum a terra ómnia tráhere disposuísti : pérfice propítius; ut, méritis et exémplo seráphici Confessóris tui Joséphi, supra terrénas omnes cupiditátes eleváti, ad eum perveníre mereámur : Qui tecum vivit.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 19 Septembris

Ss. Januarii Ep. et Sociorum Mm. [55]

Duplex

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio C 4

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Exístimo ómnia detriméntum esse propter eminéntem sciéntiam Jesu Christi Dómini mei.

℣. Justum et Oratio Deus, qui ad, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Anuárius, Benevénti epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ præsidem ob christiánæ fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi, ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc præses, accénsus iracúndia, Mártyris corpus ímperat usque eo dístrahi,

quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus diáconus et Desidérius lector, comprehénsi vinctíque, una cum epíscopo ante rhedam prǽsidis Putéolos pertrahúntur, et in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas et Próculus Puteolánus diáconus, Eutyches et Acútius láici, ad béstias damnáti, detinebántur, simul conjiciúntur.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illǽsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Póstero die omnes in amphitheátro feris objécti sunt; quæ, naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi Mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit; quo miráculo hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex, níhilo plácatior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem; véritus máxime príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pérculi jussit.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Horum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére; quod, primo Benevéntum, inde ad monastérium montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum et in majóri ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, exstínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus

asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri et ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Januárius, Benevénti epíscopus, Diocletiáno et Maximiáno in Christiános sæviéntibus, a Timótheo Campániæ præside ob christiánæ fídei professiónem frustra igne et equúleo tentátus est. Mox vinctus una cum Festo ejus diácono et Desidério lectóre, ante rhedam prǽsidis Putéolos pertráhitur, et póstero die cum sóciis, quibus adjécti sunt Sósius Misénas, Próculus Puteolánus diáconus, Eutyches et Acútius láici, béstiis objícitur. Verum, cum hæ innóxiæ illis fuíssent, et hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepíssent, actus in rábiem præses, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pérculi jussit. Horum córpora Christiáni sepeliénda curavérunt. Januárii corpus primo Beneventum, inde ad monastérium montis Vírginis, postrémo in majóri ecclésia Neápolis cónditum multis miráculis cláruit. Ejus sanguis, qui in ampúlla vítrea asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri et ebullíre ad hæc témpora cérnitur. Te Deum.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum
Lectio vii Cap. 24, 3-13

In illo témpore : Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto dicéntes : Dic nobis, quando hæc erunt? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi
Comment. in Matth. can. 25

Discípuli Dóminum intérrogant quando hæc fíerent, quódve signum et advéntus sui

et consummatiónis sæculi nóscerent. Et, quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distínctis et témporis et intelligéntiæ significatiónibus separántur. Respondétur ígitur primum de civitátis occásu, et confirmántur veritáte doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrépere; ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupatúri. Ut ígitur fides pestífero mendácio detrahi posset, admonítio præcéssit.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

COnfírmat ígitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatiónibus multi turbabúntur, et, tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem diacónibus fuit), multósque ementíta veritáte pervértent; et, abundánte nequítia, cáritas refrigéscet.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis, * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

SED usque in finem perseverántibus salus reserváta est; ac tum, per omnes orbis partes viris apostólicis dispérsis, Evangélii véritas prædicábitur. Et, cum univérsis fúerit cognítio sacraménti cæléstis invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet; ut prædicatiónis fidem, et infidélium pœna et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc ígitur in eam, ut fúerant prædícta, perfécta sunt; et, lapidátis, fugátis, peremptis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consúmpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum, ejéctis prædicatóribus Christi, indígnam Dei prædicatióne se præbuit. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio C 4

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum Januárii et Sociórum ejus solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 20 Septembris

Ss. Eustachii et Sociorum Mm. [55]

Duplex

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio C 3

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt et Oratio Deus, qui nos ánnua, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.

Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Ustáchius, qui et Plácidus, génere, ópibus et militári glória inter Romános insígnis, sub Trajáno imperatóre magístri mílitum títulum méruit. Cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repénte inter consisténtis feræ córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem. Cujus voce ad immortális vitæ

prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta ac duóbus párvulis fíliis Agapíto et Theopísto, christiánæ milítiæ nomen dedit.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

MOX ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audívit quanta sibi deínceps, pro ejus glória, perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in summam egestátem redáctus est. Cumque clam se subdúcere cogerétur, in itínere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi miserabíliter eréptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua víllicum agens longo témpore delítuit, donec, cælésti voce recreátus ac nova occasióne a Trajáno conquisítus, íterum bello præfícitur.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ILla in expeditióne, líberis simul cum uxóre insperáto recéptis, victor Urbem ingénti ómnium gratulatióne ingréditur. Sed paulo post inánibus diis pro parta victória sacrificáre jussus, constantíssime rénuit. Cumque váriis ártibus ad Christi fidem ejurándam frustra tentarétur, una cum uxóre et líberis, leónibus objícitur. Horum mansuetúdine concitátus imperátor, ǽneum in taurum subjéctis flammis candéntem eos immítti jubet, ubi divínis in láudibus consummáto martýrio, duodécimo Kaléndas Octóbris ad sempitérnam felicitátem convolárunt. Quorum illæsa córpora, religióse a fidélibus sepúlta, póstmodum ad ecclésiam eórum nómine eréctam honoríficе translάta sunt.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Evang. Descéndens Jesus, de Communi plurimorum Martyrum 2 loco. [72]

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Pro Vigilia S. Matthæi Ap. :

Bened. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio ix Cap. 5, 27-32

IN illo témpore : Vidit Jesus publicánum, nómine Levi, sedéntem ad telónium, et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 5 Comment. in Lucæ cap. 5 post initium

MYstica est hæc vocátio publicáni, quem sequi jubet, non córporis gressu, sed mentis afféctu. Itaque ille, prius avára de mercédibus, dura de labóribus periculísque nautárum emoluménta convértens, verbo vocátus, própria derelínquit, qui rapiébat aliéna; ac, vile illud sedíle destítuens, toto post Dóminum vestígio mentis incédit. Convívii quoque magni exhibet apparátum; qui enim domicílio Christum récipit intérno, máximis delectatiónibus exuberántium páscitur voluptátum.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio C 3

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Laudes extra Quatuor Tempora pro Commemoratione Vigiliæ : Aña et ℣. de Feria currenti.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti Matthǽi Apóstoli tui et Evangelístæ, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE 21 SEPTEMBRIS

S. Matthæi Apostoli et Evangelistæ

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Evangelistarum [3] et [25], præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio

BEáti Apóstoli et Evangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur : ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio C 3

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In I Nocturno Lectiones Et factum est. [25]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Atthǽus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelísta, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum; quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectiónem, ántequam in provínciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judǽa, propter eos qui ex circumcisióne credíderant, Evangélium Jesu Christi Hebráice scripsit. Mox in Æthiópiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicatiónem multis miráculis confirmávit.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ILlo ígitur in primis miráculo quo regis fíliam a mórtuis excitávit, regem patrem et uxórem ejus cum univérsa província ad Christi fidem convértit. Rege mórtuo, Hírtacus, ejus succéssor, cum Iphigeníam, régiam fíliam, vellet sibi dari in matrimónium; Matthǽum, cujus ópera illa virginitátem Deo vóverat et in sancto propósito perseverábat, ad altáre mystérium celebrántem jussit occídi. Qui undécimo Kaléndas Octóbris munus apostólicum martýrii glória cumulávit. Cujus corpus Salérnum translátum, ac póstmodum in ecclésia ejus nómine dedicáta, Gregório séptimo summo Pontífice, cónditum, ibídem magno hóminum concúrsu ac pietáte cólitur.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Lectio vi Hom. 3, lib. 1

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur; per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia

ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 9, 9-13

IN illo témpore : Vidit Jesus hóminem sedéntem in telónio, Matthæum nómine, et ait illi : Séquere me. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in Matth. cap. 9

CEteri Evangelístæ, propter verecúndiam et honórem Matthæi, noluérunt eum nómine appelláre vulgáto, sed dixérunt, Levi; dúplici quippe vocábulo fuit. Ipse autem Matthæus (secúndum illud quod dícitur a Salomóne : Justus accusátor est sui in princípio sermónis; et in álio loco : Dic tu peccáta tua, ut justificéris) Matthæum se et publicánum nóminat, ut osténdat legéntibus nullum debére salútem desperáre, si ad melióra convérsus sit, cum ipse de publicáno in Apóstolum sit repénte mutátus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

ARguit in hoc loco Porphýrius et Juliánus Augústus, vel imperítiam histórici mentiéntis, vel stultítiam eórum qui statim secúti sint Salvatórem, quasi irrationabíliter quemlibet vocántem hóminem sint secúti; cum tantæ virtútes tántaque signa præcésserint, quæ Apóstolos, ántequam crédere nt, vidísse non dúbium est. Certe fulgor ipse et majéstas Divinitátis occúltæ, quæ étiam in humána fácie relucébat, ex primo ad se vidéntes tráhere póterat aspéctu. Si enim in magnéte lápide et súccinis hæc esse vis dícitur, ut ánulos et stípulam et festúcas sibi cópulent; quanto magis Dóminus ómnium creaturárum ad se tráhere póterat quos vocábat?

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias Bened. Ad societátem.

Lectio ix

ET factum est, discumbénte eo in domo, ecce multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum, a peccátis ad melióra convérsum, locum invenísse pœniténtiæ; et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesum, ut pharisæi et scribæ múrmurant, sed pœniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo signíficat, dicens : Misericórdiam volo, et non sacrifícium; non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiónem habéret docéndi, et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Te Deum laudámus.

Oratio

BEáti Apóstoli et Evangelístæ Matthæi, Dómine, précibus adjuvémur : ut, quod possibílitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis tantum.

Die 22 Septembris
S. Thomæ de Villanova
Ep. et Conf. [76]
Duplex (m. t. v.)

Ant. Dispérsit, dedit paupéribus : justítia ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quæsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

THomas, in óppido Fontispláni Toletánæ diœcéseos in Hispánia natus anno Dó-

mini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus, ineúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit. Cujus adhuc puer complúra dedit exémpla; sed illud in primis nóbile, quod, ut nudos operíret, própriis véstibus non semel seípsum éxuit. Exácta pueritia, Complúto, quo missus fúerat ut alúmnus in collégio majóri sancti Ildefónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocátus, univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit; eodémque statim revérsus est, et, sacræ theologíæ cursu confécto, ádeo doctrína excélluit, ut, in eádem universitáte cáthedram ascéndere jussus, philosóphicas theologicásque quæstiónes mirabíliter explanáverit, ínterim assíduis précibus sciéntiam Sanctórum et rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare, divíno instínctu, Eremitárum sancti Augustíni ampléxus est institútum.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

REligiónem proféssus, ómnibus religiósi hóminis virtútibus et ornaméntis excélluit, humilitáte, patiéntia, continéntia, sed ardentíssima caritáte summe conspícuus, inter várias et assíduos labóres oratióni rerúmque divinárum meditatióni invícto spíritu semper inténtus. Prædicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína præstans, subíre jussus, cælésti aspiránte grátia, innumerábiles e vitiórum cœno in viam salútis edúxit. Regéndis deínde frátribus admótus, prudéntiam, æquitátem et mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit; ádeo, ut priscam sui órdinis disciplínam multis in locis vel firmáverit vel restitúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

GRanaténsis archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constántia insígne munus rejécit. Verum, non multo post, Valentínam ecclésiam, superiórum auctoritáte coáctus, gubernándam suscépit; quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes explémerit. Céterum, consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili caritáti multo magis indúlsit, cum amplos ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto : nam eum, in quo decumbébat cum in cælum evocarétur, ab eódem commodátum hábuit, cui paulo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino, sexto Idus Septémbris, annos natus octo et sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, et exínde post mortem, miráculis Deus testátam vóluit; præsértim, cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto, pénitus vácuum, repénte plenum invéntum est, et cum ad ejus sepúlcrum puer mórtuus revíxit. Quibus alíisque non paucis fulgéntem signis, Alexánder séptimus, Póntifex máximus, Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

THomas, in óppido Fontispláni Toletánæ diœcéseos in Hispánia natus, a bonis paréntibus, ineúnte vita, pietátem et singulárem in páuperes misericórdiam accépit, cujus toto vitæ suæ decúrsu præclára dedit exémpla. Puer enim, ut nudos operíret, própriis véstibus non semel seípsum éxuit; adoléscens, post patris óbitum univérsam hereditátem egénis virgínibus aléndis dicávit. Cum, theologíæ cursu confécto, divíno instínctu, Eremitárum sancti Augustíni institútum ampléxus esset, virtútibus ómnibus ornátus, caritáte præsértim erga páuperes et peccatóres excélluit, quos e vitiórum cœno edúcere satégit. Præcípue vero ejus misericórdia elúxit, cum, ad regéndam Valentínam ecclésiam ex obediéntia vocátus, vigilantíssimi pastóris vices explévit et amplos ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relícto.

Obdormívit in Dómino, sexto Idus Septémbris, annos natus octo supra sexagínta.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Homo péregre, de Comm. Conf. Pont. 1 loco. [86]

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Pro Ss. Mauritio et Sociis Martyribus

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

CUM Maximiánus imperátor, ducto in Gálliam exércitu, in fínibus Sedunórum sacrifícii causa constitísset, Thebæórum légio, ne se impiórum sacrórum societáte contamináret, a réliquis cópiis discéssit. Quare imperátor misit ad eos mílites, qui suo nómine nuntiárent ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrifícia redírent : qui se christiána religióne impedíri respondérunt. Quorum respónsum ille indigníssime ferens, majóri iracúndia quam ántea exársit. Itaque, immíssa parte exércitus in Thebǽos, décimum quemque eórum primum occídi jussit; quod martýrium sua sponte, maximéque hortatóre Maurítio, ferre maluérunt quam imperáta fácere nefárii imperatóris. Ac deínde réliquos omnes, constantíssime Christum prædicántes, décimo Kaléndas Octóbris ab univérso exércitu trucidári ímperat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Eleemósynas * illíus enarrábit omnis ecclésia Sanctórum.

Oratio

DEus, qui beátum Thomam Pontíficem insígnis in páuperes misericórdiæ virtúte decorásti : quǽsumus; ut, ejus intercessióne, in omnes, qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus effúndas. Per Dóminum.

Et, post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Commemoratio Ss. Mauritii et Sociorum Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

ANnue, quǽsumus, omnípotens Deus : ut sanctórum Mártyrum tuórum Maurítii et Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut, quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Dispérsit, * dedit paupéribus : justítia ejus manet in sǽculum sǽculi.

Et fit Commem. sequentis ac S. Theclæ Virg. et Mart.

Die 23 Septembris

S. Lini

Papæ et Martyris [34]

Semiduplex

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio C 1

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Linum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. S. Theclæ Virg. et Mart. :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beátæ Theclæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

¶ Pro hoc Festo simplificato Lectio iv dicitur ut ix.

Lectio iv

LInus Pontifex, Volatérris in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiam. Cujus tanta fides et sánctitas fuit, ut non solum dæmones ejíceret, sed étiam mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea máxime quæ ab illo acta sunt

contra Simónem magum. Sancívit ne qua múlier, nisi veláto cápite, in ecclésiam introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam christiánæ fídei, jussu Saturníni ímpii et ingratíssimi consuláris, cujus fíliam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum, nono Caléndas Octóbris. Sedit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creátis, bis mense Decémbri, epíscopis quíndecim, presbýteris decem et octo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio v — Sermo 21

PRíncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans; quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum : Timéte Dóminum, omnes sancti ejus; et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Comm. unius aut plurium Summorum Pont. [30]

In Feriis Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum, alias

Pro S. Thecla Virg. et Mart. Bened. Ad societátem.

Lectio ix

THecla virgo, ex illústribus paréntibus Icónii nata, a Paulo Apóstolo fídei præcéptis institúta, miris sanctórum Patrum láudibus celebrátur. Quæ décimum octávum annum agens, Thamíride sponso relícto, cum eam paréntes, quod christiána esset, accusássent, in ardéntem rogum, qui, nisi Christo renuntiáret, ei parátus erat, prius signo crucis armáta, seípsam injécit. Sed igne, plúvia, quæ repénte exórta est, exstíncto, Antiochíam venit; ubi, feris objécta et tauris in divérsa incitátis alligáta, mox conjécta in fossam plenam serpéntibus, ex ómnibus Jesu Christi grátia liberátur. Cujus ardóre fídei et vitæ sanctitáte multi ad Christum convérsi sunt. Iterum in pátriam rédiens, in montem sola secéssit. Deínde, multis virtútibus et miráculis insígnis, nonagenária migrávit ad Dóminum, ac Seleucíæ sepúlta est.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio — C 1

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Linum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et, post Commemorationem Feriæ in Quatuor Temporibus, fit Com. S. Theclæ Virg. et Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beátæ Theclæ Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus; et ánnua solemnitáte lætémur, et tantæ fídei proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 24 Septembris

B. Mariæ V. de Mercede

Duplex majus

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ V. [202], præter ea quæ hic habentur propria.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio

DEus, qui, per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es : præsta, quǽsumus; ut, quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus et captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Linum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.

Bened. Deus Pater.

Lectio iv

QUO témpore major feliciórque Hispaniárum pars diro Saracenórum opprimebátur jugo, innumeríque fidéles sub immáni servitúte, máximo cum perículo christiánæ fídei abjurándæ, amittendǽque salútis ætérnæ, infelíciter detinebántur, beatíssima cælórum Regína, tot tantísque benígniter occúrrens malis, nímiam caritátem suam in iis rediméndis osténdit. Nam sancto Petro Nolásco, pietáte et ópibus florénti, qui, sanctis vacans meditatiónibus, júgiter ánimo recogitábat qua ratióne tot Christianórum ærúmnis sub Maurórum captivitáte degéntium succúrri posset, ípsamet beatíssima Virgo, seréna fronte, se conspiciéndam dedit; et acceptíssimum sibi ac unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus cura incúmberet captívos e Turcárum tyránnide liberándi. Qua cæléstì visióne vir Dei recreátus, mirum est quo caritátis ardóre flagráre cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse ac instituénda ab eo relígio máximam illam caritátem sédulo exercérent, ut quisque ánimam suam póneret pro amícis et próximis suis.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

EA ipsa nocte éadem Virgo sanctíssima beáto Raymúndo de Peñafort et Jacóbo Aragóniæ regi appáruit, idípsum de religiósis instituéndis ádmonens, suadénsque ut opem pro constructióne tanti óperis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sacris confessiónibus, ádvolans, ei rem omnem apéruit; quem étiam cælitus instrúctum réperit, ejúsque directióni se humíllime subjécit. At, supervéniens Jacóbus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine, revelatiónem éxsequi státuit. Unde, collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejús-

dem Vírginis Matris órdinem institúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Maríæ de Mercéde redemptiónis captivórum.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

DIE ígitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacóbus eam institutiónem, jamprídem ab iísdem sanctis viris concéptam, éxsequi státuit, sodálibus quarto voto adstríctis manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum et religiónem confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis institútio celérius ac felícius totum per orbem divulgarétur, sanctísque viris floruérit caritáte ac pietáte insígnibus, qui eleemósynas a Christi fidélibus colléctas in prétium redemptiónis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptiónem multórum. Ut autem tanti benefícii et institutiónis, débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátiæ, Sedes apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári et Offícium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eídem órdini privilégia páriter contulísset.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et. Glória Patri. Unguéntum.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

QUO témpore innúmeri fidéles sub immáni Saracenórum servitúte, cum perículo amitténdæ salútis ætérnæ, infelíciter detinebántur, beáta Virgo María, sancto Petro Nolásco, beáto Raymúndo de Peñafort et Jacóbo Aragóniæ

regi noctu appárens, acceptíssimum sibi ac unigénito suo Fílio fore dixit, si suum in honórem instituerétur ordo religiosórum, quibus cura incúmberet captívos e Turcárum tyránnide liberándi. Quare, collátis inter se consíliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejúsdem Vírginis Matris órdinem institúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Maríæ de Mercéde redemptiónis captivórum, sodálibus quarto voto adstríctis manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus esset. Quibus rex ipse arma sua régia in péctore deférre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcelléntis caritátis institútum confirmándum curávit. Ut autem tanti benefícii et institutiónis, débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátiæ, Sedes apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári indúlsit.

Te Deum laudámus.

Sabbato Quatuor Temporum ix Lectio de Homilia Feriæ, et fit ejus Commemoratio ad Laudes tantum.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

DEus, qui per gloriosíssimam Fílii tui Matrem, ad liberándos Christi fidéles a potestáte paganórum, nova Ecclésiam tuam prole amplificáre dignátus es : præsta, quæsumus; ut, quam pie venerámur tanti óperis institutrícem, ejus páriter méritis et intercessióne, a peccátis ómnibus et captivitáte dæmonis liberémur. Per eúmdem Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Die 26 Septembris

Ss. Cypriani et Justinæ

Virginis, Martyrum [55]
Simplex

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et

gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia : quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio iii

Cypriánus, primum magus, póstea Martyr, cum Justínam, christiánam Vírginem, quam júvenis quidam ardénter amábat, cantiónibus ac venefíciis ad ejus libídinis assénsum allícere conarétur, dæmonem consúluit quanam id re cónsequi posset. Cui dæmon respóndit nullam illi artem processúram advérsus eos qui vere Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus, veheménter dolére cœpit vitæ superióris institútum. Itaque, relíctis mágicis ártibus se totum ad Christi Dómini fidem convértit. Quam ob causam una cum Vírgine Justína comprehénsus est, et ambo cólaphis flagellísque cæsi sunt; mox in cárcerem conjécti, si forte senténtiam commutárent. Verum, inde póstea emíssi, cum in christiána religióne constantíssimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis et ceræ injécti sunt. Demum Nicomedíæ secúri feriúntur. Quorum projécta córpora cum sex dies inhumáta jacuíssent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt. Ac primum in prædio Rufínæ nóbilis féminæ sepúlta sunt; póstea, transláta in Urbem, in basílica Constantiniána cóndita sunt prope baptistérium. Te Deum.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 27 Septembris

Ss. Cosmæ et Damiani

Martyrum [55]
Semiduplex

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et

gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

¶ Pro hoc Festo simplificato, Lectiones iv et v in unam junctæ dicantur ut ix.

Lectio iv

Cosmas et Damiánus, fratres Arabes, in Ægéa urbe nati, nóbiles médici, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, non magis medicínæ sciéntia quam Christi virtúte, morbis étiam insanabílibus medebántur. Quorum religiónem cum Lýsias præféctus cognovísset, addúci eos ad se jubet, ac de vivéndi institúto et de fídei professióne interrogátos, cum se et christiános esse, et christiánam fidem esse ad salútem necessáriam, líbere prædicárent, deos venerári ímperat; et, si id recúsent, minátur cruciátus et necem acerbíssimam.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Verum, ut se frustra hæc illis propónere intélligit : Colligáte, inquit, manus et pedes istórum, eósque exquisítis torquéte supplíciis. Quibus jussa exsequéntibus, nihilóminus Cosmas et Damiánus in senténtia persistébant. Quare, ut erant vincti, in profúndum mare jaciúntur. Unde cum salvi ac solúti essént egréssi, mágicis ártibus præféctus factum assígnans, in cárcerem tradit, ac postrídie edúctos in ardéntem rogum ínjici jubet; ubi, cum ab ipsis flamma refúgeret, várie et crudéliter tortos secúri pércuti vóluit. Itaque, in Jesu Christi con-

fessióne, martýrii palmam accepérunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio vi

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut, ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum, * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno Homilia in Ev. Descéndens Jesus, de Comm. plur. Mm. 2 loco. [72]

℟. viii Hæc est vera. [73]

AD LAUDES

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus, liberémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capit. de sequenti, Commem. præcedentis.

Die 28 Septembris

S. Wenceslai

Ducis, Mart. [34]

Semiduplex

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui beátum Wencesláum per martýrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulísti : ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Gaudent in cælis ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti; et, quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt et Oratio Præsta, ut supra.

In I Nocturno, si dicendæ non sint de Scriptura occurrenti, Lectiones Fratres : Debitóres, de Comm. plurim. Mm. cum ℟℟. de Comm. unius Mart. non Pont. ibi notatis. [58]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Wencesláus Bohémiæ dux, Wratisláo patre christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater, per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, ímpie cum junióre fílio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatiónem; quare, tyránnici et ímpii regíminis pertǽsi, utriúsque excússo jugo, Wencesláum in urbe Pragénsi regem salutárunt.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Ille, regnum pietáte magis quam império regens, órphanis, víduis, egénis tanta caritáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándo ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter affúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolá-

tus. Miti ánimo princeps veheménter dolébat quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat et vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrifício uteréntur. Nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuíbat ecclésias, sanguínea et terram calefaciéntia post se relínquens vestígia.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ANgelos hábuit sui córporis custódes. Cum enim ad singuláre certámen advérsus Radisláum, ducem Curiménsem, eo fine accéderet, ut suórum salúti prospíceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, et dixísse adversário : Ne férias. Pertérritus hostis, venerabúndus prócidens véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset, imperátor, conspéctis duóbus Angelis áurea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosíliens bráchiis excépit, régiis insígnibus decorávit, eíque sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus ímpius frater, matre hortánte, convívio excéptum et póstea in ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhíbitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis per paríetes aspérsus adhuc conspícitur, et, Deo víndice, matrem inhumánam terra absórbuit, interfectóres váriis modis míseræ periérunt.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

WEnceslaus, Bohémiæ dux, Wratisláo patre christiáno, Drahomíra matre gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima pie educátus, omni virtútum génere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater, per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, ímpie cum

junióre fílio Bolesláo vivens, concitávit in se prócerum indignatiónem; quare, ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo jugo, Wencesláum in urbe Pragénsi regem salutárunt. Qui regnum pietáte magis quam império gubernávit, in egénis et afflíctis sublevándis solers et assíduus. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis ipse mánibus tríticum serébat et vinum exprimébat, in Missæ sacrifício adhibénda. Cum vero ab imperatóre régiis insígnibus decorátus fuísset, ab ímpio fratre, matris suásu, orans in ecclésia interféctus est. Sanguis ejus per paríetes aspérsus adhuc conspícitur. Te Deum.

In III Nocturno Homilia in Evang. Nolíte arbitrári, de Comm. unius Mart. 3 loco. [51]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEus, qui beátum Wencesláum per martýrii palmam a terréno principátu ad cæléstem glóriam transtulísti : ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, sine Commemoratione præcedentis.

DIE 29 SEPTEMBRIS

In Dedicatione S. Michaëlis Archangeli

DUPLEX I CLASSIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4 Angeli Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

In II Vesperis

Psalmus 137

CElebrábo te, Dómine, ex toto corde meo, * quia audísti verba oris mei;

In conspéctu Angelórum psallam tibi, * prostérnam me ad templum sanctum tuum,

Et celebrábo nomen tuum * propter bonitátem et fidem tuam,

Quia magnum fecísti super ómnia * nomen tuum et promíssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti me, * multiplicásti in ánima mea robur. —

Celebrábunt te, Dómine, omnes reges terræ, * cum audíerint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini : * « Vere, magna est glória Dómini ».

Vere, excélsus est Dóminus, et húmilem réspicit, * supérbum autem e longínquo contuétur. —

Si ámbulo in médio tribulatiónis, vivum me servas, contra iram inimicórum meórum exténdis manum tuam, * salvum me facit déxtera tua.

Dóminus pro me perfíciet cœpta, Dómine, bónitas tua in ætérnum manet; * ne derelíqueris opus mánuum tuárum.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

SIgnificávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

TE, splendor et virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna mílitat;
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sígnifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cælésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Dum sacrum mystérium * cérneret Joánnes, Archángelus Míchaël tuba cécinit : Ignósce, Dómine, Deus noster, qui áperis librum, et solvis signácula ejus, allelúja.

In II Vesperis

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, * Míchaël Archángele, esto memor nostri : hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Oratio

DEus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Te, splendor, ut supra. 579

In I Nocturno

Ant. Concússum est mare, * et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo.

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Míchaël descendébat de cælo.

Ant. Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

Ant. Ascéndit * fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Psalmus 14

DOmine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam, et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Daniéle Prophéta

Lectio i — Cap. 7, 9-11

ASpiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit. Vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda, thronus ejus flammæ ignis, rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus rapidúsque egrediebátur a fácie ejus; míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. Judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur; et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

℟. Factum est siléntium in cælo, dum commítteret bellum draco cum Michaéle Archángelo : * Audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor et virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies cen-

téna míllia assistébant ei. — Audíta est vox míllia míllium dicéntium : Salus, honor et virtus omnipoténti Deo.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii Cap. 10, 4-14

DIE autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi : et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo; et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens, et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis; et vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem; porro viri qui erant mecum non vidérunt; sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem, relíctus solus, vidi visiónem grandem hanc, et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui nec hábui quidquam vírium.

℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa : * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi : adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo, Dómine. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

ET audívi vocem sermónum ejus : et áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, et eréxit me super génua mea et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me : Dániel, vir desideriórum, intéllige verba quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo; nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me : Noli metúere, Dániel, quia ex die primo quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te affligeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua, et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus; et ecce Míchaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum : * Et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. — Et confitébor. Glória Patri. Et confitébor.

In II Nocturno

Ant. Míchaël Archángele, * veni in adjutórium pópulo Dei.

Psalmus 18

CŒli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegre ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Ant. Míchaël * præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Ant. Gloriósus * apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui confúgit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. —

Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini : proptérea decórem índuit te Dóminus.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Hom. 34 in Evang., ante medium

Lectio iv

Ovem Angelórum órdines dícimus, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio, scimus : Angelos, Archángelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominatiónes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur. Chérubim vero atque Séraphim sæpe, ut notum est, libri prophetárum loquúntur. Quátuor quoque órdinum nómina Paulus Apóstolus ad Ephésios enúmerat, dicens : Supra omnem Principátum, et Potestátem, et Virtútem, et Dominatiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait : Sive Throni, sive Potestátes, sive Principátus, sive Dominatiónes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephésios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt órdines; quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim atque Séraphim adjúncta sunt, procul dúbio novem

esse Angelórum órdines inveniúntur.

℟. Hic est Míchaël Archángelus, princeps milítiæ Angelórum, * Cujus honor præstat benefícia populórum, et orátio perdúcit ad regna cælórum. ℣. Archángelus Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. — Cujus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SCiéndum vero quod Angelórum vocábulum nomen est offícii, non natúræ. Nam sancti illi cæléstis pátriæ Spíritus, semper quidem sunt Spíritus, sed semper vocári Angeli nequáquam possunt; quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nuntiántur. Unde et per Psalmístam dícitur : Qui facit Angelos suos spíritus; ac si patenter dicat : Qui eos, quos semper habet Spíritus, étiam, cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núntiant, Angeli; qui vero summa annúntiant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Maríam Vírginem non quílibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur; ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcírco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Míchaël namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei; Ráphaël vero dícitur Medicína Dei.

℟. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus ánimas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultatiónis. ℣. Emítte, Dómine, Spíritum Sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ET quóties miræ virtútis áliquid ágitur, Míchaël mitti perhibétur; ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antíquus hostis, qui Deo esse per supérbiam símilis concupívit, dicens : In cælum conscéndam, supra astra cæli exaltábo sólium meum, símilis ero Altíssimo; dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplício periméndus, cum Michaéle Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dícitur : Factum est prælium cum Michaéle Archángelo. Ad Maríam quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur; illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphaël quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei; quia vidélicet, dum Tóbiæ óculos quasi per offícium curatiónis tétigit, cæcicátis ejus ténebras tersit.

℟. In témpore illo consúrget Míchaël, qui stat pro fíliis vestris : * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœpérunt, usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, * Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua. Gl.

Ant. Angelus Archángelus Míchaël, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Ant. Data sunt ei * incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundántur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Ant. Multa magnália * de Michaéle Archángelo, qui, fortis in prælio, fecit victóriam.

Psalmus 102

BEnedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivísci ómnia benefícia ejus,

Qui remíttit omnes culpas tuas, * qui sanat omnes infirmitátes tuas,

Qui rédimit ab intéritu vitam tuam, * qui corónat te grátia et miseratióne,

Qui sátiat bonis vitam tuam : * renovátur, ut áquilæ, juvéntus tua. —

Opera justítiæ patrat Dóminus, * et ómnibus oppréssis jus reddit.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël ópera sua.

Miséricors et propítius est Dóminus, * tardus ad iram et ádmodum clemens.

Non in perpétuum conténdit, * neque in ætérnum succénset.

Non secúndum peccáta nostra agit nobíscum, * neque secúndum culpas nostras retríbuit nobis.

Nam quantum éminet cælum super terram, * tantum prævalet misericórdia ejus erga timéntes eum;

Quantum distat óriens ab occidénte, * tam longe rémovet a nobis delícta nostra. —

Quemádmodum miserétur pater filiórum, * miserétur Dóminus timéntium se.

Ipse enim novit, cujus factúræ simus : * recordátur nos púlverem esse.

Hóminis dies sunt símiles fæno; * sicut flos agri, ita floret :

Vix ventus perstrínxit eum, non jam subsístit; * neque ultra cognóscit eum locus ejus.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno in ætérnum erga timéntes eum, * et justítia ejus erga fílios filiórum,

Erga eos qui servant fœdus ejus, * et mémores sunt præceptórum ejus, ut fáciant ea. —

Dóminus in cælo státuit sedem suam, * et regnum ejus gubérnat univérsa.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes jussa ejus, * ut obœdiátis sermóni ejus.

Benedícite Dómino, omnes exércitus ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in ómnibus locis potestátis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui, fortis in prælio, fecit victóriam.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-10

IN illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 3 Comment. in cap. 18 Matthæi

Post invéntum statérem, post tributa réddita, quid sibi vult Apostolórum repentína interrogátio, Quis, putas, major est in regno cælórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum rédditum, ex æqualitáte prétii arbitráti sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in redditióne tribúti Dómino fúerat comparátus; ídeo intérrogant, quis major sit in regno cælórum. Vidénsque Jesus cogitatiónes eórum et causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ, humilitátis contentióne, sanáre.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus.

Bened. Quorum festum.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

Si autem manus tua vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum et prójice abs te. Necésse est quidem veníre scándala; væ tamen ei est hómini, qui, quod necésse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasiónem pietátis unusquísque credéntium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúnctus, ut manus, pes, óculus; et est útilis atque sollícitus, et acútus ad perspiciéndum, scándalum autem tibi facit, et propter dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam : mélius est ut et propinquitáte ejus et emoluméntis carnálibus cáreas, ne, dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.

℟. Míchaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Stetit in. Glória Patri. Stetit in.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Dico vobis quia Angeli eórum in cælis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum et pedem et óculum, omnes propinquitátes et necessitúdines, quæ scándalum fácere póterant, amputándas; austeritátem ítaque senténtiæ subjécto præcépto témperat, dicens : Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcípio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam. Quia Angeli eórum in cælis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquǽque hábeat ab ortu nativitátis, in custódiam sui, Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Joánnis : Angelo Ephesi, et reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita, in ecclésiis, feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

Psalmi de Dominica. 37

2 Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúja.

3 Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4 Angeli Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator et Redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in ædes
Cælitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella relégct.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, et amíca cælo,

Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e cælo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Bened. Ant. Factum est * siléntium in cælo, dum draco commítteret bellum; et Míchaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allelúja.

Oratio

Deus, qui, miro órdine, Angelórum ministéria hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua.

AD TERTIAM

Ant. Dum præliarétur * Míchaël Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntium : Salus Deo nostro, allelúja.

Capitulum Apoc. 1, 1-2

Significávit Deus quæ opórtet fíeri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Archángele Míchaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

Capit. Apoc. 5, 11-12

Audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium et seniórum; et erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium : Salus Deo nostro.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Apoc. 12, 7-8

Factum est prælium magnum in cælo : Míchaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat et ángeli ejus : et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 578, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 137 Celebrábo te ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, * Míchaël Archángele, esto memor nostri : hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit Commem. sequentis.

Completorium de Dominica.

Die 30 Septembris

S. Hieronymi Presb.

Conf. et Eccl. Doct. [104]

Duplex

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es : præsta, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte exercére valeámus. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Sapiéntiam. [96]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Hierónymus, Eusébii fílius, Stridóne in Dalmátia, Constántio imperatóre, natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et in liberálibus disciplínis a Donáto et áliis viris doctíssimis erudítus. Tum discéndi stúdio Gálliam peragrávit; ubi pios áliquot et in divínis lítteris erudítos viros cóluit, multósque sacros libros sua manu descrípsit. Mox, se in Græciam cónferens, philosóphia et eloquéntia instrúctus, summórum theologórum consuetúdine flóruit. In primis vero, Gregório Nazianzéno Constantinópoli óperam dedit; quo doctóre se sacras lítteras didicísse profitétur. Tum religiónis causa visit Christi Dómini incunábula, totámque lustrávit Palæstínam; quam peregrinatiónem, adhíbitis Hebræórum eruditíssimis, ad sacræ Scriptúræ intellegéntiam sibi multum profuísse testátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Deínde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem; ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum cæléstísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit, assídua se abstinéntia, vi lacrimárum et córporis afflictatióne discrúcians. Presbyter a Paulíno epíscopo Antiochíæ factus, Romam de controvérsis quorúmdam episcopórum cum Paulíno et Epiphánio ad Dámasum Pontíficem profectus, ejus ecclesiásticis epístolis scribéndis adjútor fuit. Verum, cum prístinæ solitúdinis desidério tenerétur, in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe, in monastério quod a Paula Romána exstrúctum erat, cæléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit; et, quamquam várie morbis doloribúsque tentarétur, tamen córporis incómmoda piis labóribus et perpétua lectióne ac scriptióne superábat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Tamquam ad oráculum, ex ómnibus orbis terræ pártibus, ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Póntifex, illum sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, et linguæ non solum Latínæ et Græcæ, sed Hebráicæ étiam et Chaldáicæ, intelligéntiam; et quod omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimónio, légerat. Hæréticos acérrimis scriptis exagitávit; piórum et cathólicórum patrocínium semper suscépit. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit; novum, jussu Dámasi, Græcæ fídei réddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa prætérea Latíne réddidit scripta doctórum virórum, et ipse áliis próprii ingénii monuméntis christiánam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et doctrína illústris, Honório imperatóre, migrávit in cælum. Cujus corpus, ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in basílicam sanctæ Maríæ ad Præsépe translátum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Hierónymus, Stridóne in Dalmátia natus, Romæ adoléscens est baptizátus, et liberálibus disciplínis a Donáto et áliis

viris doctíssimis erudítus. Religiónis causa, totam lustrávit Palæstínam. Deínde secéssit in vastam Sýriæ solitúdinem, ubi quadriénnium in lectióne divinórum librórum cælestísque beatitúdinis contemplatióne consúmpsit. Présbyter a Paulíno epíscopo Antiochíæ factus et in Palæstínam revérsus, Béthlehem ad Christi Dómini præsépe cæléstem quamdam vitæ ratiónem instítuit, et diáboli insídias piis labóribus ac perpétua lectióne et scriptióne superávit. Tamquam ad oráculum, úndique ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Románus Póntifex et sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficíllimis sæpe consuluérunt propter ejus singulárem doctrínam et linguæ non solum Latínæ et Græcæ, sed Hebráicæ étiam et Chaldáicæ intelligéntiam. Vetus Testaméntum ex Hebræo convértit; novum, jussu Dámasi, Græcæ fídei rédditum, magna étiam ex parte explicávit. In summa senectúte migrávit in cælum. Ejus corpus, ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam delátum, in basílica sanctæ Maríæ majóris cónditum fuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 1 Comment. in cap. 5 Matthæi

SAL appellántur Apóstoli et Doctóres; quia per illos univérsum hóminum cónditur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctor erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcétur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim, sicut in cibórum condiméntum et ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certe légimus in Scriptúris urbes quasdam, ira victórum, sale seminátas,

ut nullum in ipsis germen orirétur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

CAveant ergo doctóres et epíscopi, et vídeant Poténtes poténter torménta sustinére; nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest cívitas abscóndi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abscondántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio; sed tota libertáte se prodant, ut, quod audiérunt in cubículis, prædicent in tectis.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

NOlíte putáre quóniam veni sólvere legem aut prophétas; non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea, quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécta fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens et vicem taliónis exclúdens et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec tránseat cælum et terra. Promittúntur nobis cæli novi et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum, Confessórem tuum, Doctórem máximum providére dignátus es : præsta, quǽsumus, ut, ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Et fit Commemoratio sequentis.

FESTA OCTOBRIS

Die 1 Octobris

S. Remigii

Ep. et Conf. [76]

Simplex (m. t. v.)

Ant. Sacérdos et Pontifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio C 2

Da, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti Remígii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Lectio iii

Remígius, epíscopus Rheménsis, flóruit Clodovéo rege Francórum; quem étiam baptizávit, et, primus ómnium, doctrína et miráculis Francos ad Christi Dómini fidem perdúxit. Ejus oratióne, mórtua puélla revíxit. Multos interpretátus est divínæ Scriptúræ libros. Amplius septuagínta annos summa cum laude Rheménsem ecclésiam administrávit. Cujus vitæ et mortis sanctitátem multa, quæ consecúta sunt, mirácula comprobárunt.

Te Deum laudámus.

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Vesperæ de sequenti.

Die 2 Octobris

Ss. Angelorum Custodum

Duplex majus

IN I VESPERIS

Ant. 1 Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [3]; sed, si II Vesperæ non sint dicendæ, loco ultimi dicitur Ps. 137 Celebrábo, ut infra.

2 Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

3 Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Benedíctus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum.

5 Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

In II Vesperis

Psalmus 137

Celebrábo te, Dómine, ex toto corde meo, * quia audísti verba oris mei;

In conspéctu Angelórum psallam tibi, * prostérnam me ad templum sanctum tuum,

Et celebrábo nomen tuum * propter bonitátem et fidem tuam,

Quia magnum fecísti super ómnia * nomen tuum et promíssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti me, * multiplicásti in ánima mea robur. —

Celebrábunt te, Dómine, omnes reges terræ, * cum audíerint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini : * « Vere, magna est glória Dómini ».

Vere, excélsus est Dóminus, et húmilem réspicit, * supérbum autem e longínquo contuétur. —

Si ámbulo in médio tribulatiónis, vivum me servas, contra iram inimicórum meórum exténdis manum tuam, * salvum me facit déxtera tua.

Dóminus pro me perfíciet cœpta, Dómine, bónitas tua in ætérnum manet; * ne derelíqueris opus mánuum tuárum.

Ant. Laudáte Deum, omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Capit. Exodi 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus.

Hymnus

Custódes hóminum psállimus Angelos,
Natúræ frágili quos Pater áddidit
Cæléstis cómites, insidiántibus
Ne succúmberet hóstibus.

Nam, quod corrúerit próditor ángelus,
Concéssis mérito pulsus honóribus,
Ardens invídia péllere nítitur
Quos cælo Deus ádvocat.

Huc, custos, ígitur pérvigil ádvola,
Avértens pátria de tibi crédita
Tam morbos ánimi quam requiéscere
Quidquid non sinit íncolas.

Sanctæ sit Tríadi laus pia júgiter,
Cujus perpétuo númine máchina
Triplex hæc régitur, cujus in ómnia
Regnat glória sǽcula.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratórii Spíritus, in ministérium missi propter eos, qui hereditátem cápiunt salútis.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * custódes nostri, defféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris : largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne defféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Angelórum Dóminum * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Custódes, ut supra.

In I Nocturno

Ant. Dóminus, Deus * cæli et terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalmus 8

Domine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dóminus, Deus cæli et terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Ant. Deus meus * misit Angelum suum et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Psalmus 10

Ad Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Deus meus misit Angelum suum et conclúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi.

Ant. Bene ambulétis, * et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

Psalmus 14

Domine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam, et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;
Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Bene ambulétis, et Dóminus sit in itínere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De libro Exodi

Lectio i Cap. 23, 20-23

Cce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus, nec contemnéndum putes, quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod, si audíeris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. Angelis suis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis : * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. — In.

Bened. Unigénitus.

De Zacharía Prophéta

Lectio ii Cap. 1, 7-11

FActum est verbum Dómini ad Zacharíam, fílium Barachíæ fílii Addo, prophétam, dicens : Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta, quæ erant in profúndo, et post eum equi rufi, várii et albi; et dixi : Quid sunt isti, Dómine mi? Et dixit ad me Angelus qui loquebátur in me : Ego osténdam tibi quid sint hæc. Et respóndit vir qui stabat inter myrtéta et dixit : Isti sunt quos misit Dóminus ut perámbulent terram. Et respondérunt Angelo Dómini, qui stabat inter myrtéta, et dixérunt : Perambulávimus terram, et ecce omnis terra habitátur et quiéscit.

℟. Respóndit Angelus Dómini et dixit : Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? ℣. Iste enim septuagésimus annus est. — Usquequo.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 2, 1-5

ET levávi óculos meos et vidi, et ecce vir, et in manu ejus funículus mensórum; et dixi : Quo tu vadis? Et dixit ad me : Ut métiar Jerúsalem et vídeam quanta sit latitúdo ejus, et quanta longitúdo ejus. Et ecce Angelus qui loquebátur in me, egrediebátur, et Angelus álius egrediebátur in occúrsum ejus et dixit ad eum : Curre, lóquere ad púerum istum dicens : Absque muro habitábitur Jerúsalem, præ multitúdine hóminum et jumentórum in médio ejus. Et ego ero ei, ait Dóminus, murus ignis in circúitu, et in glória ero in médio ejus.

℟. In conspéctu géntium nolíte timére; vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum; * Angelus enim ejus vobíscum est. ℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. — Angelus. Glória Patri. Angelus.

In II Nocturno

Ant. Cum essem vobíscum, * per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite et cantáte ei.

Psalmus 18

Æli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi effúndit verbum * et nox nocti tradit notítiam.
Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :
In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.
Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.
A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —
Lex Dómini perfécta récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;
Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;
Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,
Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegcr ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite et cantáte ei.

Ant. Tollens se Angelus Dómini, * qui præcedébat castra Israël, ábiit post eos.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec dum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Tollens se Angelus Dómini, qui præcedébat castra Israël, ábiit post eos.

Ant. Immíttet Angelus Dómini * in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui confúgit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. —

Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Pro hoc Festo simplificato, Lectio iv dicitur ut ix.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

In Psalmum Qui hábitat

Lectio iv

ANgelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? Studióse considerémus, fratres, diligénter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim

mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo Majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis quam próximis sibi cohæréntibus et vere doméstícis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut fílius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis! Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

℟. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus et hinc eúntem et ibi commorántem et inde huc reverténtem. ℣. Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. — Quóniam.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Caute ámbula, ut vidélicet cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo, Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne áudeas illo præsénte, quod vidénte me non audéres. An præséntem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? quid si tángeres? quid si olfáceres? Vide quia non solo visu, rerum præséntia comprobétur.

℟. Angelus Dómini descéndit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce; * Et non tétigit eos omníno ignis neque contristávit. ℣. Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

In ipso ítaque, fratres, affectuóse diligámus Angelos ejus, tamquam futúros aliquándo coherédes nostros, ínterim vero actóres et tutóres, a Patre pósitos et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus timeámus? Nec superári nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt: quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cæli commorémur. Quóties ergo gravíssima cérnitur urgére tentátio et tribulátio vehemens imminére, ínvoca custódem tuum, ductórem tuum, adjutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne, incláma eum et dic: Dómine, salva nos, perímus.

℟. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. ℣. In dilectióne sua et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sǽculi. — Et Angelus. Glória Patri. Et Angelus.

In III Nocturno

Ant. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremíscite coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes: Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur: * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua. Gl.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum, * omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion.

Psalmus 96

Dominus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Adoráte Dóminum, omnes Angeli ejus : audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino, * omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Psalmus 102

Benedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivísci ómnia benefícia ejus,

Qui remíttit omnes culpas tuas, * qui sanat omnes infirmitátes tuas,

Qui rédimit ab intéritu vitam tuam, * qui corónat te grátia et miseratióne,

Qui sátiat bonis vitam tuam : * renovátur, ut áquilæ, juvéntus tua. —

Opera justítiæ patrat Dóminus, * et ómnibus oppréssis jus reddit.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël ópera sua.

Misericors et propítius est Dóminus, * tardus ad iram et ádmodum clemens.

Non in perpétuum conténdit, * neque in ætérnum succénset.

Non secúndum peccáta nostra agit nobíscum, * neque secúndum culpas nostras retríbuit nobis.

Nam quantum éminet cælum super terram, * tantum prævalet misericórdia ejus erga timéntes eum;

Quantum distat óriens ab occidénte, * tam longe rémovet a nobis delícta nostra. —

Quemádmodum miserétur pater filiórum, * miserétur Dóminus timéntium se.

Ipse enim novit, cujus factúræ simus : * recordátur nos púlverem esse.

Hóminis dies sunt símiles fæno; * sicut flos agri, ita floret :

Vix ventus perstrínxit eum, non jam subsístit; * neque ultra cognóscit eum locus ejus.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno in ætérnum erga timéntes eum, * et justítia ejus erga fílios filiórum,

Erga eos qui servant fœdus ejus, * et mémores sunt præceptórum ejus, ut fáciant ea. —

Dóminus in cælo státuit sedem suam, * et regnum ejus gubérnat univérsa.

Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes jussa ejus, * ut obœdiátis sermóni ejus.

Benedícite Dómino, omnes exércitus ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in ómnibus locis potestátis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Pater. Absol. A vínculis Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 18, 1-10

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 18, post initium

Onnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dóminus docet : id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animǽque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt; non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod áudiunt, verum habent. Reverténdum ígitur est ad simplicitátem infántium; quia, in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℞. Machabǽus et qui cum eo erant cognovérunt expugnári præsídia; * Cum fletu et lácrimis rogábant Dóminum et omnis turba simul, ut bonum Angelum mítteret ad salútem Israël. ℣. Cum páriter prompto ánimo procéderent, Jerosólymis appáruit præcédens eos eques in veste cándida. — Cum.

Bened. Quorum festum cólimus ipsi intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si dicenda sit ix Lectio alicujus Officii commemorati, ex viii et ix Lectione fit una.

Lectio viii

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse ait veníre scándala; quia, ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℞. Tu, Dómine, qui misísti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda et interfecísti de castris Sennácherib centum octogínta quinque míllia, * Et nunc, Dominátor cælórum, mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui. ℣. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident : quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónis Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum et invisíbilem Deum, ambitióso Angelórum famulátu ac ministério, pervehúntur. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

Psalmi de Dominica. 37

2 Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

3 Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

4 Benedíctus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum.

5 Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus : laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Capit. Exodi 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus.

Hymnus

Ætérne Rector síderum,
Qui, quidquid est, poténtia
Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia :

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucísque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis Angelus
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit; a contágio
Ut críminum nos prótegat.

Nobis dracónis ǽmuli
Versútias extérminet;
Ne rete frauduléntiæ
Incáuta nectat péctora.

Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus;
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius

Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Revérsus est * Angelus qui loquebátur in me, et suscitávit me quasi virum, qui suscitátur a somno suo.

Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam míttere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

AD TERTIAM

Ant. Laudémus Dóminum, * quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, sanctus, sanctus, sanctus proclámant.

Capit. Exodi 23, 20-21

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcédat te et custódiat in via et introdúcat in locum quem parávi. Obsérva eum et audi vocem ejus.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Ant. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cælis.

Capitulum Exodi 23, 21

Nec contemnéndum putes, quia non dimíttet cum peccáveris, et est nomen meum in illo.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Ant. Laudáte Deum, * omnes Angeli ejus: laudáte eum, omnes Virtútes ejus.

Capit. Exodi 23, 22-23

Quod, si audíeris vocem ejus et féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis et afflígam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 599, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 137 Celebrábo te, ut ibidem pro II Vesperis notatur.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * custódes nostri, deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo judício.

Et fit Com. sequentis.
Completorium de Dominica.

Die 3 Octobris

S. Teresiæ a Jesu Infante

Virg. [129] Duplex

Ant. Veni, Sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Domine, qui dixísti: Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum: da nobis, quæsumus; ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut præmia consequámur ætérna: Qui vivis.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Terésia a Jesu Infánte, Alensónii in Gállia, honéstis paréntibus, singulári et assídua erga Deum pietáte conspícuis, orta est. Inde a prima ætáte, divíno Spíritu prævénta, religiósam vitam ágere cupiébat. Sério autem promísit, se nihil Deo denegatúram, quod ipse ab ea pétere viderétur: quam promissiónem fidéliter usque ad mortem serváre satégit. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigilánti custódia amantíssimi patris, sororúmque natu majórum: quibus magístris, Terésia ad cur-

réndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virgínibus ex Ordine sancti Benedícti Lexóviis excolénda tráditur ibíque in rerum divinárum cognitióne excéllere visa est. Décimo ætátis anno, arcánus et gravis morbus eam diu cruciávit, a quo, prout ipsa enárrat, ope beatíssimæ Vírginis, quæ eídem subrídens appáruit, et quam, sub título Dóminæ Nostræ a Victória, per novendiália invocáre stúduit, dívinitus fuit liberáta. Tunc angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium, in quo Christus súmitur, se diligentíssime præparáre curávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Ut prímitus eucharístico pane fuit refécta, insatiábilem cæléstis hujus cibi famem hauríre visa est : unde, velut inspiráta, Jesum rogábat, ut omnem mundánam consolatiónem in amaritúdinem sibi vérteret. Inde tenérrimo in Christum Dóminum et in Ecclésiam amóre exæstuans, nil antíquius hábuit, quam Carmelitárum Excalceatórum Ordinem íngredi, ut sui abnegatióne, suísque sacrifíciis, sacerdótibus, missionáriis, totíque Ecclésiæ opem afférret, et innúmeras ánimas Christo Jesu lucrifáceret : quod, jam morti próxima, apud Deum se factúram pollícita est. Propter ætátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus tamen incredíbili ánimi fortitúdine superátis, quíndecim annos nata, Lexoviénsem Carmélum felíciter ingréssa est. Ibi mirábiles Deus in Terésiæ corde ascensiónes dispósuit, quæ, Maríæ Vírginis vitam abscónditam imitáta, quasi hortus irríguus, flores ómnium virtútum germinávit, præcípue vero exímiæ in Deum et in próximum caritátis.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Quo magis Altíssimo placéret, cum in Sacris Scriptúris mónitum illud legísset : Si quis est párvulus, véniat ad me; párvula in spíritu esse vóluit, et inde filiáli fidúcia Deo, tamquam Patri amantíssimo, se perpétuo trádidit. Hanc spirituális infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, álios dócuit, speciátim novítias, quas ex obediéntia ad religiosárum virtútum stúdium informándas suscépit, atque ita apostólico zelo repléta, mundo, supérbia infláto et vanitátes diligénti, evangélicæ simplicitátis iter patefécit. Sponsus autem Jesus eam patiéndi desidério, tam in ánima, quam in córpore, pénitus inflammávit. Insuper Dei caritátem undequáque negléctam animadvértens, summo dolóre affécta, duóbus ante óbitum annis, Dei miseréntis amóri se víctimam óbtulit. Tunc, ut ipsa refert, cæléstis ignis flamma vulneráta est : unde caritáte consúmpta, in éxtasim rapta, ferventíssime ingéminans : Deus meus, te díligo, vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quod autem móriens promíserat, se perénnem rosárum plúviam in terram demissúram, hoc, in cælum recépta, innúmeris miráculis reápse adimplévit et in dies adímplet. Quam Pius undécimus, Póntifex Máximus, Beátis Virgínibus adscríptam, et biénnio post, jubilǽo máximo recurrénte, inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constítuit ac declarávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Terésia a Jesu Infánte, Alensónii in Gállia, ex honéstis piísque paréntibus orta est. Quinto ætátis anno, matre amíssa, Dei providéntiæ se totam commísit sub vigilántia amantíssimi patris et sorórum natu majórum : quibus magístris, ad curréndam perfectiónis viam ut gigas exsultávit. Novénnis virgínibus ex Ordine Sancti Benedícti Lexóviis excolénda tráditur. Décimo ætátis anno, arcáno et gravi morbo diu cruciáta, ope Dóminæ no-

stræ a Victória, divínitus fuit liberáta. Angélico fervóre repléta, ad sacrum convívium prímitus accédens, insatiábilem hujus cibi famem hauríre visa est. Carmelitárum Excalceatórum Ordinem íngredi cúpiens, ob ætátis deféctum, multas ad religiósam vitam amplecténdam nacta est difficultátes, quibus fórtiter superátis, Lexoviénsem Carmélum, quíndecim annos nata, felíciter ingréssa est; ibíque erga Deum et próximum exímia caritáte flagrávit. Spirituálem infántiæ viam, secúndum Evangélii doctrínam, secúta, álios, speciátim novítias, eámdem edócuit. Patiéndi desidério inflammáta, duóbus ante óbitum annis Dei miseréntis amóri se víctimam óbtulit. Vigínti quátuor annos nata, die trigésima Septémbris, anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, ad Sponsum evolávit. Quam Pius undécimus, Póntifex Máximus, Beátis Virgínibus adscríptam, et biénnio post, Jubilǽo máximo recurrénte, solémniter inter Sanctas relátam, peculiárem ómnium Missiónum Patrónam constítuit atque declarávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii — Cap. 18, 1-4

In illo témpore : Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes : Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 37 in Epiphaniæ solemn. 7 cap. 3-4

Nota, dilectíssimi, christiánæ sapiéntiæ disciplína, non in abundántia verbi, non in astútia disputándi, neque in appetítu laudis et glóriæ, sed in vera et voluntária humilitáte consístit, quam Dóminus Jesus Christus ab útero Matris usque ad supplícium Crucis pro omni fortitúdine et elégit et dócuit. Nam, cum discípuli ejus inter se, ut ait Evangelísta, disquírerent quis eórum major esset in regno cælórum, vocávit párvulum, et státuit eum in médio eórum, et dixit : Amen, dico vobis, nisi convérsi fuéritis et efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum. Quicúmque ergo humiliáverit se sicut puer iste, hic major erit in regno cælórum. Amat Christus infántiam, quam primum et ánimo suscépit et córpore. Amat Christus infántiam, humilitátis magístram, innocéntiæ régulam, mansuetúdinis formam. Amat Christus infántiam, ad quam majórum dírigit mores, ad quam senum redúcit ætátes, et eos ad suum inclínat exémplum, quos ad regnum sublímat ætérnum.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Ut autem plene valeámus agnóscere quómodo apprehéndi possit tam mira convérsio et in puerílem gradum qua nobis mutatióne redeúndum sit, dóceat nos beátus Paulus, et dicat : Nolíte púeri éffici sénsibus, sed malítia párvuli estóte. Non ergo ad lúdicra infántiæ et imperfécta nobis primórdia reverténdum est, sed áliquid, quod étiam graves annos déceat, inde suméndum, ut velox sit commotiónum tránsitus, citus ad pacem recúrsus : nulla sit memória offensiónis, nulla cupíditas dignitátis; amor sóciæ communiónis, æquálitas naturális. Magnum enim bonum est nocére non nosse et malígna non sápere; quia inférre ac reférre injúriam, mundi hujus prudéntia est; némini autem malum pro malo réddere, christiánæ est æquanimitátis infántia.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Ad hanc vos, dilectíssimi, similitúdinem parvulórum mystérium hodiérnæ festivitátis invítat; et hanc vobis humilitátis formam adorátus a Magis puer Salvátor insínuat : qui, ut imitatóribus suis quid glóriæ paráret, osténderet, ortus sui témpore éditos martýrio consecrávit; ut in Béthlehem, ubi Christus natus est, géniti, per communiónem ætátis consórtes fíerent passiónis. Amétur ígitur humílitas, et omnis a fidé-

libus vitétur elátio. Alter álterum sibi præferat, et nemo quod suum est quærat, sed quod altérius; ut, cum in ómnibus abundáverit afféctus benevoléntiæ, in nullo virus inveniátur invídiæ : quóniam qui se exáltat, humiliábitur, et qui se humíliat, exaltábitur, eódem ipso testánte Jesu Christo Dómino nostro, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat Deus in sǽcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Domine, qui dixísti : Nisi efficiámini sicut párvuli, non intrábitis in regnum cælórum : da nobis, quǽsumus, ita sanctæ Terésiæ Vírginis in humilitáte et simplicitáte cordis vestígia sectári, ut prǽmia consequámur ætérna : Qui vivis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 4 Octobris

S. Francisci

Confessoris [104]

Duplex majus

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis fœtu novæ prolis amplíficas : tríbue nobis; ex ejus imitatióne, terréna despícere, et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi : áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa et Oratio Dómine, qui dixísti, ut supra.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Justus si morte, 2 loco. [119]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Qui, quodam die, páuperem, pro Christi amóre flagitántem pecúniam, cum præter consuetúdinem repulísset, repénte eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit; et ex eo die Deo promísit se némini umquam poscénti eleemósynam negatúrum. Cum vero post in gravem morbum incidísset, ex eo aliquándo confirmátus, cœpit ardéntius cólere offícia caritátis; qua in exercitatióne tantum profécit, ut, evangélicæ perfectiónis cúpidus, quidquid habéret, paupéribus largirétur. Quod ferens iníquius pater, eum ad Assisinátem epíscopum duxit, ut coram illo bonis céderet patérnis; qui, rejéctis étiam véstibus, patri concéssit ómnia, illud subjúngens, sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi : Pater noster, qui es in cælis.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Cum autem illud ex Evangélio audísset : Nolíte possidére aurum, neque argéntum, neque pecúniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas túnicas, neque calceaménta; sibi eam régulam servándam propósuit. Itaque, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdinem Minórum instítuit. Quare Romam venit anno salútis millésimo ducentésimo nono, ut sui órdinis régula ab apostólica Sede confirmarétur. Quem cum accedéntem ad se summus Póntifex Innocéntius tértius rejecísset; quod in somnis póstea sibi ille, quem repúlerat, collabéntem Lateranénsem basílicam suis húmeris sustinére visus esset, conquisítum accérsi jussit, benignéque accípiens, omnem ejus institutórum ratiónem confirmávit. Francíscus ígitur, dimíssis in omnes orbis terræ partes frátribus ad prædicándum Christi Evangélium, ipse cúpiens sibi áliquam dari martýrii occasiónem, navigávit in Sýriam; ubi, a

rege Soldáno liberalíssime tractátus, cum nihil profíceret, rédiit in Itáliam.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Multis ígitur exstrúctis suæ famíliæ domicíliis, se in solitúdinem montis Alvérni cóntulit; ubi quadragínta diérum, propter honórem sancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis, ei Séraphim crucifíxi effígiem inter alas cóntinens appáruit; qui ejus et mánibus, et pédibus, et láteri vestígia clavórum impréssit. Quæ sanctus Bonaventúra, cum Alexándri quarti summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénnio post, gráviter ægrótans, deférri vóluit in ecclésiam sanctæ Maríæ Angelórum; ut, ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco fratres ad paupertátem ac patiéntiam, et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo, Me exspéctant justi, donec retríbuas mihi, efflávit ánimam quarto Nonas Octóbris. Quem, miráculis clarum, Gregórius nonus Póntifex máximus in Sanctórum númerum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Franciscus, Assísii in Umbria natus, patris exémplum secútus, a prima ætáte mercatúram fecit. Gravi morbo correptus, cum convaluísset, cœpit ardéntius cólere caritátis offícia, et patri id indígne feréndi, bona ómnia cessit, subjúngens sibi in pósterum majórem facultátem fore dicéndi : Pater noster, qui es in cælis. Cum autem ex Evangélio apostólicæ paupertátis mónita audísset, detráctis cálceis et una conténtus túnica, cum duódecim sócios adhibuísset, órdinem Minórum instítuit; quem, a summo Pontífice Innocéntio tértio, cǽlitus admónito, confirmátum, mirífice propagávit. Mox in solitúdinem montis Alvérni se cóntulit, ibíque, die Exaltatiónis sanctæ Crucis a Séraphim crucifíxi effígiem inter alas præseferénte, sacra accépit stígmata; in ejus mánibus pédibus et látere clavórum et lánceæ vestígiis apparéntibus. Biénnio post gráviter ægrótans, in ecclésia sanctæ Maríæ Angelórum, ubi grátiæ spíritum a Deo accéperat, fratres ad paupertátem, patiéntiam et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam hortátus, piíssime ánimam efflávit quarto Nonas Octóbris.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Confíteor tibi, de Communi Abbatum 2 loco. [125]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui Ecclésiam tuam beáti Francísci méritis fœtu novæ prolis amplíficas : tríbue nobis; ex ejus imitatióne, terréna despícere, et cæléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, dívítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 5 Octobris

Ss. Placidi et Sociorum

Martyrum [55] Simplex

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad prǽmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio C 3

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Plácidi et Sociórum ejus natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio iii

PLácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili, natus, puer Deo oblátus et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Sicíliam missus, monastérium et ecclésiam in honórem sancti Joánnis Baptístæ prope Messánæ portum construxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi causa cum eo veníssent Eutýchius et Victorínus, illíus fratres, et Flávia, virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine; qui, capto monastério, cum Plácidum et céteros nullo modo addúcere potuísset ut Christum negárent, ipsum fratrésque illíus ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus diáconus, Faustus aliíque trigínta mónachi, martýrii agónem felíciter consummárunt tértio Nonas Octóbris, anno salútis quingentésimo trigésimo nono.

Te Deum laudámus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 6 Octobris

S. Brunonis Conf. [104]

Duplex

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

SAncti Brunónis Confessóris tui, quǽsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur : ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

BRuno, Carthusiánæ religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúræ sanctitátis præferens, morum gravitáte, puerília illíus ætátis, divína favénte grátia, declínans, ádeo excélluit, ut jam inde monachórum pater vitǽque anachoréticæ futúrus instaurátor agnoscerétur. A paréntibus, génere ac virtúte claris, Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophíæ ac theologíæ stúdiis profécit, ut doctóris ac magístri munus in utráque facultáte sit adéptus; nec multo post, ob egrégias ipsíus virtútes, ecclésiæ Rheménsis canonicátu potítus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ELápsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem epíscopum Gratianopolitánum ádiit. Qui, causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse quos eádem nocte véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ diœcésis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accérsitur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus, per áliquot annos usus est; donec Bruno, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedénti facultátem obtínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

IGitur, solitúdinis amóre, erémum quamdam apud Squillácum in Calábriæ fínibus pétiit. Quo in loco, cum ipsum orántem Rogérius comes Calábriæ

inter venándum, latrántibus ad illíus speluncam cánibus, reperísset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére et cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine prǽmio fuit; cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magíster pródere statuísset, Bruno, adhuc in dicta erémo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino; sepultúsque est in monastério sancti Stéphani, ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Bruno, Carthusiánæ religiónis institútor, Colóniæ Agrippínæ natus est. A pueritia, morum gravitáte et solitúdinis desidério præstitit. A paréntibus Lutétiam Parisiórum missus, tantum ibi in philosophíæ ac theologíæ stúdiis profécit, ut doctóris et magístri munus in utráque facultáte sit adéptus; nec multo post, ob egrégias ejus virtútes, ecclésiæ Rheménsis canonicátu potítus. Ordine Carthusianórum institúto, cum in eo per áliquot annos eremíticam vitam egísset, ab Urbáno secúndo, qui ejus discípulus fúerat, Romam accérsitur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illíus témporis calamitátibus, per áliquot annos usus est; donec vir Dei, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedéndi facultáte accépta, erémum íterum pétiit, ubi, virtútibus ac méritis plenus, obdormívit in Dómino.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri, de Comm. Conf. non Pont. 1 loco. [113]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Sancti Brunónis Confessóris tui, quǽsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur : ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Com. tantum præcedentis.

DIE 7 OCTOBRIS

Sacratissimi Rosarii B. Mariæ Virginis

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ V. [202], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Quæ est ista, * speciósa sicut colúmba, quasi rosa plantáta super rivos aquárum?

2 Virgo potens, * sicut turris David : mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

3 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

4 Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

5 Vidérunt eam * fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum, et beatíssimam prædicavérunt.

Capit. Eccli. 24, 25; 39, 17

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum, fructificávi.

Hymnus

Cæléstis aulæ Núntius,
Arcána pandens Núminis,
Plenam salútat grátia
Dei Paréntem Vírginem.

Virgo propínquam sánguine
Matrem Joánnis vísitat,
Qui, clausus alvo, géstiens
Adésse Christum núntiat.

Verbum, quod ante sǽcula
E mente Patris pródiit,
E Matris alvo Vírginis,
Mortális Infans, náscitur.

Templo puéllus sístitur,
Legíque paret Légifer,
Hic se Redémptor páupere
Prétio redémptus ímmolat.

Quem jam dolébat pérditum,
Mox læta Mater ínvenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beáta es, * Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino; perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi, intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

Oratio

DEus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ prǽmia comparávit : concéde, quǽsumus; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio tantum præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

SAncti Brunónis Confessóris tui, quǽsumus, Dómine, intercessiónibus adjuvémur : ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus, nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Solemnitátem Rosárii Vírginis Maríæ celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

IN monte olívis cónsito
Redémptor orans prócidit,
Mæret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguinis.

A proditóre tráditus
Raptátur in pœnas Deus,
Durísque vinctus néxibus,
Flagris cruéntis cǽditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliæ,

Squalénti amíctum púrpura,
Regem corónat glóriæ.

Molis crucem ter árduæ,
Sudans, anhélans, cóncidens,
Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.

Confíxus atro stípite
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spíritum.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Angelus Gábriel * nuntiávit Maríæ : et concépit de Spíritu Sancto.

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in universa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Angelus Gábriel nuntiávit Maríæ : et concépit de Spíritu Sancto.

Ant. Intrávit María * in domum Zacharíæ, et salutávit Elísabeth.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percurrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem.

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegre ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Intrávit María in domum Zacharíæ et salutávit Elísabeth.

Ant. Péperit Fílium suum * primogénitum, et reclinávit eum in præsépio.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Péperit Fílium suum primogénitum, et reclinávit eum in præsépio.

℣. Sancta Dei Génitrix, semper Virgo María. ℟. Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 24, 11-22

N ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Súmite psaltérium jucúndum in insígni die solemnitátis vestræ : * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostræ. ℣. Cantáte ei cánticum novum : annuntiáte inter gentes glóriam ejus. — Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris; et quasi storax et gálbanus et úngula et gutta et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiæ.

℟. Vidi speciósam ascendéntem désuper rivos aquárum; cujus inæstimábilis odor erat nimis; * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii Ibid. 24-31

EGO mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et

veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me, omnes qui concupíscitis me, et a generatiónibus meis implémini; spíritus enim meus super mel dulcis, et heréditas mea super mel et favum. Memória mea in generatiónes sæculórum. Qui edunt me adhuc esúrient, et qui bibunt me adhuc sítient. Qui audit me non confundétur, et qui operántur in me non peccábunt. Qui elúcidant me vitam ætérnam habébunt.

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, * Et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Cum indúcerent * Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Psalmus 44

Effúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi : * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Diligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et áloe et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Cum indúcerent Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Ant. Requiréntes Jesum * paréntes ejus, invenérunt illum post tríduum in médio doctórum.

Psalmus 45

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Requiréntes Jesum paréntes ejus, invenérunt illum post tríduum in médio doctórum.

Ant. Cœpit contristári, * et factus est sudor ejus in horto sicut guttæ sánguinis.

Psalmus 86

FUndatiónem suam in móntibus sanctis dílígit Dóminus : * portas Sion magis quam ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa prædicántur de te, * cívitas Dei! —

Accensébo Rahab et Babel coléntibus me : * ecce, Philistæa et Tyrus populúsque Æthíopum : hi nati sunt illic.

Et de Sion dicétur : « Vírítim omnes sunt nati in ea, * et ipse firmávit eam Excélsus ». —

Dóminus scribet in libro populórum : * « Hi nati sunt illic ».

Et cantábunt, dum chorum ducent : * « Omnes fontes mei sunt in te ».

Ant. Cœpit contristári, et factus est sudor ejus in horto sicut guttæ sánguinis.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Lectio iv

CUM Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem ímpie grassarétur, atque áltius in dies radíces ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum órdinis fundaménta jécerat, ad eam convelléndam totus incúbuit. Id ut præstáret valídius, auxílium beátæ Vírginis, cujus dígnitas illis erróribus impudentíssime petebátur, cuíque datum est cunctas hæreses interímere in univérso mundo, enísxis précibus implorávit. A qua (ut memóriæ próditum est) cum mónitus esset ut Rosárium pópulis prædicáret, velut singuláre advérsus hæreses ac vítia præsídium; mirum est quanto mentis fervóre et quam felíci succéssu injúnctum sibi munus sit exsecútus. Est autem Rosárium certa precándi fórmula, qua quíndecim angelicárum salutatiónum décades, oratióne Domínica interjécta, distínguimus, et ad eárum síngulas tótidem nostræ reparatiónis mystéria, pia meditatióne recólimus. Ex eo ergo témpore pius hic orándi modus mirabíliter per sanctum Domínicum promulgári augeríque cœpit. Quem ejúsdem institutórem auctorémque fuísse, summi Pontífices apostólicis lítteris passim affirmárunt.

℟. Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri, fecísti virílliter : * Quia cunctas hæreses sola interemísti. ℣. Pulchra es et decóra, terríbilis ut castrórum ácies ordináta. — Quia.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

INnumerábiles porro fructus ex hac tam salutári institutióne in christiánam rempúblicam dimanárunt. Inter quos victória illa mérito numerátur, quam sanctíssimus Póntifex Pius quintus et ab eo inflammáti christiáni príncipes apud Echínadas ínsulas de Turcárum tyránno potentíssimo reportárunt. Nam, cum illa ipsa die ea victória reláta sit, qua die sacratíssimi Rosárii sodalitátes per univérsum orbem consuétas supplicatiónes perágerent statutásque preces de more funderent, iis précibus haud immérito refértur accépta. Quod quidem cum étiam Gregórius tértius décimus testátus esset; ut pro tam singulári benefício beátæ Vírgini sub appellatióne Rosárii perénnes grátiæ ubíque terrárum haberéntur, in ecclésiis ómnibus, in quibus altáre Rosárii foret, Offícium, ritu dúplici majóri, perpétuo de eo celebrándum indíxit; alíique Pontífices Rosárium recitántibus ejusdémque Rosárii sodalitátibus indulgéntias pene innúmeras concessére.

℟. Déxtera tua magnificáta est in fortitúdine, déxtera tua confrégit inimícos : * Submérsi sunt in aquis vehementíbus, et opéruit eos mare. ℣. Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros. — Submérsi.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

CLemens vero undécimus, ánimo réputans insígnem páriter victóriam, anno millésimo septingentésimo décimo sexto in Hungáriæ regno a Cárolo sexto in imperatórem Romanórum elécto de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contigísse quo festum Dedicatiónis sanctæ Maríæ ad Nives celebrarétur, atque eódem ferme témpore quo sacratíssimi Rosárii confrátres públicam solemnémque supplicatiónem in alma Urbe, ingénti pópuli concúrsu magnáque religióne, peragéntes, férvidas ad Deum preces pro Turcárum depressióne fúnderent ac poténtem opem Deíparæ Vírginis in auxílium Christianórum humíliter implorárent; eam ob

rem, victóriam illam, nec non liberátam paulo post eorúmdem Turcárum obsidióne Corcyrénsem ínsulam, ejúsdem beátæ Vírginis patrocínio pie cénsuit adscribéndam. Quam ob rem ut hujus quoque tam insígnis benefícii perénnis semper et memória exstáret et grátia, sacratíssimi Rosárii festum eódem ritu celebrándum ad Ecclésiam univérsam exténdit. Hæc ómnia Benedíctus décimus tértius in Breviário Románo appóni jussit. Leo autem tértius décimus in turbulentíssimis Ecclésiæ tempóribus, diúque preméntium malórum sæva tempestáte, cunctos in orbe fidéles, iterátis apostólicis lítteris ad Mariális Rosárii, præsértim per Octóbrem mensem, frequéntiam veheménter incéndit, aucto quoque ánnui festi solemnitátis ritu, additáque litaníis Lauretánis Regínæ sacratíssimi Rosárii invocatióne, et Offício de eádem solemnitáte próprio Ecclésiæ univérsæ concésso. Sanctíssimam ergo Dei Genitrícem cultu hoc eídem gratíssimo júgiter venerémur; ut, quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hostes profligáre dedit ac pérdere, inférnos páriter superáre concédat.

℟. Signum magnum appáruit in cælo : Múlier amícta sole, et luna sub pédibus ejus, * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. ℣. Dábitur cápiti tuo augméntum gratiárum et coróna ínclyta próteget te. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Apprehéndit * Pilátus Jesum, et flagellávit.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremíscе coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit.

Ant. Mílites plecténtes corónam * de spinis, imposuérunt super caput ejus.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt super caput ejus.

Ant. Crucis impérium * super húmerum ejus : regnávit a ligno Deus.

Psalmus 97

CAntáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israel.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent.

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Crucis impérium super húmerum ejus : regnávit a ligno Deus.

℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

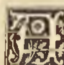
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 1, 26-38

In illo témpore : Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilǽæ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Sermo de S. Maria

D commendatiónem grátiæ suæ et ad destructiónem humánæ sapiéntiæ, Deus de fémina sed vírgine dignátus est carnem assúmere, ut símilem símili rédderet, contrárium contrário curáret, pestíferam spinam évelleret, peccáti chirógraphum potentíssime deléret. Heva spina fuit; María rosa éxstitit. Heva spina, vulnerándo; María rosa, ómnium afféctus mulcéndo. Heva spina, infígens ómnibus mortem; María rosa, reddens salutíferam ómnibus sortem. María rosa fuit cándida per virginitátem, rubicúnda per caritátem; cándida carne, rubicúnda mente; cándida virtútem sectándo, rubicúnda vítia calcándo; cándida afféctum purificándo, rubicúnda carnem mortificándo; cándida Deum diligéndo, rubicúnda próximo compatiéndo.

℟. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris, * Et flores mei fructus honóris et honestátis. ℣. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris et agnitiónis, et sanctæ spei. — Et.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viii Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

Sermo de Aquæductu

Verbum caro factum est, et hábitat jam in nobis. Hábitat in memória nostra, hábitat in cogitatióne, quia usque ad ipsam descéndit imaginatiónem. Quonam modo, inquis? Nimírum jacens in præsépio, in virgináli grémio cubans, in monte prædicans, in oratióne pernóctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos et in inférno ímperans, seu étiam tértia die resúrgens, et Apóstolis loca clavórum, victóriæ signa, demónstrans, novíssime coram eis cæli secréta conscéndens. Quid horum non vere, non pie, non sancte cogitátur? ¶ Quidquid horum cógito, Deum cógito; et per ómnia, est Deus meus. Hæc ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis; quóniam in hujuscémodi núcleis virga sacerdotális copiósa prodúxit, quam, in supérnis háuriens, ubérius nobis María refúdit. In supérnis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscépit.

℟. Surge, própera, amíca mea; jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit, * Flores apparuérunt in terra nostra. ℣. Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum suum. — Flores. Glória Patri. Flores.

Pro S. Marco Papa et Conf.
Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Marcus, Románus, Constantíno Magno imperatóre Póntifex, instítuit ut epíscopus Ostiénsis, a quo Románus Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ basílicas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína; quas Constantínus, auctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in pontificátu menses octo,

sepultúsque est in cœmetério Balbínæ.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Lætáre, * Virgo Mater; surréxit Christus de sepúlcro.

Psalmi de Dominica.

2 Ascéndit Deus * in jubilatióne, et Dóminus in voce tubæ.
3 Spíritus Dómini * replévit orbem terrárum.
4 Assúmpta est * María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum, allelúja.
5 Exaltáta est * Virgo María super choros Angelórum, et in cápite ejus coróna stellárum duódecim.

Capitulum

Eccli. 24, 25 et 39, 17

IN me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum, fructificávi.

Hymnus

JAM morte, victor, óbruta,
Ab ínferis Christus redit,
Fractísque culpæ vínculis,
Cæli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus
Ascéndit ad cæléstia,
Dextræque Patris ássidet
Consors Patérnæ glóriæ.

Quem jam suis promíserat,
Sanctum datúrus Spíritum,
Linguis amóris ígneis
Mæstis alúmnis ímpluit.

Solúta carnis póndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta cæli júbilo
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almæ paréntis vérticem :
Throno propínqua Fílii
Cunctis creátis ímperat.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam fecit in tabernáculo suo.

Ad Bened. Ant. Solemnitátem hodiérnam * sacratíssimi Rosárii Genitrícis Dei Maríæ devóte celebrémus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Oratio

DEus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit : concéde, quæsumus; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário

recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Marci Papæ et Conf. :

Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Marcum Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. (Per Dóminum.)

Deinde item ad Laudes tantum Com. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.
℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

SAnctórum Mártyrum tuórum nos, Dómine, Sérgii, Bacchi, Marcélli et Apuléji beáta mérita prosequántur : et tuo semper fáciant amóre fervéntes. Per Dóminum.

AD TERTIAM

Capit. In me grátia, ut supra.

℟. br. Sancta Dei Génitrix, * Semper Virgo María. Sancta. ℣. Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum. Semper. Glória Patri. Sancta.
℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 39, 19

FLoréte flores quasi lílium et date odórem et frondéte in grátiam; collaudáte cánticum et benedícite Dóminum in opéribus suis.

℟. br. Post partum, Virgo, * Invioláta permansísti. Post partum. ℣. Dei Génitrix, intercéde pro nobis. Invioláta permansísti. Glória Patri. Post partum.
℣. Speciósa facta es et suávis. ℟. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 17-18

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho.

℟. br. Speciósa facta es * Et suávis. Speciósa. ℣. In delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. Et suávis. Glória Patri. Speciósa.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. Et habitáre eam fecit in tabernáculo suo.

Oratio

Deus, cujus Unigénitus per vitam, mortem et resurrectiónem suam nobis salútis ætérnæ præmia comparávit : concéde, quæsumus; ut, hæc mystéria sacratíssimo beátæ Maríæ Vírginis Rosário recoléntes, et imitémur quod cóntinent, et quod promíttunt, assequámur. Per eúmdem Dóminum.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Quæ est ista, * speciósa sicut colúmba, quasi rosa plantáta super rivos aquárum?

2 Virgo potens, * sicut turris David : mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

3 Ave, María, * grátia plena; Dóminus tecum : benedícta tu in muliéribus.

4 Benedíxit te Dóminus * in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimícos nostros.

5 Vidérunt eam * fíliæ Sion vernántem in flóribus rosárum, et beatíssimam prædicavérunt.

Capitulum
Eccli. 24, 25 et 30, 17

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Ego, quasi rosa plantáta super rivos aquárum, fructificávi.

Hymnus

Te gestiéntem gáudiis,
Te sáuciam dolóribus,
Te jugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus.

Ave, redúndans gáudio
Dum cóncipis, dum vísitas;
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium.

Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas crucémque Fílii
Perpéssa, princeps Mártyrum.

Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Parácliti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Veníte, gentes, cárpite
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclytæ
Matri corónas néctite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Regína sacratíssimi Rosárii, ora pro nobis. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sacratíssimi Rosárii solemnitátem.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 8 Octobris

S. Birgittæ

Viduæ [149]

Duplex

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Dómine, Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cæléstia revelásti : ipsíus pia intercessióne da nobis fámulis tuis; in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Irgítta, in Suécia illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis, post audítum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce, recénti sánguine perfúsum, vidit, et de eádem passióne secum loquéntem. Quo ex témpore in ejúsdem meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrimis cogitáre deínceps numquam posset.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et. Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Ulfóni, Neríciæ príncipi, in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis offícia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne píissima; paupéribus, et máxime infírmis, domo ad id

múneris dicáta, inserviébat quam diligentíssime, illórum pedes sólita laváre et osculári. Cum autem una cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlcrum visitáverant, et Atrébati Ulfo gráviter ægrotáret, sanctus Dionýsius Birgíttæ noctu appáruit, et de maríti salúte alíísque de rebus, quæ futúræ erant, præmónuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Viro Cisterciénsi mónacho facto et paulo post defúncto, Birgítta, audíta Christi voce in somnis, arctiórem vitæ formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanénse sub régula sancti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, instítuit. Romam Dei jussu venit, ubi plúrimos ad amórem divínum veheménter accéndit. Inde Jerosólymam pétiit, et íterum Romam. Qua ex peregrinatióne cum in febrim incidísset, grávibus per annum íntegrum afflictáta morbis, cumuláta méritis, prænuntiáto mortis die, migrávit in cælum. Corpus ejus ad Vastanénse monastérium translátum est; et miráculis illústrem Bonifátius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Birgítta, in Suécia illústribus et piis paréntibus orta, sanctíssime vixit. In passiónis Domínicæ meditatióne ita afficiebátur, ut de ea sine lácrimis cogitáre non posset. Ulfóni, Neríciæ príncipi, in matrimónium trádita, virum ipsum ad pietátis offícia, tum óptimis exémplis, tum efficácibus verbis adhortáta est. In filiórum educatióne piíssima, paupéribus et infírmis inserviébat. Viro Cisterciénsi mónacho facto et paulo post defúncto, Birgítta arctiórem vitæ formam est aggréssa. Cui deínde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanénse sub régula sancti Salvatóris instítuit, Jerosólymam, devotiónis causa pétiit. Tandem Romæ, grávibus per annum íntegrum afflictáta morbis, migrávit in cælum. Ipsam, miráculis illústrem, Bonifátius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Noct. Homilia in Ev. Símile est regnum cælórum, de Communi non Virg. [159]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Oratio

Dómine, Deus noster, qui beátæ Birgíttæ per Fílium tuum unigénitum secréta cæléstia revelásti; ipsíus pia intercessióne da nobis, fámulis tuis; in revelatióne sempitérnæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúmdem Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 9 Octobris

S. Joannis Leonardi

Confessoris [104] Duplex "

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Simil ábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirabíliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua famíliam congregásti : da nobis fámulis tuis; ita ejus institútis profícere, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa et Oratio Dómine, Deus noster, ut supra.

Deinde Ss. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii Mm. :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Deus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártyrem tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Joannes Leonárdi, in óppido Décimi, non longe a Lucénsi urbe, piis et honéstis ortus paréntibus, jam inde a prima ætáte, solitúdinis et precatiónis amóre, grave quiddam ac matúrum præsétulit. Annos natus vigínti sex a Deo vocátus ad ecclesiásticæ milítiæ nomen dandum, sæculáribus curis íllico núntium remísit. Ac primo inter púeros latínæ linguæ rudiméntis instrúctus, deínde in lítteris et philosóphicis ac theológicis disciplínis ádeo profécit, ut vix acto quadriénnio ad sacerdótium ex obediéntia promótus fúerit. Mox áliquot nactus bonæ índolis nóbiles júvenes, cum eos ad virtútis perfectiónem sédulo exercuísset, insequénti anno Congregatiónem instítuit Clericórum Regulárium, quam a Matre Dei, ob incénsum erga ipsam suæ devotiónis afféctum, nuncupávit. Horum cura et zelo tanta peráctá est animórum commutátio, ut cum in Lucénsi república, hæreticórum præsértim perfidiósis ártibus, ardérent cívium ódia, profligatíque essent mores, brevi témpore primæva Christianórum píetas ibídem revixísse viderétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Tam salutárium óperum causa íncidit Joánnes in acérrimas insectatiónes hóminum nequam, qui recens coáctam famíliam

pérdere omni ope conáti sunt. Sed vir Dei, æquo ánimo libénter ómnia ferens, impetráta a Summo Pontífice Gregório decimotértio suæ Congregatiónis confirmatióne, apostólici sui labóris fructus constánter servávit. In árduis negótiis componéndis multi epíscopi eo consiliário et adjutóre usi sunt, et vel ipse Románus Póntifex eum delegávit ad intricáta litígia diriménda, et ad religiósas famílias reformándas. Sancto Josépho Calasánctio, ejúsque pene collápsæ societáti, præsto fuit. Haud levem quoque impéndit óperam negótiis nosocomíi sancti Spíritus in Sáxia, et moniálibus oblátis sanctæ Francíscæ Románæ excoléndis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríicam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Gráviter dolens, gentes ádeo plúrimas remótis in regiónibus luce Evangélii carére, inflammabátur desidério migrándi in illas oras ad lumen veræ religiónis effundéndum. At cum intellexísset a sancto Philíppo Nério, a quo verus reformátor dicebátur, se suámque Congregatiónem ad instituéndos Itáliæ pópulos destinári, divínæ acquiévit voluntáti; mínime tamen abstínuit quin, si áliquam infidélibus opem afférre posset, experirétur. Hinc ínitis consíliis cum piíssimo præsule Vives, cœtum instítuit presbyterórum, quibus propósitum esset idóneos informáre adolescéntes, in díssitas regiónes subínde mitténdos ad fidem propagándam. Quare mérito véluti auctor censétur præclaríssimi illíus institúti, quod summórum Pontíficum ópera amplificátum, proferéndæ per univérsum orbem cathólicæ fídei mirabíliter insérvit. Plura ópera de re sacra et moráli conscrípsit, cuívis hóminum conditióni accommodatíssima. Dénique a sacro ministério numquam defíciens, in cínere et cilício ad Dóminum migrávit Romæ, die nona octóbris, anno millésimo sexcentésimo nono, ætátis sexagésimo sexto. Quem sanctitátis et miráculis illústrem Pius nonus Póntifex Máximus Beatórum fastis accénsuit. Pius vero undécimus, anno millésimo nongentésimo tri-

gésimo octávo, die solémni Paschæ, inter Sanctos adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

JOánnes Leonárdi non longe a Lucénsi urbe ortus, a prima ætáte grave quiddam ac matúrum præsétulit. Annos natus vigínti sex a Deo vocátus ad ecclesiásticæ milítiæ nomen dandum, primum inter púeros latínæ linguæ rudiméntis instrúctus, in lítteris et philosóphicis ac theológicis disciplínis ádeo profécit ut vix acto quadriénnio ad sacerdótium ex obediéntia promótus fúerit. Congregatiónem instítuit Clericórum Regulárium a Matre Dei, quorum cura et zelo in Lucénsi república magna animórum commutátio perácta est. Hinc in acérrimas hóminum nequam insectatiónes incídit, sed, æquo ánimo ómnia libénter ferens, a Gregório decimotértio suæ Congregatiónis confirmatiónem impetrávit. Gráviter dolens gentes plúrimas remótis in regiónibus luce Evangélica carére, consíliis inítis cum piíssimo præsule Vives, cœtum instítuit presbyterórum, quibus propósitum esset idóneos informáre adolescéntes, in díssitas regiónes subínde mitténdos ad fidem propagándam. A sacro ministério numquam defíciens, in cínere et cilício ad Dóminum migrávit Romæ, die nona octóbris, anno millésimo sexcentésimo nono, et a Pio undécimo Sanctórum fastis adscríptus est.
Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Designávit Dóminus, de Communi Evangelistarum, cum Responsoriis de Communi Confessoris non Pontificis. [27]

Pro Ss. Dionysio Ep., Rustico et Eleutherio Mm.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

DIonýsius Atheniénsis, unus ex Areopagítis judícibus, cum adhuc in gentilitátis erróre versarétur, eo die, quo Christus Dóminus Cruci affíxus est, solem præter natúram defecísse animadvértens, exclamásse tráditur : Aut Deus natúræ pátitur, aut mundi máchina dissólvitur. Cum autem Paulus Apóstolus in Areopágo Christum annuntiásset, Dionýsius fidem christiánam ampléxus, ab eódem Apóstolo Atheniénsium Ecclésiæ præféctus est. Póstea, ut tráditur, Romam véniens, et a Cleménte Pontífice missus in Gálliam, Lutétiam usque Parisiórum, cum Rústico præsbýtero et Eleuthério diácono, Evangélium prædicávit. Ibi omnes, quod Christum prædicárent, a Fescénnio præfécto apprehénsi, váriis torméntis cruciántur, et demum secúri feriúntur séptimo idus Octóbris.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Joánnem Confessórem tuum ad fidem in géntibus propagándam mirabíliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam in Ecclésia tua famíliam congregásti : da nobis fámulis tuis; ita ejus institútis profícere, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Martyrum :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.
℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

DEus, qui hodiérna die beátum Dionýsium, Mártyrum tuum atque Pontíficem, virtúte constántiæ in passióne roborásti, quique illi, ad prædicándum Géntibus glóriam tuam, Rústicum et Eleuthérium sociáre dignátus es : tríbue nobis, quæsumus; eórum imitatióne, pro amóre tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commem. sequentis.

Die 10 Octobris

S. Francisci Borgiæ

Confessoris [104]

Semiduplex (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Domine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar et præmium : quæsumus; ut, sicut beátum Francíscum in terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consórtes : Qui vivis et regnas.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Franciscus, Gándiæ dux quartus, Joánne Bórgia et Joánna Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, post puerílem ætátem inter doméstícos mira innocéntia et pietáte transáctam, in aula primum Cároli quinti cæsaris, mox in Cataláuniæ administratióne, admirabílior fuit christiánæ virtútis et vitæ austerióris exémplis. Ad Granaténse sepúlcrum Isabéllam imperatrícem cum detulísset, in ejus vultu, fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus, cum primum licéret, abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut, inter negotiórum turbas, religiósæ perfectiónis simíllimam imáginem réferens, miráculum príncipum appellarétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Mortua Eleonóra de Castro cónjuge, ingréssus est Societátem Jesu, ut in ea latéret secúrius et præclúderet dignitátibus áditum, interpósita voti religióne; dignus, quem et viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti, et Cárolus quintus ipse in abdicándo império hortatórem sibi aut ducem exstitísse non diffiterétur. In eo arctióris vitæ stúdio Francíscus jejúniis, caténis férreis, aspérrimo cilício, cruéntis longísque verberatiónibus, somno brevíssimo, corpus ad extrémam usque máciem redégit, nullis prætérea parcens labóribus ad sui victóriam et ad salútem animárum. Tot ítaque instrúctus virtútibus, a sancto Ignátio primum generális commissárius in Hispániis, nec multo post præpósitus generális tértius a Societáte univérsa, licet invítus, elígitur. Quo in múnere princípibus ac summis Pontifícibus prudéntia ac morum sanctitáte appríme carus, præter complúra vel cóndita vel aucta ubíque domicília, sócios in regnum Polóniæ, in ínsulas Océani, in Mexicánam et Peruánam províncias invéxit; missis quoque in álias regiónes apostólicis viris, qui prædicatióne, sudóribus, sánguine fidem cathólicam Románam propagárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

De se ita demísse sentiébat, ut peccatóris nomen sibi próprium fáceret. Románam púrpuram, a summis Pontifícibus sæpius oblátam, invícta humilitátis constántia recusávit. Vérrere sordes, emendicáre victum ostiátim, ægris ministráre in nosocomíis, mundi ac sui contémptor, in delíciis hábuit. Síngulis diébus multas continénter horas, frequénter octo, quandóque decem, dabat cæléstium contemplatióni. Cénties quotídie de genu Deum adorábat. Numquam a sacrificándo abstínuit, prodebátque sese divínus quo æstuábat ardor, ejus vultu, sacram Hóstiam offeréntis aut concionántis, intérdum radiánte. Sanctíssimum Christi corpus in Eucharístia latens ubi asservarétur, instínctu cælésti sentiébat. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcas christiános príncipes, legáto comes ádditus a beáto Pio quinto, árduum iter, fractis jam pene víribus, suscépit ex obediéntia; in qua et vitæ cursum Romæ, ut optárat, felíciter consummávit, anno ætátis suæ sexagésimo secúndo, sa-

lútis vero millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, vir sanctus, a Gregório décimo tértio fidélis admínister appellátus; demum a Cleménte décimo, plúribus magnísque clarus miráculis, in Sanctórum númerum est adscríptus.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

FRancíscus, Gándiæ dux quartus, in aula Cároli quinti cæsaris, vitæ integritáte primum cláruit. Ad Granaténse vero sepúlcrum Isabéllam imperatrícem cum detulísset, in ejus vultu, fœde commutáto, mortálium ómnium caducitátem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus abjéctis, regum Regi única inserviéndi. Mórtua ígitur Eleonóra de Castro cónjuge, Societáti Jesu nomen dedit. A sancto Ignátio generális commissárius in Hispániis factus, paulo post præpósitus generális tértius a Societáte univérsa, licet invítus, elígitur. Cardináli Alexandríno, ad conjungéndos contra Turcas christiános príncipes, legáto comes a beáto Pio Papa quinto ádditus, cum árduum iter suscepísset ex obediéntia, vitæ tamen cursum Romæ, ut optárat, felíciter consummávit, anno salútis millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A Cleménte décimo in Sanctórum númerum est adscríptus.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Ecce nos relíquimus, de Communi Abbatum 1 loco. [124]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DOmine Jesu Christe, veræ humilitátis et exémplar et præmium : quæsumus; ut, sicut beátum Francíscum in terréni honóris contémptu imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitatiónis et glóriæ tríbuas esse consórtes : Qui vivis.

Vesperæ de sequenti sine Commemoratione præcedentis.

DIE 11 OCTOBRIS

Maternitatis B. M. V.

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Festorum B. Mariæ Virginis [202] præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Beáta es, * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

2 Genuísti * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3 Cum essem párvula, * plácui Altíssimo et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

4 Benedícta fília * tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam

Capit. Eccli. 24, 12-13

QUI creávit me, requiévit in tabernáculo meo : et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Montra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Cum jucunditáte * Maternitátem beátæ Maríæ semper Vírginis celebrémus.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Matérnitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo; ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

Oratio

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis celebrémus : * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Ps. Veníte, exsultémus.3

Hymnus

Cælo Redémptor prætulit
Felícis alvum Vírginis,
Ubi futúra víctima
Mortále corpus índuit.

Hæc Virgo nobis édidit
Nostræ salútis áuspicem,
Qui nos redémit sánguine,
Pœnas crucémque pértulit.

Spes læta nostro e péctore
Pellat timóres ánxios :
Hæc quippe nostras lácrymas,
Precésque defert Fílio.

Voces Paréntis éxcipit,
Votísque Natus ánnuit :
Hanc quisque semper díligat,
Rebúsque in arctis ínvocet.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Sit Trinitáti glória,
Quæ Matris intáctum sinum
Ditávit almo gérmine,
Laus sit per omne sæculum. Amen.

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i — Cap. 24, 5-23

Ego ex ore Altíssimi prodívi primogénita ante omnem creatúram : ego feci in cælis ut orirétur lumen indefíciens, et sicut nébula texi omnem terram : ego in altíssimis habitávi, et thronus meus in colúmna

nubis. Gyrum cæli circuívi sola, et profúndum abýssi penetrávi, in flúctibus maris ambulávi, et in omni terra steti : et in omni pópulo, et in omni gente primátum hábui : et ómnium excelléntium et humílium corda virtúte calcávi : et in his ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor.

℟. Felix es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Ex qua ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, per quem salváti et redémpti sumus. ℣. Maternitátem beátæ Maríæ Vírginis cum gáudio celebrémus. — Ex.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium : et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab inítio, et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. Sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris : * Qui cælum terrámque regit, in tua se clausit víscera factus homo. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Qui.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris : et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatiónem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris, et grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

℟. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas :

* Speciósa facta es, et suávis in delíciis tuis sancta Dei Génitrix. ℣. Séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Maternitátem. — Speciósa. Glória Patri. Speciósa.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ

Sermo 1 de Nativ. Domini

Lectio iv

Virgo régia Davídicæ stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda fetu, divínam humanámque prolem prius conciperet mente, quam córpore : et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu Sancto, collóquio dídicit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptiónis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta fecúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum ígitur Dei Fílius, qui in princípio erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

℟. Gloriósæ Vírginis Maríæ Maternitátem digníssimam recolámus : * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ, Angelo nuntiánte, concépit Salvatórem mundi. ℣. Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitáte mirábilis Genitrícis Dei. — Cujus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Sermo 2 de Nativ. Domini

Ingréditur hæc ínfima Jesus Christus Dóminus noster de cæli sede descéndens, et a Patérna glória non recédens, novo órdine, nova nativitáte generátus. Novo órdine, quia invisíbilis in suis, visíbilis factus est in nostris : incomprehensíbilis vóluit comprehéndi, ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitáte génitus est : concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria, quia futúrum hóminum Salvatórem talis ortus decébat, qui et in se habéret humánæ substántiæ natúram, et humánæ carnis inquinaménta nescíret. Orígo dissímilis, sed natúra consímilis : humáno usu et consuetúdine, quod crédimus, caret; sed divína potestáte subníxum est, quod Virgo concéperit, Virgo pepérerit, Virgo permánserit.

℟. Benedícta fília tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus. * Sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo. ℣. Nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos, sancta Dei Génitrix. — Sola.

Bened. Ignem sui amóris.

Ex Actis Pii Papæ undécimi

Lectio vi

Quum anno millésimo nongentésimo trigésimo primo, univérso orbe cathólico plaudénte, solémnia celebraréntur expléti sæculi décimi quinti, postquam in Ephesína sýnodo beáta María Virgo, de qua natus est Jesus, contra Nestórii hæresim Mater Dei a Pátribus, Cælestíno Papa præeúnte, conclamáta est, Summus Póntifex Pius undécimus faustíssimi evéntus memóriam, perénni suæ pietátis testimónio perpetuándam vóluit. Itaque quod jam in urbe exstábat nóbile Ephesínæ proclamatiónis monuméntum, triumphálem arcum in Basílica sanctæ Maríæ Majóris in Exquíliis, a decessóre suo Xysto tértio mirábili ópere musívo ornátum, témporis injúria fatiscéntem fœliciter restituéndum una cum ala transvérsa Basílicæ munificéntia sua curávit. Lítteris vero encýclicis Œcuménici Concílii Ephesíni genuínis lineaméntis descríptis, ineffábile divínæ Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis privilégium pie copioséque illustrávit, ut tam excélsi mystérii doctrína áltius fidélium ánimis insidéret. Insimul autem benedíctam inter omnes mulíeres, Maríam Matrem Dei Nazarenámque Famíliam nobilíssimum præ ómnibus exémplum propósuit imitándum tum dignitátis ac sanctitúdinis casti connúbii tum educatiónis juventúti sancte tradéndæ. Demum ut neque litúrgicum deésset monuméntum jussit ut festum divínæ Maternitátis beátæ Maríæ Vírginis cum Missa et Offício própriis die undécima Octóbris sub ritu dúplici secúndæ classis

quotánnis ab univérsa Ecclésia celebrarétur.

℞. Benedícta tu inter mulíeres, et benedíctus fructus ventris tui : * Unde hoc mihi, ut véniat Mater Dómini mei ad me? ℣. Respéxit humilitátem ancíllæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. — Unde. Glória Patri. Unde.

In III Nocturno

℣. Fecit mihi magna, qui potens est. ℞. Misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

Pater. Absol. A vínculis.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 2, 43-52

IN illo témpore : Cum redírent, remánsit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognovérunt paréntes ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis

Homil. 1 de Laud. Virg. Matris

Eum et Dóminum Angelórum María suum Fílium appéllat, dicens : Fili, quid fecísti nobis sic? Quis hoc áudeat Angelórum? Súfficit eis, et pro magno habent, quod, cum sint spíritus ex conditióne, ex grátia facti sint et vocáti Angeli, testánte David : Qui facit Angelos suos spíritus. María vero matrem se agnóscens, majestátem illam, cui illi cum reveréntia sérviunt, cum fidúcia suum núncupat fílium : nec dedignátur nuncupári Deus, quod esse dignátus est. Nam paulo post subdit Evangelísta : Et erat súbditus illis. Quis? quibus? Deus homínibus. Deus, inquam, cui Angeli súbditi sunt, cui Principátus et Potestátes obédiunt, súbditus erat Maríæ.

℞. Beáta es Virgo María Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino; perfécta sunt in te, quæ dicta sunt tibi : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. — Proptérea.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

MIráre utrúmlibet, et élige quod ámplius miréris, sive Fílii beniníssimam dignatiónem, sive Matris excellentíssimam dignitátem. Utrímque stupor, utrímque miráculum. Et quod Deus féminæ obtémperet, humílitas absque exémplo : et quod Deo fémina princi-

pétur, sublímitas sine sócio. In láudibus Vírginum singuláriter cánitur, quod sequúntur Agnum quocúmque íerit. Quibus ergo láudibus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce, homo, obedíre, disce, terra, subdi, disce, pulvis, obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta : Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce, supérbe cinis : Deus se humíliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu dominári géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

℞. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo : * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

FElix María, cui nec humílitas défuit, nec virgínitas! Et quidem singuláris virgínitas, quam non temerávit sed honorávit fecúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fecúnda virgínitas : et incomparábilis prorsus fecúnditas, quam virgínitas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero si non hæsitas in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stupénda sit fecúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas : sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas? Nisi quod indubitánter horum síngulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabíliter excelléntius est atque felícius ómnia percepísse, quam áliqua. Et quid mirum si Deus, qui mirábilis cérnitur, et légitur in Sanctis suis, mirabiliórem se exhíbuit in Matre sua? Venerámini ergo, cónjuges, in carne corruptíbili carnis integritátem : vos, sacræ vírgines, in Vírgine fecunditátem. Imitámini, omnes hómines, Dei Matris humilitátem. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Beáta es * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

Psalmi de Dominica.

2 Genuísti * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

3 Cum essem párvula, * plácui Altíssimo et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

4 Benedícta fília * tu a Dómino, quia per te fructum vitæ communicávimus.

5 Vidérunt eam * fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam.

Capit. Eccli. 24, 12-13

QUI creávit me, requiévit in tabernáculo meo : et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in eléctis meis mitte radíces.

Hymnus

TE Mater alma Núminis
Orámus omnes súpplices,
A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum genus
Primi paréntis crímine,
Ad ínclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris :
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Germinávit radix Jesse, orta est stella ex Jacob. ℟. Virgo péperit Salvatórem, te laudámus Deus noster.

Ad Bened. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam admirábilem Maternitátem.

Oratio

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis, ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Horas, Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Beáta es * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

In ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine.

AD TERTIAM

Ant. Genuísti * qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

Capit. Qui creávit, ut supra.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut supra in primis Vesperis p. 651, præter sequentia :

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Matérnitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo; ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster.

Die 13 Octobris

S. Eduardi

Regis, Conf. [104]
Semiduplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Deus, qui beátum regem Eduárdum, Confessórem tuum, æternitátis glória coronásti : fac nos, quǽsumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cælis. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Eduárdus, cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi Regis et Mártyris, Anglo-Sáxonum regum últimus, quem futúrum regem Brithuáldo viro sanctíssimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit, decénnis a Danis Angliam vastántibus quæsítus ad necem, exsuláre cógitur apud avúnculum, Normánniæ ducem. Ubi in médiis vitiórum illécebris talem se exhíbuit integritáte vitæ morúmque innocéntia, ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo vel tum mira píetas in Deum ac res divínas, fuítque ingénio mitíssimo atque ab omni dominándi cupiditáte alièno. Cujus ea vox fertur, Malle se regno carére, quod sine cæde et sánguine obtinéri non possit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Exstínctis mox tyránnis qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam. Ubi, summis ómnium votis et gratulatióne, regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, a sacris exórsus ac Divórum templis, quorum ália a fundaméntis eréxit, ália refécit auxítque redítibus ac privilégiis; in eam curam potíssimum inténtus, ut reflorésceret collápsa relígio. Ab aulæ procéribus compúlsum ad núptias, constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor et fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit, blando vultu et divína luce fulgéntem. Ob profúsam caritátem, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur, numquam lætior quam cum régios thesáuros exhausísset in páuperes.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Prophetíæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cǽlitus prævídit; et illud in primis memorábile, quod Sweyni Danórum regis in mare demérsi, mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscénderet, eódem quo áccidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelístam mirífice cóluit, nihil cuíquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánulum porréxit; quem Divus non ita multo post Eduárdo remísit, una cum núntio secutúræ mortis. Quare rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Evangelísta prædícto die piíssime óbiit, Nonis vidélicet Januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto. Quem sequénti sǽculo Alexánder Papa tértius, miráculis clarum, Sanctórum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus Offício público per univérsam Ecclésiam eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu sex et trigínta translátum ejus corpus, incorrúptum et suávem spirans odórem, repértum est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Eduárdus, cognoménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi Regis et Mártyris, Anglo-Sáxonum regum últimus, decénnis a Danis Angliam vastántibus quæsítus ad necem, exsuláre cógitur apud avúnculum, Normánniæ ducem, ubi morum innocéntia ómnibus admiratióni fuit. Exstínctis mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam, ubi ad hostílium

irárum deléndа vestígia totum se convértit, a sacris exórsus templis. Prophetíæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cælitus prævídit. Joánnem Evangelístam mirífice cóluit. Ipso ab Evangelísta prædícto die piíssime óbiit, Nonis vidélicet Januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto. Quem Alexánder Papa tértius Sanctórum fastis adscrípsit. Te Deum.

In III Noct. Homilia in Ev. Sint lumbi vestri, de Comm. Conf. non Pont. 1 loco. [113]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui

Oratio

Deus, qui beátum regem Eduárdum, Confessórem tuum, æternitátis glória coronásti : fac nos, quæsumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnáre possímus in cælis. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 14 Octobris

S. Callisti I

Papæ et Mart. [34]

Duplex

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere : ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu

℣. Justum et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Callístus, Románus, præfuit Ecclésiæ, Antoníno Heliogábalo imperatóre. Constítuit quátuor anni Tempora, quibus jejúnium, ex apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt; unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Ejúsdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii Presbýteri et Mártyris corpus, jactátum in Tíberim, conquíri diligénter curávit, et, invéntum, honoríﬁce sepelívit. Palmátium consulári, Simplícium senatória dignitáte illústres, Felícem et Blandam, qui deinde omnes martýrium subiére, cum baptísmo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum mílitem, ulcéribus plenum, admirabíliter sanitáti restitútum, Christo adjúnxit; pro quo idem, recens adhuc a fide suscépta, plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Sedit Callístus annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatiónibus quinque, mense Decémbri, creávit presbýteros séxdecim, diáconos quátuor, epíscopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes præceps jactus in púteum, atque ita martýrio coronátus sub Alexándro imperatóre, illátus est in cœmetérium Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, ab ipso ædificátam, delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus

pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. Glória Patri. Et.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

CAllístus, Románus, præfuit Ecclésiæ, Antoníno Heliogábalo imperatóre. Constítuit quátuor anni Témpora, quibus jejúnium, ex apostólica traditióne accéptum, ab ómnibus servarétur. Ædificávit basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdótes et Mártyres sepúlti sunt; unde ab eo Callísti cœmetérium appellátur. Sedit annos quinque, mensem unum, dies duódecim. Post longam famem crebrásque verberatiónes præceps jactus in púteum, martýrio coronátur sub Alexándro imperatóre, et sepúltus est in cœmetério Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, prídie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in basílicam sanctæ Maríæ trans Tíberim delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Comm. unius aut plurium Summorum Pontificum. [30]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

DEus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte defícere : ad amórem tuum nos misericórditer per Sanctórum tuórum exémpla restáura. Per Dóminum.

Vésperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 15 Octobris

S. Teresiæ Virg. [129]

Duplex

IN I VESPERIS

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

REgis supérni núntia,
Domum patérnam déseris,

Terris, Terésa, bárbaris
Christum datúra aut sánguinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior :
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne líbera.

* Sit laus Patri cum Fílio
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque, sancta Trínitas,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

In I Vesperis ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In II Vesperis ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus et Oratio Deus, qui nos, ut supra.

AD MATUTIUUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Regis supérni, ut supra. 664

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

TEresia Virgo, nata est Abulæ in Hispánia paréntibus tum génere tum pietáte præcláris. Ab iis divíni timóris lacte educáta, admirándum futúræ sanctitátis in tenérrima adhuc ætáte spécimen dedit. Nam cum sanctórum Mártyrum acta perlégeret, ádeo in ejus meditatióne Sancti Spíritus ignis exársit, ut, domo aufúgiens, in Africam trajíceret, ubi vitam pro glória Jesu Christi et animárum salúte profúnderet. A pátruo revocáta, ardens martýrii desidérium eleemósynis aliísque piis opéribus compensávit, júgi-

bus lácrimis deplórans óptimam sibi sortem fuísse præréptam. Mórtua matre, cum a beatíssima Vírgine péteret, ut se matrem esse monstráret, pii voti compos effécta est; semper períndе ac fília patrocínio Deíparæ pérfruens. Vigésimum ætátis annum agens, ad moniáles sanctæ Maríæ de Monte Carmélo se cóntulit. Ibi, per duodevigínti annos gravíssimis morbis et váriis tentatiónibus vexáta, constantíssime méruit in castris christiánæ pœniténtiæ, nullo refécta pábulo cæléstium eárum consolatiónum, quibus solet étiam in terris sánctitas abundáre.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Angélicis ditáta virtútibus, non modo própriam, sed públicam étiam salútem sollícita caritáte curávit. Quare severiórem véterum Carmelitárum régulam, Deo afflánte et Pio quarto approbánte, primum muliéribus, deínde viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consílio omnípotens miseréntis Dómini benedíctio; nam duo supra trigínta monastéria inops virgo pótuit ædificáre, ómnibus humánis destitúta auxíliis, quinímmo adversántibus plerúmque sǽculi princípibus. Infidélium et hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrimis, atque, ad placándam divínæ ultiónis iram, voluntários próprii córporis cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum ignito jáculo sibi præcórdia transverberántem, et audíerit Christum, data déxtera, dicéntem sibi : Deínceps, ut vera sponsa, meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emísit efficiéndi semper quidquid perféctius esse intellígeret. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Cum autem assídua éderet exémpla virtútum, tam ánxio castigándi córporis desidério æstuábat, ut, quamvis secus suadérent morbi quibus afflictábatur, corpus cilíciis, caténis, urticárum manípulis aliísque aspérrimis flagéllis sæpe cruciáret, et aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita : Dómine, aut pati aut mori; se semper misérrima morte pereúntem exístimans, quámdiu a cælésti ætérnæ vitæ fonte abésset. Prophetíæ dono excélluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sǽpius exclámans péteret benefíciis in se divínis modum impóni, nec tam céleri oblivióne culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili ígitur divíni amóris incéndio pótius quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, ecclesiásticis sacraméntis muníta, alúmnos ad pacem, caritátem et regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adésse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus; et arbor árida, cellæ próxima, statim efflóruit. Ejus corpus, usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum, eámque Gregórius décimus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Terésia, piis nobilibúsqua paréntibus Abulæ in Hispánia nata, adhuc puéllula, martýrii cupiditáte incénsa, domo aufúgiens, Africam pétere tentávit. Domum redúcta, post matris óbitum cum patrocínio beátæ Vírginis se totam commisísset, vicénnis moniálium sanctæ Maríæ de Monte Carmélo régulam proféssa est. De

animárum salúte sollícita, plúrimis exstrúctis monastériis, véterem Carmelitárum régulam muliéribus et viris observándam propósuit. Pro infidélibus atque hæréticis voluntários próprii córporis cruciátus Deo júgiter offerébat, et divíno æstuans amóre, cum máxime árduum votum emisísset efficiéndi semper id, quod perféctius esse intellígeret, ab Angelo méruit igníto jáculo sibi præcórdia transverberári. Multa cæléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, multáque verbo et exémplo dócuit, illud in ore sæpe habens : Dómine, aut pati aut mori. Virtútibus, prophetíæ dono aliísque charismátibus clara, Albæ puríssimam ánimam Deo réddidit, anno millésimo quingentésimo octogésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo séptimo, Idibus Octóbris.

Te Deum laudámus.

In III Noct. Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Comm. Virg. 1 loco. [140]

AD LAUDES

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

HÆC est dies, qua cándidæ
Instar colúmbæ, Cælitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Terésiæ.

Sponsíque voces áudiit :
Veni, soror, de vértice
Carméli ad Agni núptias;
Veni ad corónam glóriæ.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te, Sponse Jesu Vírginum,
Beáti adórent órdines,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ Terésiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cæléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Capitulum et Hymnus ut in I Vesperis 664.

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 16 Octobris

S. Hedwigis Viduæ [149]

Semiduplex

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

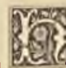
Oratio

DEus, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis et regnas.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Edwígis, régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elísabeth fíliæ regis Hungáriæ matértera, Berthóldi et Agnétis Morávlæ marchiónum fília, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit. Adhuc enim puéllula puerílibus abstínuit, et, duodénnis Henríco Polóniæ duci a paréntibus núptui trádita, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódius Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi, ad separatiónem thori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi, Deo, quem assíduis précibus exoráverat, inspiránte, Cisterciénsem devóta sumpsit hábitum; in eóque, contemplatióni inténta, divínis Offíciis et Missárum solémniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antíquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te

mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SÆculi autem commércia, ni divína vel animárum salútem attíngerent, audíre vel loqui non sustínuit. Prudéntia in agéndis sic emícuit, ut neque excéssus esset in modo nec error in órdine, comis alióqui et mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum jejúniis et vigíliis vestiúmque asperitáte, austéra carnem mácerans, reportávit; hinc sublimióribus florens virtútibus christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre et quiéte, in exímium religiósæ pietátis evásit exémplar. Omnibus se ultro subjícere atque vilióra præ céteris moniálibus alácriter múnia subíre, paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat; neque illórum úlcera sánie manántia, sui victrix, abhórruit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

MIra fuit ejus patiéntia animíque constántia; præcípue vero in morte Henríci ducis Silésiæ, sui, quem matérne diligébat, fílii in bello a Tártaris cæsi, enítuit; pótius enim grátias Deo, quam fílio lácrimas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit; púerum enim demérsum et molendíni rotis allísum et prorsus attrítum, invocáta, vitæ restítuit; alíaque præstitit, ut, rite iis Clemens quartus probátis, Sanctórum número eam adscrípserit, ejúsque festum in Polónia, ubi præcípua veneratióne uti patróna cólitur, die décima quinta Octóbris celebrári concésserit. Quod deínde ut in tota Ecclésia fíeret, Innocéntius undécimus ampliávit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

HEdwígis, régiis clara natálibus, sanctæ Elísabeth fíliæ regis Hungáriæ matértera, duodénnis Henríco Polóniæ duci núptui trádita, prolem inde suscéptam in Dei timóre erudívit. Ut autem commódius Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi, ad separatiónem thori virum indúxit. Quo defúncto, ipsa in monastério Trebnicénsi Cisterciénsem sumpsit hábitum; in eóque, contemplatióni inténta, divínis Offíciis et Missárum solémniis assídua assístere in delíciis hábuit. Sublimióribus florens virtútibus, arctíssima pœniténtia, consiliórum gravitáte animíque candóre, in exímium religiósæ pietátis evásit exémplum. Omnibus se ultro subjícere atque vilióra múnia subíre, paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat. Mira ejus patiéntia animíque constántia, præcípue in morte Henríci ducis Silésiæ, sui fílii in bello a Tártaris cæsi, enítuit. Miraculórum glória, præcípue post óbitum, claram, Clemens quartus Sanctórum número eam adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum, de Communi non Virg. [159]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Oratio

DEus, qui beátam Hedwígem a sǽculi pompa ad húmilem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis et regnas.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 17 Octobris

S. Margaritæ Mariæ Alacoque

Virginis [129] Duplex

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

DOmine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Maríæ Vírgini mirabíliter revelásti; da nobis ejus méritis et imitatióne, ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vivis.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

DEus, qui beátam Hedwígem a sǽculi pompa ad humílem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti : concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delícias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis adversántia superáre : Qui vivis et regnas.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

MArgaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis, honésto génere nata, jam inde a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. In Deíparam Vírginem et in augústum Eucharístiæ sacraméntum amóre flagrans, adolescéntula Deo virginitátem devóvit, id exóptans únice ut ad christiánas virtútes vitam compóneret. In delíciis habébat prolíxas preces rerúmque cæléstium contemplatiónem, sui contémptum, patiéntiam in advérsis, córporis afflictatiónem, caritátem in próximos, præsértim egénos; summóque stúdio nitebátur ut sanctíssima divíni Redemptóris exémpla pro víribus reférret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ORdinem Visitatiónis ingréssa, statim religiósæ vitæ fulgóre nitére cœpit. Altióris dono oratiónis a Deo est decoráta, aliísque grátiæ munéribus et crebris visiónibus. Harum celebérrima fuit cum ante Eucharístiam precánti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum Cor in apérto péctore flammis incénsum ac spinis constríctum osténdit, præcepítque ut, ob talem caritátem et ad ingratórum hóminum injúrias expiándas, illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis cæléstis thesáuri prǽmiis, instituéndum curáret. Cunctánti ex humilitáte seque tantæ rei ímparem profiténti amantíssimus Salvátor addit ánimum, simúlque exímia sanctitáte virum, Cláudium de la Colombière, ducem et adjutórem desígnat; eámque spe fovet illíus summæ utilitátis, quæ póstea e divíni Cordis cultu in Ecclésiam dimanávit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

UT jussa Redemptóris impléret Margaríta omni diligéntia studébat. Nec tamen illi defuére moléstiæ plures atque acres contuméliæ ab iis qui eam vano mentis erróri obnóxiam esse dictitábant. Quæ ómnia æquo ánimo tulit, immo apponébat lucro, exístimans se per oppróbria et dolóres hóstiam Deo gratam fore, et majóra ad propósitum suum auxília consecutúram. Religiósæ perfectiónis laude florens et per æternárum rerum contemplatiónem in dies síngulos cælésti sponso conjúnctior, ad eum evolávit, anno ætátis suæ quadragésimo tértio, reparátæ salútis millésimo sexcentésimo nonagésimo. Miráculis insígnem Benedíctus décimus quintus Sanctis adscrípsit ejúsque offícium Pius undécimus Póntifex Máximus ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

MArgaríta María Alacóque, in pago diœcésis Augustodunénsis

honésto génere nata, jam a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. In Deíparam Vírginem et in augústum Eucharístiæ sacraméntum amóre flagrans, adolescéntula Deo virginitátem devóvit; ac Ordinem Visitatiónis ingréssa, statim religiósæ vitæ fulgóre nitére cœpit. Altióris dono oratiónis a Deo est decoráta, aliísque grátiæ munéribus et crebris visiónibus. Harum celebérrima fuit cum ante Eucharístiam precánti Jesus semetípsum conspiciéndum óbtulit, et divínum Cor in apérto péctore flammis incénsum ac spinis constríctum osténdit, præcepítque ut, ob talem caritátem et ad ingratórum hóminum injúrias expiándas, illa públicum Cordi suo cultum, magnis propósitis cæléstis thesáuri prǽmiis, instituéndum curáret. Religiósæ perfectiónis laude florens et per æternárum rerum contemplatiónem in dies síngulos cælésti sponso conjúnctior, ad eum evolávit, anno ætátis suæ quadragésimo tértio, reparátæ salútis millésimo sexcentésimo nonagésimo. Miráculis insígnem Benedíctus décimus quintus Sanctis adscrípsit : ejúsque offícium Pius undécimus ad univérsam Ecclésiam exténdit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

In illo témpore, respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Francísci Salésii Epíscopi

(Sermo 23 in die Pent. alter. circa medium)

Ulla ália est vera sciéntia, nisi ea quæ a Spíritu Sancto datur, sed hæc humílibus tantúmmodo tribúitur. Nonne magnos vídimus theólogos qui mira dixérunt de virtútibus, sed ut eas non exercérent? E contra complúres vídimus féminas, quæ de virtútibus dissérere nesciébant, sed virtútum ópera digne nóverant adimplére. Eas enim Spíritus Sanctus sapiéntes effécit, quia et timórem Dómini et pietátem et humilitátem habébant.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

(Fragm. serm. 16 in III Dom. post Pent. initio)

Dóminus noster, magnus et præclaríssimus ómnium nostrárum infirmitátum médicus, ántequam in hunc mundum veníret, per Prophétas suos palam nuntiáverat : Quod confráctum fúerit alligábo, et quod infírmum fúerit consolidábo. Et deínde suo ipse ore clamávit dicens : Veníte ad me, omnes qui laborátis et oneráti estis, et ego refíciam vos. Quid ígitur mirum si ipsum ab ægrótis, a peccatóribus et publicánis circúmdatum cérnimus? Nonne médici glória est ab ægrótis exquíri?

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

(Fragm. serm. 10 pro feria II post Pascha, in fine)

Fert ille nostras misérias et eas nobílitat, appónit misériam Cordi suo, osténdit latus. Sed eum redamémus opórtet, alióquin qui præ amóre osténdit vúlnera, semel osténdet præ ira et indignatióne. Fac, o bone Jesu, ut pacem, quam offers, accipiámus, videamúsque vúlnera tua, ut quandóquidem manent fides, spes, cáritas, fide radicáti, spe gaudéntes et caritáte ferventes, exspectémus beátam spem et advéntum tuum, ita ut in illo Te, Agnum ad déxteram non leónem ad sinístram videámus; ac pro fide visiónem, pro spe possessiónem et pro caritáte imperfécta perféctam habeámus, in qua gaudébimus in sǽcula sæculórum. Amen.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas :

inventa una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Domine Jesu Christe, qui investigábiles divítias Cordis tui beátæ Margarítæ Maríæ Vírgini mirabíliter revelásti; da nobis ejus méritis et imitatióne, ut te in ómnibus et super ómnia diligéntes, jugem in eódem Corde tuo mansiónem habére mereámur. Qui vivis.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

DIE 18 OCTOBRIS

S. Lucæ Evangelistæ

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Evangelistarum [3] et [25], præter ea quæ hic habentur propria.

Oratio

Intervéniat pro nobis, quæsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta : qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre, portávit. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio Dómine Jesu, ut supra.

In I Nocturno Lectiones Et factum est. [25]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis Cap. 7

Lectio iv

Lucas, médicus Antiochénsis, ut ejus scripta índicant, Græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus : Mísimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in Evangélio per omnes ecclésias. Et ad Colossénses : Salútat vos Lucas, médicus caríssimus. Et ad Timótheum : Lucas est mecum solus. Aliud quoque édidit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolórum, prænotátur; cujus história usque ad biénnium Romæ commorántis Pauli pérvenit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intellígimus, in eádem urbe librum esse compósitum.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Igitur períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter apócryphas scriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed et Tertulliánus, vicínus eórum témporum, refert presbýterum quemdam in Asia, amatórem Apóstoli Pauli, convíctum a Joánne quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, et ob id loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Lucam autem non solum ab Apóstolo Paulo didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed et a céteris Apóstolis; quod ipse quoque in princípio sui volúminis declárat, dicens : Sicut tradidérunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt et minístri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit; Acta vero Apostolórum, sicut víderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens. Sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem, vigésimo Constantíni anno, ossa ejus cum relíquiis

Andréæ Apóstoli transláta sunt de Achája.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno Homilia in Ev. Designávit. [27]

Oratio

INterveniat pro nobis, quǽsumus, Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelísta : qui crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore, pro tui nóminis honóre, portávit. Per Dóminum.

In Vesperis Com. sequentis.

Die 19 Octobris

S. Petri de Alcantara

Conf. [104] Duplex

(m. t. v.) nisi tamen alicubi I Vesperas habeat.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

DEus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

PEtrus, Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, a téneris annis futúræ sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno órdinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Tum munus concionatóris ex obediéntia exércens, innúmeros a vítiis ad veram pœniténtiam tradúxit. Primævum sancti Francísci institútum exactíssime reparáre cúpiens, ope divína fretus et apostólica munítus auctoritáte, angustíssimum et paupérrimum cœnóbium juxta Pedrósum fundávit; quod vitæ genus aspérrimum, ibi felíciter cœptum, per divérsas Hispániæ províncias usque ad Indias

mirífice propagátum fuit. Sanctæ Terésiæ, cujus probáverat spíritum, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Ipsa autem a Deo edócta quod Petri nómine nihil quisquam péteret quin prótinus exaudirétur, ejus précibus se commendáre et ipsum adhuc vivéntem sanctum appelláre consuévit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

PRíncipum obséquia, qui ipsum velut oráculum consulébant, summa humilitáte declínans, Cárolo quinto imperatóri a confessiónibus esse recusávit. Paupertátis rigidíssimus custos, una túnica, qua nulla detérior esset, conténtus erat. Puritátem ita cóluit, ut a fratre in extrémo morbo sibi inserviénte ne léviter quidem tangi passus sit. Corpus suum perpétuis vigíliis, jejúniis, flagéllis, frígore, nuditáte atque omni génere asperitátum in servitútem redégit; cum quo pactum íníerat ne ullam in hoc sǽculo ei réquiem præbéret. Cáritas Dei et próximi, in ejus corde diffúsa, tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, aërísque refrigério concéptum ardórem temperáre cogerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

GRátia contemplatiónis admirábilis in eo fuit; qua cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinúerit. In áera frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extréma penúria, cǽlitus deláta alimónia, cibávit. Báculus, ab ipso terræ defíxus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingréssus est, eíque nix in áere péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetíæ

ac discretiónis spirítuum imbútum fuísse sancta Terésia testátur. Dénique, annum agens sexagésimum tértium, hora qua prædíxerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne Sanctorúmque præséntia confortátus. Quem eódem moménto in cælum ferri beáta Terésia procul distans vidit; cui póstea appárens dixit : O felix pœniténtia, quæ tantam mihi proméruit glóriam! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte nono Sanctórum número adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

PEtrus, Alcántaræ in Hispánia nobílibus paréntibus natus, décimo sexto ætátis anno órdinem Minórum ingréssus, se ómnium virtútum, præcípue paupertátis et castitátis, exémplar exhíbuit et innúmeros, verbi Dei prædicatióne, a vítiis ad pœniténtiam tradúxit. Primævum sancti Franciíci institútum reparáre stúdens, in angustíssimo et paupérrimo cœnóbio, juxta Pedrósum exstrúcto, aspérrimum vitæ genus felíciter incépit, quod deínde miríficе propagátum est. Sanctæ Terésiæ, cujus probáverat spíritum et a qua sanctus vivens passim vocabátur, in promovénda Carmelitárum reformatióne adjútor fuit. Contemplatiónis et miraculórum grátia insígnem, dono prophetíæ ac discretiónis spirítuum imbútum fuísse eádem sancta Terésia testátur. Dénique, annum agens sexagésimum tértium, migrávit in cælum. Quem beáta Terésia mirábili glória renidéntem per visum conspéxit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolíte timére, de Comm. Confessoris non Pontificis 2 loco. [122]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quæsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 20 Octobris

S. Joannis Cantii

Confessoris [104] Duplex

IN I VESPERIS

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

GEntis Polónæ glória,
Clerique splendor nóbilis,
Decus Lycæi, et pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte.

Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis.
Nil scire prodest : sédulo
Legem nitámur éxsequi.

Apostolórum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad pátriam, ad quam téndimus,
Gressus viámque dírige.

Urbem petis Jerúsalem :
Signáta sacro Sánguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fusis flétibus.

Acérba Christi vúlnera,
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te prona mundi máchina,
Clemens, adóret, Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Simílabo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

In II Vesperis

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

DEus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis múnere illustráre dignátus es : da nobis, quǽsumus; ut, ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius cæléstia capiámus. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Si hoc Festum non habuerit I Vesperas, saltem a Capitulo, ad Matutinum ponitur Hymnus Gentis Polonæ, ad Laudes Corpus domas, in II Vesperis Te deprecánte; si vero nec habeat II Vesperas integras, Hymnus Gentis Polonæ, omissa Conclusione, jungitur ad Matutinum cum Hymno Corpus domas.

Hymnus

COrpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vérbere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris ínnocens.

Sequámur et nos sédulo
Gressus paréntis óptimi,
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrénet spíritus.

Rigénte bruma, próvidum
Præbes amíctum páuperi,
Sitim famémque egéntium
Esca potúque súblevas.

O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni et éxteri.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus;
Preces Joánnis ímpetrent
Beáta nobis gáudia.
Amen.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

JOánnes, in óppido Kenty Cracoviénsis diœcésis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitáte, innocéntia, gravitáte, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. In universitáte Cracoviénsi philosophíæ ac theologíæ primum audítor, tum, per omnes academíæ gradus ascendéndo, proféssor ac doctor, sacra, quam annis multis trádidit, doctrína mentes audiéntium non illustrábat modo, sed et ad omnem pietátem inflammábat, simul docens scílicet et fáciens. Sacérdos factus, nihil de litterárum stúdio remíttens, stúdium auxit christiánæ perfectiónis. Utque passim offéndi Deum máxime dolébat, sic eum sibi et pópulo placáre, obláto quotídie non sine multis lácrimis incruénto sacrifício, satagébat. Ilkusiénsem paróchiam annis áliquot egrégie administrávit; sed, animárum perículo commótus, póstea dimísit, ac, postulánte academía, ad prístinum docéndi offícium rédiit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUidquid témporis ab stúdio supérerat, partim salúti proximórum sacris præsértim conciónibus curándæ, partim oratióni dabat, in qua cæléstibus quandóque visiónibus et collóquiis dignátus fertur. Christi vero passióne sic afficiebátur, ut in ea contemplánda totas intérdum noctes dúceret insómnes, ejúsque causa mélius recoléndæ Jerosólymam peregrinátus sit; ubi, et martýrii desidério flagrans, Turcis ipsis Christum crucifíxum prædicáre non dubitávit. Quater étiam ad Apostolórum límina, pedes atque viária onústus sárcina, Romam venit, tum ut Sedem apostólicam, cui máxime addíctus fuit, honoráret, tum ut sui (sic enim ajébat) purgatórii pœnas expósita illic quotídie peccatórum vénia redímeret. Quo in itínere a latrónibus olim spoliátus et num quid habéret prætérea interrogátus, cum negásset, áureos deínde áliquot suo insútos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clamans óbtulit latrónibus; qui, viri sancti candórem simul et largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére.

Aliénæ famæ ne quis detráheret, descríptis, beáti Augustíni exémplo, in paríete versículis, se atque álios perpétuo vóluit admónitos. Famélicos de suo étiam obsónio satiábat; nudos autem non emptis modo sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demísso ipse ínterim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redíre viderétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

BRevis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditátem, cibus, qui mortem dumtáxat arcéret. Virginálem pudicítiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício, flagéllis atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbitum trigínta círciter et quinque, ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta ac meritórum plenus, cum vicínæ, quam præsénsit, morti se diu diligentérque præparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi supérerat, id omníno paupéribus distríbuit. Tum Ecclésiæ sacraméntis rite munítus, dissólvi jam cúpiens et esse cum Christo, prídie Nativitátis ejus, in cælum evolávit, miráculis ante et post mortem clarus. Mórtuus ad próximam academíæ ecclésiam sanctæ Annæ delátus est, ibíque honorífice sepúltus. Auctáque in dies pópuli veneratióne ac frequéntia, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos religiosíssime cólitur. Novísque coruscans miráculis, a Cleménte décimo tértio Pontífice máximo, décimo séptimo Kaléndas Augústi, anno millésimo septingentésimo sexagésimo séptimo, solémni ritu Sanctórum fastis adscríptus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

JOánnes, in óppido Kenty Cracoviénsis diœcésis, a quo Cántii cognómen duxit, Stanisláo et Anna piis et honéstis paréntibus natus, morum suavitáte et innocéntia, ab ipsa infántia spem fecit máximæ virtútis. Sacérdos factus, stúdium auxit christiánæ perfectiónis. Ilkusiénsem paróchiam annis áliquot egrégie administrávit. Quidquid témporis a stúdio supérerat, partim salúti proximórum sacris præsértim conciónibus curándæ, partim oratióni dabat. Quater ad Apostolórum límina, pedes et viária onústus sárcina, venit, tum ut Sedem apostólicam honoráret, tum, ut sui (sic enim ajébat) purgatórii pœnas expósita illic quotídie peccatórum vénia redímeret. Virginálem pudicítiam vigilantíssime custodívit, et ante óbitum per annos trigínta círciter et quinque ab esu cárnium abstínuit. Prídie Nativitátis Christi volávit in cælum. A Cleménte Papa décimo tértio fastis Sanctórum adscríptus, inter primários Polóniæ ac Lithuániæ patrónos cólitur.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Sint lumbi, de Communi Confessoris non Pontificis 1 loco. [113]

AD LAUDES

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

TE deprecánte, córporum
Lues recédit, ímprobi
Morbi fugántur, prístina
Rédeunt salútis múnera.

Phthisi febríque et úlcere
Diram redáctos ad necem,
Sacrátas morti víctimas,
Ejus rapis e fáucibus.

Te deprecánte, túmido
Merces abáctæ flúmine,
Tractæ Dei poténtia,
Sursum fluunt retrógradæ.

Cum tanta possis, sédibus
Cæli locátus, póscimus :
Respónde votis súpplicum,
Et invocátus súbveni.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

O una semper Trínitas,
O trina semper Unitas :
Da, supplicánte Cántio,
Ætérna nobis præmia.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia Sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes; ejus méritis, indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

Capit. et Hymnus Gentis Polónæ, ut in I Vesp. 681

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir, despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Et fit Commemoratio sequentis ac Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm., ut infra.

Die 21 Octobris

S. Hilarionis

Abbatis [104] Simplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio C 4

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. (Per Dóminum.)

Pro Commem. Ss. Ursulæ et Sociar. Vv. et Mart. :

Ant. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Lectio iii

HIlárion, ortus Tabáthæ in Palæstína ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiórum causa, ibi morum et ingénii laude flóruit; ac, Jesu

Christi suscépta religióne, in fide et caritáte mirabíliter profécit. Frequens enim erat in ecclésia, assíduus in jejúnio et oratióne; omnes voluptátum illécebras et terrenárum rerum cupiditátes contemnébat. Cum autem Antónii nomen in Ægýpto celebérrimum esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit; apud quem duóbus ménsibus omnem ejus vitæ ratiónem dídicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultátes suas paupéribus dilargítus est; necdum quintum décimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem, ubi, exstrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amíctus est, umquam aut lavit aut mutávit, cum supervacáneum esse díceret, mundítias in cilício quǽrere. In sanctárum Litterárum lectióne et meditatióne multus erat. Paucas ficus et succum herbárum ad victum adhibébat; nec illis ante solis occásum vescebátur. Continéntia et humilitáte fuit incredíbili. Quibus aliísque virtútibus várias horribilésque tentatiónes diáboli superávit, et innumerábiles dæmones in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui, octogésimum annum agens, multis ædificátis monastériis, et clarus miráculis, in morbum íncidit; cujus vi cum extrémo pene spíritu conflictarétur, dicébat : Egrédere, quid times? egrédere, ánima mea, quid dúbitas; septuagínta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spíritum exhalávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Pro Commem. Ss. Ursulæ et Sociarum Vv. et Mm. :

Ant. Prudéntes, ℣. Adducéntur et Oratio Da nobis, ut supra ad Vesperas.

Die 24 Octobris

S. Raphaëlis Archangeli

Duplex majus

IN I VESPERIS

Ant. 1 Missus est * Angelus Ráphael ad Tobíam et Saram, ut curáret eos.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [3]; sed, si II Vesperæ de hoc

Festo non sint dicendæ, loco ultimi dicitur Ps. 137 Celebrábo, ut infra.

2 Ingréssus Angelus * ad Tobíam salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper.

3 Forti ánimo * esto, Tobía : in próximo enim est ut a Deo curéris.

4 Benedícite Deum cæli, * et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

5 Pax vobis, * nolíte timére : Deum benedícite, et cantáte illi.

In II Vesperis

Psalmus 137

CElebrábo te, Dómine, ex toto corde meo, * quia audísti verba oris mei;

In conspéctu Angelórum psallam tibi, * prostérnam me ad templum sanctum tuum,

Et celebrábo nomen tuum * propter bonitátem et fidem tuam,

Quia magnum fecísti super ómnia * nomen tuum et promíssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti me, * multiplicásti in ánima mea robur. —

Celebrábunt te, Dómine, omnes reges terræ, * cum audíerint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini : * « Vere, magna est glória Dómini ».

Vere, excélsus est Dóminus, et húmilem réspicit, * supérbum autem e longínquo contuétur. —

Si ámbulo in médio tribulatiónis, vivum me servas, contra iram inimicórum meórum exténdis manum tuam, * salvum me facit déxtera tua.

Dóminus pro me perfíciet cœpta, Dómine, bónitas tua in ætérnum manet; * ne derelíqueris opus mánuum tuárum.

Ant. Pax vobis, nolíte timére : Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum Tob. 12, 12

QUando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ sator et redémptor,
Cælitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cælo Ráphael, ut omnes

Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque Sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Ego sum Ráphael Angelus, * qui asto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus, allelúja.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, * Ráphael Archángele, esto memor nostri; hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Christe, sanctórum, ut supra. 688

In I Nocturno

Ant. Egréssus Tobías * invénit júvenem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Psalmus 8

Omine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;
Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :
Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,
Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.
Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Egréssus Tobías invénit júvenem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et ignórans quod Angelus esset, salutávit eum.

Ant. Angelus Ráphaël * seípsum occúltans, ait : Ego sum Azarías, magni Ananíæ fílius.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!
Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —
Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.
Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.
Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.
Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans pars cálicis eórum.
Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Angelus Ráphaël seípsum occúltans, ait : Ego sum Azarías, magni Ananíæ fílius.

Ant. Sanum ducam * fílium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcam, allelúja.

Psalmus 14

DOmine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —
Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam, et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;
Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;
Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;
Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Sanum ducam fílium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcam, allelúja.

℣. Data sunt Angelo incénsa multa. ℟. Ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Tobíæ

Lectio i — Cap. 12, 1-22

Vocávit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei : Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo : Pater, quam mercédem dábimus ei? aut quid dignum póterit esse benefíciis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cæli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te, pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assúmere.

℟. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei : * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphaël, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dómini recitátæ. ℣. Tobías et Sara in tribulatióne pósiti cum lácrimis oráre cœpérunt. — Et.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

ET vocántes eum, pater scílicet et fílius, tulérunt eum in partem : et rogáre cœpérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte : Benedícite Deum cæli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est : ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesáuros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte

líberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscóndam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necésse fuit ut tentátio probáret te.

℟. Egréssus Tobías invénit júvenem spléndidum stantem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et salutávit eum, et dixit : * Unde te habémus, bone júvenis? ℣. Et, ignórans quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, et dixit. — Unde.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram, uxórem fílii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus : Pax vobis, nolíte timére. Etenim, cum essem vobíscum, per voluntátem Dei eram : ipsum benedícite, et cantáte illi. Videbar quidem vobíscum manducáre, et bíbere : sed ego cibo invisíbili, et potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus. Et cum hæc dixísset, ab aspéctu eórum ablátus est, et ultra eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti per horas tres in fáciem, benedixérunt eum, et exsurgéntes narravérunt ómnia mirabília ejus.

℟. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper : * Forti ánimo esto, in próximo enim est, ut a Deo curéris. ℣. Et respóndens Tobías, ait : Quale gáudium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen cæli non vídeo? — Forti. Glória Patri. Forti.

In II Nocturno

Ant. Dixit autem Angelus : * Apprehénde bránchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Psalmus 18

Cæli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum. —

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegcr ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Dixit autem Angelus : Apprehénde bránchiam piscis, et trahe eum extra aquas.

Ant. Obsecro te, * Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussísti.

Psalmus 23

Dómini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mer-

cédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Obsecro te, Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre jussísti.

Ant. Lúmina fel sanat, * sed virtus cordis et jécoris diáboli expéllit potestátem.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui cónfugit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. —

Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Lúmina fel sanat, sed virtus cordis et jécoris diáboli expéllit potestátem.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Bonaventúræ Epíscopi

De sanctis Angelis Sermo 5, sub fine

Lectio iv

RAphaël interpretátur medicína Dei. Et debémus notáre quod edúctio a malo est per tria benefícia, a Raphaéle nobis collàta medicánte nos. Edúcit ergo nos Ráphaël médicus ab infirmitáte ánimi, inducéndo nos ad amaritúdinem contritiónis; unde in Tobía dixit Ráphaël : Ubi introíeris domum tuam, lini super óculos ejus ex felle. Sic fecit, et vidit. Quare Ráphaël non pótuit ipse fácere? Quia Angelus non dat compunctiónem, sed osténdit viam. Per fel intellígitur amaritúdo contritiónis, quæ sanat óculos interióris mentis; Psalmus : Qui sanat contrítos corde. Hoc est óptimum collýrium. In Júdicum secúndo dícitur quod Angelus ascéndit ad locum fléntium, et dixit pópulo : Edúxi vos de terra Ægýpti, feci vobis tot et tanta bona; et flevit omnis pópulus, ita ut locus ille appellarétur locus fléntium. Caríssimi, Angeli tota die narrant nobis benefícia Dei, et redúcunt ea nobis ad memóriam : Quis est qui te creávit, qui te redémit? Quid fecísti, quem offendísti? Hoc si consideráveris, nullum habes remédium nisi flere.

℟. Interrogávit Tobías Angelum : De qua domo, aut de qua tribu es tu? Qui respóndens, ait : * Ego sum Azarías, Ananíæ magni fílius ℣. Genus quæris mercenárii, an ipsum mercenárium, qui cum fílio tuo eat? Sed ne forte sollícitus sis. — Ego.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SEcúndo Ráphaël edúcit de servitúte diáboli, persuadéndo nobis memóriam passiónis Christi; in cujus figúram dictum est Tobíæ sexto : Cordis ejus partículam si super carbónes ponas, fumus ejus extrícat omne genus dæmoniórum. Dícitur Tobíæ octávo quod pósuit Tobías partículam cordis super carbónes, et Ráphaël religávit dæmónium in desérto superióris Ægýpti. Quid est hoc? Non póterat Ráphaël religáre dæmónium nisi poneretur cor super carbónes? Numquid cor piscis dabat Angelo tantam virtútem? Nequáquam! Nihil posset, nisi ibi mystérium esset. In hoc enim nobis datur intélligi quod nihil est quod ita nos líberet hódie a servitúte diáboli sicut pássio Christi, quæ procéssit ex radíce cordis sive caritátis. Cor enim fons est calóris cunctæ vitæ. Si ergo Cor Christi, hoc est passiónem quam sustínuit, procedéntem ex radíce caritátis et fonte calóris, ponas super carbónes, hoc est super inflammátam memóriam; statim dæmon religábitur, ut tibi nocére non possit.

℟. Exívit Tobías, ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum : qui expavéscens, clamávit voce magna, dicens : Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus : Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel et jecur repóne tibi : sunt enim necessária ad medicaménta utíliter. ℣. Attráxit autem Tobías piscem in siccum, et palpitáre cœpit ante pedes ejus; et ait Angelus ei. — Exéntera.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

TErtio líberat nos a contrarietáte Dei, quam incúrrimus per offénsam Dei, et hoc inducéndo nos ad instántiam oratiónis; et hoc est quod dixit Angelus Ráphaël Tobíæ duodécimo : Quando orábas cum lácrimis, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino. Ipsi enim Angeli reconcíliant nos Deo, quantum possunt. Accusatóres nostri coram Deo sunt dæmones. Angeli autem excúsant nos, quando ófferunt oratiónes nostras, ad quas devóte faciéndas nos indúcunt; Apocalýpsis octávo : Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli. Arómata ista suáviter redoléntia sunt oratiónes Sanctórum. Vis placáre Deum, quem offendísti? Ora devóte. Offerunt Deo oratiónem tuam, ut te Deo reconcílient. Dícitur in Luca quod Christus, factus in agónia, prolíxius orábat, et appáruit Angelus Dómini confórtans eum. Et hoc totum factum est propter nos, quia non indíguit confortatióne sua, sed ut ostenderétur quod libénter assístunt devóte orántibus, et libénter juvant eos et ipsos confórtant, et oratiónes eórum Deo ófferunt. — Festum sancti Raphaëlis Archángeli Benedíctus Papa décimus quintus ad univérsam Ecclésiam exténdit.

℟. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphaël ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et, grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum : * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cæli, et in aspéctu tuo gaudébit. ℣. Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessárium. — Statímque. Glória Patri. Statímque.

Sermo sancti Bonaventúræ Epíscopi

De Ss. Angelis, Sermo 1 in Collationis medio

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

ANgeli condescéndunt nobis, eripiéndo nos a culpa; unde in Tobía, postquam flevit Tobías et Sara, Tobías propter cæcitátem oculórum, Sara propter dæmónium, quod interfécerat marítos, missus est Ráphaël Angelus. Ráphaël interpretátur medicína Dei. Vidéte, quómodo est mundítia et quorum, quia plorántium. Et quómodo? Per víscera piscis exenteráti : fumus jécoris pósiti super carbónes fugat dæmónium, et fel ejus claríficat visum. In quo significátur, quod ad hoc, quod sanémur per ministérium Angelórum, necessária est nobis recognítio miseriárum nostrárum, et dolor de peccátis, et cum his memória passiónis Christi. Vile est esse cæcum et sub servitúte diáboli. In tali statu est peccátor, quia pérdidit lucem spirituálem et subjéctus est dæmoni. Fratres, vidéte mystérium salútis nostræ. Angeli non

possunt nos curáre, nisi hábeant collýrium, partim accéptum a nobis, scílicet quantum ad recognitiónem miseriárum nostrárum, et quantum ad memóriam passiónis, et partim accéptum a pisce, id est a caritáte Christi. Quámdiu habémus tempus pœniténtiæ, satisfaciámus pro posse nostro; non studeámus acquírere novas infirmitátes.
Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Est hic Sara * Raguélis fília; quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.
Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.
Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —
Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.
Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.
Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —
Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.
Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.
Contremíscе coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.
Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —
Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.
Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.
Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Est hic Sara Raguélis fília; quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Ant. Septem viros hábuit, * quos dæmónium oppréssit; tímeo ne mihi símile contíngat.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.
Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.
Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.
Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.
Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —
Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.
Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.
Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.
Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.
Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit; tímeo ne mihi símile contíngat.

Ant. Per tres dies * oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris.

Psalmus 102

BEnedic, ánima mea, Dómino, * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Bénedic, ánima mea, Dómino, * et noli oblivísci ómnia benefícia ejus,
Qui remíttit omnes culpas tuas, * qui sanat omnes infirmitátes tuas,
Qui rédimit ab intéritu vitam tuam, * qui corónat te grátia et miseratióne,
Qui sátiat bonis vitam tuam : * renovátur, ut áquilæ, juvéntus tua. —
Opera justítiæ patrat Dóminus, * et ómnibus oppréssis jus reddit.
Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel ópera sua.
Misericors et propítius est Dóminus, * tardus ad iram et ádmodum clemens.
Non in perpétuum conténdit, * neque in ætérnum succénset.
Non secúndum peccáta nostra agit nobíscum, * neque secúndum culpas nostras retríbuit nobis.

Nam quantum éminet cælum super terram, * tantum prævalet misericórdia ejus erga timéntes eum;
Quantum distat óriens ab occidénte, * tam longe rémovet a nobis delícta nostra.
Quemádmodum miserétur pater filiórum, * miserétur Dóminus timéntium se.
Ipse enim novit, cujus factúræ simus : * recordátur nos púlverem esse.
Hóminis dies sunt símiles fæno; * sicut flos agri, ita floret :
Vix ventus perstrínxit eum, non jam subsístit; * neque ultra cognóscit eum locus ejus.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno in ætérnum erga timéntes eum, * et justítia ejus erga fílios filiórum,
Erga eos qui servant fœdus ejus, * et mémores sunt præceptórum ejus, ut fáciant ea. —
Dóminus in cælo státuit sedem suam, * et regnum ejus gubérnat univérsa.
Benedícite Dómino, omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes jussa ejus, * ut obœdiátis sermóni ejus.
Benedícite Dómino, omnes exércitus ejus, * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino, ómnia ópera ejus, in ómnibus locis potestátis ejus : * bénedic, ánima mea, Dómino.

Ant. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiónem in fíliis consequáris.

℣. Apprehéndit Angelus Ráphael dæmónium. ℟. Et religávit illud in desérto superióris Ægýpti.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 5, 1-4

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 36, alias 35, in Joannem, num. 1

Uis hic curatiónis modus? quale mystérium subindicátur? Neque enim sine causa hæc scripta sunt; sed futúra nobis quasi in figúra et imágine descríbit, ne, si res stupénda accíderet inexspectáta, auditórum multórum fidem aliquátenus labefactáret. Quænam ígitur hæc descríptio? Futúrum baptísma dandum erat, plenum virtúte et grátia máxima, baptísma quod peccáta ómnia ablúeret, quod ex mórtuis vivos rédderet. Hæc ergo ut in imágine depingúntur in piscína et in áliis multis. Et primo quidem aquam dedit, quæ córporum máculas ablúeret, sordésque non veras, sed tales existimátas, ex fúnere nempe, ex lepra, et símiles; multáque vidére est eádem de causa in véteri lege per aquam mundáta.

℟. Benedícite Deum cæli, dixit Angelus Ráphael, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei : * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. ℣. Ipsum benedícite, et cantáte illi, et narráte ómnia mirabília ejus. — Quia.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

SED ad propósitum jam redeámus. Primo ítaque, ut díximus, córporum máculas, deínde várias infirmitátes per aquam solvi curat. Ut enim nos Deus ad baptísmi grátiam própius redúceret, non jam máculas solum, sed et morbos sanat. Imágines enim quæ própius ad veritátem accédunt, et in baptísmate, et in passióne, et in áliis magis conspícuæ sunt quam vetustióres. Quemádmodum enim qui prope regem sunt satéllites, remotióribus sunt honoratióres; ita et in figúris factum est. Et Angelus descéndens turbábat aquam, et sanándi vim indébat ipsi, ut díscerent Judæi, Angelórum Dóminum multo magis posse ánimæ morbos omnes curáre. Sed, quemádmodum hic aquárum natúra non simplíciter curábat (alióquin enim semper id fáceret), sed Angeli operatióne id fiébat; sic in nobis non aqua simplíciter operátur, sed, postquam Spíritus grátiam accéperit, tunc ómnia solvit peccáta.

℟. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ráphael; * Vos autem benedícite Dóminum, et narráte ómnia mirabília ejus. ℣. Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. — Vos. Glória Patri. Vos.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

CIrca hanc piscínam jacébat multitúdo magna infirmórum, cæcórum, claudórum, aridórum, aquæ motum exspectántium. Sed tunc infírmitas impediménto erat

quóminus is qui vellet, sanarétur; nunc autem unusquísque potestátem accedéndi habet. Non enim Angelus est qui aquam movet, sed Angelórum Dóminus ómnia efficit. Nec dícere póssumus : Dum ego accédo, álius ante me descéndit. Sed, si totus orbis vénerit, grátia non consúmitur, neque vis vel operátio déficit, sed semper éadem manet. Ac, quemádmodum soláres rádii quotídie illúminant, nec absumúntur, neque, quod multis subministréntur, lucis quídpiam amíttunt; sic, immo multo minus, Spíritus operátio minúitur a multitúdine accipiéntium. Hoc autem factum est ut qui díscerent in aqua curándos esse córporis morbos, et hac in re diu exercitáti essent, facílius créderent étiam morbos ánimi posse curári.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Missus est * Angelus Ráphael ad Tobíam et Saram, ut curáret eos.

Psalmi de Dominica.

2 Ingréssus Angelus * ad Tobíam, salutávit eum, et dixit : Gáudium sit tibi semper.

3 Forti ánimo * esto, Tobía : in próximo enim est ut a Deo curéris.

4 Benedícite Deum cæli, * et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

5 Pax vobis, * nolíte timére : Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitulum Tob. 12, 12

QUando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratiónem tuam Dómino.

Hymnus

PLacáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ
Patróna Virgo póstulat.

Nobis adésto, Archángele,
Dei medélam dénotans :
Morbos repélle córporum,
Affer salútem méntibus.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et Sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Ego sum Ráphael Angelus, * qui asto ante Dóminum : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus, allelúja.

Oratio

DEus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Quando orábas, ut supra.

℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. ℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. ℟. De manu Angeli.

AD SEXTAM

Capitulum Tob. 12, 14-15

ET nunc misit me Dóminus, ut curárem te, et Saram, uxórem fílii tui, a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphael Angelus : unus ex septem, qui astámus ante Dóminum.

℟. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus. ℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

AD NONAM

Capitulum Tob. 12, 20

TEmpus est ut revértar ad eum qui me misit : vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabília ejus.

℟. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu. ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In.

℣. Adoráte Deum. ℟. Omnes Angeli ejus.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 687, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 137 Celebrábo te, ut ibidem.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime, * Ráphaël Archángele, esto memor nostri; hic et ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui beátum Raphaélem Archángelum Tobíæ fámulo tuo cómitem dedísti in via : concéde nobis fámulis tuis; ut ejúsdem semper protegámur custódia et muniámur auxílio. Per Dóminum.

Et fit Commem. sequentis :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

BEatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríæ, quæsumus, adsit nobis orátio : ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

DOMINICA ULTIMA OCTOBRIS

In Festo D. N. Jesu Christi Regis

DUPLEX I CLASSIS

IN I VESPERIS

Ant. 1 Pacíficus * vocábitur, et thronus ejus erit firmíssimus in perpétuum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Regnum ejus * regnum sempitérnum est, et omnes reges sérvient ei et obédient.

3 Ecce Vir Oriens * nomen ejus : sedébit et dominábitur, et loquétur pacem géntibus.

4 Dóminus * judex noster, Dóminus légifer noster : Dóminus Rex noster, ipse salvábit nos.

5 Ecce dedi te * in lucem géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Capit. Coloss. 1, 12-13

FRatres : Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum, in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

Hymnus

TE sæculórum Príncipem,
Te, Christe, Regem géntium,
Te méntium, te córdium
Unum fatémur árbitrum.

Scelésta turba clámitat :
Regnáre Christum nólumus :
Te nos ovántes ómnium
Regem suprémum dícimus.

O Christe, Princeps Pácifer,
Mentes rebélles súbjice,
Tuóque amóre dévios
Ovíle in unum cóngrega.

Ad hoc cruénta ab árbore
Pendes apértis bráchiis,
Diráque fossum cúspide
Cor igne flagrans éxhibes.

Ad hoc in aris ábderis
Vini dapísque imágine,
Fundens salútem fíliis
Transverberáto péctore.

Te natiónum Præsides
Honóre tollant público,
Colant magístri, júdices,
Leges et artes éxprimant.

Submíssa regum fúlgeant
Tibi dicáta insígnia :

Mitíque sceptro pátriam
Domósque subde cívium.

* Jesu, tibi sit glória,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Sic terminantur omnes Hymni usque ad Completorium sequentis diei inclusive.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

Ad Magnif. Ant. Dabit illi * Dóminus Deus sedem David, patris ejus : et regnábit in domo Jacob in ætérnum, et regni ejus non erit finis, allelúja.

In II Vesperis

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Magnif. Ant. Habet in vestiménto * et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. Ipsi glória et impérium in sǽcula sæculórum.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti : concéde propítius; ut cunctæ famíliæ Géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, ejus suavíssimo subdántur império : Qui tecum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Jesum Christum, Regem regum : * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Ætérna Imágo Altíssimi,
Lumen, Deus, de Lúmine,
Tibi, Redémptor, glória,
Honor, potéstas régia.

Tu solus ante sǽcula
Spes atque centrum témporum,
Cui jure sceptrum géntium
Pater suprémum crédidit.

Tu flos pudícæ Vírginis,
Nostræ caput propáginis,
Lapis cadúcus vértice
Ac mole terras óccupans.

Diro tyránno súbdita,
Damnáta stirps mortálium
Per te refrégit víncula
Sibíque cælum víndicat.

Doctor, Sacérdos, Légifer
Præfers notátum sánguine
In veste « Princeps príncipum
Regúmque Rex Altíssimus ».

Tibi voléntes súbdimur,
Qui jure cunctis ímperas :

Hæc cívium beátitas
Tuis subésse légibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Ego autem * constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Psalmus 2

Quare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?

Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :

« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —

Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.

Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :

« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —

Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.

Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,

Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum ejus.

Ant. Glória * et honóre coronásti eum, Dómine : ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Psalmus 8

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra?

Ant. Glória et honóre coronásti eum, Dómine : ómnia subjecísti sub pédibus ejus.

Ant. Elevámini, * portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

Psalmus 23

Domini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Elevámini, portæ æternáles, et introíbit Rex glóriæ.

℣. Data est mihi omnis potéstas. ℟. In cælo et in terra.

Pater. Absol. Exaudi.
Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses

Lectio i   Cap. 1, 3-23

Rátias ágimus Deo, et Patri Dómini nostri Jesu Christi, semper pro vobis orántes, audiéntes fidem vestram

in Christo Jesu, et dilectiónem quam habétis in sanctos omnes, propter spem quæ repósita est vobis in cælis, quam audístis in verbo veritátis evangélii, quod pervénit ad vos, sicut et in univérso mundo est, et fructíficat, et crescit, sicut in vobis, ex ea die qua audístis et cognovístis grátiam Dei in veritáte, sicut didicístis ab Epaphra, caríssimo consérvo nostro, qui est fidélis pro vobis miníster Christi Jesu, qui étiam manifestávit nobis dilectiónem vestram in spíritu.

℟. Super sólium David et super regnum ejus sedébit in ætérnum : * Et vocábitur nomen ejus Deus, Fortis, Princeps pacis. ℣. Multiplicábitur ejus impérium, et pacis non erit finis. — Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

Deo et nos ex qua die audívimus, non cessámus pro vobis orántes, et postulántes ut impleámini agnitióne voluntátis ejus, in omni sapiéntia et intelléctu spiritáli; ut ambulétis digne Deo per ómnia placéntes; in omni ópere bono fructificántes, et crescéntes in sciéntia Dei; in omni virtúte confortáti secúndum poténtiam claritátis ejus, in omni patiéntia et longanimitáte cum gáudio grátias agéntes Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ, in quo habémus redemptiónem per sánguinem ejus, remissiónem peccatórum. Qui est imágo Dei invisíbilis, primogénitus omnis creatúræ; quóniam in ipso cóndita sunt univérsa in cælis et in terra, visibília et invisibília, sive throni, sive dominatiónes, sive principátus, sive potestátes : ómnia per ipsum et in ipso creáta sunt : et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant.

℟. Aspiciébam in visu noctis, et ecce in núbibus cæli Fílius hóminis veniébat : et datum est ei regnum et honor : * Et omnis pópulus, tribus et linguæ sérvient ei. ℣. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferétur : et regnum ejus, quod non corrumpétur. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus

ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens; quia in ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt. Et vos cum essétis aliquándo alienáti, et inimíci sensu in opéribus malis; nunc autem reconciliávit in córpore carnis ejus per mortem, exhibére vos sanctos, et immaculátos, et irreprehensíbiles coram ipso; si tamen permanétis in fide fundáti, et stábiles, et immóbiles a spe evangélii, quod audístis, quod prædicátum est in univérsa creatúra quæ sub cælo est, cujus factus sum ego Paulus minister.

℞. Tu Béthlehem Ephrata, párvulus in míllibus Juda : ex te mihi egrediétur qui sit dominátor in Israël : * Et erit iste Pax. ℣. Egréssus ejus ab inítio, a diébus æternitátis : stabit, et pascet in fortitúdine Dómini. — Et erit. Glória Patri. Et erit.

In II Nocturno

Ant. Sedébit * Dóminus Rex in ætérnum : Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 28

TRibúite Dómino, fílii Dei, * tribúite Dómino glóriam et poténtiam!

Tribúite Dómino glóriam nóminis ejus, * adoráte Dóminum in ornátu sacro. —

Vox Dómini super aquas! Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas!

Vox Dómini cum poténtia! * vox Dómini cum magnificéntia!

Vox Dómini confríngit cedros, * Dóminus confríngit cedros Líbani,

Facit subsilíre, ut vítulum, Líbanum, * et Sárion, ut pullum bubalórum.

Vox Dómini élicit flammas ignis, vox Dómini cóncutit desértum, * Dóminus cóncutit desértum Cades.

Vox Dómini contórquet quercus et decórticat silvas : * et in templo ejus omnes dicunt : Glória! —

Dóminus super dilúvium sedit, * et Dóminus sedébit rex in ætérnum.

Dóminus fortitúdinem pópulo suo dabit, * Dóminus benedícet pópulo suo cum pace.

Ant. Sedébit Dóminus Rex in ætérnum : Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Virga directiónis, * virga regni tui : proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Psalmus 44

EFfúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi : * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrhâ et aloë et cássiâ fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Virga directiónis, virga regni tui : proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Ant. Psállite Regi nostro, * psállite : quóniam

Rex magnus super omnem terram.

Psalmus 46

OMnes pópuli, pláudite mánibus, * exsultáte Deo voce lætítiæ,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et natiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem diligit. —

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. —

Quóniam rex omnis terræ est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super natiónes, * Deus sedet super sólium sanctum suum.

Príncipes populórum congregáti sunt * cum pópulo Dei Abraham.

Nam Dei sunt próceres terræ : * excélsus est valde.

Ant. Psállite Regi nostro, psállite : quóniam Rex magnus super omnem terram.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Ex Litteris Encyclicis Pii Papæ undécimi

Litt. Encycl. Quas primas, diei 11 Decembris 1925

Lectio iv

UM Annus sacer non unam ad illustrándum Christi regnum habúerit opportunitátem, vidémur rem factúri Apostólico múneri in primis consentáneam, si, plurimórum Patrum Cardinálium, Episcopórum fideliúmque précibus, ad Nos aut singillátim aut commúniter delátis, concedéntes, hunc ipsum Annum peculiári festo Dómini Nostri Jesu Christi Regis in ecclesiásticam litúrgiam inducéndo claudérimus. Ut transláta verbi significatióne Rex appellarétur Christus ob summum excelléntiæ gradum, quo inter omnes res creátas præstat atque éminet, jam diu communitérque usu venit. Ita enim fit, ut regnáre is « in méntibus hóminum » dicátur non tam ob mentis áciem scientiǽque suæ amplitúdinem, quam quod ipse est Véritas, et veritátem ab eo mortáles hauríre atque obediénter accípere necésse est; « in voluntátibus » item « hóminum », quia non modo sanctitáti in eo voluntátis divínæ perfécta prorsus respóndet humánæ intégritas atque obtemperátio, sed étiam líberæ voluntáti nostræ id permotióne instinctúque suo súbjicit, unde ad nobilíssima quæque exardescámus. « Córdium » dénique « Rex » Christus agnóscitur ob ejus « supereminéntem sciéntiæ caritátem » et mansuetúdinem benignitatémque ánimos alliciéntem : nec enim quemquam usque ádeo ab universitáte géntium, ut Christum Jesum, aut amári aliquándo contígit aut amátum iri in pósterum contínget. Verum, ut rem préssius ingrediámur, nemo non videt, nomen potestatémque regis, própria quidem verbi significatióne, Christo hómini vindicári oportére; nam, nisi quátenus homo est, a Patre « potestátem et honórem et regnum » accepísse dici nequit, quandóquidem Dei Verbum, cui éadem est cum Patre substántia, non potest ómnia cum Patre non habére commúnia, proptereáque ipsum in res creátas univérsas summum atque absolutíssimum impérium.

℟. Exsúlta satis, fília Sion; júbila, fília Jerúsalem : ecce Rex tuus véniet tibi justus et Salvátor : * Et loquétur pacem géntibus. ℣. Potéstas ejus a mari usque ad mare : et a flumínibus usque ad fines terræ. — Et loquétur.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUO autem hæc Dómini nostri dígnitas et potéstas fundaménto consístat, apte Cyríllus Alexandrínus animadvértit : « Omnium, ut verbo dicam, creaturárum dominátum óbtinet, non per vim extórtum, nec aliúnde invéctum, sed esséntia sua et natúra »; scílicet ejus principátus illa nítitur unióne mirábili, quam hypostáticam appellant. Unde conséquitur, non modo ut Christus ab ángelis et homínibus Deus sit adorándus, sed étiam ut ejus império Hóminis, Angeli et hómines páreant et subjécti sint : nempe ut vel solo hypostáticæ uniónis nómine Christus potestátem in univérsas creatúras obtíneat. Jamvéro, ut hujus vim et natúram principátus paucis declarémus, dícere vix áttinet tríplici eum potestáte continéri, qua si carúerit, principátus vix intellígitur. Id

ipsum deprómpta atque alláta ex sacris Lítteris de universáli Redemptóris nostri império testimónia plus quam satis signíficant, atque est cathólica fide credéndum, Christum Jesum homínibus datum esse útique Redemptórem cui fidant, at una simul legislatórem cui obédiant. Ipsum autem evangélia non tam leges condidísse narrant, quam leges condéntem indúcunt : quæ quidem præcépta quicúmque serváriut, iídem a divíno Magístro, álias áliis verbis, et suam in eum caritátem probatúri et in dilectióne ejus mansúri dicúntur. Judiciáriam vero potestátem sibi a Patre attribútam ipse Jesus Judæis, de Sábbati requiéte per mirábilem débilis hóminis sanatiónem violáta criminántibus, denúntiat : « Neque enim Pater júdicat quemquam, sed omne judícium dedit Fílio ». In quo id étiam comprehénditur (quóniam res a judício disjúngi nequit) ut præmia et pœnas homínibus adhuc vivéntibus jure suo déferat. At prætérea potéstas illa, quam exsecutiónis vocant, Christo adjudicánda est, útpote cujus império parére omnes necésse sit, et ea quidem denuntiáta contumácibus irrogatióne suppliciórum, quæ nemo possit effúgere.

℟. Opórtet illum regnáre, quóniam ómnia subjécit Deus sub pédibus ejus : * Ut sit Deus ómnia in ómnibus. ℣. Cum subjécta fúerint illi ómnia, tunc et ipse Fílius subjéctus erit Patri. — Ut sit.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

VErúmtamen ejúsmodi regnum præcípuo quodam modo et spirituále esse et ad spirituália pertinére, cum ea, quæ ex Bíbliis supra protúlimus, verba planíssime osténdunt, tum Christus Dóminus sua agéndi ratióne confírmat. Síquidem, non una data occasióne, cum Judæi, immo vel ipsi Apóstoli, per errórem censérent, fore ut Messías pópulum in libertátem vindicáret regnúmque Israel restitúeret, vanam ipse opiniónem ac spem adímere et convéllere; rex a circumfúsa admirántium multitúdine renuntiándus, et nomen et honórem fugiéndo latendóque detrectáre; coram præside Románo edícere, regnum suum « de hoc mundo » non esse. Quod quidem regnum tale in evangéliis propónitur, in quod hómines pœniténtiam agéndo íngredi parent, íngredi vero néqueant nisi per fidem et baptísmum, qui etsi est ritus extérnus, interiórem tamen regeneratiónem signíficat atque éfficit; oppónitur únice regno Sátanæ et potestáti tenebrárum, et ab ásseclis póstulat, non solum ut, abalienáto a divítiis rebúsque terrénis ánimo, morum præferant lenitátem et esúriant sitiántque justítiam, sed étiam ut semetípsos ábnegent et crucem suam tollant. Cum autem Christus et Ecclésiam Redémptor sánguine suo acquisíverit et Sacérdos se ipse pro peccátis hóstiam obtúlerit perpetuóque ófferat, cui non videátur régium ipsum munus utriúsque illíus natúram múneris indúere ac participáre? Túrpiter, ceteróquin, erret, qui a Christo hómine rerum civílium quarúmlibet impérium abjúdicet, cum is a Patre jus in res creátas absolutíssimum sic obtíneat, ut ómnia in suo arbítrio sint pósita. Itaque, auctoritáte Nostra apostólica, festum Dómini Nostri Jesu Christi Regis institúimus, quotánnis, postrémo mensis Octóbris domínico die, qui scílicet Omnium Sanctórum celebritátem próxime antecédit, ubíque terrárum agéndum. Item præcípimus, ut eo ipso die géneris humáni Sacratíssimo Cordi Jesu dedicátio quotánnis renovétur.

℟. Fecit nos regnum et sacerdótes Deo et Patri suo : * Ipsi glória et impérium, in sǽcula sæculórum. ℣. Ipse est primogénitus mortuórum, et princeps regum terræ. — Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

In III Nocturno

Ant. Benedicéntur in ipso * omnes tribus terræ; omnes gentes magnificábunt eum.

Psalmus 71

DEus, judícium tuum regi da, * et justítiam tuam fílio regis :

Gubérnet pópulum tuum cum justítia, * et húmiles tuos cum æquitáte.

Afferent montes pacem pópulo * et colles justítiam.

Tuébitur húmiles pópuli, salvos fáciet fílios páuperum, * et cónteret oppressórem. —

Et diu vivet ut sol, * et sicut luna in omnes generatiónes.

Descéndet ut plúvia super gramen, * sicut imbres qui írrigant terram.

Florébit in diébus ejus justítia * et abundántia pacis, donec defíciat luna. —

Et dominábitur a mari usque ad mare, * et a flúmine usque ad términos terræ.

Coram illo prócident inimíci ejus, * et adversárii ejus púlverem lingent.

Reges Tharsis et insulárum múnera ófferent; * reges Arabum et Saba dona addúcent :

Et adorábunt eum omnes reges, * omnes gentes sérvient ei. —

Etenim liberábit páuperem invocántem, * et míserum, cui non est adjútor.

Miserébitur ínopis et páuperis, * et vitam páuperum salvábit :

Ab injúria et oppressióne liberábit eos, * et pretiósus erit sanguis eórum coram illo. —

Ideo vivet et dabunt ei de auro Arábiæ, * et orábunt pro eo semper : perpétuo benedícent ei.

Erit abundántia fruménti in terra; in summis móntium strepet, ut Líbanus, fructus ejus, * et florébunt íncolæ úrbium ut grámina terræ.

Erit nomen ejus benedíctum in sæcula; * dum lucébit sol, permanébit nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ, * omnes gentes beátum prædicábunt eum. —

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * qui facit mirabília solus.

Et benedíctum nomen ejus gloriósum in sæcula; * et repleátur glória ejus omnis terra. Fiat, fiat.

Ant. Benedicéntur in ipso omnes tribus terræ; omnes gentes magnificábunt eum.

Ant. Et ego primogénitum * ponam illum : excélsum præ régibus terræ.

Psalmus 88, i

Grátias Dómini in ætérnum cantábo; * per omnes generatiónes annuntiábo fidelitátem tuam ore meo.

Dixísti enim : « In ætérnum fundáta est grátia »; * in cælo stabilísti fidelitátem tuam.

« Inii fœdus cum elécto meo; * jurávi David, servo meo :

Usque in ætérnum stabíliam semen tuum, * et fundábo in omnes generatiónes thronum tuum ». —

Cæli mirabília tua celebrant, Dómine, * et fidelitátem tuam in cœtu sanctórum.

Nam quis in núbibus æquábitur Dómino, * símilis erit Dómino inter fílios Dei?

Deus est terríbilis in concílio sanctórum, * magnus et treméndus præ ómnibus circa eum.

Dómine, Deus exercítuum, quis par est tibi? * potens es, Dómine, et fidélitas tua circúmdat te.

Tu ímperas supérbiæ maris, * tumórem flúctuum ejus tu compéscis.

Tu transfíxum conculcásti Rahab, * bráchio poténti tuo dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cæli, et tua est terra; * orbem terrárum et quod eum replet tu fundásti;

Aquilónem et austrum tu creásti; * Thabor et Hermon de nómine tuo exsúltant.

Tibi bráchium potens est, * firma manus tua, déxtera tua erécta.

Justítia et jus sunt fundaméntum throni tui; * grátia et fidélitas præcédunt te.

Beátus pópulus qui exsultáre novit; * ámbulant, Dómine, in lúmine vultus tui,

De nómine tuo lætántur semper, * et justítia tua extollúntur.

Nam tu es splendor poténtiæ eórum, * et tuo favóre extóllitur cornu nostrum.

Nam Dómini est clípeus noster, * et Sancti Israël rex noster. —

Olim locútus es in visióne sanctis tuis et dixísti : * « Impósui corónam poténti; éxtuli eléctum de pópulo.

Invéni David, servum meum, * óleo sancto meo unxi eum,

Ut manus mea sit semper cum eo, * et bráchium meum confírmet eum.

Non decípiet eum inimícus, * neque malígnus déprimet eum.

Sed contúndam coram eo adversários ejus, * et, qui odérunt eum, percútiam.

Fidélitas mea et grátia mea cum ipso; * et in nómine meo extollétur cornu ejus.

Et exténdam super mare manum ejus, * et super flúmina déxteram ejus.

Ipse vocábit me : « Pater meus es tu, * Deus meus et petra salútis meæ ».

Atque ego primogénitum constítuam eum, * celsíssimum inter reges terræ.

In ætérnum servábo ei grátiam meam, * et firmum manébit ei fœdus meum.

Et ætérnum fáciam semen ejus, * et thronum ejus ut dies cæli.

Ant. Et ego primogénitum ponam illum : excélsum præ régibus terræ.

Ant. Thronus ejus * sicut sol in conspéctu meo : et sicut luna perfécta in ætérnum.

Psalmus 88, ii

SI derelíquerint fílii ejus legem meam, * neque ambuláverint in præcéptis meis,

Si violáverint statúta mea, * nec custodíerint mandáta mea :

Virga púniam delíctum eórum, * et verbéribus culpam eórum;

Sed grátiam meam non súbtraham ei, * nec fidem meam fallam.

Non violábo fœdus meum, * neque effátum labiórum meórum mutábo.

Semel jurávi per sanctitátem meam : * Davídi certe non méntiar,

Semen ejus in ætérnum manébit * et thronus ejus coram me erit ut sol,

Ut luna, quæ manet in ætérnum, * testis in cælo fidélis ». —

Tu vero repulísti et abjecísti, * gráviter irátus es uncto tuo.

Sprevísti fœdus servi tui, * profanásti humi corónam ejus.

Diruísti omnes muros ejus, * munitiónes ejus excídio tradidísti.

Diripuérunt eum omnes transeúntes per viam, * ludíbrio factus est vicínis suis.

Extulísti déxteram inimicórum ejus; * implevísti gáudio omnes hostes ejus.

Retudísti áciem gládii ejus, * nec sustentásti eum in prœlio.

Cessáre fecísti splendórem ejus, * et thronum ejus in terram dejecísti.

Breviásti dies adolescéntiæ ejus, * operuísti eum ignomínia. —

Quoúsque, Dómine? abscóndes te semper? * ardébit ut ignis indignátio tua?

Meménto, quam brevis sit vita mea, * quam cadúcos creáveris omnes hómines.

Quis est, qui vivat nec vídeat mortem, * qui e manu ínferi súbtrahat ánimam suam?

Ubi sunt grátiæ tuæ antíquæ, Dómine, * quas David jurásti per fidelitátem tuam?

Meménto, Dómine, contuméliæ servórum tuórum : * porto in sinu meo omnes inimicítias géntium,

Quibus insúltant adversárii tui, Dómine, * quibus insúltant gréssibus uncti tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum : * fiat! fiat!

Ant. Thronus ejus sicut sol in conspéctu meo : et sicut luna perfécta in ætérnum.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 18, 33-37

IN illo témpore : Dixit Pilátus ad Jesum : Tu es Rex Judæórum? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 51 in Joann. 12-13
et Tract. 117 in Joann. 19-21

QUid magnum fuit Regi sæculórum Regem fíeri hóminum? Non enim Rex Israël Christus ad exigéndum tribútum vel exércitum ferro armándum hostésque visibíliter debellándos; sed Rex Israël, quod mentes regat, quod in ætérnum cónsulat, quod in regnum cælórum credéntes, sperántes amantésque perdúcat. Dei ergo Fílius æquális Patri, Verbum per quod facta sunt ómnia, quod Rex esse vóluit Israël, dignátio est, non promótio; miseratiónis indícium est, non potestátis augméntum. Qui enim appellátus est in terra Rex Judæórum, in cælis est Dóminus Angelórum. Sed Judæórum tantum Rex est Christus, an et géntium? Immo et géntium. Cum enim dixísset in prophetía : Ego autem sum constitútus Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, prædicans præcéptum Dómini : ne propter montem Sion solis Judǽis eum quisquam díceret constitútum, contínuo subjécit : Dóminus dixit ad me : Fílius meus es tu, ego hódie génui te; póstula a me et dabo tibi gentes hereditátem tuam et possessiónem tuam términos terræ.

℟. Factum est regnum hujus mundi Dómini nostri et Christi ejus : * Et regnábit in sǽcula sæculórum. ℣. Adorábunt in conspéctu ejus universæ famíliæ géntium; quóniam Dómini est regnum. — Et regnábit.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

Tract. 115 in Joann. 18-36

REspóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum me-

um, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judǽis; nunc autem regnum meum non est hinc. Hoc est quod bonus Magíster scire nos vóluit; sed prius nobis demonstránda fúerat vana hóminum de regno ejus opínio, sive géntium, sive Judæórum a quibus id Pilátus audíerat : quasi proptérea morte fuísset plecténdus, quod illícitum affectáverit regnum, vel quóniam solent regnatúris invidére regnántes, et vidélicet cavéndum erat ne ejus regnum sive Románis, sive Judǽis esset advérsum. Póterat autem Dóminus quod ait, Regnum meum non est de hoc mundo, ad primam interrogatiónem prǽsidis respondére, ubi ei dixit, Tu es rex Judæórum? sed cum vicíssim intérrogans, utrum hoc a semetípso díceret, an audísset ab áliis, illo respondénte osténdere vóluit hoc sibi apud illum fuísse a Judǽis velut crimen objéctum : patefáciens nobis cogitatiónes hóminum, quas ipse nóverat, quóniam vanæ sunt; eísque post responsiónem Piláti, jam Judǽis et géntibus opportúnius aptiúsque respóndens, Regnum meum non est de hoc mundo.

℟. Decem córnua quæ vidísti, decem reges sunt : Hi cum Agno pugnábunt, et Agnus vincet illos, * Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. ℣. Regnávit Dóminus Deus noster omnípotens : gaudeámus et exsultémus, et demus glóriam ei. — Quóniam Dóminus dominórum est, et Rex regum. Glória Patri. Quóniam.

Lectio ix de Homilia Dominicæ occurréntis.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Anæ

1 Suscitábit * Deus cæli regnum quod comminuet et consúmet univérsa regna, et ipsum stabit in ætérnum.

Psalmi de Dominica.

2 Dedit ei Dóminus * potestátem et honórem et regnum; et omnes pópuli, tribus et linguæ ipsi sérvient.

3 Exíbunt aquæ vivæ * de Jerúsalem; et erit Dóminus Rex super omnem terram.

4 Magnificábitur * usque ad términos terræ, et erit iste pax.

5 Gens et regnum * quod non servíerit tibi, períbit : et gentes solitúdine vastabúntur.

Capit. Coloss. 1, 12-13

FRatres : Grátias ágimus Deo Patri, qui dignos nos fecit in partem sortis sanctórum in lúmine, qui erípuit nos de potestáte tenebrárum, et tránstulit in regnum Fílii dilectiónis suæ.

Hymnus

VExílla Christus ínclyta
Late triúmphans éxplicat :
Gentes, adéste súpplices,
Regíque regum pláudite.

Non Ille regna cládibus,
Non vi metúque súbdidit :
Alto levátus stípite,
Amóre traxit ómnia.

O ter beáta cívitas
Cui rite Christus ímperat,
Quæ jussa pergit éxsequi
Edícta mundo cǽlitus!

Non arma flagrant ímpia,
Pax usque firmat fœdera,
Arrídet et concórdia,
Tutus stat ordo cívicus.

Servat fides connúbia,
Juvénta pubet íntegra,
Pudíca florent límina
Doméstícis virtútibus.

Optáta nobis spléndeat
Lux ista, Rex dulcíssime :
Te, pace adépta cándida,
Adóret orbis súbditus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui sceptra mundi témperas,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Bened. Ant. Fecit nos Deo, * et Patri suo regnum, primogénitus mortuórum, et Princeps regum terræ, allelúja.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti : concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere disgregátæ, ejus suavíssimo subdántur império : Qui tecum vivit.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurréntis.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Suscitábit, ut supra.

In Resp. brevi ℣. Qui primátum in ómnibus tenes.

Ab Absol. Capit. Lectio br. In ipso, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Ant. Dedit ei Dóminus, Capitul. Fratres : Grátias, ut supra.

℟. br. Data est mihi * Omnis potéstas. Data. ℣. In cælo et in terra.

Omnis potéstas. Glória Patri. Data est mihi omnis potéstas.

℣. Afférte Dómino, famíliæ populórum. ℟. Afférte Dómino glóriam et impérium.

AD SEXTAM

Ant. Exíbunt aquæ vivæ * de Jerúsalem; et erit Dóminus Rex super omnem terram.

Capit. Coloss. 1, 16-17

OMnia per ipsum et in ipso creáta sunt, et ipse est ante omnes, et ómnia in ipso constant. Et ipse est caput córporis Ecclésiæ, qui est princípium, primogénitus ex mórtuis, ut sit in ómnibus ipse primátum tenens.

℟. br. Afférte Dómino, * Famíliæ populórum. Afférte. ℣. Afférte Dómino glóriam et impérium. Famíliæ. Glória Patri. Afférte Dómino.

℣. Adorábunt eum omnes reges terræ. ℟. Omnes gentes sérvient ei.

Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui in dilécto Fílio tuo, universórum Rege, ómnia instauráre voluísti : concéde propítius; ut cunctæ famíliæ géntium, peccáti vúlnere disregátæ, ejus suavíssimo subdántur império: Qui tecum.

AD NONAM

Ant. Gens et regnum * quod non servíerit tibi, períbit : et gentes solitúdine vastabúntur.

Capit. Coloss. 1, 19-20

IN ipso complácuit omnem plenitúdinem inhabitáre, et per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus sive quæ in terris, sive quæ in cælis sunt, in Christo Jesu Dómino nostro.

℟. br. Adorábunt eum * Omnes reges terræ. Adorábunt. ℣. Omnes gentes sérvient ei. Omnes reges terræ. Glória Patri. Adorábunt.

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis, præter sequentia :

℣. Multiplicábitur ejus impérium. ℟. Et pacis non erit finis.

Ad Magnif. Ant. Habet in vestiménto : et in fémore suo scriptum : Rex regum, et Dóminus dominántium. Ipsi glória et impérium, in sæcula sæculórum.

Et fit Commemoratio Dominicæ occurrentis.

Completorium de Dominica.

Die 25 Octobris

Ss. Chrysanthi et Dariæ

Martyrum [55]

Simplex

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

BEatórum Mártyrum tuórum, Dómine, Chrysánthi et Daríæ, quæsumus, adsit nobis orátio : ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dóminum.

Lectio iii

CHrysánthus et Daría cónjuges, nóbili génere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum baptísmo suscéperat; Romæ innumerábilem hóminum multitúdinem, hæc mulíerum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celeríinus præféctus comprehénsos trádidit Cláudio tribúno, qui jussit a milítibus Chrysánthum vinctum cruciátibus torquéri; sed víncula ómnia resolúta sunt, mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti. Deínde, bovis cório inclúsum, in ardentíssimo sole constítuunt. Tum, pédibus ac mánibus caténa constríctis, in obscúrum cárcerem detrúdunt; ubi, solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlsa, leónis tutéla, dum in oratióne defíxa est, a contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídibus óbruti, parem martýrii corónam adépti sunt.
Te Deum laudámus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Vesperæ de sequenti.

Die 26 Octobris

S. Evaristi

Papæ et Mart. [34]

Simplex

¶ Si hodie fuerit Sabbatum, fit de Vigilia anticipata Ss. Simonis et Judæ App., ut die sequenti notatur, et de S. Evaristo fit tantum Com-

memoratio in Vesperis Feriæ præcedentis et ad Laudes.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Evarístum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Lectio iii

EVarístus, Græcus, ex Judæo patre, Trajáno imperatóre, pontificátum gessit. Qui ecclesiárum títulos urbis Romæ presbýteris divísit, et ordinávit ut septem diáconi epíscopum custodírent dum evangélicæ prædicatiónis offício fungerétur. Idem constítuit, ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur et sacerdótis benedíctio adhibeátur. Præfuit Ecclésiæ annos novem, menses tres, presbýteris decem et septem, diáconis duóbus, epíscopis quíndecim, quater mense Decémbri, ordinátis. Martýrio coronátus, prope sepúlcrum Príncipis Apostolórum in Vaticáno sepúltus est séptimo Kaléndas Novémbris. Te Deum.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Die 27 Octobris
In Vigilia
Ss. Simonis et Judæ
Apostolorum

Officium fit de Feria, ut pro Vigiliis Apostolorum in Communi [1], præter Lectiones et Orationem, ut infra.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 15, 1-7

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Ego sum vitis vera, et Pater meus agrícola est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 80 in Joannem

Ste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem et discípulos suos pálmites, secúndum hoc dicit, quod est caput Ecclésiæ nosque membra ejus, mediátor Dei et hóminum, homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmites. Propter quod, cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humána natúra, cujus et nos hómines pálmites esse possémus.

Responsoria de Feria currenti, ut in Proprio de Tempore.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio ii

QUid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim dícitur vitis per similitúdinem, non per proprietátem, quemádmodum dícitur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi; quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera; ab illa se útique discérnit, cui dícitur : Quómodo convérsa es in amaritúdinem, vitis aliéna? Nam, quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Bened. Ad societátem.

Lectio iii

EGO sum, inquit, vitis vera, et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait : Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait : Ego et Pater unum sumus, et ipse agrícola est; nec talis, quales sunt qui extrínsecus operándo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam, neque qui plantat est áliquid, neque qui rigat; sed qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum; unde ipse et Pater unum sunt. Et, si Verbum caro factum est, quod non erat; manet quod erat.

Oratio

COncéde, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenímus; sic, ad tua benefícia promeréndum, majestátem tuam pro nobis ipsi præveniant. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE 28 OCTOBRIS

Ss. Simonis et Judæ Apostolorum

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea quæ hic habentur propria.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio

DEus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

Incipit Epístola cathólica beáti Judæ Apóstoli

Lectio i — Vers. 1-13

JUdas, Jesu Christi servus, frater autem Jacóbi, his qui sunt in Deo Patre diléctis et Christo Jesu conservátis et vocátis. Misericórdia vobis et pax et cáritas adimpleátur. Caríssimi, omnem sollicitúdinem fáciens scribéndi vobis de commúni vestra salúte, necésse hábui scríbere vobis déprecans supercertári semel tráditæ sanctis fídei. Subintroiérunt enim quidam hómines, qui olim præscrípti sunt in hoc judícium, ímpii, Dei nostri grátiam transferéntes in luxúriam, et solum Dominatórem et Dóminum nostrum Jesum Christum negántes.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. — Estóte.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

COmmonére autem vos volo, sciéntes semel ómnia, quóniam Jesus pópulum de terra Ægýpti salvans, secúndo eos, qui non credidérunt, pérdidit : ángelos vero, qui non servavérunt suum principátum, sed dereliquérunt suum domicílium, in judícium magni diéi, vínculis ætérnis sub calígine reservávit. Sicut Sódoma et Gomórrha et finítimæ civitátes símili modo exfornicátæ, et abeúntes post carnem álteram, factæ sunt exémplum, ignis ætérni pœnam sustinéntes; simíliter et hi carnem quidem máculant, dominatiónem autem spernunt, majestátem autem blasphémant.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum enim.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

CUM Míchaël Archángelus cum diábolo dísputans altercarétur de Móysi córpore, non est ausus judícium inférre blasphémiæ, sed dixit : Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphémant : quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt et in contradictióne Core periérunt! Hi sunt in épulis suis máculæ, convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicátæ, fluctus feri maris despumántes suas confusiónes, sídera errántia : quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini : * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

SImon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, unius ex cathólicis Epístolis scriptor; hic Mesopotámiam, ille Ægýptum evangélica prædicatióne peragrávit.

Póstea in Pérsidem conveniéntes, cum innumerábiles fílios Jesu Christo peperíssent fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis géntibus disseminássent, doctrína et miráculis, ac déniqueglorióso martýrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustrárunt.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Homilía 30 in Ev., post med.

Lectio v

SCriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini, Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui, contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 15, 17-25

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tractatus 87 in Joannem

N lectióne evangélica quæ hanc antecédit, díxerat Dóminus : Non vos me elegístis; sed ego elégi vos et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat : ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit : Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intellígere debémus hunc esse fructum nostrum, de quo ait : Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis, tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem; cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii

CAritas ergo est fructus noster, quam definit Apóstolus, De corde puro,

et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum; neque enim vera dilectióne diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Díligit enim unusquísque próximum suum tamquam seípsum, si díligit Deum. Nam, si non díligit Deum, non díligit seípsum; in his enim duóbus præcéptis caritátis tota lex pendet et prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu ítaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit : Fructus, inquit, spíritus, cáritas est; ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta et religáta contéxuit, quæ sunt, gáudium, pax, longanímitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Quis autem bene gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide quæ per dilectiónem operátur? Quis utíliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cóntinet unde turpátur, nisi díligat unde honestátur? Mérito ítaque Magíster bonus dilectiónem sic sæpe comméndat, tamquam sola præcipiénda sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo effícitur bonus.

Te Deum laudámus.

IN II VESPERIS

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Oratio

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos Simónem et Judam ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre et celebrándo profícere. Per Dóminum.

Die 30 Octobris

¶ Si hodie fuerit Sabbatum, fit Officium de Vigilia anticipata Omnium Sanctorum, ut sequenti die notatur.

Die 31 Octobris

In Vigilia

Omnium Sanctorum

Officium fit de Feria, ut in Ordinario et Psalterio, præter Lectiones quæ dicuntur de Homilia in Ev. Descéndens Jesus, ut in Communi plurimorum Martyrum 2 loco [72], cum Responsoriis tamen de Feria currenti, ut in Proprio de Tempore, et Orationem, ut infra.

Ad Nocturnum vero in Feria IV tres ultimæ Antiphonæ cum suis Psalmis, et ad Laudes in qualibet Feria Antiphonæ omnes et Psalmi sumuntur de 2 loco; ad Primam additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur, et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, ut in Ordinario.

Oratio

Domine, Deus noster, multíplica super nos grátiam tuam : et, quorum prævenímus gloriósa solémnia, tríbue súbsequi in sancta professióne lætítiam. Per Dóminum.

Et omittitur Suffragium de Omnibus Sanctis, etiam si Vigilia commemoranda tantum fuerit in Festo Semiduplici occurrenti.

Vesperæ de sequenti.

FESTA NOVEMBRIS

DIE 1 NOVEMBRIS

In Festo Omnium Sanctorum

DUPLEX I CLASSIS CUM OCTAVA COMMUNI

IN I VESPERIS

Ant. 1 Vidi turbam magnam, * quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus stantes ante thronum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, * Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Benedícite Dóminum, * omnes elécti ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5 Hymnus * ómnibus Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

In II Vesperis

Psalmus 115

Confísus sum, étiam cum dixi : * « Ego afflíctus sum valde »;
Ego dixi in pavóre meo : * « Omnis homo fallax! »
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ tríbuit mihi?
Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.

Pretiósa est in óculis Dómini * mors sanctórum ejus.
O Dómine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllæ tuæ : * solvísti víncula mea.
Tibi sacrificábo sacrifícium laudis, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus,
In átriis domus Dómini, * in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Hymnus ómnibus Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi; et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens : Nolíte nocére terræ et mari neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus

Placáre, Christe, sérvulis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiæ,
Patróna Virgo póstulat.

Et vos, beáta per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

Vos, purpuráti Mártyres,
Vos, candidáti præmio
Confessiónis, éxsules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, cælitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos Pastor regat.

* Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines

Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

In II Vesperis

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. O quam gloriósum est regnum * in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Regem regum Dóminum, veníte, adorémus : * Quia ipse est coróna Sanctórum ómnium. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Placáre, Christe, ut supra. 733

In I Nocturno

Ant. Novit Dóminus * viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non sequitur * consílium impiórum,

Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;

Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,

Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.

Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. Novit Dóminus viam justórum, qui in lege ejus meditántur die ac nocte.

Ant. Mirificávit * Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Psalmus 4

Cum invocávero, exáudi me, Deus justítiæ meæ, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —

Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quǽritis mendácium?

Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —

Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Ant. Mirificávit Dóminus Sanctos suos, et exaudívit eos clamántes ad se.

Ant. Admirábile est * nomen tuum, Dómine; quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Admirábile est nomen tuum, Dómine; quia glória et honóre coronásti Sanctos tuos, et constituísti eos super ópera mánuum tuárum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i Cap. 4, 2-8

T ecce sedes pósita erat in cælo, et supra sedem sedens. Et qui sedébat, símilis erat aspéctui lápidis jáspidis et sárdinis : et iris erat in circúitu sedis símilis visióni smarágdinæ. Et in circúitu sedis sedília vigínti quátuor : et super thronos vigintiquátuor senióres sedéntes, circumamícti vestiméntis albis, et in capítibus eórum corónæ áureæ. Et de throno procedébant fúlgura, et voces, et tonítrua : et septem lámpades ardéntes ante thronum, qui sunt septem spíritus Dei. Et in conspéctu sedis tamquam mare vítreum símile crystállo : et in médio sedis, et in circúitu sedis quátuor animália plena óculis ante et retro. Et ánimal primum símile leóni, et secúndum ánimal símile vítulo, et tértium ánimal habens fáciem quasi hóminis, et quartum ánimal símile áquilæ volánti. Et quátuor animália, síngula eórum habébant alas senas : et in circúitu et intus plena sunt óculis, et réquiem non habébant die ac nocte, dicéntia : Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus, Deus omnípotens, qui erat, et qui est, et qui ventúrus est.

℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum et elevátum : et plena erat omnis terra majestáte ejus : * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim stabant super illud : sex alæ uni, et sex alæ álteri. — Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii Cap. 5, 1-14

ET vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus et foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magna : Quis est dignus aperíre librum, et sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, neque in cælo, neque in terra, neque subtus terram, aperíre librum neque respícere illum. Et ego flebam multum, quóniam nemo dignus invéntus est aperíre librum nec vidére eum. Et unus de senióribus dixit mihi : Ne fléveris : ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperíre librum, et sólvere septem signácula ejus. Et vidi : et ecce in médio throni et quátuor animálium, et in médio seniórum, Agnum stantem tamquam occísum, habéntem córnua septem et óculos septem : qui sunt septem spíritus Dei, missi in omnem terram. Et venit, et accépit de déxtera sedéntis in throno librum. Et, cum aperuísset librum, quátuor animália et vigínti quátuor senióres cecidérunt coram Agno, habéntes singuli cítharas, et phíalas áureas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes Sanctórum.

℟. Beáta es, Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino : perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi : ecce exaltáta es super choros Angelórum : * Intercéde pro nobis ad Dóminum, Deum nostrum. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Intercéde.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

ET cantábant cánticum novum, dicéntes : Dignus es, Dómine, accípere librum, et aperíre signácula ejus : quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne et fecísti nos Deo nostro regnum, et sacerdótes : et regnábimus super terram. Et vidi, et audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, et animálium, et seniórum : et erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magna : Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, et divinitátem, et sapiéntiam, et fortitúdinem, et honórem, et glóriam, et benedictiónem. Et omnem creatúram, quæ in cælo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo, omnes audívi dicéntes : Sedénti in throno, et Agno, benedíctio, et honor, et glória, et potéstas in sæcula sæculórum. Et quátuor animália dicébant : Amen. Et vigintiquátuor senióres cecidérunt in fácies suas, et adoravérunt vivéntem in sæcula sæculórum.

℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, * Et adorábo ad templum sanctum tuum : et confitébor nómini tuo, Dómine. ℣. Super misericórdia tua et veritáte tua : quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Dómine, * qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Omine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiéscent in monte sancto tuo.

Ant. Hæc est generátio * quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Ant. Lætámini in Dómino * et exsultáte, justi, et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 31

BEátus cujus remíssa est iníquitas, * cujus obtéctum est peccátum.

Beátus homo cui Dóminus non ímputat culpam, * et in cujus spíritu non est dolus. —

Quámdiu tácui, tabuérunt ossa mea * inter gémitus meos assíduos.

Etenim die noctúque gravis erat super me manus tua, * consumebátur robur meum velut ardóribus æstívis.

Peccátum meum confésus sum tibi, * et culpam meam non abscóndi;

Dixi : « Confíteor iniquitátem meam Dómino », * et tu remisísti culpam peccáti mei.

Proptérea orábit ad te omnis pius * in témpore necessitátis.

Cum írruent aquæ multæ, * ad eum non pervénient.

Tu es refúgium mihi, ab angústiis me servábis, * gáudio salútis meæ circúmdabis me. —

Erúdiam te, et docébo viam, qua ámbules; * ínstruam te, firmans super te óculos meos.

Nolíte esse sicut equus et mulus sine intelléctu, quorum ímpetus camo et freno constríngitur; * secus ad te non appropínquant. —

Multi sunt dolóres ímpii; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdat.

Lætámini in Dómino et gaudéte, justi; * et exsultáte, omnes recti corde.

Ant. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi, et gloriámini, omnes recti corde.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

Odie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem; quorum societáte cælum exsúltat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur. Quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre; quia, dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus multíplici passiónum génere adornátur, perque gravióra torménta, gravióra fuére et prǽmia. Dum cathólica mater Ecclésia,

quæ per totum orbem longe latéque diffúsa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est contumélias, cruces et mortem non timére; magis magísque roboráta, non resisténdo sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis, ad geréndum certámen, glóriam triumphálem inspirávit.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur : * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta. ℣. Hic est enim prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. — Nullus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

O Vere beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiónis cándida índuit virgínitas! Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc, caríssimi, sínguli ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, corónas vel de virginitáte cándidas vel de passióne purpúreas. In cæléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

℟. Isti sunt qui vivéntes in carne plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

DEI enim ineffábilis et imménsa bónitas étiam hoc provídit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet nec longum fáceret aut ætérnum, sed breve et, ut ita dicam, momentáneum : ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres, in illa vero quæ ætérna est, corónæ et præmia meritórum; ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine duràrent; ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbitátibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait : Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

℟. Sancti mei, qui, in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III Nocturno

Ant. Timéte Dóminum, * omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui cónfugit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. —

Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Timéte Dóminum, omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum : ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Ant. Dómine, spes Sanctórum * et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǽcula.

Psalmus 60

AUdi, Deus, clamórem meum, * inténde oratióni meæ.

Ab extrémis terræ ad te clamo, * cum déficit cor meum.

In petram extólles me, dabis quiétem mihi, * quia præsídium es mihi, turris fortis contra inimícum.

Utinam hábitem in tabernáculo tuo semper, * confúgiam sub tegmen alárum tuárum! —

Tu, enim, Deus, audísti vota mea; * dedísti mihi hereditátem timéntium nomen tuum.

Dies ádjice ad dies regis, * anni ejus æquent generatiónes multas;

Regnet in ætérnum coram Deo; * grátiam et fidelitátem mitte, ut consérvent eum.

Sic cantábo nomen tuum semper, * et solvam vota mea omni die.

Ant. Dómine, spes Sanctórum et turris fortitúdinis eórum, dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sǽcula.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, * lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater. Absol. A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 2, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, sub initium

SI quǽritur quid signíficet mons, bene intellígitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant quæ Judǽis data sunt. Unus tamen Deus, per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributiónem témporum, dedit minóra præcépta pópulo quem adhuc timóre alligári oportébat; et, per Fílium suum, majóra pópulo quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tempóribus géneri humáno exhibére medicínam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

NEC mirum est quod dantur præcépta majóra propter regnum cælórum, et minóra data sunt propter regnum terrénum, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dícitur : Justítia tua sicut montes Dei; et hoc bene

significat, quod ab uno magístro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discípuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam córpore viciniores, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum, fortássis, ipsa mora, comméndat aliquánto longiórem futúrum esse sermónem; nisi forte non vacet quod nunc eum dictum est aperuísse os suum, quod ipse, in lege véteri, aperíre soléret ora prophetárum.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Quid ergo dicit? Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium : Omnia vánitas, et præsúmptio spíritus. Præsúmptio autem spíritus, audáciam et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur; et recte, quandóquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est : Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nésciat supérbos inflátos dici tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli : Sciéntia inflat, cáritas vero ædíficat. Quaprópter recte hic intelligúntur páuperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Anæ

1 Vidi turbam magnam, * quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus stantes ante thronum.

Psalmi de Dominica.

2 Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas et adoravérunt Deum.

3 Redemísti nos, * Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4 Benedícite Dóminum, * omnes elécti ejus : ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5 Hymnus * ómnibus Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum Apoc. 7, 2-3

Ecce ego Joánnes vidi álterum Angelum ascendéntem ab ortu solis, habéntem signum Dei vivi; et clamávit voce magna quátuor Angelis, quibus datum est nocére terræ et mari, dicens : Nolíte nocére terræ et mari neque arbóribus, quoadúsque signémus servos Dei nostri in fróntibus eórum.

Hymnus

Salútis ætérnæ dator,
Jesu, redémptis súbveni;
Virgo, Parens cleméntiæ,
Dona salútem sérvulis.

Vos, Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum; vos, reis
Precámini indulgéntiam.

Baptísta Christi prævius,
Summíque cæli Cláviger
Cum céteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.

Cohors triúmphans Mártyrum,
Almus Sacerdótum chorus,
Et virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síderum
Regnátis aula príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cæli flágitant.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Te gloriósus * Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus; te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

Ad Horas Ps. de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Vidi turbam magnam, ut supra.

Ad absol. Capituli Lec. br. Benedíctio, ut ad Nonam.

AD TERTIAM

Ant Et omnes Angeli, ac Capit. Ecce ego, ut supra.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte, justi. Glória Patri. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD SEXTAM

Ant. Redemísti nos, * Dómine Deus, in sánguine tuo ex omni tribu et lingua et pópulo et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

Capitulum Apoc. 7, 9

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus et tríbubus et pópulis et linguis stantes ante thronum Dei in conspéctu Agni, amícti stolis albis et palmæ in mánibus eórum.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Ant. Hymnus * ómnibus Sanctis ejus : fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi : glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum Apoc. 7, 12

Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis 732, sed loco ultimi Psalmi dicitur Ps. 115 Confísus sum ut ibidem notatur.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. O quam gloriósum est regnum * in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

Post Vesperas diei dicuntur Vesperæ et Completorium Defunctorum, ut inferius notatur. Si tamen hodie fuerit Sabbatum, in II Vesperis Omnium Sanctorum fit Commemoratio sequentis Dominicæ, de qua, die sequenti, fiet Officium cum Commemoratione Octavæ, et dicitur Completorium pariter de Dominica.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones cum suis Responsoriis, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

DIE 2 NOVEMBRIS

vel si in Dominicam inciderit, die 3 sequenti

In Commemoratione Omnium Fidelium Defunctorum

DUPLEX

¶ Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum excludit tum Festa occurrentia, tum Festa transferenda cujusvis ritus. Si tamen inciderit in Dominicam, iisdem cum juribus, in sequenti Feria II celebratur, translato, vel penitus omisso, juxta Rubricas, quolibet alio Festo.

AD VESPERAS

In II Vesperis Omnium Sanctorum vel alterius Officii, ut supra, post Versum Benedicamus Domino, immediate dicuntur Vesperæ Defunctorum, eisque non præmittitur Pater noster et Ave María, nisi quando extra Chorum a Vesperis antecedentis Officii separentur, sed absolute incipitur ab Antiphona Placébo Dómino, ut infra.

Antiphonæ autem ad Vesperas, sicuti et ad Matutinum ac Laudes, ante et post Psalmos et Canticum integræ dicuntur.

Ant. Placébo cum Psalmis ut infra. [230]

Repetita post Canticum Magníficat Ana, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subjungitur :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvuntur Vesperæ Defunctorum, neque aliud adjungitur.

AD COMPLETORIUM

Non dicitur Jube, domne nec Lectio brevis, neque Versus Adjutórium nostrum, neque Oratio Dominica; sed, facta Confessione et Absolutione, statim sine Antiphona incipitur a Psalmis sequentibus; et in fine cujuslibet Psalmi, ad omnes Horas, loco Glória Patri dicitur Réquiem ætérnam.

Psalmus 122

Ad te attóllo óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce, sicut óculi servórum * ad manus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ * ad manus dóminæ suæ :

Ita óculi nostri ad Dóminum, Deum nostrum, * donec misereátur nostri. —

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri, * quia multum satiáti sumus despectióne;

Multum satiáta est ánima nostra * irrisióne abundántium, despectióne superbórum.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 141

Voce magna ad Dóminum clamo, * voce magna Dóminum óbsecro.

Effúndo coram eo sollicitúdinem meam, * angústiam meam coram ipso pando.

Cum anxiátur in me spíritus meus, * tu novísti viam meam. —

In via qua incédo, * abscondérunt láqueum mihi.

Respício ad dextram et vídeo, * et non est, qui de me curet.

Non est, quo fúgiam, * non est, qui prospíciat vitæ meæ. —

Clamo ad te, Dómine; dico : Tu es refúgium

meum, * pórtio mea in terra vivéntium.

Atténde ad clamórem meum, * quia miser factus sum valde.

Eripe me a persequéntibus me, * quia me fortióres sunt.

De cárcere educ me, * ut grátias agam nómini tuo.

Justi circúmdabunt me, * cum bene féceris mihi.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 142

Dómine, audi oratiónem meam, pércipe obsecratiónem meam pro fidelitáte tua, * exáudi me pro tua justítia.

Ne vocáveris in judícium servum tuum, * quia nemo vivens justus est coram te. —

Nam inimícus perséquitur ánimam meam : prostrávit in terram vitam meam, * collocávit me in ténebris sicut pridem defúnctos.

Et defécit in me spíritus meus; * intra me obríguit cor meum.

Mémini diérum antiquórum, méditor de ómnibus opéribus tuis, * facta mánuum tuárum perpéndo.

Expándo manus meas ad te; * ánima mea, ut terra árida, te sitit. —

Velóciter exáudi me, Dómine : * nam déficit spíritus meus.

Noli abscóndere fáciem tuam a me, * ne símilis fiam descendéntibus in fóveam.

Fac cito percípiam grátiam tuam, * quia in te confído.

Notum fac mihi, qua via incédam, * quia ad te attóllo ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis, Dómine : * in te spero. —

Doce me fácere voluntátem tuam, * quia tu es Deus meus.

Spíritus tuus bonus est : * ducat me in terra plana.

Propter nomen tuum, Dómine, vivum me serva; * pro deméntia tua educ de angústiis ánimam meam.

Et pro grátia tua déstrue inimícos meos, et perde omnes qui tríbulant ánimam meam : * nam ego sum servus tuus.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, statim subjungitur

Canticum Simeonis
Luc. 2, 29-32

Nunc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndum verbum tuum in pace,

Quia vidérunt óculi mei * salútem tuam,

Quam parásti * ante fáciem ómnium populórum,

Lumen ad revelatiónem géntium, * et glóriam plebis tuæ Israel.

Réquiem ætérnam.

Deinde dicitur flexis génibus :

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Propitiáre, quǽsumus, Dómine, animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum, pro quibus majestátem tuam supplíciter exorámus : ut, per hæc piæ deprecatiónis offícia, perveníre mereántur ad réquiem sempitérnam. Per Dóminum.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvitur Completorium, neque aliud adjungitur.

AD MATUTINUM

Dictis secreto Pater noster, Ave María et Credo, absolute incipitur

Invit. Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

Ps. 94 Veníte, exsultémus (cum Invitatorio). [237]

Antiphonæ cum Psalmis ac Versibus trium Nocturnorum ut in Communi Officio Defunctorum. [238]

¶ Lectiones trium Noct. dicuntur sine Absolutione et Benedictionibus, et Lectiones I Nocturni insuper sine Titulo.

In I Nocturno

Lectio i Job 7, 16-21

Parce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

¶ Lectiones trium Nocturnorum terminantur sine Versu Tu autem, Dómine, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. — Et.

Lectio ii Job 14, 1-6

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fœtidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. — Tu.

Lectio iii Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhǽsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro, stylo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. — Quia. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

In II Nocturno

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de cura pro mórtuis geránda

Lectio iv Cap. 2 et 3

Urátio fúneris, condítio sepultúræ, pompa exsequiárum magis sunt vivórum solátia, quam subsídia mortuórum. Nec ídeo tamen contemnénda et abjiciénda sunt córpora defunctórum, maximéque justórum ac fidélium, quibus tamquam órganis et vasis ad ómnia bona ópera sancte usus est spíritus. Si enim patérna vestis et ánnulus, ac si quid hujúsmodi, tanto cárius est pósteris, quanto erga paréntes major afféctus : nullo modo ipsa sperénda sunt córpora, quæ útique multo familiárius atque conjúnctius quam quælibet induménta gestámus. Hæc enim non ad ornaméntum vel adjutórium, quod adhibétur extrínsecus, sed ad ipsam natúram hóminis pértinent. Unde et antiquórum justórum fúnera officiósa pietáte curáta sunt, et exséquiæ celebrátæ, et sepultúra provísa; ipsíque, cum víverent, de sepeliéndis vel étiam transferéndis suis corpóribus fíliis mandavérunt.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. — Nec.

Lectio v Cap. 4

REcordántis et precántis afféctus cum defúnctis a fidélibus caríssimis exhibétur, eum prodésse non dúbium est iis, qui cum in córpore víverent, tália sibi post hanc vitam prodésse meruérunt. Verum, etsi áliqua necéssitas vel humári córpora, vel in sacris locis humári nulla data facultáte permíttat, non sunt prætermitténdæ supplicatiónes pro spirítibus mortuórum : quas faciéndas pro ómnibus in christiána et cathólica societáte defúnctis, étiam tácitis eórum nomínibus, sub generáli commemoratióne suscépit Ecclésia; ut quibus ad ista desunt paréntes, aut fílii, aut quicúmque cognáti vel amíci, ab una eis exhibeántur pia matre commúni. Si autem deéssent istæ supplicatiónes, quæ fiunt recta fide ac pietáte pro mórtuis, puto quod nihil prodésset spirítibus eórum, quámlibet in locis sanctis exánima córpora poneréntur.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. — Miserére.

Lectio vi Cap. 18

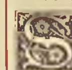
QUÆ cum ita sint, non existimémus ad mórtuos, pro quibus curam gérimus, perveníre, nisi quod pro eis sive altáris, sive oratiónum, sive eleemosynárum sacrifíciis solémniter supplicámus : quamvis non, pro quibus fiunt, ómnibus prosint; sed iis tantum pro quibus, dum vivunt, comparátur ut prosint. Sed quia non discérnimus qui sunt, opórtet ea pro regenerátis ómnibus fácere, ut nullus eórum prætermittátur, ad quos hæc benefícia possint et débeant perveníre. Mélius enim supérerunt ista eis, quibus nec obsunt nec prosunt; quam eis déerunt, quibus prosunt. Diligéntius tamen facit hæc quisque pro necessáriis suis, quo pro illo fiat simíliter a suis. Córpori autem humándo quidquid impénditur, non est præsídium salútis, sed humanitátis offícium, secúndum afféctum quo nemo umquam carnem suam ódio habet. Unde opórtet ut quam potest pro carne próximi curam gerat, cum ille inde recésserit, qui gerébat. Et si hæc fáciunt qui carnis resurrectiónem non credunt, quanto magis debent fácere, qui credunt; ut córpori mórtuo, sed tamen resurrectúro et in æternitáte mansúro, impénsum ejúsmodi offícium sit étiam quodámmodo ejúsdem fídei testimónium!

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. — Dum. Réquiem ætérnam. Dum.

In III Nocturno

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio vii Cap. 15, 12-22

I Christus prædicátur quod resurréxit a mórtuis, quómodo quidam dicunt in vobis quóniam resurréctio mortuórum non est? Si autem resurréctio mortuórum non est, neque Christus resurréxit. Si autem Christus non resurréxit, inánis est ergo prædicátio nostra,

inánis est et fides vestra. Invenímur autem et falsi testes Dei, quóniam testimónium díximus advérsus Deum quod suscitáverit Christum; quem non suscitávit, si mórtui non resúrgunt. Nam, si mórtui non resúrgunt, neque Christus resurréxit. Quod si Christus non resurréxit, vana est fides vestra, adhuc enim estis in peccátis vestris; ergo et qui dormiérunt in Christo periérunt. Si in hac vita tantum in Christo sperántes sumus, miserabilióres sumus ómnibus homínibus. Nunc autem Christus resurréxit a mórtuis, primítiæ dormiéntium; quóniam quidem per hóminem mors, et per hóminem resurréctio mortuórum. Et sicut in Adam omnes moriúntur, ita et in Christo omnes vivificabúntur.

℟. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. — Quia.

Lectio viii Ibid. 35-44

SED dicet áliquis : Quómodo resúrgunt mórtui? qualíve córpore vénient? Insípiens, tu quod séminas non vivificátur, nisi prius moriátur. Et quod séminas, non corpus quod futúrum est séminas, sed nudum granum, ut puta, trítici aut alicújus ceterórum; Deus autem dat illi corpus sicut vult, et unicuíque séminum próprium corpus. Non omnis caro éadem caro, sed ália quidem hóminum, ália vero pécorum, ália volúcrum, ália autem píscium : et córpora cæléstia, et córpora terréstria; sed ália quidem cæléstium glória, ália autem terréstrium. Alia cláritas solis, ália cláritas lunæ, et ália cláritas stellárum; stella enim a stella differt in claritáte. Sic et resurréctio mortuórum. Seminátur in corruptióne, surget in incorruptióne; seminátur in ignobilitáte, surget in glória; seminátur in infirmitáte, surget in virtúte; seminátur corpus animále, surget corpus spiritále.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. — Ut.

Lectio ix Ibid. 51-58

ECce mystérium vobis dico : Omnes quidem resurgémus, sed non omnes immutábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba; canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti, et nos immutábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem, et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit immortalitátem, tunc fiet sermo qui scriptus est : Absórpta est mors in victória. Ubi est, mors, victória tua? ubi est, mors, stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est, virtus vero peccáti lex. Deo autem grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum. Itaque, fratres mei diléсti, stábiles estóte et immóbiles; abundántes in ópere Dómini semper, sciéntes quod labor vester non est inánis in Dómino.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sǽculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. — Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum.

Réquiem ætérnam.

Et repetitur Responsorium Líbera me, Dómine, usque ad primum ℣. Tremens exclusive.

Si Matutinum in privata recitatione a Laudibus separetur, expleto Responsorio præcedenti, statim subjungitur ℣. Dóminus vobíscum, Oratio Fidélium et reliqua, ut infra ad Laudes.

Et ita absolvitur Matutinum, neque aliud adjungitur.

AD LAUDES

Si Laudes extra Chorum separentur a Matutino, ante eas dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab Antiphona Exsultábunt Dómino. [249]

Repetita post Canticum Benedictus Antiphona, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Et immediate subjungitur :

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas.

℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvuntur Laudes neque aliud adjungitur.

AD PRIMAM

Dictis secreto Pater noster, Ave María et Credo, absolute incipitur a Psalmis sequentibus :

Psalmus 87

Dómine, Deus meus, intérdiu clamo, * nocte laméntor coram te.

Pervéniat ad te orátio mea, * inclína aurem tuam ad clamórem meum.

Nam saturáta est malis ánima mea, * et ínferis vita mea propínquat.

Accénseor descendéntibus in fóveam, * símilis factus sum viro inválido.

Inter mórtuos est stratum meum, * sicut occisórum, qui in sepúlcro jacent,

Quorum non es memor ámplius * et qui a cura tua sunt sejúncti.

Collocásti me in fóvea profúnda, * in ténebris, in vorágine.

Super me gravat indignátio tua, * et ómnibus flúctibus tuis ópprimis me.

Removísti notos meos a me; abominábilem fecísti me illis, * clausus sum, neque égredi possum. —

Oculi mei ob misériam tabéscunt, clamo ad te, Dómine, quotídie; * expándo ad te manus meas.

Num pro mórtuis facis mirabília? * an defúncti surgent, et laudábunt te?

Num enarrátur in sepúlcro bónitas tua, * fidélitas tua apud ínferos?

Num manifestántur in ténebris mirabília tua, * et grátia tua in terra obliviónis? —

Ego autem ad te, Dómine, clamo, * et mane orátio mea ad te venit.

Quare, Dómine, repéllis ánimam meam, * abscóndis fáciem tuam a me?

Miser sum ego et moribúndus inde a púero; * portávi terróres tuos et clángui.

Super me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui me perdidérunt.

Circúmdant me ut aqua perpétuo; * circumvéniunt me omnes simul.

Removísti a me amícum et sodálem : * familiáres mei sunt ténebræ.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 27

Ad te, Dómine, clamo; * Petra mea, ne surdus fúeris mihi,

Ne, si non audíeris me, símilis fiam * descendéntibus in fóveam.

Audi vocem obsecratiónis meæ, dum ad te clamo, * dum attóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Noli me abrípere cum peccatóribus * et cum faciéntibus iniquitátem,

Qui loquúntur pacem cum próximis suis, * sed malum in ánimo habent.

Da eis secúndum acta eórum * et secúndum malítiam facínorum ipsórum.

Secúndum opus mánuum eórum tríbue illis, * facta eórum redde ipsis.

Quia non atténdunt ad acta Dómini et ad opus mánuum ejus, * déstruat eos nec restítuat eos. —

Benedíctus Dóminus, quia audívit vocem obsecratiónis meæ, * Dóminus, robur meum et clípeus meus!

In ipso confísum est cor meum, et adjútus sum; * ídeo exsúltat cor meum, et cántico meo laudo eum. —

Dóminus robur est pópulo suo, * et præsídium salútis uncto suo.

Salvum fac pópulum tuum, et bénedic hereditáti tuæ, * et pasce eos, et porta eos usque in ætérnum.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 31

Beátus cujus remíssa est iníquitas, * cujus obtéctum est peccátum.

Beátus homo cui Dóminus non ímputat culpam, * et in cujus spíritu non est dolus. —

Quámdiu tácui, tabuérunt ossa mea * inter gémitus meos assíduos.

Etenim die noctúque gravis erat super me manus tua, * consumebátur robur meum velut ardóribus æstívis.

Peccátum meum conféssus sum tibi, * et culpam meam non abscóndi;

Dixi : « Confíteor iniquitátem meam Dómino », * et tu remisísti culpam peccáti mei.

Proptérea orábit ad te omnis pius * in témpore necessitátis.

Cum írruent aquæ multæ, * ad eum non pervénient.
Tu es refúgium mihi, ab angústiis me servábis, * gáudio salútis meæ circúmdabis me. —
Erúdiam te, et docébo viam, qua ámbules; * ínstruam te, firmans super te óculos meos.
Nolíte esse sicut equus et mulus sine intelléctu, quorum ímpetus camo et freno constríngitur; * secus ad te non appropínquant. —
Multi sunt dolóres ímpii; * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdat.
Lætámini in Dómino et gaudéte, justi; * et exsultáte, omnes recti corde.
Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

SUpplices, Dómine, pro animábus ómnium famulórum famularúmque tuárum preces effúndimus : ut, quidquid conversatióne contraxérunt humána, clemens indúlgeas, et pœnis eórum finem benígnus impónas. Per Dóminum. ℟. Amen.

Deinde in Choro legitur Martyrologium, ut ibi suo loco notatur.

Deinde, etiam extra Chorum, licet omissa fuerit lectio Martyrologii, subjungitur :

℣. In memória ætérna erunt justi. ℟. Ab auditióne mala non timébunt.

Orémus. *Oratio*

DEus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut ánimas ómnium fidélium qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvitur Prima, neque aliud adjungitur.

AD TERTIAM

Dictis secreto Pater noster *et* Ave María, *absolute incipitur a Psalmis sequentibus :*

Psalmus 37, i

DOmine, noli me argúere in ira tua * nec me corrípere in furóre tuo.
Etenim sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi, * et descéndit super me manus tua.
Nihil sani est in carne mea ob indignatiónem tuam, * nihil íntegri in óssibus meis propter peccátum meum.
Nam culpæ meæ supergréssæ sunt caput meum, * sicut onus grave gravant me nimis. —
Fœtent, tabéscunt livóres mei * propter insipiéntiam meam.
Inclinátus, incurvátus sum valde, * toto die mæstus incédo.
Nam lumbi mei pleni sunt inflammatióne, * nec quicquam est sani in carne mea.
Elángui, contrítus sum valde, * rúgio propter frémitum cordis mei.
Dómine, coram te est omne desidérium meum, * et gémitus meus te non latet.
Cor meum pálpitat, derelíquit me robur meum, * et ipsa lux oculórum meórum déficit me.
Amíci mei et sodáles mei procul a plaga mea subsístunt, * et propínqui mei stant e longínquo.
Et láqueos tendunt qui insidiántur vitæ meæ, et qui quærunt mihi malum, perníciem minántur * et fraudes omni témpore moliúntur.
Réquiem ætérnam.

Psalmus 37, ii

EGO autem, tamquam surdus, non áudio, * et sum velut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo qui non audit, * et qui non habet respónsum in ore suo.
In te enim, Dómine, confído : * tu exáudies, Dómine, Deus meus.
Etenim dico : « Ne læténtur de me; * dum lábitur pes meus, ne supérbiant contra me ». —
Ego enim lápsui próximus sum, * et dolor meus coram me est semper.
Etenim culpam meam confíteor, * et ob peccátum meum sum ánxius.
Sed qui sine causa adversántur mihi, poténtes sunt, * et multi, qui odérunt me injúste;
Et qui retríbuunt malum pro bono, * inféstant me, quia bonum sector.

Noli me derelínquere, Dómine, * Deus meus, noli procul distáre a me!

Festína in auxílium meum, * Dómine, salus mea!

Réquiem ætérnam.

Psalmus 55

Miserére mei, Deus, nam concúlcat me homo, * perpétuo pugnans ópprimit me.

Concúlcant me inimíci mei perpétuo, * quóniam multi pugnant advérsum me.

Altíssime, quo die invádet me timor, * ego in te confídam.

In Deo, cujus célebro promíssum, in Deo confído, non timébo : * quid fáciet mihi caro? —

Toto die obtréctant mihi, * advérsum me sunt omnes cogitatiónes eórum, ad malum.

Convéniunt, insidiántur, vestígia mea obsérvant, * quæréntes vitam meam.

Pro iniquitáte rependé illis, * in ira pópulos prostérne, Deus.

Exsílii mei vias tu notásti; recónditæ sunt lácrimæ meæ in utre tuo : * nonne consignátæ in libro tuo?

Tunc recédent inimíci mei retrórsum, quandocúmque invocávero te; * hoc probe scio Deum esse pro me.

In Deo, cujus célebro promíssum, in Deo confído, non timébo : * quid fáciet mihi homo? —

Téneor votis, Deus, quæ feci tibi, * persólvam tibi sacrifícia laudis,

Quóniam eripuísti vitam meam de morte, et pedes meos de lapsu, * ut ámbulem coram Deo in lúmine vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio*

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvitur Tertia, neque aliud adjungitur.

AD SEXTAM

Dictis secreto Pater noster *et* Ave María, *absolute incipitur a Psalmis sequentibus :*

Psalmus 69

Pláceat tibi, Deus, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et erubéscant, * qui quærunt vitam meam.

Cedant retrórsum, et pudóre afficiántur, * qui delectántur malis meis.

Recédant confusióne opérti, * qui dicunt mihi : Euge, euge!

Exsúltent et læténtur de te * omnes qui quærunt te;

Et dicant semper : « Magnificétur Deus », * qui desíderant auxílium tuum.

Ego autem miser sum et pauper, * Deus, succúrre mihi!

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 84

Propítius fuísti, Dómine, terræ tuæ; * bene vertísti sortem Jacob.

Dimisísti culpam pópuli tui; * operuísti ómnia peccáta eórum.

Continuísti omnem iracúndiam tuam, * destitísti a furóre iræ tuæ. —

Restítue nos, Deus Salvátor noster, * et depóne indignatiónem tuam advérsus nos.

Num in ætérnum irascéris nobis, * aut exténdes iram tuam in omnes generatiónes?

Nonne tu vitam restítues nobis, * et pópulus tuus lætábitur in te?

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salútem tuam da nobis. —

Audiam, quid loquátur Dóminus Deus : * profécto lóquitur pacem.

Pópulo suo et sanctis suis * et eis qui corde convertúntur ad eum.

Certe propínqua est salus ejus timéntibus eum, * ut hábitet glória in terra nostra.

Misericórdia et fidélitas óbviam vénient sibi, * justítia et pax inter se osculabúntur.

Fidélitas germinábit ex terra, * et justítia de cælo prospíciet.

Dóminus quoque dabit bonum, * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum incédet, * et salus in via gréssuum ejus.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, exáudi me, * quia miser et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quia devótus sum tibi; * salvum fac servum tuum sperántem in te.

Deus meus es tu : miserére mei, Dómine, * quia assídue ad te clamo.

Lætífica ánimam servi tui, * quia ad te, Dómine, ánimam meam attóllo.

Tu enim, Dómine, es bonus et clemens, * plenus misericórdiæ in omnes qui ínvocant te.

Auscúlta, Dómine, oratiónem meam, * et atténde ad vocem obsecratiónis meæ.

Die tribulatiónis meæ clamo ad te, * quia exáudies me. —

Non est tibi par inter deos, Dómine, * et non est opus símile óperi tuo :

Omnes gentes, quas fecísti, vénient et adorábunt te, Dómine, * et prædicábunt nomen tuum.

Quia magnus es tu et facis mirabília : * tu solus es Deus. —

Doce me, Dómine, viam tuam, ut ámbulem in veritáte tua; * dírige cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Celebrábo te, Dómine, Deus meus, toto corde meo, * et prædicábo nomen tuum in ætérnum,

Quia misericórdia tua magna fuit erga me, * et eripuísti ánimam meam de profúndis inférni.

Deus, supérbi insurrexérunt contra me, et turba præpoténtium insidiátur vitæ meæ, * neque te ponunt ante óculos suos.

Sed tu, Dómine, Deus miséricors es et benígnus, * tardus ad iram, summe clemens et fidélis.

Réspice in me et miserére mei; * da robur tuum servo tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Signum da mihi favóris tui, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur, * quod tu, Dómine, adjúveris me et consolátus sis me.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

FIdélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas.
℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvitur Sexta, neque aliud adjungitur.

AD NONAM

Dictis secreto Pater noster et Ave María, absolute incipitur a Psalmis sequentibus :

Psalmus 101, i

Omine, exáudi oratiónem meam, * et clamor meus ad te véniat.

Noli abscóndere fáciem tuam a me * die angústiæ meæ.

Inclína ad me aurem tuam : * quando te ínvoco, velóciter exáudi me. —

Nam dies mei evanéscunt ut fumus, * et ossa mea ut ignis ardent.

Exústum, ut herba, arécit cor meum, * oblivíscor comédere panem meum.

Propter veheméntiam gémitus mei * adhærent ossa mea cuti meæ.

Símilis sum pelicáno desérti, * factus velut nóctua in ruínis.

Insómnis sum et ingemísco, * sicut avis solitária in tecto.

Perpétuo insúltant mihi inimíci mei; * qui furunt contra me, imprecántur nómine meo.

Nam cínerem cómedo tamquam panem, * et potum meum mísceo cum fletu,

Propter indignatiónem et furórem tuum, * quia me extulísti et dejecísti.

Dies mei símiles sunt umbræ protensæ, * et ego sicut herba aresco.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 101, ii

TU autem, Dómine, in ætérnum manes, * et nomen tuum in omnes generatiónes.

Tu exsúrge et propítius esto Sion, * quia tempus est, ut misereáris ejus, quia venit hora.

Nam servi tui díligunt lápides ejus, * et ruínas ejus commiseréntur.

Et reverebúntur gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam,

Cum Dóminus instauráverit Sion, * apparúerit in glória sua.

Convérterit se ad oratiónem ínopum, * nec rejécerit oratiónem eórum.

Scribántur hæc pro generatióne ventúra, * et pópulus qui creábitur, colláudet Dóminum.

Nam Dóminus respéxit de excélso sanctuário suo, * de cælo prospéxit in terram,

Ut audíret gémitus captivórum, * ut liberáret addíctos morti,

Ut nomen Dómini annuntiétur in Sion, * et ejus laus in Jerúsalem,

Quando pópuli congregabúntur simul * et regna, ut sérviant Dómino.

Réquiem ætérnam.

Psalmus 101, iii

Consúmpsit in via vires meas, * præcídit dies meos.

Dico : Deus meus, ne abstúleris me in dimídio diérum meórum; * per omnes generatiónes durant anni tui.

In primórdiis terram fundásti, * et opus mánuum tuárum est cælum.

Ista períbunt, tu autem permanébis, * et univérsa sicut vestis veteráscent.

Sicut vestiméntum mutas ea, et mutántur; * tu autem es idem, et anni tui non habent finem.

Fílii servórum tuórum habitábunt secúri, * et semen eórum coram te durábit.

Réquiem ætérnam.

Expletis Psalmis, dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.
℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Fidélium, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas.
℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

Et ita absolvitur Nona, neque aliud adjungitur.

¶ Post Nonam, celebrata Missa, terminatur Officium Commemorationis omnium Fidelium Defunctorum; et Vesperæ dicuntur de sequenti Officio, ut in I Vesperis.

Die 3 Novembris

De III die infra Octav. Omnium Sanctorum

Semiduplex 732

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De sermóne sancti Bedæ Venerábilis, Presbyteri
Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

Nulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia; quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóntinet, tranquílla sunt ómnia et quiéta. Jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior quanto felícior; quia cívitas, ut légitur, illa non egébit lúmine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmaménti qui erúdiunt multos.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus. — Quóniam.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsus núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla. Sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ; qui et lavérunt stolas suas in sánguine Agni, et sunt ante sedem Dei serviúntque ei die ac nocte. Non

est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occúrrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

VErum, super hæc ómnia est consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus, Thronis étiam et Dominatiónibus, Principátibus et Potestátibus, omniúmque cæléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctórum splendídius sidéribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tríbubus Israël orbem judicántia, Mártyrum purpúreis victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choros candéntia serta gestántes inspícere.

℟. Stola jucunditátis índuit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum. ℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illos. — Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

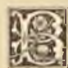
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 2

BEáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est : Et in simplicitáte cordis quǽrite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis, ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici; quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat; et ídeo fílii Dei pacífici, quóniam nihil in his resístit Deo, et útique fílii similitúdinem patris habére debent.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

PAcífici autem in semetípsis sunt, qui, omnes ánimi sui motus componéntes et subjiciéntes ratióni, id est menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet, céteris non reluctántibus quæ sunt nobis bestiísque commúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est mens et rátio, subjiciátur potióri, quod est ipsa Véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferióribus potest, nisi superióri se ipse subjíciat. Et hæc est pax, quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis; hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. Glória Patri. Isti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

DE hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sǽculi, qui pervérsis inordinatísque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecutiónes ille, qui foras missus est, forínsecus concitáverit, auget glóriam quæ secúndum Deum est; non áliquid in illo ædifício labefáctans, sed deficiéntibus máchinis suis innotéscere fáciens, quanta fírmitas intus exstrúcta sit. Ideo séquitur : Beáti, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mm., ut infra.

Die 4 Novembris

S. Caroli

Ep. et Conf. [76] Duplex

Si de hoc Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, m. t. v.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi : ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit : ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis diei infra Octavam :

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Si vero die 3 Nov. celebrata fuerit Commemoratio omnium Fidelium Defunctorum, pro Com. Octavæ sumuntur seq. Ant. et ℣. de I Vesperis :

Et tunc pro Com. Ss. Mm , dicitur ℣. Exsultábunt.

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári; quæsumus, ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Ss. Vitalis et Agricolæ Martyrum :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino.

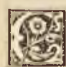
Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Carolus, Mediolani nóbili Borromæórum família natus, quanta futúrus esset sanctitáte conspícuus, divína lux super pariéntis matris cubículum noctu coruscans præsignávit. A pueritia clericáli milítiæ adscríptus, abbatía póstmodum insignítus, patrem admónuit ne réditus in rem familiárem converteréntur; quorum ipse nactus administratiónem, quidquid supérerat, expendébat in páuperes. Adoléscens liberálibus disciplínis Papíæ óperam dedit. Castitátem ádeo cóluit, ut impudícas étiam mulíeres, ad labefactándam ejus pudicítiam plúries immíssas, invícta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, a Pio quarto ejus avúnculo in sacrum cardinálium collégium cooptátus, insígni pietátis ac virtútum ómnium splendóre prælúxit. Mox ab eódem Mediolanénsis archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut, juxta sacrosánctum Tridentínum concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, ecclésiam sibi commíssam compóneret; atque, ut depravátos plebis suæ mores reformáret, præter iterátam sæpius synodórum celebratiónem, seípsum exímiæ sanctitátis præbuit exémplar. In profligándis hæréticis e pártibus Rhætórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad christiánam fidem convértit, máxime laborávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Hujus viri cáritas præcípue enítuit, cum, Uritáno principátu véndito, prétium univérsum, ad quadragínta aureórum míllia, una die in páuperes erogávit: Nec minóre pietáte vigínti míllia, quæ

sibi fúerant legáta, distríbuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, nonnúllis reténtis, quibus ad próprios usus et egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Mediolání grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relícto sibi léctulo, in eósdem aléndos cóntulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens; eóque morbo laborántes sédulo invísens, patérno reficiébat afféctu, et Ecclésiæ sacraménta própriis ipse mánibus adminístrans, mirum in modum solabátur. Humíllimis ínterim précibus, reconciliátor accédens, pública supplicatióne indícta, fune sibi ad collum alligáto, nudis pédibus étiam offendículo cruentátis, crucem bájulans, semetípsum pro peccátis pópuli hóstiam ófferens, divínam indignatiónem avértere satagébat. Ecclesiásticæ libertátis fuit acérrimus propugnátor. Disciplínæ vero restituéndæ sollícitus, a seditiósis, dum oratióni insísteret, torménti béllici laxáta rota, ígneo glóbulo percússus, divína virtúte servátur illæsus.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum óleo, sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Abstinéntia fuit admirábili; jejunábat sæpíssime, pane tantum et aqua, solis quandóque lupínis conténtus. Noctúrnis vigíliis, aspérrimo cilício, assíduis flagéllis corpus domábat. Humilitátis ac mansuetúdinis studiosíssimus fuit. Oratiónem ac verbi Dei prædicatiónem, gravíssimis licet curis occupátus, numquam intermísit. Multas ecclésias, monastéria, collégia ædificávit. Plura scripsit, ad episcopórum præsértim instructiónem utilíssima; cujus étiam ópera parochórum catechísmus pródiit. Demum, in solitúdinem Varálli montis, ubi sculptis imagínibus Domínicæ passiónis mystéria ad vivum repræsentántur, secéssit; ibíque, diébus áliquot voluntária castigatióne, ásperam, sed Christi dolórum meditatiónibus suávem vitam ducens, in febrim íncidit. Mediolánum revérsus, ingravescénte morbo, cínere ac cilício coopértus, et óculis in Crucifíxi imáginem defíxis, migrávit in cælum, ætátis anno quadragésimo séptimo, Dómini vero millésimo quingentésimo octogésimo quarto, tértio Nonas Novémbris. Quem, miráculis clarum, Paulus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Carolus, Mediolání nóbili Borromæórum família natus, cum vigésimum tértium ætátis annum ágeret, a Pio quarto ejus avúnculo in sacrum cardinálium collégium cooptátus est. Mox ab eódem Mediolanénsis archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosánctum Tridentínum concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat, absolútum, ecclésiam sibi commíssam compóneret. Peste Mediolání grassánte, domésticam supelléctilem in egénos aléndos cóntulit; eóque morbo laborántes sédulo invísens, mirum in modum solabátur, Ecclésiæ sacraménta própriis ipse mánibus adminístrans. Ecclesiásticæ libertátis acérrimus fuit propugnátor, plúraque scripsit ad episcopórum præsértim instructiónem utilíssima; cujus étiam ópera parochórum catechísmus pródiit. Mediolání óbiit ætátis suæ anno quadragésimo séptimo, tértio Nonas Novémbris. Quem, miráculis clarum, Paulus quintus in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Homo peregre, de Comm. Conf. Pont. 1 loco. [86]

Bened. Ad societátem.

Pro Ss. Vitale et Agricola Martyribus

Lectio ix

Vitális et Agrícola ejus dóminus, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni, Bonóniæ ob Jesu Christi prædicatiónem comprehénsi sunt. Cumque Vitális, quo magis précibus et minis tentarétur ut senténtiam mu-

tárct, eo magis se Christi cultórem ac servum profiterétur; vário tormentórum género cruciátus, constánter ómnia pérferens, in oratióne spíritum Deo réddidit. Agrícola vero, cum ejus supplícium dilátum esset, si forte, torméntis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque, cruci affíxus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis martýrii. Eórum córpora, ad Judæórum sepúlcra cum essent humáta, a sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Ecclésiam tuam, Dómine, sancti Cároli Confessóris tui atque Pontíficis contínua protectióne custódi : ut, sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum réddidit; ita nos ejus intercéssio in tuo semper fáciat amóre fervéntes. Per Dóminum.

Et fit Commem. Octavæ :

Ant. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus; te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. (Per Dóminum.)

Deinde Commem. Ss. Vitalis et Agricolæ Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Vitális et Agrícolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 5 Novembris

De V die infra Octav. Omnium Sanctorum

Semiduplex 734

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

℣. Lætámini in Dómino.

Si vero hac die faciendum non sit Officium de Octava :

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

℣. Exsultábunt Sancti et Oratio Omnípotens, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Sermóne sancti Bedæ Venerábilis, Presbýteri

Sermo 18 de Sanctis

Lectio iv

D hanc ígitur óperum salutárium deléctet nos perveníre palmam. Libénter ac prompte certémus; omnes in agóne justítiæ, Deo et Christo spectánte, currámus; et, qui sǽculo et mundo majóres esse jam cœpimus, cursum nostrum nulla sǽculi cupiditáte tardémus. Si expedítos, si céleres in óperis agóne curréntes, dies nos últimus invénerit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadent su-

per illos sol neque ullus æstus. — Quóniam prióra transiérunt.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUI corónam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus, pro justítiæ méritis, dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt, et tamen, fídei et justítiæ méritis honoráti, inter Patriárchas primi esse meruérunt; ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis, et justus, et laudábilis invenítur. Mémores esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére; quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quómodo et ille manet in ætérnum.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritáte perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei símus, conservántes fórtiter Domínica mandáta : in simplicitáte innocéntiam, in caritáte concórdiam, modéstiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritáte constántiam, in disciplínæ severitáte censúram, ne áliquid ad exémplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestígia quæ nobis Sancti quique, reverténtes in pátriam, reliquérunt, ut, illórum sémitis inhæréntes, sequerémur et gáudia.

℟. Stola jucunditátis índuit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum. ℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 3 et 4

Taque in hoc tértio gradu, in quo sciéntia est, lugétur amíssio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor est; ubi veheménter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis, quibus pestífera dulcédine innéxus est. Hic ergo esurítur et sitítur justítia, et multum necessária est fortitúdo; quia non relínquitur sine dolóre quod cum delectatióne retinétur. Quinto autem gradu perseverántibus in labóre datur evadéndi consílium; quia, nisi quisque adjuvétur a superióre, nullo modo sibi est idóneus ut sese tantis miseriárum implicaméntis expédiat. Est autem justum consílium, ut, qui se a potentióri adjuvári vult, ádjuvet et infirmiórem, in quo est ipse poténtior. Itaque, Beáti misericórdes; quia ipsórum miserébitur Deus.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus loricam fídei, et ornávit eos. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

SExto gradu est cordis mundítia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum summum illud bonum, quod solo puro et seréno intelléctu cerni potest. Postrémo est séptima ipsa sapiéntia, id est, contemplátio veritátis, pacíficans totum hóminem, et suscípiens similitúdinem Dei, quæ ita conclúditur : Beáti pacífici; quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. Octáva tamquam ad caput redit, quia consummátum perfectúmque osténdit et probat. Itaque in prima et in octáva nominátum est regnum cælórum : Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum : et, Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. Glória Patri. Isti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

CUM jam dícitur : Quis nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an perículum, an gládius? Septem sunt ergo, quæ perfíciunt; nam octáva claríficat, et quod perféctum est, demónstrat, ut per hos gradus perficiántur et céteri, tamquam a cápite rursum exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam septifórmis operátio Spíritus Sancti, de qua Isaías lóquitur, his grádibus sententiísque congrúere. Sed interest órdinis; nam ibi enumerátio ab excellentióribus cœpit, hic vero ab inferióribus. Ibi namque íncipit a sapiéntia Dei, et désinit ad timórem Dei; sed inítium sapiéntiæ timor Dómini est.

Te Deum laudámus.

Die 6 Novembris

De VI die infra Octav. Omnium Sanctorum

Semiduplex 734

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo 2 de Festo Omn. Ss.

Lectio iv

Uia Sanctórum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, omníque digníssimam devotióne memóriam celebrámus; operæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, et futúra quam præstolántur consummatióne, adjuvánte Spíritu Sancto, sermónem fácere caritáti vestræ. Fidélis quippe sermo et omni acceptióne dignus, ut, quos solémni veneratióne proséquimur, étiam símili conversatióne sequámur; quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditáte currámus; quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrocíniis.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam prióra transiérunt.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Sermo 5 de eodem Festo, circa medium

AD quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificátio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos, juxta verácem Fílii promissiónem, honoríficat Pater cæléstis? quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi : bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotióne præstátur. Plane, quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantum ínterest nostra? Ego in me, fáteor, ex hac recordatióne séntio desidérium véhemens inflammári, et desidérium triplex.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

VUlgo dícitur : Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea; et cogitáre de Sanctis, quodámmodo eos vidére est. Sic nempe pórtio nostra in terra viventium; nec módica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur. Sic, inquam, conversátio nostra in cælis est; verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substántia ibi est, nostra autem desidéria; ipsi per præséntiam, nos per memóriam ibi sumus.

℟. Stola jucunditátis índuit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum. ℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii — Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Episcopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 4

Uaprópter, si gradátim tamquam ascendéntes numerémus, primus ibi est ti-

mor Dei, secúnda píetas, tértia sciéntia, quarta fortitúdo, quintum consílium, sextus intelléctus, séptima sapiéntia. Timor Dei cóngruit humílibus; de quibus hic dícitur : Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum; id est, non infláti, non supérbi, de quibus Apóstolus dicit : Noli altum sápere, sed time; id est, noli extólli. Píetas cóngruit mítibus; qui enim pie quærit, honórat sanctam Scriptúram, et non reprehéndit quod nondum intélligit, et proptérea non resístit; quod est mitem esse. Unde hic dícitur : Beáti mites; quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

SCiéntia cóngruit lugéntibus, qui jam cognovérunt in Scriptúris, quibus malis vincti teneántur, quæ tamquam bona et utília ignorántes appetiérunt; de quibus hic dícitur : Beáti qui lugent nunc. Fortitúdo cóngruit esuriéntibus et sitiéntibus; labórant enim desiderántes gáudium de veris bonis, et amórem a terrénis et corporálibus avértere cupiéntes; de quibus hic dícitur : Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam. Consílium cóngruit misericórdibus; hoc enim unum remédium est de tantis malis evadéndi, ut dimittámus, sicut nobis dimítti vólumus, et adjuvémus, in quo póssumus, álios, sicut et nos, in quo non póssumus, cúpimus adjuvári; de quibus hic dícitur : Beáti misericórdes; quóniam ipsórum miserébitur Deus.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. Glória Patri. Isti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

INtelléctus cóngruit mundis corde, tamquam purgáto óculo, quo cerni possit quod corpóreus óculus non vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit; de quibus hic dícitur : Beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Sapiéntia cóngruit pacíficis, in quibus jam ordináta sunt ómnia, nullúsque motus advérsus ratiónem rebéllis est, sed cuncta obtémperant spirítui hóminis, cum et ipse obtémperet Deo; de quibus hic dícitur : Beáti pacífici. Unum autem præmium, quod est regnum cælórum, pro his grádibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus.

Die 7 Novembris

De VII die infra Octav. Omnium Sanctorum

Semiduplex 732

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo de Mart., quod aut imitandi sunt, aut non laudandi

Lectio iv

QUI Sanctórum mérita religiósa caritáte mirátur, quique justórum glórias frequénti laude collóquitur, eórum mores sanctos atque justítiam imitétur; quóniam, quem delectat Sancti alicújus méritum, delectáre debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitári debet, si laudat; aut laudáre non debet, si imitári detréctat : ut, qui álium laudat, laudábilem se reddat; et, qui Sanctórum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitáte reddátur. Nam, si proptérea justos fidelésque dilígimus, quod in ipsis justítiam fidémque suspícimus, póssumus nos quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod fáciunt.

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

NEque enim diffícile nobis est quod ab ipsis géritur imitári, cum sine præcedénti exémplo ab antíquis tália gesta conspícimus, ut non ipsi alíórum æmuli redderéntur, sed æmulándæ virtútis seípsos nobis præbérent exémplum; ut, dum nos ex ipsis, et ex nobis álii profíciunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur.

Unde, ab orígine mundi, ínnocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noë invenítur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías accéptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Apóstoli, discípuli Christi, credéntium magístri habéntur; e quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, et christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu, Christiáne, delicátus es miles, si putas te posse sine pugna víncere, sine certámine triumpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concérta. Consídera pactum, conditiónem atténde, milítiam nosce : pactum quod spopondísti; conditiónem qua accessísti; milítiam cui nomen dedísti.

℟. Stola jucunditátis índuit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum. ℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 1-12

In illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 4

In primo gradu, sicut oportébat, pósitum est regnum cælórum, quod est perféctæ summǽque sapiéntiæ ánimæ rationális. Sic ítaque dictum est : Beáti páuperes spíritu; quóniam ipsórum est regnum cælórum; tamquam dicerétur : Inítium sapiéntiæ timor Dómini. Mítibus heréditas data est, tamquam testaméntum Patris cum pietáte quæréntibus : Beáti mites; quóniam ipsi hereditáte possidébunt terram. Lugéntibus consolátio, tamquam sciéntibus quid amíserint et quibus mersi sunt : Beáti qui lugent nunc; quóniam ipsi consolabúntur. Esuriéntibus et sitiéntibus satúritas, tamquam reféctio laborántibus fortitérque certántibus ad salútem : Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam; quóniam ipsi saturabúntur.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus loricam fídei, et ornávit eos. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

Misericórdibus misericórdia, tamquam vero et óptimo consílio uténtibus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre, quod invalidióribus ipsi éxhibent : Beáti misericórdes; quóniam ipsórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidéndi Deum, tamquam purum óculum ad intelligénda ætérna geréntibus : Beáti mundo corde; quóniam ipsi Deum vidébunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfécte sapiéntibus, formatísque ad imáginem Dei per regeneratiónem renováti hóminis : Beáti pacífici; quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. Et ista quidem in hac vita possunt compléri, sicut compléta esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímoda et in angélicam formam mutátio, quæ post hanc vitam promíttitur, nullis verbis expóni potest.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. Glória Patri. Isti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Beáti ergo, qui persecutiónem patiúntur propter justítiam; quóniam ipsórum est regnum cælórum. Hæc octáva senténtia, quæ ad caput redit perfectúmque hóminem declárat, significátur fortásse et circumcisióne octávo die in véteri Testaménto; et Dómini resurrectióne post sábbatum, qui est útique octávus idémque primus dies; et celebratióne octavárum feriárum, quas in regeneratióne novi hóminis celebrámus; et número ipso

Pentecóstes. Nam septenário número sépties multiplicáto, quo fiunt quadragínta novem, quasi octávus ádditur, ut quinquagínta compleántur. Et tamquam redeátur ad caput, quo die missus est Spíritus Sanctus, eo in regnum cælórum dúcimur, et hereditátem accípimus, et consolámur, et páscimur, et misericórdiam conséquimur, et mundámur, et pacificámur. Atque, ita perfécti, omnes extrínsecus illátas moléstias pro veritáte et justítia sustinémus.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti die Octava, Commem. Ss. Quatuor Coronatorum Mm.

Die 8 Novembris

In Octava

Omnium Sanctorum

Duplex majus 732

In I Vesperis fit Commem. Ss. Quatuor Coronatorum Mm. :

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex libro sancti Cypriáni Epíscopi et Mártyris de mortalitáte

Lectio iv — In fine

COnsiderándum est, fratres dilectíssimi, et idéntidem cogitándum, renuntiásse nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assígnat síngulos domicílio suo, qui nos, istinc eréptos et láqueis sæculáribus exsolútos, paradíso restítuit et regno cælésti. Quis non, péregre constitútus, properáret in pátriam régredi? Quis non, ad suos navigáre festínans, ventum prósperum cupídius optáret, ut velóciter caros licéret amplécti?

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor, * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol neque ullus æstus. — Quóniam prióra transiérunt.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

PAtriam nostram paradísum computámus, paréntes Patriárchas habére jam cœpimus : quid non properámus et cúrrimus, ut pátriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possímus? Magnus illic nos carórum númerus exspéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósa turba desíderat, jam de sua immortalitáte secúra et adhuc de nostra salúte sollícita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre, quanta et illis et nobis in commúne lætítia est! Qualis illic cæléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi! Quam summa et perpétua felícitas!

℟. Pretiósa in conspéctu Dómini * Mors Sanctórum ejus. ℣. Custódit Dóminus ómnia ossa eórum, unum ex his non conterétur. — Mors.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ILlic Apostolórum gloriósus chorus, illic Prophetárum exsultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis, continéntiæ róbore, subegérunt. Remuneráti misericórdes, qui, aliméntis et largitiónibus páuperum, justítiæ ópera fecérunt : qui, Domínica præcépta servántes, ad cæléstes thesáuros terréna patrimónia transtulérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contíngat, optémus.

℟. Stola jucunditátis índuit eos Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super cápita eórum. ℣. Cibávit illos Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illos. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii — Cap. 5, 1-12

IN illo témpore : Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi
Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 5

BEáti éritis, inquit, cum vobis maledícent, et persequéntur vos, et dicent omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra multa est in cælis. Animadvértat quisquis delícias hujus sǽculi et facultátes rerum temporálium quærit in nómine christiáno, intrínsecus esse beatitúdinem nostram; sicut de ánima ecclesiástica ore prophético dícitur : Omnis glória ejus fíliæ regis ab intus. Nam extrínsecus maledícta, et persecutiónes, et detractiónes promittúntur; de quibus tamen magna merces est in cælis, quæ sentítur in corde patiéntium, eórum qui jam possunt dícere : Gloriámur in tribulatiónibus, sciéntes quod tribulátio patiéntiam operátur, patiéntia autem probatiónem, probátio vero spem, spes autem non confúndit; quia cáritas Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum Sanctum, qui datus est nobis.

℟. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos : stolam glóriæ índuit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos. ℣. Induit eos Dóminus lorícam fídei, et ornávit eos. — Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

NON enim ista pérpeti fructuósum est, sed ista pro Christi nómine non solum æquo ánimo, sed étiam cum exsultatióne toleráre. Nam multi hærétici, nómine christiáno ánimas decipiéntes, multa tália patiúntur; sed ídeo excludúntur ab ista mercéde, quia non dictum est tantum : Beáti qui persecutiónem patiúntur, sed ádditum est, Propter justítiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justítia; quia, Justus ex fide vivit. Neque schismátici áliquid sibi ex ista mercéde promíttant; quia simíliter, ubi cáritas non est, non potest esse justítia. Diléctio enim próximi malum non operátur; quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes splendídas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti. Glória Patri. Isti.

Bened. Ad societátem.

Pro Ss. Quatuor Coronatis Martyribus

Lectio ix

SEvérus, Severiánus, Carpóphorus, et Victorínus fratres, in persecutióne Diocletiáni, deórum cultum líbere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quorum córpora, cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuíssent, subláta a Christiánis, via Lavicána tértio ab Urbe lápide, in arenária sepeliúntur prope sepúlcrum sanctórum Mártyrum Cláudii, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii et Simplícii, qui eódem imperatóre passi erant; quod, cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant ut idolórum státuas fácerent, et, ad solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur, numquam commissúros se dixérunt ut adorárent ópera mánuum hóminum. Quam ob rem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitíssent, primum scorpiónibus cæsi, deínde, vivi plúmbeis lóculis inclúsi, in flumen dejiciúntur. Exstat in Urbe ecclésia sub nómine sanctórum Quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póstea patefácta sunt; ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mártyrum córpora honorífice sepúlta sunt, et eórum festívitas sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes, fit Commemoratio Ss. Quatuor Coronatorum Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio tantum præcedentis.

DIE 9 NOVEMBRIS

In Dedicatione Archibasilicæ Sanctissimi Salvatoris

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Comm. Dedicat. Ecclesiæ [166], præter Lectiones I et II Nocturni, ut infra.

In I Vesp. fit Com. præced. :

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quǽsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i Cap. 21, 9-18

ET venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis et locútus est mecum dicens : Veni et osténdam tibi sponsam uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem, descendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei, et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

ET habébat murum magnum et altum habéntem portas duódecim et in portis Angelos duódecim et nómina inscrípta, quæ sunt nómina duódecim tríbuum filiórum Israël. Ab Oriénte portæ tres et ab Aquilóne portæ tres et ab Austro portæ tres et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolórum Agni. Et qui loquebátur mecum habébat mensúram arundíneam áuream, ut metirétur civitátem et portas ejus et murum.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes maníipulos suos. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

ET cívitas in quadro pósita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo; et mensus est civitátem de arúndine áurea per stádia duódecim míllia, et longitúdo et altitúdo et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

RItus, quos in consecrándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam, etsi jam ab Apostolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam oratória, ab áliis ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam súmere sólitus erat; non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in títulum eréctum erat altáre, quod, chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedú-

cis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED, ubi Constantínus imperátor per baptísmi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésias ædificárent; quos ille, non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatiónem est cohortátus. Nam, et in suo Lateranénsi palátio ecclésiam Salvatóri dedicávit, et ei continéntem basílicam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco quo ipse, baptizátus a sancto Silvéstro, ab infidelitátis lepra mundátus est; quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris. Cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice ecclésia consecráta est, et imágo Salvatóris, in paríete depícta, pópulo Románo appáruit.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUod, si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrévit ut deínceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur; tamen basílicæ Lateranénsis altáre fuit e ligno eréctum. Quod mirum non est; nam, cum a sancto Petro usque ad Silvéstrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent, quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in cryptas, sive in cœmetéria, sive in ædes piórum, super illo altári lígneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, réddita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dícitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésia collocáto, sancívit ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deínceps celebráret. Eámdem ecclésiam incéndiis, vastatiónibus, terræ ínsuper mótibus disjéctam eversámque, ac sédula summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedíctus décimus tértius, Póntifex máximus, órdinis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni millésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam státuit. Quod autem Pius nonus perficiéndum censúerat, Leo décimus tértius cellam máximam, vetustáte fatiscéntem, ingénti molitióne producéndam laxandámque curávit; vetus musívum, multis jam ántea pártibus instaurátum, ad antíquum exémplar restítui et in novam ábsidem, ópere cultúque magnífico exornátam, transférri; aulam transversam, laqueári et contignatióne refectis, expolíri jussit, anno millésimo octingentésimo octuagésimo quarto; sacrário, æde canonicórum, perpetuáque ad baptistérium Constantiniánum pórticu adjéctis.

℟. Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno Homilia in Evang. Ingréssus Jesus, de eodem Communi. [178]

Pro S. Theodoro Martyre

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

THeodórus, miles christiánus, Maximiáno imperatóre, quod idolórum fanum incendísset, comprehénsus, cum a præfécto legiónis pœna ei remitterétur, si pœnitens facti christiánam fidem exsecrarétur, constánter in fídei confessióne persevérans, missus est in cárcerem. Ubi, úngulis excarnificátus, dum costæ nudaréntur, lætus canébat : Benedícam Dóminum in omni témpore. Quare, in ardéntem rogum injéctus, in oratióne et divínis láudibus ánimam Christo réddidit, quinto Idus Novémbris. Cujus corpus Eusébia matróna, síndone involútum, sepelívit in suo prædio.

Te Deum laudámus.

Ad Laudes tantum fit Com. S. Theodori Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

DEus, qui nos beáti Theodóri Mártyris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis : præsta nobis ex ejus imitatióne profícere, et oratióne fulcíri. Per Dóminum.

In Vesperis Commemoratio sequentis tantum.

Die 10 Novembris

S. Andreæ Avellini

Confessoris [104]

Duplex

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

DEus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti : concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri; ut, perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

ANdréas Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia, futúræ sanctitátis non obscúra præbuit indícia. Adoléscens, ad lítteras addiscéndas patérna e domo egréssus, lúbricam illíus ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére numquam prætermíserit. Cum egrégia proínde forma exímium castitátis stúdium conjúnxit, quo impudícas sæpe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli milítiæ jam pridem adscríptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret; ibíque jurisprudéntiæ láuream adéptus atque intérea ad sacerdotálem dignitátem evéctus, causárum patrocínia in foro dumtáxat ecclesiástico proque privátis quibúsdam persónis, juxta sacrórum cánonum sanctiónes ágere cœpit.

Verum, cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidísset, mox vero fortuíta sacrárum Scripturárum lectióne in illa verba incidísset : Os, quod mentítur, occídit ánimam; tanto ejus culpæ dolóre ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejúsmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque, abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cúltui sacrísque ministériis mancipávit. Cumque ecclesiásticæ virtútis exémplis eminéret, sanctimoniálium regímini a tunc exsisténte archiepíscopo Neapolitáno præféctus fuit. Quo in múnere cum pravórum hóminum ódia subiísset, primo quidem intentátæ sibi necis perículum declinávit; mox vero, per sicárium tribus in fácie accéptis vulnéribus, injúriæ atrocitátem æquo ánimo pértulit. Tunc, perfectióris vitæ desidério flagrans, ut inter Cléricos reguláres adscriberétur, supplíciter postulávit; votíque compos factus, ob ingéntem quo æstuábat crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur, précibus impetrávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ARctióris ítaque vitæ currículum álacri stúdio ingréssus, in eas máxime virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emíssis votis obstrínxit; áltero scílicet suæ ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero in via christiánæ perfectiónis semper ultérius progrediéndi. Reguláris disciplínæ cultor assíduus, et in ea promovénda, cum áliis præésset, studiosíssimus fuit. Quidquid ab institúti sui offícii et régulæ præscrípto superérat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiónibus excipiéndis mira ejus píetas et prudéntia enítuit; vicos et óppida Neápoli finítima evangélicis ministériis magno cum animárum lucro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri caritátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim, intempésta nocte, ab audíta ægri confessióne domum redíret, ac plúviæ vento-

rúmque vis prælucéntem facem exstinxísset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est; verum étiam inusitáto splendóre e suo córpore mirabíliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia et patiéntia, nec non abjectióne atque ódio sui summópere præstitit. Necem fratris fílio illátam, imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit; immo étiam pro interfectóribus opem et misericórdiam júdicum implorávit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

PLúribus in locis Clericórum regulárium órdinem propagávit, eorúmdem domicília Mediolání et Placéntiæ instítuit. Illíus óperam sanctus Cárolus Borromæus, et Paulus de Arétio Cléricus reguláris, cardináles, quibus erat acceptíssimus, in pastorális múneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequebátur. Angelórum collóquio pérfrui méruit, quos, cum divínas laudes persólveret, e regióne concinéntes se audísse testátus est. Deníque, post heróica virtútum exémpla, prophetíæ quoque dono illústris, quo et secréta córdium et abséntia et futúra prospéxit, annis gravis et labóribus fractus, ad aram celebratúrus in verbis illis tértio repetítis : Introíbo ad altáre Dei, repentíno apopléxiæ morbo corréptus est; mox sacraméntis rite munítus, placidíssime inter suos ánimam efflávit. Ejus corpus Neápoli in ecclésia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum deníque, insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum, Clemens undécimus Pontífex máximus solémni ritu Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

ANdréas Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániæ natus, Neápoli láuream jurisprudéntiæ adéptus et sacerdótio auctus, causárum patrocínia, in foro dumtáxat ecclesiástico, ágere cœpit. Sed, cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidísset et in ea Scriptúræ verba incidísset : Os, quod mentítur, occídit ánimam; ejus culpæ dolóre corréptus, forénsibus curis valedíxit atque, ut inter Cléricos reguláres adscriberétur, supplíciter postulávit. Voti compos factus, ob ingéntem, quo æstuábat, crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponerétur, précibus impetrávit. Abstinéntia et patiéntia, nec non abjectióne atque ódio sui summópere præstitit. Clericórum regulárium órdinem mirífice propagávit. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequebátur. Post heróica virtútum exémpla, annis gravis et fractus labóribus, Missam celebratúrus, in verbis illis tértio repetítis : Introíbo ad altáre Dei, apopléctico morbo corréptus, mox sacraméntis munítus, plácide exspirávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Sint lumbi vestri, de Communi Conf. non Pont. 1 loco. [113]

Pro Ss. Tryphone, Respicio et Nympha Virg., Mm.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

TRyphon, Décio imperatóre, cum, Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, a Décii satellítibus comprehénsus, primum equúleo torquétur et úngulis férreis excarnificátur; deínde, sublímibus pédibus candéntibus clavis confíxus, fústibus cæditur, et, admótis fácibus ardéntibus, adúritur. Quæ cum ómnia fórtiter feréntem vidísset Respícius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se christiánum esse palam proféssus est. Qui, várie cruciátus, una cum Tryphóne rápitur ad Jovis simulácrum; quæ státua, Tryphóne oránte, cóncidit. Quare plumbátis crudelíssime contúsi, nobilíssimum martýrium consecúti sunt quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum

verum esse Deum clara voce testarétur, martýrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Deus, qui in corde beáti Andréæ Confessóris tui, per árduum quotídie in virtútibus proficiéndi votum, admirábiles ad te ascensiónes disposuísti; concéde nobis, ipsíus méritis et intercessióne, ita ejúsdem grátiæ partícipes fíeri : ut, perfectióra semper exsequéntes, ad glóriæ tuæ fastígium felíciter perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Virg., Mm. :

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio

Fac nos, quǽsumus, Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Tryphónis, Respícii et Nymphæ semper festa sectári : quorum suffrágiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Mennæ Mart.

Die 11 Novembris

S. Martini

Ep. et Conf. [76] Duplex

IN I VESPERIS

Si dicendæ sint integræ, Anæ erunt de Laud. 806; Psalmi ut in I Vesperis de Communi App. [3]

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes [per orbem,
Quem pie laudant pópuli
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. O beátum virum, * cujus ánima paradísum póssidet! Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat : Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit et Oratio Deus, qui in corde, ut supra.

Deinde Commem. S. Mennæ Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus, in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

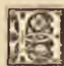
Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus Iste Conféssor, ut in I Vesperis. 794

In I Nocturno

Ant. Martínus, * adhuc catechúmenus, hac me veste contéxit.

Psalmus 1

Eátus vir, qui non séquitur * consílium impiórum,

Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;

Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,

Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.

Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. Martínus, adhuc catechúmenus hac me veste contéxit.

Ant. Sanctæ Trinitátis * fidem Martínus conféssus est, et baptísmi grátiam percépit.

Psalmus 2

QUare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?

Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :

« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —

Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.

Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :

« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —

Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.

Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,

Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, et baptísmi grátiam percépit.

Ant. Ego signo crucis, * non clýpeo protéctus aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus.

Psalmus 3

DOmine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!

Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».

Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.

Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, * dentes peccatórum confregísti.

Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Ego signo crucis, non clýpeo protéctus aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i — Cap. 3, 1-7

Idélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Hic est Martínus, eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos

tantam grátiam conférre dignátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fíeri trium mortuórum suscitátor magníficus. ℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est. — Ut.

Bened. Unigénitus Dei.

De Epístola ad Titum

Lectio ii Cap. 1, 7-11

Opórtet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem : * Fiat volúntas tua. ℣. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. — Fiat.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. O beátum virum Martínum antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! ℣. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua. — Qui. Glória Patri. Qui.

In II Nocturno

Ant. Confído in Dómino * quod fília mea, précibus tuis, reddénda sit sanitáti.

Psalmus 4

Cum invocávero, exáudi me, Deus justítiæ meæ, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —

Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quǽritis mendácium?

Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —

Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Ant. Confído in Dómino quod fília mea, précibus tuis, reddénda sit sanitáti.

Ant. Tetrádius, * cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —

Læténtur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum.

Ant. Tetrádius, cógnita Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit.

Ant. O ineffábilem virum, * per quem nobis tanta mirácula coruscant!

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O ineffábilem virum, per quem nobis tanta mirácula coruscant!

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

MArtínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Quíndecim annos natus in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde Juliáni exércitu militávit. Qui, cum nihil habéret præter arma et

vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, páuperi ac nudo, ab eo peténti ut Christi nómine sibi eleemósynam tribúeret, partem chlámydis dedit. Cui sequénti nocte Christus, dimidiáta illa veste indútus, appáruit, hanc mittens vocem : Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

℟. Oculis ac mánibus in cælum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. ℣. Dum sacraménta offérret beátus Martínus, globus ígneus appáruit super caput ejus. — Invíctum.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

DEcem et octo annos cum habéret, baptizátus est. Quare, relícta militári vita, ad Hilárium Pictaviénsem epíscopum se cóntulit, a quo in acolythórum númerum redáctus est. Post, factus epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit. Qui, cum póstea ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, assídua Deum oratióne precabátur, ut se ex illo mortáli cárcere liberáret. Quem audiéntes discípuli, sic rogábant : Cur nos, pater, déseris? cui nos míseros derelínquis? Quorum voce commótus Martínus, ita Deum orábat : Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem.

℟. Beátus Martínus óbitum suum longe ante præscívit, dixítque frátribus, * Dissolutiónem sui córporis imminére, quia judicábat se jam resólvi. ℣. Víribus córporis cœpit repénte destítui, convocatísque discípulis dixit. — Dissolutiónem.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

SED, cum eum in illa veheménti febre supínum orántem vidérent discípuli, supplíciter ab eo petiérunt, ut, convérso córpore, tantísper, dum remítteret morbi vis, pronus conquiésceret. Quibus Martínus, Sínite me, inquit, cælum pótius quam terram aspícere, ut suo jam itínere itúrus ad Dóminum, spíritus dirigátur. Instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, ánimam Deo réddidit; quam Angelórum chorus excépit, eósque divínas canéntes laudes mul-

ti, in primísque sanctus Severínus Coloniénsis epíscopus audiérunt.

℟. Dixérunt discípuli ad beátum Martínum : Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? * Invádent enim gregem tuum lupi rapáces. ℣. Scimus quidem desideráre te Christum, sed salva sunt tibi tua prǽmia : nostri pótius miserére, quos déseris. — Invádent. Glória Patri. Invádent.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Martínus, Sabáriæ in Pannónia natus, cum décimum attigísset annum, invítis paréntibus ad ecclésiam confúgiens, in catechumenórum númerum adscríbi vóluit. Adoléscens quíndecim annórum in milítiam proféctus, primum in Constántii, deínde in Juliáni exércitu militávit. Decem et octo annos natus, cum Ambiáni partem chlámydis cuídam páuperi donásset, mira exínde Jesu Christi apparitióne recreátus, álacri ánimo baptísmum suscépit; tum, relícta militári vita, ab Hilário Pictaviénsi epíscopo in acolythórum númerum est recéptus. Póstea factus epíscopus Turonénsis, monastérium ædificávit, ubi cum octogínta mónachis sanctíssime aliquámdiu vixit. Qui cum ad Candacénsem vicum suæ diœcésis in gravem febrim incidísset, suórum miserátus discipulórum, sic Deum rogábat : Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem. Mox instánte jam morte, viso humáni géneris hoste, Quid, inquit, astas, cruénta béstia? nihil in me funéste repéries. Ea in voce, unum et octogínta annos natus, multis miráculis gloriósus, ánimam Deo réddidit. Te Deum.

In III Nocturno

Ant. Dóminus Jesus Christus, * non purpurátum aut diadémate reniténtem, se ventúrum esse prædíxit.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus ǽstuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Dóminus Jesus Christus, non purpurátum aut diadémate reniténtem, se ventúrum esse prædíxit.

Ant. Sacérdos Dei, Martíne, * apérti sunt tibi cæli et regnum Patris mei.

Psalmus 14

DOmine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem ǽstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Sacérdos Dei, Martíne, apérti sunt tibi cæli et regnum Patris mei.

Ant. Sacérdos Dei, Martíne, * pastor egrégie, ora pro nobis Deum.

Psalmus 20

DOmine, de poténtia tua lætátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitiónem labiórum ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis prævenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te : tribuísti ei * longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiónem in sǽculum, * lætificásti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. —

Supervéniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * déxtera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et signis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e fíliis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non prævalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in fáciem eórum. —

Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Sacérdos Dei, Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 33-36

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nemo lucérnam accéndit et in abscóndito ponit neque sub módio, sed supra candelábrum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 7 Comment. in Luc. c. 11 post initium

Quia in superióribus Ecclésiam Synagógæ prætulit, hortátur nos ut fidem pótius nostram ad Ecclésiam transferámus. Lucérna enim fides est, juxta quod scriptum est : Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. Verbum enim Dei fides nostra est; Verbum Dei lux est; Lucérna est fides : Erat Lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, nisi aliúnde lumen accéperit.

℟. O beátum virum, in cujus tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exsúltat chorus, * Omniúmque cæléstium Virtútum occúrrit psalléntium exércitus! ℣. Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Míchael assúmpsit cum Angelis. — Omniúmque.

Si ix Lectio alicujus Officii commemorati dicenda non sit, tunc ex viii Lectione fiunt duæ, quarum prior desinit ad signum ¶.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Hæc est lucérna quæ accénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ períerat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat; lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia; lex obúmbrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiam cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam Princeps ille sacerdótum fulgóre supérnæ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. ¶ Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertinísque tempóribus, ritu véteri Judæórum, princeps sacerdótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis, evánuit; et cívitas illa Jerúsalem quæ in terris est, quæ occídit prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit. Illa autem Jerúsalem quæ in cælo est, in qua mílitat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscóndi; sed, fulgens candóre Solis ætérni, luce nos grátiæ spiritális illúminat.

℟. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur : Martínus, hic pauper et módicus, * Cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur. ℣. Martínus epíscopus migrávit a sǽculo : vivit in Christo gemma sacerdótum. — Cælum. Glória Patri. Cælum.

Pro S. Menna Mart.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Mennas Ægýptius, christiánus miles, in persecutióne Diocletiáni et Maximiáni imperatórum, cum pœniténtiæ causa in solitúdinem secessísset, natáli die imperatórum, quo pópulus célebri spectáculo tenebátur, in theátrum prosíliens, líbera voce gentílium superstitiónem insectabátur. Quam ob rem comprehénsus, et, Pyrrho præside, in metrópoli Cottiénsium Phrýgiæ vinctus, loris crudéliter cæditur. Deínde, equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis plagísque cilício confricátis, tum per tríbulos et virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúsus, demum gládio interfícitur in ignémque conjícitur. Corpus, inde a Christiánis eréptum, sepúltum est ac póstea

Constantinópolim translátum. Te Deum.

AD LAUDES

Añæ 1 Dixérunt discípuli * ad beátum Martínum; Cur nos, pater, déseris, aut cui nos desolátos relínquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Psalmi de Dominica. 37

2 Dómine, * si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem : fiat volúntas tua.

3 O virum ineffábilem, * nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4 Oculis ac mánibus * in cælum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat, allelúja.

5 Martínus * Abrahæ sinu lætus excípitur : Martínus, hic pauper et módicus, cælum dives ingréditur, hymnis cæléstibus honorátur.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

* Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. O beátum virum, * cujus ánima paradísum póssidet! Unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat : Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio

DEus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Pro Commem. S. Mennæ Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti Mennæ Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Fungi sacerdótio, ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum sub ritu Duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus, ut supra, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Ecce sacérdos, ut supra.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 44, 20 et 22

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM

Capit. Eccli. 45, 19-20

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Añæ de Laud. 806; Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apost. [3], sed loco ultimi dicitur Ps. 131 Meménto, Dómine. [89]

Capitulum et Hymnus de Communi. [90]

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. O beátum Pontíficem, * qui totis viscéribus diligébat Christum Regem, et non formidábat impérii principátum! o sanctíssima ánima, quam etsi gládius persecutóris non ábstulit, palmam tamen martýrii non amísit!

Oratio

Deus, qui cónspicis quia ex nulla nostra virtúte subsístimus : concéde propítius; ut, intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis, contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit Commem. sequentis. Completorium de Feria.

Die 12 Novembris

S. Martini I

Papæ et Martyris [34]

Semiduplex

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio C 1

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Martínum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Martínus, Tudérti in Umbria natus, inítio pontificátus, et lítteris et legatiónibus missis óperam dedit, ut Paulum Constantinopolitánum patriárcham a nefária hæresi ad cathólicæ fídei veritátem revocáret. Qui, Constánte imperatóre hærético fretus, eo améntiæ progréssus fúerat, ut Sedis apostólicæ legátos várie in ínsulas relegárit. Quo ejus scélere commótus Póntifex, coácto Romæ concílio centum quinque episcopórum, eum condemnávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quæ causa fuit Constánti mitténdi in Itáliam Olýmpium exárchum, ut Martínum Pontíficem interficiéndum aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olýmpius, Romam véniens, lictóri mandat ut Pontíficem, dum in basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe Missárum solémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repénte factus est.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Constánti autem imperatóri ex eo témpore multæ calamitátes incidérunt; quibus níhilo mélior factus, Theodórum Callíopam ad Urbem mittens, ímperat ut Pontífici manus injíciat. A quo per fraudem captus Martínus et Constantinópolim perdúctus, deínde in Chersonésum relegátus; ibi ob cathólicam fidem ærúmnis conféctus, sextodécimo Kaléndas Octóbris cessit e vita, clarus miráculis. Cujus corpus, Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvéstri et Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum, dies vigínti sex. Hábuit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros úndecim, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca trigínta tres.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Martínus, Tudérti in Umbria natus, inítio pontificátus, et lítteris et legatiónibus missis óperam dedit, ut ad cathólicam veritátem revocáret Paulum Constantinopolitánum hæréticum, qui, Constánte imperatóre fretus, vel ipsos apostólicæ Sedis legátos várias in ínsulas relegáverat. Hoc

scélere commótus Póntifex, coácto Romæ concílio centum quinque episcopórum, eum condemnávit. Quo duránte concílio, imperátor in Itáliam Olýmpium exárchum misit, qui Summum Pontíficem extrúderet. Verum cum Olýmpius nullum Martíno malum inférre potuísset, et mox misérrime decessísset; Theodórus Callíopas, jussu imperatóris, basílica Lateranénsi proximísque pontificálibus ædibus occupátis, Martínum vi captum primo in ínsulam Naxum relegávit, dein Constantinópolim perdúxit. Ibi sanctus Póntifex, in víncula conjéctus, ludíbria et contumélias expértus est, donec pulsus in Chersonésum, ob cathólicam fidem ærúmnis et inópia conféctus, cessit e vita, pontificátus sui anno octávo incépto. Ejus corpus, Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvéstri et Martíni nómine dedicáta est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Venit Jesus, de Communi unius vel plurium Summorum Pontificum. [30]

℟. viii Dómine, prævenísti ibidem. [32]

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio C 1

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Martínum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Vesperæ a Capit. de sequ., Commem. præcedentis.

Die 13 Novembris

S. Didaci Conf. [104]

Semiduplex

Si de hoc Festo in I Vesperis facta fuerit tantum Commemoratio, m. t. v.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éli-

gis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ; ut, piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus et Oratio Gregem tuum, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Dídacus, Hispánus, ex óppido sancti Nicolái de Portu diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub sacerdótis disciplína, sanctióris vitæ, solitária in ecclésia, tirocínium exércuit. Deínde, ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizzáfa fratrum Minórum (quos Observántes vocant) sancti Francísci régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cæléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Canáriis in ínsulis, ubi frátribus sui órdinis præfuit, multa perpéssus, martýrii æstuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno jubilæi, Nicoláo quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræ cæli destinátus, eo caritátis afféctu munus hoc exércuit, ut, Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótis tamen, quorum aliquándo úlcera étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit. Exímia quoque fides et grátia curatiónum in eo elúxit, cum lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatíssimæ Dei Genitrícis, quam summa devotióne colébat, óleo ægros inúngens, signo crucis impresso, multó-

rum morbos mirabíliter sanáverit.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Demum, Complúti finem sibi vitæ adésse intélligens, lácera et obsoléta indútus túnica, conjéctis in crucem óculis, singulári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis : Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens póndera, quæ fuísti digna portáre Regem cælórum et Dóminum, ánimam Deo réddidit prídie Idus Novémbris, anno Dómini supra millésimum quadringentésimo sexagésimo tértio. Ejus corpus, cum menses non paucos (ut pio confluéntium desidério fíeret satis) insepúltum mansísset, quasi jam incorruptiónem indúcrit, odórem suavíssimum efflávit. Illum, multis et illústribus miráculis clarum, Xystus quintus Póntifex máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Didacus, Hispánus, ex óppido sancti Nicolái de Portu diœcésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte, pii sub sacerdótis disciplína, sanctióris vitæ tirocínium exércuit. Deínde, ut fírmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizzáfa sancti Francísci Assisiénsis régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugo se subjíciens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cæléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur. Canáriis in ínsulis multa perpéssus, martýrii æstuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romæ in convéntu Aræ cæli ægrotórum curæ destinátus, miro caritátis afféctu hoc munus exércuit. Grátia ínsuper curatiónum in eo elúxit. Demum Complúti piíssime ex hac vita migrávit, anno Dómini millésimo quadringentésimo sexagésimo tértio. Illum, multis miráculis clarum, Xystus quintus Sanctórum número adscrípsit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolíte timére, de Comm. Conf. non Pont. 2 loco. [122]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infírma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas : concéde propítius humilitáti nostræ : ut, piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cælis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 14 Novembris

S. Josaphat

Ep. et Mart. [34]

Duplex

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio

Excita, quæsumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit : ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit et Oratio Omnípotens, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Josaphat Kuncewítius, nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum púerulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo e látere imáginis Jesu crucifíxi immísso, vulnus in corde suscépit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliísque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basílii alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis híeme, incedébat; carnes numquam, vinum nónnisi ex obediéntia adhíbuit, asperrimóque cilício ad óbitum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescéntia Vírgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinǽque ejus brevi sic fama percrébuit, ut, quamvis júnior, Byténii monastério præféctus sit; mox Vilnénsis archimandríta, ac demum archiepíscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renuntiátus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Hac dignitáte auctus, nihil de prióri vivéndi ratióne remíttens, nónnisi divínum cultum et creditárum sibi óvium salútem cordi hábuit. Cathólicæ unitátis ac veritátis strénuus propugnátor, totis víribus adlaborávit, ut schismáticos hæreticósque ad communiónem cum beáti Petri Sede reducéret. Summum Pontíficem ejúsque potestátis plenitúdinem ab impudentíssimis impiórum calúmniis et erróribus, qua concionibus, qua scriptis pietáte ac doctrína refértis, deféndere numquam déstitit. Episcopálem jurisdictiónem et Ecclésiæ bona a láicis usurpáta vindicávit. Incredíbile dictu est quot hæréticos in sinum matris Ecclésiæ revocáverit.

Uniónis vero Græcæ Ecclésiæ cum Latína Josaphátum promotórem exstitísse præclaríssimum, étiam pontifícia orácula disérte testántur. Ad hæc, et templi Dei decóri instaurándo, et sacrárum vírginum exstruéndis ædíbus aliísque piis opéribus juvándis, mensæ suæ provéntus ultro erogávit. In páuperes ádeo effúsus, ut, cum olim inópiæ cujúsdam víduæ sublevándæ nihil occúrreret, episcopále pállium, seu omophórion, oppignorári jússerit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Tot cathólicæ fídei increménta perditissimórum hóminum ádeo excitavérunt ódia, ut, conspiratióne ínita, Christi athlétam ad necem quæreréent; quam sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne prænuntiávit. Cum ítaque Vitépscum pastorális visitatiónis grátia proféctus esset, illi archiepiscopáles invádunt ædes, óbvios quosque fériunt ac cædunt. Tum vir mitíssimus quæréntibus sponte occúrrit, eósque amíce compéllans, Fílíoli, inquit, quare familiáres meos cǽditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc, ímpetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum, immáni secúri necátum, in flumen projíciunt, die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, ætátis ejus quadragésimi tértii. Corpus, mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártyris parricídis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes, cápitis damnáti, ejuráto schísmate, suum scelus detestáti sunt. Cum tantus Præsul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus, Póntifex máximus, Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus, tértio Kaléndas Júlias anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum Príncipum solémnia celebraréntur, coram patrum cardinálium senátu, simúlque astántibus fere quingéntis, patriárchis, metropolítis et epíscopis cujuscúmque ritus, qui ex

toto terrárum orbe convénerant; hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex orientálibus, solémni ritu in Vaticána basílica Sanctórum órdini accénsuit. Cujus Offícium ac Missam Leo décimus tértius, summus Póntifex, ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

JOsaphat Kuncewítius, nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo e látere imáginis Christi crucifíxi immísso, vulnus in corde suscépit. Vicénnis inter claustráles sancti Basílii alúmnos régulam monásticam proféssus est. Mox Vilnénsis archimandríta, demum archiepíscopus Polocénsis renuntiátus, se præbuit ómnium virtútum exémplar. Strénuus promótor éxstitit uniónis Ecclésiæ Græcæ cum Latína, et in sinum matris Ecclésiæ innúmeros hæréticos revocávit. Vitépscum pastorális visitatiónis grátia proféctus et a schismáticis ad necem quæsítus, ipsis, archiepiscopáles ædes jam invadéntibus, sponte occúrrens : Fílioli, inquit, si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc, ímpetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt et, secúri necátum, in flumen projíciunt. Sanguis Mártyris parricídis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes, cápitis damnáti, ejuráto schísmate, scelus detestáti sunt. Urbánus Papa octávus eum Beatórum honóribus decorávit; Pius autem nonus hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex orientálibus, Sanctórum órdini accénsuit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio vii Cap. 10, 11-16

IN illo témpore : Dixit Jesus pharisǽis : Ego sum pastor bonus. Bonus

pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 59 in Joannem

MAgnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælátio, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit : ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus; ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est differéntia : alter própriæ, contémptis óvibus; alter, sua contémpta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit : furem mactántem et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

QUod superióri témpore Ezéchiel his verbis insectátus est : Væ pastóribus Israel : nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcírco inquit : Neque quod abjéctum erat, reducébant : neque quod períerat, quærébant : neque confráctum alligábant, neque infírmum consolidábant; quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis signíficat : Omnes quæ sua sunt, quærunt, non quæ Jesu Christi.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

VErum ab utróque se dissidére osténdit Christus : ab illis quidem, qui

in aliórum perníciem véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent, et abundántius habérent; ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves períreut. Nam cum Judǽi ipsum interímere vellent, non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem : ídeo frequénter inquit : Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimónio videréntur, (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est; quod autem vitam habérent, et abundántius habérent, eventúrum erat in futúro sǽculo) álterum ab áltero confírmat.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Oratio

Excita, quǽsumus, Dómine, in Ecclésia tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit : ut, eo intercedénte, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 15 Novembris

S. Alberti Magni

Episcopi, Confessoris et Ecclesiæ Doctoris [76]

Duplex

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subjiciénda magnum effecísti : da nobis, quǽsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis : ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus et Oratio Excita, quǽsumus, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Albértus, ob singulárem doctrínam cognoménto Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suévia, natus, a púero diligénter institútus est. Studiórum causa e pátria discédens, dum Patávii moraretúr, hortánte beáto Jordáno, generáli Magístro Ordinis Prædicatórum, Dominiciánæ famíliæ, frustra obsisténte avúnculo, adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, in ómnibus Deo déditus, religiósa observántia et pietáte eníluit, filiáli ac tenérrima in Beátam Maríam Vírginem devotióne flagrans. Totam vitæ formam, oratióne stúdium præveniéndo, ita dispósuit, ut, apostólicam religiónem proféssus, ad prædicatiónem verbi Dei et animárum salútem procurándam idóneus eváderet adminíster. Mox ad stúdia expléndá Colóniam Agrippínam missus, ita profécit, ut omnes fere sæculáres sciéntias diligentíssime præ ómnibus suis coǽvis investigáverit atque áuxerit; et de divínæ legis fonte, testánte Alexándro quarto, ádeo salutífera fluénta doctrínæ potávit, ut ejúsdem in suo péctore vigéret plenitúdo.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Ut scientiárum thesáuris álios ditáret, lector Hildeshémii, deínceps Fribúrgi, Ratisbónæ et Argentínæ constitútus est. Omnium in se admiratiónem convértens, cum in Parisiénsi ínclyta universitáte sacræ facultáti docéndo decus ádderet, magíster theologíæ renunciátus est. Doctrínis gentílium philosophórum ad rectæ ratiónis dictámina revocátis, eárum cum fide cohæréntiam clárius commonstrávit. De divinórum intelléctu mira expósuit. Quantum vero univérsas disciplínas, præsértim sacras, férvido ingénio atque indeféssо stúdio

provéxerit, plúrima ejus scripta in omni fere sciéntiárum génere apérte declárant. Ut stúdio generáli sui Ordinis præésset, Colóniam revérsus est, eo succéssu ut ejus in scholis auctóritas et doctrínæ fama magis magísque vigúerit. Thomam de Aquino discípulum diléctum hábuit, cujus altitúdinem mentis ipse primus perspéxit ac prædicávit. Erga Sacrosánctum altáris Sacraméntum piíssimo ferebátur afféctu, deque eo præclára conscrípsit; rei quoque mysticæ ánimis instituéndis vias amplióres parávit, ádeo ut frúgifer tanti magístri zelus quam late in Ecclésia patúerit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

TOT inter gravíssima múnia, religiósæ vitæ exémplis præfúlgens, a frátribus Prior Teutóniæ províncíæ eléctus est. Anagniam vocátus, Guliélmum, Ordines mendicántes ímpio ausu impeténtem, coram Summo Pontífice Alexándro quarto rétulit, qui Epíscopum Ratisbonénsem eum póstea constítuit. Curæ sui gregis Albértus se totum impéndit, morum humilitáte ac paupertátis amóre studiosíssime reténtis. Dimísso offício, ad episcopális tamen órdinis labóres promptus atque álacer per Germániam et finítimas regiónes spirituália ministrávit. Consília requiréntibus quam recta ac salutífera sollícite præbébat, et in sedándis discórdiis tam prudéntem se osténdit, ut eum non solum Colónia pacis conciliatórem nóverit, verum étiam ad díssitas regiónes Præláti ac viri príncipes árbitrum componéndis dissídiis eum sæpe advocáverint. A sancto Ludóvico, Francórum rege, relíquiis Christi Passiónis, quam devotíssime Albértus colébat, donátus est. In áltero Concílio Lugdunénsi negótia gravióra perégit. Tandem, sénio consúmptus, docére déstitit. Contemplatióni exínde inténtus, in gáudium Dómini sui intrávit anno millésimo ducentésimo octogésimo. Sacros honóres in diœcésibus plúribus atque in Ordine Prædicatórum ei, Romanórum Pontíficum auctoritáte, jam ántea tribútos, Pius Papa undécimus cúmulans, Sancti Albérti Magni festum, áddito Doctóris título, Sacrórum Rítuum Congregatiónis votum libentíssime excípiens, ad Ecclésiam univérsam exténdit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. — Ipse.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

ALbértus, ob singulárem doctrínam, cognoménto Magnus, Lauíngiæ ad Danúbium, in Suévia natus, a púero diligénter instit útus, studiórum causa e pátria discédens, dum Patávii moraréтur, hortánte beáto Jordáno, generáli magístro Ordinis Prædicatórum, frustra obsisténte avúnculo, Dominicánæ famíliæ adscríbi postulávit. Inter fratres adléctus, religiósa obsei vántia ac pietáte enítuit, et Beátam Maríam Vírginem summópere diléxit, animarúmque zelo flagrávit. Ad stúdia explénda, Colóniam Agrippínam missus fuit. Póstea Hildeshémii, Fribúrgi, Ratisbónæ et Argentínæ lector fuit constitútus. In Parisiénsi cáthedra multam sibi laudem comparávit. Thomam de Aquino discípulum diléctum hábuit, ejúsque altitúdinem mentis primus perspéxit ac prædicávit. Anagníæ, coram Summo Pontífice Alexándro Quarto, Guliélmum, Ordines Mendicántes ímpio ausu impeténtem, rétudit, et póstea Epíscopus Ratisbonénsis fuit renunciátus. In consíliis suppeditándis, in discórdiis componéndis miríficе se gessit, ádeo ut pacis conciliátor mérito fúerit appellátus. Plúrima scripta in omni fere sciéntiárum génere, præsértim sacrárum, exarávit, et de mirábili Altáris Sacraménto præclára compósuit. Virtútibus et miráculis claríssimus, óbiit in Dómino anno millésimo ducentésimo octogésimo. Cultum in plúribus Diœcésibus et in Ordine Prædicatórum jamdúdum, Romanórum Pontíficum auctoritáte, ei præstitum, Pius Papa Undécimus auxit, ejúsque festum, áddito Doctóris título, Sacrórum Rítuum Congregatiónis

votum libénter excípiens, ad univérsam Ecclésiam exténdit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [99]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio

Deus, qui beátum Albértum Pontíficem tuum atque Doctórem, in humána sapiéntia divínæ fídei subjiciénda magnum effecísti : da nobis, quǽsumus, ita ejus magistérii inhærére vestígiis : ut luce perfécta fruámur in cælis. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi : * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis jucúndam tibi mansiónem præparásti : ipsíus méritis et intercessióne; cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Albérte, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

Die 16 Novembris

S. Gertrudis

Virg. [129] Duplex

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Gertrúdis, Islébii in Saxónia nóbili génere nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi, órdinis sancti Benedícti, virginitátem suam ac seípsam Jesu Christo óbtulit. Quo ex témpore a mundánis rebus prorsus aliéna, virtutíque sédulo inténta, cæléstis vitæ genus instítuit. Ad humaniórum litterárum notítiam, rerum divinárum cognitiónem adjúnxit; quarum meditatióne vehementius ad virtútem incénsa, brevi christiánam perfectiónem adépta est. De Christo ejúsque vitæ mystériis sæpenúmero pio cum ánimi sensu loquebátur, unámque Dei glóriam cógitans, ad illam vota sua ómnia et actiónes referébat. Quamvis autem multis exímiis natúræ et grátiæ donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescébat, ut inter præcípua divínæ bonitátis mirácula hoc item memoráret, quod se indigníssimam misericórditer sustinéret.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Trigésimum ætátis annum agens, primum Rodardénsis monastérii, ubi religiósam vitam est proféssa, deínde Elpediáni præses elécta, quadragínta annórum spátio, ea caritáte prudéntia, et reguláris disciplínæ stúdio munus obívit, ut cœnóbium religiósæ perfectiónis domicílium viderétur. Utrobíque vero, licet esset ómnium mater et magístra, ómnium tamen mínima habéri volébat, ac demissióne pari minístram se exhibébat. Quo libérius Deo vacáret, vigíliis, abstinéntia aliísque cruciátibus corpus afflíxit; sempérque sui símilis, morum innocéntiam, mansuetúdinem ac patiéntiam prætulit singulárem. Proximórum salúti omni spe stúduit, piǽque curæ copiósum fructum rétulit. Divíni amóris vi frequéntes patiebátur éxtases, altissimǽque contemplatiónis et divínæ uniónis donum obtínuit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Ut méritum acceptíssimæ sibi sponsæ Christus osténderet, in corde Gertrúdis jucúndam sibi esse mansiónem testátus est. Deíparam Vírginem, véluti matrem et curatrícem a Jesu accéptam, pietáte præcípua prosequebátur, ab eáque multa

accépit benefícia. Erga diviníssimum Eucharístiæ sacraméntum et passiónem Dómini tanto amóre cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut intérdum ubéribus lácrimis perfunderétur. Justórum ánimas piaculáribus flammis addíctas, quotidiánis subsídiis et précibus juvábat. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetíæ dono cláruit. Dénique, flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, anno Dómini millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo vita decéssit. Miráculis vivens et post mortem a Deo illustráta est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

GErtrúdis, Islébii in Saxónia nata, quinquénnis in monastério Rodardénsi, órdinis sancti Benedícti, virginitátem suam ac seípsam Jesu Christo óbtulit. Sanctam Mechtíldem magístram hábuit, qua duce ad altíssima contemplatiónis dona pervénit. Erga diviníssimum Eucharístiæ sacraméntum et passiónem Dómini tanta caritáte æstuábat, ut, ea recógitans, ubéribus lácrimis perfunderétur. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetíæ dono cláruit. Dénique, flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, vita decéssit, miráculis vivens et post mortem illústris.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. **Símile erit regnum cælorum,** de Communi Virginum 1 loco. [140]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

DEus, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis jucúndam tibi mansiónem præparásti : ipsíus méritis et intercessióne; cordis nostri máculas cleménter abstérge, et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Diffúsa est grátia.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Et fit Com. sequentis.

Die 17 Novembris

S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf. [76]

Semiduplex

Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio C 2

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.

Bened. Deus Pater.

Pro hoc Festo simplificato, Lectiones iv et v in unam junctæ dicuntur ut ix.

Lectio iv

GRegórius, Neocæsaréæ Ponti epíscopus, sanctitáte doctrináque illústris, signis vero ac miráculis multo illústrior, quorum multitúdine atque præstántia Thaumatúrgus appellátus est, et sancti Basilíi testimónio cum Móyse, Prophétis et Apóstolis comparátus; montem, qui ecclésiæ ædificatiónem impediébat, oratióne álio tránstulit. Item palúdem, inter fratres causam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium, pernicióse agros inundántem, defíxo ad ripam quo sustentabátur báculo, qui statim viréntem crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SÆpíssime dæmones ex idolórum simulácris atque ex hóminum corpó-

ribus ejécit, multaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spíritu futúra prædíceret. Qui, migratúrus e vita, cum quæsísset quot in civitáte Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset tantum esse septémdecim; Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cœpi episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclésiam illustrávit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 59, quæ est 2 de S. Eusebio

Lectio vi

BEáti Patris Gregórii mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus; qui, gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit. Qui, contra omnes adversários, scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum

Lectio vii Cap. 11, 22-24

IN illo témpore : Respóndens Jesus discípulis suis ait illis : Habéte fidem Dei. Amen dico vobis quia quicúmque díxerit huic monti : Tóllere et míttere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis, Presbýteri

Lib. 3 Comment. in Marc. cap. 11

SOlent gentíles qui contra Ecclésiam maledícta scripsére, improperáre nostris quod non habúerint plenam fidem Dei, quia numquam montes transférre potúerint. Quibus respondéndum est non ómnia scripta esse, quæ in Ecclésia sunt gesta, sicut étiam de factis ipsíus Christi et Dómini nostri Scriptúra testátur. Unde et hoc quoque fíeri potuísset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necéssitas id fíeri poposcísset. Quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii, Neocæsaréæ Ponti antístitis, viri méritis et virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco cédere, quantum íncolæ civitátis opus habébant.

℞. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

CUM enim, volens ædificáre ecclésiam in loco apto, vidéret eum angustiórem esse quam res exigébat, eo quod ex una parte, rupe maris, ex ália, monte próximo coarctarétur; venit nocte ad locum, et, génibus flexis, admónuit Dóminum promissiónis suæ, ut montem lóngius juxta fidem peténtis ágeret. Et, mane facto, revérsus invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus ecclésiæ quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álius quis ejúsdem mériti vir, si opportúnitas exegísset, impetráre a Dómino, mérito fídei, ut étiam mons tollerétur et mitterétur in mare.

℞. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

VErum, quia montis nómine nonnúmquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam qua se contra Deum érigit, et esse vult símilis Altíssimo; mons ad præcéptum eórum qui fortes fide sunt,

tollitur de terra et in mare projícitur, cum, prædicántibus verbum doctóribus sanctis, immúndus spíritus ab eórum corde repéllitur qui ad vitam sunt præordináti, et in turbuléntis amarísque infidélium méntibus vesániam suæ tyránnidis exercére permíttitur. Te Deum.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Oratio C 2

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat, et salútem. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 18 Novembris

In Dedicatione Basilicarum Ss. Petri et Pauli App.

Duplex majus

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ [166], præter sequentia.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

Oratio C

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

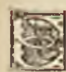
℣. Justum dedúxit et Oratio Da, quǽsumus, ut supra.

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli

Lectio i Cap. 21, 18-27

ET erat structúra muri ejus ex lápide jáspide; ipsa vero cívitas aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum jaspis, secúndum sapphírus, tértium chalcedónius, quartum smarágdus, quintum sárdonyx, sextum sárdius, séptimum chrysólithus, octávum berýllus, nonum topázius, décimum chrysóprasus, undécimum hyacínthus, duodécimum amethýstus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

ET duódecim portæ duódecim margarítæ sunt per síngulas, et síngulæ portæ erant ex síngulis margarítis, et plátea civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea; Dóminus enim Deus omnípotens templum illíus est, et Agnus. Et cívitas non eget sole neque luna, ut lúceant in ea; nam cláritas Dei illuminávit eam, et lucérna ejus est Agnus.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

ET ambulábunt gentes in lúmine ejus, et reges terræ ássferent glóriam suam et honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem, nox enim non erit illic. Et ásferent glóriam et honórem géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum aut abominatiónem fáciens et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómine tuo : veniéntium in loco isto * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

X locis sacris quæ olim apud Christiános veneratiónem habuérunt, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita Sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum número sanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessiónem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fídei petram et Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum, Príncipis Apostolórum sepúlcro consecrátum, summa religióne ac pietáte venerabántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

ILluc Constantínus Magnus imperátor octávo die post suscéptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrimárum profúdit. Mox, sumpto ligóne ac bidénte, terram éruit; indeque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco basílicæ Príncipis Apostolórum designáto, ecclésiam ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiam quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit, et in ea altáre lapídeum, chrísmate delibútum, eréxit; atque ex eo témpore sancívit ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Idem beátus Silvéster basílicam sancti Pauli Apóstoli, in via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperatóre magnificentíssime ædificátam, dedicávit. Quas basílicas idem imperátor multis prædiis attribútis locupletávit, ac munéribus amplíssimis exornávit.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

POrro Vaticánam basílicam, vetustáte jamprídem collabéntem, ac proptérea multórum Pontíficum pietáte látius ac magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus, hac eádem recurrénte die anni millésimi sexcentésimi vigésimi sexti, solémni ritu consecrávit. Basílicam vero Ostiénsem, quum dira incéndii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tértio pénitus consumpsísset, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam, et ab intéritu véluti vindicátam, Pius nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem qua dogma de immaculáta beátæ Maríæ Vírginis Conceptióne, nuper ab ipso proclamátum, ingéntem cardinálium et episcopórum númerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat; die décima Decémbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratórum patrum et antístitum coróna, solémniter dedicávit, ejúsque celebritátis memóriam hac die recoléndam decrévit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

EX locis sacris, quæ ab inítio apud Christiános veneratiónem habuérunt, insígnis semper hábita est Conféssio sancti Petri in Vaticánis, Príncipis Apostolórum sepúlcro consecráta. Illuc Constantínus Magnus perrexísse tráditur, et sumpto ligóne ac bidénte terram eruísse, ac locum designásse basílicæ, quam suis súmptibus ipse ædificávit. Eam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris dedicávit, et ex eo témpore præscrípsit, ne deínceps altária nisi ex lápide fíerent. Quam, vetustáte jamprídem collabéntem, ac multórum Pontíficum pietáte magnificéntius a fundaméntis eréctam, Urbánus octávus eádem die, anno millésimo sexcentésimo vigésimo sexto, solémniter dedicávit. Itémque basílicam sancti Pauli Apóstoli, in

via Ostiénsi ab eódem Constantíno imperatóre sumptuosíssime exstrúctam, et a sancto Silvéstro Papa item consecrátam, ac, diro incéndio consúmptam, indeféssa quátuor Pontíficum cura splendídius quam ántea eréctam; Pius nonus, auspicatíssimam nactus occasiónem definitiónis dógmatis de immaculáta beátæ Vírginis Maríæ Conceptióne, solémni antístitum coróna circúmdatus, consecrávit. Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. **Ingréssus Jesus**, ut in die Octava Dedicationis. [200]

AD LAUDES

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

Oratio C

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Et fit Commemoratio sequentis ac S. Pontiani Papæ et Martyris.

Die 19 Novembris

S. Elisabeth

Viduæ [149] Duplex

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Tuórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra : et, beátæ Elísabeth précibus gloriósis; fac nos próspere mundi despícere, et cælésti semper consolatióne gaudére. (Per Dóminum.)

Deinde fit Commemoratio S. Pontiani Papæ et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Pontiánum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Elísabeth, Andréæ regis Hungáriæ fília, ab infántia Deum timére cœpit; et, crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei quam quæ viri sui erant, exsequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, orationi diu incumbébat; ac, váriis misericórdiæ offíciis dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat, gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípiens, manus eórum et pedes osculabátur. Curándis autem et aléndis paupéribus insígne xenodochíum construxit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Defúncto cónjuge, ut Deo libérius servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque, órdinem Pœniténtium sancti Francísci ingréssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam, bonis ómnibus exúta, a própriis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut summópere gaudéret se tália pro Deo pati. Ad ínfima quæ-

que ministéria erga páuperes et ægrótos se abjíciens, eis necessária procurábat, solis oléribus et leguminibus pro suo victu contènta.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

CUM vero in his alíisque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, finis tandem suæ peregrinatiónis advénit, quem doméstícis suis ante prædíxit. Cumque, defíxis in cælum óculis, divínæ contemplatióni vacáret, a Deo mirabíliter recreáta et sacraméntis reficta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum mirácula patráta sunt. Quibus audítis et rite probátis, Gregórius nonus Sanctórum número eam adscrípsit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

ELísabeth, Andréæ regis Hungáriæ fília, ab infántia timére Deum cœpit; et, crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura, quæ Dei quam quæ viri sui erant, exsequebátur. Oratióni assíduc incúmbens et misericórdiæ opéribus dédita, víduis, pupíllis, ægrótis, egéntibus sédulo inserviébat, in quorum étiam levámen insígne xenodochíum construxit. Defúncto cónjuge, ut Deo libérius servíret, vili túnica indúta est, atque, órdinem Pœniténtium sancti Francísci ingréssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, a própriis dómibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiónes, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut summópere gaudéret se tália pro Deo pati. Cum tandem in sanctis opéribus vitam religiosíssime transegísset, obdormívit in Dómino. Eam, miráculis claram, Gregórius nonus in Sanctórum númerum rétulit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est, de Communi non Virginum. [159]

Pro S. Pontiano Papa et Mart.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

POntiánus, Románus, præfuit Ecclésiæ Alexándro imperatóre; qui sanctum Pontíficem, propter christiánæ fídei confessiónem, in Sardíniam ínsulam cum Hippólyto presbýtero relegávit. Ubi is, pro Christi fide multis calamitátibus afflíctus, tértio Kaléndas Novémbris e vita migrávit. Ejus corpus, Fabiáno Pontífice, cum clero Romam delátum, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigínti quinque. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, epíscopos per divérsa loca sex.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Oratio

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra : et, beátæ Elísabeth précibus gloriósis; fac nos próspera mundi despícere, et cælésti semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Pontiani Papæ et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Pontiánum Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 20 Novembris

S. Felicis de Valois

Confessoris [104]

Duplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Simi-lábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

DEus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cǽlitus vocáre dignátus es : præsta, quǽsumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne, liberáti, ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

TUórum corda fidélium, Deus miserátor, illústra : et, beátæ Elísabeth précibus gloriósis; fac nos próspera mundi despícere, et cæléstí semper consolatióne gaudére. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Felix, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futúræ sanctitátis indícia, præsértim misericórdiæ erga páuperes. Nam, adhuc infántulus manu própria, ac si grándior esset et judícii maturitáte polléret, nummos egénis distríbuit; jam grandiúsculus, solébat ex appósitis in mensa dápibus ad ipsos míttere, et ferme eo, quod sapídius erat, obsónio paupérculos púeros recreábat; adoléscens, non semel véstibus se exspoliávit, ut ínopes cooperíret. Ab avúnculo Theobáldo, Xamphánæ et Blésii cómite, vitam reo mortis impetrávit, prædícens hunc infámem háctenus sicárium, mox sanctíssimis prǽditum móribus evasúrum : verídicum testimónium monstrávit evéntus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi claritátem ætérnam.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

POst exáctam laudabíliter adolescéntiam cœpit ex cæléstis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitáre; prius tamen vóluit Sacris initiári, ut omnem regni, a cujus successióne jure legis Sálicæ non longe distábat, spem sibi præcíderet. Sacérdos factus, et prima Missa devotíssime celebráta, non multo post in erémum secéssit, ubi, summa abstinéntia víctitans, cæléstium charísmatum abundántia pascebátur. Ibi cum sancto Joánne de Matha Parisiénsi doctóre, a quo ex divína inspiratióne quæsítus et invéntus, per áliquot annos sanctíssime vixit; donec ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petiérunt, speciálem a summo Pontífice vivéndi régulam impetratúri. Facta ígitur Innocéntio Papæ tértio inter Missárum solémnia revelatióne religiónis et institúti de rediméndis captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio, cándidis véstibus bicolóri cruce signátis indúitur, ad eam formam qua Angelus indútus appáruit. Et ínsuper vóluit Pontífex, ut nova relígio, juxta tríplicem colórem quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

REgula própria, ex summi Pontíficis Innocéntii confirmatióne, accépta, in diœcési Meldénsi apud locum qui Cervus Frígidus dícitur, primum órdinis paulo ante a se et sócio exstrúctum cœnóbium ampliávit, ubi religiósam observántiam et redemptiónis institútum miríﬁce cóluit, ac inde per alúmnos in álias províncias diligentíssime propagávit. Illústrem hic a beáta Vírgine Matre favórem accépit; dormiéntibus síquidem cunctis frátribus et ad matutínas preces in pervígilio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus, Felix, de more vígilans et horas prævéniens, chorum ingréssus, réperit beátam Vírginem in médio chori, hábitu cruce órdinis insignito indútam, ac Cælítibus simíliter indútis so-

ciátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit ríteque persólvit. Et, quasi jam a terréstri ad cæléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, fílios ad caritátem erga páuperes et captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra millésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio tértio.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

FElix, Hugo ántea dictus, ex regáli Valesiórum família ortus in Gállia, ab adolescéntia cœpit ex cæléstis contemplatiónis stúdio solitúdinem cogitáre. Sacérdos factus, in erémum secéssit, ubi cum sancto Joánne de Matha per áliquot annos vixit, donec ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petiérunt, ubi a summo Pontífice Innocéntio tértio, cælitus item admónito, approbatiónem novi órdinis ad rediméndos captívos obtinuérunt; quem ex cándidis véstibus, bicolóri cruce signátis, ab Angelo accéptis, idem Póntifex sanctíssimæ Trinitátis nómine decorávit. Mox in diœcési Meldénsi apud locum, qui Cervus Frígidus dícitur, primum órdinis cœnóbium exstruxérunt. Illústrem ibi Felix a beáta Vírgine María favórem accépit, cum eam in médio chori, hábitu cruce órdinis insigníto indútam, répperit. Ætáte ac méritis consummátus óbiit in Dómino, anno ducentésimo duodécimo supra millésimum.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Nolíte timére, de Communi Confessoris non Pontificis 2 loco. [122]

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui beátum Felícem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captívos cælitus vocáre dignátus es : præsta, quæsumus, ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivitáte, ejus intercessióne, liberáti, ad cæléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 21 Novembris
In Præsentatione beatæ Mariæ Virginis

Duplex majus

Omnia de Comm. Festorum B. Mariæ Virg. [202], præter ea quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúja.

Oratio

DEus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus Sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti : præsta, quæsumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Hic vir, despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum et Oratio Deus, qui beátum, ut supra.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Pro hoc Festo simplificato Lectio iv dicitur ut ix.

Ex libro sancti Joánnis Damascéni de fide orthodóxa

Lectio iv Liber 4, cap. 15

JOachim lectíssimam illam ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum, quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem, Samuélem procreávit; eódem modo hæc étiam, per obsecratiónem et promissiónem, Dei Genitrícem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex

illustribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur). Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater exstitit. In lucem autem éditur in domo probáticæ Jóachim, atque ad templum addúcitur. Ac deínde, in domo Dei plantáta atque per Spíritum sagináta, instar olívæ frugíferæ virtútum ómnium domicílium effícitur; ut quæ vidélicet ab omni hujúsce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxísset, atque ita vírginem una cum córpore ánimam conservásset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus

Liber 2, post initium

Lectio v

TAlis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus; ut, quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exémplum. Quantæ in una Vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexíllum fídei, devotiónis obséquium; virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret; quantas compléxa, ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum fílii mei, hæc thálamos nuptiáles immaculáto servávit pudóre!

℟. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUid ergo éxsequar ciborum parsimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et, si quando reficiéndi successísset volúntas, cibus plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delícias ministráret. Dormíre non prius cupíditas quam necéssitas fuit; et tamen, cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus, qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta contínuat, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et. Glória Patri. Unguéntum.

In III Nocturno Homilia in Ev. Loquénte Jesu. [214]

In ℟. vii dicitur: tuam sanctam Præsentatiónem.

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti: perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

DEus, qui beátam Maríam semper Vírginem, Spíritus Sancti habitáculum, hodiérna die in templo præsentári voluísti: præsta, quæsumus; ut, ejus intercessióne, in templo glóriæ tuæ præsentári mereámur. Per Dóminum... in unitáte ejúsdem Spíritus Sancti Deus.

IN II VESPERIS

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allelúja.

Et fit Commemoratio sequentis.

Die 22 Novembris

S. Cæciliæ

Virg. et Mart. Duplex

IN I VESPERIS

Quando I Vesperæ dicendæ sint integræ, Añæ erunt de Laud. 854; Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virginis [202]; Capitulum et Hymnus de Laudibus. 854

Ant. Est secrétum, Valeriáne, quod tibi volo dícere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

Virginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque [virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. Cæcília virgo * Almáchium superábat : Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat.

Psalmus 8

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Cæcília virgo Almáchium superábat : Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat.

Ant. Expánsis mánibus, * orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Psalmus 18.

Cæli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem.

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegcr ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Expánsis mánibus, orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Ant. Cilício * Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

Psalmus 23

Domini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non intendit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Coríntios

Lectio i — Cap. 7, 25-40

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur : prǽterit enim figúra hujus mundi.

℟. Cantántibus órganis, Cæcília virgo in corde suo soli Dómino decantábat dicens : * Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar. ℣. Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendábat Dómino quod timébat. — Fiat.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

Volo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sollícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri; et divísus est. Et múlier innúpta et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. O beáta Cæcília, quæ duos fratres convertísti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum epíscopum in vultu angélico demonstrásti. ℣. Quasi apis argumentósa Dómino deservísti. — Urbánum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Si quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam, qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est; cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis et oratióne. ℣. Expánsis mánibus, orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cælésti ardébat. — A collóquiis. Glória Patri. A collóquiis.

In II Nocturno

Ant. Dómine Jesu Christe, * seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Psalmus 44

Effúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi : * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrhâ et áloe et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Ant. Beáta Cæcília * dixit ad Tibúrtium : Hódie, te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Psalmus 45

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium : Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Ant. Fiat, Dómine, * cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

Psalmus 47

Magnus Dóminus et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.

Mons sanctus ejus, collis præclárus, * gáudium est univérsæ terræ;

Mons Sion, áquilo extrémus, * cívitas est Regis magni.

Deus in árcibus ejus * sese probávit munímen tutum. —

Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.

Vixdum víderant, obstupuérunt, * conturbáti sunt, diffugérunt.

Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,

Ut cum ventus Oriéntis * confríngit naves Tharsis. —

Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercítuum,
In civitáte Dei nostri : * Deus confírmat eam in ætérnum.
Recólimus, Deus, misericórdiam tuam * intra templum tuum.
Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terræ.
Justítia plena est déxtera tua : * lætétur mons Sion,
Exsúltent civitátes Juda * propter judícia tua. —
Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.
Consideráte propugnácula ejus, * percúrrite arces ejus,
Ut enarrétis generatióni futúræ : * tantus est Deus,
Deus noster in ætérnum et semper : * ipse nos ducet.

Ant. Fiat, Dómine, cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confúndar.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

CÆcília, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte christiánæ fídei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed, cum póstea, contra suam voluntátem, data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit : Ego, Valeriáne, in Angeli tutéla sum, qui virginitátem meam custódit; quare ne quid in me commíttas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attíngere non est ausus; quin étiam áddidit se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcília cum sine baptísmo negáret id fíeri posse, incénsus cupiditáte vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu Vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlcris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

℟. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat, * Tibúrtium et Valeriánum ad corónas vocábat. ℣. Hæc est Virgo sápiens, et una de número prudéntum. — Tibúrtium.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

INde ad Cæcíliam revérsus, orántem et cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupefáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit; qui, a Cæcília Christi fide imbútus et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejúsdem Angeli, quem frater ejus víderat, aspéctu dignátus est. Utérque autem paulo post, Almáchio præfécto, constánter martýrium súbiit. Qui mox Cæcíliam comprehéndi ímperat, ab eáque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultátes sint, exquírit.

℟. Cæcíliam intra cubículum orántem invénit, et juxta eam stantem Angelum Dómini : * Quem videns Valeriánus, nímio terróre corréptus est. ℣. Angelus Dómini descéndit de cælo, et lumen refúlsit in habitáculo. — Quem.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

CUI, cum Virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam, in ipsíus ædes redúctam, in bálneo combúri jússerit. Quo in loco cum diem noctémque ita fuísset ut ne flamma quidem illam attíngeret, eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa tríduo post, sextodécimo Kaléndas Octóbris, Alexándro imperatóre, dúplici virginitátis et martýrii palma decoráta, evolávit in cælum. Cujus corpus ab ipso Urbáno Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus ecclésia ipsíus Cæcíliæ nómine consecráta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæcíliæ ecclésia cóndita sunt.

℟. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti : * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit. ℣. Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad te quasi agnum mansuetíssimum destinávit. — Cæcília. Glória Patri. Cæcília.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

CÆcília, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte virginitátem suam Deo vovit. Sed cum

invíta núptui data esset Valeriáno, huic persuásit, ut ipsam illibátam relínqueret et ad beátum Urbánum Papam iret, ut, accépto baptísmate, dignus fíeret, qui Angelum Cæcíliæ protectórem vidéret. Quod cum Valeriánus obtinuísset, fratrem suum Tibúrtium convértit ad Christum, ita ut ambo paulo post sub Almáchio præfécto martýrium subíerint. Cæcília autem ab eódem Almáchio comprehénsa, quod illórum facultátes in páuperes distribuísset, in bálneo combúri jussa est. Sed, cum flamma eam attíngere non audéret, ibídem secúri ter percússa et semivíva relícta, post tríduum virginitátis et martýrii palmam est consecúta, et in cœmetério Callísti sepúlta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi córpora, a Pascháli Papa primo in Urbem transláta, in ecclésia, ipsíus sanctæ Cæcíliæ nómine consecráta, cóndita sunt.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno

Ant. Crédimus Christum * Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Lætántur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * gé-

stiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Ant. Nos sciéntes * sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Psalmus 96

Dominus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non póssumus.

Ant. Tunc Valeriánus * perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino, cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israel.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent,

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Tunc Valeriánus perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ, accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 79 in Matth., post initium

Quam ob causam in persóna vírginum hanc parábolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrímine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat dicens : Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatiónem, quippe cum sit ea res natúra sublímis : quod inde patet, quia neque in véteri Testaménto a priscis illis sanctísque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur. Non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait : De virgínibus autem præcéptum Dómini non hábeo; et laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum, noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

℟. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio : Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse : Contemptórem idolórum. ℣. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. — Contemptórem.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Quóniam ígitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimátio, ne quis, ea perfécta, se totum perfecísse putáret ac cétera neglígeret, hanc parábolam pósuit; ut osténderet, virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatiónis éjici. Ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat; fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum et pecúniæ par cupíditas; sed ácrior multo atque veheméntior illa córporum est. Quanto ígitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcírco étiam fátuas appellávit; quóniam, majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

℟. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum antístitem;* Quia ad ipsum hábeo secréta quæ pérferam. ℣. Tunc Valeriánus perréxit, et, signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. — Quia. Glória Patri. Quia.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Lampades autem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat et sanctimóniæ puritátem; óleum vero benignitátem, eleemósynam, impénsum indigéntibus auxílium. Tardánte autem sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Non parvum témporis rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos, regnum ipsíus mox futúrum exspectántes, ab ea opinióne dedúceret; id enim illi sperábant : quaprópter crebro ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc, illud quoque índicat, somnum quemdam esse mortem. Dormiérunt, inquit; média autem nocte clamor factus est : vel, ut in eádem parábola persístat, vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectiónem. Clamórem étiam Paulus commémorat, dicens : In jussu, in voce Archángeli, in novíssima tuba descéndet de cælo.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Añæ 1 Cantántibus órganis, * Cæcília Dómino decantábat dicens : Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar.

Psalmi de Dominica. 37

2 Valeriánus * in cubículo Cæcíliam cum Angelo orántem invénit.

3 Cæcília * fámula tua, Dómine, quasi apis tibi argumentósa desérvit.

4 Benedíco te, * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstínctus est a látere meo.

5 Triduánas * a Dómino popósci indútias, ut domum meam ecclésiam consecrárem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia,

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Dum auróra * finem daret, Cæcília exclamávit dicens : Eja, mílites Christi, abjícite ópera tenebrárum et induímini arma lucis.

Oratio

DEus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Horas Antiphona et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio brevis Dómine, Deus, ut infra ad Nonam.

Sicubi autem hoc Festum sub ritu Duplici I vel II classis recolatur, Añæ de Laudibus, ut supra 854, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capit. Fratres, ut supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capitulum 2 Cor. 11, 2

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM C

Capit. Eccli. 51, 13-14

DOmine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Antiphonæ de Laudibus 854; Psalmi ut in Comm. Festorum B. Mariæ Virg. [202]

A Capitulo fit de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Felicitatis Martyris.

Si II Vesperæ dicendæ sint integræ, Capitulum et Hymnus de Laudibus 854; Versus et Antiphona ad Magnificat, ut infra notatur.

Die 23 Novembris

S. Clementis I

Papæ et Mart. [34]

Duplex

Si I Vesperæ dicendæ sint integræ, Añæ erunt de Laudibus 859. Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

* Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Orémus omnes * ad Dóminum Jesum Christum, ut Confessóribus suis fontis venam apériat.

Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Cleméntem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Virgo gloriósa semper Evangélium Christi gerébat in péctore suo, et non diébus neque nóctibus a collóquiis divínis et oratióne cessábat.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæcíliæ Vírginis et Mártyris tuæ solemnitáte lætíficas : da, ut, quam venerámur offício, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. (Per Dóminum.)

Deinde S. Felicitatis Mart. :

Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Oratio

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

Completorium de Feria.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte.

Hymnus Deus tuórum, ut supra. 856

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Clemens, Románus, Faustíni fílius, de regióne Cælii montis, discípulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippénses : Etiam rogo et te, germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Cleménte et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónes divísit septem notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum et res ab eis gestas, diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit.

℟. Oránte sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei, * De sub cujus pede fons vivus emánat : flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. ℣. Vidi supra montem Agnum stantem. — De sub.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Cum autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum répererit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis et secándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens, facta oratióne, in vicínum collem ascéndit, in cujus jugo vidit Agnum déxtero pede fontem aquæ dulcis, qui inde scatébat, attingéntem; ubi omnes sitim explevérunt. Eóque miráculo multi infidéles, ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.

℟. Omnes una voce dixérunt : Ora pro nobis, sancte Clemens; * Ut digni efficiámur promissiónibus Christi. ℣. Non meis méritis ad vos me misit Dóminus vestris corónis partícipem fíeri. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícerent.

Quod cum factum esset, Christiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária recéssit; eóque illi accedéntes, ædículam marmóream in templi formam et intus arcam lapídeam, ubi Mártyris corpus cónditum erat, et juxta illud ánchoram qua mersus fúerat, invenérunt. Quo miráculo íncolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo primo Pontífice, translátum, in ecclésia ipsíus sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia étiam in eo ínsulæ loco unde divínitus fons manárat, ejúsdem nómine dedicáta est. Vixit in pontificátu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros decem, diáconos duos, epíscopos per divérsa loca quíndecim.

℟. Dedísti, Dómine, habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei angélicis mánibus præparátum : * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. ℣. Dedísti, Dómine, Sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. — Iter. Glória Patri. Iter.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Clemens Románus discípulus beáti Petri, septem Urbis regiónes divísit septem notáriis, síngulas síngulis attríbuens, qui passiónes Mártyrum et res ab eis gestas, diligentíssime conquisítas, lítteris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christiánam religiónem illustrávit. Cum autem doctrína ac vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperatóre relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo míllia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Cum multos ibi infidéles ad Christi fidem convertísset, jussu ejúsdem imperatóris alligáta ad ejus collum ánchora, in mare præcipitátus, martýrio coronátus est. Ejus corpus, Nicoláo primo Pontífice Romam translátum, in ecclésia, quæ ejus nómine ántea fúerat dicáta, honorífice recónditum est.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Venit Jesus, de Comm. Summorum Pont. [30]

Pro S. Felicitate Mart.

Bened. Ad societátem.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Homilia 3 in Evangelia

Lectio ix

Beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus, septem fílios sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere ne mórtuos præmíttant. In persecutiónis enim labóre deprehénsa, filiórum corda in amóre supérnæ pátriæ prædicándo roborávit; et parturívit spíritu quos carne pepérerat, ut prædicatióne párcret Deo quos carne pepérerat mundo. Numquid ergo hanc féminam Mártyrem díxerim? Sed plus quam Mártyrem; quæ, septem pignóribus ad regnum præmíssis, tot ante se mórtuos transmísit. Ad pœnam prima venit, sed pervénit octáva.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Oránte * sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei.

Psalmi de Dominica. 37

2 Non meis méritis * ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri.

3 Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

4 De sub cujus pede * fons vivus emánat : flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

5 Omnes gentes * per gyrum credidérunt Christo Dómino.

Capitulum Jac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sǽculi,
Dono supérni Núminis.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Cum iter ad mare cepísset, * pópulus voce magna clamábat : Dómine Jesu Christe, salva illum; et Clemens cum lácrimis dicébat : Súscipe, Pater, spíritum meum.

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum Cleméntem Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Felicitatis Mart. :

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, beátæ Felicitátis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum nostrum.

Ad Horas, Ana et Psalmi de Feria; ad Primam Lectio br. Justus, ut infra ad Nonam. Sicubi autem hoc Festum sub ritu Duplici I vel II classis recolatur, Antiphonæ de Laudibus, ut supra 859, cum Psalmis de Dominica ut in Festis.

AD TERTIAM

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Capitulum Eccli. 15, 3

CIbávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Capitulum Eccli. 39, 6

JUstus cor suum tradit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Oránte * sancto Cleménte, appáruit ei Agnus Dei.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum [3], sed loco ultimi dicitur Psalmus 115 Confísus sum. [47]

2 Non meis méritis * ad vos me misit Dóminus, vestris corónis partícipem fíeri.

3 Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cujus pede fons vivus emánat.

4 De sub cujus pede * fons vivus emánat : flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei.

5 Omnes gentes * per gyrum credidérunt Christo Dómino.

A Capitulo fit de sequenti, Commemoratio præcedentis et S. Chrysogoni Martyris.

Si II Vesperæ dicendæ sint integræ, Capitulum et Hymnus de Laudibus 859; Versus et Ant. ad Magnificat, ut infra.

Die 24 Novembris

S. Joannis a Cruce

Conf. et Eccl. Doct. [104]

Duplex (m. t. v.)

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

DEus, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perféctæ sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut, ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. Dedísti, Dómine, habitáculum Mártyri tuo Cleménti in mari, in modum templi marmórei angélicis mánibus præparátum : iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio Gregem, ut supra.

Deinde Commem. S. Chrysogoni Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Joánnes a Cruce, Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénnis, in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénnis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospítio páuperum ægrotántium Metýmnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno caritátis ardóre, vilíssima quæque compléctens offícia, præsto áderat. Cujus exémplo excitáti céteri, éadem caritátis múnera ardéntius obíbant. Verum, ad altióra vocátus, beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo institútum ampléxus est; ubi sacérdos ex obediéntia factus, severióris disciplínæ et arctióris vitæ cupidíssimus, primitívam órdinis régulam ex superióris licéntia ita proféssus est, ut, ob jugem Domínicæ passiónis memóriam, bello in se, tamquam in infensíssimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis omníque pœnárum génere, brevi carnem cum vítiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit; dignus plane, qui a sancta Terésia inter punióres sanctiorésque ánimas, Ecclésiam Dei id témporis illustrántes recenserétur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit illi claritátem ætérnam.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Singulári vitæ austeritáte et ómnium virtútum præsídio munítus, præ assídua rerum divinárum contemplatióne, diutúrnas et mirábiles éxtases frequénter patiebátur; tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbi Dei prædicatióne, tum in sacramentórum administratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorísque disciplínæ promovéndæ ardóre veheménter accénsus, sanctæ Terésiæ comes divínitus datus est, ut, quam ipsa inter soróres primævam Carméli órdinis observántiam instauráverat, eámdem et inter fratres, Joánne adjutóre, restitúeret. Innúmeros ítaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, cœnóbia, quæ ejúsdem sanctæ Vírginis cura per totam Hispániam erécta fúerant, nullis vitæ incómmodis et perículis térritus, síngula perlustrávit. In quibus aliísque quamplúrimis, ejus ópera eréctis, restaurátam observántiam propagándo, verbo et exémplo firmávit; ut mérito primus, post sanctam Terésiam, Carmelitárum excalceatórum órdinis proféssor et parens habeátur.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Virginitátem perpétuo cóluit, impudentésque mulíeres ejus pudicítiæ insidiári conántes, non modo répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explicándis arcánis æque ac sancta Terésia, apostólicæ Sedis judício, divínitus instrúctus, libros de mystica theología, cæléstí sapiéntia refértos, conscrípsit. Semel interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit : Dómine, pati et contémni pro te. Império in dæmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretióne spirítuum, prophetíæ dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut sæpius a Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi

ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ, diro morbo et in cruce quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium constantíssime tolerátis, Ecclésiæ sacraméntis pie sanctéque suscéptis, in Christi crucifíxi ampléxu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba : In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se prædíctis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignis globus excépit; corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod, etiámnum incorrúptum, Segóviæ honorífice cólitur. Eum, plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis, Benedíctus décimus tértius Pontifex máximus in Sanctórum númerum rétulit, et Pius undécimus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

JOánnes a Cruce, Fontíberi in Hispánia piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénnis in púteum lapsus, ejúsdem manu sublátus, incólumis evásit. Adoléscens hospítio páuperum ægrotántium Metymnæ Campi fámulum amantíssime se addíxit; tum beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo institútum ampléxus et sacérdos ex obediéntia factus, primitívam régulam proféssus est. Strictióris disciplínæ promovéndæ ardóre succénsus, sanctæ Terésiæ, a qua inter purióres et excellentióres ánimas Ecclésiam Dei tunc témporis illustrántes habebátur, comes divínitus datus est ad primævam Carméli órdinis observántiam inter fratres instaurándam. Quo in ópere eníxe cum laborásset et multa esset passus, interrogátus a Christo, quid prǽmii pro tot labóribus pósceret, respóndit : Dómine, pati et contémni pro te. Libros de mýstica theología, cæléstí sapiéntia refértos, conscrípsit. Tandem Ubédæ, diro morbo patientíssime toleráto, obdormívit in Dómino, anno millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono. Eum Pius undécimus, ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto, universális Ecclésiæ Doctórem declarávit.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Vos estis sal terræ, de Communi Doct. 1 loco. [99]

Pro S. Chrysogono Mart.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

CHrysógonus, Diocletiáno imperatóre, Romæ inclúsus in cárcere, ibi biénnium sanctæ Anastásiæ facultátibus vixit; quam étiam, afflíctam propter Christum a viro suo Públio, proptereáque a suis oratiónibus per lítteras auxílium postulántem, mútuis epístolis est consolátus. Sed, cum imperátor Romam scripsísset ut, réliquis Christiánis qui in vínculis essent interféctis, Chrysógonus Aquiléjam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui imperátor : Accersívi, inquit, te, Chrysógone, ut honóribus áugeam, si modo indúxeris ánimum deos cólere. At ille : Ego eum, qui vere est Deus, mente et oratióne véneror; deos autem, qui nihil sunt nisi dæmonum simulácra, odi et exsecror. Quo respónso excandéscens imperátor, ad Aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet octávo Kaléndas Decémbris. Cujus corpus, projéctum in mare, paulo post in líttore invéntum, Zóilus présbyter in suis ǽdibus sepelívit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

DEus, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perféctæ sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut, ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

Et fit Commem. S. Chrysogoni Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut, qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis.

Die 25 Novembris

S. Catharinæ

Virg. et Mart. [129]

Duplex

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti : præsta, quǽsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus : Qui tecum vivit.

Et fit Com. præcedentis :

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Joánnes, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Deus, qui sanctum Joánnem, Confessórem tuum atque Doctórem, perféctæ sui abnegatiónis et crucis amatórem exímium effecísti : concéde; ut, ejus imitatióni júgiter inhæréntes, glóriam assequámur ætérnam. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Confitébor, 2 loco. [145]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Catharína, nóbilis virgo Alexandrína, a prima ætáte stúdia liberálium ártium cum fídei ardóre conjúngens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínæ perfectiónem pervénit, ut, decem et octo annos nata, eruditíssimum quemque superáret. Quæ cum Maximíni jussu multos, propter christiánæ religiónis professiónem várie torméntis cruciátos, ad supplícium rapi vidéret, non dubitánter ipsum ádiit Maximínum, eíque nefáriam immanitátem objíciens, sapientíssimis ratiónibus Christi fidem ad salútem necessáriam esse affirmávit.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Cujus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accersítis úndique doctíssimis homínibus, magnísque propósitis præmiis, qui convíctam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxíssent. Quod contra áccidit. Nam plures philósophi, qui ad eam coarguéndam convénerant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis tanto Jesu Christi amóre sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quam ob rem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur; verum, id frustra fíeri intélligens, verbéribus afféctam plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Quo témpore Maximíni uxor et Porphýrius belli dux, viséndæ Vírginis causa cárcerem ingréssi, et ejúsdem prædicatióne in Jesum Christum credéntes, póstea martýrio coronáti sunt. Interim Catharína edúcitur e custódia; et rota expedítur, crebris et acútis præfíxa gládiis, ut Vírginis corpus crudelíssime dilacerarétur. Quæ máchina, brevi, Catharínæ oratióne, confrácta est; eóque miráculo multi Christi fidem suscepérunt. Ipse Maximínus, in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharínam secúri pércuti ímperat.

Quæ, fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martýrii præmium evolávit séptimo Kaléndas Decémbris; cujus corpus ab Angelis in Sina, Arábiæ monte, mirabíliter collocátum est.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Catharína, nóbilis virgo Alexandrína, liberálium ártium stúdia cum fídei ardóre conjúngens, cum multos Christiános Maximíni jussu ad supplícium rapi vidéret, ipsum ádiit Maximínum, eíque Christi fidem ad salútem esse necessáriam strénue affirmávit. Ejus prudéntiam admirátus, tyránnus retinéri eam jubet; et, accersítis úndique doctíssimis homínibus, ei persuadére studet, ut ad idolórum cultum se convértat. Sed contra áccidit; plures enim ex iis viris, sapientíssimis ratiónibus a Catharína convícti, Christi fidem sunt ampléxi et pro ea mori non dubitárunt. Quam ob rem Maximínus blandítiis primum, deínde torméntis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur; sed, cum nihil profíceret, eam secúri pércuti ímperat.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile erit regnum cælórum, de Communi Virginum 1 loco. [140]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, qui dedísti legem Móysi in summitáte montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Vírginis et Mártyris tuæ mirabíliter collocásti : præsta, quǽsumus; ut, ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, perveníre valeámus : Qui tecum vivit.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, Commemoratio præcedentis ac S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.

Die 26 Novembris

S. Silvestri Abb. [104]

Duplex

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sǽculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est et Oratio Deus, qui dedísti, ut supra.

Deinde Commem. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart. :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Petri Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Silvéster, Auximi in Picéno nóbili génere ortus, statim puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus miríﬁce exornávit. Adoléscens, Bonóniam ad stúdia jurisprudéntiæ missus a patre, cum sacris lítteris, a Deo mónitus, dedísset óperam, paréntis incúrrit indignatiónem; quam æquo ánimo toto decénnio pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Au-

ximánæ ecclésiæ sócius honóris eléctus est; in quo múnere pópulo oratiónibus, exémplo et conciónibus opem tulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

INter funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte senténtia : Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me; in solitúdinem, majóris perfectiónis stúdio, secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus jejuniísque déditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhíbuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore desértum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

AT ínvidens sátanas váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostíliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita représsit, ut mónachi in sancto institúto magis confirmaréntur ac patris sanctitátem agnóscerent. Spíritu prophetíæ aliísque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dæmonis invídiam concitávit; a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interiméndus, præsentíssimo Vírginis benefício incolumitáti rédditus est. Quod benefícium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem, fere nonagenárius, sanctitáte

et miráculis clarus, Deo réddidit anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo, sexto Kaléndas Decémbris. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex máximus ad univérsam exténdit Ecclésiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

SIlvéster, Auximi in Picéno nóbili génere ortus, puerílem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Sacris lítteris rite imbútus et canónicus factus, exémplo et sacris conciónibus pópulo opem tulit. Inter funus nóbilis cujúsdam defúncti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspíciens : Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox in solitúdinem, majóris perfectiónis stúdio, secéssit, ibíque vigíliis, oratiónibus jejuniísque déditus fuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes, ac tandem ad montem Fanum, locum eo témpore desértum, in honórem sancti Benedícti templum eréxit, congregationísque Silvestrinórum fundaménta jecit. Ibi mira sanctitáte mónachis præfúlsit; spíritu prophetíæ, potestáte in dæmones aliísque donis enítuit, quæ semper profúnda humilitáte conservávit. Obdormívit in Dómino, anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos relíquimus, de Communi Abbatum 1 loco. [124]

Pro S. Petro Alexandrino Ep. et Mart.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

PEtrus, epíscopus Alexandríæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis et doctrínæ splendóre non solum illustrávit Ægýptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióne Maximiáni Galérii illam témporum acerbitátem ita pértulit, ut multi, admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plú-

rimum in christiána virtúte profícerent. Is primus Aríum diáconum Alexandrínum, propter schisma Meletiánum cui favébat, a fidélium communióne sejúnxit. Ad eum, cápitis ab eódem Maximiáno damnátum, in cárcere cum Achíllas et Alexánder presbýteri deprecatóres Aríi venníssent, respóndit, noctu apparuísse sibi Jesum veste discíssa, causámque rei sciscitánti dixísse : Aríus vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædícens fore, ut sibi in episcopátu succéderent, præcépit, ne umquam Aríum in communiónem recíperent, quem Deo mórtuum esse sciret. Et hanc divínam prænotiónem veram fuísse, non diu post rei probávit evéntus. Dénique, duodécimo sui episcopátus anno, sexto Kaléndas Decémbris, abscísso cápite, ad martýrii corónam evolávit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

Oratio

Clementíssime Deus, qui sanctum Silvéstrum Abbátem, sǽculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem, ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es : te súpplices exorámus; ut, ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio S. Petri Alexandrini Ep. et Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus próípriæ actiónis gravat, beáti Petri Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

IN II VESPERIS

℣. Justum dedúxit.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

Die 28 Novembris

¶ Si hodie fuerit Sabbatum, fit Officium de Vigilia anticipata S. Andreæ Apostoli, ut sequenti die notatur, omissa tamen Commemoratione S. Saturnini Mart., quæ tunc fit in Officio Dominicæ sequentis.

Die 29 Novembris

Pro Commemoratione

S. Saturnini Mart.

In Vesperis præced. diei :

Ant. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

In Vigilia S. Andreæ Apostoli

Officium fit de Feria, ut pro Vigiliis Apostolorum in Communi [1], præter Lectiones et Orationem ut infra :

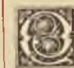
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i — Cap. 1, 35-51

In illo témpore : Stabat Joánnes et ex discípulis ejus duo. Et respíciens Jesum ambulántem, dicit : Ecce Agnus Dei. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Tract. 7 in Joann., post init.

Quia talis erat Joánnes amícus sponsi, non quærébat glóriam suam, sed testimónium perhibébat veritáti; numquid vóluit apud se remanére discípulos suos, ut non sequeréntur Dóminum? Magis ipse osténdit discípulis suis quem sequeréntur. Habébant enim illum tamquam Agnum; et ille : Quid me atténditis? ego non sum Agnus; ecce Agnus Dei. De quo et supérius díxerat : Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccátum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

Responsoria de Feria currenti.

Lectio ii

Videámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum

duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi; nam maniféstum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sicut modo audístis, Andréas autem frater Petri erat; et nóvimus in Evangélio quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit dicens : Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iii

Modo ergo quod illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur; sed vidére voluérunt ubi habitáret, et fácere quod scriptum est : Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus : surge ad illum veníre assídue, et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret; venérunt, et fuérunt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat quæ audíerint illi a Dómino? Ædificémus et nosmetípsi in corde nostro, et faciámus domum, quo véniat ille et dóceat nos et colloquátur nobis.

Oratio

Quǽsumus, omnípotens Deus : ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Ad Laudes fit Commemoratio S. Saturnini Mart. :

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártyris tui concédis natalítio pérfrui : ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Vesperæ de sequenti.

DIE 30 NOVEMBRIS

S. Andreæ Apostoli

DUPLEX II CLASSIS

Omnia de Communi Apostolorum [3], præter ea, quæ hic habentur propria.

IN I VESPERIS

Ant. 1 Salve, crux pretiósa, * súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi App. [3]

2 Beátus Andréas * orábat dicens : Dómine, Rex ætérne glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur justum, * demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres : Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Unus ex duóbus, * qui secúti sunt Dóminum, erat Andréas, frater Simónis Petri, allelúja.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Vidit Dóminus * Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis eóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; *

judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegcr ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Ant. Veníte post me, * dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui cónfugit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono caré bunt. —

Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; *

et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum.

Ant. Relíctis rétibus suis, * secúti sunt Dóminum Redemptórem.

Psalmus 44

Effúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi; * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sǽculum sǽculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et áloë et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ǽdibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sǽculum sǽculi.

Ant. Relíctis rétibus suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i Cap. 10, 4-21

Inis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit : Ne díxeris in corde tuo : Quis ascéndet in cælum? id est, Christum dedúcere : aut quis descéndet in abýssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo et in corde tuo : hoc est verbum fídei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℟. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilǽæ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens : * Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum. ℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. — Veníte.

Bened. Unigénitus.

Lectio ii

Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distínctio Judǽi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est : Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

℟. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relíctis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * Ætérnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. ℣. Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiónem. — Ætérnæ.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SED non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico : Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit : Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem : in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit : Invéntus sum a non quæréntibus me : palam appárui iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit : Tota die expándi manus meas ad pópulum non crédéntem, et contradicéntem.

℟. Doctor bonus et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspíciens dixit : Salve, crux, * Súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. ℣. Salve, crux, quæ in córpore Christi dedicáta es, et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. — Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

In II Nocturno

Ant. Dignum sibi Dóminus * computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Psalmus 46

OMnes pópuli, pláudite mánibus, * exsultáte Deo voce lætítiæ,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et natiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem díligit. —

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. —

Quóniam rex omnis terræ est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super natiónes, * Deus sedet super sólium sanctum suum.

Príncipes populórum congregáti sunt * cum pópulo Dei Abraham.

Nam Dei sunt próceres terræ : * excélsus est valde.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit Mártyrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Ant. Diléxit Andréam * Dóminus in odórem suavitátis.

Psalmus 60

AUdi, Deus, clamórem meum, * inténde oratióni meæ.

Ab extrémis terræ ad te clamo, * cum déficit cor meum.

In petram extólles me, dabis quiétem mihi, * quia præsídium es mihi, turris fortis contra inimícum.

Utinam hábitem in tabernáculo tuo semper, * confúgiam sub tegmen alárum tuárum! —

Tu, enim, Deus, audísti vota mea; * dedísti mihi hereditátem timéntium nomen tuum.

Dies ádjice ad dies regis, * anni ejus æquent generatiónes multas;

Regnet in ætérnum coram Deo; * grátiam et fidelitátem mitte, ut consérvent eum.

Sic cantábo nomen tuum semper, * et solvam vota mea omni die.

Ant. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Ant. Bíduo vivens * pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

Psalmus 63

AUdi, Deus, vocem meam, dum queror; * a timóre inimíci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malignórum, * a tumúltu agéntium iníqua,

Qui ácuunt ut gládium linguas suas, * dírigunt ut sagíttas verba venenáta.

Ut fériant ex látebris innocéntem, * de improvíso fériant eum nihil timéntes.

Fírmiter propónunt sibi rem malam, conspírant de láqueis tendéndis occúlte, * dicunt : « Quis eos vidébit? »

Excógitant nefária, occúltant cogitatiónes excogitátas, * et mens cujúsque et cor sunt profúnda. —

Sed Deus ferit eos sagíttis, * de improvíso percutiúntur vulnéribus,

Et ruínam parat eis lingua ipsórum : * cápita movent omnes qui vident eos.

Et omnes timent et prædicant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.

Lætátur justus in Dómino et cónfugit ad eum, * et gloriántur omnes recti corde.

Ant. Bíduo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

ANdréas Apóstolus, Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discípulus Joánnis Baptístæ, cum eum de Christo dicéntem audísset : Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perdúxit. Cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis : Veníte post me, fáciam vos fíeri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relíctis rétibus, secúti sunt eum. Post cujus passiónem et resurrectiónem, Andréas, cum in Scýthiam Európæ, quæ ei província ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post, Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad veritátem evangélicam perdúctis, Ægeam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui judex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem, a dæmónibus elúsus, non agnósceret.

℟. Homo Dei ducebátur ut crucifígerent eum : pópulus autem clamábat voce magna, dicens : * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. ℣. Cumque dúcerent eum, ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium et dicéntium. — Innocens.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

TUM Ægeas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quóminus a Judǽis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus líbere prædicántem quod pro salúte humáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi

cónsulens, diis velit immoláre. Cui Andréas : Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, ímmolo quotídie, non taurórum carnes, nec hircórum sánguinem, sed immaculátum Agnum in altári; cujus carnem posteáquam omnis pópulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátus est, íntegær persevérat et vivus. Quam ob rem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi : unde pópulus Andréam fácile liberásset, nisi ipse sedásset multitúdinem, veheméntius rogans, ne se ad optatíssimam martýrii corónam properántem impedírent.

℟. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti; áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo : * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit. ℣. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cælum orábat, dicens : Salva me, bona crux. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

IGitur paulo post in tribúnal prodúctum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit : O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepísti, diu desideráta, sollícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiénti ánimo præparáta : áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo; ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est : in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut commemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolim, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basílica sancti Petri collocátum est.

℟. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi : * Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. ℣. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum líbere egit : exaltáre, qui

júdicas terram, redde retributiónem supérbis. — Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua. Glória Patri. Qui.

In III Nocturno

Ant. Non me permíttas, Dómine, * fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Psalmus 74

Celebrámus te, Dómine, celebrámus, * et prædicámus nomen tuum, enarrámus mirabília tua. —

« Quando statúero tempus, * ego secúndum jus judicábo.

Etsi moveátur terra cum ómnibus íncolis suis : * ego firmávi colúmnas ejus.

Dico insoléntibus : ‘ Nolíte insoléscere ’, * et ímpiis : ‘ Nolíte extóllere cornu ’.

Nolíte extóllere contra Altíssimum cornu vestrum, * nolíte loqui contra Deum protérva.

Neque enim ab Oriénte neque ab Occidénte * neque a desérto neque a móntibus :

Sed Deus est judex : * hunc déprimit, et illum extóllit.

Nam in manu Dómini calix est, * qui spumat vino, plenus mixto :

Et propínat ex eo; usque ad fæces sorbébunt, * bibent omnes ímpii terræ ». —

Ego autem exsultábo in ætérnum, * psallam Deo Jacob.

Et ómnia córnua impiórum confríngam; * extolléntur córnua justi.

Ant. Non me permíttas, Dómine, fámulum tuum a te separári : tempus est ut commendétur terræ corpus meum, et me ad te veníre júbeas.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, * ut non impedíret passiónem ipsíus.

Psalmus 96

Dominus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Andréas vero rogábat pópulum, ut non impedíret passiónem ipsíus.

Ant. Accipe me ab homínibus * et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnat : tremunt pópuli; * sedet super Chérubim : movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Célebrent nomen tuum magnum et treméndum : * sanctum est illud. —

Et regnat potens qui justítiam díligit : tu stabilísti quæ recta sunt, * justítiam et jus tu exérces in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad scabéllum pedum ejus : * sanctum est illud. —

Móyses et Aaron sunt inter sacerdótes ejus, et Sámuel inter eos qui invocábant nomen ejus : * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In colúmna nubis loquebátur ad eos : * audiébant mandáta ejus, et præcéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudísti eos; Deus, propítius fuísti eis, * sed ultus es injúrias eórum.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad montem sanctum ejus : * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Ant. Accipe me ab homínibus et redde me magístro meo : ut per te me recípiat, qui per te me redémit, allelúja.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater. Absol. A vínculis. Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 4, 18-22

In illo témpore : Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fra-

tres, Simónem, qui vocátur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mitténtes rete in mare. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 5 in Evangelia

Audístis, fratres caríssimi, quia ad uníus jussiónis vocem Petrus et Andréas relíctis rétibus secúti sunt Redemptórem. Nulla vero hunc fácere adhuc mirácula víderant, nihil ab eo de præmio ætérnæ retributiónis audíerant : et tamen ad unum Dómini præcéptum, hoc quod possidére videbántur, oblíti sunt. Quanta nos ejus mirácula vidémus, quot flagéllis afflígimur, quantis minárum asperitátibus deterrémur, et tamen vocántem sequi contémnimus?

℟. Orávit sanctus Andréas, dum respíceret in cælum, et voce magna clamávit et dixit : Tu es Deus meus, quem vidi : ne me patiáris ab ímpio júdice depóni : * Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi. ℣. Tu es magíster meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem conféssus sum : tantúmmodo in ista voce exáudi me. — Quia virtútem sanctæ crucis agnóvi.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

In cælo jam sedet, qui de conversióne nos ádmonet; jam jugo fídei colla géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruínis ejus crebrescéntibus, distrícti sui judícii diem propinquántem denúntiat : et tamen supérba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotídie perdit invíta. Quid ergo, fratres caríssimi, quid in ejus judício dictúri sumus, qui ab amóre præséntis sǽculi nec præcéptis fléctimur, nec verbéribus emendámur?

℟. Videns crucem Andréas exclamávit, dicens : O crux admirábilis, o crux desiderábilis, o crux quæ per totum mundum rútilas : * Súscipe discípulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. ℣. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. — Súscipe. Glória Patri. Súscipe.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Sed fortásse áliquis tácitis sibi cogitatiónibus dicat : Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre quam censum. Multum relíquit, qui sibi nihil retínuit : multum relíquit, qui quantúmlibet parum, totum deséruit. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi derelíquit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Salve, crux pretiósa, * súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Psalmi de Dominica.

2 Beátus Andréas * orábat, dicens : Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3 Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4 Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5 Qui persequebántur justum, * demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capit. Rom. 10, 10-11

Fratres : Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus

Exsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Concéde nobis * hóminem justum,

redde nobis hóminem sanctum : ne interfícias hóminem Deo carum, justum, mansuétum et pium.

Oratio

MAjestátem tuam, Dómine, supplíciter exorámus : ut, sicut Ecclésiæ tuæ beátus Andréas Apóstolus éxstitit prædicátor et rector; ita apud te sit pro nobis perpétuus intercéssor. Per Dóminum.

AD PRIMAM

Ant. Salve, crux pretiósa, * súscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

AD TERTIAM

Ant. Beátus Andréas * orábat, dicens : Dómine, Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

Capit. Rom. 10, 10-11

FRatres : Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Ant. Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

Capit. Rom. 10, 12-13

NON enim est distínctio Judǽi et Græci : nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. Qui persequebántur justum, * demersísti eos, Dómine, in inférno, et in ligno crucis dux justi fuísti.

Capit. Rom. 10, 16-18

ISaías enim dicit : Dómine, quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico : Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Ant. de Laud. ut supra. 887
Psalmi ut in II Vesperis de Communi Apostolorum. [18]

Capit. Rom. 10, 10-11

FRatres : Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra : Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quǽsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Cum pervenísset * beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit : O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta : secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

FESTUM DECEMBRIS

Die 2 Decembris

S. Bibianæ

Virg. et Mart.
Semiduplex [129]

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio

Deus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In I Nocturno, si sumendæ sint de Communi, Lectiones Confitébor, 2 loco. [145]

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Lectio iv

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno expræféctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa et fíliæ, primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibus exspoliátur; Aproniánus Urbis prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirabíliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexísset, veheménter est admirátus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Suádet nihilóminus Aproniánus, ut veneréntur deos géntium, amíssas ídeo opes, imperatóris grátiam, præclaríssimas núptias consecutúræ. Si secus fécerint, minátur cárceres, virgas, secúres. At illæ, neque blandítiis, neque minis a recta fide declinántes, parátæ pótius mori, quam fœdári móribus ethnicórum, prætóris impietátem constantíssime detestántur. Quare Demétria, ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino : Bibiána Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur; quæ ab incunábulis edócta christiánas leges et illibátum serváre virginitátis florem, se ipsa fórtior féminæ superávit insídias, et prætóris astus delúsit.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Nihil autem proficiénte Rufína, quæ, præter dolósa verba, illam quotídie verbéribus affligébat, ut de sancto propósito dimovéret, spe sua frustrátus prætor, accénsus ira quod in Bibiána perdidísset óperam, a lictóribus eam denudári, vinctísque mánibus colúmnæ alligári, eámque plumbátis cædi jubet, donec afflaret ánimam. Cujus sacrum corpus objéctum cánibus bíduo jácuit in foro Tauri, illǽsum tamen, et divínitus servátum; quod deínde Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúlcrum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi usque in præsens exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta, quam Urbánus octávus instaurávit, sanctárum Bibiánæ, Demétriæ et Dafrósæ corpóribus in ea repértis, et sub ara máxima collocátis.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

Lectio ix contracta

Bened. Ad societátem.

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim paréntes, Flaviánus et Dafrósa, sub Juliáno Apóstata martýrium subiérunt. Tum Bibiána ejúsque soror Demétria, bonis ómnibus exspoliátæ et ab Aproniáno, Urbis prætóre, blandítiis et minis tentátæ, ut a recta fide declinárent, prætóris impietátem constantíssime detestátæ sunt. Quo in agóne Demétria, ob óculos Bibiánæ repénte córruens, óbiit in Dómino. Bibiána autem Rufínæ mulíeri vaférrimæ seducénda tráditur; sed, ejus superátis insídiis, prætóris astus delúsit. Quare hujus jussu plumbátis cæsa est, donec ánimam efflávit. Ejus sacrum corpus, bíduo cánibus objéctum, illǽsum tamen divínitus servátum, Joánnes présbyter sepelívit noctu juxta sepúl-

crum soróris et matris ad palátium Liciniánum, ubi nunc exstat ecclésia Deo, sanctæ Bibiánæ nómine, dicáta.

Te Deum laudámus.

In III Nocturno Homilia in Ev. Símile est regnum, ut in Communi non Virg. cum ℞℞. de Communi Virg. ibi notatis. [159]

AD LAUDES

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio

Deus, ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam conjunxísti : mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut, amótis perículis, prǽmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

¶ Quando sequenti die dicendum est Officium Dominicæ I Adventus, in I Vesp. fit Commem. præcedentis :

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia.

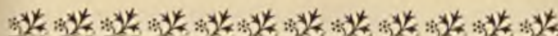
Oratio Deus, ómnium, ut supra.

Deinde Commem. S. Francisci Confessoris :

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio

Deus, qui Indiárum gentes beáti Francísci prædicatióne et miráculis Ecclésiæ tuæ aggregáre voluísti : concéde propítius; ut, cujus gloriósa mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exémpla. Per Dóminum.

Commune Sanctorum

In omnibus Festis novem Lectionum Apostolorum vel Evangelistarum, in Duplicibus I et II classis aliorum Sanctorum, in Dedicatione Ecclesiæ, in Festis beatæ Mariæ Virginis, non autem per eorum Octavas, Officium integrum, præter ea quæ suis locis propria assignantur, dicitur de respectivo Communi, ut infra.

In reliquis Sanctorum Festis, in Octavis non privilegiatis quibuslibet et in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, præter ea quæ pariter suis locis assignantur propria, Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum sumuntur de occurrenti hebdomadæ die; Lectiones I Nocturni aut Lectio I et II cum suis Responsoriis dicuntur de Scriptura occurrenti, juxta Rubricas; reliqua omnia de respectivo communi, ut infra, vel, in Octavis, ut in die Festo.

In Vigiliis Apostolorum

Officium fit de Feria, ut in Ordinario et Psalterio, præter Lectiones et Orationem, quæ, nisi propria suis locis assignentur, dicuntur ut infra, cum Responsoriis tamen de Feria currenti, ut in Proprio de Tempore.

Ad Nocturnum vero in Feria IV tres ultimæ Antiphonæ cum suis Psalmis, et ad Laudes in qualibet Feria Antiphonæ omnes et Psalmi sumuntur de 2 loco; ad Primam additur quartus Psalmus, ut in Psalterio notatur, et ad omnes Horas dicuntur Preces feriales, ut in Ordinario.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem

Lectio i Cap. 15, 12-16

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 27 in Evangelia

CUM cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit : Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem; nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, et ómnia unum præcéptum sunt? Quia, quidquid præcípitur, in sola caritáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt : sic multæ virtútes ex una caritáte ge-

nerántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce caritátis.

Responsoria de Feria, ut in Proprio de Tempore.

Lectio ii

PRæcépta ergo Domínica et multa sunt, et unum : multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui, in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, et amícos jubet díligi in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem habet, qui et amícum díligit in Deo, et inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per affectum cognatiónis et carnis; quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt. Sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex caritáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii

HI nimírum et próximum díligunt, et tamen illa sublímia dilectiónis prǽmia non assequúntur; quia amórem suum non spirítáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret : Hoc est præcéptum meum ut diligátis ínvicem, prótinus áddidit : Sicut diléxi vos. Ac si apérte dicat : Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres caríssimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

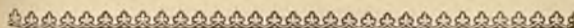
Oratio

DA, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti N., Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

Si tamen præcedens Oratio dicta jam fuerit in Officio vel Commemoratione de Communi Conf. Pont., tunc dicatur sequens

Oratio

QUǽsumus, omnípotens Deus : ut beátus N. Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut, a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam periculis eruámur. Per Dóminum.

Commune Apostolorum

IN I VESPERIS

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109 1

DIxit Dóminus Dómino meo : « Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ».

Sceptrum poténtiæ tuæ proténdet Dóminus ex Sion : * « Domináre in médio inimicórum tuórum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis : * ante lucíferum, tamquam rorem, génui te ». —

Jurávit Dóminus et non pænitébit eum : * « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ». —

Dóminus a dextris tuis : * cónteret die iræ suæ reges.

Judicábit natiónes, acervábit cadávera; * cónteret cápita late per terram.

De torrénte in via bibet, * proptérea extóllet caput.

Ant. Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Psalmus 110 2

CElebrábo Dóminum toto corde, * in cœtu justórum et congregatióne.

Magna sunt ópera Dómini, * scrutánda ómnibus qui díligunt ea.

Majéstas et magnificéntia opus ejus; * et justítia ejus manet in ætérnum.

Memoránda fecit mirabília sua; * miséricors et clemens est Dóminus.

Escam dedit timéntibus se; * memor erit in ætérnum fœderis sui.

Poténtiam óperum suórum manifestávit pópulo suo, * ut daret eis possessiónem géntium.

Opera mánuum ejus sunt fidélia et justa; * firma sunt ómnia præcépta ejus,

Stabilíta in sǽcula, in ætérnum, * facta cum firmitáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo, státuit in ætérnum fœdus suum; * sanctum et venerábile est nomen ejus.

Inítium sapiéntiæ timor Dómini : prudénter agunt omnes, qui colunt eum; * laus ejus manet in ætérnum. Gl.

Ant. Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111 3

BEátus vir qui timet Dóminum, * qui mandátis ejus delectátur multum.

Potens in terra erit semen ejus; * generatióni rectórum benedicétur.

Opes et divítiæ erunt in domo ejus, * et munificéntia ejus manébit semper.

Oritur in ténebris ut lumen rectis, * clemens et miséricors et justus.

Bene est viro qui miserétur et cómmodat, * qui dispónit res suas cum justítia.

In ætérnum non vacillábit; * in memória ætérna erit justus.

A núntio tristi non timébit; * firmum est cor ejus, sperans in Dómino.

Constans est cor ejus, non timébit, * donec confúsos vídeat adversários suos.

Distríbuit, donat paupéribus, munificéntia ejus manébit semper; * cornu ejus extollétur cum glória.

Peccátor vidébit et indignábitur, déntibus suis frendet et tabéscet; * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112 4

LAudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * et nunc et usque in ætérnum.

A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitáre facit eam, quæ stérilis erat in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116 5

LAudáte Dóminum, omnes gentes, * prædicáte eum, omnes pópuli,

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus, * et fidélitas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent enim vos * in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

Oratio propria.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cæléstis aulæ mílites
Et vera mundi lúmina.

Devóta Sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I Nocturno

Ant. In omnem terram * exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percurrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obryzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc ínteger ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum.

Ant. Clamavérunt justi, * et Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —

Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.

Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.

Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.

Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.

Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui cónfugit ad eum.

Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.

Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. —

Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?

Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.

Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.

Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus ad clamórem eórum.

Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.

Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.

Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.

Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.

In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.

Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos.

Ant. Constítues eos * príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44

EFfúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi; * lin-

gua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et áloë et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram : mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i — Cap. 4, 1-15

SIC nos exístimet homo ut minístros Christi, et dispensatóres mysteriórum Dei. Hic jam quǽritur inter dispensatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo est, ut a vobis júdicer aut ab humáno die : sed neque meípsum júdico. Nihil enim mihi cónscius sum : sed non in hoc justificátus sum : qui autem júdicat me, Dóminus est. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúsque véniat Dóminus : qui et illuminábit abscóndita tenebrárum, et manifestábit consília córdium; et tunc laus erit unicuíque a Deo.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. — Estóte.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

HÆC autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos, ut in nobis discátis; ne, supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis : sine nobis regnátis : et útinam regnétis, ut et nos vobíscum regnémus! Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos : quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

NOS stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo : nos infírmi, vos autem fortes : vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris : maledícimur, et benedícimus : persecutiónem pátimur, et sustinémus : blasphemámur, et obsecrámus : tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos caríssimos móneo. Nam si

decem míllia pædagogórum habeátis in Christo : sed non multos patres; nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno

Ant. Príncipes populórum * congregáti sunt cum Deo Abraham.

Psalmus 46

OMnes pópuli, pláudite mánibus, * exsultáte Deo voce lætítiæ,

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis, * rex magnus super omnem terram.

Súbjicit pópulos nobis * et natiónes pédibus nostris.

Eligit nobis hereditátem nostram, * glóriam Jacob, quem diligit. —

Ascéndit Deus cum exsultatióne, * Dóminus cum voce tubæ.

Psállite Deo, psállite; * psállite regi nostro, psállite. —

Quóniam rex omnis terræ est Deus, * psállite hymnum.

Deus regnat super natiónes, * Deus sedet super sólium sanctum suum.

Príncipes populórum congregáti sunt * cum pópulo Dei Abraham.

Nam Dei sunt próceres terræ : * excélsus est valde.

Ant. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.

Ant. Dedísti hereditátem * timéntibus nomen tuum, Dómine.

Psalmus 60

AUdi, Deus, clamórem meum, * inténde oratióni meæ.

Ab extrémis terræ ad te clamo, * cum déficit cor meum.

In petram extólles me, dabis quiétem mihi, * quia præsídium es mihi, turris fortis contra inimícum.

Utinam hábitem in tabernáculo tuo semper, * confúgiam sub tegmen alárum tuárum! —

Tu, enim, Deus, audísti vota mea; * dedísti mihi hereditátem timéntium nomen tuum.

Dies ádjice ad dies regis, * anni ejus æquent generatiónes multas;

Regnet in ætérnum coram Deo; * grátiam et fidelitátem mitte, ut consérvent eum.

Sic cantábo nomen tuum semper, * et solvam vota mea omni die.

Ant. Dedísti hereditátem timéntibus nomen tuum, Dómine.

Ant. Annuntiavérunt * ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

Psalmus 63

AUdi, Deus, vocem meam, dum queror; * a timóre inimíci custódi vitam meam.

Prótege me a concílio malignórum, * a tumúltu agéntium iníqua,

Qui ácuunt ut gládium linguas suas, * dírigunt ut sagíttas verba venenáta,

Ut fériant ex látebris innocéntem, * de improvíso fériant eum nihil timéntes.

Fírmiter propónunt sibi rem malam, conspírant de láqueis tendéndis occúlte, * dicunt : « Quis eos vidébit? »

Excógitant nefária, occúltant cogitatiónes excogitátas * et mens cujúsque, et cor sunt profúnda. —

Sed Deus ferit eos sagíttis, * de improvíso percutiúntur vulnéribus,

Et ruínam parat eis lingua ipsórum : * cápita movent omnes qui vident eos.

Et omnes timent et prædicant opus Dei, * et perpéndunt acta ejus.

Lætátur justus in Dómino et cónfugit ad eum, * et gloriántur omnes recti corde.

Ant. Annuntiavérunt ópera Dei, et facta ejus intellexérunt.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Gregórii Papæ

Homilia 30 in Evang., post medium

Lectio iv

SCriptum est : Spíritus Dómini ornávit cælos. Ornaménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens : Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas ve-

stes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est : Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de Sancti Spíritus divinitáte adjúngitur : Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est : quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsúmerent, nisi eos Sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

CErte iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis quantǽque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percúlsus, dum mori tímuit, Vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apostolis, ne in nómine Jesu loqui débeant; Petrus magna auctoritáte respóndet : Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Ant. Exaltabúntur * córnua justi, allelúja.

Psalmus 74

CElebrámus te, Dómine, celebrámus, * et prædicámus nomen tuum, enarrámus mirabília tua. —

« Quando statúero tempus, * ego secúndum jus judicábo.

Etsi moveátur terra cum ómnibus íncolis suis : * ego firmávi colúmnas ejus.

Dico insoléntibus : ‘ Nolíte insoléscere ’, * et ímpiis : ‘ Nolíte extóllere cornu ’.

Nolíte extóllere contra Altíssimum cornu vestrum, * nolíte loqui contra Deum protérva.

Neque enim ab Oriénte neque ab Occidénte * neque a desérto neque a móntibus :

Sed Deus est judex : * hunc déprimit, et illum extóllit.

Nam in manu Dómini calix est, * qui spumat vino, plenus mixto :

Et propínat ex eo; usque ad fæces sorbébunt, * bibent omnes ímpii terræ ». —

Ego autem exsultábo in ætérnum, * psallam Deo Jacob.

Et ómnia córnua impiórum confríngam; * extolléntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Ant. Lux orta est * justo, allelúja : rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96

DOminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja : rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98

DOminus regnat : tremunt pópuli; * sedet super Chérubim : movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Célebrent nomen tuum magnum et treméndum : * sanctum est illud. —

Et regnat potens qui justítiam díligit : tu stabilísti quæ recta sunt, * justítiam et jus tu exérces in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad scabéllum pedum ejus : * sanctum est illud. —

Móyses et Aaron sunt inter sacerdótes ejus, et Sámuel inter eos qui invocábant nomen ejus : * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In colúmna nubis loquebátur ad eos : * audiébant mandáta ejus, et præcéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudísti eos : Deus, propítius fuísti eis, * sed ultus es injúrias eórum.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad montem sanctum ejus : * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Lib. 3 in Matth. cap. 19

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen, dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

Bened. Cujus vel Quorum festum cólimus, ipse vel ipsi.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum, accípiet et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sǽculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam :

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur. Te Deum.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Psalmi de Dominica.

2 Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3 Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4 Beáti pacífici, * beáti mundo corde : quóniam ipsi Deum vidébunt.

5 In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :
Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquístis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Oratio propria.

Ad Horas Psalmi de Dominica, sed ad Primam loco Psalmi 117 Grátias ágite, dicitur Psalmus 53 Deus, in nómine tuo. 54 Quod semper observatur, quando ponitur sequens Rubrica : Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Hoc est præcéptum meum, * ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Ibant, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Capit. Fratres. [16]

℟. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

AD SEXTAM

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Capitulum Act. 5, 12

PER manus autem Apostolórum fiébant signa et prodígia multa in plebe.

℟. br. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super omnem terram. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum Act. 5, 41

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contumeliam pati.

℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus.

Nimis honoráti sunt. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci tui, Deus. Glória Patri. Nimis honoráti.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II VESPERIS

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109

DIxit Dóminus Dómino meo : « Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ».

Sceptrum poténtiæ tuæ proténdet Dóminus ex Sion : * « Domináre in médio inimicórum tuórum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis : * ante lucíferum, tamquam rorem, génui te ». —

Jurávit Dóminus et non pænitébit eum : * « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ». —

Dóminus a dextris tuis : * cónteret die iræ suæ reges.

Judicábit natiónes, acervábit cadávera; * cónteret cápita late per terram.

De torrénte in via bibet, * proptérea extóllet caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112

LAudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * et nunc et usque in ætérnum.

A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitáre facit eam, quæ stérilis erat in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti, Dómine, * víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115

COnfísus sum, étiam cum dixi : * « Ego afflíctus sum valde »;

Ego dixi in pavóre meo : * « Omnis homo fallax! »

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ tríbuit mihi?

Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.

Pretiósa est in óculis Dómini * mors sanctórum ejus.

O Dómine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllæ tuæ : * solvísti víncula mea.

Tibi sacrificábo sacrifícium laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus,

In átriis domus Dómini, * in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Dirupísti, Dómine, víncula mea : tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125

CUM redúceret Dóminus captívos Sion, * fúimus sicut somniántes.

Tunc replétum est risu os nostrum, * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dixérunt inter gentes : * « Magnífice fecit Dóminus cum eis ».

Magnífice fecit Dóminus nobíscum : * facti sumus lætántes! —

Verte, Dómine, sortem nostram, * sicut torréntes in terra austráli.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes eunt et plorant, * semen spargéndum portántes :

Veniéntes vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138

DOmine, scrutáris me et novísti, * tu novísti me, cum sédeo et cum surgo.

Intélligis cogitatiónes meas e longínquo; cum ámbulo et cum recúmbo, tu pérspicis, * et ad omnes vias meas advértis.

Cum verbum nondum est super linguam meam : * ecce, Dómine, jam nosti totum.

A tergo et a fronte complécteris me, * et ponis super me manum tuam.

Nimis mirábilis est mihi sciéntia hæc, * sublímis : non cápio eam. —

Quo ábeam procul a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndam in cælum, illic es; * si apud ínferos me sternam, ades.
Si sumam pennas auróræ, * si hábitem in término maris :
Etiam illic manus tua ducet me, * et tenébit me déxtera tua.
Si dicam : « Ténebræ saltem opérient me, * et nox instar lucis circúmdabit me » :
Ipsæ ténebræ non erunt obscúræ tibi, et nox sicut dies lucébit : * calígo est tibi sicut lux. —
Tu enim formásti renes meos, * texuísti me in útero matris meæ.
Laudo te, quod tam miríifice factus sum, * quod mirabília sunt ópera tua.
Et ánimam meam novísti perfécte, * non látuit te substántia mea,
Quando in occúlto formábar, * quando texébar in profúndis terræ.
Actus meos vidérunt óculi tui, et in libro tuo scripti sunt omnes : * dies sunt definíti, priúsquam esset vel unus ex eis.
Mihi autem quam árdua sunt consília tua, Deus, * quam ingens summa eórum!
Si dinúmerem ea, plura sunt quam aréna; * si pervénerim ad finem, adhuc sum tecum. —
Utinam occídas ímpium, Deus, * et viri sánguinum recédant a me!
Nam rebéllant contra te dolóse, * pérfide se éfferunt hostes tui.
Nonne, qui odérunt te, Dómine, eos ódio hábeo, * qui insúrgunt in te, sunt mihi tædio?
Perfécto ódio odi eos; * inimíci facti sunt mihi. —
Scrutáre me, Deus, et cognósce cor meum; * proba me, et cognósce sensa mea,
Et vide, num via prava incédam, * et deduc me via antíqua.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capit. Ephes. 2, 19-20

FRatres : Jam non estis hóspites, et ádvenæ; sed estis cives Sanctórum, et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus

EXsúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus :

Apostolórum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos, sæculórum júdices
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium :
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cæli cláuditis
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languor salúsque séntiunt,
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus :

Ut, cum redíbit árbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

* Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, Sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES
pro Apostolis

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Expositióne sancti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimum sextum Ante medium

Lectio iv

FUndaménta ejus in móntibus sanctis : díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli et Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis : et, cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus; ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus; et ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est número. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini

locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tértius décimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet; et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respondéret ergo turba : Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis, unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Matthías ordinátus est; implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis; quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia, unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ET ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt; sicut, quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent; quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos; ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus Sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Homilia in Natali S. Benedicti Episc.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum; habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene, interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus : Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes in ália præmium speráre dócuit, id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Bened. Cujus vel Quorum festum.

Lectio viii

ET justa prorsus retribútio, ut, qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Matthías eléctus est, tunc esse

judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ : alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur? cum ipse dicat : Nescítis, quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui, ad exémplum Apostolórum, sua reliquérunt ómnia et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et, per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus.

Commune Evangelistarum

Omnia ut in Communi Apostolorum [3], præter Lectiones ut infra :

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ

Lectio i — Cap. 1, 1-12

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, et vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, fílium Buzi, sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar : et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne : et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus : et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus : * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut fílii lucis sitis. — Estóte.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

ET in médio ejus similitúdo quátuor animálium : et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus : et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctǽque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur cum incéderent : sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde : * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. — Jugum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SImilitúdo autem vultus eórum : fácies hóminis, et fácies leónis a dex-

tris ipsórum quátuor : fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper : duæ pennæ singulórum jungebántur, et duæ tegébant córpora eórum : et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat : ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitáre, quómodo aut quid loquámini; * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini; sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. — Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Expositióne sancti Gregórii Papæ super Ezechiélem Prophétam

Hom. 3 Lib. 1

Lectio iv

Sancta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur : per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies ítaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit : Ego sum pastor bonus, et cognósco oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait : Ego scio quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens : * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. — Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quátuor ergo fácies uni sunt : quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat : hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas et Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras, quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnes et Lucas. Si quæras, quid Lucas; hoc quod Joánnes, Matthæus et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt : quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me : * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. — Gaudéte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Et quátuor pennæ uni : quia Dei omnipoténtis Fílium, Dóminum nostrum Jesum Christum, simul omnes concórditer prædicant : et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem : quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt; sed, dum hunc esse incircumscríptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia ítaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur : Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

℟. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna : * Modo coronántur, et accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Modo. Glória Patri. Modo.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii — Cap. 10, 1-9

In illo témpore : Designávit Dóminus et álios septuagínta duos : et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 17 in Evang.

Dominus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt : quia, dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim, binos in prædicatiónem discípulos mittit : quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi : et minus quam inter duos cáritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dícitur : sed diléctio in álterum tendit, ut cáritas esse possit.

Pro Evangelistis

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo : * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. — Cálicem.

Pro Confessore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Pro Conf. non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit : quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur : quia prædicátio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt : atque per hoc véritas in mente suscípitur.

Pro Evangelistis

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam : * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna : operáti sunt justítiam. — Quorum. Glória Patri. Quorum.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Pro Doctore

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Hinc namque eísdem prædicatóribus Isaías dicit : Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait : Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit : quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit; quia mortem quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret. Te Deum.

Commune unius aut plurium Summorum Pontificum

Omnia de Communi unius aut plurimorum Martyrum vel Conf. Pont., juxta qualitatem festi, præter sequentia :

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum N. (Mártyrem tuum atque) Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro pluribus Sum. Pontif. :

Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátos N. et N. (Mártyres tuos atque) Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Si vero agenda sit commemoratio alterius Summi Pontificis, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui Ecclésiam tuam in apostólicæ petræ soliditáte fundátam, ab infernárum éruis terróre portárum : præsta, quæsumus, ut intercedénte beáto N. (Mártyre tuo atque) Summo Pontífice, in tua veritáte persístens, contínua securitáte muniátur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 13-19

IN illo témpore : Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, et interrogábat discípulos suos, dicens : Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Leónis Papæ

Sermo 2 in anniversario assumpt. suæ, ante medium

CUM, sicut evangélica lectióne reserátum est, interrogásset Dóminus discípulos, quem ipsum (multis divérsa opinántibus) créderent; respondissétque beátus Petrus, dicens : Tu es Christus Fílius Dei vivi; Dóminus ait : Beátus es, Simon Bar-Jona, quia caro

et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est : et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, et portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam. Et tibi dabo claves regni cælórum : et quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cælis : et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cælis. Manet ergo dispositío veritátis, et beátus Petrus, in accépta fortitúdine petræ persevérans, suscépta Ecclésiæ gubernácula non relínquit.

Pro S. Pont. Martyre :

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Pro pluribus S. P. Mart. :

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Pro S. P. Confessore :

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, et ornávit eum. — Et.

Pro pluribus S. P. Conf. :

℟. Beáti, qui custódiunt judícium, * Et fáciunt justítiam in omni témpore. ℣. Deus judícii Dóminus : beáti omnes, qui exspéctant eum. — Et.

Bened. Cujus vel Quorum festum.

Lectio viii

IN universa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotídie Petrus dicit; et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diábolum vincit et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo, ínserit cælo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte munita est, ut eam neque hærética umquam corrúmpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His ítaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas : ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo

et ómnium pastórum sollicitúdo, cum commendatárum sibi óvium custódia persevérat, et cujus étiam dígnitas in indígno heréde non déficit.

Pro S. P. Martyre :

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Mart., qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Pro pluribus S. P. Mart. :

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Pro S. P. Confessore :

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Pro Sum. Pont. Doctore :

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Pro pluribus S. P. Conf. :

℟. Vigiláte ergo, nescítis enim quando Dóminus domus véniat : * Ne cum vénerit repénte, invéniat vos dormiéntes. ℣. Quod autem vobis dico, ómnibus dico : Vigiláte. — Ne. Glória Patri. Ne.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

CUM ergo cohortatiónes nostras áuribus vestræ sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fúngimur, loqui crédite : quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit,

prædicámus; obsecrántes, ut succíncti lumbos mentis vestræ, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab inítio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectióne et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiam, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis opórteat floróre virtútibus; vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excéllere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus.

Commune unius Martyris

IN I VESPERIS

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

Beátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

Deus, tuórum mílitum
Sors, et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

* Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste Sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit; fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Summo Pontifice M. :

1 — Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum N. Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro Martyre et Pontifice

2 — Oratio

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus : et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

Deus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum

Pro Martyre non Pontifice

4 — Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum

5 — Alia Oratio

Præsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Deus, tuórum mílitum, ut supra. [34]

In I Nocturno

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non séquitur * consílium impiórum,
Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;
Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.
Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,
Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —
Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.
Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum,

Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?

Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :

« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —

Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.

Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :

« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —

Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.

Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,

Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3

Domine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!

Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».

Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.

Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, * dentes peccatórum confregísti.

Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi : et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster... Et ne nos.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

Lectiones sequentes I Nocturni dicuntur in Festo Martyris Pontificis. In Festo autem Martyris non Pontificis adhibentur Lectiones Fratres : Debitóres, quæ positæ sunt in Communi plurimorum Martyrum [58] cum ℟℟. tamen pro uno Martyre non Pontifice ibi notatis.

De Actibus Apostolórum

Lectio i Cap. 20, 17-38

Mileto Paulus mittens Ephesum, vocávit majóres natu Ecclésiæ. Qui cum veníssent ad eum, et simul essent, dixit eis : Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, et lácrimis, et tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum : quómodo nihil subtráxerim utílium, quóminus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testíficans Judæis, atque gentílibus in Deum pæniténtiam, et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem : quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans : nisi quod Spíritus Sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens : Quóniam víncula et tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor : nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consúmmem cursum meum, et ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus

sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes : quóniam per triénnium nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

ET nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, et dare hereditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis : quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infírmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit : Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis, orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium : et procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Ant. Fílii hóminum, * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4

CUM invocávero, exáudi me, Deus justítiæ meæ, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —

Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quǽritis mendácium?

Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —

Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Ant. Fílii hóminum, scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntátis * tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos, * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * excídant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —

Læténtur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum. Gl.

Ant. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Ant. In univérsa terra * glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8

Domine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra glória et honóre coronásti eum.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 44 de Sanctis

Lectio iv

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit; cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, et conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt : indурáta vidélicet tortóris sævítia, et Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur; patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántem: Noli æmulári in malignántibus, quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem : Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Coronáta ítaque est beáti Mártyris patiéntia : mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi Athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit, et quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat : Quia non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis; et Quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta : Quid mihi est in cælo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum : Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Contemplabátur enim quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia : et ea enarráre non suffíciens, admirándo clamábat : Quid mihi est in cælo? Quasi díceret : Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat supplícium : et si

míllies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10

AD Dóminum confúgio; quómodo dícitis ánimæ meæ : * « tránsvola in montem sicut avis!

Ecce enim peccatóres tendunt arcum, ponunt sagíttam suam super nervum, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quando fundaménta evertúntur, * justus quid fácere valet? » —

Dóminus in templo sancto suo; * Dóminus — in cælo sedes ejus.

Oculi ejus respíciunt, * pálpebræ ejus scrutántur fílios hóminum.

Dóminus scrutátur justum et ímpium; * qui díligit iniquitátem, hunc odit ánima ejus.

Pluet super peccatóres carbónes ignítos et sulphur; * ventus æstuans pars cálicis eórum.

Nam justus est Dóminus, justítiam díligit; * recti vidébunt fáciem ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit : æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

DOmine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo : requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Posuísti, Dómine, * super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

DOmine, de poténtia tua lætátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitiónem labiórum ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis prævenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te : tribuísti ei * longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiónem in sæculum, * lætificásti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. —

Superveniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * déxtera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et ignis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e fíliis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non prævalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in fáciem eórum. —

Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Pater noster... Et ne nos.

Absolutio A vínculis.

Bened. Evangélica lectio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 14, 26-33

IN illo témpore : Dixit Jesus turbis : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 37 in Evang.

SI considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia

quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia, supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita, ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultum cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii

SED ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégius prædicátor dicit : Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit : Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et fílios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio unius Martyris, qui non effuso sanguine occubuerit.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED percontári libet, quómodo paréntes et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimícis dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit : Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait : Viri, dilígite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat : Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus : ut uxórem et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Psalmi de Dominica.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis :
Nos solve vinclis sæculi,
Dono supérni Núminis.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit * ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Pro Summo Pont. M.

1 — Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátum N. Mártyrem tuum atque Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi; quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro Martyre et Pontifice

2 — Oratio

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

DEus, qui nos beáti N. Mártyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre non Pontifice

4 — Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, qui beáti N. Mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

5 — Alia Oratio

PRæsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut, intercedénte beáto N. Mártyre tuo, et a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, et a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Qui me confessus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Justus, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

℟. br. Glória et honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória et. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

AD SEXTAM

Ant. Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum Eccli. 15, 3

CIbávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus, Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

AD NONAM

Ant. Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et minister meus.

Capitulum Eccli. 39, 6

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Psalmi ut in I Vesperis Ap. [3] sed loco ultimi Ps. 115 Confísus sum, ut infra.

2 Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3 Qui mihi minístrat, * me sequátur : et ubi ego sum, illic sit et minister meus.

4 Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus.

5 Volo, Pater, * ut, ubi ego sum, illic sit et mínister meus.

Psalmus 115

COnfísus sum, étiam cum dixi : * « Ego afflíctus sum valde »;

Ego dixi in pavóre meo : * « Omnis homo fallax! »

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ tríbuit mihi?
Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.
Pretiósa est in óculis Dómini * mors sanctórum ejus.
O Dómine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllæ tuæ : * solvísti víncula mea.
Tibi sacrificábo sacrifícium laudis, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus,
In átriis domus Dómini, * in médio tui, Jerúsalem.

Ant. Volo, Pater, ut, ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum Jac. 1, 12

BEátus vir, qui suffert tentatiónem : quóniam, cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus

DEus, tuórum mílitum
Sors et coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime :
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

* Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES
pro uno Martyre

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum Sermo 21

Lectio iv

PRíncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat; qui nihil rapúerit, nullum violéntus oppresserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum; qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia; qui loquátur juste, et non audiátur; qui loquátur plena salútis, et impugnétur, ut possit dícere : Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine; impugnátur ut nóxius, cum sit in tali conféssióne laudábilis; impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum, qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infírmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

POne ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat : Pone, inquam, circumspectántem ómnia plena supplíciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum

ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam; trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis; perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illam terríbilem quadam conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit efféctum confidéntia cupiéntis ætérna, et divína trepidántis?

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus : et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. — Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. Glória Patri. Et.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 16, 24-27

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 32 in Evang.

Uia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mundo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur : ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

CErte, cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit : Nisi quis

renuntiáverit ómnibus quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat : Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus : Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra : hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

AD se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris : quia, quicúmque ad fídei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem malígni spíritus in hoc mundo próprium póssident : nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 34-42

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte arbitrári, quia pacem vénerim míttere in terram : non veni pacem míttere, sed gládium. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., can. 10

UÆ ista divísio est? inter prima enim legis præcépta accépimus : Honóra patrem tuum et matrem tuam; et ipse Dóminus ait : Pacem meam do vobis, pacem meam relínquo vobis. Quid sibi vult missus pótius gládius in terram, et separátus a patre fílius, et fília a matre, et nurus advérsus socrum, et hóminis doméstici ejus inimíci? Igitur exínde pública auctóritas impietáti proferétur. Ubíque ódia, ubíque bella, et gládius Dómini inter patrem et fílium, et inter fíliam matrémque desæviens.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

GLádius telórum ómnium telum acutíssimum est, in quo sit jus potestátis, et judícii sevéritas, et animadvérsio peccatórum. Et hujus quidem teli nómine novi Evangélii prædicatiónem appellátam frequens in Prophétis auctóritas est. Dei ígitur verbum nuncupátum meminérimus in gládio; qui gládius missus in terram est, idest, prædicátio ejus hóminum córdibus infúsa. Fitque gravis in domo una disséntio, et doméstica novo hómini erunt inimíca; quia ille per verbum Dei divísus ab illis, manére et intérior et extérior, id est, et corpus et ánima, in spíritus novitáte gaudébit.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

PErgit deínde eódem præceptórum et intelligéntiæ decúrsu. Nam, posteáquam relinquénda ómnia, quæ in sæculo caríssima sunt, imperáverat, adjécit : Qui non áccipit crucem suam, et séquitur me, non est me dignus; quia Qui Christi sunt, crucifixérunt corpus cum vítiis et concupiscéntia. Et indígnus est Christo, qui non crucem suam, in qua compátimur, commórimur, consepelímur, consurgimus, accípiens, Dóminum sit secútus, in hoc sacraménto fídei spíritus novitáte victúrus.

Te Deum laudámus.

IV ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 10, 26-32

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., can. 10, post medium

Ominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet; et ea quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas; quia dies judícii nulla hæc fuísse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine; et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidísse : sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. — Expréssa.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

ITaque id quod a se dictum est, cum libertáte fídei et confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco, quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine; ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, id est, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, et pro-

fúndum doctrínæ evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus, cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est; sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna et ánimæ et córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit : * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Qui. Glória Patri. Qui.

Vel ℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. — Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Nolíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor; quando pro natúræ suæ atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit, negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset; eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum; qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus.

Commune plurimorum Martyrum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Omnes Sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum — Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque póscimus :
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis; ut tibi glóriam,
Annórum in sériem, canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum est enim * regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro pluribus Summis P. M.

1 — Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátos N. et N. Mártyres tuos atque Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. Pont.

2 — Oratio

BEatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

3 — Oratio

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

4 — Alia Oratio

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invit. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

CHristo profúsum sánguinem
Et Mártyrum victórias
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.

Terróre victo sæculi
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus;
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur;
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

¶ Sequens Conclusio numquam mutatur.

Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio

Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Secus decúrsus aquárum * plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Psalmus 1

BEátus vir, qui non séquitur * consílium impiórum,
Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;
Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.
Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,
Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —
Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.
Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2

QUare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?
Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :
« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —
Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.
Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :
« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —
Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.
Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —
Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.
Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tre-

móre præstáte obséquium illi,
Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Ant. Si coram homínibus * torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3

DOmine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!
Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».
Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —
Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.
Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —
Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!
Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, dentes peccatórum confregísti.
Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános

Lectio i Cap. 8, 12-19

FRatres : Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini : si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt fílii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus : Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus fílii Dei. Si autem fílii, et herédes : herédes quidem Dei, coherédes autem Christi; si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatiónem filiórum Dei exspéctat.

Pro pluribus Martyribus

℟. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : * Quóniam prióra transiérunt. ℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. — Quóniam.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : * Fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Fundátus.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii Cap. 8, 28-39

SCimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fíeri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit : et quos vocávit, hos et justificávit : quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum : quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, immo qui et resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

Pro pluribus Martyribus

℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua : * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. ℣. Unus spíritus, et una fides erat in eis. — Et

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

QUis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an

fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est : Quia propter te mortificámur tota die : æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu, Dómino nostro.

Pro pluribus Martyribus

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia : * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. — Et. Glória Patri. Et.

Pro uno Mart. non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II Nocturno

Ant. Dabo Sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14

Domine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo Sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15

Consérva me, Deus, quóniam confúgio ad te, * dico Dómino : « Dóminus meus es tu; bonum mihi non est sine te ».

In sanctos, qui sunt in terra ejus, * quam mirábilem fecit omnem afféctum meum!

Multíplicant dolóres suos * qui sequúntur deos aliénos.

Non libábo sánguinem libatiónum eórum, * nec pronuntiábo nómina eórum lábiis meis.

Dóminus pars hereditátis meæ et cálicis mei : * tu es qui tenes sortem meam.

Funes cecidérunt mihi in amœna; * et heréditas mea pérplacet mihi. —

Benedíco Dómino, quod dedit mihi consílium, * quod vel per noctem me monet cor meum.

Pono Dóminum in conspéctu meo semper; * quóniam a dextris meis est, non commovébor.

Propter hoc lætátur cor meum et exsúltat ánima mea, * ínsuper et caro mea requiéscet secúra,

Quia non relínques ánimam meam apud ínferos, * non sines sanctum tuum vidére corruptiónem.

Osténdes mihi sémitam vitæ, ubertátem gaudiórum apud te, * delícias ad déxteram tuam in perpétuum.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

Psalmus 23

Domini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non defícient.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 47 de Sanctis

Lectio iv

Uotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitándo accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum; ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED nos vólumus gaudére cum Sanctis; et tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens : Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio : Si mundus vos odit, scitóte, quia me prióren vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

SED dicit áliquis : Et quis est qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem : Díscite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem : Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32

Xsultáte, justi, in Dómino : * rectos decet collaudátio.

Celebráte Dóminum cíthara, * psaltério decachórdo psállite ei.

Cantáte ei cánticum novum, * bene cánite ei cum clangóre.

Nam rectum est verbum Dómini, * et omne opus ejus fidum.

Díligit justítiam et jus : * grátia Dómini plena est terra. —

Verbo Dómini cæli facti sunt, * et spíritu oris ejus omne agmen eórum.

Cóngregat quasi in utre aquas maris : * ponit in receptáculis fluctus. —

Tímeat Dóminum omnis terra : * ipsum vereántur omnes íncolæ orbis.

Nam ipse dixit et facta sunt; * ipse mandávit et exstitérunt.

Dóminus díssipat consílium natiónum; * írritas facit cogitatiónes populórum.

Consílium Dómini in ætérnum manet : * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem et generatiónem.

Beáta gens, cujus Deus est Dóminus : * pópulus quem elégit in hereditátem sibi. —

De cælis réspicit Dóminus : * videt omnes fílios hóminum.

De loco habitatiónis suæ prospéctat * omnes qui hábitant terram :

Qui ómnium eórum corda finxit, * qui atténdit ad ómnia ópera eórum. —

Non vincit rex multo exércitu : * bellátor non se salvat magno róbore.
Fallax est equus ad victóriam, * et magnitúdine róboris sui non salvat.
Ecce óculi Dómini super timéntes eum : * in eos qui sperant grátiam ejus,
Ut éruat a morte ánimas eórum * et alat eos in fame. —
Anima nostra exspéctat Dóminum : * adjútor et clípeus noster ipse est.
In illo ergo lætátur cor nostrum, * in nómine sancto ejus confídimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos, * quemádmodum sperámus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33

BEnedícam Dómino omni témpore; * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino gloriétur ánima mea : * áudiant húmiles, et læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum; * et extollámus nomen ejus simul. —
Quæsívi Dóminum, et exaudívit me; * et ex ómnibus timóribus meis erípuit me.
Aspícite ad eum, ut exhilarémini, * et fácies vestræ ne erubéscant.
Ecce, miser clamávit, et Dóminus audívit, * et ex ómnibus angústiis ejus salvávit eum.
Castra ponit ángelus Dómini * circa timéntes eum, et éripit eos.
Gustáte, et vidéte, quam bonus sit Dóminus; * beátus vir qui confugit ad eum.
Timéte Dóminum, sancti ejus, * quia non est inópia timéntibus eum.
Poténtes facti sunt páuperes et esuriérunt; * quæréntes autem Dóminum nullo bono carébunt. —
Veníte, fílii, audíte me; * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo qui díligit vitam, * desíderat dies, ut bonis fruátur?
Cóhibe linguam tuam a malo, * et lábia tua a verbis dolósis.
Recéde a malo, et fac bonum; * quære pacem, et sectáre eam.
Oculi Dómini respíciunt justos, * et aures ejus clamórem eórum.
Vultus Dómini aversátur faciéntes mala, * ut déleat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justi, et Dóminus exaudívit eos; * et ex ómnibus angústiis eórum erípuit eos.
Prope est Dóminus contrítis corde, * et confráctos spíritu salvat.
Multa sunt mala justi; * sed ex ómnibus éripit eum Dóminus.
Custódit ómnia ossa ejus : * non confringétur ne unum quidem.
In mortem agit ímpium malítia, * et qui odérunt justum, puniéntur.
Dóminus líberat ánimas servórum suórum, * neque puniétur, quicúmque confúgerit ad eum.

Ant. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis; ídeo coronáti póssident palmam.

Ant. Ecce merces * Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Psalmus 45

DEus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.
Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.
Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :
Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —
Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.
Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, diffluxit terra :
Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —
Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.
Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.
Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.
Dóminus exercítuum nobíscum : * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Ecce merces Sanctórum copiósa est apud Deum; ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 21, 9-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Cum audiéritis prœlia, et seditiónes, nolíte terréri : opórtet primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 35 in Evangelia

DOminus ac Redémptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur; et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit : Cum audiéritis prœlia et seditiónes, nolíte terréri; opórtet enim primum hæc fíeri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Benedictio Quorum festum cólimus.

Lectio viii

SED, his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit : Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum; et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terrorésque de cælo et signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur; et per crebra mala, quæ prævéniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella et seditiónes non statim finis; quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur, loco præcedentis, in Officio plurimorum Martyrum Fratrum, etiam si ii recolantur cum Sociis; dummodo tamen Fratres vel numero sint plures, vel, si pares, primo loco nominentur.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus; quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim : Surget gens contra gentem, ecce perturbátio hóminum; erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper; erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum; erit fames, ecce sterílitas terræ; terrorésque de cælo et tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur, ut impleátur quod dícitur : Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Omnes Sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Psalmi de Dominica.

2 Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

3 Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

4 Mártyres Dómini, * Dóminum benedícite in ætérnum.

5 Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 1-3

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia :

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus :
Trophǽa sacra pángimus :
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus :
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sǽculum. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri capílli cápitis * omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Summis Pont.

1 — Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde : et per beátos N. et N. Mártyres tuos atque Summos Pontífices, perpétua protectióne custódi; quos totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastóres. Per Dóminum.

Pro pluribus Mart. Pont.

2 — Oratio

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum N. et N. nos, quǽsumus, Dómine, festa tueántur : et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices

3 — Oratio

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. natalítia cólere : da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

4 — Alia Oratio

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. et N. solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Omnes Sancti, * quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martýrii!

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Fulgébunt, ut ad Nonam vel ut in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Cum palma * ad regna pervenérunt Sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Capitulum Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

℟. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte, justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini, omnes recti corde. Et exsultáte. Glória Patri. Lætámini.

℣. Exsúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia.

AD SEXTAM

Ant. Córpora Sanctórum * in pace sepúlta sunt : et vivent nómina eórum in ætérnum.

Capitulum Sap. 10, 17

Reddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili : et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

℟. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. ℣. Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

AD NONAM

Ant. Mártyrum chorus, * laudáte Dóminum de cælis, allelúja.

Capitulum Sap. 3, 7-8

Fulgébunt justi, et tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis : et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Isti sunt Sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in sánguine Agni lavérunt stolas suas.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Ap. [3], sed loco ultimi Ps. 115 Confísus sum, ut infra.

2 Sancti per fidem * vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes.

3 Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur : florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4 Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis

Sanctórum : et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor : quóniam prióra transiérunt.

5 In cæléstibus regnis * Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115

Confísus sum, étiam cum dixi : * « Ego afflíctus sum valde »;

Ego dixi in pavóre meo : * « Omnis homo fallax! »

Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ tríbuit mihi?

Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.

Pretiósa est in óculis Dómini * mors sanctórum ejus.

O Dómine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllæ tuæ : * solvísti víncula mea.

Tibi sacrificábo sacrifícium laudis, * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus,

In átriis domus Dómini, * in médio tui, Jerúsalem.

Ant. In cæléstibus regnis Sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

Capitulum — Sap. 3, 1-3

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus

Sanctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus, sócii, géstaque fórtia :
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu, Rex bone cælitum.

Hi pro te fúrias atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera :
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium :
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera præparas?

Rubri nam flúido sánguine, fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te, summa o Déitas, únaque póscimus :
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis; ut tibi glóriam,
Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cælis * ánimæ Sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro plur. Martyribus

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo 1 de Martyribus, tom. 3

Lectio iv

Nemo est qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpla, favénte Christo monstréntur : ut, dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus, quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris; quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili ac fide; ut, Christo præstánte, dimicáre et víncere hostem possímus, ut, parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida, et in Mari Rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. — Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Quis est enim, qui, eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit,

tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut, sine martýrio, cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut herédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. — Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti; sic et laborándo fortióres, et moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prœlio hostem subjécit; nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes; habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocáusti hóstiam accépit illos; et in témpore erit respéctus illórum : * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem : et fidéles in dilectióne acquiéscent illi. — Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

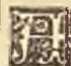
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 6, 17-23

In illo témpore : Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judǽa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Lib. 5 in Luc. cap. 6, post initium

Dvérte ómnia diligénter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat, et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infírmos; in excélsis enim infírmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit; ut usu quodam et cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : *Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

Beáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus; sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles; ille in illis octo mýsticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi, et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Vel ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatióque virtútum; quia qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna, nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui, mundi cupiditáte

pressus, emergéndi non habet facultátem.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 1-8

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Atténdite a ferménto pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri
Lib. 4 in Luc. cap. 12

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit : Itaque epulémur, non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ, et nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis et veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat : sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte et veritáte fraudábit. Est ergo sensus : Atténdite, ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo et vestra virtus ómnibus et eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini et leges patérnas, Sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis : * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Quia.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii

VErum quod séquitur : Quóniam quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur; non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed et in præsénti témpore potest congruénter áccipi. Quóniam quæ inter ténebras quondam pressurárum, carcerúmque umbras vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc, clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum áctibus, públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum, occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis : * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte, benedícti Patris mei, percípite regnum. — Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

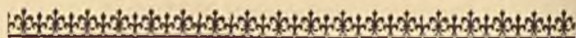
Vel ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! — Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

DUO autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre atque instítuere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére; quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos, qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus; quia, qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris Pontificis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Iste Confésssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod litteræ m. t. v. indicant in Proprio), dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio corúscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacérdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Pro Summo Pontifice

1 — Oratio

Gregem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde; et per beátum N. Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi : quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro Pontifice

2 — Oratio

Da, quǽsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

Exáudi, quǽsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

4 — Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quǽsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Conféssor, ut supra.

In I Nocturno

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non séquitur * consílium impiórum,
Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;
Sed in lege Dómini voluptas ejus est, * et de

lege ejus meditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,

Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —

Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.

Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confúsus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

QUare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?

Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :

« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —

Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.

Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :

« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —

Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.

Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —

Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.

Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,

Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

DOmine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!

Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».

Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —

Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.

Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —

Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!

Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, * dentes peccatórum confregísti.

Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum

Lectio i — Cap. 3, 1-7

Idélis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum, ne, in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium íncidat, et in láqueum diáboli.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tra-

didísti mihi, ecce, ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium Dómini tui.

Benedictio Unigénitus Dei.

De Epístola ad Titum

Lectio ii Cap. 1, 7-11

Oportet enim epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum; sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redárgui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 2, 1-8

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia : Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo : Sede a dextris meis. — Tu. Glória Patri. Tu.

In II Nocturno

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

Cum invocávero, exáudi me, Deus justítiæ meæ, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —

Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —

Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes * qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.
Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;
Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —
Læténtur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.
Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.
Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum.

Ant. Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

Dómine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.
Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.
Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —
Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;
Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :
Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,
Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.
Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 59, quæ est 2 de S. Eusebio Vercellensi

Lectio iv

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N., cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est; síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra : Glória patris est fílius sápiens; quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUidquid ígitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiæ, de hoc, quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Etenim, quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat prǽditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum; quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

BEne et congrue in hac die, quam nobis beati Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præséntis Psalmi versículum decantávimus : In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus : Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret : Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentat elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Omine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

DOmine, de poténtia tua lætátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitiónem labiórum ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis prævenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te : tribuísti ei * longitúdinem diérum in sǽculum sǽculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiónem in sǽculum, * lætificásti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. —

Supervéniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * déxtera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et ignis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e fíliis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non prævalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in fáciem eórum.

Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 14-23

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 9 in Evang.

Léctio sancti Evangélii, fratres caríssimi, sollícite considerare nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur, ab Auctóre mundi grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, rationes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo, qui péregre profícíscitur, servos suos vocat eísque ad negótium taléntа partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operántes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

QUis ítaque iste homo est, qui péregre profícíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est; quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo iste, péregre proficíscens, servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus, vidélicet : visus, audítus, gustus, odorátus et tactus. Quinque ergo taléntis donum quinque sénsuum, id est, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero intelléctus et operátio designátur. Uníus autem talénti nómine intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

SED is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est : quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt; de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia et a terrenárum rerum ámbitu atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui, quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum atque operatiónem percípiunt, subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi de Dominica.

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

JEsu, Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die deméntius
Indúlgeas precántibus,

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit :
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,

Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia :
Hujus precátu, sérvulis
Dimítte noxam críminis.

* Sit, Christe, Rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

Pro Summo Pontifice

1 — Oratio

GRegem tuum, Pastor ætérne, placátus inténde; et per beátum N. Summum Pontíficem, perpétua protectióne custódi : quem totíus Ecclésiæ præstitísti esse pastórem. Per Dóminum.

Pro Pontifice

2 — Oratio

DA, quæsumus, omnípotens Deus : ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis áugeat et salútem. Per Dóminum.

3 — Alia Oratio

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus : et, qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

4 — Pro Doctore Oratio

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Fungi, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Capit. Eccli. 44, 16-17

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

AD SEXTAM

Ant. Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Capit. Eccli. 44, 20 et 22

NON est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi : ídeo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

AD NONAM

Ant. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 45, 19-20

FUngi sacerdótio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In. Glória Patri. Tu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus.

Psalmi ut in I Vesperis App. [3] sed loco ultimi dicitur Ps. 131 Meménto, ut infra.

2 Non est invéntus * símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3 Ideo jurejurándo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4 Sacerdótes Dei, * benedícite Dóminum : servi Dómini, hymnum dícite Deo, allelúja.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Psalmus 131

MEménto, Dómine, in grátiam David * omnis sollicitúdinis ejus :

Quómodo juráverit Dómino, * votum vóverit Poténti Jacob :

« Non intrábo in habitáculum domus meæ, * non ascéndam in stratum lecti mei,

Non concédam somnum óculis meis, * pálpebris meis quiétem,
Donec invénero locum Dómino, * habitatiónem Poténti Jacob ». —
Ecce, audívimus de illa in Ephrata; * invénimus eam in campis Jaar.
Intrémus in habitatiónem ejus, * procidámus ante scabéllum pedum ejus.
Surge, Dómine, in locum quiétis tuæ, * tu et arca majestátis tuæ.
Sacerdótes tui índuant justítiam, * et sancti tui exsultántes exsúltent.
Propter David, servum tuum, * noli repéllere fáciem uncti tui. —
Jurávit Dóminus David * promíssum firmum a quo non recédet :
« Sóbolem géneris tui * ponam super sólium tuum.
Si custodíerint fílii tui pactum meum, * et præcépta quæ docébo eos,
Etiam fílii eórum in sempitérnum * sedébunt super sólium tuum ».
Nam Dóminus elégit Sion, * eam optávit sedem sibi : —
« Hæc est réquies mea in sempitérnum, * hic habitábo, quóniam optávi eam.
Víctui ejus benedícens benedícam, * páuperes ejus saturábo pane.
Sacerdótes ejus índuam salúte, * et sancti ejus exsultántes exsultábunt.
Illic David suscitábo cornu, * parábo lucérnam uncto meo.
Inimícos ejus índuam confusióne, * super ipsum autem fulgébit diadéma meum ».

Ant. Serve bone et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capit. Eccli. 44, 16-17

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, et invéntus est justus : et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod litteræ m. t. v. indicant in Proprio) dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequenter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in II Vesperis pro solis Summis Pontificibus. Si vero agenda sit Commemoratio alterius Summi Pontificis, sumitur Antiphona Amávit, ut supra.

Ant. Dum esset Summus Póntifex, * terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctoribus

Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Completorium de Dominica.

Si occurrat celebrari Festum plurium Pontificum et Confessorum, Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone ea, quæ habentur in singulari dicantur in plurali; et in I Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 44, 1-15

Laudémus viros gloriósos et paréntes nostros in generatióne sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis hómines magni virtúte, et prudéntia sua prǽditi, nuntiántes in prophétis dignitátem prophetárum, et imperántes in præsénti pópulo, et virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, et narrántes cármina scripturárum.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te

constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

DOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, et in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum : et sunt quorum non est memória : periérunt quasi qui non fúerint : et nati sunt, quasi non nati, et fílii ipsórum cum ipsis.

Pro Confessore Pontifice

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Confessore non Pont.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SED illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt : cum sémine eórum pérmanent bona, heréditas sancta nepótes eórum, et in testaméntis stetit semen eórum. Et fílii eórum propter illos usque in ætérnum manent : semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiónem et generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclésia.

Pro Confessore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. — Tu. Glória Patri. Tu.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

II ALIÆ LECTIONES pro Confessore Pont.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Máximi Epíscopi

Homilia 59, de S. Eusebio 2

Lectio iv

BEáti Patris N. mérita, jam in tuto pósita, secúri magnificémus; qui, gubernáculum fídei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cæléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit; qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflíctus?

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUantis hic cæcis, a via veritátis errántibus et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum; et illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis et infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum; ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUantos, per longam incúriam peccáti labe resolútos et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus et exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas, vivéntes in córpore jam defúnctas et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatiónem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut, Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e con-

trário mortíficet, vitáli morte, peccáto?

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse. Glória Patri. Ipse.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 24, 42-47

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vigiláte, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth. can. 26 in fine

ET ignorántiam illam diéi ómnibus táciti non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum furis admónuit, et, oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea, incuriósis nobis et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos convénit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii Can. 27

QUisnam est fidélis servus et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur, speciálem tamen pópuli princípibus, id est, epíscopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui, si dicto áudiens et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens hisque ímmorans deprehendátur; glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis et víllicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur, id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

QUod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, et sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens; desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis quæ spopónderat dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet : quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus.

Commune Doctorum

Omnia de Communi Confessoris aut Pontificis [76] aut non Pontificis [104], juxta qualitatem Festi, præter sequentia :

Ad Magnif. in utrisque Vesp. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si vero agenda sit Commemoratio alterius Doctoris, Antiphona in utrisque Vesperis et Oratio sumuntur de respectivo Communi Confessoris aut Pontificis aut non Pontificis, pro qualitate Festi.

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i   Cap. 39, 1-14

Apiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, et in prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, et in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, et in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, et in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum géntium pertránsiet; bona enim et mala in homínibus tentábit.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum : et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino : et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice

℟. Jurávit Dóminus, et non pænitébit eum : * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech. ℣. Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis.—Tu. Glória. Tu.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Lib. 9, cap. 6

Lectio iv

Qui post Oríonas, Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui, subdúctis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet et, représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui, remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et dedit.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

NEC immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur, et Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui, ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset : Exspectétur sicut plúvia elóquium meum; et nequáquam per Isaíam Véritas díceret : Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem; atque hoc, quod paulo ante protúlimus : Quam ob rem prohíbitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

DUM ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur : quia, apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fídei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit : quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rútilet, et, eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excréscit.

Pro Doctore Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. Glória Patri. Ipse.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Liber 1 de Sermone Domini in monte, cap. 6

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui, temporálium bonórum vel cópiam sectántes vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus nec auférri. Itaque, si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad

portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas paradísi coronávit eum.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras et calcétur ab homínibus. Non ítaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem; sed qui, persecutiónem timéndo, infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior; sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus; sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et exstinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cælum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi; quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita; id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus. Te Deum laudámus.

II ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii — Cap. 5, 13-19

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi

Comment. in Matth., can. 4

Vos estis sal terræ. Quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed propríetas est quæréndа dictórum, quam et Apostolórum offícium et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Hic ígitur in omnem usum humáni géneris efféctus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cæléstium prædicatóres et æternitátis velut satóres, immortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. Mérito ígitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem, saliéndi modo, æternitáti córpora reservántes.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit; ídeo eos, sal terræ nuncupátos, monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persístere, ne infa-

tuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre corrúpta non possint, et projécti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salíerint, pédibus incedéntium proterántur.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 5, 13-19

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 15 in Matth., sub medium

Ttêndite, quid díxerit : Vos estis sal terræ; per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes aut decem aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas; sed ad omnem terram prorsus ac mare totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

DIcéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram et peccatórum vi corrúptam; et idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc rete facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. ℣. Jucunditátem et exsultatiónem thesaurizávit super eum. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse rationem, Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsíne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam : neque enim fíeri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt; sed ante renováta sibíque trádita atque ab illa jam putrédine liberáta aspergébant sale et in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est; ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus.

Commune Confessoris non Pontificis

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.) dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

1 — Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas : concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus : ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Pro Doctoribus

In utrisque Vesperis :

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

3 — Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti : præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Confessórum Dóminum, *Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Iste Conféssor, ut supra. [104]

In I Nocturno

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1

Beátus vir, qui non séquitur * consílium impiórum,
Et viam peccatórum non ingréditur, * et in convéntu protervórum non sedet;
Sed in lege Dómini volúptas ejus est, * et de lege ejus meditátur die ac nocte.

Et est tamquam arbor * plantáta juxta rivos aquárum,
Quæ fructum præbet témpore suo, cujúsque fólia non marcéscunt, * et quæcúmque facit, próspere procédunt. —
Non sic ímpii, non sic; * sed tamquam pálea, quam díssipat ventus.
Ideo non consístent ímpii in judício, * neque peccatóres in concílio justórum,
Quóniam Dóminus curat viam justórum, * et via impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur : volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste Sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2

Quare tumultuántur gentes * et pópuli meditántur inánia?
Consúrgunt reges terræ et príncipes conspírant simul * advérsus Dóminum et advérsus Christum ejus :
« Dirumpámus víncula eórum * et projiciámus a nobis láqueos eórum! » —
Qui hábitat in cælis, ridet, * Dóminus illúdit eis.
Tum lóquitur ad eos in ira sua, * et in furóre suo contúrbat eos :
« At ego constítui regem meum * super Sion, montem sanctum meum! » —
Promulgábo decrétum Dómini : Dóminus dixit ad me : * « Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me et dabo tibi gentes in hereditátem * et in possessiónem tuam términos terræ.
Reges eas virga férrea, * tamquam vas fíguli confrínges eas ». —
Et nunc, reges, intellígite; * erudímini, qui gubernátis terram.
Servíte Dómino in timóre et exsultáte ei; * cum tremóre præstáte obséquium illi,
Ne irascátur et pereátis de via, cum cito exárserit ira ejus : * beáti omnes qui confúgiunt ad eum.

Ant. Beátus iste Sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus, Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3

Domine, quam multi sunt qui tríbulant me, * multi insúrgunt advérsum me!
Multi sunt qui de me dicunt : * « Non est salus ei in Deo ».
Tu autem, Dómine, clípeus meus es, * glória mea, qui érigis caput meum. —
Voce mea ad Dóminum clamávi, * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego decúbui et obdormívi : * exsurréxi, quia Dóminus susténtat me.
Non timébo míllia pópuli, * quæ in circúitu contra me consístunt. —
Exsúrge, Dómine! * Salvum me fac, Deus meus!
Nam maxíllam percussísti ómnium adversántium mihi, * dentes peccatórum confregísti.
Penes Dóminum est salus : * Super pópulum tuum sit benedíctio tua!

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine; tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 31, 8-11

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo et perféctus est, erit illi glória ætérna. Qui pótuit tránsgredi, et non est transgréssus; fácere mala, et non fecit : ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctórum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Cap. 32, 18-20, 28; 33, 1-3

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus : et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea : et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judí-

cium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis : et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala; sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

℞. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii Cap. 34, 14-20

SPíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit : quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum : protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis et adjutórium casus, exáltans ánimam et illúminans óculos, dans sanitátem et vitam et benedictiónem.

℞. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In II Nocturno

Ant. Invocántem * exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Psalmus 4

UM invocávero, exáudi me, Deus justítiæ meæ, qui in tribulatióne me sublevásti; * miserére mei et exáudi oratiónem meam. —

Viri, quoúsque estis graves corde? * quare dilígitis vanitátem et quæritis mendácium?

Scitóte : mirábilem facit Dóminus sanctum suum; * Dóminus exáudiet me, cum invocávero eum.

Contremíscite et nolíte peccáre, * recogitáte in córdibus vestris, in cubílibus vestris, et obmutéscite.

Sacrificáte sacrifícia justa, * et speráte in Dómino. —

Multi dicunt : « Quis osténdet nobis bona? » * Extólle super nos lumen vultus tui, Dómine!

Dedísti lætítiam in cor meum * majórem, quam cum abúndant trítico et vino.

In pace, simul ac decúbui, obdormísco, quóniam tu solus, Dómine, * in securitáte me constítuis.

Ant. Invocántem exaudívit Dóminus Sanctum suum; Dóminus exaudívit eum, et constítuit eum in pace.

Ant. Lætántur omnes * qui sperant in te, Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, malígnus apud te non commorátur, * neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —

Læténtur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum.

Ant. Læténtur omnes qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in universa terra! quia glória et

honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória et honóre coronásti Sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster... Et ne nos.
Absol. Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Oratio de S. Philogonio

Lectio iv

BEáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit. Síquidem hódie Beátus iste ad tranquíllam omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit; eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus, homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens, dicat : Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fíeri posse, ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput vitámque suam recte composúerit; multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria; ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUam ob rem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod, quamquam translátus est atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei. Et, digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis; ac, relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim, quod et cívitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem : Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem, et Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Ant. Dómine, * iste Sanctus habitábit in taber-

náculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14

Omine, quis commorábitur in tabernáculo tuo, * quis habitábit in monte sancto tuo? —

Qui ámbulat sine mácula et facit justítiam et cógitat recta in corde suo, * nec calumniátur lingua sua;

Qui non facit próximo suo malum, * neque oppróbrium infert vicíno suo;

Qui contemptíbilem æstimat ímprobum, * timéntes vero Dóminum honórat;

Qui, etsi jurávit cum damno suo, non mutat, pecúniam suam non dat ad usúram * neque áccipit múnera contra innocéntem. —

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste Sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20

DOmine, de poténtia tua lætátur rex, * et de auxílio tuo quam veheménter exsúltat!

Desidérium cordis ejus tribuísti ei, * et petitiónem labiórum ejus non denegásti.

Nam benedictiónibus faustis prævenísti eum, * imposuísti cápiti ejus corónam de auro puro.

Vitam pétiit a te : tribuísti ei * longitúdinem diérum in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus auxílio tuo, * majestátem et decórem posuísti super eum.

Etenim fecísti eum benedictiónem in sæculum, * lætificásti eum gáudio in conspéctu tuo.

Nam rex confídit in Dómino, * et propter grátiam Altíssimi non commovébitur. —

Supervéniat manus tua ómnibus inimícis tuis; * déxtera tua invéniat eos qui te odérunt.

Pone eos ut in fornáce ignis, * cum apparúerit fácies tua.

Dóminus in ira sua consúmat eos, * et ignis dévoret eos.

Prolem eórum perde de terra, * et semen eórum e fíliis hóminum.

Si intentáverint in te malum, * molíti sint dolum, non prævalébunt;

Nam in fugam convértes eos, * tendes arcum tuum in fáciem eórum.

Exsúrge, Dómine, in poténtia tua! * canémus et celebrábimus fortitúdinem tuam.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei, Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo; quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 35-40

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 13 in Evangelia

SAncti Evangélii, fratres caríssimi, apérta vobis est léctio recitáta. Sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus, quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit : Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed, quia minus est mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat et bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur : Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dóminus dicit : Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona et gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

Pro Confessore non Pont.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Pro Confessore Pontifice

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et ad portas.

Benedictio Cujus festum.

Lectio viii

QUO autem sunt, quæ jubéntur : et lumbos restríngere, et lucérnas tenére; ut et mundítia sit castitátis in córpore, et lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest; si, aut is qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit, aut is qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed, et si utrúmque ágitur, restat, ut, quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, et nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

Pro Conf. Pont. et non Pont.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

ET vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis; ut, cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat; pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam desígnat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat, et vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe et operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit, quia lætus júdicem sústinet; et, cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Dómine, quinque taléntá * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi de Dominica.

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dóminus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

JEsu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne præmium :

Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.

Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.

Hic, vana terræ gáudia
Et luculénta prædia
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.

Te, Christe, Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum
Sævúmque avérni príncipem.

Virtúte clarus et fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

* Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge, serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

1 — Oratio

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut, qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Pro Doctore non Pontifice

3 — Oratio

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum N. minístrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas

4 — Oratio

Intercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet: ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Justum, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

AD SEXTAM

Ant. Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

Capitulum Eccli. 39, 6

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Os justi * Meditábitur sapiéntiam. Os. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

AD NONAM

Ant. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Sap. 10, 10

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctórum; honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Dómine, quinque talénta * tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum.

Psalmi ut in I Vesperis de Communi Apostolorum. [3]

2 Euge, serve bone, * in módico fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

3 Fidélis servus * et prudens, quem constítuit Dóminus super famíliam suam.

4 Beátus ille servus, * quem, cum vénerit Dómi-

nus ejus et pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.
5 Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum Eccli. 31, 8-9

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula, et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesáuris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus

ISte Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus (quod indicant in Proprio litteræ m. t. v.) dicatur :

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus, [vitam,
Sóbriam duxit sine labe
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter,
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem
Cóncinit laudem celebrésque palmas,
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus atque virtus,
Qui, super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus et unus. Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum * et terréna, triúmphans, dívítias cælo cóndidit ore, manu.

Pro Doctore

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, * Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N., divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Completorium de Dominica.

Si celebrari occurrat Festum plurium Conf. non Pont., Officium fit ut supra : sed in Oratione et Sermone, ea quæ habentur in singulari, dicantur in plurali; et in I Noct. sumantur Lectiones Laudémus viros gloriósos, quæ in Communi Conf. Pont. 2 loco pluribus Pont. sunt assignatæ [91], cum ℟℟. tamen de Comm. Conf. non Pont. ut ib.

II ALIÆ LECTIONES

pro Conf. non Pontifice

In I Nocturno

Pater. Absol. Exáudi.
Bened. Benedictióne.

De libro Sapiéntiæ

Cap. 4, 7-20; 5, 1-5

Lectio i

Ustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta; cani autem sunt sensus hóminis, et ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa; plácita enim erat Deo ánima illíus, propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

℟. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam : * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra in gáudium Dómini tui.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

POpuli autem vidéntes et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália : quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis et non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum; illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contumélia inter mórtuos in perpétuum : quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad suprémum desolabúntur.

℟. Justus germinábit sicut lílium : * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. — Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

Et erunt geméntes, et memória illórum períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis; dicéntes intra se, pæniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes : Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam et finem illórum sine honóre : ecce, quómodo computáti sunt inter fílios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum : * Et invéntus est in número Sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Et. Glória Patri. Et.

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ

Liber 10, cap. 16, in c. 12 Job

Lectio iv

Derídetur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est : cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre : quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur : hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt : hanc qui nésciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur; quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas, nómine palliáta, dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere; adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére; irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere : cum vires súppetunt, núllis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum : * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

At contra, sapiéntia justórum est : nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contumélíam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas derídétur; quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur; et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid námque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, possessa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

℟. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. — Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Cap. 17, post initium

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur; non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat. A cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat : honorári métuit, déspici non réfugit : corpus continéntia ásficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit : mentem semper ad patiéntiam præparat, et, eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat : afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, et, inquisítus, quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

℟. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei

Deus, et dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cæléstia regna. — Quia. Glória Patri. Quia.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 12, 32-34

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Nolíte timére, pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri
Liber 4, cap. 54 in Luc. 12

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat; quia vidélicet Ecclésiam suam, quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse intercédat.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis, semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens : Argéntum aut aurum aut vestem nullíus concupívi; ipsi scitis quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infírmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Fácite vobis sácculos, qui non veteráscunt; eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a sanctis, vel suis scílicet vel páuperum úsibus suggeréndæ; cum et ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuísse legátur, et a fidélibus obláta consérvans, et suórum necessitátibus aliísque indigéntibus tríbuens; sed, ne Deo propter ista serviátur, et ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus.

Commune Abbatum

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis [104], præter Orationem et Lectiones III Nocturni, ut infra.

Oratio

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti N. Abbátis comméndet : ut, quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri

Liber 3 in Matth. cap. 19

Randis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu et arte quærébat; et tamen lóquitur confidénter : Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est : Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti : quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis : Amen dico vobis, quod vos, qui, secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit : Qui reliquístis ómnia; hoc enim et Crates fecit philósophus, et multi álii divítias contempsérunt : sed, Qui secúti estis me; quod próprie Apostolórum est atque credéntium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel; quia, vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur : Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a fília, et nurum a socru : et inimíci hóminis doméstici ejus. Qui ergo, propter fidem Christi et prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint atque divítias et sǽculi voluptátes : isti céntuplum recípient, et vitam ætérnam possidébunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse reddéndam; non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo, ut, qui unam pro Dómino dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est : Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet; quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.

Te Deum laudámus.

II ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 11, 25-30

IN illo témpore : Respóndens Jesus dixit : Confíteor tibi, Pater, Dómine cæli et terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 10 de verbis Domini

Eníte ad me, omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus

hómines mortáles, frágiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ fáciunt ínvicem angústias? Sed, si angustiántur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me, omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est; quóniam laborántes vocávit, quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, refíciam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília creáre, non in ipso mundo mirabília fácere et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum et húmilis corde.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Magnus esse vis? a mínimo íncipe. Cógitas magnam fábricam construére celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humilitátis. Et quantam quisque vult et dispónit superimpónere molem ædifícii, quanto erit majus ædifícium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit; qui autem fodit fundaméntum, ad ima déprimitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatiónem erígitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum est cacúmen ædifícii? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis, quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, Vidéntem vidére. Nam, qui colunt falsos deos, fácile illos vident; sed eos vident, qui óculos habent et non vident. Nobis autem promíttitur vísio Dei vivéntis et vidéntis.

Te Deum laudámus.

III ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 19, 27-29

In illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri
Homilia in Natali S. Benedicti Ep.

Duo sunt órdines electórum in judício futúri : unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia et secúti sunt illum. Alius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant; unde et auditúri sunt in judício : Veníte, benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi; esurívi enim, et dedístis mihi manducáre; sitívi, et dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum : * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. — Ipse.

Bened. Cujus festum.

Lectio viii

Sed et reprobórum duos sibi futúros órdines, Dómino narránte, compérimus : unum eórum, qui, fídei christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt; quibus in judício testátur : Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo et ángelis ejus; esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostásiam deseruére; de quibus dicit : Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes

in mánibus vestris : * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

VErum, his cum timóre et pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis : non ætérnæ tantúmmodo vitæ prǽmia suis sequácibus, sed et præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectíbus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit; quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu et suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus.

Commune Virginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [202]

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens prǽmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sǽcula.
Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

INdulgéntiam nobis, quǽsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper exstitit, et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres, in utrisque Vesperis Versus, Antiphona ad Magnificat, et Oratio, ut sequitur :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Magnif. Ant. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades: ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

4 — Oratio

DA nobis, quǽsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte, adorémus. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

Pro Virgine Martyre

VIrginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis partos cánimus decóra
Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplicis beáta
Sorte, dum gestit frágilem domáre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec amíca mortis
Mille pœnárum génera expavéscens,
Sánguine effúso méruit serénum
Scándere cælum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

Pro Virgine non Martyre

VIrginis Proles Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo.
Amen.

In I Nocturno

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum.

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, réꞏcreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegér ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

Lectio i — Cap. 7, 25-40

E virgínibus præcéptum Dómini non hábeo : consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres : Tempus breve est : réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint; et qui flent, tamquam non flentes; et qui gaudent, tamquam non gaudéntes; et qui emunt, tamquam non possidéntes; et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; prætérit enim figúra hujus mundi.

Pro Virgine Martyre

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Pro Virgine non Martyre

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum : * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

VOlo autem vos sine sollicitúdine esse. Qui sine uxóre est, sollícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, sol-

lícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, et divísus est. Et múlier innúpta, et virgo cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore et spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam, sed ad id, quod honéstum est, et quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fíeri; quod vult fáciat : non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit; et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est : cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánserit, secúndum meum consílium; puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum — Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ffúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi; * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrhá et áloë et cássiá fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Filiæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, diffluxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

MAgnus Dóminus et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.

Mons sanctus ejus, collis præclárus, * gáudium est univérsæ terræ;

Mons Sion, áquilo extrémus, * cívitas est Regis magni.

Deus in árcibus ejus * sese probávit munímen tutum. —

Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.

Vixdum víderant, obstupuérunt, * conturbáti sunt, diffugérunt.

Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,

Ut cum ventus Oriéntis * confríngit naves Tharsis. —

Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercítuum,

In civitáte Dei nostri : * Deus confírmat eam in ætérnum.

Recólimus, Deus, misericórdiam tuam * intra templum tuum.

Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terræ.

Justítia plena est déxtera tua : * lætétur mons Sion,

Exsúltent civitátes Juda * propter judícia tua. —

Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.

Consideráte propugnácula ejus, * percúrrite arces ejus,

Ut enarrétis generatióni futúræ : * tantus est Deus,

Deus noster in ætérnum et semper : * ipse nos ducet.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 1 de Virgínibus, circa initium

Lectio iv

Uóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut aliquid de virginitáte dicámus; ne velúti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperítur; sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléctí, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ Sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

HÆC nubes, áëra, Angelos, sideráque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum : proptérea adolescéntulæ dilexérunt te et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud quóniam, Quæ non nubunt neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis : Sed étiam Elías nullíus corpórei

cóitus fuísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum; ídeo cum Dómino appáret in glória; ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

Dóminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus : * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israel.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono bucínæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.
Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 25, 1-13

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ
Homilia 12 in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre, sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut et bona, quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis; ne per hoc, quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ; quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Benedictio Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro

elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dóminus dicit : Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

In quinque autem córporis sénsibus unusquísque subsístit; geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna prǽmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam afflígunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt. Te Deum.

AD LAUDES
et per Horas, Añæ

1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmi de Dominica.

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.
3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.
4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.
5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

Jesu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,

Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant;

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Virgine Martyre

1 — Oratio

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Vírginis et Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

2 — Alia Oratio

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. Virgo et Martyr implóret : quæ tibi grata semper exstítit, et mérito castitátis et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre

3 — Oratio

Exáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Virgines Martyres :

℣. Adducéntur Regi Vírgines post eam. ℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Ad Bened. Ant. Prudéntes Vírgines, * aptáte vestras lámpades : ecce Sponsus venit, exíte óbviam ei.

4 — Oratio

Da nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Dómine vel O quam, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

Fratres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Capitulum 2 Cor. 11, 2

Æmulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Virgine Martyre

Capit. Eccli. 51, 13-14

Dómine, Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório.

Pro Virgine non Martyre

Capitulum Sap. 4, 1

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus : quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Hæc est Virgo sápiens, * et una de número prudéntum.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [202]

2 Hæc est Virgo sápiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3 Hæc est quæ nescívit * torum in delícto : habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Capit. 2 Cor. 10, 17-18

FRatres : Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus

JEsu, coróna Vírginum,
Quem Mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe :

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória
Sponsísque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonant.

Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

* Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Si fuerint plures Vírgines Martyres, Versus, Antiphona ad Magnificat et Oratio ut supra. [130] vel [142]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES
pro Virginibus

Pater. Absol. Exáudi. Bened. Benedictióne.

Pro Virgine Martyre, Lectiones I Nocturni dicuntur etiam ut infra :

De libro Ecclesiástici

Lectio i Cap. 51, 1-17

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me : a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta : de altitúdine ventris ínferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

℟. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. ℣. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. — Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt : quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Proptérea.

Bened. Spíritus Sancti.

Lectio iii

EXaltásti super terram habitatiónem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ,

et in tempore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, et collaudábo illud in confessióne, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

Pro Virgine Martyre et non Martyre leguntur etiam sequentes :

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex libro sancti Cypriáni, Epíscopi et Mártyris, de disciplína et hábitu Vírginum Num. 3-5

Lectio iv

HUnc nobis ad vírgines sermo est; quarum quo sublímior glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spirituális, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris glorióso fecúnditas; quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius quam potestáte; non quod extrémi et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónscii, áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus, sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

NEque inánis hæc cáutio est et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica et vitália præcépta custódit, ut, quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum; nec ornári jam aut placére cuiquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso : Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt; et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus; et sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

DEnuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur : Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt; vírgines enim permansérunt : hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas prǽterit; sed, quóniam fémina viri pórtio est et ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu et cum ornaméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. Glória Patri. Afferéntur tibi.

In III Nocturno Homilia in Evangelium Símile est regnum cælórum thesáuro, ut infra in Communi non Virginum [159], cum Responsoriis pro Virgine ibi notatis.

III ALIA HOMILIA

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthǽum

Lectio vii Cap. 19, 3-12

IN illo témpore : Accessérunt ad Jesum pharisǽi, tentántes eum et dicéntes : Si licet hómini dimíttere uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 63 in Matth. sub medium

Ominus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde, ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit : Sunt eunúchi qui ex ventre matris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis latenter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ástruit.

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Bened. Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii

ID autem hoc fere modo confírmat : Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam, caréndo, mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant. Immo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris et consciéntia recte facti, tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

CUM ergo de illis eunúchis díxerit, qui, nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent; subjúnxit rursus, dicens : Qui potest cápere, cápiat; ut alacrióres effíciat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere. Idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus.

Commune non Virginum

IN I VESPERIS

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [202]

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébor tibi, Dómine, Rex et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile est regnum cælórum * hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virg., in utrisque Vesperis Versus, Ant. ad Magnificat et Oratio, ut sequitur :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

3 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beátæ N.

Si fuerint plures non Virg. :

Invitat. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beatárum N. et N. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

HUjus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remítte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi, compar utriúsque virtus,
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

In I Nocturno

Ant. O quam pulchra * est casta generátio cum claritáte!

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum. —

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem;

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.
Tunc íntegér ero et mundus * a delícto grandi. —
Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Revértere, * revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23

Dómini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —
Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —
Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!
« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».
Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!
« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Revértere, revértere, Sunamítis; revértere, revértere, ut intueámur te.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pro Martyre tantum Lectiones Confitébor, ut in Communi Virginum 2 loco cum suis Responsoriis. [145]

Pro nec Virgine nec Mart. ut sequuntur :

Pater noster... Et ne nos.

Absolutio Exáudi, Dómine.

Benedictio Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio i Cap. 31, 10-31

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio mánuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam doméstícis suis, et cibária ancíllis suis. Considerávit agrum, et emit eum; de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

℟. Veni, elécta mea, et ponam in te thronum meum; * Quia concupívit Rex spéciem tuam. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis : omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi : byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit et véndidit, et cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis : * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Proptérea.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt : vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, próspere procéde, et regna. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. — Inténde. Glória Patri. Inténde.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Ffúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi; * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha et aloë et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

DEus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, diffluxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstínguere caritátem.

Psalmus 47

MAgnus Dóminus et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.

Mons sanctus ejus, collis præclárus, * gáudium est univérsæ terræ;

Mons Sion, áquilo extrémus, * cívitas est Regis magni.

Deus in árcibus ejus * sese probávit munímen tutum. —

Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.

Vixdum víderant, obstupuérunt, * conturbáti sunt, diffugérunt.

Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,

Ut cum ventus Oriéntis * confríngit naves Tharsis. —

Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercítuum,

In civitáte Dei nostri : * Deus confírmat eam in ætérnum.

Recólimus, Deus, misericórdiam tuam * intra templum tuum.

Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terræ.

Justítia plena est déxtera tua : * lætétur mons Sion,

Exsultent civitátes Juda * propter judícia tua. —

Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.

Consideráte propugnácula ejus, * percúrrite arces ejus,

Ut enarrétis generatióni futúræ : * tantus est Deus,

Deus noster in ætérnum et semper : * ipse nos ducet.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt exstínguere caritátem.

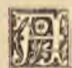
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus pietas.
Benedictio Deus Pater.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Víduis

Prope finem

Lectio iv

Grum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt : nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ; complurúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo viduítas, quæ tóties apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fídei, magístra est castitátis.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Unde et illi, qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cælibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum multárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quǽrerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relícto offício quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur et álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, et, juveníli gravátus ópere, providéntiam curæ senílis explórat : vitem facílius tondére quam prem

mere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviam falce succídat; parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

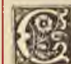
Similis huic vídua, velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat; et si vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior sit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis, útique fidem sequéntibus viduítas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III Nocturno

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * ado-

ráte Dóminum in ornátu sacro.
Contremíscite coram eo, universa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.
Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —
Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.
Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.
Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96

Dóminus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.
Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.
Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.
Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.
Cæli annúntiant justítiam ejus : * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —
Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.
Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.
Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.
Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.
Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.
Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum : óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni, Sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.
Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.
Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israël.
Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —
Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.
Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,
Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —
Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent
Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.
Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Veni, Sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum

Lectio vii Cap. 13, 44-52

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Homilia 11 in Evang.

Cælórum regnum, fratres caríssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit : quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat; ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur; quem, qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

Pro non Virgine

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, et lex clementiæ in lingua ejus : considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus : non exstinguétur in nocte lucérna ejus. — Et.

Pro Virgine

℟. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum : * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est : Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. — Et.

Bened. Cujus vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii

QUA in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur, ut servétur : quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi obsídent. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit : Vídeant ópera vestra bona, et glorífícent Patrem vestrum, qui in cælis est; sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto : ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

Pro non Virgine

℟. Regnum mundi et omnem ornátum sæculi contémpsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi : * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea Regi. — Quem. Glória Patri. Quem.

Pro Virgine

℟. Média nocte clamor factus est : * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. — Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

THesáurus autem cæléste est desidérium; ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem profécto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui, voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat : ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil, quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica.

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5 Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébor tibi, Dómine, Rex et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 10-11

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

FOrtem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Orationis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei * de fructu mánuum suá-

rum, et laudent eam in portis ópera ejus.

Pro Martyre tantum

1 — Oratio

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti : concéde propítius; ut, qui beátæ N. Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

2 — Oratio

EXáudi nos, Deus, salutáris noster : ut, sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures Martyres non Virgines :

℣. Glória et honóre coronásti eas, Dómine. ℟. Et constituísti eas super ópera mánuum tuárum.

Ad Bened. Ant. Istárum est enim * regnum cælórum, quæ contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

3 — Oratio

DA nobis, quæsumus, Dómine, Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum N. et N. palmas incessábili devotióne venerári : ut, quas digna mente non póssumus celebráre; humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Laudábit vel Multæ, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

COnfitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 10-11

MUlíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 4-5

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulatiónibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 20-21

MAnum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capit. Eccli. 51, 8 et 12

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et líberas eos de manu angústiæ, Dómine, Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Prov. 31, 29-30

MUltæ fíliæ congregavérunt divítias : tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi ut in Communi Festorum B. Mariæ Virg. [202]

2 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.
4 Veni, elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.
5 Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum

Capitulum Eccli. 51, 1-3

Confitébor tibi, Dómine, Rex, et collaudábo te Deum, Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo : quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre

Capit. Prov. 31, 10-11

Mulíerem fortem quis invéniet? Procul et de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus

Fortem viríli péctore
Laudémus omnes féminam,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxium
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.

Rex Christe, virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

* Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

℣.Diffúsa est grátia in lábiis tuis.℟.Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures Martyres non Virgines :

℣. Glória, Ad Magnif. Ant. Istárum est et Oratio Da nobis, ut supra. [162]

Completorium de Dominica.

II ALIÆ LECTIONES

pro Martyre tantum

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Sermo 67 de diversis novi Testamenti locis

Lectio iv

Ego máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo et ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infírmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus víceral inimícus, nunc étiam vincátur.

℟. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam : * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. — Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

Per mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus ántea telum erat, hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, et mórtua est : ista mórtua est, ne peccáret. Illa, tum fútilis promíssi spe infláta, Dei leges violávit : hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint et ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres, cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?

℟. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem : *Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. — Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Fuit illi corpus imbecíllum, et obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defíxum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit; quod útique Beáta ista étiam fecit.

℟. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo : * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. — Múlier. Glória Patri. Múlier.

Commune Dedicationis Ecclesiæ

IN I VESPERIS

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmus 109

DIxit Dóminus Dómino meo : « Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ».

Sceptrum poténtiæ tuæ proténdet Dóminus ex Sion : * « Domináre in médio inimicórum tuórum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis : * ante lucíferum, tamquam rorem, génui te ». —

Jurávit Dóminus et non pænitébit eum : * « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ». —

Dóminus a dextris tuis : * cónteret die iræ suæ reges.

Judicábit natiónes, acervábit cadávera; * cónteret cápita late per terram.

De torrénte in via bibet, * proptérea extóllet caput.

Ant. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Psalmus 110

CElebrábo Dóminum toto corde, * in cœtu justórum et congregatióne.

Magna sunt ópera Dómini, * scrutánda ómnibus qui díligunt ea.

Majéstas et magnificéntia opus ejus; * et justítia ejus manet in ætérnum.

Memoránda fecit mirabília sua; * miséricors et clemens est Dóminus.

Escam dedit timéntibus se; * memor erit in ætérnum fœderis sui.

Poténtiam óperum suórum manifestávit pópulo suo, * ut daret eis possessiónem géntium.

Opera mánuum ejus sunt fidélia et justa; * firma sunt ómnia præcépta ejus,

Stabilíta in sæcula, in ætérnum, * facta cum firmitáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo, státuit in ætérnum fœdus suum; * sanctum et venerábile est nomen ejus.

Inítium sapiéntiæ timor Dómini : prudénter agunt omnes, qui colunt eum; * laus ejus manet in ætérnum.

Ant. Domus mea domus oratiónis vocábitur.

Ant. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Psalmus 111

BEátus vir qui timet Dóminum, * qui mandátis ejus delectátur multum.

Potens in terra erit semen ejus; * generátióni rectórum benedicétur.

Opes et divítiæ erunt in domo ejus, * et munificéntia ejus manébit semper.

Oritur in ténebris ut lumen rectis, * clemens et miséricors et justus.

Bene est viro qui miserétur et cómmodat, * qui dispónit res suas cum justítia.

In ætérnum non vacillábit; * in memória ætérna erit justus.

A núntio tristi non timébit; * firmum est cor ejus, sperans in Dómino.

Constans est cor ejus, non timébit, * donec confúsos vídeat adversários suos.

Distríbuit, donat paupéribus, munificéntia ejus manébit semper; * cornu ejus extollétur cum glória.

Peccátor vidébit et indignábitur, déntibus suis frendet et tabéscet; * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Ant. Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

Psalmus 112

LAudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * et nunc et usque in ætérnum.

A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitáre facit eam, quæ stérilis erat, in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Bene fundáta est domus Dómini supra firmam petram.

Ant. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Psalmus 147

LAuda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion,
Quod firmávit seras portárum tuárum, * benedíxit fíliis tuis in te.
Compósuit fines tuos in pace, * medúlla trítici sátiat te.
Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus.
Dat nivem sicut lanam, * pruínam sicut cínerem spargit.
Prójicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquæ rigéscunt.
Emíttit verbum suum et liquefáciet eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquæ.
Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et præcépta sua Israel.
Non fecit ita ulli natióni : * præcépta sua non manifestávit eis.

Ant. Lápides pretiósi omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

VIdi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

CÆléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsǽque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca cívitas.

Hic margarítis émicant
Paténtque cunctis óstia;
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cónstruunt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclito Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǽcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctificávit Dóminus * tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In II Vesperis

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

AD MATUTINUM

Invitat. Domum Dei decet sanctitúdo : * Sponsum ejus Christum adorémus in ea. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus Cæléstis urbs, ut supra.

In I Nocturno

Ant. Tóllite portas, * príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.
Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —
Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —
Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!
« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».
Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!
« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum: ipse est rex glóriæ ».

Ant. Tóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles.

Ant. Erit mihi Dóminus * in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45

DEus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.
Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.
Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :
Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —
Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.
Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.
Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, diffluxit terra :
Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —
Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.
Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.
Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.
Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47

MAgnus Dóminus et laudábilis valde, * in civitáte Dei nostri.
Mons sanctus ejus, collis præclárus, * gáudium est univérsæ terræ;

Mons Sion, áquilo extrémus, * cívitas est Regis magni.
Deus in árcibus ejus * sese probávit munímen tutum. —
Ecce enim reges congregáti sunt, * irruérunt simul.
Vixdum víderant, obstupuérunt, * conturbáti sunt, diffugérunt.
Tremor invásit eos ibídem, * dolor velut parturiéntis,
Ut cum ventus Oriéntis * confríngit naves Tharsis. —
Sicut audívimus, sic vídimus, * in civitáte Dómini exercítuum,
In civitáte Dei nostri : * Deus confírmat eam in ætérnum.
Recólimus, Deus, misericórdiam tuam * intra templum tuum.
Sicut nomen tuum, Deus, sic et laus tua * pertíngit ad fines terræ.
Justítia plena est déxtera tua : * lætétur mons Sion,
Exsúltent civitátes Juda * propter judícia tua. —
Perlustráte Sion, et circuíte eam, * numeráte turres ejus.
Consideráte propugnácula ejus, * percúrrite arces ejus,
Ut enarrétis generatióni futúræ : * tantus est Deus,
Deus noster in ætérnum et semper : * ipse nos ducet.

Ant. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De libro secúndo Paralipómenon

Lectio i — Cap. 7, 1-16

CUM complésset Sálomon fundens preces, ignis descéndit de cælo, et devorávit holocáusta et víctimas : et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset majéstas Dómini templum Dómini. Sed et omnes fílii Israel vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum : et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum : Quóniam bonus, quóniam in sǽculum misericórdia ejus. Rex autem et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit ígitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia : et

dedicávit domum Dei rex et univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem : * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. ℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes gentes. — Et.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

SAcerdótes autem stabant in offíciis suis, et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum : Quóniam in ætérnum misericórdia ejus; hymnos David canéntes per manus suas : porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini; obtúlerat enim ibi holocáusta, et ádipes pacificórum : quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta et sacrifícia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægýpti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles : * Et vénient ad eam omnes gentes, et dicent : Glória tibi, Dómine. ℣. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

COmplevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait : Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in domum sacrifícii. Si cláusero cælum, et plúvia non flúxerit, et mandávero et præcépero locústæ, ut dévoret terram, et mísero pestiléntiam in pópulum meum : convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, et exquisíerit fáciem meam, et égerit pæniténtiam a viis suis péssimis : et ego exáudiam de cælo, et propítius ero peccátis eórum, et sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, et aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus qui in loco isto oráverit. Elégi enim et sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo : veniéntium in loco isto, * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum. — Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In II Nocturno

Ant. Non est hic áliud, * nisi domus Dei et porta cæli.

Psalmus 83

Uam dilécta habitátio tua, Dómine exercítuum! * desíderat, languens concupíscit ánima mea átria Dómini;

Cor meum et caro mea * exsultant ad Deum vivum.

Etiam passer invénit domum, * et hirúndo nidum sibi, ubi ponat pullos suos :

Altária tua, Dómine exercítuum, * rex meus et Deus meus! —

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, * perpétuo laudant te.

Beátus vir, cujus auxílium est a te, * cum sacra itínera in ánimo habet :

Transeúntes per vallem áridam, fontem fácient eam, * ac benedictiónibus véstiet eam plúvia prima.

Procédent de róbore in robur; * vidébunt Deum deórum in Sion. —

Dómine exercítuum, audi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Clípeus noster, áspice, Deus, * et réspice fáciem uncti tui.

Vere, mélior est dies unus in átriis tuis * quam álii mille;

Consístere malo in límine domus Dei mei, * quam morári in tabernáculis peccatórum.

Nam sol et clípeus est Dóminus Deus : * grátiam et glóriam largítur Dóminus,

Non negat bona eis * qui ámbulant in innocéntia.

Dómine exercítuum, * beátus homo qui confídit in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86

FUndatiónem suam in móntibus sanctis díligit Dóminus : * portas Sion magis quam ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa prædicántur de te, * cívitas Dei! —

Accensébo Rahab et Babel colléntibus me : * ecce, Philistæa et Tyrus populúsque Æthíopum : hi nati sunt illic.

Et de Sion dicétur : « Viritim omnes sunt nati in ea, * et ipse firmávit eam Excélsus ». —

Dóminus scribet in libro populórum : * « Hi nati sunt illic ».

Et cantábunt, dum chorum ducent : * « Omnes fontes mei sunt in te ».

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit : Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87

DOmine, Deus meus, intérdiu clamo, * nocte laméntor coram te.

Pervéniat ad te orátio mea, * inclína aurem tuam ad clamórem meum.

Nam saturáta est malis ánima mea, * et ínferis vita mea propínquat.

Accénseor descendéntibus in fóveam, * símilis factus sum viro inválido.

Inter mórtuos est stratum meum, * sicut occisórum, qui in sepúlcro jacent,

Quorum non es memor ámplius * et qui a cura tua sunt sejúncti.

Collocásti me in fóvea profúnda, * in ténebris, in vorágine.

Super me gravat indignátio tua, * et ómnibus flúctibus tuis ópprimis me.

Removísti notos meos a me; abominábilem fecísti me illis, * clausus sum, neque égredi possum. —

Oculi mei ob misériam tabéscunt, clamo ad te, Dómine, quotídie; * expándo ad te manus meas.

Num pro mórtuis facis mirabília? * an defúncti surgent, et laudábunt te?

Num enarrátur in sepúlcro bónitas tua, * fidélitas tua apud ínferos?

Num manifestántur in ténebris mirabília tua, * et grátia tua in terra obliviónis? —

Ego autem ad te, Dómine, clamo, * et mane orátio mea ad te venit.

Quare, Dómine, repéllis ánimam meam, * abscóndis fáciem tuam a me?

Miser sum ego et moribúndus inde a púero; * portávi terróres tuos et elángui.

Super me transiérunt iræ tuæ, * et terróres tui me perdidérunt.

Circúmdant me ut aqua perpétuo; * circumvéniunt me omnes simul.

Removísti a me amícum et sodálem : * familiáres mei sunt ténebræ.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

℣. Domus mea. ℟. Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 252 de Tempore

Lectio iv

Uotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter attendímus et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum : Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus Sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia, nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fíeri templum Dei, quantum póssumus, cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis, invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

SED habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur; claudátur diábolo, et aperiátur Christo. Et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur : ita, absque dúbio, bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres caríssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, et, quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam

suam; et sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Si enim, agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur : ita, e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Psalmus 90

Qui degis in præsídio Altíssimi, * qui sub umbra Omnipoténtis commoráris,

Dic Dómino : « Refúgium meum et arx mea, * Deus meus, in quo confído ».

Nam ipse liberábit te de láqueo venántium, * a peste perniciósa.

Pennis suis próteget te, et sub alas ejus confúgies : * scutum et clípeus est fidélitas ejus.

Non timébis a terróre noctúrno, * a sagítta volánte in die,

A peste quæ vagátur in ténebris, * a pernície quæ vastat merídie.

Cadant a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis spectábis * et mercédem peccatórum vidébis.

Nam refúgium tuum est Dóminus, * Altíssimum constituísti munímen tuum.

Non accédet ad te malum, * et plaga non appropinquábit tabernáculo tuo,

Quia Angelis suis mandávit de te, * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus suis portábunt te, * ne offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et víperam gradiéris, * conculcábis leónem et dracónem. —

Quóniam mihi adhæsit, liberábo eum; * prótegam eum, quia cognóvit nomen meum.

Invocábit me et exáudiam eum; cum ipso ero in tribulatióne, * erípiam eum et honorábo eum.

Longitúdine diérum satiábo eum, * et osténdam ei salútem meam.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95

Cantáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra;* dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Læténtur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98

Dominus regnat : tremunt pópuli; * sedet super Chérubim : movétur terra.

Dóminus in Sion magnus * et excélsus super omnes pópulos.

Célebrent nomen tuum magnum et treméndum : * sanctum est illud. —

Et regnat potens qui justítiam díligit : tu stabilísti quæ recta sunt, * justítiam et jus tu exérces in Jacob.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad scabéllum pedum ejus : * sanctum est illud. —

Móyses et Aaron sunt inter sacerdótes ejus, et Sámuel inter eos qui invocábant nomen ejus : * invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos.

In colúmna nubis loquebátur ad eos : * audiébant mandáta ejus, et præcéptum, quod dedit eis.

Dómine, Deus noster, tu exaudísti eos : Deus, propítius fuísti eis, * sed ultus es injúrias eórum.

Extóllite Dóminum Deum nostrum, et procúmbite ad montem sanctum ejus : * nam sanctus est Dóminus, Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 8 in Luc., prope finem

Achæus, statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt; nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et, quia non Prophétas, non Legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis. Et ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

ET bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret, ac, naturáli excísus oleástro et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset Legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles. Quorum infructuósam glóriam plebs géntium, fide resurrectiónis, quasi quadam córporis elevatióne, transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via : quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat; álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se, non invitátus, invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

VErum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur et transísse ad dívitem, exspectémus eum, quia exspectávit et Dóminus; interrogémus eum, quia interrogávit et Christus. Nos interrogémus, quia nescímus : ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus unde iste curátus sit : ille interrogávit, ut in uno plures discerémus unde Dóminum vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem, nisi confiténtem, posse salvári.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

et per Horas, Añæ

1 Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Psalmi de Dominica.

2 Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

3 Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

4 Bene fundáta est * domus Dómini supra firmam petram.

5 Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres

Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 2

Vidi civitátem sanctam, Jerúsalem novam, descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus

Alto ex Olýmpi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ et ínfimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque trinum et únicum
Jugi canóre prædicat :
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex cæléstium,
Imple benígno lúmine :
Huc, o rogátus, ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant :
Donec, solúti córpore,
Sedes beátas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe, * festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Domum tuam, Dómine, * decet sanctitúdo in longitúdinem diérum.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. Et abstérget, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Domus mea * domus oratiónis vocábitur.

Capitulum Vidi civitátem, ut supra.

℟. br. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos.
℟. Pro delíctis et peccátis pópuli.

AD SEXTAM

Ant. Hæc est domus Dómini * fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.

Capitulum Apoc. 21, 3

Et audívi vocem magnam de throno dicéntem : Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, et habitábit cum eis; et ipsi pópulus ejus erunt, et ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis et peccátis pópuli. In. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

AD NONAM

Ant. Lápides pretiósi * omnes muri tui, et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum Apoc. 21, 4-5

Et abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis eórum : et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedébat in throno : Ecce nova fácio ómnia.

℟. br. Hæc est domus Dómini * Fírmiter ædificáta. Hæc. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc.

℣. Bene fundáta est domus Dómini. ℟. Supra firmam petram.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [166], præter

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuéndus est * locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio

Deus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio, dicitur sequens

Oratio

Deus, qui invisibíliter ómnia cóntines, et tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis : templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, et concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

Infra Octavam et in die Octava Antiphonæ et Psalmi ad omnes Horas et Versus Nocturnorum de occurrenti hebdomadæ die, ut in Psalterio; reliqua ut in Festo præter Lectiones, quæ in I Nocturno dicuntur de Scriptura occurrenti cum suis Responsoriis de Tempore, in II et III pro singulis diebus assignantur propriæ.

PRO COMMEMORATIONE OCTAVÆ

In I Vesperis Ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ :

Oratio Deus, qui nobis, ut supra.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ et per Octavam, et quando varianda est Oratio dicitur

Oratio Deus, qui invisibíliter, ut supra.

Ad Laudes Ant. Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

In II Vesperis Ant. O quam metuéndus est locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

DIE II INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus. Bened. Deus Pater.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos. In Psalm. 121

Lectio iv

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus : Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis : si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus : Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. —

Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

IPsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt : non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas; fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus : Fundaméntum áliud nemo potest pónere præter id quod pósitum est, quod est Christus Jesus.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes; et pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificémur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus basílicæ; et quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirítáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est : Stantes erant pedes nostri in átriis tuis, Jerúsalem.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii — Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps

erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi
Liber 8 in Lucam, in fine

ET conféstim, inquit, vidit, et sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fíeri potest, sanáre omnes; ne in cameli comparatióne præstrícti et in Zachæo cítius quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

DIscant dívites non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, et eléctus a Christo; sed dimídium bonórum suórum paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat (álterum enim non sat est nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat; quia non spólia, sed dona quærúntur), uberiórem mercédem quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites, avaros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide, ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum; mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia et Christum

vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait : Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.
Te Deum laudámus.

DIE III INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi
Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, immo ædificátio habet labórem; dedicátio exsultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabrórum et opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando caritáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

LIgna ista et lápides si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat : Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo, ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicem amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

COnsíderet ergo cáritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est et promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur : Cantáte Dómino cánticum novum : cantáte Dómino, omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus; Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus : ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Ambrósii Epíscopi
Liber 8 in Luc., prope finem

QUÆ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascéndit, et vidit : hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit : Quia illa parte erat transitúrus Dóminus : vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus; ut et mystérium serváret, et grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui

petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit : * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

VIdit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fídei inter fructus novórum óperum, velut fecúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére delectat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque compleétur illud : Arbor fici prodúxit grossos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi : Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathanaël sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus; radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathanaël, quia sub lege : Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat : iste jam supra legem relinquébat sua et Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus.

DIE IV INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

ATténdite in psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus, ex ruína ædificiórum. Conscidísti saccum meum : hoc pértinet ad ruínam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis : Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut améntis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit : Eruísti, Dómine, ab ínferis ánimam meam?

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

CUjus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco : Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dícitur : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

REsurréxit tértia die, et ejus vox est : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem : Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur et convertebántur; áliqui obdurabántur et confundebántur; nulli tamen jucundabántur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

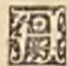
Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine

Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Máximi Epíscopi

Sermo 100, de Zachæo 1

Péruit Zachæus divítibus quibúsque cæléstem jánuam, dum eos dócuit hoc ipso perveníre ad regnum, quo arcebátur a regno; scílicet ut substántia, quæ eis exprobrabátur ad perníciem, profíceret ad salútem. Multum ergo Zachæus divítibus cóntulit, ut eos fáceret in ætérnum suas divítias possidére, ut qui hic numquam páuperes fúerunt, nec essent in futúro mendíci, sed quadam lucratíva commutatióne recíperent pro parvis magna, pro terrénis cæléstia, pro temporálibus sempitérna. Lucratíva plane commutátio est nolle habére quod póssides, ut possis obtinére quod non habes, et jactúram fácere quamdam relinquéndæ pecúniæ, ut quæstum cápias semper grátiæ possidéndæ.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

ZAchæus ergo, cum esset publicánus, et pecúnias fænerándo magnas divítias usurárum fraude quæsísset, súbito videns Christum, ita convérsus est, ut majóri concupiscéntia grátiam spirituálem quæreret, quam quæsíerat pecúniam sæculárem. Ita, inquam, convérsus est, ut anteácta sua respíciens, fraudes suas ipse damnáret, et emúndans concupiscéntiam, emundáret et prímitus consciéntiam. Ait enim : Ecce dimídium bonórum meórum do paupéribus, et si cui quid tuli, quádruplum reddo.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

DIcet fortásse áliquis, cur vir sanctus et Salvatórem præséntem videns, non totum paupéribus, sed dimídium sit largítus; quia scriptum est : Si vis perféctus esse, vende ómnia tua, et da paupéribus, et veni, séquere me. Verum, si diligénter atténdas, iste persecútus est, quia non dimídium, sed totum dedit. Nam tolle aliéna de médio, et Zachæo nihil rémanet. Dénique vir justus, ut accépta esset ejus liberálitas, scivit juste dispónere, scílicet aliéna restituéndo. Hæc est enim apud Dóminum grata eleemósyna, quæ ex vernácula exhibétur substántia, non quæ frauduléenta præda tribúitur.

Te Deum laudámus.

DIE V INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Odo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis : Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me : et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me : si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

NON tibi viléscat, quod ait, Saccum meum : ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur : Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre : Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes et

confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, et fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit; malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus : Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia : id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me immortalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii   Cap. 19, 1-10

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri
Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

Quæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam

portam arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui, mira devotióne fídei, ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et pulsánti.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

Mystice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex géntibus pópulum signíficat. Qui, quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi et in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat; quia grátiæ fídei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum pervenîret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamándo devícit : ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra petêndo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dícitur. Et eádem Domínica Crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus.

DIE VI INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

De Sermóne sancti Augustíni Epíscopi

Sermo 256 de Tempore

Lectio iv

Rgo, dum novam constructiónem sanctæ hujus ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri et Deo nostro máximam laudem, et sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factum corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; et, quod hic perféctum cérnimus in lapídibus et lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino, Deo nostro, a quo est omne datum óptimum et omne donum perféctum : et ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus, quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus ut fácerent. Ac per hoc Deus, qui operátur in suis et velle et perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro; hanc enim ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 5, cap. 77 in Luc. 19

T cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat : quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui, passiónis ejus fide jam sublímis exsístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fídei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere vel amáre est; unde est illud : Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

VIdit ergo Jesus vidéntem se; quia elégit eligéntem se, et amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu

fáciem speculándi, Doctor egrégius osténdit, cum ait : Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans : Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo; lac infírma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

ET dixit ad eum : Zachǽe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo príncipis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat. Sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit et aufúgit, dicens : Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére : hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere. Te Deum.

DIE VII INFRA OCTAVAM

Semiduplex

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi

Homilia 33 in cap. 9 Matth.

Lectio iv

Ommúnis ómnium domus est ecclésia, in quam, vobis prius ingréssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes. Ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat, nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint; non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset quam illud, quandóquidem magis própria hæc est quam illa.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

NAM hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior, et lucérna hæc quam illa; ut norunt qui, cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior magísque necessária; non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet : quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior; divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

ET quidem, si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc habērémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia et quinque míllia hóminum, quibus et domus una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus et per domos disjúncti sumus, saltem, quando huc convenímimus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritáte nos suscípite; cumque, Pax vobis, dico, Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii — Cap. 19, 1-10

IN illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Paulo post prædicta

ET cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est, Judǽos semper géntium odísse salútem. Scriptum est enim : Sequénti vero Sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei; vidéntes autem turbas Judǽi, repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum Príncipem disceptábant, dicéntes : Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

STans autem Zachǽus, dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum, Dómine, do paupéribus; et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœ́perat fídei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino : Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

AT qui áliqua fraude sústulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic et ipse, quia sibi nil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sǽculum sǽculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat; rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, et ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus.

Vesperæ de sequenti die Octava.

IN OCTAVA DEDICATIONIS ECCLESIÆ

Duplex majus

In II Nocturno

Pater. Absol. Ipsíus.
Bened. Deus Pater.

Ex Epístola prima sancti Felícis Papæ quarti

De Consecr. dist. 1 cap. 2

Lectio iv

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiénte, fecísse et sacrásse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus; et non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perlinísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non álii quam sacerdótes, sacra unctióne delibúti Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant; in ipsis institutiónibus, quæ, jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. — Dimítte.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

QUáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat prohíbitus est, et ipse collégerat expénsas; Sálomon quoque, fílius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte et auxiliánte Deo, perfécit, et templum cum altári, et

reliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit; in libro Regum légitur : Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino, Deo nostro, septem diébus et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste : * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. — Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi

De Consecr. dist. 1 cap. 17

Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis, eámdem festivitátem celebratúrus, venit; sicut scriptum est : Facta sunt encǽnia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encǽnia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper; votum vovit Dómino : * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. — Vere. Glória Patri. Vere.

In III Nocturno

Pater. Absol. A vínculis.
Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 19, 1-10

In illo témpore : Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus : et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ

Liber 27 Moralium, cap. 27, post medium

Si veráciter sapiéntes esse atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est : Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur : Si quis

videtur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur, quia Zachæus, cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus : in ea omnis qui petit, áccipit; et qui quærit, ínvenit; * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis. — Et.

Bened. Divínum auxílium.

Lectio viii

Pusíllus ítaque Zachæus sycómorum súbiit et Dóminum vidit : quia, qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit; quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quǽrere, possessa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, immo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui, * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro et smarágdo ædificabúntur, et ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. — Et. Glória Patri. Et.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas; et rursum : Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur : quia per hanc sapiéntem stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur; quia, ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus.

Commune Festorum B. Mariæ Virg.

IN I VESPERIS

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109 1

Ixit Dóminus Dómino meo : « Sede a dextris meis, * donec ponam inimícos tuos scabéllum pedum tuórum ».

Sceptrum poténtiæ tuæ protendet Dóminus ex Sion : * « Domináre in médio inimicórum tuórum!

Tecum principátus die ortus tui in splendóre sanctitátis : * ante lucíferum, tamquam rorem, génui te ». —

Jurávit Dóminus et non pænitébit eum : * « Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech ». —

Dóminus a dextris tuis : * cónteret die iræ suæ reges.

Judicábit natiónes, acervábit cadávera; * cónteret cápita late per terram.

De torrénte in via bibet, * proptérea extóllet caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112 2

LAudáte, servi Dómini, * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum * et nunc et usque in ætérnum.

A solis ortu usque ad occásum ejus * laudétur nomen Dómini. —

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus, Deus noster, qui sedet in alto * et óculos demíttit in cælum et in terram? —

Súblevat e púlvere ínopem, * e stércore érigit páuperem,

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Habitáre facit eam, quæ stérilis erat in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121 3

LÆtátus sum, quia dixérunt mihi : * « In domum Dómini íbimus ».

Jam consístunt pedes nostri * in portis tuis, Jerúsalem,

Jerúsalem quæ ædificáta est ut cívitas, * in se compácta tota. —

Illuc ascéndunt tribus, tribus Dómini, * secúndum legem Israël, ad celebrándum nomen Dómini.

Illic pósitæ sunt sedes judícii, * sedes domus David. —

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem! * secúri sint qui díligunt te!

Sit pax in mœnibus tuis, * secúritas in palátiis tuis!

Propter fratres meos et sodáles meos * loquar : Pax in te!

Propter domum Dómini, Dei nostri, * precábor bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Psalmus 126 4

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum labórant qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * in vanum vígilat custos.

Vanum est vobis súrgere ante lucem, * sedére in multam noctem,

Qui manducátis panem duri labóris : * quóniam largítur diléctis suis in somno. —

Ecce donum Dómini sunt fílii, * merces est fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu bellatóris, * ita fílii juventútis.

Beátus vir qui implévit eis pháretram suam : * non confundéntur, cum conténderint cum inimícis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147 5

LAuda, Jerúsalem, Dóminum, * lauda Deum tuum, Sion,

Quod firmávit seras portárum tuárum, * benedíxit fíliis tuis in te.

Compósuit fines tuos in pace, * medúlla trítici sátiat te.

Emíttit elóquium suum in terram, * velóciter currit verbum ejus.

Dat nivem sicut lanam, * pruínam sicut cínerem spargit.

Prójicit gláciem suam ut frústula panis; * coram frígore ejus aquæ rigéscunt.

Emíttit verbum suum et liquefáciet eas; * flare jubet ventum suum et fluunt aquæ.

Annuntiávit verbum suum Jacob, * statúta et præcépta sua Israel.

Non fecit ita ulli natióni : * præcépta sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

In II Vesperis

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Completorium de Dominica.

Conclusio Hymnorum ad omnes Horas, etiam per Octavas communes, erit sequens :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invitat. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis. Ps. 94 Veníte, exsultémus. 3

Hymnus

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

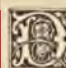
Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In I Nocturno

Ant. Benedícta tu * in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 8

DOmine, Dómine noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra, * qui extulísti majestátem tuam super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium parásti laudem contra adversários tuos, * ut compéscas inimícum et hostem.

Cum vídeo cælos tuos, opus digitórum tuórum, * lunam et stellas quæ tu fundásti :

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quod curas de eo? —

Et fecísti eum paulo minórem Angelis, * glória et honóre coronásti eum;

Dedísti ei potestátem super ópera mánuum tuárum, * ómnia subjecísti pédibus ejus :

Oves et boves univérsos, * ínsuper et pécora campi,

Vólucres cæli et pisces maris : * quidquid perámbulat sémitas márium.

Dómine, Dómine noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18

CÆli enárrant glóriam Dei, * et opus mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi effúndit verbum, * et nox nocti tradit notítiam.

Non est verbum et non sunt sermónes, * quorum vox non percipiátur :

In omnem terram exit sonus eórum, * et usque ad fines orbis elóquia eórum. —

Ibi pósuit soli tabernáculum suum, qui procédit ut sponsus de thálamo suo, * exsúltat ut gigas percúrrens viam.

A término cæli fit egréssus ejus, et circúitus ejus usque ad términum cæli, * nec quidquam subtráhitur ardóri ejus. —

Lex Dómini perfécta, récreans ánimam; * præscríptum Dómini firmum, instítuens rudem.

Præcépta Dómini recta, delectántia cor; * mandátum Dómini mundum, illústrans óculos;

Timor Dómini purus, pérmanens in ætérnum; * judícia Dómini vera, justa ómnia simul,

Desiderabília super aurum et obrýzum multum * et dulcióra melle et liquóre favi. —

Etsi servus tuus atténdit illis, * in iis custodiéndis sédulus est valde,

Erráta tamen quis animadvértit? * a mihi occúltis munda me.

A supérbia quoque próhibe servum tuum, * ne dominétur in me.

Tunc íntegег ero et mundus * a delícto grandi. —

Accépta sint elóquia oris mei et meditátio cordis mei * coram te, Dómine, Petra mea et Redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha elécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23

DOmini est terra et quæ replent eam, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Nam ipse super mária fundávit eum, * et super flúmina firmávit eum. —

Quis ascéndet in montem Dómini, * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundus corde, qui non inténdit mentem suam ad vana, * nec cum dolo jurávit próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino * et mercédem a Deo Salvatóre suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob. —

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus fortis et potens, Dóminus potens in prœlio ».

Attóllite, portæ, cápita vestra, et attóllite vos, fores antíquæ, * ut ingrediátur rex glóriæ!

« Quis est iste rex glóriæ? » * « Dóminus exercítuum : ipse est rex glóriæ ».

Ant. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Exáudi, Dómine.
Benedictio Benedictióne.

De Parábolis Salomónis

Lectio i — Cap. 8, 12-25

GO sapiéntia hábito in consílio, et erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum : arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt; per me príncipes ímperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo; et qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

Benedictio Unigénitus Dei.

Lectio ii

MEcum sunt divítiæ et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim fructus meus auro et lápide pretióso, et genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesáuros

eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum et ex antíquis, ántequam terra fíeret. Nondum erant abýssi, et ego jam concépta eram; necdum fontes aquárum erúperant; necdum montes gravi mole constíterant; ante colles ego parturiébar.

℟. Congratulámini mihi, omnes, qui dilígitis Dóminum : quia, cum essem párvula, plácui Altíssimo, * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. ℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. — Et.

Benedictio Spíritus Sancti.

Lectio iii

Cap. 8, 34-36 et 9, 1-5

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotídie, et obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino; qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem et ad mœnia civitátis : Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est : Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II Nocturno

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Psalmus 44

Effúndit cor meum verbum bonum : dico ego carmen meum regi : * lingua mea stilus est scribæ velócis. —

Speciósus es forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia super lábia tua : * proptérea benedíxit tibi Deus in ætérnum.

Cinge gládium tuum super femur, potentíssime, * decórem tuum et ornátum tuum!

Felíciter evéhere pro fide et pro justítia, * et præclára gesta dóceat te déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli tibi subdúntur, * defíciunt corde inimíci regis.

Thronus tuus, Deus, in sæculum sæculi; * sceptrum æquitátis sceptrum regni tui.

Díligis justítiam et odísti iniquitátem : proptérea unxit te Deus, Deus tuus, * óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrhā et áloē et cássia fragrant vestiménta tua; * ex ædibus ebúrneis fídium sonus lætíficat te.

Fíliæ regum óbviam véniunt tibi, * regína adstat ad déxteram tuam ornáta auro ex Ophir. —

Audi, fília, et vide, et inclína aurem tuam, * et oblivíscere pópulum tuum et domum patris tui.

Et concupíscet rex pulchritúdinem tuam : * ipse est dóminus tuus; obséquere ei.

Et pópulus Tyri cum munéribus venit; * favórem tuum captant próceres plebis.

Tota decóra ingréditur fília regis; * textúræ áureæ sunt amíctus ejus.

Amíctu variegáto indúta addúcitur ad regem; * vírgines post eam, sóciæ ejus, adducúntur ad te.

Afferúntur cum lætítia et exsultatióne, * ingrediúntur in palátium regis. —

Loco patrum tuórum erunt fílii tui; * constítues eos príncipes super totam terram.

Memorábo nomen tuum in omnem generatiónem et generatiónem; * proptérea pópuli celebrábunt te in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábit eam * Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45

Deus est nobis refúgium et robur; * adjutórem in angústiis probávit se valde.

Proptérea non timémus, dum subvértitur terra, * et montes cadunt in médium mare.

Tumultuéntur, æstuent aquæ ejus, * concutiántur montes ímpetu ejus :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Flúminis rívuli lætíficant civitátem Dei, * sanctíssimum tabernáculum Altíssimi.

Deus est in médio ejus, non commovébitur; * auxiliábitur ei Deus primo dilúculo.

Fremuérunt gentes, commóta sunt regna; * intónuit voce sua, difflúxit terra :

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob. —

Veníte, vidéte ópera Dómini, * quæ egit stupénda in terra.

Qui compéscit bella usque ad finem terræ, * arcus cónterit et confríngit hastas, et scuta combúrit igni.

Desístite, et agnóscite me Deum, * excélsum in géntibus, excélsum in terra.

Dóminus exercítuum nobíscum; * præsídium nobis est Deus Jacob.

Ant. Adjuvábit eam Deus vultu suo : Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86

FUndatiónem suam in móntibus sanctis díligit Dóminus : * portas Sion magis quam ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa prædicántur de te, * cívitas Dei! —

Accensébo Rahab et Babel coléntibus me : * ecce, Philistæa et Tyrus populúsque Æthíopum : hi nati sunt illic.

Et de Sion dicétur : « Virítim omnes sunt nati in ea, * et ipse firmávit eam Excélsus ». —

Dóminus scribet in libro populórum : * « Hi nati sunt illic ».

Et cantábunt, dum chorum ducent : * « Omnes fontes mei sunt in te ».

Ant. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio Ipsíus píetas.
Benedictio Deus Pater.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi
Apud Metaphrasten

Lectio iv

EI Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus ánima virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque, quæcúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite; illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam et incorruptíbilem possessiónem, patrocínio suo, vobis conservábit.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion : quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ℣. Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. — Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v

MAgnum revéra miráculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophétæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominatiónes, non Séraphim, non Chérubim; non dénique áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut invisíbiles majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancílla Dei est et mater; éadem Virgo et Génitrix.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. — Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris

Lectio vi

HÆC ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere, quanto Virgo hæc præstántior sit cæléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam : hæc humánum genus illi offert, quem génuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave ígitur, mater, cælum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum : assídue pro nobis precáre Jesum, Fílium tuum et Dóminum nostrum, ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possímus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi : cum quo Patri simul et Sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sǽcula sæculórum. Amen.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus

concupívit : * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes : * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. — Et. Glória Patri. Unguéntum.

In III Nocturno

Ant. Gaude, María Virgo : * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

Antáte Dómino cánticum novum, * cantáte Dómino, omnes terræ.

Cantáte Dómino, benedícite nómini ejus, * annuntiáte de die in diem salútem ejus.

Enarráte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus. —

Nam magnus est Dóminus et laudándus valde, * timéndus magis quam omnes dii.

Nam omnes dii géntium sunt figménta; * Dóminus autem cælos fecit.

Majéstas et decor præcédunt eum; * poténtia et splendor sunt in sede sancta ejus. —

Tribúite Dómino, famíliæ populórum, tribúite Dómino glóriam et poténtiam; * tribúite Dómino glóriam nóminis ejus.

Offérte sacrifícium et introíte in átria ejus; * adoráte Dóminum in ornátu sacro.

Contremísce coram eo, univérsa terra; * dícite inter gentes : Dóminus regnat.

Stabilívit orbem, ut non moveátur : * regit pópulos cum æquitáte. —

Lætántur cæli, et exsúltet terra; ínsonet mare et quæ illud implent; * géstiat campus et ómnia quæ in eo sunt.

Tum gaudébunt omnes árbores silvæ coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia, * et pópulos cum fidelitáte sua.

Ant. Gaude, María Virgo : cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96

Dominus regnat : exsúltet terra, * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes et calígo circúmdant eum, * justítia et jus fundaméntum sunt sólii ejus.

Ignis ante ipsum præcédit, * et combúrit in circúitu inimícos ejus.

Fúlgura ejus collústrant orbem; * terra videt et contremíscit.

Montes ut cera liquéscunt coram Dómino, * coram dominatóre univérsæ terræ.

Cæli annúntiant justítiam ejus; * et omnes pópuli vident glóriam ejus. —

Confundúntur omnes qui colunt sculptília et qui gloriántur in idólis; * ante eum se prostérnunt omnes dii.

Audit, et lætátur Sion, et exsúltant civitátes Juda * propter judícia tua, Dómine.

Nam tu, Dómine, excélsus es super omnem terram, * summe éminens inter omnes deos.

Dóminus díligit eos, qui odérunt malum, custódit ánimas sanctórum suórum, * de manu impiórum éripit eos.

Lux óritur justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini, justi, in Dómino, * et celebráte nomen sanctum ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta : da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum, * Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Psalmus 97

Cantáte Dómino cánticum novum, * quia mirabília fecit.

Victóriam parávit ei déxtera ejus, * et bráchium sanctum ejus.

Notam fecit Dóminus salútem suam; * in conspéctu géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est bonitátis et fidelitátis suæ * in grátiam domus Israel.

Vidérunt omnes fines terræ * salútem Dei nostri. —

Exsultáte Dómino, omnes terræ, * lætámini et gaudéte et psállite.

Psállite Dómino cum cíthara, * cum cíthara et sónitu psaltérii,

Cum tubis et sono búcinæ : * exsultáte in conspéctu regis Dómini. —

Insonet mare et quæ illud replent, * orbis terrárum et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudant mánibus, * simul montes exsúltent.

Coram Dómino, quia venit, * quia venit régere terram.

Reget orbem terrárum cum justítia * et pópulos cum æquitáte.

Ant. Post partum, Virgo, invioláta permansísti : Dei Génitrix, intercéde pro nobis

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster... Et ne nos.
Absolutio A vínculis.
Benedictio Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam

Lectio vii Cap. 11, 27-28

IN illo témpore : Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi : Beátus venter qui te portávit. Et réliqua.

Homilía sancti Bedæ Venerábilis Presbýteri

Liber 4, cap. 49 in Luc. 11

Agnæ devotiónis et fídei hæc múlier osténditur, quæ, scribis et pharisǽis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præséntium prócerum calúmniam, et futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam, sicut tunc Judǽi, Sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant : sic hærétici póstea, negándo Maríam semper Vírginem, Sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima : * Quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus, Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu : séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. — Quia.

Die 21 Novembris in Festo Præsentationis loco Festivitátem dicitur

Præsentatiónem.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii

SED, si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portásset, úbera quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus : Quia misit Deus Fílium suum factum ex mulíere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant : Natum ex mulíere, factum sub lege, sed, Factum ex mulíere : quia concéptus ex útero virginháli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne. Alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur, his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri : Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cælum terrámque tenet per sǽcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. — Quia. Glória. Quia.

Benedictio Ad societátem.

Lectio ix

QUinímmo beáti qui áudiunt verbum Dei et custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spirituáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo vel in proximórum corde párere et quasi álere studúerint, asseverans esse beátos; quia, et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus.

AD LAUDES

Ant. 1 Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmi de Dominica.

2 Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

3 Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

4 Jam hiems tránsiit, * imber ábiit et recéssit : surge, amíca mea, et veni.

5 Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es, * María, quæ credidísti : perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Ad Horas Psalmi de Dominica, ad Primam tamen ut in Festis.

AD PRIMAM

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

In ℟. br., etiam per Octavas communes, dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad absolutionem Capituli Lectio br. In platéis, ut ad Nonam et in Psalterio.

AD TERTIAM

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et déxtera illíus amplexábitur me.

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Ant. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, et introdúxit me in cubículum suum.

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hereditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

IN II VESPERIS

Omnia ut in I Vesperis [202], præter

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

Completorium de Dominica.

OFFICIUM SANCTÆ MARIÆ IN SABBATO

Simplex

Omnibus Sabbatis, extra Quatuor Tempora, nisi agendum fuerit de aliquo Festo Duplici, etiam translato, aut semiduplici, vel de Octava aut Vigilia occurrenti, aut de Dominica anticipata juxta Rubricas, fit Officium de sancta Maria, in quo, sumptis Antiphonis et Psalmis de Feria VI et Sabbato occurrentibus, reliqua dicuntur ut infra.

IN VESPERIS

Añæ et Psalmi ut supra. 231

Capitulum Eccli. 24, 14

AB inítio et ante sǽcula creáta sum, et usque ad futúrum sǽculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Prima stropha sequentis Hymni dicitur flexis genibus.

Hymnus

AVE, maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cæli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos, culpis solútos,
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut, vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui Sancto,
Tribus honor unus.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Si tamen præcedens Versus dictus jam fuerit in Officio de Communi Virginum vel non Virginum, tunc dicatur sequens

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis, ut infra ad Laudes. [220]

Ad Completorium et ad omnes Horas usque ad Nonam inclusive, in fine Hymnorum dicitur :

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

AD MATUTINUM

Invit. Ave, María, grátia plena, * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymnus

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prǽdicant,
Trinam regéntem máchinam,
Claustrum Maríæ bájulat.

Cui luna, sol et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus Artifex,
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.

Beáta cæli núntio,
Fecúnda Sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

In Nocturno Antiphonæ, Psalmi et Versus de Sabbato. 239

Deinde Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

PRécibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.
℣. Jube, domne.

Pro I Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio I et II dicuntur de Scriptura occurrenti, cum

suis Responsoriis de Tempore; Lectio vero III erit una ex inferius [222]-[223] positis, juxta ordinem mensium.

Pro II Lect. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Pro III Lect. Bened. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem.
℟. Amen.

Post III Lectionem dicitur Hymnus Te Deum.

AD LAUDES

Antiphonæ cum Psalmis de Sabbato 1 loco. 246

Capitulum Eccli. 24, 14

Ab inítio et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus

O Gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo gérmine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánua
Et aula lucis fúlgida :
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémptæ, pláudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Suffragium de omnibus Sanctis

Ant. Sancti omnes intercédant pro nobis ad Dóminum.
℣. Mirificávit Dóminus Sanctos suos. ℟. Et exaudívit eos clamántes ad se.

Orémus. Oratio

A Cunctis nos, quæsumus, Dómine, mentis et córporis defénde perículis : et, intercedénte beáto Joseph, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque beáto N. et ómnibus Sanctis, salútem nobis tríbue benígnus et pacem; ut, destrúctis adversitátibus et erróribus univérsis, Ecclésia tua secúra tibi sérviat libertáte. Per Dóminum. ℟. Amen.

Ad Primam in ℟. br. ℣. Qui natus es de María Vírgine, et ad absolutionem Capituli Lectio brevis In platéis, ut infra ad Nonam.

AD TERTIAM

Capitulum Ab inítio, ut supra.

℟. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, próspere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD SEXTAM

Capit. Eccli. 24, 15-16

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. br. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu suo. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD NONAM

Capit. Eccli. 24, 19-20

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Post Nonam terminatur Officium Sanctæ Mariæ in Sabbato.

Lectiones sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio sanctæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto :

Mense Septembri

Ex Epístola sancti Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam

Epistola 13 ante medium

Lectio iii

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ, ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figúræ; quia nondum supervénerat Spíritus Sanctus in Vírginem nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíeret, et, forma Dei ac forma servi in unam conveniénte persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et, per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, et, consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret; sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas.

Te Deum laudámus.

Mense Octobri

Sermo sancti Bernárdi Abbátis

Sermo in cap. 12 Apocalypsis, ante medium

Lectio iii

Amplectámur Maríæ vestígia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illíus pédibus provolvámur. Teneámus eam nec dimittámus, donec benedíxerit nobis; potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream : múlier inter solem et lunam : María inter Christum et Ecclésiam constitúta. Sed forte miráris, non tam vellus opértum rore, quam amíctam sole mulíerem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicínitas solis et mulíeris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam frágilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris, Móyses sancte, et curiósius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitatiónum, si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus.

Mense Novembri

De Expositióne sancti Basilíi Epíscopi in Isaíam Prophétam

In cap. 8 post initium

Lectio iii

Accéssi, inquit, ad Prophetíssam, et in útero accépit et péperit fílium. Quod María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænotiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Maríæ, quæ prophético affláta spíritu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum : et exsultávit spíritus meus in Deo, salutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimum accommodáveris univérsis ejus verbis, non útique per dissídium negáveris eam fuísse Prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit, et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

Te Deum laudámus.

Mense Decembri

ante Adventum

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi

Liber 1, cap. 18

Lectio iii

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus, in ipso cognitiónis ingréssus, Dómini Matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples dignam quæ ad tale munus eligerétur ástruit : quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet et mota est in intróitu ejus, quod ad virílis sexus spéciem peregrínam turbátur aspéctus Vírginis. Itaque, quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiénda Dómini generatióne cognóvit; ut qualitátem efféctus dísceret, non ut sermónem reférret.

Te Deum laudámus.

OFFICIUM PARVUM B. MARIÆ VIRGINIS

IN VESPERIS

Ave María secreto, quod dicitur semper in principio omnium Horarum.

℣. Deus, in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína.

Glória Patri. Sicut erat. Allelúja.

Antiphonæ, quæ in toto Officio parvo non duplicantur, Psalmi, Capitulum et Hymnus, ut supra in Communi Festorum B. Mariæ Virginis. [202]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis :

Ant. Sancti Dei omnes, intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Prótege, Dómine, pópulum tuum, et, Apostolórum tuórum Petri et Pauli et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent : ut, dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus : et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam; iter, actus et voluntátes nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne, benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue, et ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD COMPLETORIUM

Ave María, ut supra.

℣. Convérte nos, Deus, salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus, in adjutórium.

Ps. 128 Multum oppugnavérunt, Ps. 129 De profúndis, et Ps. 130 Dómine, non supérbit, ut in Vesperis Feriæ IV. 161

Hymnus

Meménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.

María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sǽcula.
Amen.

Capitulum Eccli. 24, 24

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.
℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis Ant. Sub tuum præsídium * confúgimus, sancta Dei Génitrix : nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Maríæ, quæsumus, Dómine, intercéssio gloriósa nos prótegat : et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

AD MATUTINUM

Ave María, ut supra.

℣. Dómine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus, in adjutórium.

Invitat. Ave, María, grátia plena; * Dóminus tecum. Ps. 94 Veníte, exsultémus.

Hymn. Quem terra. [219]

In Nocturno

Antiphonæ et Psalmi ut in Communi Festorum beatæ Mariæ Virginis, scilicet :

Dominica, Festis II et V : De I Nocturno. [205]

Feria III et VI : De II Nocturno. [208]

Feria IV et Sabbato : De III Nocturno. [212]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio

PRécibus et méritis beátæ Maríæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.
℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María. ℟. Amen.

Lectio i Eccli. 24, 11-13

IN ómnibus réquiem quæsívi, et in hereditáte Dómini morábor. Tunc præcépit et dixit mihi Creátor ómnium, et, qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi : In Jacob inhábita, et in Israël hereditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Tu autem, Dómine, miserére nobis.
℟. Deo grátias.

℟. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio : * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. — Quia.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum.
℟. Amen.

Lectio ii Eccli. 24, 15-20

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem.

℟. Beáta es, Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi : * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes virgo. ℣. Ave, María, grátia plena; Dóminus tecum. — Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

℣. Jube, domne, benedícere. Bened. Per Vírginem Matrem concédat nobis Dóminus salútem et pacem. ℟. Amen.

Lectio iii

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion : quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho : quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus

exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi; quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem.
Te Deum laudámus.

AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium.
Ant. 1 Assúmpta est María in cælum : * gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmi de Dominica.

2 María Virgo assúmpta est * ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.
3 In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.
4 Benedícta * fília tu a Dómino : quia per te fructum vitæ communicávimus.
5 Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum Cant. 6, 8

VIdérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus O gloriósa. [220]
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix, María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus Sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo : ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit Commemoratio de Sanctis ut supra ad Vesperas. [224]

AD PRIMAM

Ave María, ut supra.
℣. Deus, in adjutórium.

Hymnus

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam súmpseris.
María, Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,

Tu nos ab hoste prótege
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ant. Assúmpta est María in cælum.

Ps. 53 Deus in nómine tuo 154; Ps. 84 Propítius 210; Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes. 75

Ant. Assúmpta est María in cælum : gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum Cant. 6, 9

QUÆ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? ℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es : da, quæsumus; ut, sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni : Qui vivis.

AD TERTIAM

Ave María, ut supra.
℣. Deus, in adjutórium.
Hymnus Meménto, ut supra. [227]
Ant. María Virgo assúmpta est.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer 94; Ps. 120 Attóllo óculos meos 94 Ps. 121 Lætátus sum. 95

Ant. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum Eccli. 24, 15

ET sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. ℟. Deo grátias.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fecúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti : tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ

suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit.

AD SEXTAM

Ave María, ut supra.
℣. Deus, in adjutórium.
Hymnus Meménto. [227]
Ant. In odórem.

Ps. 122 Ad te attóllo 126; Ps. 123 Nisi Dóminus ibid.; Ps. 124 Qui confídunt in Dómino ibidem.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus : adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum Eccli. 24, 16

ET radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei heréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. Deo grátias.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium : ut, qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus; intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

AD NONAM

Ave María, ut supra.
℣. Deus, in adjutórium.
Hymnus Meménto. [227]
Ant. Pulchra es.

Ps. 125 Cum redúceret 127; Ps. 126 Nisi Dóminus ibid.; Ps. 127 Beátus quicúmque. 160

Ant. Pulchra es et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capit. Eccli. 24, 19-20

IN platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi : quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. Deo grátias.

℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei Génitrix, intercéde pro nobis.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio

FAmulórum tuórum, quǽsumus, Dómine, delíctis ignósce : ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui, Dómini nostri, intercessióne salvémur : Qui tecum vivit.

Officium Defunctorum

Dicitur in Choro in die depositionis et aliis diebus pro temporis opportunitate et ecclesiarum consuetudine : Vesperæ post Vesperas dici; Matutinum cum Laudibus post Laudes dici, immediate post ℣. Benedicámus Dómino et Deo grátias. Et non duplicantur Antiphonæ præterquam in die depositionis, in die post acceptum mortis nuntium, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, etiam late sumpto; et quoties solemniter celebratur Officium. In fine vero omnium Psalmorum semper dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis, etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Quoties Vesperæ vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte vel Officium diei currentis immediate non sequantur, dicitur secreto Pater noster et Ave María; secus absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Psalmus 114

Díligo Dóminum : quia audívit * vocem obsecratiónis meæ,

Quia inclinávit aurem suam mihi, * quo die invocávi eum.

Circumdedérunt me funes mortis, et láquei inferórum supervenérunt mihi, * in angórem et ærúmnas íncidi.

Et nomen Dómini invocávi : * « O, Dómine, salva vitam meam! ». —

Benígnus est Dóminus et justus, * et Deus noster miséricors.

Custódit símplices Dóminus : * miser fui et salvávit me.

Redi, ánima mea, ad tranquillitátem tuam, * quia Dóminus bene fecit tibi.

Etenim erípuit ánimam meam a morte, * óculos meos a lácrimis, pedes meos a lapsu.

Ambulábo coram Dómino * in regióne vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Ant. Placébo Dómino in regióne vivórum.

Ant. Hei mihi, Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119

Ad Dóminum, cum tribulárer, clamávi * et exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábio iníquo, * a lingua dolósa. —

Quid dabit tibi aut quid addet tibi, * lingua dolósa?

Sagíttas poténtis acútas * et carbónes genistárum. —

Heu mihi, quod dego in Mosoch, * hábito in tentóriis Cedar!

Nímium habitávit ánima mea * cum iis, qui odérunt pacem.

Ego pacem cum loquor, * illi urgent ad bellum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Hei mihi, Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120

Attóllo óculos meos in montes : * unde véniet auxílium mihi?

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram. —

Non sinet nutáre pedem tuum, * non dormitábit, qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israel. —

Dóminus custódit te, * Dóminus protéctio tua a látere dextro tuo.

Per diem sol non fériet te, * neque luna per noctem. —

Dóminus custódiet te ab omni malo : * custódiet ánimam tuam.

Dóminus custódiet éxitum tuum et intróitum tuum, * et nunc et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit?

Psalmus 129

De profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuæ inténtæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —

Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;

Exspéctat ánima mea Dóminum * magis quam custódes auróram. —

Magis quam custódes auróram, * exspéctet Israël Dóminum,

Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio :

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Si iniquitátes observáveris, Dómine : Dómine, quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

Psalmus 137

Celebrábo te, Dómine, ex toto corde meo, * quia audísti verba oris mei;

In conspéctu Angelórum psallam tibi, * prostérnam me ad templum sanctum tuum,

Et celebrábo nomen tuum * propter bonitátem et fidem tuam.

Quia magnum fecísti super ómnia * nomen tuum et promíssum tuum.

Quando te invocávi, exaudísti me, * multiplicásti in ánima mea robur. —

Celebrábunt te, Dómine, omnes reges terræ, * cum audíerint verba oris tui;

Et cantábunt vias Dómini : * « Vere, magna est glória Dómini ».

Vere, excélsus est Dóminus, et húmilem réspicit, * supérbum autem e longínquo contuétur. —

Si ámbulo in médio tribulatiónis, vivum me servas, contra iram inimicórum meórum exténdis manum tuam, * salvum me facit déxtera tua.

Dóminus pro me perfíciet cœpta. Dómine, bónitas tua in ætérnum manet; * ne derelíqueris opus mánuum tuárum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum Beatæ Mariæ Virginis

Luc. 1, 46-55

Magníficat * ánima mea Dóminum;

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salvatóre meo,

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes,

Quia fecit mihi magna qui potens est, * et sanctum nomen ejus,

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum. —

Fecit poténtiam bráchio suo; * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes. —

Suscépit Israël, servum suum, * recordátus misericórdiæ suæ,

Sicut locútus est ad patres nostros, * erga Abraham et semen ejus in sǽcula.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet; et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster, secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

¶ Sequens Psalmus Lauda, ánima mea, non dicitur in die obitus seu depositionis Defuncti, neque quandocumque Officium recitatur ritu Duplici.

Psalmus 145

Lauda, ánima mea, Dóminum; laudábo Dóminum in vita mea; * psallam Deo meo quámdiu ero. —

Nolíte confídere in princípibus, * in hómine, per quem non est salus.

Cum exíerit spíritus ejus, revertétur in terram suam; * tunc períbunt ómnia consília ejus. —

Beátus, cujus adjútor est Deus Jacob, * cujus spes in Dómino, Deo suo,

Qui fecit cælum et terram, * mare, et ómnia quæ in eis sunt,

Qui servat fidem in ætérnum, reddit jus oppréssis, * panem dat esuriéntibus.

Dóminus solvit captívos, * Dóminus áperit óculos cæcórum.

Dóminus érigit curvátos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit peregrínos, pupíllum et víduam susténtat, * viam autem peccatórum pertúrbat.

Regnábit Dóminus in ætérnum, * Deus tuus, Sion, in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde : ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ex iis, quæ sequuntur; deinde ℣. Réquiem ætérnam, cum reliquis, ut infra. [237]

In die depositionis defuncti

Oratio

Absólve, quǽsumus, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat : et, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Vel alia Oratio

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum.

In die tertio, septimo et trigesimo depositionis defuncti

Oratio

Quǽsumus, Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum.

In Anniversario

Oratio

Deus, indulgentiárum Dómine : da ánimæ fámuli tui N. (fámulæ tuæ N., vel animábus famulórum famularúmque tuárum), cujus (quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Pro defuncto Summo Pontifice

Oratio

Deus, qui inter summos sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti : præsta, quǽsumus; ut, qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum.

Pro defuncto Episcopo

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) pontificáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto dicatur : fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem pontificáli fecísti dignitáte.

Pro Presbytero Cardinali (Episcopo) defuncto : fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem pontificáli fecísti.

Pro Presbytero (vel Diacono) Cardinali (Sacerdote) defuncto : fámulum tuum N. Presbýterum (Diáconum) Cardinálem sacerdotáli fecísti.

Pro Diacono autem Cardinali, qui in ordine Presbyteratus non fuerit constitutus, dicatur Oratio Inclína, Dómine, quæ habetur paulo infra, hoc modo : ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sǽculo etc.

Pro defuncto Sacerdote

Oratio

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. (fámulos tuos N. et N.) sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregé(n)tur consórtio. Per Dóminum.

Alia Oratio

Præsta, quǽsumus, Dómine : ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem, in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Dóminum.

Pro uno defuncto

Oratio

Inclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta

Oratio

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N. : et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis et benefactoribus

Oratio

DEus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Pro patre et matre

Oratio

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti : miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si Officium fit pro pluribus, dicatur : animábus paréntum nostrórum, et, ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur : ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur : ánimæ matris meæ, vel nostræ.

In Officio Defunctorum in genere

Oratio

DEus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére : præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

AD MATUTINUM

Quoties Matutinum vel delationem cadaveris ad ecclesiam ac Responsorium Subveníte, vel Matutinum et Laudes diei currentis immediate non sequatur, dicitur secreto Pater noster, Ave Maria et Credo; secus absolute incipitur ab Invitatorio, vel ab Antiphona Nocturni.

Sequens Invitatorium dicitur semper in Officio Defunctorum, quando persolvitur cum tribus Nocturnis, etiam sub ritu Semiduplici, aut cum unico quidem Nocturno, sed sub ritu Duplici. In reliquis vero casibus omittitur.

Nocturni enim inferius positi omnes dici possunt vel etiam unus tantum, ita tamen, ut extra diem depositionis, in qua semper dicitur primus Nocturnus, Dominica, Feria II et V dicatur primus, Feria III et VI secundus, et Feria IV et Sabbato tertius Nocturnus.

Invit. Regem, cui ómnia vivunt, * Venite, adorémus.

Repet. Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Psalmus 94

VEníte, exsultémus Dómino, acclamémus Petræ salútis nostræ : accedámus in conspéctum ejus cum láudibus, cum cánticis exsultémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Nam Deus magnus est Dóminus, et Rex magnus super omnes deos : in manu ejus sunt profúnda terræ, et altitúdines móntium ipsíus sunt.

Veníte, adorémus.

Ipsíus est mare : nam ipse fecit illud, et terra sicca, quam formavérunt manus ejus : veníte, adorémus et procidámus, et génua flectámus Dómino qui fecit nos. Nam ipse est Deus noster, nos autem pópulus páscuæ ejus et oves manus ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Utinam hódie vocem ejus audiátis : « Nolíte obduráre corda vestra ut in Meríba, ut die Massa in desérto, ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt me, etsi víderant ópera mea.

Veníte, adorémus.

Quadragínta annos tædúit me generatiónis illíus, et dixi : Pópulus errans corde sunt, et non nové-

runt vias meas. Ideo jurávi in ira mea : non introíbunt in réquiem meam ».

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis.

Veníte, adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte, adorémus.

In I Nocturno

Pro Dominica, Feria II et V

Ant. Dírige, * Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * atténde gémitum meum,

Advérte voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus!

Te enim déprecor, Dómine; mane audis vocem meam; * mane propóno tibi preces meas et exspécto. —

Tu enim non es Deus, cui pláceat iníquitas, * malígnus apud te non commorátur, neque ímpii consístunt coram te.

Odísti omnes qui patrant iníqua, * perdis omnes qui loquúntur mendácium;

Virum cruéntum et dolósum * abominátur Dóminus. —

Ego autem, pro multitúdine grátiæ tuæ, * ingrédiar domum tuam,

Prostérnar ad templum sanctum tuum * in timóre tuo, Dómine.

Deduc me in justítia tua propter inimícos meos; * complána viam tuam coram me. —

Nam in ore istórum non est sincéritas; * cor eórum insídias molítur;

Sepúlcrum patens est guttur eórum; * linguis suis blandiúntur.

Castíga eos, Deus, * éxcidant consíliis suis;

Propter crímina eórum multa expélle eos, * nam contra te rebélles sunt. —

Læténtur autem omnes qui confúgiunt ad te, * in perpétuum exsúltent.

Et prótegas eos et læténtur de te, * qui díligunt nomen tuum.

Nam tu benedíces justo, Dómine : * benevoléntia, velut scuto, circúmdabis eum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere, * Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6

Domine, noli me argúere in ira tua, * nec me corrípere in furóre tuo.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,

Et ánima mea conturbáta est valde; * sed tu, Dómine, quoúsque...? —

Revértere, Dómine, éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui recordétur tui : * apud ínferos quis te laudat? —

Defessus sum gémitu meo, fletu per síngulas noctes rigo lectum meum, * lácrimis meis stratum meum perfúndo.

Calígat mæróre óculus meus, * inveteráscit propter omnes inimícos meos. —

Recédite a me omnes qui fácitis iniquitátem, * quóniam Dóminus audívit vocem fletus mei;

Dóminus audívit precatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei; * recédant et erubéscant velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere, Dómine, et éripe ánimam meam : quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7

Domine Deus meus, ad te confúgio; * salva me ab ómnibus persequéntibus me et líbera me;

Ne quis rápiat ut leo ánimam meam, * discérpat, nec sit qui erípiat. —

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis,

Si áttuli amíco meo malum, * qui salvávi adversántes mihi injúste :

Insequátur inimícus ánimam meam et apprehéndat, concúlcet in terram vitam meam, * et honórem meum in púlverem prostérnat. —

Exsúrge, Dómine, in ira tua, érige te contra rábiem oppriméntium me, * et surge pro me in judício, quod indixísti.

Et cœtus natiónum circúmdet te, * et sede super eum in alto.

Dóminus judex est populórum : jus redde mihi, Dómine, secúndum justítiam meam * et secúndum innocéntiam, quæ est in me.

Désinat nequítia impiórum et confírma justum, * scrutans corda et renes, Deus juste. —

Clípeus mihi est Deus, * qui salvat rectos corde.

Deus est judex justus, * et Deus cómminans quotídie.

Nisi convertántur, ácuet gládium suum, * tendet arcum et díriget eum,

Et eis parábit tela mortis, * sagíttas suas fáciet ardéntes. —

Ecce, concépit iniquitátem et grávidus est malítia * et parit dolum.

Fossam fodit et excavávit, * sed íncidit in fóveam quam fecit.

Convertétur malítia ejus in caput ipsíus, * et in vérticem ipsíus violéntia ejus redíbit.

Ego autem laudábo Dóminum pro justítia ejus, * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster, totum secreto.

Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictionibus et Titulo.

Lectio i — Job 7, 16-21

Parce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam : et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum, * Et in carne mea vidébo Deum, Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, et non álius; et óculi mei conspectúri sunt. — Et.

Lectio ii — Job 10, 1-12

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi, cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me, opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt; aut, sicut videt homo, et tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fétidum, * Tu eis, Dómine, dona réquiem, et locum indulgéntiæ. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. — Tu.

Lectio iii

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto, quæso, quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me, óssibus et nervis compegísti me. Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram, ubi me abscóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea. ℣. Commíssa mea pavésco, et ante te erubésco : dum véneris judicáre, noli me condemnáre. — Quia. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra [249], quando dicitur unus tantum Nocturnus.

Si vero Laudes omnium omittantur, post III Responsorium dicuntur Pater noster, et Preces, ut infra ad Laudes [253].

In II Nocturno

Pro Feria III et VI

Ant. In loco páscuæ * ibi me collocávit.

Psalmus 22

Dominus pascit me : nihil mihi deest; * in páscuis viréntibus cubáre me facit.

Ad aquas, ubi quiéscam, condúcit me; * réficit ánimam meam.

Dedúcit me per sémitas rectas * propter nomen suum.

Etsi incédam in valle tenebrósa, * non timébo mala, quia tu mecum es.

Virga tua et báculus tuus : * hæc me consolántur. —

Paras mihi mensam * spectántibus adversáriis meis;

Inúngis óleo caput meum; * calix meus ubérrimus est.

Benígnitas et grátia me sequéntur * cunctis diébus vitæ meæ.

Et habitábo in domo Dómini * in longíssima témpora.

Réquiem ætérnam.

Ant. In loco páscuæ, ibi me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Psalmus 24

AD te attóllo ánimam meam, * Dómine, Deus meus.

In te confído : ne confúndar! * ne exsúltent de me inimíci mei!

Etenim univérsi, qui sperant in te, non confundéntur; * confundéntur, qui fidem témere frangunt.

Vias tuas, Dómine, osténde mihi * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua et doce me, quia tu es Deus salvátor meus : * et in te spero semper.

Reminíscere miseratiónum tuárum, Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Peccáta juventútis meæ et delícta mea ne memíneris; secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu, * propter bonitátem tuam, Dómine. —

Bonus et rectus est Dóminus : * proptérea peccatóres édocet viam.

Dírigit húmiles in justítia, * docet húmiles viam suam.

Omnes sémitæ Dómini grátia et fidélitas * iis qui obsérvant fœdus ac præcépta ejus.

Propter nomen tuum, Dómine, * dimíttes peccátum meum : grande est enim.

Quis est vir, qui timet Dóminum, * docet eum, quam viam éligat.

In bonis morábitur ipse, * et semen ejus possidébit terram.

Familiáris est Dóminus timéntibus eum, * et fœdus suum maniféstat eis.

Oculi mei semper ad Dóminum, * quia ipse éruet de láqueo pedes meos.

Réspice in me et miserére mei, * nam solus et miser sum ego.

Alleva angústias cordis mei, * et de anxietátibus meis érue me.

Vide misériam meam et labórem meum, * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos : sunt enim multi, * et ódio violénto odérunt me.

Custódi ánimam meam et éripe me, * ne confúndar quod confúgi ad te.

Innocéntia et próbitas me tueántur, * quóniam spero in te, Dómine.

Líbera, Deus, Israël * ex ómnibus angústiis ejus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delícta juventútis meæ et ignorántias meas ne memíneris, Dómine.

Ant. Credo vidére * bona Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26

DOminus lux mea et salus mea : quem timébo? * Dóminus præsídium vitæ meæ : a quo trepidábo?

Cum invádunt me malígni, ut edant carnem meam, * hostes mei et inimíci mei, labúntur et cadunt.

Si stéterint advérsum me castra, non timébit cor meum; * si surréxerit contra me bellum, ego confídam. —

Unum peto a Dómino; hoc requíro : * ut hábitem in domo Dómini cunctis diébus vitæ meæ,

Ut fruar suavitáte Dómini, * et aspíciam templum ejus.

Etenim abscóndet me in tentório suo die malo, * occultábit me in ábdito tabernáculi sui, in petram extóllet me.

Et nunc caput meum erígitur * super inimícos qui circúmstant me,

Et immolábo in tabernáculo ejus hóstias exsultatiónis, * cantábo et psallam Dómino. —

Audi, Dómine, vocem meam qua clamo, * miserére mei et exáudi me.

Tibi lóquitur cor meum; te quærit fácies mea, * fáciem tuam, Dómine, quæro.

Noli abscóndere fáciem tuam a me, * noli repéllere in ira servum tuum.

Auxílium meum es tu; ne abjéceris me, * neve derelíqueris me, Deus, salvátor meus.

Si pater meus et mater mea derelíquerint me, * Dóminus tamen me suscípiet. —

Doce me, Dómine, viam tuam, * et deduc me in sémita plana propter adversários meos.

Ne tradíderis me desidério inimicórum meórum, * quóniam insurrexérunt in me testes mendáces et qui violéntiam spirant.

Credo visúrum me bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, esto fortis, * et roborétur cor tuum, et exspécta Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. ℟. Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster, *totum secreto.*

Lectio iv Job 13, 22-28

Espónde mihi : Quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti; qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

℟. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. ℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine : Dómine, exáudi vocem meam. — Nec.

Lectio v Job 14, 1-6

HOmo natus de mulíere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.

℟. Hei mihi, Dómine, quia peccávi nimis in vita mea : Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. ℣. Anima mea turbáta est valde, sed tu, Dómine, succúrre ei. — Miserére.

Lectio vi Job 14, 13-16

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi; óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

℟. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Dírige, Dómine, Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. — Dum véneris judicáre sæculum per ignem. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [249], quando dicitur unus tantum Nocturnus.
Vide Rubricam Si vero [241].

In III Nocturno

Pro Feria IV et Sabbato

Ant. Compláceat tibi, * Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39

Perávi, sperávi in Dómino, et inclinávit se ad me, * et exaudívit clamórem meum.

Et extráxit me de fossa intéritus, de luto cæni, et státuit super petram pedes meos, * firmávit gressus meos.

Et pósuit in ore meo cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et verebúntur, * et sperábunt in Dómino. —

Beátus vir, qui pósuit in Dómino spem suam, * nec sectátur idolórum cultóres et declinántes ad falsa.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus meus, mirabília tua, * et consílíis erga nos nemo est símilis tibi.

Si ea volúerim narráre et éloqui, * plura sunt, quam quæ numerári possint. —

Sacrifícium et oblatiónem noluísti, * sed aures aperuísti mihi.

Holocáustum et víctimam pro peccáto non postulásti : * tunc dixi : « Ecce vénio; in volúmine libri scriptum est de me :

Fácere voluntátem tuam, Deus meus, me delectat, * et lex tua est in præcórdiis meis ». —

Annuntiávi justítiam in cœtu magno; * ecce lábia mea non cohíbui; Dómine, tu nosti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo; * fidelitátem tuam et auxílium tuum narrávi.

Non occultávi grátiam tuam, * et fidelitátem tuam cœtui magno. —

Tu, Dómine, ne prohibúeris miseratiónes tuas a me; * grátia tua et fidélitas tua semper me consérvent.

Nam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus, * comprehendérunt me culpæ meæ, ut non possim vidére.

Plures sunt quam capílli cápitis mei, * et ánimus meus me defécit. —

Pláceat tibi, Dómine, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et erubéscant omnes, * qui quærunt vitam meam, ut áuferant eam.

Cedant retrórsum et pudóre afficiántur, * qui delectántur malis meis.

Obstupéscant confusióne opérti, * qui dicunt mihi : Euge, euge!

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : « Magnificétur Dóminus », qui desíderant auxílium tuum.

Ego autem miser sum et pauper, * sed Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus et liberátor meus es tu; * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me : Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Ant. Sana, Dómine, * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40

Beátus qui cógitat de egéno et páupere : * die malo salvábit eum Dóminus.

Dóminus custódiet eum, et vivum servábit eum, et beátum fáciet eum in terra, * nec tradet eum voluntáti inimicórum ejus.

Dóminus opem feret illi in lecto dolóris : * totam infirmitátem ejus áuferet in morbo ejus. —

Ego dico : Dómine, miserére mei; * sana me, quia peccávi tibi.

Inimíci mei malum de me dicunt : * « Quando moriétur et períbit nomen ejus? »

Et qui venit, ut invísat, lóquitur inánia; * cor ejus iníqua cólligit sibi, foras egréssus elóquitur.

Simul contra me susúrrant omnes qui me odérunt; * cógitant contra me quæ sunt mihi mala :

« Pestis malígna immíssa est ei », * et « qui decúbuit, non ámplius resúrget ».

Etiam amícus meus, cui fisus sum, * qui panem meum comédit, contra me calcáneum movit. —

Tu autem, Dómine, miserére mei, et érige me, * ut retríbuam eis.

Inde cognóscam te favére mihi, * quod non exsultábit de me inimícus meus.

Me autem incólumem sustentábis, * et pones me in conspéctu tuo in ætérnum. —

Benedíctus Dóminus, Deus Israël, * a sæculo in sæculum. Fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41

Quemádmodum desíderat cerva rivos aquárum, * ita desíderat ánima mea te, Deus.

Sitit ánima mea Deum, Deum vivum : * quando véniam et vidébo fáciem Dei?

Factæ sunt mihi lácrimæ meæ panis die ac nocte, * dum dicunt mihi quotídie : « Ubi est Deus tuus? »

Illud recórdor et effúndo ánimum meum intra me : quómodo incésserim in turba, * præcésserim eos ad domum Dei,

Inter voces exsultatiónis et laudis, * in cœtu festívo.

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum. —

In me ipso ánima mea deprímitur : * ídeo recórdor tui ex terra Jordánis et Hermon, ex monte Misar.

Gurges gúrgitem vocat cum fragóre cataractárum tuárum : * omnes fluctus et undæ tuæ super me transiérunt.

Per diem largiátur Dóminus grátiam suam, * et nocte canam ei, laudábo Deum vitæ meæ.

Dico Deo : Petra mea, cur oblivísceris mei? * Quare tristis incédo, ab inimíco oppréssus?

Ossa mea frangúntur, dum insúltant mihi adversárii mei, * dum dicunt mihi quotídie : « Ubi est Deus tuus? »

Quare deprímeris, ánima mea, * et tumultuáris in me?

Spera in Deum : quia rursus celebrábo eum, * salútem vultus mei et Deum meum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit ánima mea ad Deum vivum : quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi. ℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.

Pater noster, totum secreto.

Lectio vii

Job 17, 1-3, 11-15

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes

meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es; mater mea et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis consíderat?

℟. Peccántem me quotídie, et non me pæniténtem, timor mortis contúrbat me : * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei, Deus, et salva me. ℣. Deus, in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua líbera me. — Quia.

Lectio viii Job 19, 20-27

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos, amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro, stilo férreo et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius : repósita est hæc spes mea in sinu meo.

℟. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre : nihil dignum in conspéctu tuo egi; ídeo déprecor majestátem tuam, * Ut tu, Deus, déleas iniquitátem meam. ℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. — Ut.

Lectio ix Job 10, 18-22

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum, ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine; terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Sequens Responsorium tunc ponitur, quando dictus fuerit tertius tantum Nocturnus pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de viis inférni, qui portas æreas confregísti, et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te * Qui erant in pœnis tenebrárum. ℣. Clamántes et dicéntes : Adveníisti, Redémptor noster. — Qui. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Qui.

Sequens Responsorium ponitur loco præcedentis, quando tres Nocturni dicti fuerint pro Defunctis.

℟. Líbera me, Dómine, de morte ætérna in die illa treménda, * Quando cæli movéndi sunt et terra, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem. ℣. Tremens factus sum ego et tímeo, dum discússio vénerit atque ventúra ira. Quando. ℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. — Dum. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine : et lux perpétua lúceat eis. Líbera me, usque ad primum ℣. Tremens exclusive.

Deinde, si Laudes omnino omittantur, post ultimum Responsorium dicuntur Pater noster et Preces, ut infra ad Laudes [253].

Si Matutinum, cum unico vel tribus Nocturnis, in privata recitatione a Laudibus separetur, post ultimum Responsorium subjungitur :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio (seu dicuntur Orationes), ut supra in Vesperis [234], additis sequentibus :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

AD LAUDES

Quoties Laudes a Matutino separentur, dicitur secreto Pater noster et Ave María, secus absolute incipitur a sequenti.

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50

Miserére mei, Deus, secúndum misericórdiam tuam; * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum dele iniquitátem meam.

Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —

Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccátum meum coram me est semper.

Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,

Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.

Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto concépit me mater mea.
Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præcórdiis sapiéntiam me doces. —
Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.
Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —
Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum firmum rénova in me.
Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.
Redde mihi lætítiam salútis tuæ, * et spíritu generóso confírma me. —
Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.
Líbera me a pœna sánguinis, Deus, Deus salvátor meus; * exsúltet lingua mea de justítia tua.
Dómine, lábia mea apéries, * et os meum annuntiábit laudem tuam.
Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.
Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —
Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exáudi, Dómine, * oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64

TE decet hymnus, Deus, in Sion * et tibi reddátur votum, qui exáudis preces.
Ad te omnis caro venit * propter iniquitátes.
Opprimunt nos delícta nostra : * tu ea dimíttis.
Beátus, quem éligis et assúmis : * inhábitat in átriis tuis.
Satiémur bonis domus tuæ, * sanctitáte templi tui. —
Signis stupéndis exáudis nos cum justítia, * Deus, salvátor noster,
Spes ómnium fínium terræ * et márium procul,
Qui firmas montes virtúte tua, * accínctus poténtia,

Qui compéscis sónitum maris, * sónitum flúctuum ejus et tumúltum natiónum :
Et timent, qui hábitant términos terræ, propter signa tua; * extréma Oriéntis et Occidéntis gáudio reples. —
Visitásti terram et irrigásti eam, * multum locupletásti eam.
Rivus Dei replétus est aquis, parásti fruméntum eórum; * ita enim parásti eam :
Sulcos ejus irrigásti, * complanásti glebas ejus,
Imbribus eam mollísti, * benedixísti gérmini ejus.
Coronásti annum benignitáte tua, * et sémitæ tuæ pinguédinem stillant.
Stillant páscua desérti, * et colles exsultatióne se cingunt.
Vestiúntur grégibus arva, et valles operiúntur fruménto : * acclámant et cantant.
Réquiem ætérnam.

Ant. Exáudi, Dómine, oratiónem meam : ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscépit * déxtera tua, Dómine.

Psalmus 62

DEus, Deus meus es : * sollícite te quæro;
Te sitit ánima mea, desíderat te caro mea, * ut terra árida et sítiens, sine aqua.
Sic in sanctuário contémplor te, * ut vídeam poténtiam tuam et glóriam tuam.
Quia mélior est grátia tua quam vita, * lábia mea prædicábunt te. —
Sic benedícam tibi in vita mea : * in nómine tuo attóllam manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine satiábitur ánima mea, * et lábiis exsultántibus laudábit os meum,
Cum memor ero tui super stratum meum, * in vigíliis meditábor de te.
Etenim factus es adjútor meus, * et in umbra alárum tuárum exsúlto :
Adhæret ánima mea tibi, * me susténtat déxtera tua. —
Qui autem pérdere quærunt ánimam meam, * introíbunt in profúnda terræ.
Tradéntur in manus gládii, * pórtio vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, gloriábitur omnis qui jurat per eum, * quia obstruétur os loquéntium iníqua.
Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue, Dómine, ánimam meam.

Canticum Ezechiæ

Is. 38, 10-20

EGO dixi : In dimídio diérum meórum vadam ad portas ínferi * frustrátus resíduo annórum meórum.

Dixi : Non jam vidébo Dóminum in terra vivéntium; * non jam conspíciam hóminem inter habitatóres terræ.

Habitátio mea dissolvétur, * et auferétur a me ut tentórium pastórum.

Convólvo sicut textor vitam meam; a filo me abscíndit : * die noctúque crúcias me.

Vocíferor usque ad mane; sicut leo confríngit ómnia ossa mea : * die noctúque crúcias me.

Ut hirúndo, sic pípio, * gemo ut colúmba.

Defíciunt óculi mei suspiciéntes in altum : * Dómine, vim pátior, adésto mihi. —

Quid loquar? Nam ipse dixit mihi et ipse fecit! complébo omnes annos meos, * superáta amaritúdine ánimæ meæ.

Quos tuétur Dóminus, illi vivunt, et inter eos complébitur vita spíritus mei : * sanum me fecísti et servásti vivum!

Ecce, in salútem mutávit mihi amaritúdinem meam : tu enim servásti ánimam meam a fóvea intéritus; * nam post te projecísti ómnia peccáta mea.

Profécto non inférnus célebrat te, neque mors te laudat; * non sperant, qui descéndunt in fóveam, fidelitátem tuam.

Vivens, vivens célebrat te, ut ego hódie : * pater fíliis notam facit fidelitátem tuam.

Dóminus servat me : ídeo psalmos meos cantábimus * ómnibus diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * laudet Dóminum.

Psalmus 150

LAudáte Dóminum in sanctuário ejus, * laudáte eum in augústo firmaménto ejus.

Laudáte eum propter grándia ópera ejus, * laudáte eum propter summam majestátem ejus.

Laudáte eum clangóre tubæ, * laudáte eum psaltério et cíthara.

Laudáte eum týmpano et choro, * laudáte eum chordis et órgano.

Laudáte eum cýmbalis sonóris, laudáte eum cýmbalis crepitántibus : * omne quod spirat, laudet Dóminum!

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi. ℟. Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Canticum Zachariæ

Luc. 1, 68-79

BEnedíctus Dóminus, Deus Israël, * quia visitávit et redémit pópulum suum,

Et eréxit cornu salútis nobis * in domo David servi sui,

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui olim fuérunt, prophetárum suórum :

Ut liberáret nos ab inimícis nostris, * et e manu ómnium qui odérunt nos,

Ut fáceret misericórdiam cum pátribus nostris * et recordarétur fœderis sui sancti :

Jurisjurándi, quod jurávit Abrahæ, patri nostro, * datúrum se nobis,

Ut sine timóre, e manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi

In sanctitáte et justítia coram ipso * ómnibus diébus nostris. —

Et tu, puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini ad parándas vias ejus,

Ad dandam pópulo ejus sciéntiam salútis * in remissióne peccatórum eórum

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * qua visitábit nos Oriens ex alto,

Ut illúminet eos, qui in ténebris et in umbra mortis sedent, * ut dírigat pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Ego sum resurréctio et vita : qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde flexis génibus :

Pater noster secreto usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 129 (1)

Qui non dicitur in die obitus seu depositionis Defuncti, nec aliis diebus quibus Officium recitatur sub ritu Duplici.

De profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuæ intentæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —

Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?

Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —

Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;

Exspéctat ánima mea Dóminum, * magis quam custódes auróram. —

Magis quam custódes auróram, * exspéctet Israël Dóminum,

Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio :

Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde : ℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus (ánimas eórum).

℣. Requiésca(n)t in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dicitur Oratio conveniens ut supra in Vesperis. [234]

Post Orationem dicitur (semper plurali numero) :

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

---

(1) Antiqua Versio

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te, Dómine : * Dómine, exáudi vocem meam :

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

PSALMI GRADUALES

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur ante Matutinum diei; extra Chorum vero pro temporis opportunitate.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Antiphona.

Ps. 119 Ad Dóminum cum tribulárer, 94;

Ps. 120 Attóllo, ibidem;

Ps. 121 Lætátus sum, 95;

Ps. 122 Ad te attóllo, 126;

Ps. 123 Nisi Dñus, ibid.

Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus :

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Absólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 124 Qui confídunt, 126;

Ps. 125 Cum redúceret, 127;

Ps. 126 Nisi Dóminus, ibid.;

Ps. 127 Beátus quicúmque, 160;

Ps. 128 Multum, 161.

Postea dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Meménto Congregatiónis tuæ. ℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmus 129 De profúndis, 161;
Ps. 130 Dómine, non supérbit, ibid.;
Ps. 131 Meménto, Dómine, 162.;
Ps. 132 Ecce quam bonum, 195;
Ps. 133 Ecce benedícite, 64.

Deinde dicitur flexis genibus :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

PRæténde, Dómine, fámulis et famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii : ut te toto corde perquírant, et, quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

SEPTEM PSALMI PÆNITENTIALES

CUM LITANIIS

Sicubi recitentur in Choro, congrue dicuntur post Matutinum et Laudes diei flexis genibus, dicto Benedicámus Dómino et Deo grátias; extra Chorum pro temporis opportunitate.

Litaniæ similiter, quando dicendæ sunt sine Psalmis Pænitentialibus, dicuntur, extra Processionem, flexis genibus in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicamus Dómino et Deo grátias ; extra Chorum vero pro temporis opportunitate. Sed neque in Choro neque extra Chorum anticipari possunt de sero.

Ant. Ne reminiscáris.

Psalmus 6

Omine, noli me argúere in ira tua, * nec me corrípere in furóre tuo.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum; * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea,

Et ánima mea conturbáta est valde; * sed tu, Dómine, quoúsque...? —

Revértere, Dómine, éripe ánimam meam, * salvum me fac propter misericórdiam tuam,

Quóniam non est in morte qui recordétur tui : * apud ínferos quis te laudat? —

Defessus sum gémitu meo, fletu per síngulas noctes rigo lectum meum, * lácrimis meis stratum meum perfúndo.

Calígat mæróre óculus meus, * inveteráscit propter omnes inimícos meos. —

Recédite a me omnes qui fácitis iniquitátem, * quóniam Dóminus audívit vocem fletus mei;

Dóminus audívit precatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei; * recédant et erubéscant velóciter.
Glória Patri.

Psalmus 31

BEátus cujus remíssa est iníquitas, * cujus obtéctum est peccátum.

Beátus homo cui Dóminus non ímputat culpam, * et in cujus spíritu non est dolus. —

Quámdiu tácui, tabuérunt ossa mea * inter gémitus meos assíduos.

Etenim die noctúque gravis erat super me manus tua, * consumebátur robur meum velut ardóribus æstívis.

Peccátum meum confés-sus sum tibi, * et culpam meam non abscóndi;
Dixi : « Confíteor iniqui-tátem meam Dómino », * et tu remisísti culpam peccáti mei.
Proptérea orábit ad te omnis pius * in témpore necessitátis.
Cum írruent aquæ mul-tæ, * ad eum non pervé-nient.
Tu es refúgium mihi, ab angústiis me servábis, * gáudio salútis meæ cir-cúmdabis me. —
Erúdiam te, et docébo viam, qua ámbules; * ín-struam te, firmans super te óculos meos.
Nolíte esse sicut equus et mulus sine intelléctu, quo-rum ímpetus camo et freno constríngitur; * secus ad te non appropínquant. —
Multi sunt dolóres ím-pii; * sperántem autem in Dómino misericórdia cir-cúmdat.
Lætámini in Dómino et gaudéte, justi; * et exsul-táte, omnes recti corde.
Glória Patri.

Psalmus 37

DOmine, noli me ar-gúere in ira tua * nec me corrípere in furóre tuo.
Etenim sagíttæ tuæ infí-xæ sunt mihi, * et descén-dit super me manus tua.
Nihil sani est in carne mea ob indignatiónem tuam, * nihil íntegri in óssibus meis propter peccá-tum meum.
Nam culpæ meæ super-gréssæ sunt caput me-um, * sicut onus grave gravant me nimis. —
Fœtent, tabéscunt livó-res mei * propter insipién-tiam meam.
Inclinátus, incurvátus sum valde, * toto die mæstus incédo.
Nam lumbi mei pleni sunt inflammatióne, * nec quicquam est sani in carne mea.
Elángui, contrítus sum valde, * rúgio propter fré-mitum cordis mei.
Dómine, coram te est omne desidérium meum, * et gémitus meus te non latet.
Cor meum pálpitat, dere-líquit me robur meum, * et ipsa lux oculórum meó-rum déficit me.
Amíci mei et sodáles mei procul a plaga mea subsí-stunt, * et propínqui mei stant e longínquo.
Et láqueos tendunt qui insidiántur vitæ meæ, et qui quærunt mihi malum, perníciem minántur * et fraudes omni témpore mo-liúntur. —
Ego autem, tamquam surdus, non áudio, * et sum velut mutus non apé-riens os suum.

Et factus sum sicut homo qui non audit, * et qui non habet respónsum in ore suo.
In te enim, Dómine, con-fído : * tu exáudies, Dó-mine, Deus meus.
Etenim dico : « Ne lætén-tur de me; * dum lábitur pes meus, ne supérbiant contra me ». —
Ego enim lápsui próxi-mus sum, * et dolor meus coram me est semper.
Etenim culpam meam confíteor, * et ob peccá-tum meum sum ánxius.
Sed qui sine causa ad-versántur mihi, poténtes sunt, * et multi, qui odé-runt me injúste;
Et qui retríbuunt malum pro bono, * inféstant me, quia bonum sector.
Noli me derelínquere, Dómine, * Deus meus, noli procul distáre a me!
Festína in auxílium me-um, * Dómine, salus mea!
Glória Patri.

Psalmus 50

MIserére mei, Deus, se-cúndum misericór-diam tuam; * secúndum multitúdinem miseratió-num tuárum dele iniqui-tátem meam.
Pénitus lava me a culpa mea, * et a peccáto meo munda me. —
Nam iniquitátem meam ego agnósco, * et peccá-tum meum coram me est semper.
Tibi soli peccávi * et, quod malum est coram te, feci,
Ut manifestéris justus in senténtia tua, * rectus in judício tuo.
Ecce, in culpa natus sum, * et in peccáto con-cépit me mater mea.
Ecce, sinceritáte cordis delectáris, * et in præ-córdiis sapiéntiam me doces. —
Aspérge me hyssópo, et mundábor; * lava me, et super nivem dealbábor.
Fac me audíre gáudium et lætítiam, * exsúltent ossa quæ contrivísti.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis, * et omnes culpas meas dele. —
Cor mundum crea mihi, Deus, * et spíritum fir-mum rénova in me.
Ne projéceris me a fácie tua, * et spíritum sanctum tuum ne abstúleris a me.
Redde mihi lætítiam sa-lútis tuæ, * et spíritu ge-neróso confírma me. —
Docébo iníquos vias tuas, * et peccatóres ad te converténtur.
Líbera me a pœna sán-guinis, Deus, Deus salvá-tor meus; * exsúltet lin-gua mea de justítia tua.
Dómine, lábia mea apé-ries, * et os meum annun-tiábit laudem tuam.

Neque enim sacrifício delectáris; * et holocáustum, si darem, non acceptáres.
Sacrifícium meum, Deus, spíritus contrítus : * cor contrítum et humiliátum, Deus, non despícies. —
Benígne fac, Dómine, pro bonitáte tua, erga Sion, * ut reædífices muros Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícia legítima, oblatiónes et holocáusta, * tunc ófferent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri.

Psalmus 101

DOmine, exáudi oratiónem meam, * et clamor meus ad te véniat.
Noli abscóndere fáciem tuam a me * die angústiæ meæ.
Inclína ad me aurem tuam : * quando te ínvoco, velóciter exáudi me. —
Nam dies mei evanéscunt ut fumus, * et ossa mea ut ignis ardent.
Exústum, ut herba, aréscit cor meum, * oblivíscor comédere panem meum.
Propter veheméntiam gémitus mei * adhærent ossa mea cuti meæ.
Símilis sum pelicáno desérti, * factus velut nóctua in ruínis.
Insómnis sum et ingemísco, * sicut avis solitária in tecto.
Perpétuo insúltant mihi inimíci mei; * qui furunt contra me, imprecántur nómine meo.
Nam cínerem cómedo tamquam panem, * et potum meum místeo cum fletu,
Propter indignatiónem et furórem tuum, * quia me extulísti et dejecísti.
Dies mei símiles sunt umbræ proténsæ, * et ego sicut herba arésco. —
Tu autem, Dómine, in ætérnum manes, * et nomen tuum in omnes generatiónes.
Tu exsúrge et propítius esto Sion, * quia tempus est, ut misereáris ejus, quia venit hora.
Nam servi tui díligunt lápides ejus, * et ruínas ejus commiseréntur.
Et reverebúntur gentes nomen tuum, Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam,
Cum Dóminus instauráverit Sion, * apparúerit in glória sua,
Convérterit se ad oratiónem ínopum, * nec rejécerit oratiónem eórum.
Scribántur hæc pro generatióne ventúra, * et pópulus qui creábitur, colláudet Dóminum.
Nam Dóminus respéxit de excélso sanctuário suo, * de cælo prospéxit in terram,

Ut audíret gémitus captivórum, * ut liberáret addíctos morti,
Ut nomen Dómini annuntiétur in Sion, * et ejus laus in Jerúsalem,
Quando pópuli congregabúntur simul * et regna, ut sérviant Dómino. —
Consúmpsit in via vires meas, * præcídit dies meos.
Dico : Deus meus, ne abstúleris me in dimídio diérum meórum; * per omnes generatiónes durant anni tui.
In primórdiis terram fundásti, * et opus mánuum tuárum est cælum.
Ista períbunt, tu autem permanébis, * et univérsa sicut vestis veteráscent.
Sicut vestiméntum mutas ea, et mutántur; * tu autem es idem, et anni tui non habent finem.
Fílii servórum tuórum habitábunt secúri, * et semen eórum coram te durábit.
Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!
Fiant aures tuæ inténtæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —
Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?
Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —
Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;
Exspéctat ánima mea Dóminum, * magis quam custódes auróram. —
Magis quam custódes auróram, * exspéctet Israël Dóminum,
Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio :
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psalmus 142

DOmine, audi oratiónem meam, pércipe obsecratiónem meam pro fidelitáte tua, * exáudi me pro tua justítia.
Ne vocáveris in judícium servum tuum, * quia nemo vivens justus est coram te. —
Nam inimícus persequitur ánimam meam : prostrávit in terram vitam meam, * collocávit me in ténebris sicut pridem defúnctos.
Et defécit in me spíritus meus; * intra me obríguit cor meum.
Mémini diérum antiquórum, méditor de ómnibus opéribus tuis, * facta mánuum tuárum perpéndo.

Expándo manus meas ad te; * ánima mea, ut terra árida, te sitit. —
Velóciter exáudi me, Dómine : * nam défícit spíritus meus.
Noli abscóndere fáciem tuam a me, * ne símilis fiam descendéntibus in fóveam.
Fac cito percípiam grátiam tuam, * quia in te confído.
Notum fac mihi, qua via incédam, * quia ad te attóllo ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine : * in te spero. —
Doce me fácere voluntátem tuam, * quia tu es Deus meus.
Spíritus tuus bonus est : * ducat me in terra plana.
Propter nomen tuum, Dómine, vivum me serva; * pro cleméntia tua educ de angústiis ánimam meam.
Et pro grátia tua déstrue inimícos meos, et perde omnes qui tríbulant ánimam meam : * nam ego sum servus tuus.
Glória Patri.
Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora pro nobis.
Sancte Matthía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte.
Sancti Joánnes et Paule, oráte.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis, Dómine.
Propítius esto, exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera.
A peste, fame et bello, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera nos, Dómine.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus.
Ut ad veram pæniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut omnes errántes ad unitátem Ecclésiæ revocáre, et infidéles univérsos ad Evangélii lumen perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus, audi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus, audi nos.
Ut fructus terræ dare et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster *secreto usque ad* ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69 (1)

Pláceat tibi, Deus, ut erípias me; * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et erubéscant, * qui quærunt vitam meam.

Cedant retrórsum, et pudóre afficiántur, * qui delectántur malis meis.

Recédant confusióne opérti, * qui dicunt mihi : Euge, euge!

Exsúltent et læténtur de te * omnes qui quærunt te;

Et dicant semper : « Magnificétur Deus », * qui desíderant auxílium tuum.

Ego autem miser sum et pauper, * Deus, succúrre mihi!

Adjútor meus et liberátor meus es tu : * Dómine, ne tardáveris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen

---

(1) Antiqua versio

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.
Confundántur et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.
Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.
Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, et pauper sum : * Deus, ádjuva me.
Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine, ne moréris.

tuum, vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. ℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quǽsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília et justa sunt ópera : da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et, hóstium subláta formídine, témpora sint, tua protectióne, tranquílla.

URE igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIdélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum :

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Sancta María, ora pro eo (ea).
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo (ea).
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora.

Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo (ea).
Propítius esto, parce ei, Dómine.
Propítius esto, líbera eum (eam), Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus Sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus, audi nos.
Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Deinde, cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes :

Oratio

Roficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit; in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est; in nómine Spíritus Sancti, qui in te effúsus est; in nómine gloriósæ et sanctæ Dei Genitrícis Vírginis Maríæ; in nómine beáti Joseph, ínclyti ejúsdem Vírginis Sponsi; in nómine Angelórum et Archangelórum; in nómine Thronórum et Dominatiónum; in nómine Principátuum et Potestátum; in nómine Virtútum, Chérubim et Séraphim; in nómine Patriarchárum et Prophetárum; in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum; in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum; in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum; in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei; hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

DEus miséricors, Deus clemens, Deus, qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas : réspice propítius super hunc fámulum tuum N. (hanc fámulam tuam N.), et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo (ea), piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est; et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére, Dómine, gemítuum, miserére lacrimárum ejus; et non habéntem fidúciam, nisi in tua misericórdia, ad tuæ Sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio

COmméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater (caríssima soror), et ei, cujus es creatúra, commítto; ut, cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat : judex Apostolórum tibi senátus advéniat : candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet : liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet : jubilántium te Vírginum chorus excípiat : et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat : sanctus Joseph, moriéntium Patrónus dulcíssimus, in magnam spem te érigat : sancta Dei Génitrix Virgo María suos benígna óculos ad te convértat : mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis : in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant : sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei. Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro

te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus, Fílius Dei vivi, intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad dézteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus (-a) ígitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Suscipe, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ) ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera, Dómine, ánimam servi tui (ancíllæ tuæ), sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui (ancíllæ tuæ), et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), precamúrque te, Dómine Jesu Christe, Salvátor mundi : ut, propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te, solo Deo vivo et vero; quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum et ebrietátum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum Sanctum non negávit, sed crédidit; et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio

Delícta juventútis et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collætténtur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum (ancíllam tuam) súscipe. Suscípiat eum (eam) sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum (eam) in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum (eam) beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Ádjuvet eum (eam) sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo (ea) sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo (ea) omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo (ea) omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sǽculo

sustinuérunt; ut vínculis carnis exútus (-a) perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio

Clementíssima Virgo Dei Génitrix María, mæréntium piíssima consolátrix, fámuli (fámulæ) N. spíritum Fílio suo comméndet : ut, hoc matérno interventu, terróres mortis non tímeat; sed desiderátam cæléstis pátriæ mansiónem, ea cómite, lætus (-a) ádeat. ℟. Amen.

Oratio

Ad te confúgio, sancte Joseph, Patróne moriéntium, tibíque, in cujus beáto tránsitu vígiles astitérunt Jesus et María, per hoc utrúmque caríssimum pignus, ánimam hujus fámuli N. (fámulæ N.) in extrémo agóne laborántem eníxe comméndo, ut ab insídiis diáboli, et a morte perpétua, te protegénte, liberétur, et ad gáudia ætérna perveníre mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Ps. 117 Grátias ágite 42, et totus Ps. 118 Beáti quorum, per Horas Dominicæ distributus. 44-47.

IN EXSPIRATIONE

Moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet : Jesu, Jesu, Jesu. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat :

In manus tuas, Dómine, comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

Sancta María, ora pro me. María, mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Joseph, ora pro me. Sancte Joseph, cum beáta Vírgine Sponsa tua, áperi mihi divínæ misericórdiæ sinum.

Jesu, María, Joseph, vobis cor et ánimam meam dono.

Jesu, María, Joseph, astáte mihi in extrémo agóne.

Jesu, María, Joseph, in pace vobíscum dórmiam et requiéscam.

Egressa autem anima, dicitur hoc

℟. Subveníte, Sancti Dei, occúrrite, Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. ℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. ℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine : et lux perpétua lúceat ei. — Offeréntes.

Deinde Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Postea Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine. ℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. (fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (-a) sǽculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos post nomen proprium addatur vox Sacerdotis.

FORMULA
AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM
IN ARTICULO MORTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta fámuli tui (fámulæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum (-am) fac servum tuum (ancíllam tuam). ℟. Deus meus, sperántem in te.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius

fámulum tuum N., quem (fámulam tuam N., quam) tibi vera fides et spes christiána commendant. Vísita eum (eam) in salutári tuo, et, per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem et véniam cleménter indúlge; ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et, in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc, dicto ab uno e Clericis astantibus Confíteor, Sacerdos dicat Misereátur et Indulgéntiam, ac deinde :

DOminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vivi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in baptísmate recepísti. Et ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, et Fílius, ✠ et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur dicendo

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti.
℟. Amen.

Per sacrosáncta... etc., ut supra.

Benedícat te... ut supra.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Quando hujusmodi Benedictio Apostolica pluribus simul infirmis impertitur, omnia dicuntur semel ut supra singulari tantum numero in pluralem immutato.

BENEDICTIO MENSÆ

ANTE PRANDIUM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

OCuli ómnium, et alii prosequuntur : In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimal benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit :

Orémus.

BEnedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Deinde Lector : Jube, domne, benedícere.

Bened. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.

POST PRANDIUM

aguntur gratiæ hoc modo :

Dicto a Lectore Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit : ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat :

AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis benefíciis tuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 50 Miserére mei, Deus 74 vel [259].

Vel Psalmus 116

LAudáte Dóminum, omnes gentes : * prædicáte eum, omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et fidélitas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Sacerdos dicit Pater noster, quod cum aliis secreto prosequitur usque ad

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. ℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedícam Dóminum in omni témpore. ℟. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℟. Audiant mansuéti, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde Sacerdos absolute dicat :

Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus, nobis bona faciéntibus propter nomen tuum, vitam ætérnam. ℟. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pater noster, totum secreto.

Quo finito, Sacerdos dicit :

℣. Deus det nobis suam pacem. ℟. Amen.

ANTE CŒNAM

Sacerdos benedicturus mensam incipit : Benedícite, et alii repetunt : Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit Versum :

Edent páuperes, et alii prosequuntur : Et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírunt eum : vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

Orémus.

Benedic, Dómine, nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

℣. Jube, domne, benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.
℟. Amen.

POST CŒNAM

aguntur gratiæ ut post Prandium, sed dicitur :

℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus. ℟. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis : Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. 116 Laudáte Dóminum, omnes gentes, et reliqua ut supra. [275]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in Cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis

ITINERARIUM

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ Benedíctus Dóminus, Deus Israël. [253]

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus, et Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; ut cum pace, salúte et gáudio revertámur ad própria.

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie. ℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis. ℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ. ℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta. ℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te. ℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum tempúsque tranquíllum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pérgimus locum, ac de-

mum ad ætérnæ salútis portum pervenire feliciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum, de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris : esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris : et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat; et, beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Dómini. Amen.

APPENDIX

PRECES DIVERSÆ

Oratio Sacerdotis
antequam Confessiones excipiat

Indulgentia 500 dierum
Pius Pp. XI, 12 Maji 1933

DA mihi, Dómine, sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, ut sciam judicáre pópulum tuum in justítia, et páuperes tuos in judício. Fac me ita tractáre claves regni cælórum, ut nulli apériam, cui claudéndum sit, nulli claudam, cui aperiéndum sit. Sit inténtio mea pura, zelus meus sincérus, cáritas mea pátiens, labor meus fructuósus. Sit in me lénitas non remíssa, aspéritas non sevéra; páuperem ne despíciam, díviti ne adúler. Fac me ad alliciéndos peccatóres suávem, ad interrogándos prudéntem, ad instruéndos perítum. Tríbue, quæso, ad retrahéndos a malo sollértiam, ad confirmándos in bono sedulitátem, ad promovéndos ad melióra indústriam, in respónsis maturitátem, in consíliis rectitúdinem, in obscúris lumen, in impléxis sagacitátem, in árduis victóriam; inutílibus collóquiis ne detínear, pravis ne contáminer; álios salvem, meípsum non perdam. Amen.

Oratio Sacerdotis
postquam Confessiones exceperit

DOmine Jesu Christe, Fili Dei vivi, súscipe hoc obséquii mei ministérium in amóre illo superdigníssimo, quo beátam Maríam Magdalénam omnésque ad te confugiéntes peccatóres absolvísti, et quidquid in sacraménti hujus administratióne negligénter minúsque digne perféci, tu per te supplére et satisfácere dignéris. Omnes et síngulos, qui mihi modo conféssi sunt, comméndo dulcíssimo Cordi tuo rogans, ut eósdem custódias et a recidíva præsérves atque post hujus vitæ misériam mecum ad gáudia perdúcas ætérna. Amen.

Oratio S. Anselmi ante contionem

Indulgentia 500 dierum, si Oratio ante Verbi divini prædicationem recitata fuerit

Pius Pp. XI, 13 Julii 1934

DA mihi, Dómine, et mitíssimam et sapiéntem eloquéntiam, qua nésciam inflári et de tuis bonis super fratres extólli. Pone, quæso, in ore meo verbum consolatiónis et ædificatiónis et exhortatiónis per Spíritum Sanctum tuum, ut et bonos váleam ad melióra exhortári et eos, qui advérse gradiúntur, ad tuæ rectitúdinis líneam revocáre verbo et exémplo. Sint verba, quæ déderis servo tuo, tamquam acutíssima jácula et ardéntes sagíttæ, quæ pénetrent et incéndant mentes audiéntium ad timórem et amórem tuum.

Amen.

Preces ante et post Missam

PRÆPARATIO AD MISSAM

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA

Quilibet Sacerdos, ex concessione Pii Pp. XI, sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum si, ante Missæ celebrationem, recitet Psalmos 83, 84, 85, 115 et 129 cum adnexa antiphona, versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces quotidie recitaverit, additis confessione sacramentali et oratione ad Summi Pontificis mentem.

Ant. Ne reminiscáris, * Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (Allelúja).

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

Psalmus 83

Uam dilécta habitátio tua, Dómine exercítuum! * desíderat, languens concupíscit ánima mea átria Dómini;

Cor meum et caro mea * exsúltant ad Deum vivum.

Etiam passer invénit domum, * et hirúndo nidum sibi, ubi ponat pullos suos :

Altária tua, Dómine exercítuum, * rex meus et Deus meus! —

Beáti qui hábitant in domo tua, Dómine, * perpétuo laudant te.

Beátus vir, cujus auxílium est a te, * cum sacra itínera in ánimo habet :

Transeúntes per vallem áridam, fontem fácient eam, * ac benedictiónibus véstiet eam plúvia prima.

Procédunt de róbore in robur; * vidébunt Deum deórum in Sion. —

Dómine exercítuum, audi oratiónem meam; * áuribus pércipe, Deus Jacob.

Clípeus noster, áspice, Deus, * et réspice fáciem uncti tui.

Vere, mélior est dies unus in átriis tuis * quam álii mille;

Consístere malo in límine domus Dei mei, * quam morári in tabernáculis peccatórum.
Nam sol et clípeus est Dóminus Deus : * grátiam et glóriam largítur Dóminus,
Non negat bona eis * qui ámbulant in innocéntia.
Dómine exercítuum, * beátus homo qui confídit in te.
Glória Patri.

Psalmus 84

PRopítius fuísti, Dómine, terræ tuæ; * bene vertísti sortem Jacob.
Dimisísti culpam pópuli tui; * operuísti ómnia peccáta eórum.
Continuísti omnem iracúndiam tuam, * destitísti a furóre iræ tuæ. —
Restítue nos, Deus Salvátor noster, * et depóne indignatiónem tuam advérsus nos.
Num in ætérnum irascéris nobis, * aut exténdes iram tuam in omnes generatiónes?
Nonne tu vitam restítues nobis, * et pópulus tuus lætábitur in te?
Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam, * et salútem tuam da nobis. —
Audiam, quid loquátur Dóminus Deus : * profécto lóquitur pacem
Pópulo suo et sanctis suis * et eis qui corde convertúntur ad eum.
Certe propínqua est salus ejus timéntibus eum, * ut hábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et fidélitas óbviam vénient sibi, * justítia et pax inter se osculabúntur.
Fidélitas germinábit ex terra, * et justítia de cælo prospíciet.
Dóminus quoque dabit bonum, * et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum incédet, * et salus in via gréssuum ejus.
Glória Patri.

Psalmus 85

INclína, Dómine, aurem tuam, exáudi me, * quia miser et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quia devótus sum tibi; * salvum fac servum tuum sperántem in te.
Deus meus es tu : miserére mei, Dómine, * quia assídue ad te clamo.
Lætífica ánimam servi tui, * quia ad te, Dómine, ánimam meam attóllo.
Tu enim, Dómine, es bonus et clemens, * plenus misericórdiæ in omnes qui ínvocant te.
Auscúlta, Dómine, oratiónem meam, * et atténde

ad vocem obsecratiónis meæ.
Die tribulatiónis meæ clamo ad te, * quia exáudies me. —
Non est tibi par inter deos, Dómine, * et non est opus símile óperi tuo :
Omnes gentes, quas fecísti, vénient et adorábunt te, Dómine, * et prædicábunt nomen tuum.
Quia magnus es tu et facis mirabília : * tu solus es Deus. —
Doce me, Dómine, viam tuam, ut ámbulem in veritáte tua; * dírige cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Celebrábo te, Dómine, Deus meus, toto corde meo, * et prædicábo nomen tuum in ætérnum,
Quia misericórdia tua magna fuit erga me, * et eripuísti ánimam meam de profúndis inférni.
Deus, supérbi insurrexérunt contra me, et turba præpoténtium insidiátur vitæ meæ, * neque te ponunt ante óculos suos.
Sed tu, Dómine, Deus miséricors es et benígnus, * tardus ad iram, summe clemens et fidélis.
Réspice in me et miserére mei; * da robur tuum servo tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.
Signum da mihi favóris tui, ut vídeant, qui odérunt me, et confundántur, * quod tu, Dómine, adjúveris me et consolátus sis me.
Glória Patri.

Psalmus 115

COnfísus sum, étiam cum dixi : * « Ego afflíctus sum valde »;
Ego dixi in pavóre meo : * « Omnis homo fallax! »
Quid retríbuam Dómino * pro ómnibus quæ tríbuit mihi?
Cálicem salútis accípiam, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus.
Pretiósa est in óculis Dómini * mors sanctórum ejus.
O Dómine, ego servus tuus sum, ego servus tuus, fílius ancíllæ tuæ : * solvísti víncula mea.
Tibi sacrificábo sacrifícium laudis, * et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam * coram omni pópulo ejus,
In átriis domus Dómini, * in médio tui, Jerúsalem.
Glória Patri.

Psalmus 129

DE profúndis clamo ad te, Dómine, * Dómine, audi vocem meam!

Fiant aures tuæ inténtæ * ad vocem obsecratiónis meæ. —
Si delictórum memóriam serváveris, Dómine, * Dómine, quis sustinébit?
Sed penes te est peccatórum vénia, * ut cum reveréntia serviátur tibi. —
Spero in Dóminum, * sperat ánima mea in verbum ejus;
Exspéctat ánima mea Dóminum, * magis quam custódes auróram. —
Magis quam custódes auróram, * exspéctet Israël Dóminum,
Quia penes Dóminum misericórdia * et copiósa penes eum redémptio :
Et ipse rédimet Israël * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Deinde repetitur :

Ant. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris. (Allelúja.)

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi : Dómine, miserére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere, Dómine, aliquántulum. ℟. Et deprecáre super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos. ℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam. ℟. Et Sancti tui exsúltent.
℣. Ab occúltis meis munda me, Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia Sancti Spíritus illúmina cor nostrum : ut tuis mystériis digne ministráre, teque ætérna caritáte dilígere mereámur.

Deus, cui omne cor patet et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum : purífica per infusiónem Sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

Ure igne Sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Mentes nostras, quæsumus, Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet : et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus, Dómine, virtus Spíritus Sancti : quæ et corda nostra cleménter expúrget et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere; et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus, Dómine, visitándo purífica : ut véniens Dóminus noster Jesus Christus, Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Ambrosii Episcopi

Indulgentia trium annorum pro qualibet ex sequentibus orationibus S. Ambrosii si in die assignata recitetur. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

DIE DOMINICA

Summe Sacérdos et vere Póntifex, Jesu Christe, qui te obtulísti Deo Patri hóstiam puram et immaculátam in ara Crucis pro nobis míseris et peccatóribus, et qui dedísti nobis Carnem tuam ad manducándum et Sánguinem tuum ad bibéndum, et posuísti mystérium istud in virtúte Spíritus Sancti tui, dicens : Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis : rogo per eúmdem Sánguinem tuum, magnum salútis nostræ prétium, rogo per hanc miram et ineffábilem caritátem, qua nos míseros et indígnos sic amáre dignátus es, ut laváres nos a peccátis nostris in Sánguine tuo. Doce me servum tuum indígnum, quem inter cétera dona tua étiam ad offícium sacerdotále vocáre dignátus es, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ; doce me, quæso, per Spíritum Sanctum tuum, tantum tractáre mystérium ea reveréntia et honóre, ea devotióne et timóre, quibus opórtet et decet. Fac me per grátiam tuam semper illud de tanto mystério crédere et intellígere, sentíre et fírmiter tenére, dícere et cogitáre, quod tibi placet et éxpedit ánimæ meæ. Intret Spíritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, et sine strépitu verbórum loquátur omnem

veritátem. Profúnda quippe sunt nimis, et sacro tecta velámine. Propter magnam cleméntiam tuam concéde mihi Missárum solémnia mundo corde et pura mente celebráre. Líbera cor meum ab immúndis et nefándis, vanis et nóxiis cogitatiónibus. Muni me beatórum Angelórum pia et fida custódia ac tutéla fortíssima, ut hostes ómnium bonórum confúsi discédant. Per virtútem tanti mystérii et per manum sancti Angeli tui, repélle a me et a cunctis servis tuis duríssimum spíritum supérbiæ et cenodóxiæ, invídiæ et blasphémiæ, fornicatiónis et immundítiæ, dubietátis et diffidéntiæ. Confundántur, qui nos persequúntur; péreant illi, qui nos pérdere festínant.

FERIA SECUNDA

REX vírginum et amátor castitátis et integritátis, cælésti rore benedictiónis tuæ exstíngue in córpore meo fómitem ardéntis libídinis, ut máneat in me tenor castitátis córporis et ánimæ. Mortífica in membris meis carnis stímulos omnésque libidinósas commotiónes, et da mihi veram et perpétuam castitátem cum céteris donis tuis, quæ tibi placent in veritáte: ut sacrifícium laudis casto córpore et mundo corde váleam tibi offérre. Quanta enim cordis contritióne et lacrimárum fonte, quanta reveréntia et tremóre, quanta córporis castitáte et ánimæ puritáte istud divínum et cæléste sacrifícium est celebrándum, ubi Caro tua in veritáte súmitur, ubi Sanguis tuus in veritáte bíbitur, ubi ima summis, terréna divínis jungúntur, ubi adest sanctórum Angelórum præséntia, ubi tu es sacrifícium et sacérdos mirabíliter et ineffabíliter constitútus!

FERIA TERTIA

QUis digne hoc sacrifícium celebráre póterit, nisi tu, Deus omnípotens, offeréntem féceris dignum? Scio, Dómine, et vere scio, et idípsum pietáti tuæ confíteor, quia non sum dignus accédere ad tantum mystérium propter nímia peccáta mea et infinítas negligéntias meas. Sed scio, et veráciter ex toto corde meo credo et ore confíteor, quia tu potes me fácere dignum, qui solus potes fácere mundum de immúndo concéptum sémine, et de peccatóribus justos et sanctos. Per hanc omnipoténtiam tuam te rogo, Deus meus, ut concédas mihi peccatóri hoc sacrifícium celebráre cum timóre et tremóre, cum cordis puritáte et lacrimárum fonte, cum lætítia spiritáli et cælésti gáudio. Séntiat mens mea dulcédinem beatíssimæ præséntiæ tuæ, et excúbias sanctórum Angelórum tuórum in circúitu meo.

FERIA QUARTA

EGO enim, Dómine, memor venerándæ passiónis tuæ, accédo ad altáre tuum, licet peccátor, ut ófferam tibi sacrifícium, quod tu instituísti et offérri præcepísti in commemoratiónem tui, pro salúte nostra. Súscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclésia sancta tua et pro pópulo, quem acquisivísti Sánguine tuo. Et quóniam me peccatórem inter te et eúmdem pópulum tuum médium esse voluísti, licet in me áliquod boni óperis testimónium non agnóscas, offícium saltem dispensatiónis créditæ non recúses; nec per me indígnum eórum salútis péreat prétium, pro quibus víctima salutáris dignátus es esse et redémptio. Prófero étiam, Dómine (si dignéris propítius intuéri), tribulatiónes plébium, perícula populórum, captivórum gémitus, misérias orphanórum, necessitátes peregrinórum, inópiam debílium, desperatiónes languéntium, deféctus senum, suspíria júvenum, vota vírginum, laménta viduárum.

FERIA QUINTA

TU enim miseréris ómnium, Dómine, et nihil odísti eórum quæ fecísti. Memoráre, quæ sit nostra substántia; quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascáris satis, neque multitúdinem víscerum tuórum super nos contíneas. Non enim in justificatiónibus nostris prostérnimus preces ante fáciem tuam, sed in miseratiónibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitátes nostras, et ignem Sancti Spíritus in nobis cleménter accénde. Aufer cor lapídeum de carne nostra et da nobis cor cárneum, quod te amet, te díligat, te delectétur, te sequátur, te perfruátur. Orámus, Dómine, cleméntiam tuam, ut seréno vultu famíliam tuam, sacri tui nóminis offícia præstolántem, aspícere dignéris; et, ut nullíus sit írritum votum, nullíus vácua postulátio, tu nobis preces súggere, quas ipse propítius audíre et exaudíre delectéris.

FERIA SEXTA

Rogámus étiam te, Dómine, sancte Pater, et pro spirítibus fidélium defunctórum, ut sit illis salus, sánitas, gáudium et refrigérium, hoc magnum pietátis sacraméntum. Dómine, Deus meus, sit illis hódie magnum et plenum convívium de te pane vivo, qui de cælo descendísti et das vitam mundo, de tua carne sancta et benedícta, Agni vidélicet immaculáti, qui tollis peccáta mundi, quæ de sancto et glorióso beátæ Vírginis Maríæ útero est assúmpta et de Spíritu Sancto concépta; ac de illo pietátis fonte, qui per lánceam mílitis ex tuo sacratíssimo látere emanávit : ut, exínde refécti et satiáti, refrigeráti et consoláti, exsúltent in laude et glória tua. Peto cleméntiam tuam, Dómine, ut descéndat super panem tibi sacrificándum plenitúdo tuæ benedictiónis, et sanctificátio tuæ divinitátis. Descéndat étiam, Dómine, illa Sancti Spíritus tui invisíbilis incomprehensibilísque majéstas, sicut quondam in patrum hóstias descendébat; qui et oblatiónes nostras Corpus et Sánguinem tuum effíciat, et me indígnum sacerdótem dóceat tantum tractáre mystérium cum cordis puritáte et lacrimárum devotióne, cum reveréntia et tremóre, ita ut plácide ac benígne suscípias sacrifícium de mánibus meis, ad salútem ómnium tam vivórum quam defunctórum.

SABBATO

Rogo étiam te, Dómine, per ipsum sacrosánctum mystérium Córporis et Sánguinis tui, quo quotídie in Ecclésia tua páscimur et potámur, ablúimur et sanctificámur, atque uníus summæ divinitátis partícipes effícimur. Da mihi virtútes tuas sanctas, quibus replétus bona consciéntia ad altáre tuum accédam, ita ut hæc cæléstia sacraménta efficiántur mihi salus et vita. Tu enim dixísti ore tuo sancto et benedícto : Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Panis dulcíssime, sana palátum cordis mei, ut séntiam suavitátem amóris tui. Sana illud ab omni languóre, ut nullam præter te séntiam dulcédinem. Panis candidíssime, habens omne delectaméntum et omnem sapórem, qui nos semper réficis et numquam in te déficis; cómedat te cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ. Mandúcat te Angelus ore pleno : mandúcet te peregrínus homo pro módulo suo, ne defícere possit in via, tali recreátus viático. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendísti de cælo et das vitam mundo, veni in cor meum, et munda me ab omni inquinaménto carnis et spíritus. Intra in ánimam meam, sana et munda me intérius et extérius. Esto tutámen et contínua salus ánimæ et córporis mei. Repélle a me insidiántes mihi hostes : recédant procul a præséntia poténtiæ tuæ, ut, foris et intus per te munítus, recto trámite ad tuum regnum pervéniam; ubi non in mystériis, sicut in hoc témpore ágitur, sed fácie ad fáciem te vidébimus, cum tradíderis regnum Deo et Patri, et eris Deus ómnia in ómnibus. Tunc enim me de te satiábis satietáte mirífica, ita ut nec esúriam nec sítiam in ætérnum : Qui cum eódem Deo Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Alia Oratio S. Ambrosii ante Missam

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui, pie Dómine Jesu Christe, ego peccátor de própriis meis méritis nihil præsúmens, sed de tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia Déitas, o treménda majéstas, ego miser, inter angústias deprehénsus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiónem fúgio; et, quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi, Dómine, plagas meas osténdo, tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo : spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifíxus propter hóminem. Exáudi me sperántem in te : miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam ma-

nare cessabis. Salve, salutáris víctima, pro me et omni humáno género in patíbulo Crucis obláta. Salve, nóbilis et pretióse Sanguis, de vulnéribus crucifíxi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi áblueus. Recordáre, Dómine, creatúræ tuæ, quam tuo Sánguine redemísti. Pænitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea; ut, purificátus mente et córpore, digne degustáre mérear Sancta sanctórum. Et concéde, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sánguinis tui, quam ego indígnus súmere inténdo, sit peccatórum meórum remíssio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, ánimæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, dummodo quotidiana orationis recitatio in integrum mensem producta fuerit et præterea sacramentalis confessio, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatio et ad mentem Summi Pontificis preces additæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 Decembris 1936.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi; accédo tamquam infírmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis ætérnæ, pauper et egénus ad Dóminum cæli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quaténus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitátem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem : ut panem Angelórum, Regem regum et Dóminum dominántium, tanta suscípiam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentióne, sicut éxpedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici Córporis et Sánguinis non solum suscípere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi Corpus unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscípere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concéde mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscípere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad B. Mariam V. ante Missam

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indígnus peccátor ad te confúgio toto corde et afféctu; et precor pietátem tuam, ut, sicut dulcíssimo Fílio tuo in Cruce pendénti astitísti, ita et mihi, mísero peccatóri, et sacerdótibus ómnibus, hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut, tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et indivíduæ Trinitátis offérre valeámus. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

O Felícem virum, beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére et non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre!

℣. Ora pro nobis, beáte Joseph. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdótium : præsta, quǽsumus; ut, sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum, natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosánctum Fílii tui Corpus et Sánguinem hódie digne sumámus, et in futúro sǽculo prǽmium habére mereámur ætérnum. Per eúmdem Christum, Dóminum nostrum. Amen.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

ANgeli, Archángeli, Throni, Dominatiónes, Principátus, Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsértim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrifícium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui et ad utilitátem meam totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Oratio ad Sanctum

in cujus honorem Missa celebratur

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

O Sancte N., ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confísus, óffero nunc sacratíssimum sacraméntum Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me hódie intercédere dignéris, ut tantum sacrifícium digne et acceptabíliter offérre váleam, ut eum tecum et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam : Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Declaratio intentionis ante Missam

Indulgentia quingentorum dierum. Pius Pp. XI, 12 Julii 1935.

EGO volo celebráre Missam, et confícere Corpus et Sánguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei totiúsque Cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam totiúsque Cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ pæniténtiæ, grátiam et consolatiónem Sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM

Quilibet Sacerdos ex concessione Pii XI sub die 3 Octobris 1936, lucrari potest : Indulgentiam quinque annorum, si post Missam celebratam recitet Canticum Trium puerorum et Psalmum 150 cum adnexa Antiphona, Versiculis et Orémus ut infra; plenariam, si per integrum mensem prædictas preces recitaverit, accedente sacramentali confessione et oratione ad mentem Summi Pontificis.

Ant. Trium puerórum * cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. (Allelúja.)

Quæ Antiphona in Duplicibus tantum duplicatur.

Canticum trium Puerorum

Dan. 3, 57-88 et 56

BEnedícite, ómnia ópera Dómini, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite, Angeli Dómini, Dómino; * benedícite, cæli, Dómino.

Benedícite, aquæ omnes quæ super cælos sunt, Dómino; * benedícite, omnes exércitus Dómini, Dómino.

Benedícite, sol et luna, Dómino; * benedícite, stellæ cæli, Dómino. —

Benedícite, omnis imber et ros, Dómino; * benedícite, omnes venti, Dómino.

Benedícite, ignis et æstus, Dómino; * benedícite, frigus et algor, Dómino.

Benedícite, rores et plúviæ, Dómino; * benedícite, glácies et gelu, Dómino.

Benedícite, pruínæ et nives, Dómino; * benedícite, noctes et dies, Dómino.

Benedícite, lux et ténebræ, Dómino; * benedícite, fúlgura et nubes, Dómino. —

Benedícat terra Dómino, * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite, montes et colles, Dómino; * benedícite, univérsa germinántia in terra, Dómino.

Benedícite, fontes, Dómino; * benedícite, mária et flúmina, Dómino.

Benedícite, cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino; * benedícite, omnes vólucres cæli, Dómino.

Benedícite, omnes béstiæ et pécora, Dómino; * lau-

dáte et superexaltáte eum in sǽcula. —

Benedícite, fílii hóminum, Dómino; * benedícite, Israel, Dómino.

Benedícite, sacerdótes Dómini, Dómino; * benedícite, servi Dómini, Dómino.

Benedícite, spíritus et ánimæ justórum, Dómino; * benedícite, sancti et húmiles corde, Dómino.

Benedícite, Ananía, Azaría, Mísael, Dómino; * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum Sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli; * et laudábilis, et superexaltátus in sǽcula.

¶ Hic non dicitur Glória Patri

Psalmus 150

LAudáte Dóminum in sanctuário ejus, * laudáte eum in angústo firmaménto ejus.

Laudáte eum propter grándia ópera ejus, * laudáte eum propter summam majestátem ejus.

Laudáte eum clangóre tubæ, * laudáte eum psaltério et cíthara.

Laudáte eum týmpano et choro, * laudáte eum chordis et órgano.

Laudáte eum cýmbalis sonóris, laudáte eum cýmbalis crepitántibus : * omne quod spirat, laudet Dóminum!

Glória Patri.

Ant. Trium puerórum cantémus hymnum, quem cantábant Sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum. (Allelúja.)

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie, eléison. Christe, eléison. Kýrie, eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua. ℟. Et Sancti tui benedícant tibi.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

℣. Non nobis, Dómine, non nobis. ℟. Sed nómini tuo da glóriam.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium : concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes nostras, quǽsumus, Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

DA nobis, quǽsumus, Dómine, vitiórum nostrórum flammas exstínguere : qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

ORATIONES PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS POST MISSAM DICENDÆ

Oratio S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia trium annorum; plenaria, oratione quotidie in integrum mensem pie reiterata et additis sacramentali confessione, alicujus ecclesiæ vel publici oratorii visitatione et precibus ad Summi Pontificis mentem. Pius XI, 22 Novembris 1934.

GRátias tibi ago, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui me peccatórem, indígnum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretióso Córpore et Sánguine Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi. Et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercéssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátio, concupiscéntiæ et libídinis exterminátio, caritátis et patiéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátio; contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium quam invisibílium, firma defénsio; mótuum meórum, tam carnálium quam spirituálium, perfécta quietátio; in te uno ac vero Deo firma adhǽsio; atque finis mei felix consummátio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo et Spíritu Sancto Sanctis tuis es lux vera, satíetas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta et felícitas perfécta. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ

Indulgentia trium annorum. Pius XI, 3 Octobris 1936.

TRansfíge, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera ánimæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnere, vera serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefíat ánima mea solo semper amóre et desidério tui; te concupíscat et defíciat in átria tua, cúpiat dissólvi et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiónem animárum sanctárum, panem nostrum quotidiánum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem et sapórem et omne delectaméntum suavitátis. Te, in quem desíderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repleántur víscera ánimæ meæ; te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei. Te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretióne, cum dilectióne et delectatióne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem; ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátio mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquíllitas mea, pax mea, suávitas mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, reféctio mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesáurus meus, in quo fixa et firma et immobíliter semper sit radicáta mens mea et cor meum.
Amen.

Rhythmus S. Thomæ Aquinatis

Indulgentia quinque annorum; plenaria suetis conditionibus, quotidiana rhythmi recitatione in integrum mensem producta. Pius XI, 12 Martii 1936.

ADoro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas :
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia, te contémplans, totum déficit.

Visus, tactus, gustus in te fállitur,
Sed audítu solo tuto créditur :
Credo quidquid dixit Dei Fílius,
Nil hoc verbo Veritátis vérius.

In Cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque confitens,
Peto quod petívit latro pænitens.

Plagas, sicut Thomas, non intúeor,
Deum tamen meum te confíteor :
Fac me tibi semper magis crédere,
In te spem habére, te dilígere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hómini,
Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne, Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo Sánguine,
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.

Jesu, quem velátum nunc aspício,
Oro, fiat illud quod tam sítio :
Ut, te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.
Amen.

Aspirationes ad Sanctissimum Redemptorem

Indulgentia septem annorum, si Sacerdos post Missam invocationes pie recitaverit; trecentorum dierum toties quoties; plenaria suetis conditionibus, dummodo quotidie per integrum mensem invocationum recitatio devote peracta fuerit. Pius Pp. IX, 9 Januarii 1854.

ANima Christi, sanctífica me. Corpus Christi, salva me. Sanguis Christi, inébria me. Aqua láteris Christi, lava me. Pássio Christi, confórta me. O bone Jesu, exáudi me. Intra tua vúlnera abscónde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste malígno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te in sæcula sæculórum.
Amen.

Oratio ad D. N. J. C.

Indulgentia decem annorum; plenaria recitantibus post Missam et orantibus ad mentem Summi Pontificis. Pius Pp. XI, 2 Februarii 1934.

EN ego, o bone et dulcíssime Jesu, ante conspéctum tuum génibus me provólvo ac máximo ánimi ardóre te oro atque obtéstor, ut meum in cor vívidos fídei, spei et caritátis sensus, atque veram peccatórum meórum pæniténtiam, éaque emendándi firmíssimam voluntátem velis imprímere; dum magno ánimi afféctu et dolóre tua quinque vúlnera mecum ipse consídero ac mente contémplor, illud præ óculis habens, quod jam in ore ponébat tuo David Prophéta de te, o bone Jesu : Fodérunt manus meas et pedes meos; dinumeravérunt ómnia ossa mea. Ps. 21, 17.

Alia Oratio

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. IX, 11 Decembris 1846. Insuper hanc orationem recitanti flexis genibus, nisi impediatur, conceditur remissio defectuum et culparum in celebratione Missæ ex humana fragilitate contractarum. Pius Pp. X, 29 Augusti 1912.

OBsecro te, dulcíssime Dómine Jesu Christe, ut pássio tua sit mihi virtus, qua múniar, prótegar atque defèndar; vúlnera tua sint mihi cibus potúsque, quibus pascar, inébrier atque deléctcr; aspérsio Sánguinis tui sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum; mors tua sit mihi vita indeficiens, Crux tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Oblatio sui

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem actus oblationis devote recitatus fuerit. Pius Pp. XI, 4 Decembris 1932.

SUscipe, Dómine, universam meam libertátem. Accipe memóriam,

intelléctum atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Oratio ad B. Mariam V.

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxísti. Ecce cujus aspéctu lætabáris et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánter repræsénto et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctissimǽque Trinitáti in suprémum latríæ cultum, pro tui ipsíus honóre et glória et pro meis totiúsque mundi necessitátibus, offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deínceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

Oratio ad S. Joseph

Indulgentia trium annorum; plenaria suetis conditionibus, oratione quotidie per integrum mensem pia mente iterata. Pius Pp. XI, 18 Maji 1936.

VIrginum custos et pater, sancte Joseph, cujus fidéli custódiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo vírginum María commíssa fuit : te per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Maríam óbsecro et obtéstor, ut me, ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde et casto córpore Jesu et Maríæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Oratio ad Sanctum
in cujus honorem Missa celebrata est

Indulgentia trium annorum. Pius Pp. XI, 3 Octobris 1936.

SAncte N., in cujus honórem incruéntum Córporis et Sánguinis Christi sacrifícium óbtuli, fac tua poténti apud Deum intercessióne, ut, usu hujus mystérii, passiónis et mortis ejúsdem Christi Salvatóris nostri mérita conse-

quar, ac cum illíus frequentatióne contínuo crescat meæ salútis efféctus. Amen.

Oratio ad vitam sancte ducendam

Indulgentia quingentorum dierum semel in die pro constitutis in sacris. Leo Pp. XIII, 14 Aug. 1884.

JEsu dilectíssime, qui ex singulári benevoléntia me præ millénis homínibus ad tui sequélam et ad exímiam Sacerdótii dignitátem vocásti, largíre mihi, precor, opem tuam divínam ad offícia mea rite obeúnda. Oro te, Dómine Jesu, ut resúscites hódie et semper in me grátiam tuam, quæ fuit in me per impositiónem mánuum episcopálium. O potentíssime animárum médice, sana me táliter, ne revólvar in vítia; et cuncta peccáta fúgiam tibíque usque ad mortem placére possim. Amen.

Invocatio

Indulgentia trecentorum dierum. Pius Pp. XI, 11 Februarii 1924.

O Bone Jesu, fac ut sim sacérdos secúndum Cor tuum.

ORATIONES
S. Alfonsi Mariæ de Ligorio
singulis hebdomadæ diebus distributæ

DIE DOMINICA

AMantíssime Jesu, Redémptor, et Deus, adóro te præséntem in péctore meo sub speciébus panis et vini, quibus factus es cibus et potus ánimæ meæ. Sit infiníte benedíctus advéntus tuus ad ánimam meam, Deus meus, et pro tanto benefício tibi ex íntimo corde grátias ago, et dóleo eo quod digne tibi grates repéndere non váleo. Et quasnam dignas gratiárum actiónes habére posset húmilis víllicus, si rústica in domo sua ab ipso suo rege se visitátum vidéret, nisi ad illíus pedes se procúmbere, et tácito admirári et laudáre tantam dignatiónem? Prócido ergo coram te, o Rex divíne, o Jesu dulcíssime, teque adóro ex abýsso vilitátis meæ. Conjúngo adoratiónem meam adoratióni, quam tibi præstítit beatíssima Virgo María, quando in úterum suum sacrosánctum te recépit, et quo ipsa te amávit amóre, eódem te prósequi vellem. O Redémptor amábilis, tu hódie verbis meis obédiens, de cælo in manus meas descendísti : et ego? eheu! quóties præcéptis tuis inobédiens, te, ingráto ánimo, sprevi, et grátiam et amórem tuum rejéci! O bone Jesu, meórum véniam delictórum jam te mihi tribuísse confído; quod si culpa mea, nondum mihi pepercísti, modo, quæso, ignósce mihi, o Bónitas infiníta, nam te offendísse toto corde me pœnitet! Utinam, o Jesu, te semper amavíssem! A die saltem quo primam missam celebrávi, únice pro te amóre flagráre debuíssem. Tu ex míllibus me in sacerdótem et amícum tuum elegísti; quid ultra fácere debuísti, ut a me diligeréris? Sed grátias ago tibi, quia tempus mihi præstas agéndi, quod fácere omísi. Ex toto corde meo te amáre volo. Nullum affectum in corde meo admíttere volo nisi pro te, qui me tantis benefíciis ad te redamándum obstrinxísti. Deus meus et ómnia. O Deus meus, quid mihi divítiæ! quid honóres! quid mundi voluptátes! tu ómnia mihi es. Tu solus eris deínceps únicum bonum, únicus amor meus. Dicam tibi cum sancto Paulíno : Sibi hábeant divítias suas dívites, regna sua reges; mihi Christus glória et regnum est. Fruántur reges, ac dívites terræ regnis suis, suísque divítiis; tu, o bone Jesu, divítiæ meæ et regnum meum mihi solus eris. O Pater ætérne, per amórem hujus Fílii tui, quem hódie tibi óbtuli, et in cor meum recépi, da quæso, mihi sanctam perseverántiam in grátia tua, et donum tui sancti amóris. Tibi étiam comméndo propínquos meos, amícos et inimícos; ánimas item purgatórii, omnésque peccatóres.

O Mater mea, María sanctíssima, ímpetra mihi sanctam perseverántiam et Jesu Christi amórem.

FERIA SECUNDA

O Bónitas infiníta! O cáritas infiníta! Deus mihi se totum dedit, factus est totus meus! Anima mea, cóllige omnes afféctus tuos, teque íntime conjúnge Dómino tuo, qui dédita ópera ad te venit, ut conjungátur tibi et redamétur a te.

O Redémptor amábilis, ampléctor te, amor et vita

mea; me tibi conjúngo, noli me despícere. Hei mihi! tempus erat vitæ meæ, quo te rejéci ex ánima mea, et me separávi a te; sed in pósterum vitam meam míllies pónere pótius volo, quam íterum amíttere te, summum Bonum meum. Oblivíscere, Dómine, ómnium injuriárum, quibus te afféci, et mihi miserátus ignósce; toto corde me illárum pœnitet, et præ dolóre mori vellem. Quamvis autem in te peccáverim, mihi præcipis, ut amem te : Díliges Dóminum Deum tuum, ex toto corde tuo. Oh! Dómine mi, quis ego sum ut a me diligi cúpias? Quóniam hoc desíderas, amóre te prósequi volo. Tu pro me mortem subíre voluísti, et carnes tuas in cibum mihi dedísti; ego ómnia relínquo, ómnibus valedíco, et te solum, amantíssime Salvátor, ampléctor. Quis me separábit a caritáte Christi? O Redémptor amábilis, et quem álium dilígere volo nisi te, qui es infiníta bónitas, et infiníto amóre dignus? Quid mihi est in cælo et a te quid vólui super terram? Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum. Profécto quidem, Deus meus, et úbinam sive in cælo, sive in terra bonum te majus inveníre possum, vel qui magis quam tu me diléxerit? Advéniat regnum tuum. Oh! bone Jesu, sume, precor, hoc mane totíus cordis mei domínium, illud ego tibi totum præbeo. Tu illud semper ac totum pósside, et omnes afféctus, qui non sunt ad te, ab eo repélle. Te solum in partem meam, et in meas divítias éligo : Deus cordis mei, et pars mea, Deus, in ætérnum. Da, ut semper illud sancti Ignátii a Loyóla in ore hábeam, et petam : « Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis ». Da mihi amórem et grátiam tuam; fac vidélicet ut amem te, et amer a te, et dives sum satis, nec ámplius ultra desídero, nec áliud quæro. Verúmtamen tu scis infirmitátem meam, et quam sæpe tibi infidélis exstíterim; ádjuva ergo me grátia tua, nec umquam permíttas me separári ab amóre tuo sancto. « Ne permíttas me separári a te ». Hoc nunc tibi dico semperque dícere volo, et idípsum tríbue, ut repétere tibi semper queam : « Ne permíttas, ne permíttas me separári a te ».

O Virgo sanctíssima, spes mea, María, ímpetra mihi a Deo hanc dúplicem grátiam : sanctam perseverántiam et sanctum amórem; nihil ámplius a te peto.

FERIA TERTIA

OH! Dómine mi, quómodo pótui te multóties offéndere, sciens quod peccándo tibi summe displicébam? Per mérita, quæso, passiónis tuæ ignósce mihi, et vínculo amóris tui me tibi obstrínge; non te séparet a me fœtor culpárum meárum. Fac ut magis ac magis tuam bonitátem et amórem, qui tibi debétur, et caritátem, qua me dilexísti, semper agnóscam.

Cúpio, bone Jesu, me totum pro te devovére, qui temetípsum pro me in sacrifícium offérre voluísti. Tu innúmeris caritátis arguméntis me tibi obstrinxísti; ne, quæso, permíttas me umquam separári a te, Amo te, Deus meus, teque semper dilígere volo. Et quómodo a te disjúnctus, et sine grátia tua vívere pótero, cum amórem tuum cognóverim? — Grátias ago tibi, quia me pertulísti quando sine grátia tua vivébam, et quia tempus adhuc mihi præstas amándi te. Si tunc mihi supervenísset intéritus, te ámplius amáre non possem. Quóniam vero adhuc te dilígere possum, ómnibus víribus te amáre volo, dulcíssime Jesu, tibíque in ómnibus placére perópto. Díligo te, o Bónitas infiníta, amo te plus quam me; et quia amo te, dono tibi corpus meum, ánimam meam, ac totam voluntátem meam. Fac, Dómine, et dispóne de me juxta beneplácitum tuum; in ómnibus me tibi subjício. Dúmmodo mihi concédas ut semper díligam te, nihil áliud posco. Terréna bona da voléntibus illa; non áliud ego desídero, nihílque peto, nisi perseverántiam in grátia tua, et sanctum amórem tuum.

Inníxus ego, o Pater ætérne, Fílii tui promíssis : Amen, amen dico vobis, si quid petiéritis Patrem in nómine meo, dabit vobis (Joan. XVI, 23), in nómine Jesu Christi peto a te sanctam perseverántiam, et grátiam amándi te ex toto corde meo, perfécte faciéndo deíncepsvoluntátemtuam. O Jesu, tu pro me víctima factus es, et mihi teípsum dedísti, ut tradam tibi meípsum, tibíque ímmolem voluntátem meam; inquis enim : Præbe, fili mi, cor tuum mihi (Prov. XXIII, 26). Ecce cor meum, Dómine, ecce cor

meum, et ánimam meam, quam tibi dono, et omníno pro te devóveo. Verum tu scis, Dómine, infirmitátem meam : succúrre mihi; ne permíttas me hanc voluntátem meam a te retráhere ad peccándum in te. Mínime; noli hoc permíttere; da ut semper díligam te, fac ut amem te, quantum Sacérdos te dilígere debet; et quemádmodum Filius tuus in cruce móriens dícere pótuit : Consummátum est, ita in morte mea dícere váleam, quod ex hac die mandáta tua custodívi. Præsta, ut in ómnibus tentatiónibus, et perículis in te peccándi semper ad te recúrram, et auxílium tuum per mérita Jesu Christi imploráre non omíttam.

O María sanctíssima, quæ ómnia potes apud Deum, ímpetra mihi hanc grátiam, ut in tentatiónibus semper ad Deum, et ad te confúgiam.

FERIA QUARTA

O MI Jesu, vídeo quanta operátus et passus es, ut mihi necessitátem impóneres amándi te : et ego tam ingrátum me tibi probávi? Quóties pro vili delectatióne et desidério nequam, tuam grátiam commutávi, et amísi te, o Deus ánimæ meæ! Creaturárum benefícia sat gratа memória sum prosecútus, tibi soli me ingrátum, præbui. Ignósce mihi Deus meus; dóleo ejúsmodi ingráti ánimi crimen, et toto corde me pœnitet, et véniam a te spero, cum sis infiníta bónitas. Si tu bónitas infiníta non esses, mihi desperándum foret, nec ámplius, misericórdiam tuam imploráre audérem.

Tibi sint grates, amor meus, quia ad inférnum, quem prómerui, non me damnásti, et tanto témpore me sustinuísti. Sola quidem patiéntia tua in me, Deus meus, ad amándum te tráhere me debéret. Quis umquam me toleráre potuísset, nisi tu, qui es infinítæ misericórdiæ Deus? Jámdiu est, ex quo invítas me ad amándum te; nolo ámplius resístere amóri tuo; ecce me tibi totum dedo. Súfficit quantum in te peccávi, nunc te dilígere volo. Amo te, o summum Bonum meum; díligo te, o Bónitas infiníta; amo te Deus meus, qui es infiníto amóre dignus, et semper repétere volo in témpore et in æternitáte : amo te, amo te. — O Deus, et quot annos amísi, in quibus te dilígere et in amóre tuo prógredi potuíssem, et eos insúmpsi ad peccándum in te! At sanguis tuus, o Jesu, spes mea est. Numquam, spero, te amáre cessábo. Ignóro quantum mihi vivéndum súperest : resíduum tamen vitæ meæ, sive breve sive longum sit, illud tibi totum cónsecro. Ad hunc finem háctenus exspectásti me. Volo quippe tibi complacére, volo te, amantíssime Dómine, semper amáre, teque solum dilígere volo. Quid mihi delíciæ! Quid divítiæ! Quid honóres! Tu solus Deus meus, tu solus, solus es, et semper eris amor meus, et ómnia. Sed nihil possum, nisi tu ádjuves me grátia tua. Vúlnera quæso cor meum, inflámma illud sancto amóre tuo, tibíque totum conjúnge, ut a te numquam separári possit. Tu amáre promisísti, qui te díligit : Ego diligéntes me díligo (Prov. VIII, 17). Nunc amo te! parce audáciæ meæ, ama tu étiam me, nec permíttas me quidquam fácere, quod impédiat quóminus díligas me : Qui non díligit manet in morte (I. Joann. III, 14). Líbera me ab ista morte, qua impédiar quóminus amem te. Fac ut semper díligam te, ut semper tu queas amáre me; et sic diléctio nostra ætérna sit, nec inter me et te ámplius dissolvátur. Hoc præsta, Pater ætérne, per amórem Jesu Christi. Hoc ipsum concéde, jucundíssime Jesu, ob mérita tua, per quæ spero fore, ut te semper díligam et vicíssim a te semper díligar.

O María, Mater Dei, et mater mea, tu étiam deprecáre Jesum pro me.

FERIA QUINTA

O Deus infinítæ majestátis, en proditórem ad pedes tuos, qui tam gráviter in te delíquit! Tu multóties pepercísti peccátis meis; et ego, sprétis benefíciis et præsídiis, quibus me donásti, íterum te injúriis afféci. Céteri peccavérunt in ténebris, ego autem in luce. Sed audi vocem hujus Fílii tui, quem modo tibi óbtuli, et qui nunc est in péctore meo : ipse pro me misericórdiam et véniam apud te implórat. Parce mihi, o Bónitas infiníta, per amórem Jesu Christi, quia te offendísse toto corde me pœnitet.

Scio, te libénter Jesu Christi amóre peccatóribus fíeri placábilem : Complácuit per eum reconciliáre ómnia in ipsum (Coloss. I, 20). Per amórem ígitur Jesu Christi, placa te étiam mihi. Ne

projícias me a fácie tua, quamvis id mérear; parce mihi, et muta cor meum. Cor mundum crea in me Deus. Hoc age ob honórem saltem tuum, quóniam elegísti me in sacerdótem et minístrum ad offeréndum tibi ipsum Fílium tuum. Fac me vívere, sicut decet sacerdótem. Da cor mihi, quo te sacérdos amáre debet. Exstíngue, precor, et déstrue in me tui amóris igne omnes terrénos afféctus. Fac ut gratum deínceps me tibi probem pro tantis benefíciis mihi collátis, et pro tanto amóre, quo amásti me. Si olim amicítiam tuam sprevi, nunc eam magis æstimo quam cuncta mundi regna, et beneplácitum tuum ómnibus divítiis ac cæli terræque delíciis antepóno. — O Pater mi, per Jesu Christi amórem ábstrahe me ab ómnibus rebus. Tu vis ut sacerdótes tui ab ómnibus, quæ in mundo sunt, omníno segregáti sint, ac tibi soli, et opéribus glóriæ tuæ vivant. Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos (Act. XIII, 2). Scio quod étiam id a me requíris, et hoc fácere propóno, sed tu ádjuva me grátia tua. Trahe me totum ad te. In labóribus et in advérsis mihi patiéntiam et voluntátis conformatiónem tríbue. Da ut per amórem tuum meípsum mortíficem. Concéde mihi spíritum veræ humilitátis, quo gáudeam me abjéctum et imperféctum reputári. Doce me fácere voluntátem tuam, et tum quod a me requíris índica mihi, id enim éxsequi volo. Récipe, Deus meus, ad amándum te peccatórem, qui háctenus nímium in te peccávit, sed nunc vere te dilígere vult, et esse tuus. O Deus ætérne, spero fore ut te amem in ætérnum. Et ídeo volo étiam in hac vita te multum amáre, ut multum te amáre váleam in æternitáte. Et quia amo te, ab ómnibus te cognósci et amári desídero; et ídeo Dómine, quóniam fecísti me sacerdótem tuum, fac ut pro te labórem, et salúti animárum incúmbam. Hæc ómnia spero per tua mérita, o Christe Jesu, et per tuam intercessiónem, o Mater mea María.

FERIA SEXTA

O Jesu! et quómodo potuísti me ex míllibus in sacerdótem tuum elígere? Me, qui tóties tibi terga verti, et pro níhilo grátiam tuam sprevi? Amantíssime Dómine mi, dóleo ex tota ánima mea de peccátis meis. Dícito mihi, remisístine peccáta mea? Spero quidem. Fuísti quippe Redémptor meus non semel tantum, sed quóties mihi pepercísti. Ah, Salvátor mi, útinam numquam te offendíssem! Fac, óbsecro, me audíre quod Magdalénæ dixísti : Remittúntur tibi peccáta tua. Fac ut séntiam me in grátiam tuam jam esse recéptum, donans mihi magnum dolórem de peccátis meis. — In manus tuas comméndo spíritum meum; redemísti me, Dómine Deus veritátis. Oh! diviníssime Pastor, tu de cælo descendísti ad inveniéndum me, pérditam ovem, et pro me quotídie super altáre descéndis; posuísti vitam tuam ut salvum me fáceres : ne derelínquas me. In manus tuas comméndo ánimam meam, súscipe cleménter eam, et ne permíttas me umquam separári a te. — Tu pro me totum Sánguinem tuum fudísti. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso Sánguine redemísti. Nunc es advocátus meus, non vero judex; véniam pro me apud Patrem tuum ímpetra; óbtine mihi lumen et virtútem amándi te ex tota ánima mea. Da resíduum vitæ meæ sic transígere ut, cum te júdicem aspéxero, mihi te placátum vídeam.

Regna, quæso, amóre tuo in corde meo, fac ut sim totus tuus; et ídeo, Salvátor amábilis, mémorem me fac semper amóris, quo me dilexísti, et quanta operátus et passus es, ut me salváres, et amaréris a me. Ad hoc me sacerdótem fecísti, ut nihil díligam præter te. — Jesu mi, volo quippe tibi complacére; ego díligo te, et nihil áliud dilígere volo præter te. — Fac me húmilem et patiéntem in labóribus hujus vitæ, mansuétum in humiliatiónibus, a terrénis delíciis abhorréntem, et a creatúris abstráctum, et præsta, ut a corde meo ejíciam omnes afféctus, qui non sunt ad te. Hæc ómnia a te implóro, et spero per mérita passiónis tuæ. O Jesu jucundíssime, amábilis Jesu, o bone Jesu exáudi me.

O mater mea, et spes mea, María, tu quoque exáudi me, et ora Jesum pro me.

SABBATO

Lóquere, Dómine, quia audit servus tuus (I. Reg. III, 10).

O Jesu amantíssime, tu venísti étiam hoc mane ad visitándam ánimam

meam, ex íntimo corde tibi grátias ago. Quóniam venísti ad me, lóquere, quæso, et dícito mihi quid velis a me, quia ómnia fácere volo. Non méreor quod ultra mihi loquáris, eo quod vocem tuam audíre persæpe recusávi, qua me vocábas ad amórem tuum, et ingrátus tibi terga verti. Verum de peccátis meis jam pœniténtiam egi, nunc íterum me illórum pœnitet, et véniam a te jam obtinuísse confído. Dic ergo mihi, quid me vis fácere, sum enim parátus ad ómnia. — Utinam, Deus meus, te semper amássem. Hei mihi! quot annos amísi! At sanguis tuus, et promissiónes tuæ spem mihi ásferunt reparándi tempus amíssum, te solum deínceps amándo, tibíque placéndo. — Amo te, Redémptor meus, amo te, Deus meus, ad nihil aspíro nisi ad amándum te ex toto corde meo, et ad vitam ipsam ponéndam pro amóre tui, qui amóre mei mortem subíre voluísti. « Amóre amóris tui, dicam tibi cum sancto Francísco, móriar, qui amóre amóris mei dignátus es mori ». Tu, Jesu, mihi totum teípsum dedísti; dedísti tuum sánguinem, vitam, omnes sudóres tuos, ómnia mérita tua : plus dare non habuísti : ego me totum tibi dono; dono tibi omnes sæculi delícias, corpus meum, ánimam, voluntátem; plus tibi dare non hábeo; si plus habérem, plus tibi darem. Jucundíssime Jesu, tu mihi sufficis. — Fac tamen, Dómine, ut sim tibi fidélis; ne permíttas me, mutáta voluntáte, derelínquere te. Spero per mérita passiónis tuæ, Salvátor mi, id mihi numquam obventúrum. Tu dixísti : Nullus sperávit in Dómino, et confúsus est (Eccl. II, 11). Tota ígitur fidúcia dícere possum et ego : In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum. Spero, o Deus ánimæ meæ, et semper volo speráre, numquam confusiónem passúrum vidéndi me separátum a te. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætérnum (Ps. 30, 2). — Deus meus, tu omnípotens es, éffice me sanctum. Fac ut multum díligam te, fac ut nihil prætermíttam, quod redúndet in glóriam tuam, et ómnia vincam ut tibi compláceam. O me beátum, si ómnia perdam, ut solum te, et amórem tuum invéniam! Ad hunc finem vitam tribuísti mihi, fac ut eam opéribus glóriæ tuæ omníno impéndam. Non méreor benefícia, sed pœnas; ídeo déprecor te, ut púnias me sicut vis, dúmmodo grátiam tuam non áuferas a me. Sine mensúra amásti me, o cáritas infiníta, o infiníta bónitas, sic amo et amábo te. O volúntas Dei! tu es amor meus. O Jesu mi! tu mórtuus es pro me, útinam ego étiam mori possem pro te, et morte mea effícere ut omnes ament te! O bónitas infiníta, et infiníte amábilis! ego te máximi fácio, et super ómnia díligo te.

O María! trahe me ad Deum; da mihi ut semper ad te confúgiam; intercessióne tua sanctum me réddere debes : ita spero.

Litaniæ de sanctissimo Nomine Jesu

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem Litaniæ cum Oratione devote recitatæ fuerint. Pius Pp. XI, 2 Januarii 1933.

Yrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére nobis.
Jesu, Fili Dei vivi, mis.
Jesu, splendor Patris, mis.
Jesu, candor lucis ætérnæ, miserére nobis.
Jesu, rex glóriæ, mis.
Jesu, sol justítiæ, mis.
Jesu, Fili Maríæ Vírginis, miserére nobis.
Jesu amábilis, mis.
Jesu admirábilis, mis.
Jesu, Deus fortis, mis.
Jesu, pater futúri sæculi, miserére nobis.
Jesu, magni consílii ángele, miserére nobis.
Jesu potentíssime, mis.
Jesu patientíssime, mis.
Jesu obedientíssime, mis.
Jesu, mitis et húmilis corde, miserére nobis.
Jesu, amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu, amátor noster, mis.
Jesu, Deus pacis, mis.
Jesu, auctor vitæ, mis.
Jesu, exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu, zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu, Deus noster, mis.
Jesu, refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu, pater páuperum, mis.
Jesu, thesáure fidélium, miserére nobis.

Jesu, bone pastor, mis.
Jesu, lux vera, mis.
Jesu, sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu, bónitas infiníta, mis.
Jesu, via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu, gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu, rex Patriarchárum, miserére nobis.
Jesu, magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu, doctor Evangelistárum, miserére nobis.
Jesu, fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu, lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu, púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu, coróna Sanctórum ómnium, miserére.
Propítius esto, parce nobis, Jesu.
Propítius esto, exáudi nos, Jesu.
Ab omni malo, líbera nos, Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera.
Per labóres tuos, líbera.
Per agóniam et passiónem tuam, líbera.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera.
Per ascensiónem tuam, líbera.
Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam, líbera.
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, Jesu.
Jesu, audi nos.
Jesu, exáudi nos.

Orémus. Oratio

Domine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis; quærite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : quæsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris afféctum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam laude cessémus. Sancti Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum : quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ de sacratissimo Corde Jesu

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis conditionibus, dummodo quotidie per integrum mensem Litaniæ cum Versiculo et Oratione pia mente repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 10 Martii 1933.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére.
Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu Sancto formátum, miserére.
Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, mis.
Cor Jesu, majestátis infinítæ, miserére.
Cor Jesu, templum Dei sanctum, miserére.
Cor Jesu, tabernáculum Altíssimi, miserére.
Cor Jesu, domus Dei et porta cæli, miserére.
Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére.
Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére.
Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, mis.
Cor Jesu, omni laude digníssimum, miserére.
Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, mis.
Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére.
Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, mis.
Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére.
Cor Jesu, desidérium cóllium ætern órum, mis.
Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, mis.
Cor Jesu, dives in omnes qui ínvocant te, mis.
Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére.

Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, mis.
Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére.
Cor Jesu, attrítum propter scélera nostra, mis.
Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
Cor Jesu, láncea perforátum, miserére.
Cor Jesu, fons totíus consolatiónis, miserére.
Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére.
Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére.
Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére.
Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére.
Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére.
Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, mis. nobis.
℣. Jesu, mitis et húmilis Corde. ℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus. Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui, et in laudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iísque misericórdiam tuam peténtibus tu véniam concéde placátus, in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Litaniæ Lauretanæ B. Mariæ Virginis

Indulgentia septem annorum; plenaria suetis conditionibus, si quotidie per integrum mensem Litaniæ cum Versiculo et Oratione devote repetitæ fuerint. Pius Pp. XI, 28 Martii 1933.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére.
Spíritus Sancte, Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.

Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.
Mater invioláta, ora.
Mater intemeráta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Causa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Consolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Christianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe origináli concépta, ora.
Regína in cælum assúmpta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Regína pacis, ora.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum, Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Litaniæ de S. Joseph

Indulgentia quinque annorum; plenaria suetis conditionibus, si per integrum mensem quotidie Litaniæ cum Versiculo et Oratione devote repetitæ fuerint. Pius Pp. XI 21 Martii 1935.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.
Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.
Christe, exáudi nos.
Pater de cælis, Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi, Deus, miserére nobis.
Spíritus Sancte, Deus, miserére.
Sancta Trínitas, unus Deus, miserére.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Proles David ínclyta, ora.
Lumen Patriarchárum, ora pro nobis.
Dei Genitrícis sponse, ora pro nobis.
Custos pudíce Vírginis, ora pro nobis.
Fílii Dei nutrítie, ora.
Christi defénsor sédule, ora pro nobis.
Almæ Famíliæ præses, ora pro nobis.
Joseph justíssime, ora.
Joseph castíssime, ora.
Joseph prudentíssime, ora.
Joseph fortíssime, ora.
Joseph obedientíssime, ora pro nobis.
Joseph fidelíssime, ora.
Spéculum patiéntiæ, ora.
Amátor paupertátis, ora.
Exémplar opíficum, ora.
Domésticæ vitæ decus, ora pro nobis.
Custos vírginum, ora.
Familiárum cólumen, ora.
Solátium miserórum, ora.
Spes ægrotántium, ora.
Patróne moriéntium, ora.
Terror dæmonum, ora.
Protéctor sanctæ Ecclésiæ, ora pro nobis.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, mis. nobis.

℣. Constítuit eum dóminum domus suæ. ℟. Et príncipem omnis possessiónis suæ.

Orémus. Oratio

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum elígere dignátus es : præsta, quǽsumus; ut, quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cælis : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

FORMULA CONSECRATIONIS SACRATISSIMO CORDI JESU

A CLERO RECITANDA

Indulgentia trium annorum; 7 annorum die quo menstruus Secessus habeatur; plenaria, suetis conditionibus, in fine cursus exercitiorum spiritualium, S. P. A. 24 Oct. 1935

Domine Jesu, Redémptor noster amantíssime et Sacérdos in ætérnum, nos súpplices tuos, quos appellárc amícos et sacerdótii tui partícipes fácere dignátus es, propítius réspice. Tui sumus, tui perpétuo esse vólumus, ídeo sacratíssimo Cordi tuo, quod tamquam únicum salútis perfúgium laboránti humáno géneri ostendísti, dedicámus nos hódie totos et addícimus. Tu, qui sacerdótibus, Cordis tui cultóribus, úberes divíni ministérii fructus promisísti, fac nos, quǽsumus, idóneos in vínea tua operários, vere húmiles et mites, spíritu devotiónis et patiéntiæ plenos, ita flagrántes amóre tui, ut eúmdem caritátis ignem in ánimis fidélium excitáre et fovére non cessémus. Nostra ígitur corda incéndio tui Cordis ínnova, ut jam nihil áliud studeámus, quam tuam promovére glóriam et ánimas tibi lucrári, quas pretióso sánguine redemísti. Miserére, Pastor bone, præsértim sacerdótum, fratrum nostrórum, si qui ambulántes in vanitáte sensus sui te et diléctam Sponsam tuam, Ecclésiam, lacrimábili defectióne contristárunt. Concéde nobis ad tuum compléxum eos redúcere, aut certe ipsórum expiáre delícta, resarcíre damna et dolórem, quo te affíciunt, amóris nostri consolatióne minúere. Sine dénique, te quísque nostrum exóret his Augustíni verbis : O dulcis Jesu, vivas tu in me et concaléscat spíritu meo vivus carbo amóris tui, et excandéscat in ignem perféctum; árdeat júgiter in ara cordis mei, férveat in medúllis meis, flagret in abscónditis ánimæ meæ; in die consummatiónis meæ consummátus invéniar apud te, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

BENEDICTIONES VARIÆ

Benedictio imaginum

Jesu Christi Domini nostri, beatæ Mariæ Virginis et aliorum Sanctorum

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio

OMnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (sive effígies) sculpi aut pingi non réprobas, ut, quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur : hanc, quæsumus, imáginem (seu sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi (vel beatíssimæ Vírginis Maríæ, Matris Dómini nostri Jesu Christi, vel beáti N. Apóstoli tui, vel Mártyris, vel Pontíficis, vel Confessóris, vel beátæ N. Vírginis, vel Mártyris) adaptátam bene ✠ dícere et sanctifi ✠ cáre dignéris : et præsta; ut, quicúmque coram illa unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Pontíficem, vel Confessórem, vel gloriósam Vírginem, vel Mártyrem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per (eúmdem) Christum, Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

Benedictio loci vel domus

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

BEne ✠ dic, Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam) : ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui Sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eo (vel in ea) nunc et in ómnia sæcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

Benedictio Rosariorum B. Mariæ V.

Formula brevior (approbata a S. R. C. die 23 Nov. 1918)

AD laudem et glóriam Deíparæ Vírginis Maríæ, in memóriam mysteriórum vitæ, mortis et resurrectiónis ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, bene ✠ dicá(n)tur et sancti ✠ ficé(n)tur hæc (hæ) sacratíssimi Rosárii coróna (æ) : in nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Stola et aqua benedicta adhiberi possunt ad libitum.

Si fuerint plures coronæ dicatur in plurali.

Benedictio ad quodcumque comestibile

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

BEnedic, ✠ Dómine, creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui; ut, quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

Formula brevior benedicendi et imponendi Scapulare B. M. V. de Monte Carmelo

(Approbata a S. R. C., die 24 Julii 1888)

Persona recipienda ad Habitum genuflexa, Sacerdos, superpelliceo et stola albi coloris, aut saltem stola indutus, dicat :

℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam. ℟. Et salutáre tuum da nobis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

Orémus. Oratio

DOmine Jesu Christe, humáni géneris Salvátor, hunc hábitum, quem propter tuum tuæque Genitrícis Vírginis Maríæ de Monte Carmélo amórem servus tuus (vel ancílla tua) devóte est delatúrus (-a), déxtera tua sancti ✠ fica, ut eádem Genitríce tua intercedénte, ab hoste malígno defen-

sus(-a) in tua grátia usque ad mortem persevéret : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde aspergat Habitum aqua benedicta, et postea illum imponat personæ, vel personis (cuilibet separatim) dicens :

ACcipe hunc hábitum benedíctum precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam.
℟. Amen.

Postea subjungat :

EGO, ex potestáte mihi concéssa, recípio te (vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ, cooperánte misericórdia Jesu Christi, a religiósis de Monte Carmélo peragúntur. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. ℟. Amen.

Bene ✠ dícat te (vos) Cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te (vos) cooptáre dignátus est in confraternitátem beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo : quam exorámus, ut in hora óbitus tui (vestri) cónterat caput serpéntis antíqui, atque palmam et corónam sempitérnæ hereditátis tandem consequáris (consequámini). Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Aspergatur persona aqua benedicta. Si plures simul recipiendi sint, mutetur numerus.

Si Habitus solummodo benedicendus sit, tunc benedictio incipit a ℣. Osténde, et concluditur cum Oratione Dómine Jesu Christe.

Formula Absolutionis generalis impertiendæ Tertiariis sæcularibus

Extra confessionale

Ant. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine; inclína aurem tuam ad preces nostras; parce, Dómine, parce pópulo tuo, quem redemísti sánguine tuo pretióso, ne in ætérnum irascáris nobis.

Kýrie, eléison.
Christe, eléison.
Kýrie, eléison.
Pater noster secreto usque ad ℣. Et ne nos.
℣. Salvos fac servos tuos. ℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto. ℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis. ℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine, exáudi.
℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXáudi, quǽsumus, Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

INeffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEus, qui culpa offénderis, pæniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dicto deinde Confíteor, Misereátur, Indulgéntiam, Sacerdos prosequitur :

DOminus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille vos absólvat ab omni vínculo delictórum, ut habeátis vitam ætérnam et vivátis in sǽcula sæculórum. Amen.

PER sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Pauli, beáti Patris nostri N. et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum vestrórum vobis impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Post Absolutionem Sacramentalem

Dóminus noster Jesus Christus, ut supra.
Per sacratíssimam passiónem et mortem, ut supra.

Benedictio ad omnia

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

Orémus. Oratio

DEus, cujus verbo sanctificántur ómnia, bene ✠ dictiónem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas): et præsta; ut, quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

In Benedictione augustissimi Sacramenti

TAntum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui;
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui;
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis. ℟. Omne delectaméntum in se habéntem.

Orémus. Oratio

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

INDICES

I. — Index Psalmorum secundum numeros

II. — Index Canticorum

III. — Index Hymnorum

IV. — Index Festorum

V. — Index generalis

VI. — Index Communis Sanctorum et partium subsequentium

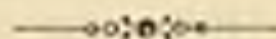
VII. — Appendix

Preces ante et post Missam

LITANIÆ

BENEDICTIONES

Formulæ brevissimæ : *Vide folia soluta.*

Imprimé en Belgique par la Société S. Jean l'Évangéliste,
Desclée & Cie, Tournai. — 1162.

FORMULÆ BREVISSIMÆ

Formula Baptismi

Si non habeatur aqua baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici, ter vel etiam semel infundens aquam super caput baptizandi in modum crucis, dicens :

N. Ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, ego te baptízo in nómine Patris, ✠ et Fílii, ✠ et Spíritus ✠ Sancti.

Formula administrandi Viatici

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

Formula Absolutionis sacramentalis

Ego te absólvo ab ómnibus censúris et peccátis, in nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Extremæ Unctionis

Per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Quodsi dubitet an vivat adhuc, dicat :

Si vivis, per istam sanctam Unctiónem ✠ indúlgeat tibi Dóminus quidquid deliquísti. Amen.

Formula Benedictionis Apostolicæ in articulo mortis

Si mors proxime urgeat, dicat :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium

peccatórum tibi concédo. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat et ad gáudia sempitérna perdúcat. ℟. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater, ✠ et Fílius, et Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

In casu vero necessitatis sufficit dicere :

Ego, facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo, et benedíco te. In nómine Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti. Amen.

Formula Absolutionis generalis
impertiendæ Tertiariis sæcularibus in confessionali

Auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi concéssa, plenáriam ómnium peccatórum tuórum indulgéntiam tibi impértior. In nómine Patris, et Fílii, ✠ et Spíritus Sancti. Amen.

Formula ad impertiendam populo benedictionem
cum indulgentiæ plenariæ favore in fine concionum (Missionum, Exercitiorum)

Hæc benedictio fit per unicum signum crucis cum Crucifixo, adhibita formula :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, ✠ et Fílii, et Spíritus Sancti descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Decreta authentica S. R. C. 4265 ad III.

Pro Commemoratione Octavæ Omnium Sanctorum

IN I VESPERIS

Ant. Angeli, Archángeli, Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cælórum, Chérubim atque Séraphim, Patriárchæ et Prophétæ, sancti legis Doctóres, Apóstoli, omnes Christi Mártyres, sancti Confessóres, Vírgines Dómini, Anachorítæ, Sanctíque omnes, intercédite pro nobis.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte, justi. ℟. Et gloriámini, omnes recti corde.

Oratio

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári : quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus, largiáris. Per Dóminum.

AD LAUDES

Ant. Te gloriósus Apostolórum chorus, te Prophetárum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus; te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II VESPERIS

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque íerit!

℣. Exsultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Pro Apost. et Evang.

In I Vesp. Ant. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides ducémini propter me in testimónium illis, et géntibus.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Laudes, Ant. Vos qui reliquístis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

In II Vesp. Ant. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antíquo serpénte : et accipiétis regnum ætérnum, allelúja.

℣. Annuntiavérunt.

Pro uno Martyre

In I Vesperis, Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit : fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

In Laudibus, Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II Vesp. Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma.

Pro pluribus Martyribus

In I Vesperis, Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

In Laudibus, Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt : nolíte timére : multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

In II Vesperis, Ant. Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : et quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

℣. Exsultábunt sancti.

Pro Confessore Pontifice

In I Vesp. Ant. Sacérdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laudibus, Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, dicit Dóminus.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

In II Vesp. Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum : stolam glóriæ índuit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Justum dedúxit.

Pro Summo Pontifice

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.

Pro Doctore

In utrisque Vesperis

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Pro Conf. non Pontif.

In I Vesperis, Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

In Laud. Ant. Euge, serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit.

In II Vesp. Ant. Hic vir despíciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit.

Pro Virgine

In I Vesperis, Ant. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, et regna.

In Laud. Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II Vesperis, Ant. Veni sponsa, ut in I Vesperis.

℣. Diffúsa, ut in Laud.

Pro non Virgine

In I Vesp. Ant. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas : invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua.

In Laud. Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia.

In II Vesperis, Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad páuperem, et panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia.

Pro Dedicatione Ecclesiæ

In I Vesp. Ant. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum : quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est : Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Oratio

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, et sacris semper mystériis repræséntas incólumes : exáudi preces pópuli tui, et præsta; ut, quisquis hoc templum benefícia petiturus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Laudes Ant. Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. At ille festínans descéndit, et suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

℣. Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

In II Vesp. Ant. O quam metuéndus est locus iste : vere non est hic áliud, nisi domus Dei et porta cæli.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum.

In Officio S. Mariæ in Sabbato

In II Vesp. Ant. Beáta Mater et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

¶ Si tamen præcedens Versus dictus jam fuerit in Officio de Communi Virginum vel non Virginum, tunc dicatur sequens

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Oratio

COncéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et, gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia et ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Absolutiones et Benedictiones

In I Nocturno et pro ij et v Feria

Absolutio Exáudi, Dómine Jesu Christe, preces servórum tuórum, et miserére nobis : Qui cum Patre et Spíritu Sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones 1 Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

2 Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. ℟. Amen.

3 Spíritus Sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. ℟. Amen.

In II Nocturno et pro iii et vi Feria

Absolutio Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu Sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedictiones 4 Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. ℟. Amen.

5 Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

6 Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

In III Nocturno et pro Feria iv et Sabbato

Absol. A vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Benedictiones

In Officiis novem Lectionum et in Feriis cum Homilia.

7 Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio. ℟. Amen.

In Officiis trium Lectionum.

Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat. ℟. Amen.

In Festis Domini.

8 Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.

In Festis B. Mariæ V.

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

In Festis Sanctorum.

Cujus (Quorum aut Quarum) festum cólimus, ipse (ipsa aut ipsi vel ipsæ) intercédat (intercédant) pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

9 Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.

Si legenda sit alia Homilia.

9 Per evangélica dicta deleántur nostra delícta.

Imprimé en Belgique par la Société S. Jean l'Évangéliste,
Desclée & Cie, Tournai. — 4462

